www.burmeseclassic.com

မဟာဒီဒ္ဒိစာပေ

ပြစ်မှု

မဂ္ဂဇင်း

Design;
Soe
Win
Htun

- ...ရုံးက ဆင့်ခေါ်စာနှင့် ပြစ်မှုပုဒ်မ ၁၈၈ (စာမျက်နှာ - ၄၁)
- ...ောင်သူလယ်သမားများနှင့် ဥပဒေ (စာမျက်နှာ - ၄၅)
- ...က်သွယ်ရေးဥပဒေနှင့် ပြစ်မှုပြစ်ဒဏ် (စာမျက်နှာ - ၁၉၇)
- ...သိန်း ၏ ရွှေတောင်ကြားရပ်ကွက်ဖောက်ထွင်းမှု (စာမျက်နှာ - ၅၅)
- ...င်မောင်စန်းထွေး ၏ အမေရိကန်တပ်မတော် စစ်မှုထမ်းအမျိုးသမီး (စာမျက်နှာ - ၁၂၉)
- ...ှင့်(ရေဒါ) ၏ ပြိုတိန်နိုင်ငံ ရထားဓားပြမှု (စာမျက်နှာ - ၁၄၅)
- ...အောင်၏ မင်းဘယ်ပြေးမလဲ။ ● ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)၏ အံ့ဖွယ်ငန်းတောင်။
- ...မြသန်း၏ ပလက်ဖောင်းမင်းသား။ ● မောင်ရွှေစွန်၏ အပေါ်ကောင်းရင်။
- ...၏ ဝေယံကတိုက်ပွဲ။ ● မြဝင်း၏ သွေးချောင်းကလှုံ့ စသည့် အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်များ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

25 JAN 2014

၁၉၆၁ ခုနှစ်မှ စတင်၍ စာရေးဆရာ ပုလိပ်အရာရှိတစ်ဦး တည်ထောင်ခဲ့သည်။

မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။

မဂ္ဂဇင်း

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

ဦးသန့်(လာဘ်မိုးစွေ)၊ နန္ဒာမိုးကြယ်၊ ကေလတ်၊ စိုးစိုး။

ဒေါ်ပြုံး(မြ-၀၂၉၆၀)၊ အမှတ်-၁၀၃(ပ)၊ တိုက်-၂/၄၊ (၄)ရပ်ကွက်၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ထုတ်ဝေ၍ စန္ဒာညွန့် ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ်-၁၇၁၊ မြေညီထပ်၊ လမ်း(၄၀)၊ အထက်ဘလောက်၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ပုံနှိပ်သည်။

(အုပ်ရေ - ၁၀၀၀ ၊ တန်ဖိုး - ၁၃၀၀ ကျပ်ဖြင့် ဖြန့်ချိသည်)

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ နှင့် ကြော်ငြာ ဖြန့်ချိရေး

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

အမှတ် - ၂၁၅၂၊ (ပထမထပ်)၊ ၃၆ လမ်း(အထက်)၊

ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ဖုန်း - ၀၉-၄၃၀၇၅၃၃၁၊ ၀၉-၄၂၀၀၅၉၉၂၅

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြစ်မှု

မဂ္ဂဇင်း

မာတိကာ

၂၀၁၄ခုနှစ်၊မတ်လ၊အမှတ်(၂၂၂)

ဥပဒေ ပြစ်မှု

မှားမှန်ရောထွေး အမှန်ရွေးနိုင်ပါစေ

စလင်း-ဦးအောင်သိန်း ---------- ၄၁

တောင်သူလယ်သမား အခွင့်အရေးကို ကာကွယ်သည့်ဥပဒေ

ကေတီအောင်သိန်း ---------- ၄၅

အလိမ်မခံရစေချင်ပါ

ခင်မောင်ထွန်း(လမ်းမတော်) ---------- ၅၉

အမှုတွေပြေအေးစေမယ့် ဥပဒေအမေးအဖြေ

ဦးစောလှိုင် ---------- ၁၉၄

ဆက်သွယ်ရေးဥပဒေနှင့် ပြစ်မှုပြစ်ဒဏ်များ

ကေတီအောင်သိန်း ---------- ၁၉၇

အကြံဘယ်ကရသနည်း

ဦးဝင်းလှိုင်(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ) ---------- ၁၉၉

ကဗျာ ပြစ်မှု

မျိုးဝင်းမောင်(အဖျောက်ရွှေမြေ)၊ ကိုမိုး(ရွှေပြည်သာ)၊ မင်းသွေးနွယ်(ဇီးကုန်း)၊ နွေကိုတူး(ပခုက္ကူ)၊ ထွန်းနိုင်၊ ထွန်းအောင်ရင်၊ စောအောင်ခ(ဘားအံ)၊ ကိုဘချော။

ကာတွန်း ပြစ်မှု

မြေဇာ၊ မြင့်သန်း(မင်္ဂလာဒုံ)၊ ရာဇာသာစည်၊ စောဟန်၊ စိုးဝင်းအောင်၊ မိမန်းလေး(တောင်ငူ)၊ ဇွဲနေ၊ မြေရိုင်း။

ရယ်စရာ ပြစ်မှု

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ရယ်စရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရသ ပြစ်မှု

ရွှေတောင်ကြားရပ်ကွက် ဖောက်ထွင်းမှုများ

မြသိန်း ——————————— ၅၅

အုံ့ဖွယ်ငန်းစောင်း

ခင်မောင်အေး(မန္တလေး) ——————————— ၆၄

ဓားပြခေါင်းဆောင်ပေါ်အိကို ပစ်သတ်ဖမ်းဆီးခဲ့စဉ်က

ရွှေဘိုဘာမထော်ခင်အောင် ——————————— ၁၁၀

ကုစား၍ မရနိုင်သော

ယိုး ——————————— ၁၂၅

အချစ်ဟူသမျှ မြူမှုံပင် မရှိပြီ

မြင့်ကျိုင် ——————————— ၁၃၅

ပွဲကတော်လေးရဲ့ ချစ်သံသရာ

ဝင်းအောင်(ရမည်းသင်း) ——————————— ၁၅၀

သတင်းထောက်ဒီပဇော်နှင့် မာယာခြေလှမ်း မာယာည

ညာဦး(အိမ်မဲ) ——————————— ၁၆၈

မြွေတစ်ကောင် လူနစ်ယောက်

ဇွေမြင့် ——————————— ၁၇၈

ဖော်ကောင်

မော်တင်-သိန်းဇော် ——————————— ၁၈၅

လူသတ်ရန်ကြိုးစားသော လူသေရုပ်အလောင်းကောင်ကြီး

အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ) ——————————— ၂၀၂

ဘံကြမ္မာညှိုးချိန်

ရှိုး ——————————— ၂၀၈

အစွမ်းမထက်ဘဲ လွှမ်းချက်ရယ်နဲ့ာလှပေါ့

ခင်ဇော်(သုံးအယ်) ——————————— ၂၅၂

စိန်တစ်လုံး

အောင်မြင့်ဟား(ဘိုကလေး) ——————————— ၂၅၈

အလွမ်းသစ်ကိုင်းမှာနားတဲ့ အချစ်ငှက်

ရာနှင်း(ဟသံတ) ——————————— ၂၆၆

နိုင်ငံရပ်ခြားသတင်းပြစ်မှု

နာဇီတို့ လုယက်ယူသွားသော ပန်းချီကားများကိုပြန်တွေ့

မြသိန်း ——————————— ၇၃

ခွဲစိတ်ခန်းများထဲမှ ကြွက်သေးရည်များ

ဦးဦးသိန်း ——————————— ၈၀

ဟစ်တလာ၏ ဓာတ်ပုံအယ်လ်ဘမ်(၄)ခု လေလံတင်

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်) ——————————— ၉၃

နှစ်မြုပ်သွားသည့်သင်္ဘောမှ အမြောက် ၅ လက် ဆယ်ယူ

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်) ——————————— ၁၂၃

အမေရိကန်တပ်မတော်မှ စစ်မှုထမ်းအမျိုးသမီးများ

မောင်မောင်ခန့်ရွှေ ——————————— ၁၂၈

ဘာလီကျွန်းက မော်တော်ကား မတော်တဆ

မောင်ကောင်းယဉ် ——————————— ၁၃၃

ဆေးရုံရောက်မှ မီးလောင်သေဆုံးရသော အရိုး/သွားလူနာများ

ညိုမင်းလွင်(မော်ကျွန်း) ——————————— ၁၃၈

သေတာတောင် ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများ ဖြတ်ခံရသူများ

ညိုမင်းလွင်(မော်ကျွန်း) ——————————— ၁၅၇

ဒေါ်သအကြောင်းကောင်းကောင်းသိခဲ့သည့် ကက်ဝပ်စ်ကွင်း

ညိုမင်းလွင်(မော်ကျွန်း) ——————————— ၁၇၇

ကမ္ဘာလှည့်တရားစွဲတဲ့ အဆိုတော်၏အမှု USA ရောက်မှ

ညိုမင်းလွင်(မော်ကျွန်း) ——————————— ၂၀၉

ဂျွန်အက်ဖ်ကနေဒီ ကွယ်လွန်သည့် နှစ် ၅၀ မြောက်နေ့

အသေမိအမှတ်

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်) ——————————— ၂၃၃

ဘောလီဝုဒ်တွင် ရုပ်ရှင်မင်းသမီးဖြစ်ရန် ကြိုးစားနေသော ကိုယ်ဟန်ပြမယ်၏ ဘဝနိဂုံး

ဦးဦးသိန်း ——————————— ၂၃၉

နှစ်(၁၀၀၀)ပြည့်အောင် ထောင်ကျမခံလိုသဖြင့် . . .

ညိုမင်းလွင်(မော်ကျွန်း) ——————————— ၂၇၀

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်းဆက် ရသပြစ်မှု

ထောင်မှူးများအလိုရှိသည်(၈၄)
ဗဟိုစော -- ၆၂
ပလက်ဖောင်းမင်းသား(၃)
ကျော်မြသန်း -- ၈၂
သွေးချောင်းကလျှံ(၇)
မြဝင်း -- ၉၄
အတိတ်အကြောင်း ပြောင်းသည်မရှိ(၉)
မင်းဟိန်းထိပ် -- ၁၁၄
အဖော်ကောင်းရင် ငရဲအထိလိုက်မယ်(၃)
မောင်ရွှေစွန် -- ၂၂၂
မိုက်မလင်းတဲ့ မြို့က်အခင်းမှာ(၂)(ဇာတ်သိမ်း)
ရဲမြတ်တင် -- ၂၇၂
သေမင်းကိုအာခံ ဝေယံကတိုက်ပွဲ(၆)
ပိုးကျော -- ၂၆၀

နိုင်ငံရပ်ခြား ရသပြစ်မှု

မင်းဘယ်ပြေးမလဲအချစ်ရယ်(၁)
လှုအောင် -- ၄၆
သမ္မတကို လုပ်ကြံသူ(၁)
အောင်သန်းချစ် -- ၆၇
အလွတ်စုံထောက်မြဒင်နှင့်
လိပ်ပြာတောင်စိန်ဘယက်ကြီး(၂)(ဇာတ်သိမ်း)
ဇော်မော်လင်း -- ၁၀၈
ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ အကြီးကျယ်ဆုံး ရထားဓားပြမှု
ကံမြင့်(ရေဒါ) -- ၁၄၄
အတိတ်မှ ဖြစ်ရပ်မှန်မှုခင်းများ
လှမိုး(ပညာရေး) -- ၁၈၉
တမလွန်မှ ကယ်တင်ရှင်
နီကြည်ကို -- ၂၁၆

တစ်မျက်နှာ ပြစ်မှု

ပွဲကြွေတဲ့ည
ကိုမွန်(လှုပ်စစ်) -- ၃၃
ဗန်းစကားရဲ့အလယ်
ကိုဖိုးတင်အောင် -- ၃၄

ဆောင်းပါး ပြစ်မှု

ဟယ်လို‥တက္ကစီ မီတာနဲ့ပဲ ရှင်းပါ
ခန့်ဇော် -- ၃၅
ခက်ပဲ ခက်ရချည့်
ဥက္ကလာ-ဝင်းကျော် -- ၃၇
ဩော်…ဖြစ်ရပုံများ
အသခ်ယာ -- ၃၈

စာပေသုခမ သတင်းလွှာ

သုခမသတင်းလွှာ
အမ်ကေ -- ၂၅
ပြစ်မှုစာအုပ်စင်
ကသစ်နီ -- ၂၇

ဗေဒင် ပြစ်မှု

သိသာစေကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း
ဒေါက်တာ စောယုနွယ် -- ၂၇၂

မျက်နှာဖုံးဂရပ်ဖစ်	-	အောင်မျိုးသန့်
အတွင်းဖလင်	-	မျိုးဝင်းကျော်
ကွန်ပျူတာစာစီ	-	တင်မိုးနိုင်။
စာအုပ်ချုပ်	-	ရှကီး(၁၁၄) လမ်း။
အတွင်းပန်းချီ	-	ကေလတ်၊ KN၊ ဖိုးအောင်၊ ဆွေမြင့်၊ ပညတ်၊ ကျော်ဦး၊ အောင်နိုင်လတ်၊ သန့်ဇော်သစ်၊ စံလွင်မောင်၊ ကျော်ဝင်းမောင်၊ စသည်။

www.burmeseclassic.com

"သဘောတူစာချုပ်
လက်မှတ်ရေးထိုးပြီးသွားရင်
နောက်ထပ် ခင်ဗျား ပထမဆုံး
လုပ်မယ့်အရာက ဘာလဲဗျ"

လှအောင်-------------၄၆

"ကယ်ကြပါဦးဟေ့...
လာကြပါဦး၊
မြွေ...
မြွေကြီး လိုက်လာလို့ဟေ့..."

ခင်မောင်အေး (မုဒ္ဒလေး)-------------၅၄

BURMESE CLASSIC .com

...ကျွန်တော့်လက်ထဲမှာတော့
တစ်စောင်မှ မရှိပါဘူး၊
ကျွန်တော့်လူယုံ တပည့်ကြီးတွေ
လက်ထဲမှာပဲ ရှိပါတယ်။

ကျော်မြသန်း-------------၈၂

"လက်နက်ကိုင် ရဲဘော်တွေက
ရှေ့က စီကြပါ၊
နေရာကျဉ်းအောင်
သုံးယောက်တစ်တွဲ တန်းစီကြ"

မြဝတီ-------------၉၄

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“ကိုမြဒင်ရဲ့စကားကို
မယုံလို့ မဟုတ်ပါဘူး၊
ဘိုင်လေးကို
အချိန်မီ ဖမ်းနိုင်အောင်ပါ”
[illegible]----------------[illegible]

“ရှေ့ကိုက် ၃၀၀ အကွာလောက်မှာ
စားပြတွေ
ထမင်းချက်စားနေတာကို
တွေ့ရပြီ...”
[illegible]-------------[illegible]

“နွားချင်းတောင် မနိုင်တာကွာ၊
လူချင်း ချဦးမယ်ဟုတ်လား၊
သွေးရူးသွေးတန်းနဲ့
လျှောက်ပြောမနေစမ်းပါနဲ့ကွာ”
[illegible]-------------------[illegible]

“အင်း...မဆန်းပါဘူး၊
ရိုးမထဲဆိုတော့ တွေ့တတ်တာပဲ၊
ဒါပေမဲ့ သူ့ဟာနဲ့သူ
ကိုယ့်ဟာနဲ့ကိုယ်ပါ”
[illegible]------------------[illegible]

www.burmeseclassic.com

ဝါတာလူး ဘူတာအနီးရှိ
ကားဂိုဒေါင်တစ်ခုအတွင်း
ဆွဲရိုးချကာ
အဆုံးစီရင်သွားခဲ့သည်။

ကံမြင့် (ရေဒါ) -------------- ၁၄၄

"မေမေ့သမက်က
ဒီအားဆေးကုန်တာကို
ပိုက်ဆံအပိုကုန်တယ်ဆိုပြီး
သမီးကိုလည်း လိမ်ပြောတယ်"

မြမြကျိုင် -------------- ၁၅၄

"ငါက...
ဒီလောက်နဲ့ မကျေနပ်ဘူး၊
အမျိုးယုတ်နှစ်ကောင်ကို
ငရဲပြည် ပို့လိုက်ချင်တာကွ"

ဝင်းဆောင် (ရမည်းသင်း) ------------ ၁၆၀

"ယွန်းနလွှာရဲ့ ကိုယ်ဝန်ဟာ
ကျွန်တော်နဲ့ ရတဲ့
ကိုယ်ဝန် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ
နိုင်နိုင်မာမာ ပြောရဲတယ်"

ကျော်ဦး (ဒီဗိမ်) --------------- ၁၆၀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

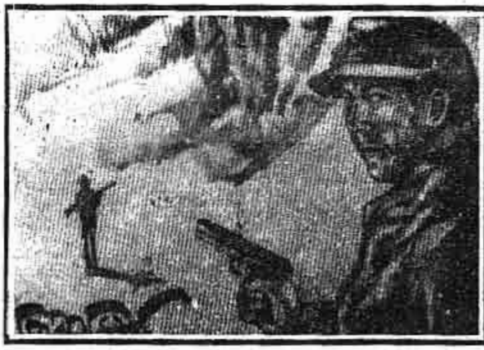

“အဲဒါကြီးက
ဒီနယ်မြေတစ်ခုလုံးမှာ
ရှိရှိသမျှ မြွေတွေအားလုံးရဲ့
ဘုရင်ဖြစ်မယ်ကွ”

ဆွေမြင့် ------------------ ၁၇၈

ခွေးကလေး ဘော်ဘီကို
သတိရသည့်အခါ
ဘော်ဘီ့ဓာတ်ပုံကို
အလွမ်းပြေ ကြည့်ရှုနေမိတိုင်း...

မော်တင် – သိန်းဇော် ------------------ ၁၈၄

“ဟော့...ပြည့်ဖြိုးမောင်
ငါ မင်းရဲ့အရျစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းပါ၊
ငါ့ကိုတော့ ချမ်းသာပေးသင့်တယ်။
ဒီလိုမလုပ်သင့်ဘူး”

အောင်ဘုန်းမြင့် (ကချင်မြေ) ------------ ၂၀၂

“ဟော့ကောင်...ဒေက်
စားသွေးပြီးပြီလား၊
ပြီးရင်လာကွ၊ ဒီမှာ...
အသားကြော်နဲ့ ချလိုက်ကြရအောင်”

စန္ဒမြိုး ------------------ ၂၀၈

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- သူသာလျှင် အရှင်မွေး
  တစ်သားမွေးတစ်သွေးလှ
  သမင်မ…
  "တစ်ဖက်သားကို သိပ်နှကွပေးတယ်
  မွေးကတည်းက အသေလေးမမွေးဘူး
  သေချင်းဆိုးကျား ငါ့ကလေးတွေကိုစားတဲ့ကျား
  ငါ့ကိုပဲ စားလိုက်ပါတော့လား…။

- ကြာပြီ
  ရာသီတွေပြောင်းခဲ့
  သမင်မ သွေးဆုံးတဲ့နေ့ရောက်လျှင်…။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

✦ မြဟ္မာပြည်က အပ်တစ်စင်း
လူ့ပြည်က အပ်တစ်စင်း
ထိဖို့ထက် ပိုခက်တဲ့
လူ့ဘဝ…။

✦ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲက
လွတ်အောင်ဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့
လူ့ဘဝ…။

✦ မကျွတ်မလွတ်သူတွေကို
ကျွတ်လွတ်အောင် အမျှဝေနိုင်တဲ့
လူ့ဘဝ…။

✦ အဲဒီ ရခဲတဲ့
အဖိုးအနဂ္ဃထိုက်တန်တဲ့
လူ့ဘဝကို
ကုသိုလ်ကြီးမားစွာ
ခက်ခက်ခဲခဲ ရလာပြီးမှ
လောဘ ဒေါသ မောဟ မာနတွေနဲ့
အခွင့်အရေးကို တလွဲသုံး
ကိုယ့်သေတွင်းကိုယ် နက်နက်တူး
အပါယ်ဘုံကို သွားဖို့ကြိုးစား
အသိခေါက်ခက် မိုက်မည်းနေလိုက်ကြတာ။

✦ ရတောင့်ရခဲ ရလာတဲ့
အဖိုးတန်လူ့ဘဝကို တန်ဖိုးထား
မေတ္တာ ကရုဏာ စေတနာတွေဖြန့်ဝေ
သတ္တဝါအားလုံး
ကျန်းမာကြပါစေ
ချမ်းသာကြပါစေ
ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းကြပါစေ
မေတ္တာတွေ အခါခါပို့
အများအကျိုးဆောင် ကိုယ့်ကျိုးအောင်။

✦ မြဟ္မာပြည်က အပ်တစ်စင်း
လူ့ပြည်က အပ်တစ်စင်း
ထိဖို့ထက် ခက်ခဲတဲ့
လူ့ဘဝ…။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- ကျွမ်းဆိပ်အသင့်
  ပန်းပွင့်အကြွေ
  လေအတိုက်…။

- ခြေဦးအလှည့်
  တေးဖွဲ့အငင်
  ရင်အမြိုက်…။

- လျှပ်ရောင်အလက်
  ပင့်သက်အချ
  ညအမိုက်…။

- ဝိုင်ချိုအမွှေ့
  လွမ်းငွေ့အကျူး
  ဆူးအစိုက်…။

- ကျားကွက်အပြောင်း
  ကောက်ကြောင်းအမျှော
  ဇောအဆိုက် ‥။

- ဆက်စပ်ကြံ့ကြိုက်
  ထိုအခိုက်မှာ
  ကဗျာလှလင်၊ မော်ဝိညာဉ်နဲ့
  သက်ဝင်ဖွဲ့ရှု၊ အနုပညာ
  ကဗျာတစ်ပုဒ်၊ အနိုထုတ်မာန်တင်း
  ဖန်ဆင်းအသက်သွင်းလိုက်ပုံကာ…။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

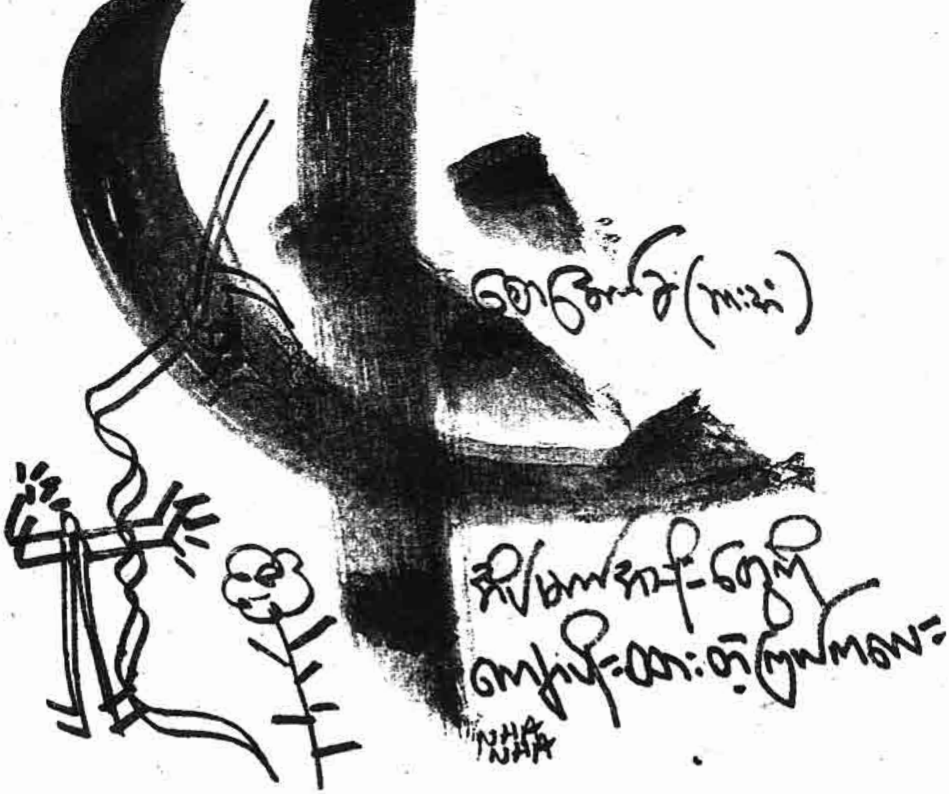

- မမရေ…
  ဂီတာကြိုးနဲ့လွဲသွားရတဲ့ လက်ကလေးပါ
  အတိတ်တွေကို ဆုပ်ကိုင်ထားရသလို
  အားလုံးသေဆုံးခြင်းအတွက်
  မမဆံပင်ရှည်လာသလိုပဲ…။

- နှင်းဆီနှမ်းတစ်ပွင့်လို ပြန်တွေ့ခွင့်ရရင်
  အဆူးရင့်ရင့်ကြားမှာ
  ကျွန်တော့်ရင်ဘတ်ကို ထောက်ထားမယ်။

- ကော်ဖီဆိုတာ
  နှစ်ယောက်တစ်ခွက်သောက်လည်း ခါးတာပဲ။

- အကျီအပေါင်းနှမ်းလေးနဲ့
  လမ်းသစ်တွေကို ဖြတ်သန်းနေတော့မယ်။

- လမ်းတစ်ဝက်မှာ ဖိနပ်ကြိုးပြတ်သလို လွမ်းဆွတ်မိပေမဲ့
  ရင်ခုန်သံတွေ သံချေးစွဲ
  စက္ကူအပေါင်းပေါ်ကို
  ညအသစ်တွေက ဝေဒနာအသစ်တွေနဲ့ ဖြတ်ဝင်လာတော့
  သည်မြို့ကလေးမှာ ဖိနပ်တစ်ရန် ထားခဲ့မယ်။

- ဘယ်ဘက်ရင်အခြမ်းမှာ လောင်ကျွမ်းစရာ ဖယောင်းရည်တွေ
  ယိုကျလာတော့
  ပုံပြင်တွေပြောမပြတတ်တော့ဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

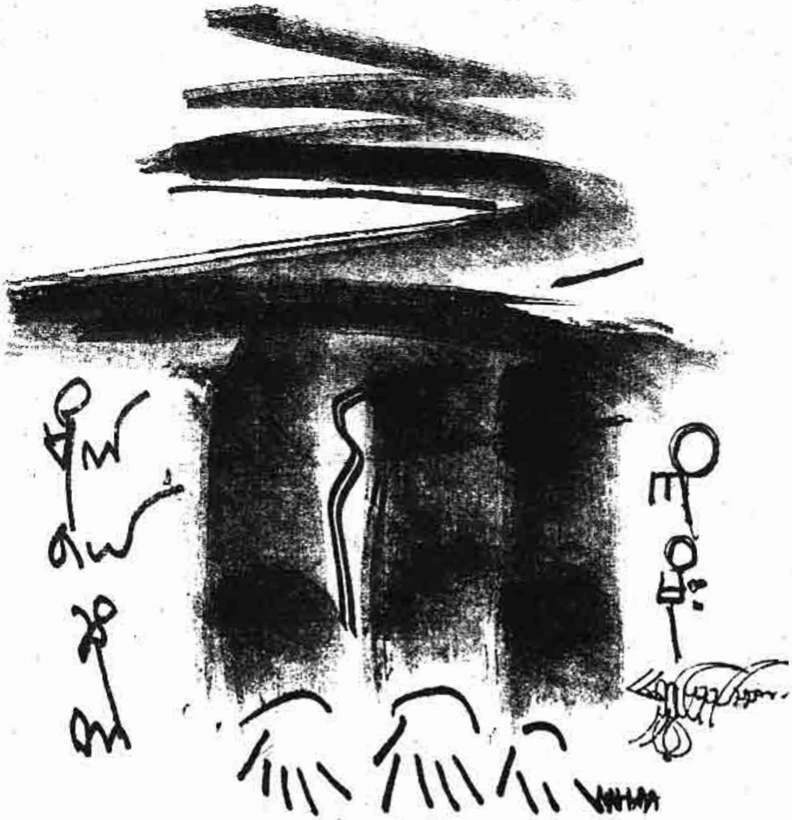

✦ လိမ္မာတာ ယဉ်ကျေးတာကို
လူကောင်း
ဆိုးတာ အသုံးမကျတာကို
လူမိုက်လို့ ဆိုကြတယ်…။

✦ ဒါကိုမှ
လှတာ ခေတ်ဆန်တာ
အရသာကောင်းတာ
အသစ်ဖန်တီးနိုင်တာတွေကို
မိုက်တယ်ဆိုတဲ့ စကားနဲ့
ဖလှယ်ခဲ့ကြ…။

✦ ဒီတော့
ကောင်းတာက မိုက်
မိုက်တာက ကောင်း
ပြောင်းပြန်စကားကို
အတည်မှတ်။
ပြားတဲ့ကမ္ဘာက
လိမ္မာတဲ့သူတွေ
မိုက်တယ်ဆိုတဲ့စကားအတွက်
ရှေ့ဆက်…။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

✦ ငယ်ငယ်တုန်းက အမေပြောခဲ့တဲ့စကား
သားနားထဲ ရင်ထဲမှာ
အစဉ်မြဲတာဝရ
အခါခါ သတိရနေဆဲပါ အမေ…။

✦ ပုဂံရာဇဝင်နဲ့ ဗုဒ္ဓဝင်
ပုံပြင်နဲ့ နိပါတ်တော်တွေအဆုံး
သုံးလို့မကုန်နိုင်တဲ့
ဂန္ထဝင်စာအုပ်တိုက်ကြီးဖြစ်ခဲ့ပြီပေါ့ အမေ…။

✦ အမေတစ်ယောက် ခေတ်ပညာတွေမဂုံလို့
ဖြစ်ချင်တာတွေ မဖြစ်ခဲ့ရပေမယ့်လည်း
အနှစ်တကာ့ အနှစ်တွေဆိုတဲ့ စာပေတွေနဲ့
လူ့တကာတွေကို ပြောဆိုညွှန်ပြနိုင်ခဲ့တဲ့ အမေပါအမေ…။

✦ ခေတ်အဆက်ဆက်
ဖြစ်ပျက်သမျှ ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တွေလည်း
အကြောင်းပေါင်းသင်းတဲ့အခါ
အမေပြောသမျှ သဘောကျစွာနဲ့
သားစဉ်မြေးဆက်ထိ ပေးဆပ်ခဲ့တဲ့ အသိတွေက
တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်ခဲ့တော့ပါဘူး အမေ…။

✦ အကြောင်းတရားတွေကို အခြေခံလို့
ဝေဖန်ရင်းနဲ့ အမေ့သား
စာတွေရေးနေပါပြီတဲ့လား…
ဒါပေမဲ့ အမေရယ်…
သားအစုံလင် မသိသေးချိန်မှာ
အမေ့ဘဝနေဝင်ချိန်စောခဲ့လို့
သားဘဝဂန္ထဝင်စာအုပ်တိုက်ကြီး ပျောက်ဆုံးခဲ့သလို
အမှောင်ဖုံးခဲ့ရပြီ အမေ…။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

✦ အမည်က အံ့မောင်
အလုပ်က ရပ်ကွက်လူကြီး
အရပ်က အနောက်ပိုင်းခရိုင်ထဲကရွာ
အချိန်က အခုပေါ့
အခု ချပေးနေတဲ့ဖုန်းကတ်ကို
အရင်ဆုံးရလိုက်တာက ကျုပ်ပေါ့
အရင်းကတော့ ၁၅၀၀ ကျပ်ထဲပါ
အသုံးပြုလိုက်တာ များလို့ထင်ပါရဲ့
အရင်နှစ်လပေါင်း ဖုန်းပြောခတွေကို
အကုန်ပေါင်းလိုက်ရင် လေးသောင်းလောက်ကျသွားတယ်။

✦ အလုပ်မရှိ အလုပ်ရှာပြီး ဖုန်းတွေဆက်မိလို့လေ
အခုတော့ သဘောပေါက်သွားပြီ
အများလုပ်သလို လုပ်ဖို့ပေါ့
အရင်နေ့ကပဲ
အရောင်းအဝယ်ဖြစ်သွားလို့
အမြတ်ငွေ ရှစ်သောင်းရလိုက်တယ်
အလိုက်သိစွာနဲ့ ငွေကို မိန်းမဆီအပ်လိုက်တော့
အသာအယာလေး ကျုပ်ကိုဖက်လိုက်ပြီး
အရင်ကခေါ်ခဲ့ဖူးတဲ့ အသံလေးနဲ့
အဟင့်…အစ်ကိုရယ် ဆိုပါလား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- အခင်းတံတားကိုလာ
  နင်းသွားလို့ ဖြတ်ပါလေ။

- ကောင်းအစဉ် ဝီတိပွားစေဖို့
  ကျောင်းအဝင် ဤသည့်တံတားရယ်က
  စာသင်သား အို…သူငယ်တို့
  ဘယ်လိုပင် ပြေးဆော့ကစားပေမယ့်
  ဖြတ်သွားပါစေ။

- သွားသူလာသူနဲ့
  ဘယ်သူတွေ ကျော်ဖြတ်သွားပေမယ့်
  ခံစားအနစ်နာနဲ့
  စေတနာလှိုင်းက တုန်လှုပ်နေ
  ရှုပါလေကွယ် ဖြတ်လေတိုင်း
  ဩော်…ကရုဏာတွေနဲ့ မျက်ရည်မိုင်း။

- စကားမဆိုပေမယ့်
  အများထိုထို ထာဝရကောင်းစေဖို့
  တံတားအို ကာလနှောင်းပေထင့်
  ချောင်းရိုးမှာ နွဲ့လေထန်လို့
  လောကခံ ရေတိုက်စားလေတော့
  သစ်ဆွေးသား ကတုန်ကရီပါ
  ဟန်မညီ အသံမြည်ကြားသော်လည်း
  စိတ်စမ်မည် ခန္တီတရားရယ်နဲ့
  လောကကို အလှဆင်သွားပေမယ့်
  ခါးယို့လို့ ကိုင်းရှာတဲ့
  (ဩော်) တံတားတို့သမိုင်း။ ▪

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟောခီလို ~ ဗဟိုကိုချပေါက်နိုင်ပြီး ~ ရွှမ် ~ ဆ ~ ဆ
ခွပ်
ဝှန့် ~
2013

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပန်းချီဆရာနှစ်ဦး၏ ပြပွဲ

New Zero Art Gallery က သင်တန်းဆင်းကျောင်းသားနှစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ပန်းချီ ကိုအောင်နဲ့ ပန်းချီဆရာ ကိုရဲတို့ ပူးပေါင်းပြီး ပန်းချီပြပွဲတစ်ရပ်ကို ဒီဇင်ဘာ ၂၈ ရက်နေ့ကနေ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့အထိ New Zero Gallery မှာ ချိတ်ဆွဲပြသခဲ့ပါတယ်။

အဲသည်ပြပွဲဟာ ကိုအောင်နဲ့ ကိုရဲတို့ရဲ့ ပထမဆုံးပူးပေါင်းကျင်းပတဲ့ ပန်းချီပြပွဲဖြစ်ပြီး လက်ရှိမြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲနေတဲ့ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးနဲ့ လူမှုရေးအကြောင်းအရာ ဘွဲကို အဓိကထားရေးဆွဲဖော်ပြထားတာဖြစ်ပြီး အခရိုင်းလစ်ဆေးတွေနဲ့ ကားပေါင်း ၂၀ ပြသခဲ့တယ်လို့ သိရှိရပါတယ်။

HIV ဝေဒနာရှင်များနှင့် လမ်းအတူလျှောက်ခဲ့သည့် နန်းခင်ဇေယျာ

HIV ဝေဒနာရှင်များနဲ့ နန်းခင်ဇေယျာတို့ဟာ နိုဝင်ဘာလ (၃၀)ရက်နေ့ နံနက် ၆း၀၀ နာရီက ကန်တော်ကြီး ပတ်လမ်းမှာ အတူတကွ လမ်းလျှောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ အဲသည်အစီအစဉ်ဟာ ဒီဇင်ဘာလ(၁)ရက်နေ့မှာ ကျရောက်ခဲ့တဲ့ World AIDS Day ကို ကြိုဆိုတဲ့အနေနဲ့ PSI က စီစဉ်လုပ်ဆောင်တာဖြစ်ပြီး နန်းခင်ဇေယျာအနေနဲ့ ဒုတိယအကြိမ် လုပ်ဆောင်ခြင်းလို့လည်း သိရပါတယ်။

နန်းခင်ဇေယျာဟာ နိုဝင်ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့က ကျင်းပခဲ့တဲ့ မြန်မာနိုင်ငံ ကလေးသူငယ်အခွင့်အရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုး တက်ရေးအတွက် ကွန်ရက်ရန်ပုံငွေ ဈေးရောင်းပွဲတော်မှာ အစီအစဉ်တင်ဆက်သူအဖြစ် လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့တဲ့အပြင် ဒီဇင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့က မန္တလေးကို သွားရောက်ခဲ့ပြီး ကလေးသူငယ်တွေနဲ့ တွေ့ဆုံလို့ သူသင်ကြားခဲ့တဲ့ ပညာရပ်တွေ အကြောင်း၊ လေ့လာခဲ့တဲ့အကြောင်းတွေကို ဆွေးနွေးတဲ့ပုံစံနဲ့ ဟောပြောခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။

ဂျက်ဆန်ထွန်းနှင့် ချမ်းချမ်း စုံတွဲအခွေထွက်မည်

တေးသံရှင် ဂျက်ဆန်ထွန်းနှင့် ချမ်းချမ်းတို့ရဲ့ "တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ Velentine" တေးအယ်လ်ဘမ်ကို ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်းမှာ The Sun တေးထုတ်လုပ်ရေးကနေ ဖြန့်ချိမယ်လို့ သိရပါတယ်။ အဲသည့် အယ်လ်ဘမ်ကို MTV အနေနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ဖြန့်ချိနိုင်ဖို့ရာ စီစဉ်လျက်ရှိပြီး ယခုအခါမှာတော့ အချောသတ်လုပ်ဆောင်နေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

အဆိုပါ တေးအယ်လ်ဘမ်မှာ တေးရေး မြင့်မိုးအောင်၊ ရယ်ဂျီ၊ မျိုးကျော့မြိုင်နဲ့ ဂျက်ဆန်ထွန်းတို့က တေးသီချင်း များ ရေးစပ်ပေးထားကြပြီး တေးအယ်လ်ဘမ်ရဲ့ MTV ကိုတော့ ဘုဏ်းသိုက်နဲ့ ဂျက်ဆန်ထွန်းတို့က အဓိက ရိုက်ကူးပေး ထားကြပါတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မှာ သွားရောက်ရိုက်ကူးခြင်းဖြစ်ပြီး အခြားအနုပညာရှင်တွေလည်း ပါဝင်သရုပ် ဆောင်ထားတဲ့အကြောင်း သတင်းရရှိပါတယ်။

ABBA ၏ ဂီတဖျော်ဖြေပွဲ

"မင်းနဲ့မှ ချစ်တတ်ပြီ" စတဲ့ တေးသီချင်းရဲ့ မူလအဆိုရှင် ABBA အဖွဲ့ရဲ့ တရားဝင်နာမည်သုံးစွဲခွင့်ရအဖွဲ့ ဖျော်ဖြေ ပွဲ THE MUSIC OF ABBA BY ARRIVAL FROM SWEDEN ကို နိုဝင်ဘာလ (၃၀)ရက်နေ့ ညပိုင်းက ပြည်သူ့ ရင်ပြင်မှာ ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။

အဲသည် ဖျော်ဖြေပွဲကို ပရိသတ် ၂၀၀၀ ဝန်းကျင်ခန့် ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး လက်မှတ်တစ်စောင်ကို ကျပ် ၆၀,၀၀၀၊ ၄၀,၀၀၀၊ ၂၅,၀၀၀၊ ၁၀,၀၀၀ တို့နဲ့ ရောင်းချခဲ့ပါတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံက D-IMMERGENCY အဖွဲ့က ဖျော်ဖြေခဲ့ပြီး ည ၁၀း၀၀ နာရီကျော်မှပဲ စတင်နိုင်ခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။ အဲသည်ဂီတဖျော်ဖြေပွဲကို Yangon Life မှ အဓိက ပံ့ပိုးကူညီ ပြီး See Zar Entertainment နဲ့ Pee Paw Entertainment တို့က ပူးပေါင်းတင်ဆက်ခဲ့ကြတဲ့အကြောင်း သိရှိရပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟောင်း၊ ထောက်လှမ်းရေး ညွှန်ကြားရေးမှူးဟောင်း၊ နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဦးခင်ညွန့်နှင့် အင်တာဗျူးစာအုပ် မိတ်ဆက်ပွဲကျင်းပ

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟောင်း ထောက်လှမ်းရေးမှူးဟောင်း၊ နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဦးခင်ညွန့်ဟာ သက်ရှိသမိုင်းလူသား ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုနိုင်တယ်။ နေအိမ်အကျယ်ချုပ်က လွတ်မြောက်လာပြီးတဲ့နောက် လျှပ်တစ်ပြက်ဂျာနယ် အယ်ဒီတာ ဆရာဦးမြတ်ခိုင်နဲ့ ဦးခင်ညွန့်တို့ရဲ့ အင်တာဗျူးတွေဟာ လျှပ်တစ်ပြက်ဂျာနယ်ရဲ့ ဟမျက်နှာမှာ ဝေဝေဆာဆာ ဖော်ပြပါရှိ ထားတာနဲ့အတူ လူစိတ်ဝင်စားမှုအကောင်းဆုံးလည်း ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

သည့်အတွက် ဆရာဦးမြတ်ခိုင်နဲ့ ဦးခင်ညွန့်တို့ရဲ့ အင်တာဗျူးတွေကို လေ့လာလိုသူတွေ၊ စိတ်ဝင်စားသူတွေ အလွယ်တကူ ဖတ်ရှုကိုးကားနိုင်ဖို့ရာအတွက် Quality Publishing House က စီစဉ်ထုတ်ဝေလိုက်ပါပြီ။ အဲသည်စာအုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး စာနယ်ဇင်းမိတ်ဆက်ပွဲတစ်ရပ်ကို ၂၈ - ၁၁ - ၂၀၁ (ကြာသပတေးနေ့) နေ့လယ် ၁:၀၀ နာရီက ရန်ကုန်မြို့ ကန်တော်ကြီးရှိ ကရဝိတ်နန်းတော်မှာ ကျင်းပခဲ့တယ်လို့ သတင်းရရှိပါတယ်။

ထိုင်းမင်းသမီးနှင့် မြန်မာအလှမယ်တို့၏ ဆီးဂိမ်းကြိုဆိုပွဲ

ADMA က ဦးစီးတဲ့ အရှေ့တောင်အာရှ အားကစားပြိုင်ပွဲ အကြိုလွှဲဆော်ပွဲကို ဒီဇင်ဘာလ ၃ ရက်၊ ည ၇:၀၀ နာရီက ရန်ကုန်မြို့ ပြည်လမ်းရှိ Junction Squar မှာ ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။ အဲသည်ပွဲမှာ ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့ နာမည်ကြီး Pee Mak ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားမှ မင်းသမီး Mrs. Davika Hoorne ၊ ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့ နာမည်ကျော်အဆိုတော် Mr. Mos နဲ့ မြန်မာနိုင်ငံက မယ်စကြာဝဠာပြိုင်ပွဲဝင် အလှမယ် မိုးစက်ဝိုင်တို့အပြင် အခြား နာမည်ကြီးအနုပညာရှင်များ၊ အဆိုတော်များနဲ့ ပရိသတ်ပေါင်း များစွာ ခန့် တက်ရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။

အဲသည်ပွဲမှာ မယ်စကြာဝဠာပွဲကို သွားရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့တဲ့ မိုးစက်ဝိုင်ကို မယ်စကြာဝဠာအဖွဲ့က People Choice Award 2013 ကို ချီးမြှင့်ပေးလိုက်တဲ့အကြောင်း သတင်းရရှိပါတယ်။

အဆိုတော် ခင်မောင်တိုးအတွက် အလွမ်းနှစ်ပတ်လည်ပွဲနှင့် တေးစီးရီးမိတ်ဆက်ပွဲ ကျင်းပ

အဆိုတော် ခင်မောင်တိုး ကွယ်လွန်ခြင်းတစ်နှစ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ် နှစ်ပတ်လည်ပွဲနှင့် မကွယ်လွန်မီအချိန်က နောက်ဆုံးထွက်ရှိခဲ့တဲ့ "ခွန်အားပြည့်မိငယ်" တေးစီးရီးရဲ့ ဒီဗီဒီကာရာအိုကေ မိတ်ဆက်ပွဲအခမ်းအနားကို နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့က ရန်ကုန်မြို့ရှိ စင်တနေယ်ဟိုတယ်မှာ ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။

တေးစီးရီးမှာ ကိုနေဝင်း၊ ကိုမောင်မောင်၊ ကိုရဲလွင်၊ ကိုအောင်ဝင်း၊ ဇော်ဇော်၊ ခင်မောင်ပါ၊ ညီလင်းဝေနဲ့ စန္ဒရား လုထွတ်တို့ ရေးသားထားတဲ့ တေးသီချင်းတွေ ပါဝင်ပြီး တေးသီချင်းတွေကို ခင်မောင်တိုးရဲ့ သီဆိုမှုနဲ့ တွဲဖက်လို့ ဇော်မျိုးထွဋ်၊ ကိုရဲလွင်၊ ထွဋ်ကီ၊ ရွှေလွှင့်တို့ အပါအဝင် မဏ္ဍိုင်အဖွဲ့သားတွေက တီးခတ်ပေးထားကြပါတယ်။ တေးစီးရီးကို Tower စတူဒီယိုမှာ အသံသွင်းထားပြီး ရဲမောင်မောင်နဲ့ ငြိမ်းတို့က ဟာမိုနီ သီဆိုပေးထားကြောင်း သိရပါတယ်။

ခမ်းကာ

(စုစည်းတင်ပြသည်)

www.burmeseclassic.com

ဝင်းမြအောင်(မြိတ်)၏ ဆယ်ကျော်သက်တို့ လွယ်သော်ခက်ဗို့

ဆရာဝင်းမြအောင်(မြိတ်)၏ ဤစာအုပ်သည် ဆယ်ကျော်သက်လူငယ်လူရွယ်များ ယဉ်ကျေးလိမ္မာလာစေရန်၊ ဘဝတိုးတက်အောင်မြင်စေရန်၊ ထူးချွန်သူ လူရည်ချွန်ကလေးများ ဖြစ်လာကြစေရန် ရည်ရွယ်ရေးသားထားသည့် "ဘဝခွန်အားဖြည့်စာ"အမျိုးအစားဟု ဆိုချင်သည်။

ဤစာအုပ်၌ ခေါင်းပါးပေါင်း (၁၁)ပုဒ် ဖော်ပြထားရာ တစ်ပုဒ်ချင်း၌ အတွေးဆန်စရာတွေ၊ ဝေဖန်ဆွေးနွေးသင့်တာတွေ၊ စဉ်းစားဆင်ခြင်သင့်တာတွေ၊ နာယူမှတ်သားသင့်တာတွေ၊ သင်ခန်းစာယူစရာတွေ ပြည့်ဝနေပေသည်။ ဆရာဝင်းမြအောင်(မြိတ်)သည် စာပေအခြေခံရင့်ကျက်ပြီးသော စာရေးဆရာတစ်ယောက်လည်းဖြစ်သလို၊ ကဗျာလက်ဘွဲ့နွဲ့မှုမှာလည်း လိမ္မာသူဖြစ်ပေရာ သူရေးသားတင်ပြထားသော စကားပြေသည် ရံဖန်ရံခါ၌ လက်သွားကလေးများကို ချစ်မက်ဖွယ် တွေ့နေရပေသည်။ ဤစာအုပ်အား သင်းစာပေမှ တန်ဖိုး ၁၂၀၀/-ကျပ်ဖြင့် ဖြန့်ချိထားပြီး ဆယ်ကျော်သက်တို့၏ မိဘအုပ်ထိန်းသူများအနေဖြင့် ကိုယ်ပိုင်ဝယ်ယူလျက် နည်းနာယူသင့်သကဲ့သို့ မိမိတို့သားသမီးငယ် ဆယ်ကျော်သက်တို့ကိုလည်း ဖတ်ရှုစေသင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

ငြိမ်းကျော်သို့ လွမ်းတသသ အမှတ်တရစာစုများ

စာရေးဆရာငြိမ်းကျော် ကွယ်လွန်ခြင်း ၁၈ နှစ်မြောက် အမှတ်တရအဖြစ် အင်းစိန်မြို့နယ် စာရေးဆရာအသင်းမှ စီစဉ်ကာ ကောင်းထွန်းစာပေမှ ပန်းချီယဉ်မင်းပိုက်၊ ဒီဇိုင်း နေဝင်းအောင်တို့၏ အဆင်အပြင်ဖြင့် တန်ဖိုး ၃၅၀၀/-ကျပ် သတ်မှတ်လျက် ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာငြိမ်းကျော်ကား တစ်ခေတ်တွင်တစ်ယောက်ထွန်းပေါက်ခဲ့သူဟု ဆိုနိုင်သည်။ မြောက်မြန်လှစွာ ကမ္ဘည်းတင်ခဲ့သော ဆရာငြိမ်းကျော်သည် သုတေသန သမားလည်းဖြစ်ကာ "ငွေတောင်၊ သုခမှ မနေ့ပ်ဟာရိုးသော်နှင့် သမိုင်းကြောင်းစာအုပ်ဖြင့် အမျိုးသားစာပေဆု သုတပဒေသာ(ဝိဇ္ဇာပညာရပ်)ကို ရရှိခဲ့သူဖြစ်၏။ နှလုံးသားငြို့ ဟောင်းတူးဖော်ချက် နောက်ဆုံးအစီရင်ခံစာ လုံးချင်းဝတ္ထုမှသည် "ခင်"အထိ စုစုပေါင်း (၆၅)အုပ် ရေးထုတ်နိုင်ခဲ့ပြီး အတွဲဝတ္ထုများလည်း ရေးသားခဲ့ကာ "ထားဝိုင်" ဝတ္ထုအား ကိုယ်တိုင်ဒါရိုက်တာအဖြစ် ဗီဒီယိုရိုက်ခဲ့ဖူးသည်။

ဤစာအုပ်၌ ဆရာငြိမ်းကျော်၏ အပေါင်းအသင်းရောင်းရင်းများ၊ စာပေမိတ်ဆွေများ၊ ခရီးဖော်များ၊ ခင်သင်လေးစားသူများ၊ ကြည်ညိုသူများ စုပေါင်းလျက် မိမိတို့မြင်ရာရှုထောင့်မှ ရေးသားကြပေရာ စာမူပေါင်း ၅၈ ပုဒ်တိတိ ပါဝင်ပြီး ဆရာငြိမ်းကျော်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် ပုံရိပ်လွှာကို အကောင်းဆုံး၊ အပြည့်စုံဆုံး ဖော်ပြနိုင်ခဲ့ရှိသောစာအုပ်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ဆရာငြိမ်းကျော်အား လွမ်းတသသရှိသူတို့အဖို့ ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုပါက လွမ်းတသသဖြစ်လိမ့်ဦးမည်မှာ သေချာသည်။

မောင်ငြိမ်းသူ(ကြို့ပင်ကောက်)၏ မြစ်တစ်စင်းရဲ့ အကြွင်းမဲ့ချစ်ခြင်းအလကာ

အမျိုးသားစာပေဆုရ၊ မှုခင်းရှုထောင့်ရသစုံမဂ္ဂဇင်းနှင့် မှုခင်းရှုထောင့်ဂျာနယ်တို့၏ ဒုတိယအယ်ဒီတာချုပ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ စာရေးဆရာအသင်း(ဗဟို)၏ တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး(၁)အဖြစ် စာပေတာဝန်များကို တစ်နင့်ဘစ်ပိုးထမ်းရွက်ထားသော ဆရာမောင်ငြိမ်းသူ (ကြို့ပင်ကောက်)၏ လက်ရွေးစင်မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရှည်/တိုများကို စုစည်းထားသော စာအုပ်ဖြစ်သည်။

ဤစာအုပ်တွင် "တတ်တိုင်းတီးတော့" ဝတ္ထုတိုအစမှသည် "အိုဘယ့်ဇရာ" ဝတ္ထုရှည်ထိ ဝတ္ထုအတို/အရှည်ပေါင်း (၁၉)ပုဒ်တိတိကို ဖော်ပြထားသည်။ ဝတ္ထုတိုင်းတွင် စာရေးသူဖော်ပြလိုသော ရည်ရွယ်ချက်မှာ အထင်းသား

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်သည်။ စေတနာပါသဖြင့် စာတိုင်းလိုလိုပင် လှနေသည်။ စာရေးသက် ထိရင့်နေသူပီပီ အရေးအသားမှာလည်း ညက် ညောလျက်ရှိသည်။ ဖော်ပြပါ ဝတ္ထုအားလုံးမှာ စာနယ်ဇင်း အသီးသီး၌ ပုံနှိပ်ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော မှတ်ကျောက်အတင်ခံ ခဲ့ပြီးသော ဒေါင်ဒေါင်မြည်စာမူများ ဖြစ်သည့်အတွက် တစ်ပုဒ်ဖတ်ပြီးဆိုလျှင် နောက်ထပ်တစ်ပုဒ်ကို အလိုလိုပင် ဖတ်ချင်စိတ်ဝင်အောင် ဆွဲဆောင်နိုင်သော ရသဝတ္ထု ကောင်းများဟု ဆိုချင်သည်။ ဤစာအုပ်အား ပန်းချီ သန့်ဇော်သစ်၏ မျက်နှာဖုံးဖြင့် အလှဆင်ထားပြီး စာရွက်၊ စာသားကောင်းကောင်း၊ အပြင်အဆင်အရည်အသွေး ကောင်းဖြင့် နိုင်ငံဂုဏ်ရည်စာပေတိုက်မှ တန်ဖိုး ၂၅၀၀/- ကျပ်ဖြင့် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရောင်စုံဒီမိုကရေစီနှင့် အနာဂတ်နိုင်ငံရေး

မင်းပုညာ၊ ကိုခင်မောင်ဦးတို့၏ စီစဉ်မှုဖြင့် ပေါ်ထွက်လာသော နိုင်ငံရေးစာပေအမျိုးအစား စာအုပ်ဖြစ်ပြီး ကလောင်စုံ ပါဝင်ရေးသားထားပေသည်။

ဤစာအုပ်တွင် လူထုစိန်ဝင်း(ဒီမိုကရေစီဆိုတာ နောက်ဆုံးပန်းတိုင် မဟုတ်ဘူး)၊ တက္ကသိုလ်စိန်တင် (လွတ်လပ်ရေးကြေညာပြီးချိန် ဒီမိုကရေစီခေတ်)၊ မောင်ဝံသ (အသွင်ကူးပြောင်းရေးကာလ ပြဿနာအချို့)၊ ဖေမြင့် (မြန်မာနိုင်ငံရေးဇာတ်ခုံပေါ်က သမိုင်းရေးမည့် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်)၊ ညီညီနိုင် (ဒီမိုကရေစီလွှမ်းချုပ်)၊ အောင်မြတ်ဦး (ဒီမိုကရေစီနှင့်အညီ ကျင့်ဆောင်ကြ)၊ နန္ဒာမိုးကြယ် (ဒီမိုကရေစီအခင်းအကျင်း)၊ စိုးမြင့်သိန်း (ခေတ်သစ်ပျူစောထီးရှိနေသလော)၊ နေမိုးထက် (ဒီမိုကရေစီပြောင်းလဲရေးနှင့် အခန်းကဏ္ဍ)၊ မင်းပုညာ (ဒီမိုကရေစီနှင့် အနာဂတ်နိုင်ငံ)၊ တိက္ကမ (ဒီမိုကရေစီလူ့အခွင့်အရေးနှင့် ပြည်သူ့အာဏာ) စသဖြင့် ဆောင်းပါးပေါင်း ၁၁ ပုဒ် ဖော်ပြထားသည်။ ဤစာအုပ်ကို သင်းစာပေမှ တန်ဖိုး ၂၀၀၀/- ကျပ်ဖြင့် ဖြန့်ချိလိုက်သည်။

ကိုမောင်မြင့်ကျော်၏ မြန်မာနိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်များ(၁၉၄၈-၁၉၆၂)

စာအုပ်အစုအဆောင်းကောင်းသော၊ စာပေမြတ်နိုးစိတ်ဖြင့် စာဖတ်အားကောင်းသော ဆရာကိုမောင်မြင့်ကျော်၏ သမိုင်းမှတ်တမ်းကို အထောက်အကူဖြစ်စေနိုင်သော လက်ရာကောင်းစာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်လေသည်။ ဤစာအုပ်၌ ဆရာကြီး ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်းနှင့် ဆရာမြင့်ဝင်းနီတို့က အမှာစာများ ရေးသားပေးထားကြသည်။

ဤစာအုပ်တွင် (၁၉၄၈ ခုနှစ်မှသည် ၁၉၆၂ ခုနှစ်ထိ အကျုံးဝင်သော) မြန်မာ့နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များဖြစ်ကြသည့် "စပ်ရွှေသိုက်"မှသည် "ဦးဗမောင်"အထိ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း ၅၈ ဦး၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း၊ နိုင်ငံရေးဆောင်ရွက်ချက်များကို လေ့လာဖတ်ရှုခဲ့သည့် စာအုပ်များစွာအား ကျမ်းကိုးပြုလျက် ပြည့်စုံနိုင်သမျှ ပြည့်စုံအောင် ရေးသားတင်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤစာအုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာကြီးဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်းက "သူ့အသက်အရွယ်နှင့်ဆိုသော် ဤမျှသာ သူတတ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဤမျှကလေးကို စုဆောင်းဖော်၊ မှတ်သားဖော်ရသဖြင့် ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။ အဖိုးတန်စာမူ၊ ရှားပါးစာမူဟု ဆိုချင်ပါသည်"ဟုလည်းကောင်း၊ ဆရာမြင့်ဝင်းနီကလည်း "မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရစအချိန်မှ ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီဆိတ်သုဉ်းသွားခဲ့သော ၁၉၆၂ ခုနှစ်အထိ ကာလအတွင်းမှာ နိုင်ငံရေးတာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအကြောင်းနှင့် နိုင်ငံရေး၏ဖြစ်စဉ်အကြောင်း လိုရင်းတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ရေးသားပြုစုထားသော စာအုပ်ဖြစ်သည်"ဟူ၍လည်းကောင်း ရေးသားထားပေသည်။ ဤစာအုပ်အား နိုင်ဇင်စိုးစာပေမှ တန်ဖိုး ၃၀၀၀/- ကျပ် သတ်မှတ်လျက် ခံ့ခံ့ထည်ထည် ထုတ်ဝေလိုက်ရာ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးသမိုင်းစဉ်ကို လေ့လာသူများအနေဖြင့် မလွှဲမသွေ ဖတ်ရှုသိမ်းဆည်းထားသင့်သည်။

ကာသစ်နီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှီးဖြောင့်စရာ မလိုပါ

ရှေ့နေများရုံးခန်းသို့ အမှုသည်တစ်ဦးရောက်လာပြီး ဆိုင်းဘုတ်များကို ဖတ်သည်။ ထို့နောက် ဟစ်ခုသော ဘုတ်ရှင် ရှေ့နေခန်းသို့ဝင်ကာ တွေ့ဆုံလေ၏။

ဤတွင် ရှေ့နေက အမှုအပ်မည့်သူအား အမှုဖြစ်စဉ် မေးလေရာ အမှုသည်ကလည်း အမှုသွားအမှုလာကို ပြောပြလေ၏။ ဤတွင် ရှေ့နေက . . .

"ကောင်းပြီလေ။ ခင်ဗျားရဲ့အမှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး တော့ရဲ့ ရှီးဖြောင့်မှန်ကန်မှုကို လိုချင်တယ်မဟုတ်လား"

ဟု မေးလိုက်၏။ ဤသို့ ချက်ချင်းဆိုသလို အမှုသည်

"ရှီးဖြောင့်မှန်ကန်ပြီဆိုမှတော့ ဆရာ့လို ရှေ့နေမျိုး တော့ပါဘူးဗျာ"

ဟု ပြောဆိုကာ အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားလေ

၆၉၆၉၆၉၆၉၆၉

အကုန်လုံးသာ ချုပ်လိုက်ပါ

လွန်စွာမှ စကားများ၍ အာပြလှသော မိန်းမနှင့် ဖူးစာဖက်ရလေသော ခင်ပွန်းထံသို့ ထိုမိန်းမမှ ဖုန်းဆက်လေ၏။

"ဟလို . . . ဒါလင်၊ ခင် ဖုန်းဆက်နေတာပါ"

"ဘာကိစ္စလဲကွာ။ ဒီမှာ အလုပ်တွေများလို့ စိတ်ညစ်နေရတဲ့အထဲ"

"ဒါဆို စိတ်ညစ်မနေနဲ့တော့။ ဝမ်းသာစရာပြောမယ်"

"ဘာများပါလိမ့်၊ ပြောပါဦး"

"ဒါလင် . . . အမြဲတမ်း အပြစ်ရှာနေတဲ့ ခင့်ပါးစပ်ပြဲကြီးကိုလေ"

"အေး . . . အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဘာဖြစ်ရမလဲ ဒါလင်ရဲ့၊ အဲဒါ ဘန်ကောက်က ရောက်လာတဲ့ ခွဲစိတ်ကုဆရာဂန်ကြီးနဲ့ တွေ့တော့ အနေတော်ဖြစ်အောင် ပြုပြင်ချုပ်ပေးမတဲ့။ ပြီးတဲ့အခါ မော်ဒယ်လေးတွေတောင် ငေးကြည့်ရမယ့် ပါးစပ်မျိုးဖြစ်သွားမှာတဲ့ ဒါလင်ရဲ့

www.burmeseclassic.com

ကိုင်း…အဲဒါ ဒါလသင်္ကမ်းမသာဘူးလား"

"နေစမ်းပါဦး။ မင်းပါးစပ်အပြဲကြီးကို သေးသွားအောင် ပြုပြင်ချုပ်ပေးတာ ငွေဘယ်လောက်ပေးရမတဲ့လဲ"

"မများပါဘူး ဒါလသင်ရဲ့ မူလကနေ တစ်ဝက်တိတိ ဖြစ်အောင် ချုပ်ပေးတာ ဆယ့်ငါးသိန်းပဲ ကျမယ်တဲ့"

"ဟုတ်လား။ ဒါဆို သိန်း ၃၀ ပေးလိုက်"

"ဟင်…ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"မင့်ပါးစပ်ကစ်နုလုံးကို ချုပ်စေချင်လို့ပေါ့…ဟုတ်လား"

"ရှင်…"

❝❞❝❞❝❞❝❞❝❞

ကြိုတင်ကာကွယ် အန္တရာယ်

တရားရုံးနှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်၌ ဖောက်ထွင်းဝိဇ္ဇာနှင့် ရှေ့နေတို့ ဆုံတွေ့မိကြ၏။ ဖောက်ထွင်းဝိဇ္ဇာသည် သူကျူးလွန်မိခဲ့သော အပြစ်မှ လွတ်ကင်းအောင် အကျိုးဆောင်ပေးခဲ့သည့် ရှေ့နေအားမမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ဆုံလိုက်ရသည့်အတွက် လွန်စွာမှ ဝမ်းသာအယ်လဲ ဖြစ်နေမိ၏။

"ဝမ်းသာလိုက်တာ ဆရာရယ်။ ကျွန်တော့်အမှုကို ဆရာလိုက်ပေးခဲ့လို့ ထောင်မကျတာပါ။ ဆရာ့ကျေးဇူးကြီးပါတယ်။ ကျွန်တော် ဆရာ့အိမ်ကို လာခဲ့ပါဦးမယ်"

"လာမယ်ဆိုရင် ဘယ်နေ့ဘယ်ရက် လာမယ်ဆိုတာကို တိတိကျကျပြောနော်"

"ဘာဖြစ်လို့တုံးဆရာ။ ဆရာနဲ့ လွဲသွားမှာ စိုးလို့လား"

"မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားမလာခင် အိမ်မှာရှိတဲ့ အဖိုးတန်ပစ္စည်းတွေ ကြိုတင်ပြောင်းရွှေ့ချိန် ရအောင်လို့ပါ"

"အယ်…"

❝❞❝❞❝❞❝❞❝❞

ထုံးစံမရှိပါ

မူလတန်းကျောင်းတစ်ကျောင်း၌ စာသင်ခန်းတစ်ခန်းဝယ် သင်္ချာဆရာမသည် အတန်းသားများအား သင်္ချာဘာသာရပ်များကို ပို့ချနေလေ၏။

"ဟေ့…မောင်ဖက်တီး ထစမ်းပါဦးကွယ်။ …
မနက်က မုန့်ဖိုး ဘယ်လောက်ရခဲ့လဲ"

"တစ်ရာပါ ဆရာမ"

"ဟုတ်ပြီ။ သည်တော့ကွယ်…မင်းကို မင်းဖေဖေ…
မုန့်ဖိုးတစ်ရာ၊ မင့်မေမေက မုန့်ဖိုးတစ်ရာဆိုပြီး ထပ်ပေးခဲ့…
မင်းမှာ ဘယ်လောက်ဖြစ်လာမလဲ"

"တစ်ရာပါပဲ ဆရာမ"

"မဟုတ်တာကွယ်။ အဖေက တစ်ရာ၊ အမေ…
တစ်ရာနဲ့ ကျက်နှစ်ရာတောင် တိုးလာတော့ စုစုပေါင်း သုံး…
ဖြစ်ရမှာပေါ့"

"ဆရာမ မသိပါဘူး။ ကျွန်တော့်အဖေနဲ့ အ…
အကြောင်းကို ကျွန်တော်ပဲ သိပါတယ်။ သူတို့နှစ်ယော…
စလုံးက ဘယ်တော့မှ မုန့်ဖိုးနှစ်ခါထပ်ပေးရိုး ထုံးစံမရှိပါ…
အင်မတန် ကပ်စေးနဲ့ပါတယ် ခင်ဗျ"

"အယ်…"

❝❞❝❞❝❞❝❞❝❞

ငယ်ချင်းလွမ်းလို့ပါ

ယမကာဆိုလျှင် အနံ့ပင်မခံတတ်သော မောင်မြ…
အား ဝိရင့်အရက်ချိုး ကိုမောင်သန်းဝင်းက လက်ချာပေး…

"ဟေ့ကောင်…မောင်မြင့်မား။ မသေမချင်း မှတ်…
အရက်ဆိုတာ တစ်ခွက်ဝင်သွားတာနဲ့ ၁၀ နှစ်လောက် …
သွားတယ်လို့ ခံစားရသကွ"

"ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ။ ဒါဖြင့် နောက်ထပ်နှစ်ခွက်လော…
ဝင်ရင်ကော"

"အဟား…ဟား…နှစ်ခွက်လောက် ဝင်သွ…
များကတော့ကွာ။ လူသစ်၊ စိတ်သစ်၊ အားမာန်သစ်တွေ …
ဖွားနဲ့ပေါ့"

"လန်းတယ်ဗျာ…တကယ်ပဲ။ ဒါဆို သုံးခွက်…
ဝင်သွားရင်ကော…"

"အဟေး…ဟေး။ ကလေးငယ်ကလေး…
ပြန်ရောက်သွားစေရမယ်…ဟာဟ"

သို့ဖြင့် ထိုနေ့ည၌ မောင်မြင့်မားသည် သူ…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သန့်လျင်ရေနံချက်စက်ဝင်းသို့ ဝမ်းလျားထိုး၍ ပြန့်သွား
ည် ဟူ၏။

ဘာမှတ်လို့တုံး

စိတ်ကျန်းမာရေးဆေးရုံကို ရောက်နေတဲ့ ဝေဒနာရှင်
ယောက်ဟာ ဆေးရုံတက်နေတဲ့ ကာလကြာပါပြီ။

သည်တော့ ဆရာဝန်က သူတို့သုံးယောက်ရဲ့ အခြေ
နေကို အကဲခတ်ချင်တာနဲ့ သူ့ရုံးခန်းကိုခေါ်ပြီး တစ်
ယာက်စီရဲ့ရှေ့မှာ ကော်ဖီပန်းကန်လုံး သုံးလုံးကို တစ်လုံးစီ
ချလိုက်ပါတယ်။ ပန်းကန်လုံးထဲမှာတော့ ဘာမှ ထည့်
ထားပါဘူး။

"ကိုင်း…သောက်ကြကွာ"

အဲသည်လိုလည်း ဆိုလိုက်ရော ဝေဒနာရှင်သုံး
ယောက်အနက် နှစ်ယောက်သားဟာ တစ်ယောက်တစ်ခွက်
ကိုင်ပြီး တစ်ရှိန်ထိုး မော့ချလိုက်ကြတယ်။ ပြီးတော့ နှုတ်ခမ်း
တွေကိုတောင် လက်ဖနောင့်နဲ့ သုတ်လိုက်ကြသေးရဲ့။
ကျန်တဲ့တစ်ယောက်ကတော့ ကော်ဖီခွက်ကို မကိုင်ဘဲ ငေး
ကြည့်နေတယ်။ သည်တော့ ဆရာဝန်က -

"အင်း…ဘာမှ ထည့်မထားတဲ့ ကော်ဖီခွက်ကို
ကောက်မော့လိုက်တဲ့ နှစ်ယောက်ကတော့ အခြေအနေ
မသက်သာဘူး။ ဆေးရုံမှာ ဆက်ထားရဦးမှာပဲ။ အဲ…ဘာ
မှမသောက်တဲ့သူကတော့ အခြေအနေကောင်းပုံပဲ၊ သာမန်
အသိစိတ် ပြန်ရလို့ ဘာမှထည့်မထားတဲ့ ကော်ဖီခွက်ကို
ကောက်မမော့တာပေါ့"

ဒါနဲ့ ဆရာဝန်လည်း သူ့ထင်မြင်ချက် မှန်မမှန် သိရ
လေအောင် ဘာမှမသောက်ဘဲ ထိုင်နေတဲ့ ဝေဒနာရှင်ကို
မေးလိုက်တယ်။

"ဟေ့လူ…ဘာလို့ မသောက်တာလဲ။ ဟိုနှစ်ယောက်
တောင် သောက်ပြီးနေကြပြီ"

သည်တော့ တစ်ဖက်လူက ပြန်ဖြေတယ်။ သည်
အဖြေလည်းရရော အဲသည်ဝေဒနာရှင်ကို ရက်အကန့်အသတ်
မရှိ ဆေးရုံမှာ ဆက်ထားဖို့လိုတဲ့အကြောင်း မှတ်ချက်ရေး
လိုက်ပါသတဲ့။ ဒါဆို အဲသည်ဝေဒနာရှင် ဘာများဖြေလိုက်
လို့ပါလိမ့်"

"ဘာလို့သောက်ရမှာလဲဗျ။ ခင်ဗျားကော်ဖီတွေက
အငွေ့တထောင်းထောင်းနဲ့ ပူပူလောင်လောင်ချည်းဥစ္စာ။
အမိုက်ခံပြီး မော့လိုက်လို့ကတော့ လျှာကျက်ပြီသာပဲ"

ဆိုပါကလား…။

ဘယ်လိုဖြေရမလဲ

အိမ်ထောင်စုတစ်စု၌ ညီအစ်ကိုနှစ်ဦး ရှိ၏။

မိဘများမှာ သိပ်ပြေပြေလည်လည် မဟုတ်လေရကား
သားနှစ်ဦးကို အဝတ်အစားဆင်ရာ၌လည်းကောင်း၊ ကစား
စရာများ ဝယ်ပေးရာ၌လည်းကောင်း သားအကြီးဖြစ်သူကို
ဦးစွာဝယ်ပေးပြီး အစ်ကိုဖြစ်သူ သုံးစွဲပြီးကာမှ ညီဖြစ်သူကို
ပေးလေ၏။ သည်လိုမျိုး ပန်တော်ကျကိုသာ အမွေဆက်ခံရ
သည့်အတွက် ညီဖြစ်သူမှာ အောင့်သီးအောင့်သက် ခံစားနေ
ရလေသည်။

သို့ဖြင့် မခံနိုင်သည့်အဆုံး၌ မိသားစု စုံစုံလင်လင်
ရှိချိန်ဝယ် အောက်ပါအတိုင်း ၎င်းခံစားနေရသမျှကို ရင်ဖွင့်
ပါလေသတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဖေတို့…အမေတို့၊ ကျွန်တော်ဟာ အစ်ကိုသုံးပြီးသား အကျႌတွေကိုပဲ သုံးနေရတဲ့သူမို့ တစ်ခုလောက် မေးပါရစေ"

"မေးလေ သားငယ်၊ ဘာများသိချင်လို့လဲ"

"ဒီလိုပါ။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အစ်ကိုအိမ်ထောင်ကျပြီး ဆုံးပါးသွားတဲ့အခါ ကျန်ရစ်မယ့် အစ်ကို့မိန်းမကိုပါ အမွေဆက်ခံရဦးမှာလားလို့ပါ"

"အယ်…"

ဇဇဇဇဇ

မတတ်သာလွန်းလို့ပါ

ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတစ်ကျောင်းအတွင်းမှာ ဖြစ်သည်။

တရားဟောဆရာသည် စကားတစ်ရပ်ကို ပြောဆိုလိုက်၏။

"မိန်းမကြောက်ရတဲ့ ခင်ပွန်းသည်များရှိရင် ကျေးဇူးပြုပြီး မတ်တတ်ရပ်ပေးကြပါ။ သည်ခန်းမအတွင်းမှာ ယောက်ျားသားချည်းပဲ ရှိပါတယ်။ ရှက်စရာမလိုပါဘူး။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပေါ့"

ထိုအခါ ခန်းမအတွင်းရှိ ယောက်ျားသားအားလုံးလိုလို မတ်တတ်ရပ်လိုက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ထောင့်စွန်းတစ်နေရာ၌မူ ယောက်ျားသားတစ်ဦးသည် မတ်တတ်ရပ်ခြင်းမရှိ၊ ပေ၍ထိုင်နေ၏။ ထိုအခါ တရားဟောဆရာလည်း ၎င်းထံသို့လျှောက်သွားလျက် -

"လေးစားတယ်ဗျာ။ သိပ်ကို လေးစားတယ်။ ဟောဒီခန်းမထဲမှာ မိန်းမကို မကြောက်ဘူးဆိုတဲ့ ခင်ပွန်းဆိုတာ ခင်ဗျားတစ်ယောက်ရှိပါသေးလားလို့ သိမြင်ကြုံတွေ့ရတဲ့အတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဂုဏ်ယူပါတယ်"

ဟူ၍ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုပြောဆိုလေ၏။

သို့ရာတွင် မကြာလိုက်ပါ။

ထိုအချီးမွမ်းခံရသူက အောက်ပါအတိုင်း ခွန်းတုံ့ပြန်လိုက်ရာ တရားဟောဆရာနှင့်တကွ မတ်တတ်ရပ်နေကြသူအားလုံး ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

"ဆရာပြောတာ မှားနေပြီ၊ ကျွန်တော်လည်း မိန်းမကိုကြောက်တဲ့သူပါ"

"ဟင်…ဒါဆို ဘာဖြစ်လို့ မတ်တတ်မရပ်သလဲ"

"မတ်တတ်ရပ်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ ကျွန်တော်က ခြေ
ထောက်နှစ်ဖက်စလုံး လေဖြတ်ခံထားရတာ"

ဇဇဇဇဇ

လွယ်လွယ် … ခက်ခက်

ကြက်သားအရောင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက် ကြက်သားလာဝယ်၏။ ဝယ်လိုသည်က တစ်စိတ်၊ တစ်ခြမ်း မဟုတ်။ အကောင်လိုက်။ ဈေးခုံပေါ်တွင်ကား ရေနွေးဖျော၊ အမွေးနုတ်ပြီးသား ကြက်က တစ်ကောင်တည်း။

"အဲသည်အကောင် ယူသွားမလား။ ၂၀၀၀ ပဲ ကျမယ်"

ကြက်သားသည်က ကြက်ကို ကိုင်မြှောက်ပြရင်း စကားဆိုသည်။ ယောက်ျားကြီးက ဘဝင်ကျဟန်မတူ။

"ဈေးနှုန်းက အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကြက်က နည်းနည်းသေးနေတယ်။ သူ့ထက်အရွယ်ကြီးတာ မရှိဘူးလား"

ဈေးသည်အဖို့ ရောင်းချရန်ဆို၍ သည်တစ်ကောင်တည်းသာ ကျန်သည်။ သည်တစ်ကောင်ကိုပဲ အစွံထုတ်လိုက်ချင်သည်။ သို့ဖြင့် အကြံဉာဏ်ထုတ်ငိုက်ရင်း…

"ရတယ်လေ ရတယ်"

ဟုဆိုကာ ခုံပေါ်ရှိ ကြက်ကောင်ကို ဆွဲယူပြီး ဆိုင်အတွင်းခန်းသို့ ဝင်သွားသည်။ ပြီးနောက် ထိုကြက်ကိုပင် ရိုက်နှက်ဆွဲဆန့်ပြီး ဆိုင်ပြင်ဘက်သို့ ယူလာသည်။

"သည်အကောင်က စောစောကအကောင်ထက် ကြီးတယ်။ ၃၀၀၀ ကျမယ်"

ဤသို့ ဈေးဝယ်ယောက်ျားကြီး ပြောလိုက်သောစကားကြောင့် ကြက်သားသည်ခမျာ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်သွားရှာတော့သည်။

"ကောင်းပြီလေ။ ဒါဆို ရော့…ငါးထောင်၊ သည်တစ်ကောင်အပြင် စောစောက နှစ်ထောင်ကျတယ်ဆိုတဲ့အကောင်ပါ ပေးလိုက်"

မြို့မေတ္တာဒ်ယူမယ်

■ ကိုဒ္ဒုတောသာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

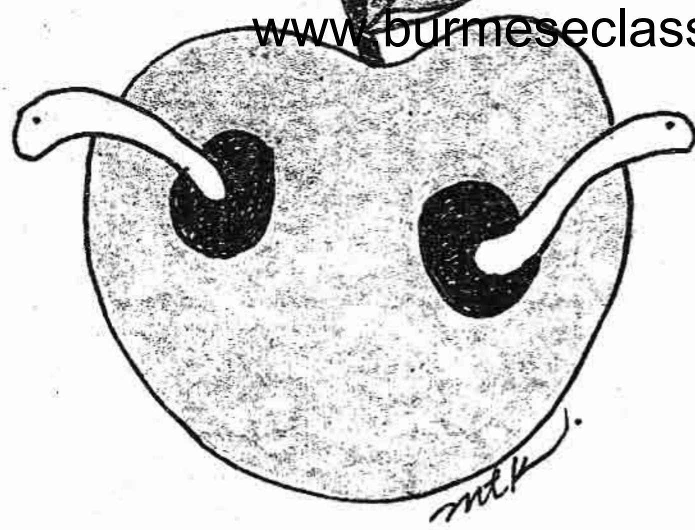

ပဲ့ကြွေတဲ့ည

ကိုမွန်း(လျှပ်စစ်)

"ညည်းတို့ကိုယ်ညည်းတို့ စိန်ရောင်းနေတဲ့သူတွေများ မှတ်နေလား။ ညှိသည်မပြောနဲ့ ညည်းတို့ရဲ့ ရှစ်ခေါက် ချိုးမျက်နှာကို မြင်တာနဲ့ ငါတောင် အော်ဂလီဆန်တယ်။ ဘယ့်နှယ် ဘယ့်နှယ် . . . ငါက ညည်းတို့ကို အလှကြည့်ဖို့ ငါ့ကေတီဗွီဆိုင်မှာ ခေါ်ထားတာကျနေတာပဲ။ ဧည့်သည်လာချင်အောင် ညည်းတို့တွေ ပညာကုန် ထုတ်သုံးမှပေါ့အေ။ ညည်းတို့တွေ အပြုအစုမတတ်တော့ ဒင်းတို့ ယောကျ်ားတွေ အိမ်ကဟာတွေဆီပဲ ခြေဦးလှည့်ကျတော့မှာပေါ့"

ဆိုင်ရှင်သူဌေးမှ ဆိုင်လူမကျ၍ ကေတီဗွီမယ်များအား ပြစ်တင်ပြောဆိုနေသည်။

"သူဌေးကလည်း ကိုယ့်ဆိုင်အတွက် ဈေးတွက်တွက်သလို ကျွန်မတို့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကိုလည်း ထည့်တွက်ပေးဦးမှပေါ့။ လူတွေကြည့်တော့ လူကြီးလူကောင်းပုံစံနဲ့ နှမသားချင်းမစာနာ ကျွန်မတို့ကို စော်ကားတာတော့ ငြိမ်မခံနိုင်ဘူး။ ဒင်းတို့တွေ ကမြင်းကြောထဖို့ ကျွန်မတို့က အသုံးတော်ခံရမှာလား"

"ဘာ . . . ဂုဏ်သိက္ခာ . . . ဟား . . . ဟား . . . အတော်ရယ်စရာကောင်းတဲ့ ပြက်လုံးတစ်ခုပဲ။ ဒီလိုနေရာမျိုးကို ဘယ်သူတော်ကောင်းမှ မလာဘူး။ ညည်းတို့ဂုဏ်သိက္ခာအတွက်ဆိုရင် ဒီဆိုင်မှာ ဆက်မနေနဲ့။ အေး . . . ဆက်နေမယ်ဆိုရင်တော့ ငါပြောတဲ့အတိုင်း လုပ် . . . ဒါပဲ"

××× ××× ×××

ဘဝပေးအခြေအနေအရ ရတဲ့ အလုပ်ကလေး ဝင်လုပ်မိပါတယ်။ အိမ်ကလူကြီးတွေကိုတော့ အလှပြင်ဆိုင်မှာ လုပ်နေတယ်လို့ ပြောထားရတယ်။ ဒီအလုပ်ကိုမလုပ်ခင် အများကြီး စဉ်းစားပါတယ်။ ရွေးစရာလမ်းမှ မရှိတာ။ စရိုက်ပေါင်းစုံ၊ လူပေါင်းစုံကို အဆင်ပြေအောင် ဝန်ဆောင်မှုပေးရမယ့်အလုပ်။ ကျွန်မတို့လည်း လူတွေပဲလေ၊ ဘယ်လောက် သည်းညည်းခံနိုင်မှာလဲ၊ ဪ . . . ဘဝပေး ကုသိုလ်ကံကပဲ နည်းခဲ့လို့လား။

"ဧည့်သည်လာတယ်။ ဆက်ရှင် ဝင်ရမယ်"

ဝိတ်တာကောင်လေးရဲ့ ခေါ်သံအဆုံးမှာ ဒီတစ်ညတော့ မိမိရဲ့တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင်ထမ်းဆောင်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပေပြီ။ ရင်ဆိုင်ရမှာက ရမ္မက်ခိုးဟွေ့ဝေနေတဲ့ စားတော့ဝါးတော့မတတ် အကြည့်တွေ။ သံစဉ်မညီညာတဲ့ အာလေးလျှာလေးသီဆိုသံတွေ။ ယမကာယစ်မူးနေတဲ့ အဆီတဝင်းဝင်း မျက်နှာတွေ။ ပြီးတော့ အမူးပါးတွေရဲ့ လက်ရဲ ဇက်ရဲ ပွတ်သပ်ထိတွေ့မှုတွေ၊ အနှောင့်အသွားမလွတ်တဲ့ အပြောအဆိုတွေ၊ ညတွေ . . ညတွေ၊ သန်းခေါင်ထက် ညဥ့်မနက်နိုင်တော့ပါဘူးလေ။

ဘာပဲပြောပြော သူဌေးရဲ့စကားကို နားထောင်မိတော့လည်း ကျွန်မရဲ့ တစ်လတစ်လ ဝင်ငွေ အရင်ကထက် ဆယ်ဆမက ရနေပါလား။ တစ်ခါတလေ ဒီညတွေထဲက ရုန်းထွက်ဖို့ စဉ်းစားမိပါသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီညအမှောင်ထုထဲကိုပဲ ကျွန်မ ဆက်လျှောက်နေမိတယ်လေ . . ။

ကိုမွန်း(လျှပ်စစ်)

www.burmeseclassic.com

ဗန်းစကားရဲ့ အလယ်

ကိုပိုးတင်အောင်

ကျုပ်က ပြည်မြို့နယ် စာရေးဆရာအသင်းရဲ့ ရုံးအဖွဲ့မှူးဆိုတော့ အသင်းကို လာလှူထားတဲ့ ဂျာနယ် မဂ္ဂဇင်းကနေ ဖတ်ခဲ့ရတဲ့အကြောင်းတွေကို အခြေခံလို့ ပြောပြမှာပါ။ ဂျာနယ်တစ်စောင်မှာ ဆိုထားတာပေါ့လေ။ ဗန်းစကားနဲ့ ပတ်သက်လို့ပေါ့။

ဗန်းစကားကလည်း ခုခေတ်မှာတင် မဟုတ်ပါဘူး။ ဟိုအရင်ခေတ်ကာလကတည်းကပဲ ခေတ်စားလာခဲ့တဲ့ လူငယ်တွေရဲ့ အသားပါ။ လူငယ်တွေကလည်း ဗန်းစကားပြောမှ ခေတ်မီတယ်လို့ ထင်ထားလေတော့ ဟုတ်ပါတယ်။ ခေတ်ရဲ့စတိုင်ပေါ့။

လူငယ်တွေပြောတဲ့ ဗန်းစကားကို နားထောင်ကြည့်။ ပြုံသနားပြီးအောင် ပြောတာကို "ဆေးသုံးတယ်၊ အရောက်ပို့တယ်"တဲ့။ မသိတဲ့သူဆိုရင် သည်စကားတွေနဲ့တင် ဦးနှောက်ချောင်သွားနိုင်တယ်။

ကျုပ်မပြည့်တဲ့ သူကိုတွေ့ရင် သူတို့အချင်းချင်း "ခဲလွတ်တယ်၊ ခဲကြွနေတယ်၊ ပလပ်ကျွတ်နေတယ်" ပြောလား ပြောရဲ့။

ခန္ဓာကိုယ်ဝသွားတဲ့ ကောင်မလေးကျတော့ "အသုံးကြီး"ဆိုပဲ။ ခန္ဓာကိုယ်လှတဲ့ ကောင်မလေးကျပြန်တော့ "ဒိုးကြွတယ်"ဆိုလားပဲ။

ရှိသေးတယ်။ နောက်တစ်မျိုး။

အစားစားပြီးလို့ ဗိုက်ပြည့်သွားရင် "ထိပ်စီးငြိမ်သွားပြီ"တဲ့။ ဗန်းစကားတွေကလည်း ထွင်ပဲထွင်နိုင်လွန်း အားကြီးတယ်။

ချစ်သူရည်းစားရှိတဲ့ ကောင်မလေးကျ "နံပါတ်ပြားကြီးနဲ့"လို့ ဆိုပြန်တယ်။ အပျိုကြီးကျတော့ "ဒိုးမော်ဒယ်"။ အိမ်ထောင်ကျသွားတဲ့ ကောင်မလေးကိုတော့ "ဖတ်ပြီးသား စာအုပ်"တဲ့ဗျာ။

အဆိုးဆုံးကတော့ ဆံပင်ညှပ်တဲ့ ကိစ္စပါ။ သည်မှာလည်း ဗန်းစကားကို သုံးတာပါပဲ။ ပြောပုံကလည်း ဆံပင်ညှပ်ပြီး ပြန်လာတဲ့သူကို "သဲကြီးလဲပြီးခဲ့ပလား"၊ "ခေါင်မိုးလဲပြီးပြီနဲ့တူတယ်" အစရှိသည်ပေါ့။

ပြောချင်တာက လူငယ်တွေကို ပါး ရှိပြီးသားစကားလုံးတွေကို ထွင်လုံးတစ်ခုလုပ်ပြီး အခုလို ဗန်းစကားဖြစ်အောင် ပြောတာကတော့ဖြင့် မကောင်းဘူးလို့ ထင်ပါရဲ့။

အတွေးအခေါ်ရှိကာ ကောင်းပါတယ်။ အတွေးအခေါ်ရှိတဲ့သူဟာ ဘယ်ဒေသအခါမှ တစ်ကိုယ်တော်သမားများ မဟုတ်ကြပါဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တစ်ကိုယ်တော်သမားမှန်း မဟုတ်ဘူးလို့ သိခဲ့ရင် သည်ဗန်းစကားတွေနဲ့ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ဖို့ မကောင်းဘူးလေ။

သည်လိုသာ ဗန်းစကားတွေကို သာ ထွင်ပြီးပြောသွားခဲ့ရင် လူတွေ စောင့်စည်းရမယ့်အကျင့်တွေ ပျက်စီးသွားမှာကိုတောင် စိုးရိမ်ရပါတယ်။

ကျုပ်ကလည်း လူငယ်ဘဝက လာခဲ့ရတဲ့သူဆိုတော့ လူငယ်တွေကို ချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ ပြောရတာပါ။

အိမ်မှာလည်း တစ်ကောင်ရှိသေးတယ်။ တခြားမဟုတ်ဘူး။ သားကမွေးထားတဲ့ ကျုပ်ရဲ့မြေးမပါ။ ပဉ္စမတန်းကို ရောက်နေပါပြီ။ လူငယ်ဆိုပေမယ့် လူငယ်ပေါက်စလေးပါ။ ကျုပ်ကို ဘယ်လိုခေါ်သလဲ သိရဲ့လား။ "ဘဘဘဲဥ"တဲ့ဗျာ။

ဘာကြောင့် သူ့ကို ဒီလိုခေါ်ရတာလဲလို့ မေးကြည့်တော့ . . .

"ဘဘက အမြဲတမ်း ခေါင်းတုံးကြီးနဲ့မို့လို့"တဲ့။

လူငယ် ပေါက်စနကလေးတောင် ဗန်းစကားနဲ့ မလွတ်ခဲ့ရင် အရွယ်ရောက်နေတဲ့ လူငယ်တွေဆို ပိုပြီး ဆိုးမှာပေါ့။

တစ်စက်ချင်းကျနေတဲ့ ရေစက်များဟာ နောက်ဆုံးမှာ ကျောက်တုံးကို ပင် ဟိုက်စားသွားသလို သည်လိုသာ ဗန်းစကားတွေ ပြောဆိုနေကြရင် တစ်နေ့နေ့မှာတော့ သည်စကားတွေက ပဲ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ပြန်ဟိုက်စားသွားလို့ ကိုယ်ကျိုးနည်းရမှာ ကိုယ်ပါပဲလေ။ ဒါလေးတော့ သတိချပ် ☐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

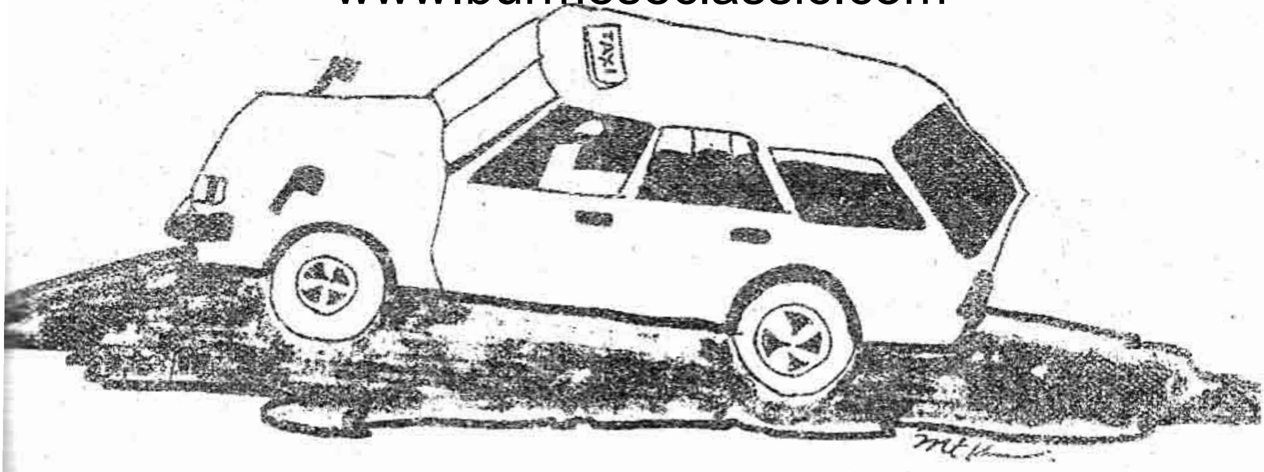

ဟဲလို ...တက္ကစီ မီတာနဲ့ပဲ ရှင်းပါ

• ◻ ခန့်ဇော်

"ဟဲလို . . တက္ကစီ"ခေါင်းစဉ်နဲ့ ကိုခန့်ဇော်တစ်ယောက် မဂ္ဂဇင်းနဲ့ ဂျာနယ်စာမျက်နှာတွေမှာ တက္ကစီလောကအကြောင်း တော်တော်များများကို ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။

ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းမှုနဲ့ မိသားစုစားဝတ်နေရေး အခက်အခဲတွေကြောင့် စာပေလောကနဲ့ ကာလအတိုင်းအတာတစ်ခု အဆက်ပြတ်သွားခဲ့ရတယ်။

တစ်နေ့ . . . လေထန်ကုန်းမှာ စာပေရောင်းရင်းတွေနဲ့တွေ့တော့ စာပြန်ရေးဖို့ ပြောတဲ့သူကပြော၊ အချို့အယ်ဒီတာတွေကလည်း၊ စာမူတွေ ဆောင်းကြတော့ မွန်းကျပ်လှိုန်းလှတဲ့ အအေမောတွေဟာ စာရေးဖော်ရေးဘက်တွေနဲ့တွေ့ရတော့ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ခဲ့ရပြန်ရော။

မဂ္ဂဇင်းအသီးသီးနဲ့ ဂျာနယ်အသီးသီးက အယ်ဒီတာတွေကိုလည်း 'ဟဲလို တက္ကစီ'ခေါင်းစဉ်နဲ့ပဲ ကားလောက အကြောင်းတွေကို ရေးပေးပါ့မယ်လို့ ကတိခံခဲ့တဲ့အတွက် ဒီစာစုလေးကို ကိုယ်တွေ့ ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

စမ်းချောင်းမင်း လမ်းထိပ်က နေ လူတစ်ယောက် လက်တားလိုက်တဲ့အတွက် ကားကို ရပ်ပေးလိုက်တယ်။

"ဘယ်သွားမှာလဲ ခင်ဗျာ"

"အာမခံရုံးရှေ့ဗျာ . . . ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ"

"မီတာနဲ့ပဲ ရှင်းပါဗျာ"

"ဟာ . . . ဟာ . . ကားဆရာ မီတာနဲ့တော့ မလုပ်နဲ့ဗျာ"

"ကဲ . . . ကဲ . . ကားပေါ်တက်ပါဗျာ။ ကျွန်တော်ရှင်းပြပါ့မယ်"

ခရီးသည် ကားပေါ်ရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ကားကို ဗဟိုလမ်းအတိုင်း မောင်းထွက်လာခဲ့တယ်။

"ဒီလိုရှိတယ် ငါ့ညီရဲ့။ အခုဆိုရင် အစ်ကိုတို့နိုင်ငံမှာ . ."

စကားလေး ပြောမယ်ရှိသေးတယ် ဗဟိုလမ်းနဲ့ ရှင်စောပုလမ်းဆုံ မီးပွိုင့်မှီသွားတဲ့အတွက် ကားကို အသာလေး ဘရိတ်နင်းပြီး ရပ်လိုက်တယ်။ မီးစိမ်းသွားတော့ ဗဟိုလမ်းအတိုင်း ကားကိုမောင်းရင်း . . .

"အစ်ကိုတို့နိုင်ငံမှာ ယာဉ်ဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကမ်းထိန်းသိမ်းရေး ကြီးကြပ်မှုကော်မတီက တက္ကစီအငှားယာဉ်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မီတာ တပ်ဆင်မောင်းနှင်ရမယ်လို့ . . ."

စကားလမ်းကြောင်းကို စတင်ခင်းပြီး ပြောနေတုန်း ဗဟိုလမ်းနဲ့ အလုံလမ်းမီးပွိုင့်က မိပြန်ရော။ မီးစိမ်းတော့ အလုံလမ်းအတိုင်း ပြည်လမ်းသက်ကို မောင်းတက်ခဲ့တယ်။

"လုပ်ပါဦး ကားဆရာကြီးရဲ့။ မီတာအကြောင်းလေး"

"အင်း . . ပြောပ့ါမယ် ညီလေးရာ။ ရှေ့မှာ ပြည်လမ်းဆုံကလည်း ပိတ်နေပြန်ပြီ။ ကွေ့ကြော(Free)ကြောကကွေ့ပြီး ယာဉ်ဖြည်းဖြည်း ပြည်လမ်းအတိုင်း မောင်းပေးမယ်နော်"

"ကားဆရာ ကြိုက်တဲ့လမ်းကသာ မောင်းပါ။ အာမခံရုံးရှေ့ ရောက်ရင် ပြီးတာပဲ"

ကွေ့ကြော (Free)က ကွေ့ပြီး လီဘာကို ဖိနင်းအမြန်နှုန်း အရှိန်တင်မယ်အလုပ် ဟယ်လပင်လမ်းနဲ့ ပြည်လမ်းမီးပွိုင့်က နီသွားပြန်ရော။ မီးစိမ်းလို့ ပြည်လမ်းအတိုင်း ကားကိုမောင်းခဲ့တယ်။ ကျောင်းတက်ချိန် ဖြစ်တဲ့အတွက် စိန်ဂွန်းမှာ စီးတီးမတ်က လာတဲ့ကားတွေနဲ့ ကျောင်းကားတွေ လိုင်းကားတွေ ပိတ်မိပြန်တယ်။ ဗိုလ်ချုပ်လမ်းနဲ့ ပြည်လမ်းမီးပွိုင့်မှာတော့ လက်မတင်လေး မီးပွိုင့်လွတ်တယ်။ ဒါတောင် . . .

"အယ် . . . မီတာနဲ့ပတ်သက်လို့ တက္ကစီယာဉ်မောင်းတွေဟာ ခရီးသည် ကားပေါ်ရောက်ရှိစဉ်ကနေစပြီး မီတာခလုတ်ကိုနှိပ် ခရီးသည်သွားလိုရာ မရောက်မချင်း မီးပွိုင့်မှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ယာဉ်ကြောကျပ်တဲ့ နေရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် ယောင်လို့မှ မီတာခလုတ်ကို မပိတ်ရဘူး။ ခရီးသည်လည်း ပါရဲ့သားနဲ့ မီတာခလုတ်ကိုပိတ်ပြီး မောင်းလို့ကတော့ ယာဉ်ထိန်းရဲဖမ်းလို့ မိရင် ထိရောက်စွာ အရေးယူခံရမယ်ဆိုပြီး အစ်ကိုတို့ တက္ကစီယာဉ်မောင်းတွေကို ညွှန်ကြားထားတယ် ငါ့ညီရ။ ညီလေးတို့ ခရီးသည်ဘက်ကလည်း နိုင်ငံတကာမှာကျင့်သုံးနေတဲ့ မီတာနဲ့ ကားခပေးချေတဲ့စနစ်ကို အလေ့အကျင့်ဖြစ်သွားအောင် ဝိုင်းဝန်းကူညီပေးစေလိုပါ တယ်"

လမ်းမတော် မီးပွိုင့်နဲ့ ဘုရားလမ်း ဗိုလ်ချုပ်ဈေးမီးပွိုင့်တွေမှာ အချိန်ကြာကြာ မီးပွိုင့်မိတဲ့အတွက် ခရီးသည်ကို ယနေ့ တက္ကစီယာဉ်မောင်းတွေ မီတာနဲ့ ယာဉ်စီးခပေးချေရတဲ့ ပကတိအခြေအနေတွေကို ခရီးသည်တွေဘက်က နားလည်စွာနဲ့ ဝိုင်းဝန်းကူညီပေးဖို့ ရှင်းပြလိုက်တယ်။

ဆူးလေလမ်းမကြီး ရောက်ပြန်တော့ အနော်ရထာလမ်း မီးပွိုင့်၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း မီးပွိုင့်၊ ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း မီးပွိုင့် အသီးသီး မီးပွိုင့်မိပြီး ခရီးသည်ဆင်းမယ့် အာမခံရုံးရှေ့လည်းရောက်ရော ယာဉ်ကြောတွေကလည်းကျပ်လာ၊ ပါကင်ထိုးဖို့ကလည်း နေရာလပ်မရှိ။ နေရာ ရလိုရငြား ကားကို တဖြည်းဖြည်း တစ်လှိမ့်ခြင်း လှိမ့်နေတုန်း . . .

"ကားဆရာ . . . ရပ်ရပ်။ ဒီနေရာမှာပဲရပ်"

ခရီးသည် ရပ်ခိုင်းလို့ ရပ်လိုက်တဲ့နေရာက ကားမရပ်ရတဲ့နေရာ။ ခရီးသည် အဆင်း မီတာကို ကြည့်လိုက်တော့ ၂၅၀၀(နှစ်ထောင့်ငါးရာ) ကျပ်တိတိ ပြနေတယ်။

"ကားဆရာကြီး . . . မီတာစနစ်ကျင့်သုံးတာကို ရှင်းပြတာ ကျွန်တော်လည်း သဘောပေါက်ပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်က နေ့တိုင်း စီးနေကျမို့ ရော့ကားခ"

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ခရီးသည်က ကားခကိုပေးပြီး ကားကြိုကားကြားထဲ ဝင်အသွား ဘေးက ကားတစ်စီးက

"ဟေ့လူ . . . နောက်မှာ လူညွှ်ကင်းလာနေတယ်"

ကားစက်မသတ်ဘဲ ရပ်ထားတဲ့အတွက် ကလပ်ကိုနင်း၊ နံပါတ်တူးဂီယာကိုထိုးကာ လီဘာကို ဖိနင်းပြီး ကြောက်အားလန့်အားနဲ့ ကားကိုမောင်းအထွက် မီတာမှာ ပြထားတာက ၂၅၀၀၊ ခရီးသည် ပေးတဲ့ငွေက ၂၀၀၀ ကျပ်။

"ဒေါက် . . . ဒီလောက်ရှင်းပြနေတဲ့ကြားက . . . ငါ . . . ဟဲ့နော် . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း"

ခန့်ဇော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

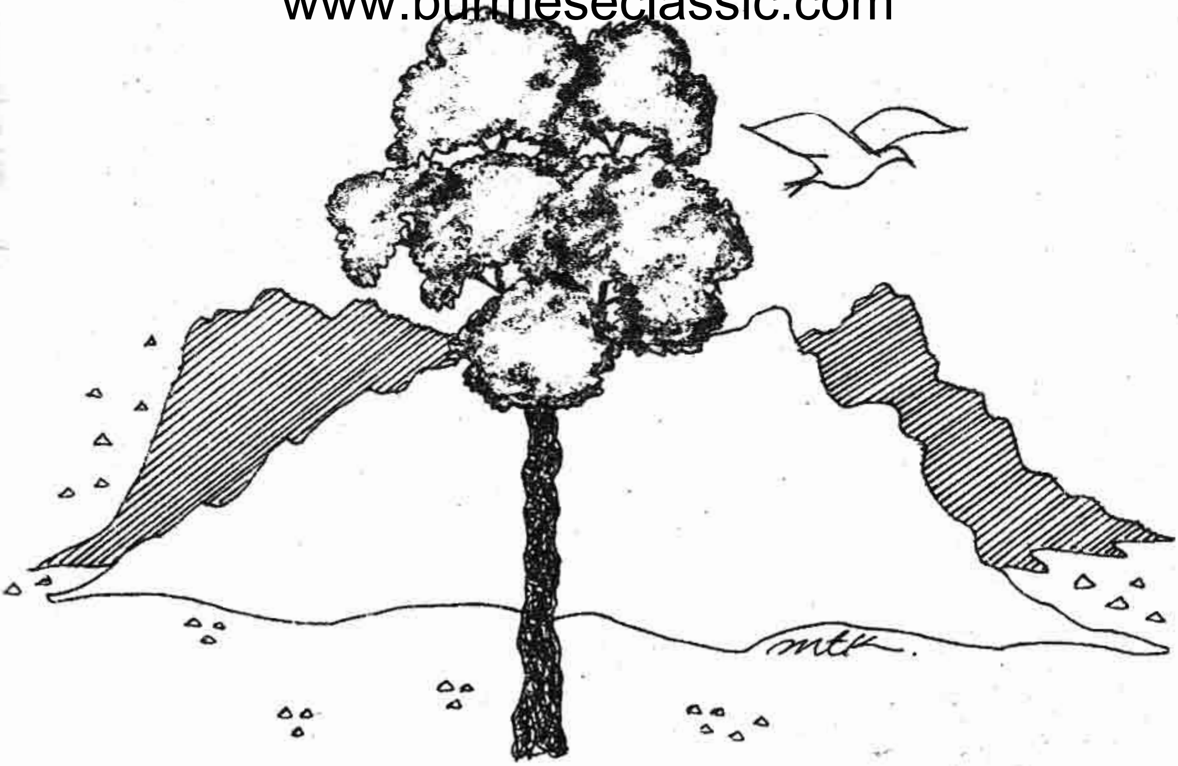

ခက်ပဲခက်ရချည်

ဥက္ကလာ–ဝင်းကျော်

ခက်တော့ . . . ခက်နေပါပြီ။

ကျွန်တော့်လူရဲ့ ဟန်ပန်အသွင်အပြင် အမူအရာကို ကြည့်ရင်း ကျွန်တော့်မှာ အလွန်ပဲ ရယ်ချင်ပက်ကျိ ဖြစ်သွားခဲ့မိပါတယ်။ စည်းသားထားတဲ့ လူမှုဝတ္တရားကြောင့် မျက်နှာအနေအထား ခက်စွာနဲ့ ဆိုက်ကားဘေးမှာ ကျွန်တော် အသာရပ်ကြည့်လိုက်မိပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးရဲ့ ဇာတ်လမ်း အစအဆုံး အဖြစ်အပျက်က ဒီလိုပါ။

× × ×

"ဒီလူကွာ . . . ဘယ်လိုလူမှန်းကို မသိဘူး။ သူ့ကို ဖုန်းတစ်ခေါက်ဆက်မိတာနဲ့ ကျုပ်ဆီကို သုံးလေးငါးခါမက ဖုန်းပြန်ဆက်နေတယ်။ ကျုပ်ဖုန်းငွေဖြည့်ကဒ်ကတော့ ကုန်ပါပြီကွာ"

ကျွန်တော်က တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်မှ ဆိုက္ကားနင်းတဲ့ အနေးယာဉ်လုပ်သားတစ်ဦး။ ဒီလူက (၁၀)ရပ်ကွက်ပဒေသာဈေး ဂိတ်ကနေ ပုဏ္ဏမိကားမှတ်တိုင်ထိ ကျွန်တော့်ဆိုက္ကားကို ငှားစီးလာတဲ့သူ။ သူ့ကို ရုပ်ရည်သန့်ပြန့်သားနားပြီး အသက်လေးဆယ်ကျော်ခန့်ရှိမယ့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် တစ်ဦးရယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်မြင်ခန့်မှန်းမိပါတယ်။

"ကျုပ် . . . မနေ့ညက နည်းနည်းများသွားတယ်ဗျာ။ စားတော်ဆက်မှာလား၊ လမ်းမှာပဲလား မသိဘူး။ ကျုပ်ဟန်းဖုန်းကျကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒါမနက်က ကျုပ်ညီရဲ့ဖုန်းကို ကျုပ်ယူထားပြီး ကျကျန်ခဲ့တဲ့ ကျုပ်ဖုန်းဆီကို တစ်ခါလေးဆက်မိတာနဲ့ မောင်မင်းကြီးသားက ကျုပ်ကို ဖုန်းပြန်ဆက်နေတာ လေးငါးခါမကတောင် ရှိနေပြီ။ လူတွေလည်း ဟန်းဖုန်း ကောက်ရထားပြီဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာနဲ့ ရေခပ်ဖို့ပဲ ချောင်းနေကြတာ။ ဒီလူရဲ့အိမ်မှာ ဆန်အိုးထဲ ကြွက်ဝင်နို နေပြီထင်တယ်။ ကျုပ်ကာလည်း မနေ တတ်ဘူး။ ပေးမှာပါပဲ။ အခု ဒီမှာ ငွေနှစ်သောင်းထည့်လာတယ်။ အင်း . . . တစ်သောင်းလောက်တော့ စပြီး ပေးကြည့်ရမှာပဲ''

သူ့အပြောကြောင့် ဓာတ်ရည် လည့်သွားပြီမို့ ဆိုက္ကားနင်းရင်း သူ့ကို လှည့်ကြည့်လိုက်မိပါတယ်။ ဒီလူဟာ ငွေကြေးအရေးအရာပေါ်တွင် ပေသီး တွက်၊ ဇယားချတတ်တဲ့သူဆိုတာ ဆိုက္ကားငှားရမ်းစဉ်ကပင် သိရှိလိုက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေမျက်နှာက သူ့အတွက် အရှင်သခင်ဖြစ်ပေလိမ့်မယ်။ အလုပ် တစ်ဖက် ဖျက်ခဲ့ရပြီး ငွေထပ်ကုန်ရမယ့် အရေးကို တွေးကာ စိတ်ပူပန်နေဟန် ကို သူ့ထံမှာ အထင်းသား မြင်တွေ့ လိုက်ရပါတယ်။ သူ့အဖြစ်ကို ကြည့် ရင်း ကျွန်တော့်အကြောင်းကိုလည်း ကျွန်တော် ပြန်တွေးလိုက်မိပါတယ်။

ကျွန်တော့်ဆိုက္ကားကို အမြဲတမ်း စီးနေကျ ဖောက်သည်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ကွန်ပျူတာပိုင်ရှင် နည်းပြ ဦးညီညီက တော့ ပြောရှာပါတယ်။ ဖုန်းမဲကို စာရင်းပေးလိုက်ပါတဲ့။ မဲပေါက်ရင် သူ့အနေနဲ့ ဟန်းဆက်ဝယ်ပေးမယ်တဲ့၊

အဲ . . . ခက်တာက ကျွန်တော်ပါ ပဲ။ သူက ပိုက်ဆံတတ်နိုင်လို့ ဝယ်ပေး မယ်ဆိုပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်အဖြစ် လစဉ်ကုန်ကျမယ့် ငွေကြေးကို မိသားစု စားဝတ်နေရေးမှဲ့အဘူ ယှဉ်တွဲစီးချင်း ထိုးနေရတာကြောင့် နေရစ်တော့ ဟန်း ဖုန်းရေဟု ဆိုရလေမလား . . . ။

အဲသည့်အပြင် နောက်တစ်ချက် ကတော့ အတော်ရယ်စရာကောင်းနေ ပါတယ်။ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးကို ဆိုက္ကားနင်းတဲ့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ သနားပြီး အင်မတန် မျက်နှာပူ အားနာ တဲ့ အချက်ပါပဲ။ သူ့ခမျာ နိုင်ငံတော်ရဲ့ အထွတ်အထိပ် သမ္မတကြီး ဖြစ်နေပြီး ဘာမဟုတ်တဲ့ ဆက်သွယ်ရေးကိစ္စ ကလေးကိုတောင် ကိုယ်တိုင်ဆင်းပြီး အစည်းအဝေးတက်ခဲ့တာ ဂျာနယ်တစ် ခုမှာဖတ်ခဲ့ရပြီး သူ့ကို ကျွန်တော် အလွန်သနားသွားခဲ့မိပါတယ်။

မယုံနိုင်တဲ့ ဖုန်းဆောင်းကဒ်ဈေး ကြောင့် လူတွေက လောဘတက်ပြီး စုပြုဘိုးဝေ့ ဝင်လျှောက်ကြပါတယ်။ အိမ်ရှိ မိသားစုအကုန် ဖုန်းကိုင်သုံးနိုင် တဲ့ သူဌေးကလည်း အရှက်မဲ့စွာ ပါဝင် နေကြလေရဲ့။ အဲ . . . အပြင်ဘက်က မှောင်ခိုဖုန်းဈေးကလည်း ကောင်းမှ ကောင်းခင်မျှ။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့က တော့ ကိုယ့်ကိုခေါ်မယ့်သူသာရှိပြီး ကိုယ်က ပြန်ခေါ်ရမယ့်သူ (လုပ်ငန်း သဘာဝအရ)မရှိခဲ့ခြင်းနဲ့ ကိုယ့်ကို စေတနာနဲ့ ဈေးသက်သာအောင် ဆောင်ရွက်ပေးတာကို အမည်ခံပြီး ပြန်ရောင်းစားရင် ကိုယ့်ရဲ့သိက္ခာမဲ့မှု ကို အရှက်ရမိတဲ့အတွက် သမ္မတကြီး ရဲ့ မဟာနဖူးနဲ့ မျက်နှာကြီးကို မြင် ယောင်အားနာနေခဲ့ရခြင်းပဲ ဖြစ်ပါ တယ်။ အတွေးမျှင် ခုနစ်ဆောင်တန်း နေစဉ်မှာပဲ ပုဏ္ဏမီကားမှတ်တိုင်ရှေ့ကို ရောက်ခဲ့ပြီမို့ ကျွန်တော် အမျိုးအစား နားမလည်တဲ့ နောက်ဆုံးပေါ် ကားသစ် ကြီးတစ်စီးရှေ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ သူပြောတဲ့အတိုင်း ဆိုက္ကားကို ရပ်ပေး လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့လူက ဟိုဟို သည်သည် ရော်ရမ်းမှန်းမျှော်ကြည့်

ကာ ဖုန်းကိုနှိပ်ပြီး တစ်ဖက်ကို ခေါ်

နေပါတယ်။ အဲသည့်မှာ ကားသစ်ကြ

ထဲက အသံမြည်နေတဲ့ဖုန်းကို ကိုင်ထ

တဲ့လူတစ်ယောက်ဆင်းလာပြီး . . .

''ဟော့ . . . ဟော့လူ . . . ခင်ဗျာ

ဖုန်းက ဒီဖုန်းလား''

''ဗျာ . . . ဟုတ် . . . ဟုတ်

တယ်''

''ဟုတ်ရင်လည်း . . . ရော့ . . .

ယူ။ ခင်ဗျားဗျာ . . . ခေါ်လိုက်ရတာ

ဖုန်းမရှိရင် လုပ်ငန်းအခက်အခဲ ကာ

လင်တကြီးမှာစိုးလို့ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်

ခင်ဗျားကို တမင်သက်သက် အခ

ကုန်ခံပြီး စောင့်ပေးနေတာ။ ကို

ပစ္စည်းပဲ အမြန်လာယူလိုက်ရောပေ

ခင်ဗျားကြောင့် ကျုပ်အလုပ်ချိန်တွေ

အလဟဿဖြစ်သွားပြီ။ တော်တော်

ခက်တဲ့လူပဲ။ ကဲ . . . သွားမယ်ဗျာ''

ဖုန်းကိုပေးကာ စကားကို တ

စပ်ပြောရင်း ကားပေါ်တက်ပြီး ဂူး

မောင်းထွက်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြော

ကျွန်တော့်လူခမျာ ကားလမ်းမကြီး

ပေါ်မှာ ကြောင်တိကြောင်တောင် ရ

လျှက် အသက်ပင် မရှူနိုင်ဘဲ ပါးစ

အဟောင်းသား။

ဥက္ကလာဝင်းကျော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

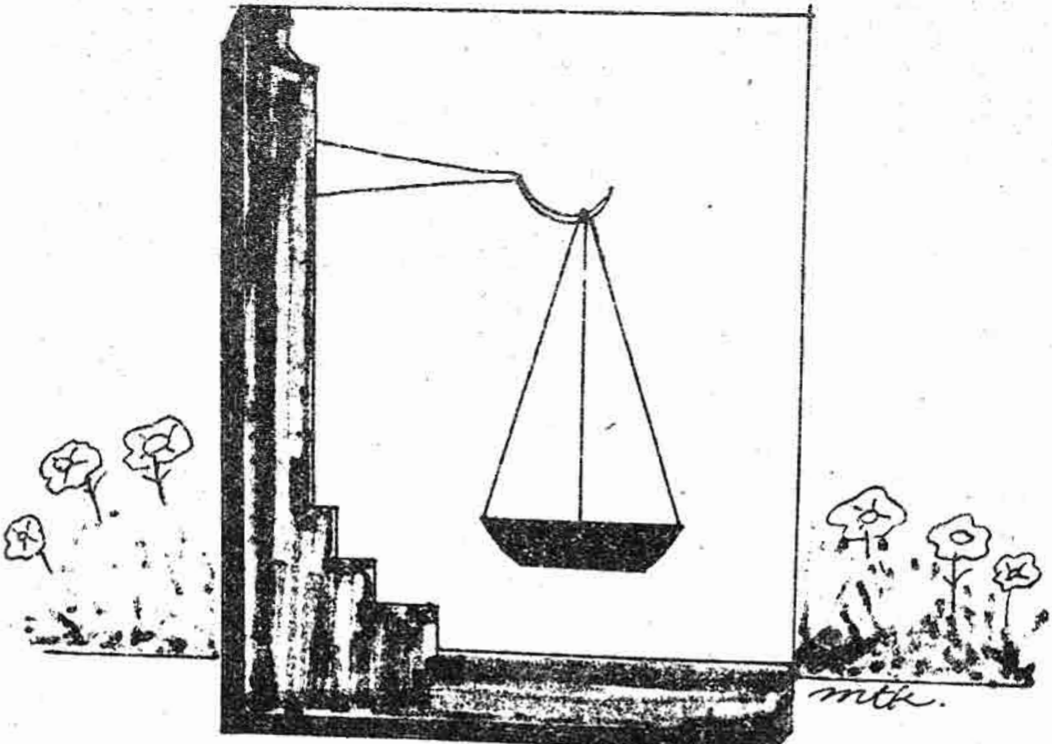

ကြော် ... ဖြစ်ရပုံများ

အသင်္ချာ

ကျွန်တော်တို့အိမ်နားမှာ ညီအစ်ကိုလို ခင်မင်နေတဲ့ ချာတိတ်တစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူ့မိဘတွေက သားသမီးကများ၊ အဲဒီချာတိတ်က ပညာအခြေခံလည်း သိပ်မရှိတော့ စားဝတ်နေရေး မပြည့်စုံပါဘူး။ သူ့နာမည်က ခင်မောင်အေးပါ။ အိမ်မှာ ကျွန်တော့်သားတွေနဲ့ ဝင်ထွက်သွားလာနေတော့ သနားတာနဲ့ သူ့ကို အလုပ်တစ်ခု သွင်းပေးဖို့ စိတ်ကူးထားတယ်။ ပညာအခြေခံကလည်း မကောင်းတော့ အလုပ်ထဲမှာ ယာဉ်မောင်းတစ်နေရာသွင်းပေးဖို့ သူ့ကို ကားမောင်းသင်နိုင်းရတယ်။ ကားမောင်းသင်ခတောင် မတတ်နိုင်လို့ အိတ်ထဲက စိုက်ပေးထားရတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒါနဲ့ ကားမောင်းတတ်၊ လိုင်စင်တွေဘာတွေရတော့ အလုပ်သွင်းပေးလိုက်တယ်။ လူချစ်လူခင်လည်း ပေါပါတယ်။ သူ့ဝင်ငွေကလေးနဲ့ သူ့အိမ်ကိုလည်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ထောက်ပံ့လို့ မိသားစုလည်း အတန်အသင့် ချောင်လည်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း သူ့ကျေးဇူးရှင်ဆိုပြီး မကြာခဏ စားစရာသောက်စရာ၊ အဝတ်အစား စသည်ဖြင့် လာလာကန်တော့ပါတယ်။ ဒီလိုပဲလေ ပညာမတတ်ပေမယ့် လိမ္မာတဲ့လူငယ်တွေက ကြီးပွားကြပါတယ်။

လုပ်သက်လေး ငါးနှစ်ကြာတော့ တစ်နေ့မှာ သူက ကျွန်တော့်ကို . . .

''အစ်ကို ကျွန်တော် နိုင်ငံခြားထွက်မလို့''

''ဟေ . . . တကယ်ပြောတာလား''

''တကယ်ပေါ့ အစ်ကိုရ။ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် အဆက်အသွယ်နဲ့ပဲ။ ဟိုဘက်လမ်းထဲက အေးဝင်းလေ။ အစ်ကို သိပါတယ်''

''အေး . . . သိတယ်''

''အေးဝင်းလုပ်ပေးတာ၊ သူရယ်၊ ကျွန်တော်ရယ်၊ ဈေးထဲက ကုန်ခြောက်ရောင်းတဲ့ ခင်သိန်းရယ် သုံးယောက်ပေါ့။ အေးဂျင့်တစ်ခုက လုပ်ပေးတာ။ နောက်နှစ်လလောက်နေရင် ထွက်ရမယ်''

''အေး . . . ကောင်းတယ်။ ကောင်းတယ်၊ မျက်စိကျယ် နားကျယ်ဝင်ငွေလည်းရ၊ ဗဟုသုတလည်းရပေါ့''

''အလုပ်ကကော''

''ကြုံရာပေါ့ အစ်ကိုရာ။ ကျွန်တော်ကတော့ ယာဉ်မောင်းတတ်တော့ ယာဉ်မောင်းရအောင် ကြိုးစားရမှာပေါ့''

''နိုင်ငံကရော''

''ဘရူနိုင်းပါ''

''ဩော် . . . ရေနံသူဌေးတွေနိုင်ငံပဲ။ လစာတော့ ကောင်းမယ်ထင်တယ်''

''တစ်လကို မြန်မာငွေ လေးသိန်းလောက်ရမယ် ပြောတယ်''

''အေး . . . ကောင်းတယ်။ ဒီမှာ တစ်လကို လေးသိန်းအလုပ် ဘယ်လွယ်မှာတုံး''

ဒီလိုနဲ့ ခင်မောင်အေးဟာ ဒီကအလုပ်ကိုထွက်ပြီး ဘရူနိုင်းမှာ အလုပ်သွားလုပ်တယ်လို့ သိရပါတယ်။ သူ့မိဘတွေဆီကလည်း နေကောင်းကြောင်း၊ ငွေပို့ကြောင်း၊ အဆင်ပြေကြောင်း မကြာခဏ သတင်းပေးပါတယ်။ သူတို့အလုပ်က တစ်နှစ်စာချုပ်လို့လည်း ကြားရတယ်။

သွားပြီး လေးငါးရက်လလောက်ကြာတော့ ခင်မောင်အေး ပြန်ရောက်လာကြောင်း ကြားရတယ်။ ပြန်လာတာက တခြား သူ့သူငယ်ချင်းတွေ မပါဘူး။ သူတစ်ယောက်တည်း ပြန်လာတာ။ ရောက်ရောက်ချင်းဆိုတော့ အေးအေးဆေးဆေး မတွေ့ရသေးဘူး။ သူ့မှာ ကိစ္စဝိစ္စတွေများနေလို့ သူနဲ့ မျက်နှာချင်းမဆိုင်မိသေးဘူး။ စပို့ရှပ်နှစ်ထည်နဲ့ ဂျာကင်တစ်ထည်တော့ သူ့ညီလေးကို ပေးခိုင်းလိုက်လို့ ရောက်လာတယ်။

တစ်နေ့ ရန်ကုန်ထဲကို ကိစ္စတစ်ခုကြောင့် သွားဖို့ ကားမှတ်တိုင်မှာ ကားစောင့်နေတုန်း ကျွန်တော့်အနားကို (ကက)ကလေးတစ်စီး ရောက်လာတယ်။ ကြည့်လိုက်တော့ မောင်းတဲ့သူက ခင်မောင်အေး။

''အစ်ကို . . . တက်။ ဘယ်သွ[...] မလို့လဲ''

''မြို့ထဲပဲကွ။ မင်း ဘယ်လို[...] လာတာလဲ။ မင်းရောက်ကတည်းက[...] အေးအေးဆေးဆေးကို မတွေ့ရသေ[...] ဘူး''

''ဟုတ်တယ် အစ်ကို၊ ကျွန်တေ[...] (ကက)မောင်းနေတယ်။ အလုပ်[...] ထွက်ပြီး နိုင်ငံခြားသွားတော့ ခု[...] ရောက်တော့ အလုပ်ထဲပြန်ဝင်ဖို့အစ်[...] ကို ဒုက္ခမပေးချင်တာနဲ့ (ကက)[...] တစ်စီးငှားပြီးမောင်းနေတယ် အစ်ကို[...]

''မင်းနိုင်ငံခြားက တစ်နှစ်[...] ချုပ်ဆို။ ခု ဘာလို့ တစ်နှစ်မပြည့်[...] ပြန်လာရတာလဲ''

''ကျွန်တော့်အလုပ်က ဒီမှာယ[...] မောင်းဆိုတော့ ဟိုမှာလည်းပဲ ယ[...] မောင်းပဲ ပြန်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီ[...] ယာဉ်မောင်းတွေလို အလုပ်မကော[...] ဘူး အစ်ကိုရဲ့''

''ဟေ . . . ဘာဖြစ်လို့တုံး''

''ဟိုမှာ ဆီခိုးရောင်းလို့ ဝယ်[...] သူမရှိဘူး အစ်ကိုရ''တဲ့လေ။

အသင်္ချာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှားမှန်ရောထွေး

အမှန်ရွေးနိုင်ပါစေ

စလင်း–ဦးအောင်သိန်း

"ဦးစလင်းက ပြဿနာရှာတာလည်း မရှိ၊ လုပ်တာလည်း မရှိတော့ ဘယ်အစွန်းမှ ငြိတာမရှိဘူး။ ဒါကြောင့် အနီးစပ်ဆုံးအမြင်၊ ဒါမှမဟုတ် အဖြေကို ဆိုချင်ဆိုပေါ့။ ရနိုင်မယ်လို့ ထင်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် သိချင်တာလေး မေးချင်ပါတယ်"

ပုံမှန်ဆိုလျှင် စနေနေ့ ရုံးခန်းမဖွင့်ပါ။ ကာယကံရှင်များက အေးအေးဆေးဆေး ရုံးမှာပဲ ဆွေးနွေးချင်သည်ဟု တောင်းဆိုလာပါမှ စနေရုံးခန်းဖွင့်ပါသည်။ တနင်္ဂနွေတော့ လုံးဝမဖွင့်ပါ။ ၃၆ လမ်းရုံးခန်းမှာ ဘဏ်ရုံးများ နောက်ကျောတွင် ရှိသည်။ လူနေရပ်ကွက် မဟုတ်၍ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ရုံးပိတ်ရက်များဆိုလျှင် ရှင်းနေသည်။ စနေလို နေ့မျိုးတွင် နံနက်ပိုင်း ရုံးခန်းလာဖွင့်သူ အချို့ ရှိသေးသည်။ တစ်ခုသော စနေရုံးပိတ်ရက်တွင် အေးအေးဆေးဆေး ဆွေးနွေးချင်သည်ဆို၍ တစ်ယောက်တည်း ရုံးခန်းထဲ ထိုင်ကာ ဧည့်သည်အလာ စောင့်မျှော်ရင်း အမှုတွဲများ ကစ်ချင်း၊ သေ့လာခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်းများ ပြုလုပ်နေပါသည်။ ထိုစဉ် မမျှော်လင့်ဘဲ မောင်မိုးရောက်လာသည်။

"မောင်မိုး…မင်းဟာ အရင်းမရှိ၊ အဖျားမရှိ ဘာအကြောင်းအရာမှန်းလည်း မသိနဲ့၊ လာဗျူးနေပြန်ပြီ"

"ဖြည်းဖြည်းတော့ သိလာမှာပေါ့ ဦးစလင်းရ"

"မင်းဟာ သာစုဆွေးနွေးခန်းကျနေတာပဲ"

"ဒီလိုပါ ဦးစလင်း။ ဦးစလင်းက မ·ဆ·လ ခေတ်ကတည်းက ဒီနေ့ထိ ရှေ့နေလုပ်လာတော့ တရားစီရင်ရေး စနစ်အမျိုးမျိုး ကြုံခဲ့ပြီးပြီ။ အဲဒီတော့ ဘယ်ခေတ်၊ ဘယ်ကာလ တရားစီရင်ရေးစနစ်က ကောင်းသလဲ၊ ပြည်သူတွေ ယုံကြည်ကိုးစားမှု အနေအထား ဘယ်လိုရှိသလဲ၊ လက်ရှိအနေအထား ဘယ်လိုရှိသလဲ၊ ကောင်းကွက်၊ ဆိုးကွက်၊ ပျော့ကွက်၊ ဟာကွက်လေးတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဦးစလင်းအမြင် သိချင်လို့ပါ"

"မောင်မိုးရေ··မင့်မေးခွန်းကြီးက ကြီးကျယ်လှချည်လားကွာ"

"ဟင်လို့ပါ"

"ထင်လို့ပါ မလုပ်နဲ့လေ။ တရားစီရင်ရေးစနစ်ဆိုတာ သူ့ခေတ်သူ့အခါ အလျောက် အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်နဲ့ ဆီလျော်အောင် ဥပဒေရှင်တွေ စုပေါင်းညှိနှိုင်းပြီးမှ ရေးဆွဲတာ။ အဲဒါကို ဘာမဟုတ်တဲ့ သာမန်ပါမွှားတစ်ယောက်က ဝေဖန်ရမယ်၊ ထင်မြင်ချက်ပေးရမယ်ဆိုတော့ မကန်မရာတွေ ဖြစ်နေပါမယ်"

"ဦးစလင်းအမြင်လေးပဲ သိချင်တာပါ။ ပညာရှင်တွေ သုတေသနလုပ်သလို ကျမ်းကိုးကျမ်းကားနဲ့ လေးလေးနက်နက်ကြီး မဟုတ်ပါဘူး"

"ဒီလိုဆိုတော့လည်း ပြောရမှာပေါ့"

"ဟုတ်ပြီ။ မ ·ဆ ·လခေတ် တရားစီရင်ရေး အားသာချက်၊ အားနည်းချက်တွေ ပြောပါဦး"

"မ·ဆ·လခေတ်မှာ အဖွဲ့နဲ့ ခစ်ဆေးစီရင်တာ။ ဂရားသူကြီးအဖွဲ့၊ တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဆိုတာ ရှိတယ်။ တရားသူကြီးအဖွဲ့မှာ ဥက္ကဋ္ဌ၊ အဖွဲ့ဝင်ဆိုပြီး ရှိတယ်။ အဖွဲ့ဝင်တွေက တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့မှာ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ပြီး တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဝင်တွေကတော့ အချိန်ပိုင်းတာဝန်ပေးတယ်။ ရပ်ကွက်၊ မြို့နယ်၊ တိုင်းအလိုက် ကောင်စီဝင်တွေကို ရွေးချယ်တာဝန်ပေးတယ်"

"တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဝင်တွေကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချိန်ပိုင်းဟာခန့်ပေးတယ်ဆိုတော့ ဘယ်လိုပညာအရည်အချင်း သတ်မှတ်ထားလဲ"

"သတ်မှတ်ချက်မရှိဘူး"

"အဖွဲ့ဝင်တွေအတွက် လစာ ဘယ်လိုသတ်မှတ်လဲ"

"ခရီးစရိတ်နဲ့ ထိုင်ခအဆင့် အတွက်တွေ့ပဲ မနေ့တွက်ပဲပေးတယ်"

"ဒါဆို အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌနဲ့ အဖွဲ့ဝင်တွေ အားခွင့်အပေါ်ကျတာပေါ့နော်"

"ဟုတ်တယ်။ အရေအတွက်ပြည့် အောင် ဖြည့်တဲ့သဘောလောက်ပဲ"

"အရည်အချင်း သတ်မှတ်ချက် မရှိဘူးဆိုတော့ ဥပဒေနဲ့အညီ ဆုံးဖြတ်ဖို့ကော ခက်မှာပေါ့နော်"

"တရားသူကြီးတွေကို ဥပဒေ အကြံပေးဖို့ တရားရေးအကြံပေးဆိုပြီး ခန့်ထားတာရှိတယ်"

"တရားသူကြီးတွေက အာဏာ ပိုင်အဖွဲ့ အကြံပေးက ဝန်ထမ်းဆိုတော့ တရားသူကြီးအဖွဲ့ကို ညွှန်ကြားနိုင်ပါ့ မလား"

"ညွှန်ကြားဖို့ မဟုတ်ဘူးလေ။ အကြံပေးရုံပဲ"

"အကြံပေးတဲ့အတိုင်းကော တရား သူကြီးတွေက လက်ခံသလား"

"ဒါတော့ လက်ခံရမယ်လို့ ပြဋ္ဌာန်း ချက် မရှိဘူး။ သဘောတူ လက်ခံချင် ခံမယ်၊ မခံချင် မခံဘူး"

"လာဘ်ပေးလာဘ်ယူကော ဘယ် လိုတွေ့မြင်လဲ ဆိုပါဦး"

"တရားသူကြီးတွေအပိုင်းက ကင်း တယ်လို့ မဆိုနိုင်ပေမယ့် အများစုက ကင်းရှင်းတာများတယ်"

"အကြံပေးတွေကော"

"သူတို့က တရားသူကြီးလက် အောက်ခံလို ဖြစ်နေတာရယ်၊ အကြံ ပေးတင်ပြချက်အတိုင်း ဖြစ်လာချင်မှ လာမှာဆိုတော့ ပေးတဲ့သူရှိလည်း လုပ် ပိုင်ခွင့်မရှိတော့ ပေးတယ်ဆိုရုံပဲ"

"ဒါဆို လာဘ်ပေးလာဘ်ယူ လုံးဝ ကင်းရှင်းတယ်လို့ မဆိုနိုင်ပေမယ့် နည်း တယ်လို့တော့ ပြောနိုင်တာပေါ့နော်"

"ဟုတ်တယ်။ အခြားအာဏာပိုင် အဖွဲ့တွေ ပါတီတွေက ကြည့်နေတာဆို တော့ သိပ်မလုပ်ရဲကြဘူး"

"ပြည်သူတွေအပိုင်းကတော့ လက် ခံမှု ဘယ်လိုရှိလဲ"

"ဒေသလိုက် ကွာခြားမှုရှိကောင်း ရှိနိုင်တယ်။ အားလုံးချုံပြောရရင် . . . ခြောက်ဆယ်ရာနှုန်းကျော်၊ ခုနစ်ဆယ် လောက်ထိတော့ ရှိမယ်"

"မ-ဆ-လ-ခေတ် တရားစီရင်ရေး မှာ ဘယ်အပိုင်းအားနည်းတယ်လို့ ဦးစောင်း မြင်လဲ"

"အဲဒီတုန်းကအခါ ဗဟိုတရား ရုံးပေါ့။ ဗဟိုတရားရုံးလက်အောက်ခံ တိုင်းနဲ့ မြို့နယ်တွေမှာ အချိန်ပိုင်းတရား သူကြီးအဖွဲ့ဝင်တွေဟာ အရာမရောက် ဘဲ လူဖြည့်ရုံသက်သက်လို ဖြစ်နေတာ ရယ်၊ တရားသူကြီးတွေကို အရည်အချင်း သတ်မှတ်ချက် မထားတာရယ်၊ ဒါဒါ အဓိကအားနည်းတယ်လို့ ထင်တယ်"

"ကျွန်တော်တို့ မသိမီလိုက်တာ လေး ရှင်းပြပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူး တင်ပါတယ်"

"မောင်မိုးရေ . . . ဒါလိုရှင်းပြော တာ၊ တွေ့သလောက်၊ မြင်သလောက် ပြောနေရင် ဆုံးမှာမဟုတ်ဘူး"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်လည်း လို ရင်းလောက်ပဲ သိချင်တာပါ"

"နောက်တော့ ဘာသိချင်သေးလဲ"

"န-ဝ-တ (နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့)နဲ့ န-အ -ဖ (နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ)ခေတ် တရားစီရင်

"တရားသူကြီးတွေကို ဥပဒေအကြံပေးဖို့ တရားရေးအကြံပေးဆိုပြီး ခန့်ထားတာရှိတယ်"

"တရားသူကြီးတွေက အာဏာပိုင်အဖွဲ့၊ အကြံပေးက ဝန်ထမ်းဆိုတော့ တရားသူကြီးအဖွဲ့ကို ညွှန်ကြားနိုင်ပါ့မလား"

"ညွှန်ကြားဖို့ မဟုတ်ဘူးလေ။ အကြံပေးရုံပဲ"

www.burmeseclassic.com

ရေးဒေတ်မှာရော ဘယ်လိုပြောင်းလဲသွားလဲ"

"ပြောင်းလဲသွားတာတော့ အများကြီးပေါ့ကွာ"

"ဆရာရောက်နေပြီလား။ နည်းနည်းနောက်ကျသွားတာ ခွင့်လွှတ်ပါ။ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ မမျှော်လင့်ဘဲတွေ့ပြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ခဏလိုက်လို့"

"ရပါတယ်"

"ဦးစလင်း…ကျွန်တော့်ကိုခွင့်ပြုပါဦး။ နောက်မှပဲ ဆွေးနွေးကြတာပေါ့"

ရှိန်းသာသည့်ဧည့်သည် ရောက်လာသည်။ မောင်မိုးက အလိုက်သိစွာနှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွားသည်။ ဧည့်သည်အား ထိုင်ရန်နေရာပေးလိုက်သည်။ ဝတ်စားထားသည်မှာ သပ်ရပ်မှုမရှိသော်လည်း အတော်အသင့် ဈေးကြီးမည့် အဝတ်အစားများဖြစ်သည်။ ကုမ္ပဏီရုံးဌာန ဝန်ထမ်းမဖြစ်နိုင်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူ ဖြစ်ရမည်။ အသားသတ်၍ အနည်းငယ်ပိန်သဖြင့် အရပ်ရှည်သလို ထင်ရသည်။

"ကျွန်တော် ကိုတင်မြင့်ပါ ဆရာ။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဖွင့်ထားတာ၊ ဘာကိစ္စအတွက်ဆိုတာ မသိပါဘူး။ တရားရုံးက ဆင့်ခေါ်စာလာလို့"

ကိုတင်မြင့်က တရားရုံးက ဆင့်ခေါ်စာ ထုတ်ပြသည်။ ပြစ်မှုပုဒ်မ-၁၈၈ အရ အရေးယူထားသော အမှုဖြစ်သည်။ ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက တရားလိုပြုလုပ် တရားစွဲထားသည်။

"ကိုတင်မြင့်…ခင်ဗျား ရပ်ကွက်လူကြီး ထုတ်ဆင့်တဲ့အမိန့်ကို မလိုက်နာဘဲ ဆန့်ကျင်တာ ရှိလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ရပ်ကွက်ရုံးကထုတ်တဲ့ အမိန့်စာတော့ရှိတယ်"

ပလတ်စတစ် အိတ် အကြည် (clear bag) ထဲက စာရွက်ခေါက်လေး ထုတ်ပေးသည်။ ညပိုင်းသာယာမြေပေါ် ဖွင့်ထားသည့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပေးရန် အကြောင်းကြားသည့်စာ ဖြစ်သည်။

"ကိုတင်မြင့်လို ဆိုင်ဖွင့်ရောင်းသူတွေ ရှိသေးလား"

"ရှိတာပေါ့ဆရာ။ ထမင်းဆိုင်၊ ကုန်ခြောက်ဆိုင်၊ မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်…အားလုံး ခုနစ်ဦး၊ ရှစ်ဦး ရှိတယ်"

"သူတို့တွေဆီကိုကော ဒီလို အကြောင်းကြားစာ ပို့သေးလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ပို့ပါတယ်"

"သူတို့ကိုကော တရားစွဲလား"

"မစွဲပါဘူး ဆရာ။ သူတို့က ငါးတိုင်လေးစိုက်၊ ပလတ်စတစ်စမိုးပြီး ယာယီဆိုင်လေး ဆောက်တာ။ စားပွဲလေး နှစ်လုံးလောက်နဲ့ ထိုင်ခုံ ငါးလုံး၊ ခြောက်လုံးလောက်ဆိုတော့ လောလောဆယ် ဆိုင်မထွက်ဘူး"

"ဆိုင်ထွက်တာ ကြာပြီလား"

"လေးငါးနှစ်လောက် ရှိပြီဆရာ"

"ဘာဖြစ်လို့ ခုမှဖယ်ခိုင်းတာတုံး"

"ရပ်ကွက်က ပတ်ဝန်းကျင် ညစ်ပတ်တယ်ဆိုပြီး တိုင်တယ်ပြောတာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ဆိုင်တွေကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်တော့ ထိခိုက်တာ မရှိပါဘူး။ လက်ရှိဆိုင်တွေ ထွက်သွားရင် အကွက်ရိုက်ပြီး တားမလိုလို၊ ရောင်းမလိုလိုတော့ ကြားတာပဲ"

> "ရပ်ကွက်က
> ပတ်ဝန်းကျင်
> ညစ်ပတ်တယ်ဆိုပြီး
> တိုင်တယ်ပြောတာပဲ။
> ကျွန်တော်တို့
> ဆိုင်တွေကြောင့်
> ပတ်ဝန်းကျင်တော့
> ထိခိုက်တာ မရှိပါဘူး။
> လက်ရှိဆိုင်တွေ
> ထွက်သွားရင်
> အကွက်ရိုက်ပြီးတားမလိုလို
> ရောင်းမလိုလိုတော့
> ကြားတာပဲ"

ကိုတင်မြင့်ပြောတာ ဖြစ်နိုင်သည်။ ကျွန်တော့်ဆိုင်တွေက ငါးတိုင်လေးစိုက်၊ စားပွဲနဲ့ ခုံလေး ချထားတာဆိုတော့ ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ရသည်နှင့် ပစ္စည်းလေးပြန်သိမ်းထားလိုက်ကြသည်။ ပြဿနာလည်း မဖြစ်ချင်၊ ရုံးလည်း မတက်ချင်ကြ။ ကိုတင်မြင့်ဆိုင်က သစ်သားဖြင့် အခိုင်အမာ ဆောက်ထားသည်။ ဒီဆိုင်လေးကို မှီနေပြီး မိသားစု ဘဝရပ်တည်နေရသည်။ အလွယ်တကူ ထွက်ပေးဖို့ ခက်သည်။ အမှုဆိုင်ရ ကောင်းမလား၊ တရားရုံးသွားရောက်ပြီး ဖယ်ပေးပါမည်ဟု ဝန်ခံလိုက်ရကောင်းမလား၊ သိချင်၍ ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဦးတင်မြင့်ကို အစွဲခံရတဲ့ အမှုအကြောင်း "အရင်ရှင်းပြမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

ဒေါ်ချောက်ယှူ ပါ-၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အမှု၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားစီရင်ထုံးများ၊ စာမျက်နှာ-၁၁ ပါ အမှုကို ရှင်းပြသည်။ မန္တလေးမြို့ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ ပြည်ကြီးမျက်ရှင်ရပ်၊ လမ်း ၃၀၊ ၆၅ × ၆၆ လမ်းကြားရှိ မင်းကွန်းမုဒ္ဒဘာသာ ဘိုးဘွားရိပ်သာပိုင် မြေပေါ်ရှိ ဆိုင်ခန်း ၃၄ ခန်းအနက် ၂၉ ခန်းမှာ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ ၂၈-၈-၂၀၀၈ ရက်စွဲပါစာအရ ဖယ်ရှားသွားကြပြီး၊ ဆိုင်ခန်းအမှတ် ၁ မှ ၅ အထိတွင် နေထိုင်သူ ဒေါ်ချောက်ယှူ၊ ဒေါ်ချောက်ဆန်တို့က ညွှန်ကြားချက်အမိန့်ကို ဆန့်ကျင်ကာ ဆက်လက်နေထိုင်သဖြင့် ဒု-ရဲမှူးကြည်လွင်က မန္တလေးမြို့ အမှတ်(၃) ရဲစခန်းသို့ အမှုဖွင့်တိုင်ကြားခဲ့သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ-၁၈၈ အရ တရားစွဲဆိုသည်။

ဒေါ်ချောက်ယှူတို့က ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက လက်ခံစစ်ဆေးသည့်အမှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ-၅၆၁(က)အရ အမှုကိုချေဖျက်ပေးရန် တရားရုံးချုပ်(မန္တလေးရုံးထိုင်)သို့ လျှောက်ထားခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်သဖြင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်လျှောက်ထားရာတွင် လက်ခံကြားနာခဲ့သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ-၁၈၈ နှင့် ငြိစွန်းရန်၊ ဥပဒေနှင့်အညီ ထုတ်ပြန်ကြေညာရန် အာဏာရှိသော ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းက ထုတ်ပြန်သောအမိန့်များသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ပြီး၊ အများပြည်သူအကျိုးနှင့် သက်ဆိုင်ရမည်။ ယင်းအမိန့်မျိုးကို မလိုက်နာဘဲ ဖီဆန်ခြင်းကြောင့် ဥပဒေနှင့်အညီ နှိုင်းခြင်းခံရသူကို ဟန့်တားခြင်း၊ စိတ်ငြိုငြင်စေခြင်း၊ ရန်းရင်းဆန်ခတ်မှုသော်လည်းကောင်း၊ သတ်ပုတ်နှောင့်ယှက်မှုသော်လည်းကောင်း ဖြစ်စေခြင်း၊ သို့မဟုတ် ဖြစ်စေတတ်ခြင်း ဖြစ်ရမည်။

ဒေါ်ချောက်ယှူတို့သည် ဆိုင်ခန်းများမှ ဖယ်ရှားပေးခြင်းမပြုသဖြင့် ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီဥက္ကဋ္ဌမှ ထုတ်ပြန်သည့် အမိန့်အား ဖီဆန်သည်ဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း ယင်းသို့ ဖီဆန်ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်အညီ နှိုင်းခြင်းခံရသူကို ဟန့်တားခြင်း၊ စိတ်ငြိုငြင်စေခြင်း၊ ရန်းရင်းဆန်ခတ်မှုသော်လည်းကောင်း၊ သတ်ပုတ်နှောင့်ယှက်မှုသော်လည်းကောင်း ဖြစ်စေခြင်း၊ သို့မဟုက် ဖြစ်စေတတ်ခြင်း ရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိပေဟု သုံးသပ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅(၁) မည်သည့်တရားရုံးကမျှ (က) ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ-၁၇၂ မှ ၁၈၈ အထိ ပြစ်ဒဏ်စီရင်ထိုက်သော ပြစ်မှုတစ်စုံတစ်ရာကို သက်ဆိုင်ရာပြည်သူ့ဝန်ထမ်း၏ သို့မဟုတ် ၎င်း၏အထက် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်း၏ စာဖြင့် ရေးသားတိုင်တန်းချက်အရ မဟုတ်လျှင် အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌက ၎င်းထုတ်ပြန်ထားသည့် အမိန့်ကို ဖီဆန်သူ ဒေါ်ချောက်ယှူတို့အပေါ် တရားစွဲဆိုရန် ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ် (မ·ယ·က)အဖွဲ့ဝင် ဒု-ရဲမှူးကြည်လွင်အား တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့ရာ ဒု-ရဲမှူးကြည်လွင်က ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ် တရားရုံးသို့ ရေးသားထားသော တိုင်လျှောက်ချက်ဖြင့် တိုက်ရိုက်တင်သွင်းလျှောက်ထားရမည်ဖြစ်သော်လည်း ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ အမှတ်(၃)ရဲစခန်းသို့ တိုင်တန်းခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ-၁၉၅(၁)(က)ပါ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်သည်။

တရားလိုဘက်မှ စွပ်စွဲပြောဆိုချက်များသည် မှန်ကန်သည့်တိုင်အောင် ပြစ်မှုအင်္ဂါရပ်နှင့် အကျုံးဝင်ခြင်းမရှိကြောင်း စီရင်ထုံးများကို ကိုးကား၍ အမှုတွဲကို ချေဖျက်ခဲ့ပါသည်။

"ကဲ . . .ကိုတင်မြင့်၊ သဘောပေါက်ပြီလား"

"ပေါက်ပါတယ် ဆရာ"

"ခင်ဗျားဆုံးဖြတ်ပေါ့ဗျာ"

"အမှုဆိုင်မယ်ဆရာ။ စနေချိန်တာ အားနာပါတယ်။ ဆရာ့ကို ကွန်ကော် နေ့သယ်စာနဲ့ ဧည့်ခံပါမယ်"

ရုံးခန်းပိတ်၍ ထွက်ခဲ့ကြပါတော့သည်။

ကာယ,စိတ္တ သုခနှစ်ဖြာ ပြည့်ဝကြပါစေ။

စလင်းဦးအောင်သိန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်သူလယ်သမား အခွင့်အရေးကို ကာကွယ်သည့်ဥပဒေ

ကေတီအောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်

(၁) **တောင်သူလယ်သမား ဆိုသည်မှာ**

ဆန်စပါးစိုက်ပျိုးသူများ၊ ကောက်ပဲသီးနှံစိုက်ပျိုးသူများ၊ ခြံစိုက်သူများ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်စိုက်ပျိုးသူများ၊ သစ်သီးဝလံစိုက်ပျိုးသူများ၊ ပန်းစိုက်သူများ၊ ဆေးဝါးအပင်များ စိုက်သူများ သည်တို့အားလုံး ပါဝင်ပါသည်။

(၂) **လယ်ယာမြေ ဆိုသည်မှာ**

ဆန်စပါးစိုက်လယ်ယာမြေ၊ ကောက်ပဲသီးနှံစိုက်မြေ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်စိုက်ပျိုးသောမြေ၊ သစ်သီးဝလံစိုက်ပျိုးသော ခြံမြေ၊ ပန်းမန်စိုက်ပျိုးသော ခြံမြေ၊ မြေနုကျွန်းမြေ၊ ကိုင်းကျွန်းမြေ၊ ကိုင်းမြေ စသည်တို့ ပါဝင်ပါသည်။

လယ်ယာမြေဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်း

လွန်ခဲ့သော ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် ဥပဒေအမှတ်(၁၁)အဖြစ်ဖြင့် လယ်ယာမြေဥပဒေကို အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပါသည်။ ၎င်းဥပဒေဖြင့် အောက်ဖော်ပြပါ မူလဥပဒေများကို ရုပ်သိမ်းခဲ့၏။ ယင်းမူလဥပဒေမှာ -

(က) ၁၉၅၃ ခုနှစ် လယ်ယာမြေ နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး ဥပဒေ၊

(ခ) ၁၉၆၃ ခုနှစ် သီးစားချထားရေးဥပဒေ၊

(ဂ) ၁၉၆၃ ခုနှစ် တောင်သူလယ်သမားများ၏ အခွင့်အရေးကို ကာကွယ်သည့်ဥပဒေ

စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းဥပဒေအစား တောင်သူလယ်သမားအခွင့်အရေး ကာကွယ်ရေးနှင့် အကျိုးစီးပွားမြှင့်တင်ရေး ဥပဒေကို ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေ အမှတ်(၃၂)ကို ၈-၁၀-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် ထပ်မံအစားထိုး အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပြန်ပါသည်။ ၎င်းဥပဒေသစ်သည် မပြည့်စုံသေးသည်ကို စာရေးသူ ယခု အပြုသဘောဖြင့် ဖြည့်စွက်တင်ပြလိုပါသည်။

ယင်းဥပဒေသစ်၏ လိုအပ်ချက်များ

မူလ ၁၉၆၃ ခုနှစ် တောင်သူလယ်သမားအခွင့်အရေး ကို ကာကွယ်သည့်ဥပဒေတွင် ပါရှိသည့် -

(က) လယ်ယာမြေသုံး ကျွဲ၊ နွား၊ နိုင်းနွားများ၊ လယ်ထွန်စက် ကိရိယာများ၊ လယ်ယာထွက်ဆန်စပါး၊ ကောက်ပဲသီးနှံများကို မသိမ်းဆည်းရ၊ ဝရမ်းမကာပ်ရ၊

(ခ) လယ်ယာစိုက်ပျိုးခြင်းမပြုရ၊ တားဆီးခြင်းမပြုရ၊

(ဂ) လယ်ယာထွက်ဆန်စပါး၊ ကောက်ပဲသီးနှံများ ရောင်းချသုံးစွဲ၊ ထုခွဲခြင်းမပြုရ၊ မတားဆီးရ၊

(ဃ) တောင်သူလယ်သမားကို ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခြင်း မပြုရ၊

ဟူသော အပိုဒ်များကို ထပ်မံဖြည့်စွက် ပြဋ္ဌာန်းပေးရန် အထူးလိုအပ်လှပါသည်။

မှတ်ချက်(ဝန်ခံချက်) ။ တောင်သူလယ်သမား အခွင့်အရေးနှင့် အကျိုးစီးပွားမြှင့်တင်ရေးဥပဒေ၊ အခန်း(၄)၊ ပုဒ်မ (၈) အပိုဒ်ခွဲငယ်(ဂ) လယ်ယာထုတ်ကုန်များကို လွတ်လပ်စွာ သယ်ယူခွင့်နှင့် ရောင်းချခွင့်ဟူသော အပိုဒ်အောက်တွင် ထပ်မံ ဖြည့်စွက် အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းပေးပါမှ ပြည့်စုံလုံလောက်မည် ဖြစ်ကြောင်း အပြုသဘောဖြင့် တင်ပြဖြည့်စွက်အပ်ပါသတည်း။

အထူးမှတ်ချက် ။ ယင်းအပိုဒ်ကို မဖြည့်စွက်ပေးပါက လယ်ယာနိုင်းနွားများနှင့် တောင်သူလယ်သမားများကို ဖမ်းဆီး၍ရသလိုလို အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်နိုင်ပါသည်။ (ဥပဒေ အနက်အမျိုးမျိုးကောက်၍ရသည်ကို သတိပြုစေလိုပါသည်။)

ကေတီအောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းဘာယ်ပြေးမလဲ ဘာချစ်ရယ်

Don't Drink The Water

JEFFERY ARCHER

(အ ခ န်း ဆ က် ဝ တ္ထု ရှ ည်)

● လူအောင်

...င်းစာရေးဆရာ

ဂျက်ဖရီအားချားမှာ ကမ္ဘာ...ကျော် အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး ဖြစ်...ည်။ သူ၏နာမည်ကြီးလှသော Not ... Penny More, Not A Penny ...(မပိုကြေး မလိုကြေး-အထောက်...တော်လှအောင် မြန်မာပြန်)၊ Kane ...Abel (ကမ္ဘာ့ရန်-မောင်ပေါ်ထွန်း ...မာပြန်)နှင့် A Twist in the Tale ...ကြီးများမှာ အုပ်ရေသန်းပေါင်း ...၂၀ ကျော် ရောင်းခဲ့ရသည်။

ဂျက်ဖရီအားချားသည် ဗြိတိန် ...အောက်လွှတ်တော်တွင် ငါးနှစ်၊ ...အထက်လွှတ်တော်တွင် ဆယ့်လေး...နှစ် ပါလီမန်အမတ်အဖြစ် ထမ်း...ဆောင်ခဲ့ကာ အကျဉ်းထောင်တွင် နှစ်...နေခဲ့ရဖူးသည်။

ယခုဝတ္ထုလတ်မှာ သူ၏ထောင်...တွင်းကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်းများဟု ထွက်...ပေါ်လာခဲ့သော စိတ်ကြိုက် လက်ရွေး...စင် ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် Cat O' Nine ...Tales စာအုပ်မှ တစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။

စာရေးသူ

"တကယ်လို့များ ကိုယ့်လူ လူသတ်ချင်သပဆို အင်္ဂလန်မှာတော့ မလုပ်လိုက်လေနဲ့"ဟု ကားလ်က ဆိုလာသည်။

"ဘာဖြစ်လို့"

ကျွန်တော်က မသိနိုးနား ပြန်မေးလိုက်သည်။

"ဟ . . . ကိုယ့်လူ လူသတ်မှုနဲ့ လွတ်သွားဖို့ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်စရာ မရှိလို့ပေါ့"

ကျွန်တော်နှင့် ထောင်ကျဖော်ကျဖက် အကျဉ်းသားက ရှင်းပြ သတိပေးသည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အကျဉ်းသားများ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားလေ့ကျင့်ကွင်းကို ပတ်လျှောက်ရန် ရွှေ့ဆက်လာကြသည်။

သည်မှာ သူက ပြောပြန်၏။ "အဲ . . . ရုရှားမှာဆိုရင်တော့ ကိုယ့်လူအဖို့ လွတ်စရာ အခွင့်အလမ်းက ပိုရှိတယ်"

"ဒီကိစ္စ မှတ်မိနေအောင် ကိုယ်ကြိုးစားထားပါ့မယ်"

သူ့ကို အာမခံချက် ကျွန်တော်ပေးလိုက်သည်။ ကားလ်က ဖြည့်ပြောလာပြန်သည်။

"ဒီလိုတော့ ရှိတယ်နော် . . . ။ လူသတ်မှုကို ကိုယ့်လူ လွတ်တော့ လွတ်မြောက်သွားမယ်။ သို့သော် တန်ဖိုးရှာစ်စုံတစ်ရာတော့ ပေးဆပ်ရလိမ့်မယ်။ ပေးဆပ်ပြီးမှ လွတ်မှာနော်။ အဲသည်လို လုပ်သွားတဲ့ ကိုယ့်လူတို့ ဗြိတိန်နိုင်ငံသားတစ်ယောက်တော့ ကိုယ်သိထားတာ ရှိလေရဲ့"

✷

ပေါင်းဖော်မှု

ပေါင်းဖော်မှုသည် ၄၅ မိနစ် အားလပ်ခွင့်ပေးထားမှုကို လက်ကမ်းကြိုဆိုသည်။ သင့်ကို အကျဉ်းခန်းထဲက ယာယီထုတ်ပေးလိုက်သော ခဏတာ ကာလ။ သို့ ထုတ်ပေးလိုက်ပြီဆိုလျှင် ဘတ်စကက်ဘောကျင်းလောက် အရွယ်အစားရှိသော မြေညီထပ်တွင် အားလပ်ခွင့်ကို အချိန်ဖြုန်းနိုင်သည်။ အချင်းချင်း စကားစမြည် ထိုင်ပြောလို့သပဆို ပြောနိုင်သည်။ တင်းနစ်ကစား

www.burmeseclassic.com

လိုသပဆို ကစားနိုင်သည်။ ရုပ်မြင်သံကြား ထိုင်ကြည့်ချင်သပဆိုလည်း ကြည့်နိုင်သည်။ သည်လိုမှ မဟုတ်ဘဲ လေကောင်းလေသန့်ရှူရှိုက်ရန် အပြင်ထွက်ပြီး ဘောလုံးကွင်းအရွယ်အစားလောက်ရှိသည့် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားလုပ်သည့် လေ့ကျင့်ကွင်းအစပ်တွင် အညောင်းပြေ အညာပြေ လမ်းလျှောက်ချင်သည် ဆိုလျှင်လည်း လျှောက်နိုင်သည်။

တစ်ခုပဲ ရှိသည်။ ပေနှစ်ဆယ်အမြင့် ကွန်ကရစ် အုတ်ရိုးကြီးကတော့ ဝိုင်းရံထားသည်။ အုတ်ရိုးထိပ်တစ်လျှောက်ကလည်း သင်ခုန်းစားတစ်မျှ ထက်ရှသော သံစူးကြိုးအလိပ်တွေ အခွေ အခွေလုပ် တပ်ထားသည်။ ကြည့်စရာဆိုလို့ ကောင်းကင်ကြီး။

ကျွန်တော့်အဖို့တော့ ဒါသည်ပင် တစ်နေ့တာ၏ ထွန်းသစ်မှု။

လန်ဒန်မြို့ အရှေ့တောင်အရပ်မှာရှိသည့် အကျဉ်းထောင်ဖြစ်သည်။ လုံခြုံမှု မြင့်မားသည်။ အဆင့်အေအမျိုးအစားထောင်လည်း ဖြစ်သည်။ အဲသည် ဘဲလ်မားရှ် အကျဉ်းထောင်မှာ ကျွန်တော်အကျဉ်းကျသောအခါ ကျွန်တော့်မှာ ကိုယ့်အကျဉ်းခန်းထဲ တစ်နေ့တစ်နေ့ နှစ်ဆယ်သုံးနာရီလုံးလုံး (စဉ်းစားကြည့်တော်မူပေါ့)။ သော့ပိတ်ခံထားရပါသည်။ ထမင်းစားရုံမှာ နေ့လည်စာသွားယူဖို့ အကျဉ်းခန်းထဲက ခဏထုတ်ပေးတာပဲ ရှိသည်။ (ငါးမိနစ်ပါ)။ နောက်ယူလာပြီး ကိုယ့်အခန်းမှာပဲ စားရသည်။

နောက်တော့ ငါးနာရီကြာသွားလျှင် ညစာသွားယူရသည်။ (နောက်ငါး မိနစ်)။ သည်နေရာမှာ နောက်နေ့မနက်စားရန် မနက်စာအတွက်ကိုပါ ပလတ်စတစ်အိတ်နှင့် ထမင်းရုံက တစ်ပါတည်း ထည့်ပေးလိုက်သည်။ သည်တော့ သူတို့အဖို့ နောက်နေ့နေ့လယ်စာမတိုင်ခင် အကျဉ်းသားတစ်ယောက်ကို အကျဉ်းခန်းထဲက ကရိကထခံ ထုတ်ပေးနေစရာ မလိုတော့။

တစ်ခုတည်းသော အပြင်ထွက်ရသည့် ဝမ်းသာစရာ အဖြစ်ကတော့ ပေါင်းဖော်မှု။ ဒါလည်းပဲ အကျဉ်းထောင်ထောင်ဝန်ထမ်း လျော့နည်းနေသည့်အခါမျိုးမှာ ပျက်ပြယ်သွားနိုင်သေးသည်။ (ပျက်သည်ကလည်း တစ်ပတ်တစ်ပတ် နှစ်ခါကြီးများတောင်)။

အဲသည် "လေးဆယ့်ငါးမိနစ်လွတ်မြောက်မှု"ကို ကျွန်တော်ကတော့ ပါဝါလေ့ကျင့်ခန်း လမ်းလျှောက်မှုအတွက်ပဲ အမြဲသုံးသည်။ ဒါကတော့ အကြောင်း နှစ်ခုကြောင့်။ ပထမအကြောင်းက ကျွန်တော့်မှာ လေ့ကျင့်ခန်းယူဖို့ လိုသည်။ ဘာကြောင့်ဆို အပြင်မှာရှိစဉ်က ဒေသအားကစားရုံမှာ တစ်ပတ်ငါးရက်မှန်မှန် သွားလေ့ကျင့်သည့် အလေ့အထရှိ၍ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအကြောင်းက အကျဉ်းသားအတော်များများက ကျွန်တော်နှင့် တယ်အတိအတွေ့မရှိ၊ မရှိရုံသည်က သူတို့ဘက်က ကျွန်တော်နှင့် ထဲထဲဝင်ဝင် ရှိနေရလောက်အောင် အရေးထားမနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သည်ထဲမှာ ကားလ်က ခြွင်းချက်

သူက ရုရှားမျိုးရိုး။ စိန့်ပီးတာ့ဘာ့ဂ်တည်းဟူသော အင်မတန်လှသည့် မြို့ကြီးပြကြီးမှ လာခဲ့သူ။ သူက ကန်ထရိုက်နှင့် လုပ်ကိုင်သော လူသတ် သမား။

ဖြစ်ပုံက . . . နေရင်းဇာတိတွင် မာဖီးယားဂိုဏ်းအဖွဲ့တစ်ခုအပေါ် စိတ်ကုန်ငြီးငွေ့မှု ပြသလာသော သူတို့နိုင်ငံသား ငနဲတစ်ကောင်ကို အပျောက်ရှင်းပေးခဲ့မှုအတွက် ထောင်ဒဏ် ၂၂ နှစ် စီရင်ချက်ကို ကျခံစ နေရသူ ဖြစ်သည်။

သူလုပ်ပုံက အတော်သင်သည်။ သူ့သားကောင်တွေကို အပိုင်အစကလေးများ ဖြစ်သွားသည်အထိ ပထမ ခုတ်ထစ်ပစ်သည်။ နောက်ကျန်ရှိသည်များကို မီးရှို့စက်ထဲထည့် ဖျောက်ဖျက်သည်။ ဒါနှင့် စကားမစပြောရလျှင် (တကယ်လို့ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မိတ်ဆွေ အပျောက်ရှင်းချင်သပဆို) သူ့အကျိုးဆောင်ကြေးက ပေါင်ငါးထောင်တဲ့ ခင်ဗျာ။

ပြောရလျှင် ကားလ်က ဝတ်ကြီးလို အကောင်စားကြီး ဖြစ်သည်။ အရပ်က ခြောက်ပေ နှစ်လက်မ။ ခန္ဓာအားဗလကလည်း ကြီးလိုက်သာမှ ဝိတာကြီးလား မှတ်ရသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ထိုးကွင်းမှင်ကြောင်တွေ ဗလန်း။ စကားအပြောကလည်း သိပ်တော့မှမရပ်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်မှာ သည်ကောင်ကြီးနှင့် ဆက်ဆံရသည်ကို အမြဲချင့်ချိန်နေရသည်။ သူမိကျောင်းသားလို ပြောနေသည့်စကားကို ကြားဝင်မနှောက်ခြင်းသာ အကောင်းဆုံး ယေက်ကိုင်မှုဝါဒဟု နှလုံးပိုက်ထားသည်။

ကားလ်က သူ့အမှုအကြောင်းကို ဘယ်တော့မျှမပြော။ သည်နေရာမှာလည်း အကောင်းဆုံး ဥပဒေတစ်ခုရှိသည်။ (တကယ်လို့များ မိတ်ဆွေအထဲရောက်များရောက်ခဲ့ရင်) အကျဉ်းသားတစ်ယောက်ကို သူဘာအမှုနှင့် အထဲဝင်လာရသလဲဆိုတာ ဘယ်တော့မှ သွားမမေးပါလေနှင့်။ ကာယကံရှင်ကိုယ်တိုင် သူ့အလိုအလျောက် ပြောမလာသမျှ ဖြစ်သည်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် . . . ကားလ်က စိန့်ပီးတာ့စ်ဘာ့ဂ်မှာ သူကြုံခဲ့ရသော အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတစ်ယောက်၏ အဖြစ်သနစ်ကျတော့ ကျွန်တော့်ကို အဟုတ်ကိုပြောပြသည်။ အဲသည်အဖြစ်က သူအစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးတစ်ပါး၏ ကားဒရိုင်ဘာအဖြစ် အမှုတော်ထမ်းရွက်ပေးနေစဉ် ကာလက မျက်ဝါးထင်ထင်ကြုံခဲ့ရသော အဖြစ်ဟု ငတိကြီးက အခိုင်အမာ ဆိုပါသည်။

ကားလ်နှင့်ကျွန်တော် အဆောင်တွဲများ၌ အထားခံရသော်လည်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် 'ပေါင်းဖော်မှု' အတွက် ဂိုမှန်ဒေတွေ့ဖြစ်သည်။ သို့ဘဇေ ကျွန်တော့်မှာ ယိုအဖြစ်ရဖို့အရေး သူနှင့်အတူ အတော်တော့ အညောင်းပြေ အညာပြေ လျှောက်ရသည်။ အကြိမ်ကြိမ်လျှောက်ပါမှ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ရစ်ချတ်ဘန်းစလေးဆိုသူ ထိုအကြင်ပုဂ္ဂလ်၏ အဖြစ်သနစ် ဇာတ်လမ်းကို သူ့ဆီက နှိုက်နိုင်ခဲ့သည်။

✷

ဒီရေ မသောက်ပါနှင့်

ရစ်ချတ်ဘန်းစလေးသည် သူ့အိပ်ခန်းထဲရှိ လက်ဆေးကန်ပေါ် ထောင်ထားသည့် ပလတ်စတစ်ကတ်ပြားကလေးကို မမှိတ်မသုန်ကြည့်နေ၏။ သည်လို သတိပေး နှိုးဆော်မှုမျိုးဆိုတာ အမှန်တော့ ဖြမ်ရိုးဖြစ်စဉ်မဟုတ်။ ကြယ်ငါးပွင့် ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုတွင် ဝင်တည်းပါက ဒါမျိုးတွေ့ရဖို့ဆိုတာ ဘယ်လိုမျှ မမျှော်လင့်နိုင်။ သို့သော် သိတော်မူကြသည့်အတိုင်း စိန့်ပီးတာ့စ်ဘာ့ဂ်ကို ရောက်မနေလျှင် ပြောပါသည်။

သတိပေး ကတ်ပြားဘေးတွင် ပုလင်းနှစ်လုံး ရှိသည်။

အီဗီယာန် ရေပုလင်းနှစ်လုံး။

ကြီးမားကျယ်ဝန်းသည့် သူ့အိပ်ခန်းအတွင်းဘက်ကို ဒစ်(ရစ်ချက်)ပြန်လှည့်လျှောက်လာသည်။ ထိုအခါ နှစ်ယောက်အိပ် ခုတင်ကြီးဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ရေပုလင်းနှစ်လုံးထပ်တွေ့ပြန်သည်။ ပြီးတော့ ပြတင်းပေါက်ဘေး စားပွဲပေါ်မှာလည်း နောက်ထပ်ရေပုလင်း နှစ်လုံး။

တန်တော့၊ ဟိုတယ်အုပ်ချုပ်မှုအဖွဲ့က တည်းခိုသူများအပေါ် သူ့ထိုက်နဲ့သူ့ကံဟု ဥပဒေကျွာပြုမထားသည့် သဘောပါလား။

ဒစ်သည် စိန့်ပီးတာ့စ်ဘာ့ဂ်သို့ လေယာဉ်နှင့် ရောက်နေခဲ့သည်။ ရုရှားတို့နှင့် လုပ်ငန်းသဘောတူမှုတစ်ရပ် ကာလနားသတ်ရေးအတွက် ရောက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ယူးရားနယ်ထဲကနေ ပင်လယ်နီအထိ တစ်ဆန့်ကြီးရှိသော ရေနံပိုက်လိုင်းကြီးတစ်ခု သွယ်တန်းဆောက်လုပ်ရန် သူ့ကုမ္ပဏီ ရွေးချယ်ခံခဲ့ရသည်။ အောင်မြင်မှုရနေကြသော တခြားအမိကရုံကုမ္ပဏီအတော်များများကပါ တင်ဒါတင်သွင်းခဲ့ကြသော ပရောဂျက် စီမံကိန်းကြီး တစ်ခု။

ယခုလို တင်ဒါဝိုင်းတင်ကြသည့်အထဲတွင် ဒစ်ကုမ္ပဏီက အကျိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်ကြုံရသော အခြေအနေအရပ်ရပ်အပေါ် ကျော်လွှားလျက် ကန်ထရိုက်လုပ်ငန်း ဆုလာဘ်ပေါက်သွားခဲ့သည်။ သို့သော် စွမ်းအင်ဌာန ဝန်ကြီးလည်းဖြစ်၊ သမ္မတနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာနှစ်သန်း ရရပါစေမည်ဟု ဒစ်ဘက်က အာမခံချက်ပေးလိုက်သည်တွင် အကျိတ်အနယ် အခြေအနေအရပ်ရပ်တို့ သက်တမ်းကုံတောင်းသွားတော့သည်။ ရုရှားတို့ ဖောက်ကားသည့် တစ်ခုတည်းသော အများလက်ခံထားသည့် အလေ့က ဒေါ်လာနှင့်ဒေသမင်းဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ဘဏ်ငွေစာရင်းတစ်ခုတွင် သင်္ကေတနံပါတ်တစ်ခုဖြင့် ငွေကြေးထည့်သွင်းပေးရန် ဖြစ်လာသောအခါ၌ ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခင်သည် သူ့ကိုယ်ပိုင် တန်းစ လေး ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီ မတည် ထောင်ခင်က နိုင်ဂျီးရီးယားတွင် ဘက်ခ်ျတဲလ် ကုမ္ပဏီကြီးအတွက် လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့သည်။ ထိုလုပ်ကိုင်ရင်း သူ့ပိစိန်းအဘဘ ကျွမ်းလာသည်။ သရုက်တွင် မက်ဆယ်လ်လိုင်း ကုမ္ပဏီ ကြီးများ၏ ... အထော ပေါက်ခဲ့သည်။ ဆော်ဒီအာရေးဗီး ယားတွင် တင်ဒီဇာကုမ္ပဏီကြီး အတွက် လုပ်ကိုင်ပေးရင်း အသာနုပ် ခဲ့သည်။ ထိုထိုအသာတွေအနက် ဟိုစိုးယက်ဆောင်ပေးခြင်းနှင့် ဇပ် သူဌေး၏ ဂရိယာယ် တစ်ခုစ နှစ်ခုစ ပေးလာကိုပါ တက်မြောက်ခဲ့သေး သည်။ ထိုအလွှအထောက် နိုင်ငံ တကာ ကုမ္ပဏီကြီးတွေ အနေနာစုက အခွန်ရှေ့ ပုံသဏ္ဌာန်တစ်ခုအဖြစ် သဘောထားလာကြသည်။ နောက် ပြီး ... ဟင်းသည့်အခါ ဘယ်အခါမဆို လိုအပ်ရာရှာ ရောက်နိုင် အသင့်ကြာအသင့် ကိစ္စရပ်များပေါ် ပြုလာကြသည်။ လို့ပုက်ချက်စက်စစ် က ဝန်ကြီးကို ဘယ်ရွေ့ဘယ်မျှ များ များ တမ်းလှမ်းရမည်၊ သူ့နောက် တော်ပါ၊ အခြေအရုံများအပေါ် ဘယ်ရွေ့ဘယ်မျှ အနည်းအပါးပဲ ပေးဟမ်းရမည်ဆိုခြင်းကို အခြာလေ အလာနုပ်နေရ ဖြစ်သည်။

ပွတင်က တိုက်ရိုက်ခန့်ထားသူ အနာတိုချုပ်ကော့မှာ အသွန်မှ လက် ပေါက်ကတ်သည့် စေ့စပ်ရေးသမား ဖြစ်သည်။ သူက ဟိုတစ်ခေါက်က ကောရီသီတွင် ဒိုးယိမ္မူးဖြစ်ခဲ့သူ ဝန်ကြီးမှာ ရှင်းရှင်းတို့ ကွင်းစိမ်းနေ သေးသည့် ပလေရာလူသစ်အဖြစ် ပေါ်လာတော့သည်။

ဒါကို ခင်ကသည်း အခွင့် တောင်းအပြည့်လူသည်။ ခြုံမပြာရ လျှင် ချင်ကော့မှာ ပေါ်လစ်ပြူရိုအဖွဲ့ ဝင်အဖြစ် ခန့်ထားမခံရခင်က ရုရှား နိုင်ငံ နယ်စပ်ကိုပင် ကျော်လွန်ခရီး ထွက်ခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်။ သူ လန်ဒန် သို့ ကုန်သွယ်မှု ဆွေးနွေးပွဲများ အတွက် ကရားဝင်ရောက်နေခိုက် တွင် ခင်က သူ့ကို သီတင်းပတ်ကုန် ရက်တွင် ဂျီနီဗာသို့ လေယာဉ်ဖြင့် စေတနာဗရုပ္ပ ပို့ပေးခဲ့သည်။ ပစ် ကက်အင်ကုမ္ပဏီအမည်ဖြင့် နံပါတ် ကိုးဘက်ငွေစာရင်းတစ်ခု ဖွင့်ပေး သည်။ ထိုငွေစာရင်းထဲသို့ ဒေါ်လာ ၁၀၀ သွင်းပေးသည်။

ဒါ မျိုးစေ့ချငွေ . . . ။

သို့သော် ထိုငွေသည် ချင်ကော့ အဖို့ သူ့တစ်သက်ရခဲ့သော ငွေပမာ ဏထက် အဆိုကြီး ပိုများနေသေးသည်။

ထိုသတ္တ၀ခါက ကန့်ထရိုက်စာ ချုပ် အကြီးဆုံး ယက်မှတ်မရေးထိုး ခင်ရှိသော ကိုးလအတွက် အသက် အတ်ပေးထားသည့် ချက်ကြီးကို ဘာ မှည်ခံအောင် အာမခံချက် ပေးရေး အတွက် ဖြစ်သည်။ သည်စာချုပ်က ခင့်အဖို့လည်း အငြိမ်းသာဝနှင့် ဒူးနှံ့ နေနိုင်အောင် ခွင့်ပြုပေးမနေသေး သည် မဟုတ်လော။

✻

ယိုမနက်က ခင်သည် သူ့အသည်း ရှာ ပါရီတယ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ဝန်ကြီးနှင့် နောက်ဆုံးအပြီးသတ် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည်မှာ ဖြစ်သည်။ သူ ဝန်ကြီးနှင့် ယခုလို တွေ့ဆုံဆွေး နွေးခဲ့သည်မှာ ဖြိုးခဲ့သည့်အပယ်က နွေဟိုင်းဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သူ့သိ ငါသိ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ်။ များသော အားဖြင့်က နှစ်ယောက်တည်း သီး သန့် လျှို့ဝှက်တွေ့ခြင်းသာ ရှိသည်။

လန်ဒန်၌ ချင်ကော့ရောက်နေ စဉ်အတွင်းက တွေ့ပုံမျိုးတွေနှင့် တယ် မကွာလှ။ အမှန်က သူတို့နှစ်ဦး တွေ့ မည့်သာ တွေ့နေကြသော်လည်း နှစ် ယောက်စလုံး တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦး စိတ်ချလှသည်တော့ မဟုတ်။ တစ် ဖက်က ကြည့်တော့လည်း ခင်မှာ လာဘ်ပေးလာဘ်ယူအမှုကို လိုလို ချင်ချင် လက်ခံသူတစ်ဦးနှင့် ယခု လောက် စိတ်အေးရသော အဖြစ်မျိုး ဘယ်တုန်းကမျှ မရှိခဲ့ဖူး။ ဘာ ကြောင့်ဆို ချင်ကော့ကို နောက်ထပ် ခိုင်နှုန်းအမှတ်တစ်ခု ပျော်ပျော်ပါးပါး တမ်းလှန်းရန် သည့်ပြင်အခြား တစ်စုံ တစ်ယောက်က အမြဲအသင့်ရှိနေ သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ် ဖြစ် . . . သည်တစ်ကြိမ်တော့ ခင်မှာ ယုံကြည်စိတ်ချမှု ပိုလို့ခံစားရသည်။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး အလားတူ ဒူးနှံ့ နေနိုင်သော မူဝါဒအတွက် လက်မှတ် ရေးထိုးပြီးသားလို ဖြစ်သွားပုံရသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။

ခင်ဘက်က သူ့ဟိုတယ်ဆံ...

www.burmeseclassic.com

တို့ ခိုင်မာသွားစေရန် အပိုဆောင်း ဖြည့်စွက်မှုကလေးတွေ အနည်းအပါး ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့သည်လည်း ဖြစ်သည်။ ချင်ကော့တစ်ယောက် မြန်မြန်ဆန်ဆန် ယဉ်ပါးသွားနိုင်သော ဖြည့်ဆည်းမှုကလေးများ။

ဟီးသရိုးလေဆိပ်သို့ ချင်ကော့ ရောက်ပြီဆိုလျှင် လေဆိပ်တွင် ရိုးရွိုက်စ်ကားကြီးတစ်စီးက အမြဲလာရောက် ကြိုဆိုသည်။ သူတည်းရာ ဝဒ္ဒိုင်းဟိုတယ်အရောက် ပို့ပေးသည်။ ဟိုတယ်ရောက်ပြီဆိုလျှင် ခါတိုင်းသူလာလျှင် စတည်းချရာ မြစ်ကမ်းဘက်က အပတ်မင့်အခန်း ပဒေသာကြီးတွင် နေရာချထားပေးသည်။ ညချမ်းတိုင်း မိန်းမသူတွေ ပေါ် လာသည်။ မနက်ပိုင်းထုတ် သတင်းစာများကဲ့သို့ အချိန်မှန်လှသည်။ ချင်ကော့ကတော့ နှစ်မျိုးစလုံးကို သည်းခြေတွေ့သည်။ အချပ်ကြီးရော အချပ်သေးရော . . ။

ဒစ်သည် နောက်နာရီဝက်ခန့် ကြာသွားလျှင် စိန်ပီးတာ့စ်ဘာ့ဂ် ဟိုတယ်မှ အပြီးထွက်လာသည်။ သည်မှာ ဝန်ကြီး၏ ဘီ အင်မ် ဒတ်ဗယ္ယူအား ဟိုတယ်မျက်နှာစာ၌ ရပ်ထားသည်ကို သူတွေ့လာရသည်။ သူ့ကို လေဆိပ်သို့ပို့ပေးရန် လာစောင့်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ကားနောက်ခန်းထဲ သူဝင်လိုက်သောအခါ ချင်ကော့ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အံ့အားသင့်သွားသည်။ ချင်ကော့ သူ့ကို ကားထဲက ထိုင်စောင့်နေပါလား။ မနက်က သူတို့ တွေ့ပြီး လူချင်းခွဲခဲ့သည်မှာ တစ်နာရီပဲ ကြာသေးသည်ပဲ။

"ပြဿနာတစ်ခုခုလား . . . အနာတို့"

ချင်ကော့ကို တွေ့လိုက်သည်နှင့် ဒစ် ဗိုးရိမ်မကင်း မေးလိုက်သည်။

"အဲဒါရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်"

ချင်ကော့က ပြုံးလျက် ပြန်ဖြေသည်။ "ကရင်မာဒင်ကနေ ကျုပ်ဆီ ဖုန်းလာတယ်။ ကျုပ်တို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဖုန်းနဲ့သော်လည်းကောင်း၊ ကျုပ်ရုံးခန်းထဲမှာသော်လည်းကောင်း မဆွေးနွေးသင့်ဘူးလို့ ခံစားလာရတယ်။ မေ ၁၆ ရက်နေ့မှာ သမ္မတကြီး စိန့်ပီးတာ့စ်ဘာ့ဂ်ကို အလည်ရောက်လာလိမ့်မယ်၊ လက်မှတ်ထိုးပွဲ အခမ်းအနားမှာ သူကိုယ်တိုင် တက်ရောက်ကြီးကြပ်လိုတဲ့ ဆန္ဒရှိတယ်ဆိုတာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီး ဖြစ်သွားပြီ"

"ဒါပေမယ့် ဒါ ကျွန်တော်တို့ကို ကန်ထရိုက် အပြီးသတ်ရေးအတွက် သုံးပတ်မရှိတရှိအချိန် ပေးထားတာပဲလေ" ဟု ဒစ်က ပြန်ပြောသည်။

သည်တော့ သူ့ကို ချင်ကော့က သတိပေးသည်။

"မနက်က ကျုပ်တို့ ဆွေးနွေးရာမှာ အသေးစိတ် ဂရုတစိုက် လုပ်စရာ အနည်းအပါး ရှိသေးတဲ့အကြောင်း ခင်ဗျား ကျုပ်ကို အာမခံပြောသွားတယ်။ စာချုပ်အပြီးသတ်ရေးအတွက် မတတ်နိုင်သေးခင် ခင်ဗျားဘက်က လုပ်ရမယ့် ကိစ္စတွေလေ၊ ဒါ ကျုပ် စိတ်ထဲ အရင်က ပေါ်မှာတောင် မဟုတ်တဲ့ကိစ္စ"

ဝန်ကြီးက စကားဖြတ်ပြီး လိုနေ့အဖို့ သူ့အတွက် ပထမဆုံး ဆေးပြင်းလိပ်ကို မီးညှိသည်။ နောက် ပြန်ဆက်သည်။

"မိတ်ဆွေကြီးရေ . . . ဒီကိစ္စ ဖွဲ့ မှတ်ရင်းနဲ့ပဲ ကျုပ် ခင်ဗျားကို သုံးပတ်ဆိုတဲ့အချိန်အတွင်း စိန့်ပီးတာ့စ်ဘာ့ဂ်မှာ ပြန်ဆုံဖို့ မျှော်လင့်ပါတယ်လေ"

ချင်ကော့ ပြောဆိုပုံက အမှုမဲ့ လေသံ ထွက်နေ၏၊ အမှန်ဆိုလျှင် လူနှစ်ဦးအဖို့ ဤအဆင့်သို့ ရောက်ရှိရန် သုံးနှစ်နီးပါး အချိန်ကြာမြင့်ခဲ့ရသည်။ ယခုဆိုလျှင် သဘောတူစာချုပ်က အပြီးသတ်ရန် သုံးပတ်သာ လိုတော့သည် မဟုတ်လား။

ချင်ကော့ကို ဒစ် ဘာမျှ ထပ်ပြန် မပြောမနေတော့။ သူစီးလာသည့် လေယာဉ် ဟီးသရိုးလေဆိပ်၌ ဆင်းသက်သည်နှင့် ခဏအတွင်း သူဘာလုပ်ဖို့ လိုအပ်သလဲဆိုသည့် အကြောင်းကိုသာ စိတ်စောနေ၍ ဖြစ်သည်။

သူ့အတွေးထဲသို့ ချင်ကော့ ချိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာပြန်သည်။

"သဘောတူစာချုပ်လက်မှတ် ရေးထိုးပြီးသွားရင် နောက်ထပ် ခင်ဗျား ပထမဆုံးလုပ်မယ့်အရာက ဘာလဲဗျ" ဟု မေးလာသည်။

"ဒီမြို့ကြီးမှာ မိလ္လာသန့်စင်စနစ် ကန်ထရိုက်အတွက် တင်ဒါတင်မလားလို့၊ ဘာကြောင့်ဆို ဒီလုပ်ငန်း တင်ဒါရတဲ့သူဟာ ဥစ္စာအလုံးအရင်း ပိုကြီးကြီးမားမား ဖြစ်ထွန်းသွားမှာလေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝန်ကြီးက ဘေးဘီကို ဖျိုးဖျိုး ဖျတ်ဖျတ် ကြည့်သည်။ "ဒီအကြောင်း လူရှေ့သူရှေ့ ဘယ်တော့မှ တင်မလာနဲ့"ဟု ခပ်မှန်မှန် ပြောလာသည်။ "ဒါ အလွန်သိမ်မွေ့တဲ့ကိစ္စ"

ဒစ် နှုတ်ဆိတ်မြဲ နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်တော့သည်။

"ငြိမ်းတော့ ချုပ်ပေးတဲ့ အကြံ ဉာဏ်ယူ . . ။ ဘယ်တော့မှ ရေကို မသောက်နဲ့။ မနှစ်ကဆို ကျုပ်တို့မြို့သူ မြို့သားတွေ မရေတွက်နိုင်အောင် ရောဂါဝင်ပြီး ပျက်စီးဆုံးရှုံးကုန်ရ . . "

ဝန်ကြီး စကားဆိုင်းကာ ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေသည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် မနှစ်က အနောက်တိုင်း သတင်းစာတိုင်း၏ ပထမမျက်နှာများတွင် လွှမ်းမိုးခဲ့သော သတင်းပေါ် စိတ်ချယုံကြည်သွားစေသော စကားမျိုး ဖြည့်စွက်ပြောရန် သူ့မှာ မလိုလားနိုင် ဖြစ်နေ၏။

"မရေတွက်နိုင်အောင် ဆိုတာက ဘယ်လောက်များတာကိုလဲဗျ"

ဒစ် စူးစမ်းလိုက်သည်။ ဝန်ကြီးက "အနည်းဆုံးတောင် မဟုတ်ပါဘူး"ဟု ပြန်ဖြေသည်။ "ဒါမှမဟုတ် အဖျင်းဆုံး ခရီးသွားလုပ်ငန်း ဝန်ကြီးဌာနကထုတ်ပြန်တဲ့ တရားဝင် ကိန်းဂဏန်းပေါ့"ဟု ထပ်ဖြည့်သည်။ ထိုအခိုက် သူတို့ကားက ပွလ်ဂါ ၂ လေဆိပ်ဝင်ပေါက်အပြင်ရှိ နှစ်ထပ် ပျဉ်နီပေါ်တွင် ရပ်သွားသည်။

ဝန်ကြီး ရှေ့ကိုညွှတ်လိုက်သည်။

"ကားလ် . . . မင်း မစ္စတာ ဘန်စလေးအိတ်တွေ အဝင်ကောင်တာဆီ သယ်သွားပေးလိုက်။ ငါ ကားထဲကပဲ စောင့်နေမယ်"

ဒစ်သည် ရှေ့ကိုညွှတ်ပြီး ထိုမနက်အဖို့ ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် ဝန်ကြီးနှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်သည်။ "အစစ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အနာ တို။ သုံးပတ်အချိန်အတွင်း ပြန်ဆုံကြတာပေါ့"ဟု ဆိုလိုက်သည်။

"မိတ်ဆွေကြီး ကျန်းမာချမ်းသာပါစေဗျား"

ကားထဲမှ ဒစ်အထွက်တွင် ချင်ကောက လှမ်းပြောလိုက်သည်။

ဒစ်သည် ထွက်ခွာကောင်တာတွင် သူ့လန်ဒန်အထွက် လေယာဉ်ပေါ် တက်ရောက်ခွင့်အချိန်ထက် အချိန်တစ်နာရီစော၍ လူရောက်ကြောင်း ဝင်ပြမိလျက်သား ဖြစ်နေသည်။

"အခု ဒါ ဟီးသရိုးလေဆိပ်ကို ထွက်မယ့်ဒရီးစဉ် ၉၀၂ လေယာဉ် အတွက် နောက်ဆုံးအကြိမ် လူခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ရှင်"

အသံချဲ့စက်မှ နှိုးဆော်သံ ခပ်အက်အက် ထွက်လျက်ရှိသည်။

သည်မှာပင် ဒစ်က ကောင်တာအတွင်းရှိလူကို "ခုချက်ချင်း လန်ဒန်ထွက်မယ့် နောက်ထပ်လေယာဉ်ရှိသလားဗျ"ဟု စူးစမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ထိုလူက "ဟုတ်ကဲ့ ရှိပါတယ်"ဟု ပြန်ဖြေသည်။

"ခရီးစဉ် ၉၀၂ လေယာဉ်က ထွက်ဖို့ နှောင့်နှေးနေတယ်ဗျ။ ဒါပေမယ့် အဝင်ဂိတ်ပေါက်ကို အခုပဲ သူတို့ပိတ်တော့မယ်"

"ကျွန်တော့်ကို ချက်ချင်းထွက်မယ့် လေယာဉ်ပေါ် တင်ပေးနိုင်မလား" ဟု မေးရင်း ဒစ်က ရှဘယ်တစ်ထောင်တန် ငွေစက္ကူတစ်ရွက် ကောင်တာပေါ် တွန်းပေးလိုက်သည်။

*

နောက်သုံးနာရီနှင့် နာရီဝက်ကြာသောအခါ ဒစ်ပါလာသည့် လေယာဉ် ဟီးသရိုးလေဆိပ်၍ ဆင်းသက်သည်။ ဒစ်သည် သူ့သေတ္တာကို ဆုံလည်ခါးပတ်မှ ဆွဲယူလို့ရသွားသည်နှင့် လက်တွန်းလှည်းကို ကြေညာရန်မရှိ ဉမင်လမ်းအတိုင်း ဖြတ်တွန်းလာပြီး ဆိုက်ရောက်ခန်းမ အတွင်း ဝင်ခဲ့သည်။

သူ့ကားဒရိုင်ဘာ စတန်းမှာ ယာဉ်မောင်းသူများအုပ်စု တစ်စုထဲတွင် သူ့အားစောင့်လျက်ရှိသည်။ ယာဉ်မောင်းအများစုမှာ အမည်ကတ်တွေ ကိုင်ထားကြသည်။ စတန်းမှာ သူ့ဆရာသမားကို တွေ့သွားသည်နှင့် ချက်ချင်း ယာဉ်မောင်း သူများအုပ်စုထဲမှ ကပျာကယာ ထွက်လာသည်။ ဒစ်ထံမှ ဝတ်စုံသေတ္တာနှင့် ခရီးဆောင်အိတ် ဆွဲယူသည်။

"အိမ်လား၊ ရုံးလား ဆရာ"

ယာပါီကားရပ်ကွင်းဆီ လျှောက်လာကြရင်း စတန်းက မေးသည်။

ဒစ် လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်သည်။ လေးနာရီထိုးပြီးခါစသာ ရှိသေးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အိမ်ကွာ။ ငါ ကားနောက်ခန်း ထိုင်လာရင်းနဲ့ပဲ အလုပ်လုပ်သွား တော့မယ်"

✷

ဒစ်၏ ဂျာဂူးအားကား ဗာဂျီးနီး ဝေါလ်တားသို့ ခရီးစရန် ကားရပ် ကွင်းမှ ထွက်လာသည်။ သည်မှာပင် သည် သူ့ရုံးခန်းသို့ ချက်ချင်းလက် ဖုန်းလှမ်းဆက်တော့သည်။

"ရစ်ချက်ဘန်းစလေး ရုံးက ရှင်"

"ဟိုင်း . . . ဂျီးလ်။ ကိုယ်ပါကွ။ ယ်စောထွက်တဲ့ လေယာဉ်နဲ့ ပါလာ အောင် လုပ်ခဲ့တာလေ။ အခု အိမ်ကို သွားနေတယ်။ လောလောဆယ် ယ်အရေးတယူ ကိုင်တွယ်ရမယ့် စ္စများ ရှိနေမလားလို့ပါ"

"ဟင့်အင်း . . မရှိဘူး။ ဒီသတင်း တ်ကုန်အထိ အစစ အဆင်ချော ချော သွားနေတယ်"ဟု ဂျီးလ်က ပြန် ဖြေသည်။ "ဂျီးလ်တို့က စိန့်ပီးတာ့စ် ဘာ့ဂ်မှာ အရာရာ ချောချောမောမော ရှိရဲ့လားလို့ သိချင်ဇောနဲ့ မျှော်နေ ကြတာ"

"ဒီထက်ကောင်းစရာ ဘာမှမရှိ တော့ဘူး ဂျီးလ်ရေ။ ပန်ကြီးက ကိုယ့် တို ကန်ထရိုက်စာချုပ် လက်မှတ်ထိုးရ အောင် မေ ၁၆ ရက်နေ့ အရောက် ပြန်လာဖို့ အလိုရှိသွားပြီကွ"

"ဒါပေမယ့် ဒါ သုံးပတ်လျော့ လျော့တောင် လိုသေးတာပဲ မဟုတ် လားလို့"

"အေးပေါ့။ အစီပွာယ်က ကိုယ် တို့အားလုံး ရှေ့ဆက်လုပ်စရာတွေ ရှိလိမ့်မယ်လို့ ဆိုလိုတာ။ ဒီတော့ နောက်အပတ်စောစော ဘုတ်အဖွဲ့ အစည်းအဝေးခေါ်ဖို့ စီစဉ်ထားလိုက် တော့။ ပြီးတော့ မနက်ဖြန် စစဦး ကိုဟင်နဲ့တွေ့ဖို့ အချိန်းအချက် လုပ် ပေးထား ဂျီးလ်။ အခု ဒီအဆင့်မှာ ဘာတစ်ခုမှလွဲချော်တာ ကိုယ်အဖြစ် မခံနိုင်ဘူး"

"ဂျီးလ် စိန့်ပီးတာ့စ်ဘာ့ဂ်ကို ကိုယ်နဲ့အတူ လိုက်လို့ရမလားဟင်"

"ဒီတစ်ကြိမ်တော့ မလိုက်နဲ့ဦး ကွာ။ ဒါပေမယ့် စာချုပ်လက်မှတ် ထိုးပြီးသွားတာနဲ့ အဲဒီအချိန်မှာ ဒိုင်ယာရီထဲကနေ ဆယ်ရက်လောက် ဖျောက်သာထားလိုက်။ ကိုယ် မင်းကို စိန့်ပီးတာ့စ်ဘာ့ဂ်ထက် ပိုနွေးနွေးထွေး ထွေးရှိတဲ့ တစ်နေရာရာခေါ် သွားမယ်"

ဒစ်သည် ကားထဲတွင် တိတ် ဆိတ်စွာပါလာသည်။ စိန့်ပီးတာ့စ် ဘာ့ဂ်သို့ နောက်တစ်ခေါက်ပြန်မသွား ခင် ပြီးစီးနှင့်ရှိအောင် လုပ်ထားဖို့လို သော အရာများကို စဉ်းစားခန်း ထုတ် လာ၏။

သူ့တပည့် စတန်းက ကားကို သံကြွပ်အမျိုးအစား ဝင်းတံခါးကြီးမှ ဖြတ်မောင်းလာပြီး ဂျော့ဘုရင်ခေတ် က လက်ရာအတိုင်း လက်သစ်လက် ရာ အမျိုးအစားဖြစ်သော အိမ်ကြီး ဂေဟာ၏ မျက်နှာစာတွင် ကားကိုရပ် လိုက်သည်။ ထိုအခါကျမှ ဒစ်မှာ လောလောဆယ် သူဘာလုပ်ရမလဲ ဆိုသည်ကို သိသွားတော့သည်။

ကားထဲမှ သူခုန်ထွက်သည်။ အိမ်ကြီးထဲပြေးဝင်သွားသည်။ အထုပ် အပိုးတွေ ကားထဲမှထုတ်ခြင်း၊ အိမ်ထဲ သွင်းယူခြင်း၊ အထုပ်အပိုးတွေဖြေခြင်း ကိစ္စများကို စတန်းနှင့် အိမ်ဖော် အပေါ် မျက်နှာလွှဲခဲ့သည်။

ဒစ်သည် သူ့ဇနီးက လှေကား ထိပ်တွင်ရပ်လျက် သူ့အား စောင့်ကြို နှုတ်ဆက်သည်ကိုမတွေ့သဖြင့် အံ့အား သင့်သွားသည်။ နောက်မှ ပြန်၍ သတိရသည်။ သူက စောထွက်သော လေယာဉ်နှင့်ပါလာသဖြင့် အိမ်သို့ အချိန်စော၍ ပြန်ရောက်လာခြင်း မဟုတ်လား။ သည်တော့ မော်ရင်း ဘက်က သူ့ကိုနောက်နှစ်နာရီအတွင်း ပြန်ရောက်ဦးမည်ဟု မျှော်လင့်မထား သည့်အဖြစ်ကိုသဘော ပေါက်သွား သည်။

ဒစ်သည် သူ့အိပ်ခန်းဆီသို့ လှေကားအတိုင်း ပြေးတက်လာခဲ့ သည်။ အခန်းထဲရောက်တော့ အဝတ် အစားတွေချွတ်သည်။ ကြမ်းပေါ်တွင် သည်အတိုင်း အပုံလိုက် ချထားလိုက် သည်။ ရေချိုးခန်းထဲ တန်းဝင်ခဲ့သည်။ ရေပန်းဖွင့်သည်။

သည်လိုနှင့် စိန့်ပီးတာ့စ်ဘာ့ဂ် နှင့် အယ်ရိုဖလုတ် လေယာဉ်ပေါ်၌ ပေကျံလာခဲ့သော ချွေး၊ ချေး စသည် များကို ရေပန်းဖွား ပူပူနွေးနွေး အောက်တွင် ဖြည်းဖြည်းချင်း တိုက် ချွတ်ရေချိုးပစ်လိုက်သည်။

ရေမိုးချိုး၊ အိမ်နေ အပေါ့အပါး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဝတ်အစားများဝတ်ပြီးသွားသော် မှန်ချပ်ကြီးထဲက သူ့ရုပ်ရည်ကို ကြည့်မိသည်။ အသက် ငါးဆယ့်သုံးနှစ်တည်းနှင့် ခေါင်းကဆံပင်က အရွယ်မတိုင်ခင် ဖြူစပြုနေပါရောလား။ ဗိုက်ကလည်း ဘယ်လိုပဲလုပ်စေကာမူ ပြားချပ်သွားသည်ဟူ၍ မရှိ။ ကိုယ်အလေးချိန် အနည်းအပါးချဖို့ လိုလာပြီဆိုတာလည်း သိပါသည်။ ခါးပတ်ခေါင်းကို လျှော့ပတ်လို့ရအောင်လေ။

စာချုပ်လက်မှတ် ရေးထိုးပြီးသွားလို့ အချိန်ကလေးများ နည်းနည်းရမယ်ဆိုလျှင် ဒါတွေ လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်မည်ဟု ဒစ် သူ့ကိုယ်သူ ကတိပေးလိုက်သည်။

အိပ်ခန်းထဲကထွက်ခဲ့ပြီး အောက်ထပ်စားဖိုဆောင်သို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ ထမင်းချက်ကို သူ့အတွက် ရှက်စုံသုပ်လုပ်ပေးဖို့ ပြောရသည်။ ပြီးသည်နှင့် နားနေခန်းအတွင်း အေးအေးလူလူဝင်ခဲ့သည်။ တိုင်းမ်သတင်းစာ ကောက်ကိုင်သည်။ ခေါင်းစီးတွေ လိုက်ဖတ်ကြည့်သည်။

တိုရီပါတီ ခေါင်းဆောင်သစ်တစ်ဦး၊ လစ်ဘရယ်ဒီမိုကရက်တို့၏ ခေါင်းဆောင်သစ်တစ်ဦး။ နောက်ယခု ဂေါ်ဒင်ဘရောင်းကို လေဘာပါတီခေါင်းဆောင်အဖြစ် တင်မြှောက်လိုက်ကြပြီ။ ဒီတစ်ဦးတည်းသောခေါင်းဆောင်အောက်မှာဆိုလျှင် အမတ်ဦးရေ အများစုရှိသည့် နိုင်ငံရေးပါတီတွေ ဘယ်ပါတီမှ နောက်ရွေးကောက်ပွဲကြီးမှာ တိုက်ခိုက်နေကြတော့မှာ မဟုတ်။

တယ်လီဖုန်းမြည်လာ၍ သူ ခေါင်းထောင်သွားသည်။ ဇနီးဖြစ်သူ၏ စာရေးစားပွဲဆီသို့ ထသွားရသည်။ စကားပြောခွက် ကောက်ယူနားထောင်လိုက်သည်။

တစ်ဘက်မှ ဂျိုးလ်အသံကို ကြားလာရသည်။

"ဘုတ်အဖွဲ့ အစည်းအဝေးကို လာမယ့်ကြာသပတေးနေ့ ၁၀ နာရီမှာလုပ်ဖို့ စီစဉ်ပြီးသွားပြီ။ ကိုယ်ကိုဟင်နဲ့ မနက်ဖြန် မနက် ၈ နာရီ သူ့ရုံးခန်းမှာတွေ့ဖို့ ဂျိုးလ် အချိန်းအချက် လုပ်လိုက်ပြီ"

ဂျိုးလ်က ထပ်ဖြည့်ပြောပြန်သည်။ "ဘုတ်အဖွဲ့လူကြီးတွေကို လူတိုင်းဆီ ဂျိုးလ် အီးမေးပို့လိုက်ပြီ။ ဒါ ဦးစားပေး အစည်းအဝေးလို့ နှိုးဆော်လိုက်တယ်"

"ကိုဟင်နဲ့ တွေ့ရမယ့် အချိန်းအချက်က ဘယ်အချိန် . . . မင်းပြောလိုက်တာ"

"သူ့ရုံးခန်းမှာ မနက် ၈ နာရီ။ ၁၀ နာရီကျရင် သူ့မှာ ဒိုပြင်အမှုသည်ဘစ်ဦးအတွက် တရားရုံးရောက်နေဖို့ရှိတယ်နော်"

"ကောင်းတယ်" ဒစ်ပြောပြောဆိုဆို သူ့ဇနီးစားပွဲအံဆွဲကို ဖွင့်လိုက်သည်။ အသင့်တွေ့ရသော အပေါ်က စာရွက်တစ်ရွက် ယူလိုက်သည်။ စာရွက်ပေါ်၌ ရေးမှတ်လိုက်သည်။

ဆမ်၊ ရုံးခန်း ၈/၅၊ တေး၊ ဘုတ်အစည်း၊ ၁၀။

"တော်တယ် ဂျိုးလ်"ဟု သူထ
ပြောလိုက်သည်။

"ဪ . . . ဒါနဲ့ ဂရင်းပဲလေ
ဟိုတယ်မှာ ကိုယ်ပြန်တည်းဖို့ ကြို
ဘွတ်ကင်လုပ်ထားရင် ကောင်းမ
ပြီးတော့ ကိုယ်ရောက်မယ့် အခ
လည်း ဝန်ကြီးဆီ သတိပေးဖို့ အီးမေ
ပါ ပို့ထားလိုက်ကွာ"

"ပို့ပြီးပါပြီတဲ့ရှင်"

ဂျိုးလ်က ဆိုလာသည်။ "ပြ
တော့ တာနက်ဗွေဓနွမွန်းလွဲ မိန့်ပီးတေ
ဘာ့ဂ် ထွက်မယ့်လေယာဉ်အတွ
လည်း ဘွတ်ကင်လုပ်ပြီးသွားပါ
တဲ့ရှင်"

"တကယ်တော်တယ် ဂျိုးလ်
မနက်ဖြန် ဆယ်နာရီလောက်မှာ တွေ
မယ်ကွာ"

ဒစ် တယ်လီဖုန်း ပြန်ချပြီး
စာကြည့်ခန်းဆီ အေးအေးလူ
လျှောက်သွားသည်။ သူ့မျက်နှာ အ
အကျယ် အားရကျေနပ်သော အ
ကြီးနှင့်။ အစစအရာရာ စီမံထား
သည့်အတိုင်း သွားနေပြီလေ။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

လှမင်းအောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေတောင်ကြားရပ်ကွက် ဖောက်ထွင်းမှုများ

မြသိန်း

၁၉၅၄ ခုနှစ်အတွင်းက ကျွန်ုပ်သည် ဗဟန်းရဲစခန်း၌ အမှုထမ်းနေ၏။

ထိုနှစ် မိုးရာသီတွင် ဗဟန်းနယ်မြေအတွင်းရှိ ရွှေတောင်ကြားရပ်ကွက်၌ ညတက် ဖောက်ထွင်းမှုကြီးနှစ်မှု ဖြစ်ပွားခဲ့ရာ ကာလတန်ဖိုး ရှစ်ပေါင်း ဆယ်သိန်းမီးခန့် ပါသွား၏။

၎င်းဖောက်ထွင်းမှုကြီးများမှာ တစ်လအတွင်း နှစ်ပတ်ခြားနှစ်ကြိမ် ဖြစ်ပွားခဲ့၏။ ဖောက်ထွင်းချိန်မှာ ည ၂ နာရီနှင့် ၄ နာရီအကြား စနေနေ့ညများတွင် ဖြစ်ပွားကြောင်း ကျွန်ုပ်စစ်ဆေးတွေ့ရှိရ၏။

ဒုတိယ ဖောက်ထွင်းမှုဖြစ်ပြီး ဆယ်ရက်ခန့် ကြာသည့်တိုင်အောင် ဖောက်ထွင်းသူများကို မဖော်ထုတ်နိုင်သေးသောကြောင့် ရန်ကုန်ရဲမင်းကြီးက ကျွန်ုပ်ကို ကြိမ်းမောင်းလေတော့၏။

ကျွန်ုပ် မောင်စံပျော်သည့် ဗဟန်းဌာနသို့ ရာထူးတိုး၍ ရောက်လာသည်မှာ လေးလကျော်ကျော်မျှသာ ရှိသေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရာ ထိုဖောက်ထွင်းမှုများကို မဖော်ထုတ်နိုင်သောကြောင့် အထက်အရာရှိများ၏ အပြစ်တင်ခြင်း ခံနေရ၏။

ကျွန်ုပ်သည် လက်အောက်ခံ တပည့်များနှင့်အတူ နယ်မြေထဲရှိ ခြေလက်စရှိသော လူဆိုးများ ဟုတ်၊ မဟုတ် ထောက်လှမ်းရာ သူတို့မဟုတ်ကြောင်း သိရ၏။

"အခု ဖောက်ထွင်းမှုတွေမှာ ကျွန်တော်တို့အပိုင် နယ်ထဲက မဟုတ်တာတော့ သေချာပါတယ် ဆရာ။ ဂါခြားနယ်ကကောင်တွေ ဖြစ်မှာပါ"

တပ်ကြပ်ကြီး မောင်မှင်က ပြောသည်။ သူသည် လုပ်သက်ရင့်ရဲဝန်ထမ်း ဖြစ်၏။

ဒုတိယအကြိမ် ဖောက်ထွင်းမှုဖြစ်ပြီး ၁၂ ရက်အကြာ နံနက် ၁၀ နာရီခန့်၌ ကျွန်ုပ်သည် မောင်မှင်ကိုခေါ်၍ အဝတ်အစား ခပ်နွမ်းနွမ်းဝတ်ပြီး ရွှေတောင်ကြားရပ်ကွက်သို့ ခြေလျင်လာခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က ရွှေတောင်ကြားရပ်ကွက်သည် လူသွားလူလာ အလွန်နည်းသော ရပ်ကွက်ဖြစ်၏။

မောင်မှင်သည် နယ်မြေကျွမ်းသူဖြစ်ရာ သူသည် ရွှေတောင်ကြားရပ်ကွက် လမ်းကြိုလမ်းကြားများအတိုင်း ကျွန်ုပ်ကို ခေါ်လာ၏။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်သည် လမ်းကြားတစ်လမ်းပေါ်တွင် ခပ်ဖြည်းဖြည်း လျှောက်သွားစဉ် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ အသက်လေးဆယ်ခန့်ရှိ လူတစ်ယောက်၊ အရပ်ငါးပေသာသာခန့် မျောက်တစ်ကောင်ကို ပခုံးပေါ်တင်

သူ့လွယ်အိတ်ကိုဖြုတ်ယူစဉ် သူ့ပခုံးပေါ်မှ မျောက်က ကျွန်ုပ်ကို ကိုက်ရန်အား ထုတ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် မျောက်မျက်နှာကို ဖြတ်ရိုက်လိုက်မှ မျောက်သည် ငြိမ်သွားသည်။

ပြီး ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် လျှောက်လာသည်။

"ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ ဒီလူဟာ မျောက်နဲ့ ဘာလာလုပ်တာလဲ"

ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ထဲမှပြောရင်း သူ့ကို မသိမသာ အကဲခတ်လိုက်သည်။

သူကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ကို အကဲခတ်၏။

ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့အရောက်တွင် ကျွန်ုပ်သည် မောင်မှင်အား -

"ဒီလိုနေရာမှာ လူတစ်ယောက်နဲ့ မျောက်တစ်ကောင်ကို တွေ့ရတာ ဆန်းတယ်"

ဟု ခပ်တိုးတိုးပြောရာ မောင်မှင်ကလည်း -

"ဟုတ်တယ် ဆရာ။ ကျွန်တော်လည်း ဆရာ့အတိုင်း စဉ်းစားမိတယ်"

ဟု ပြောပါသည်။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်က -

"ဒီလိုလုပ်မယ်ကွာ။ မင်းနဲ့ငါ လူချင်းခွဲပြီး အဲဒီလူကို နောက်ယောင်ခံလိုက်ရအောင်"

ဟု ပြောလိုက်သည်။

"ကောင်းတယ် ဆရာ"

ကျွန်ုပ်တို့ ထိုသူနောက်သို့ ...
ချင်းခွဲပြီး လိုက်ကြသည်။

မျောက်နှင့်လူသည် ရွှေဂုံ...
လမ်း၊ ထိုမှ တာမွေအပိုင်း၊ အ...
မြင်းပြိုင်ကွင်းလမ်းမှတစ်ဆင့် တာ...
သုသာန်အနီးရှိ အိုးစုရပ်ကွက်ထဲ ...
သွား၏။ အိုးစုတောင်ဘက်ခြမ်းရှိ ...
ငယ်တစ်တဲထဲ ဝင်သွားပြီးနောက် ခ...
အကြာတွင် မျောက်ကို တဲရှေ့မစမ...
သို့ တင်လိုက်ရာ မျောက်သည် ...
ထိပ်ရှိ ဝါးတန်းပေါ်တွင်ထိုင်ပြီး ...
ပျောသီးကိုစားရင်း တိုင်အောက်...
ကလေးများကို မျက်လုံးပြူးဖြင့် ကြ...
နေသည်။

အိုးစုမှာ တာမွေအပိုင် ဖြစ်သ...

ကျွန်ုပ်သည် မောင်မှင်အ...
တာမွေရဲစခန်းမှူးနှင့် သွားတွေ့စေ...
တာမွေနယ်ထိန်းတစ်ယောက်အ...
ကျွန်ုပ်ထံစေလွှတ်ပေးရန် အကူအ...
တောင်းလိုက်သည်။ အိုးစုရပ်ကွ...
လူစည်ကားရာ လက်ဖက်ရည်ဆို...
ခုံမှတ်အဖြစ် ထားလိုက်သည်။

နောက်တစ်နာရီခန့်ကြာမှ အ...
၌ မောင်မှင်သည် တာမွေရဲစခန်းမှ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခိန်းတပ်ကြပ်ကြီး ချစ်ဖေနှင့်အတူ ရောက်လာသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ချစ်ဖေအား လူနှင့် မျောက်ကို တွေ့ပုံကို ပြောပြပြီး "သူ့ အကြောင်း မင်းစုံစမ်းပေးကွာ"ဟု အကူ အညီတောင်းလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် ကူညီပါ့မယ်"

ဟု ပြောပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် မောင်မှင် အား -

"ငါပြန်မယ်။ မင်းနဲ့ လူလဲဖို့ ငါ ဒီတဲရောက်ရောက်ချင်း စီစဉ်ပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်မယ်"

ဟု ပြောပြီး ဗဟန်းရဲစခန်းသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ဗဟန်းရဲစခန်းသို့ ပြန်ရောက်သည် နှင့် တပ်ကြပ်ကြီး ရွှေအုန်းကို မှာစရာ များ မှာပြီး စေလွှတ်လိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် တာမွေရဲစခန်းမှူးထံ ဆက်၍ ကျွန်ုပ်ဆောင်ရွက်လိုသည့် အစီအစဉ်အတွက် အကူအညီတောင်း ရာ သူက ကူညီပါမည်ဟု ကတိပေး သည်။

နောက်တစ်နေ့ . . .

ညက ကျွန်ုပ်၏ အပိုင်နယ်ထဲ၌ ဖောက်ထွင်းမှုမရှိဟု သိရ၍ ကျွန်ုပ်စိတ် အေးသွားသည်။

နံနက် ၁၀ နာရီခန့်တွင် တာမွေ ... ယ်ထိန်းချစ်ဖေက "မျောက်နဲ့လူဟာ ... ဘောင်ဘက်ကလာတာ ငါးလလောက် ... ဆပ်ကပ်ထဲက မျောက်ဆရာတဲ့။ ... မိုးတွင်းမှာ သူတို့ဆပ်ကပ် နား ... ဒီက သူ့ဘာမည့်တစ်ယောက်အိမ် ... ခေါလာနေတယ်တဲ့။ သူ့အမည်က

မျောက်ဆရာ ဖိုးချစ်၊ သူက သူ့မျောက် လိမ္မာနဲ့ မျောက်ပြပြီး ပိုက်ဆံရှာတယ်"

ဟု သတင်းပေးလာပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် တပည့်များအား မျောက်ဆရာဖိုးချစ်ကို စောင့်ကြည့်ရန် အလှည့်ကျတာဝန်ပေးထားသည်။

သို့နှင့် သောကြာညအကုန် စနေ နေ့သို့ ရောက်လာသည်။ သောကြာည တွင်လည်း ကျွန်ုပ်၏ အပိုင်နယ်ထဲ၌ ဖောက်ထွင်းမှုမရှိ။

စနေည။ ဤညကို ကျွန်ုပ် ကြောက်၏။ ယခင်ဖောက်ထွင်းမှုနှစ်ခု စလုံးမှာ စနေညများတွင် ဖြစ်ခဲ့သော ကြောင့်။

စနေညတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွှေ တောင်ကြားတွင် ကင်းပုန်းဝပ်ကြ၏။ နေသာထွက်လာသည်၊ ဘာမှမထူးခြား ဖောက်ထွင်းမှုမဖြစ်။ ထိုညက မိုးရွာ သောကြောင့်လော။

တနင်္ဂနွေည . . .

ည ၇ နာရီခန့်၌ တပည့်ရွှေအုန်း ထံမှ တယ်လီဖုန်းဝင်လာသည်။

"မျောက်ဆရာဖိုးချစ် သူ့မျောက်နဲ့ အတူ လွယ်အိတ်တစ်လုံးလွယ်ပြီး မိုးကောင်းဘုရားဘက် ထွက်သွားတယ်"

ကျွန်ုပ်သည် ခေတ္တစဉ်းစားလိုက် ပြီး မောင်မှင်နှင့် ရဲတပ်သားကြည်စိုးကို ကားပေါ်တင်ပြီး အရပ်ဝတ်များဖြင့် မိုးကောင်းဘုရားသို့ လာခဲ့သည်။

ရွှေအုန်းနှင့်တွေ့ပြီး ဘုရား၏ ချောင်ကျသော တန်ဆောင်းတစ်နေရာ ၌ ခွေခွေကလေးအိပ်နေသော ဖိုးချစ် ကို ရွှေအုန်းက ပြသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကားကိုမောင်းသူ တပ်သားကံညွှန့်အား ကားယူပြီး မင်း ပြန်တော့ဟုပြောပြီး ပြန်လွှတ်လိုက် သည်။

ည ၁၀ နာရီခန့်တွင် ဖိုးချစ်သည် ဘုရားဝင်းထဲမှထွက်၊ လမ်းကြိုလမ်း ကြားမှတစ်ဆင့် ဗွတ္တလစ်လမ်းသို့သွား ၍ ညဘက်ဖွင့်သော လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ၌ လက်ဖက်ရည်သောက်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့တစ်တွေသည် သူက သူ့နောက်လိုက်နေမှန်း မရိပ်မိအောင် သတိထား၍ နေကြရ၏။

တဖြည်းဖြည်း ညဉ့်နက်လာသော အခါ သူသည် ကျိုက္ကစံရပ်ကွက် အနောက်ဘက် တောလမ်းထဲဝင်သွား ပြီး ခြောက်ထပ်ကြီးဘုရားနောက်ကျော တောလမ်းအတိုင်း သွား၏။ သူသည် ချာချီလမ်းသို့ ဖောက်ထွက်မည်ဟု ကျွန်ုပ်သိလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် မောင်မှင်နှင့် ရွှေ အုန်းအား သူ့နောက်လိုက်ရန် တာဝန် ပေးပြီးနောက် ကျွန်ုပ်သည် ရဲတပ်သား ကြည်စိုးကိုခေါ်၍ ဆိုက်ကားငှားပြီး ရွှေဂုံတိုင်လမ်းအတိုင်း အနောက်ဘက် သို့ သွားကာ သူဖောက်ထွက်လာမည့် လမ်းထိပ်တစ်နေရာ အနီမှိုင်း၌ ပုန်း နေလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ကင်းပုန်းဝပ်ပြီး ၁၀ မိနစ်သာသာတွင် ဖိုးချစ်သည် ကျွန်ုပ် တို့အနီးမှ ခပ်သွက်သွက်လျှောက်သွား ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ညကြည့်လက်ပတ်နာရီ သည် ည ၁၂ နာရီထိုးရန် ၅ မိနစ်ကို ပြနေ၏။

နောက် ၁၀ မိနစ်ခန့်အကြာမှာ မောင်မှင်တို့ ရောက်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်တို့သည် လှေနှင့် ဖိုးချစ် ကွက်စွာသွားရာနောက်သို့ လိုက်ရာ ဖိုးချစ်သည် ရာနီတောင်းကိုပြတ်၍ တစ် ဖောင်ရှိ ရွှေတောင်ကြီးရပ်ကွက်ထဲ ဝင် သွားသည်မှာဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တွေ့ကောင်းကိုက် အညီး

မောင်မှိုင်မှာ ညှိနယ်ခမြကျွမ်း ကောင်ပြန် သွား၍ ရှေ့တိုးမှသွားစေ ပြီး ဖိုးချစ်ကို ရှာနိုင်းလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် လှေချက်ခဲ့ပြီး ကြည်ဖြည်းသွားရသောကြောင့် ခနီး ... လမ်းဆုံတစ်နေရာအရောက် ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြန်မှုပြီး ဟာဂနဲခဲ့ လိုင်းသည်။ ကျွန်ုပ်က ယော်းဆုံတွင် စောင့်နေသည်၊ ရွှေဓာန်းက ညာဘက် ... ကြည့်ရီးက ဘယ်ဘက် ... မောင်မှိုင်က ရှေ့တည့် ... ။

... ကျွန်ုပ်သည် ... ဖောင်ရိုပ် ... လိုင်နေမိသည်။ ကိုက်လိုက်သည့် ခြင်းများ။

ညဉ့် ၇ နာရီကျော်သော် ၄ နာရီ ထိုးခါနီးအခါ ကျွန်ုပ်သည် ... ... ကြည့်နေမိသည်။ ... ၄ နာရီထိုးခါနီး၌ ကျွန်ုပ်၏ ... ... ဖိုးချစ်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ပုန်းအောင်းနေရာမှ ခုန်ထွက်ပြီး သူ့လက်ကောက်ဝတ်ကို လိမ် ဆွဲ၍ သူ့နောက်ကျောသို့ ... ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ခေါ်ကိုဆုတ်၍ ကျည် ထောင်စွာဖြင့် သုံးချက်မျှတ်လိုက်ပြီး နောက် -

"ဟေ့ကောင်... ငြိမ်ငြိမ်နေ ဖိုးချစ်။ ငါတို့ ရဲကပ်ဖွဲ့ချင်လေ့" ဟုပြောရင်း သူ့ လွယ်အိတ်ကိုဖြုတ်ယူစဉ် သူ့ပခုံးပေါ်မှ မျောက်က ကျွန်ုပ်ကို ကိုက်ရန်အား ထုတ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် လက် တစ်ဖက်ဖြင့် မျောက်မျက်နှာကို ဖြတ် နိုက်လိုက်ရ မျောက်သည် ငြိမ်သွားသည်။

ကျွန်ုပ်၏ အရသံကြောင့် တပည့် များ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် အပြေးရောက်လာကြသည်။

"ဒီကောင် သိပ်လျှင်တယ်။ ကျွန် တော့်ကိုကို မျက်ခြည်ပြတ်သွားတယ်"

မောင်မှိုင်က ပြောသည်။ မောင် မှိုင်သည် ဖိုးချစ်ကို လက်ထိတ်ခတ် လိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဖိုးချစ်လွယ်အိတ်ကို ခွဲယူလိုက်ရာ လွယ်အိတ်မှာ လေးလွန်း သည်။

"ကဲ... ငါတို့ စခန်းပြန်မယ်"

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗဟန်းရဲစခန်းသို့ ပြန်လာကြသည်။ နံနက် ၅ နာရီမထိုး မီ ကျွန်ုပ်တို့သည် ရဲစခန်းသို့ ပြန်ရောက် လာကြသည်။

ဖိုးချစ်သည် သူဖောက်ထွင်းခဲ့ သော ပစ္စည်းများကို သက်မှုလောက်ကြွပ် မိလာ၍ပြီးသောကြောင့် အမှန်အတိုင်း သား အစစ်ခံသည်။

သူသည် ကျွန်ုပ်ပုန်းအောင်းနေရာ အနီးရှိ နိုင်ငံခြားသားအိမ်တစ်အိမ်ကို ဖောက်ထွင်းခဲ့၏။ သူ့မျောက်က အိမ်နား ရှိ သစ်ပင်ပေါ်တက်၊ မျောက်နှင့်အတူပါ သွားသော ကြိုးအကူအညီဖြင့် ဖိုးချစ် က သစ်ပင်ပေါ်တက်၊ သစ်ကိုင်းမှတစ် ဆင့် ခေါင်မိုးပေါ်တက်၊ ခေါင်မိုးအုပ် ကြွပ်ခေါင်မိုးကို ခွာ၍ အိမ်ထဲဝင်ပြီး သက်ပတ်ရတနာများနှင့် နာရီများကို ခိုးခဲ့၏။

ယခင် နှစ်ကြိမ် ရွှေတောင်ကြား လမ်း ဖောက်ထွင်းမှုမှာလည်း သူ့လက် ချက်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံ၏။

ကျွန်ုပ်သည် အနားယူတဲ့ တာမွေ ရဲစခန်းမှူး အကူအညီဖြင့် ဒိုးစုရှိ ဖိုးချစ်နေရာအိမ်ကို ရှာရာ သူ့ယခင်က ဖောက်ထွင်းယူခဲ့သော ပစ္စည်းအချို့နှင့် ပုဂ္ဂလိက အပေါင်ဆိုင်၌ သူပေါင်ထား သော ပစ္စည်းများကို သိမ်းဆည်းရယူ နိုင်ခဲ့ပြီး တဲအိမ်ရှင် ဖိုးချစ်တပည့် ပါစီကို လည်း သူခိုးလက်ခံထားမှုဖြင့် ဖမ်းဆီး ခဲ့သည်။

ရဲမင်းကြီးသည် ကျွန်ုပ်၏ဆောင် ရွက်မှုအတွက် ချီးကျူး၏။ ညက အိမ် ဖောက်ထွင်းခံရသော နိုင်ငံခြားသားက လည်း ကျွန်ုပ်တို့ကို ချီးကျူးကြ၏။

နောင်အခါဝယ် တရားသူကြီး သည် ဖိုးချစ်ကို ထောင်ဒဏ် ၅ နှစ်နှင့် တဲအိမ်ရှင် ပါစီကို ထောင်ဒဏ် ၃ နှ အပြစ်ပေးလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ် ဗဟန်းမြို့နယ်တွင် တာဝ ထမ်းဆောင်ခဲ့သော သုံးနှစ်အတွင်း နောက်ထပ်ဖောက်ထွင်းမှုကြီးများ ထပ် မပေါ်တော့သောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ချမ်းသာရရှိခဲ့၏။

မြသိန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလိမ်မခံရစေချင်ပါ

ခင်မောင်ထွန်း(လယ်မတော်)

"အစ်ကိုရယ်၊ ညီမနဲ့ အစ်ကို ကံစပ်ပါတယ်၊ ကျွန်မကလည်း အမေ ဆေးရုံတက်နေရတယ်၊ ရောဂါက ခွဲရမယ်ဆိုလို့ အချိန်မီအောင် အရေးတကြီး ထွက်လာခဲ့တာပါ။ အချိန်လည်း သိပ်မပေးနိုင်ဘူး။ အစ်ကိုပဲ ဒီပစ္စည်းကို ယူထားပါ။ ညီမနဲ့ အစ်ကို ကံတူအကျိုးပေးဆိုတော့ တစ်ဝက်စီ ခွဲထားပေါ့ အစ်ကိုရဲ့ အစ်ကို ကျွန်မကို တစ်ဝက်တန်ဖိုး ပေးလိုက်ပါ၊ ရော့ အစ်ကို ယူထားပါ"

လိမ်နည်းတွေ အများကြီးရှိတဲ့အထဲက နိုးနိုးလေးနဲ့ မကြာ မကြာဆိုသလို ပေါ်လာတတ်ပြီး လိမ်တဲ့နည်းတစ်ခုကို တင်ပြလိုပါတယ်။

စာရေးသူတို့ ကြားဖူးခဲ့တဲ့ လိမ်နည်းလေးဟာ အခု အချိန်ထိ တစ်ခါတစ်ရံပေါ်လာပြီး လိမ်သွားတာကို တွေ့မြင်ကြားသိနေရပါတယ်။

ဒါကတော့ အထုပ်ချလိမ်နည်းပါပဲ။ မကြာသေးမီက နယ်က ရန်ကုန်ကို လုပ်ငန်းတစ်ခုအတွက် စာမေးပွဲ လာဖြေတဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်ဟာ ရန်ကုန်မြို့လယ်က ဈေးကြီးတစ်ဈေးကို သွားရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အမြန်အတွက် လက်ဆောင်အချို့ သွားဝယ်နေပါတယ်။ အချိန်က နေ့လယ်၂ နာရီလောက်ပါ။ နေကလည်း ပူနေပါတယ်။ လူလည်းများနေ

www.burmeseclassic.com

ပါတယ်။ အနော်ရထာလမ်းအတိုင်း လမ်းလျှောက်လာတော့ သူ့ရှေ့က နှစ်ကိုက်လောက်အကွာက သွားနေတဲ့ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်က 'ဟော. . . ရှေ့မှာ အထုပ်တစ်ထုပ်ပါလား' ဆိုပြီး လှငယ်မြင်အောင် အော်လိုက်ပါတယ်။ လှငယ်ကလည်း ဗိုင်ဝင်စားစွာ ပြန်ကြည့်ဖို့ အမျိုးသမီးငယ်နား ရောက်လာပါ တယ်။ အမျိုးသမီး ကောက်တဲ့အထုပ်ကို ကြည့်မိပါတယ်။

ဒီမှာ အစ်ကို စက္ကူနဲ့ ထုပ်ထားတဲ့ အထုပ်တစ်ထုပ် ဆိုပြီး လှငယ်ရှေ့မှာ ဖွင့်လိုက်ပါတယ်။ အထုပ်ငယ်ထဲက ရွှေဆွဲကြိုးတစ်ကုံးကို မြင်ကြရပါတယ်။ ထုပ်ထားတဲ့စက္ကူကို ဖြည်ကြည့်လိုက်တော့ ရွှေဘုံသာလမ်း ရွှေဆိုင်တစ်ဆိုင်က ဘွန်ပျူတာနဲ့ ရိုက်ထားတဲ့ ဘောင်ချာဖြစ်နေပါတယ်။ ဖတ် ကြည့်လိုက်တော့ ၁၅ ပဲရည်၊ ရွှေချိန် ၅ မူးသား ဆွဲကြိုး၊ ငွေသား ကျပ်နှစ်သိန်းကို ဘောင်ချာမှာ ရေးထားပါတယ်။

"ဟယ် အစ်ကိုရယ် ပိုင်ရှင်ကတော့ နှမြောမှာပဲ နော်၊ ငွေနှစ်သိန်းတောင် ပေးရတာ"

လှငယ်ကလည်း ရောနှယောင်ပြီး ပစ္စည်းကျခဲ့တဲ့သူ ကို သနားပါတယ်လို့ ပြန်ပြောပါတယ်။ ဝယ်သူနေရာမှာ ဒေါ်သက်လ...ကိုပဲ ရေးထားပါတယ်။ လိပ်စာမပါဘူး။

"အစ်ကိုရယ် ညီမနဲ့ အစ်ကို ကံစပ်ပါတယ်၊ ကျွန်မ ကလည်း အမေ ဆေးရုံတက်နေရတယ်၊ ရောဂါကို ခွဲရမယ် ဆိုလို့ အချိန်မီအောင် အရေးတကြီး ထွက်လာခဲ့တာပါ။ အချိန်လည်း သိပ်မပေးနိုင်ဘူး၊ အစ်ကိုပဲ ဒီပစ္စည်းကို ယူထား ပါ၊ ညီမနဲ့ အစ်ကို ကံတူ အကျိုးပေးဆိုတော့ တစ်ဝက်စီ ခွဲတာပေါ့ အစ်ကို၊ အစ်ကို ကျွန်မကို တစ်ဝက်ဘန်ဖိုး ပေး လိုက်ပါ၊ ရော့ အစ်ကို ယူထ ...ါ"

လှငယ် အံ့ဩသွားပုံရသည်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ဝက်က တစ်သိန်းနီးပါးရှိတော့ လှငယ်စိတ်ဟွင် ဖယောဘလည်း တက် သွားပုံရသည်။

ကျွန်တော့်မှာ ငွေတစ်သိန်း ဘယ်ပါမှာလဲ ငွေ တစ်သောင်းကျော်ပဲ ပါတယ်။

အစ်ကိုရယ် အစ်ကို့ကံ ညီမကံပဲ၊ ပါတဲ့ငွေနဲ့ အစ်ကို့လက်က နာရီပဲ ပေးလိုက်ပါ။ ညီမအမေက အရေးကြီး နေပါတယ်။ အစ်ကိုပဲ ဆိုင်လိပ်စာရှာပြီး သွားပြန်ရောင်းရင် အလျှော့တွက် လက်ခနူတ်ပြီး ရောင်းရင်ရပါတယ်။

လှငယ် စဉ်းစားပြီးမှ ပါလာသော ငွေတစ်သောင်း ကျော်နဲ့ လက်ပတ်နာရီ ငါးသောင်းကျပ်တန်ကို ချွတ်ပေးပြီး ဆွဲကြိုးနဲ့ ဘောင်ချာကို ယူထားလိုက်ပါတယ်။ လှငယ်က လည်း ပွဖြိုလို့ သဘောပေါက်လိုက်ပါတယ်။

အမျိုးသမီးက အစ်ကို့ကုသိုလ်ပဲလေ၊ ကျွန်မ သွား မယ်ဆိုပြီး ခပ်သုတ်သုတ်လေး ထွက်သွားပါတယ်။

လှငယ်လည်း ပွဖြိုအထင်နဲ့ လိပ်စာပါ ရွှေဆိုင်ကို ရွှေဘုံသာလမ်းမှာ လိုက်ရှာခဲ့တာ ခြေကုန်လက်ပန်းသာ ကျ သွားပါတယ်။ လိပ်စာပါဆိုင်ကို ရှာမရခဲ့ပါ။ ဘောင်ချာအရ နီးရာရွှေဆိုင်ကို အကူအညီတောင်းပြီး ရွှေကိုစစ်ဆေးကြည့် တော့ ရွှေရည်စိမ်ထားတဲ့ ကြေးဆွဲကြိုး ဖြစ်နေပါရော။

လှငယ်လည်း ခံလိုက်ရပြီဆိုတာ သိသွားခဲ့ပါတယ်။ ပါသမျှငွေနဲ့ လက်ပတ်နာရီ ပါသွားပြီး ဆွဲကြိုးအတုကတော့ လှငယ်လက်ထဲမှာ ကျန်ခဲ့တယ်ပေါ့။

ဒီလိမ်နည်းက ရိုးရိုးစင်းစင်းလေးပါ။ ယခင်က မကြာခဏဆိုသလို ရန်ကုန်မှာ ဖြစ်လေ့ရှိပါတယ်။ ဒီလိမ် နည်းဟာ တစ်ခါတစ်ရံ ပြန်ပေါ်လာတတ်ပါတယ်။ ယခုလည်း ပြန်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့ရပါတယ်။

တကယ်တော့ လူ့လောဘဆိုတာကလည်း အခတ် သားလား။ မြက်မြက်ကလေးရရင် လိုချင်ကြတယ်။ အထူး သဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက် လိင်တွေနဲ့ စည်းရုံးရင် ယောကျာ်းသား တွေ ယုံလွယ်တတ်ကြပါတယ်။

လွယ်လွယ်ရရင် ယူချင်တတ်ကြတဲ့သဘော ရှိခဲ့ ရှေးခေတ်လူကြီးတွေက 'လွယ်ရင် သူကြွယ်တောင် သူ ဖြစ်တတ်တယ်' လို့ ဆိုခဲ့ကြပါတယ်။

ဒါကြောင့် အလိမ်မခံရအောင် လောဘကိုသတိပြ အမှန်တရားကို သတိထားနိုင်ကြပါစေလို့။

ခင်မောင်ယွန်း(လမ်းမတော်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်

လိပ်ခေါင်းရောဂါမှန်လျှင် ဒိဋ္ဌပျောက်ကင်းရမည်။

- ဆရာ၏ဆေးခန်းတွင် လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များအား မပူ၊ မစပ်၊ မနာ၊ မကျင်၊ မသိုးမဖြတ်၊ မြန်မာ့နည်း၊ မြန်မာ့ဟန်သက်သက်ဖြင့် အမြစ်ပါမကျန် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးလျက်ရှိပါသည်။
- ကုသ၍ပျောက်ကင်းသွားသော ရောဂါရှင်ပေါင်းများ၏ ဓာတ်ပုံနှင့်ထောက်ခံစာပေါင်းများစွာတို့ကို လက်တွေ့လာရောက်လေ့လာနိုင်ပါသည်။ (နိုင်ငံခြားမှ ခွဲစိတ်ကုသဖူးသူများ အပါအဝင်)
- ရောဂါအတွက် ပျောက်ကင်းအောင် တာဝန်ယူသည်။
- လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် အနားယူမှသာ အမြစ်ပြတ် ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် စားဆေးသက်သက်ဖြင့် လုံးဝပပျောက်ကင်းပါ။

နိုင်ငံကျော် မန္တလေးမြို့ အဘိဓမ္မာတောင်သာဆရာကြီးဦးလှမောင်၊ ဆရာမကြီးဒေါ်သန်းဟန် (လိပ်ခေါင်းအထူးကုဝိဇ္ဇာ)

ကုန်ဆေးခန်းဌာနခွဲ

အမှတ်(၅၀)၊ (၅)လွှာ၊ (၁၂၁)လမ်း။ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၉-၇၃၀၀၉၃၉၁၊ ၀၉-၄၃၀၅၂၁၀၂

၁၃-၁၄လမ်းကြား၊ ၈၀-၈၁ လမ်းကြား၊ အကွက်-၅၄၊ ပြည်လုံးချမ်းသာ၊ မန္တလေး။ ဖုန်း-၀၂-၇၅၂၈၀၊ ၀၉-၉၁၀၄၄၀၂၅

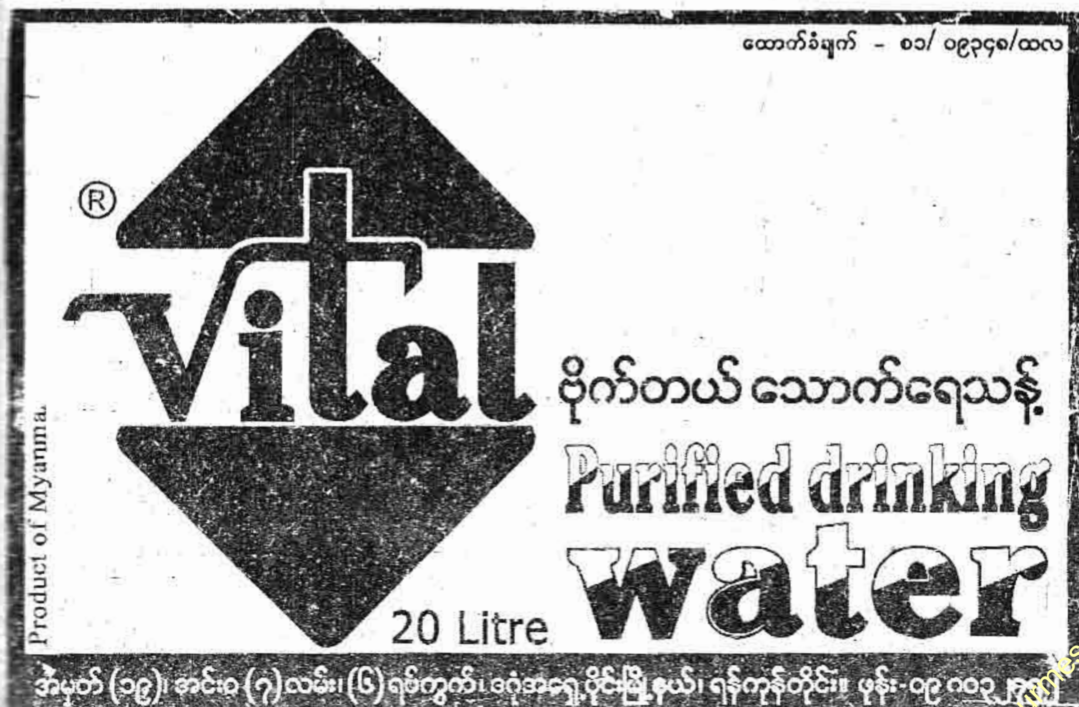

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထောင်မှူးများ အလိုရှိသည်

(အပိုင်း(၈၄))

အကြံအဖန် ထီးခမ်း

တူးဘူးတို့ရေ . . .

တစ်နေ့နံနက်စောစော ထောင်ဖွင့်ချိန်မှာ ခနီးထောင်ရှူက ဗဟိုကင်းပေါ်တက်ပြီး ကိုယ်အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကြားက ပင်ပန်းကြီးစွာ တည်ဆောက်ထားခဲ့ရတဲ့ ထီးခမ်းစိုက်ပျိုးရေးစခန်းသစ်ကြီးကို ငေးမျှော်ကြည့်နေမိတယ်။

ထောင်ဘူးဝအတွင်းဘက်မှာတော့ ခိုင်ခံ့တဲ့ နှစ်ထပ်ဆူကြီးဝင်းရဲ့အလယ်မှာ ကျယ်ပြန့်သပ်ရပ်တဲ့ ရဲဘက်ဒိုင်ဆောင် ၁၀ လုံးဟာ ရင်ပေါင်တန်းပုံစံနဲ့ တည်ငြိမ်စွာရပ်တည်နေကြတယ်။ အိပ်ဆောင်ဝင်းတစ်ခုလုံးကို အပေါ်စီးကနေ ထွမ်းခြုံစောင့်ကြည့်နိုင်တဲ့ ကင်းမျှော်စင်လေးလုံးဟာလည်း ဆူကြီးဝင်းရဲ့ ထောင့်လေးထောင့်မှာ ဟိတ်ဟန်အပြည့်နဲ့ စောင့်ကြည့်နေကြတာ တွေ့ရတယ်။

ဆူးကြိုးဝင်းရဲ့ အနောက်ဘက် အဝေးဝေးမှာတော့ လေးခန်းတွဲ၊ ခြောက်ခန်းတွဲ၊ နှစ်ခန်းတွဲ စတဲ့ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာတွေ စခန်းလုံခြုံရေးရဲ့ နောက်ခံတန်းမဲ့တပ်မဟာ ဆူးကြိုးတံတာညိမှာ ဝန်းပတ်လည်ဆောက်ထားခဲ့တာကို လှမ်းမြင်နေရတယ်။

ထောင်ဘူးဝရဲ့ ရှေ့တည့်တည့်မှာ ဟနေ့လာနေ့ မနက်တိုင်း ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကို စခန်းတာဝန်ခံကိုယ်တိုင် တစ်ဦးချင်းတန်းနောက်စစ်ဆေးတဲ့ တန်းစီကွင်းနေရာဖြစ်ပါတယ်။ အမှန်တော့ ဒီတန်းစီကွင်းနေရာဟာ ဝန်ထမ်းတွေ ဝန်ထမ်းကျင့်ဝတ်၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်း၊ အကျဉ်းထောင်လက်စွဲဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်တွေနဲ့ အမိန့်ညွှန်ကြားချက်တွေနဲ့အညီ ပေးအပ်တဲ့တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်နိုင်ကြဖို့ စခန်းတာဝန်ခံမှ အပတ်စဉ် ကြပ်မတ်စစ်ဆေးဆုံးမနေရာလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ တန်းစီကွင်းရဲ့ ရှေ့မှာတော့ စခန်းရဲ့ ဗဟိုမိန်းလမ်းရှည်ကြီးကို မြင်တွေ့ရတယ်။ ဒီလမ်းရဲ့ ညာဘက်ခြမ်းမှာ စခန်းတာဝန်ခံအိမ်နဲ့ ထောင်မှူးများအိမ်ရာ ရှိနေပါတယ်။ ဗဟိုလမ်းရဲ့ ဘယ်ဘက်မှာဆိုရင် စခန်းတာဝန်ခံရုံး၊ လုပ်ငန်းသုံး ဂိုဒေါင်၊ ကားဂိုဒေါင်နဲ့ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာတချို့ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါတယ်။

ဗဟိုမိန်းလမ်းရဲ့ အဆုံးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီမှာတော့ နှစ်ခန်းတွဲ၊ လေးခန်းတွဲ စတဲ့ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာတွေဟာ စခန်းရဲ့ဘေးကို ပိုင်းခြားထားသလို ဝိတန်းတည်ရှိနေကြပါတယ်။

အဲဒီလမ်းရဲ့ အဆုံးမှာတော့ ဘန်းကန်စခန်းဖျက်ယူလာပြီး ထီးခမ်းစခန်းသစ်မှာ အသုံးမလိုတော့ဘဲ ပိုလျှံနေတဲ့ စခန်းတာဝန်ခံအိမ်နဲ့ စခန်းတာဝန်ခံရုံးကို ပြုပြင်ပေါင်းစပ်ပြီး ထီးခမ်းအခြေခံပညာမူလတန်းကျောင်းအဖြစ် ပြောင်းလဲတည်ဆောက်လိုက်ပါတယ်။

■ ဗဟိုဇော

www.burmeseclassic.com

ဒီကျောင်းဟာ ရပ်စောက်မြို့နယ် ပညာရေးမှူးက တရားဝင် အသိအမှတ်ပြုထားတဲ့ အစိုးရကျောင်းဖြစ်ပါတယ်။ တာဝန်ခံကျောင်းအုပ်ကြီးကတော့ ကိုယ့်ရဲ့ဇနီးသည် ဖြစ်လာပြီး ရပ်စောက်မြို့နယ် မူပြဆရာမနှစ်ယောက် ပို့ထားပါတယ်။ သူတို့အတွက် နေစရာအိမ် ဖန်တီးပေးရပါတယ်။ ဒီကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ပေးနိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် စခန်းမိသားစုရဲ့ မူလတန်းကျောင်းသားလေးတွေဟာ ငါးမိုင်ကျော်ဝေးတဲ့ ပင်ဖြစ်ကျေးရွာအထိ ပင်ပင်ပန်းပန်း ကျောင်းသွားတက်စရာ မလိုတော့ပါဘူး။

ကျောင်းအဆောက်အဦရဲ့ အနောက်တောင်ကမူမြင့်မြင့်ပေါ်မှာတော့ စခန်းလုံခြုံရေးအတွက် တာဝန်ယူထားတဲ့ မြန်မာနိုင်ငံ ရဲတပ်ဖွဲ့ရဲ့ လုံထိန်းတပ်စု ရှိပါတယ်။ သူတို့နေထိုင်ရတာက ကိုယ်တို့ဝန်ထမ်းမိသားစုလို ပတ်ကားအဆောက်အဦနဲ့မဟုတ်ရှာပါဘူး။ ဒီကျေးရွာဒေသခံ ပအို့ဝ်တွေလို ထရံကာ၊ သက်ငယ်မိုးထားတဲ့ အဆောက်အဦတွေနဲ့ပါ။ ဒါတောင်မှ စခန်းကပဲ ကုန်ကျခံဆောက်လုပ်ပေးထားရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကတော့ အကျဉ်းဦးစီးဌာနရဲ့ အလုပ်စခန်းတိုင်းလိုလိုမှာ တာဝန်ကျတဲ့ လုံထိန်းတပ်စုတွေအတွက် စခန်းတာဝန်ခံတွေကပဲ တာဝန်ယူဆောက်လုပ်ပေးထားရတာပါ။ တကယ်ဆို ရဲဘက်အလုပ်စခန်းတစ်ခုလုံးကို လုံခြုံရေးတာဝန်ယူထားရတဲ့ ရဲဝန်ထမ်းတွေပဲဟာ။ ကိုယ်တို့လို ပတ်ကားအဆောက်အဦတွေနဲ့ပဲ ဖြစ်သင့်တာပေါ့။ ပြီးတော့ သူတို့မှာ အရေးကြီးတဲ့ လက်နက်ခဲယမ်းတွေနဲ့ မဟုတ်လားဗျာ။ ဘာဖြစ်လို့များ ကိုယ်တို့ဆောက်လုပ်ပေးတဲ့ ယာယီအဆောက်အဦတွေမှာပဲ အစဉ်အဆက် နေလာကြရတာလဲ မသိဘူး။

ဒါတွေကတော့ ကိုယ်နံ့နက်စောစော ထောင်ဘူးဝဗဟိုကင်းပေါ်က စီးမိုးမြင်နေရတဲ့ စခန်းသစ်ရဲ့ မြင်ကွင်းတွေပါ။

ဒီစခန်းရဲ့ တည်နေရာကိုကြည့်ရင် အရှေ့ကိုလားသော် ရွှေညောင်-ရပ်စောက်လမ်းမကြီး၊ အနောက်ကိုလားသော် သမိုင်းကုန်းကျေးရွာနဲ့ စိမ်းညို့ညို့ မိုးမခတောင်တန်းကြီး၊ တောင်ဘက်ကိုလားသော် စခန်းဟောင်း ဘန်းကန်နေရာ၊ မြောက်သို့လားသော် မင်္ဂလာကန်တော်တို့ ရှိပါတယ်။

တောင်ပိုင်းရှမ်းပြည်နယ်မှာ ဥတုသုံးပါးလုံး အနွေးထည်ချွတ်လို့မရအောင် အေးမြနေပေမယ့် မိုးရာသီမှာတော့ ပြည်မမှာလို မိုးမမှန်လှပါဘူး။ မိုးဦး ဇွန်၊ ဇူလိုင်လတွေ[...] မိုးခေါင်နေတတ်ပြီး ဩဂုတ်၊ စက်တင်ဘာလကျမှ မိုး[...] သဲသဲမဲမဲ ရွာချတတ်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ မိုးကြီးလေ[...] တောင် ကျတတ်ပါသေးတယ်။

အဲဒီအခါ ရသမျှ ချောင်းရေ မြောင်းရေတွေနဲ့ ကြံ[...] စိုက်ပျိုးပြီး ရှင်သန်နေတဲ့ စပါးခင်းတွေ ရေလျှံပါတော့တ[...] ဒါပေမယ့် မိုးရွာသွန်းချိန် မရှည်ကြာလှတာကြောင့် စပါး[...] တွေကိုတော့ မထိခိုက်မပျက်စီးစေတတ်ပါဘူး။ များသောအ[...] ဖြင့်တော့ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်း တောက်လာတတ်တာပါ[...]

ဒေသသီးနှံဖြစ်တဲ့ ပန်းနှမ်းနဲ့ ပြောင်းဖူးတို့ကတော[...] ရေမလိုတဲ့အတွက် အချိန်တန်ရင် စခန်းပတ်ဝန်းကျင်[...] တောင်ကုန်းတောင်တန်းတစ်ကြောမှာ နှင်းရောင် ဝင်းထိ[...] နေတော့တာပါပဲ။ ပြောင်းဖူးခင်းတွေဆိုရင်လည်း အရွက်စိ[...] ဖားဖားကြီးတွေနဲ့ အားယူဖူးပွင့်နေကြပါပြီ။

အမှန်ဆို စခန်းမြေက မိုးရေကို လိုသလော[...] မထိန်းချုပ်ထားနိုင်ဘဲ သန့်စင်မှုလည်းမရှိတာကြောင့် အကြ[...] သုံးဖို့လောက်ပဲ ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် သောက်သုံးရေ[...] စခန်းအရှေ့ဘက် ရွှေညောင်-ရပ်စောက် ကားလမ်းအ[...] ငါးမိုင်လောက်မှာရှိတဲ့ အရေ့ချောင်းထဲကနေ ထွန်စက်[...] တွေလာချိတ်ပြီး ခက်ခက်ခဲခဲ သွားသယ်ယူရပါတယ်။

စခန်းရဲ့ မြောက်ဘက် အကြောမှာတော့ သိမ်ျ[...] တွေရှိပါတယ်။ အဲဒီမှာ ထီးခမ်းဘန်းကန်စခန်းခေတ်က စ[...] တာဝန်ခံ ထောင်ပိုင်ဟောင်းတစ်ယောက်နဲ့ ထောင်မှူး[...] ဟောင်းတစ်ယောက်တို့ရဲ့ လိမ်မော်ခြံတွေ ရှိပါတယ်။ သူတို့[...] လိုအပ်တဲ့ရေကို မင်္ဂလာကန်တော်ကနေ ရေစုပ်စက်တွေ[...] စုပ်တင်ယူကြရပါတယ်။ အဲဒီတစ်ဝိုက်မှာရှိတဲ့ လိမ်မော်ခြံ[...] အားလုံးလိုလို အခုတော်လေးအောင်မြင်ကြတာ တွေ့ရပါတ[...]

စခန်းအနောက်ဘက် အမြင့်ပိုင်းကုန်းပေါ်မှာ တ[...] တဲ့ "သမိုင်းကုန်း"ကတော့ ပအို့ဝ်တိုင်းရင်းသားတွေ အ[...] တဲ့ ရွာတစ်ရွာပါပဲ။ အိမ်ခြေလေးငါးဆယ်လောက် [...] ပအို့ဝ်၊ ဓနု စတဲ့ ဒေသခံတိုင်းရင်းသားနဲ့ ပေါင်းစပ်[...] တောင်တာတောပါ။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ငန်းက[...] ထုံးစံအတိုင်း ဒေသထွက် ပန်းနှမ်း၊ ပြောင်းဖူး၊ ဂေါ်[...] စတဲ့ သီးနှံတွေ စိုက်ပျိုးစားသောက်တဲ့ တောင်သူတွေ[...]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်ဘက်တစ်ကြောမှာတော့ အရင်စခန်းဟောင်း ဘန်းကန်ရှိပြီး အဲဒါရဲ့တစ်ဖက်မှာ ဘန်းကန်ကျေးရွာ ရှိပါတယ်။ ဘန်းကန်ကျေးရွာဟာ အိမ်ခြေတစ်ရာကျော်လောက်ရှိပြီး ရွှေညောင်-ရပ်စောက်(ဗထူး)လမ်းမကြီးရဲ့ တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ တည်ရှိပါတယ်။ မိရိုးဖလာတောင်သူတွေ ဖြစ်ပေမယ့် လမ်းဘေးမျက်နှာစာတန်းက အိမ်တွေမှာတော့ ကုန်စုံဆိုင်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ ခေါင်ရည်ဆိုင်နဲ့ လေထိုးကျွတ်ဖာဆိုင်တွေတောင် ရှိနေပါတယ်။ ဒါကလည်း ကားလမ်းဘေးအိမ်တွေဖြစ်တဲ့အလျောက် ခရီးသွားပြည်သူတွေရဲ့ လိုအပ်ချက်အရ ဖြစ်ထွန်းလာတဲ့ ဆိုင်တန်းတွေ ဖြစ်မှာပါ။

အဲဒီလိုပဲ စခန်းဧရိယာအလွန် မြောက်ဘက်ကားလမ်းဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ ထီးခမ်းကျေးရွာ တည်ရှိပါတယ်။ ဒီမှာလည်း အိမ်ခြေတစ်ရာကျော်လောက်ရှိတဲ့အပြင် အတော်လေး ကျယ်ဝန်းတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းကြီးကျောင်းပါ ရှိနေပါတယ်။ ဝါတွင်း ဥပုသ်နေ့ဆိုရင် အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရွာက တိုင်းရင်းသားတွေ စုရုံးရောက်လာပြီး သီလယူကြတဲ့နေရာပါပဲ။ အဲဒီထဲမှာ ကိုယ်တို့စခန်းက ဝန်ထမ်းမိသားစုတွေလည်း ပါပါတယ်။

အမှန်တော့ ကိုယ်တို့စခန်းတည်နေရာ ထီးခမ်းနဲ့ ဘန်းကန်ကျေးရွာနှစ်ခုကြားမှာ ရှိနေတာမို့လို့ ထီးခမ်းဘန်းကန်စခန်းရယ်လို့ ခေါ်တွင်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ထီးခမ်းရွာရဲ့ ထူးခြားချက်က ရွာရဲ့ အတွင်းဘက်ကျကျ နေရာမှာ သနပ်ဖက်စိုက်ခင်းတွေနဲ့ သနပ်ဖက်ဖိုကြီးတွေ ရှိနေတာပါပဲ။ ဒီရွာကမှတစ်ဆင့် ပြည်မဘက်ကို သနပ်ဖက်ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးရာ ရွာလည်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒီဒေသမှာ ပြည်မမှာလို အမြဲတမ်း တည်ခင်းရောင်းချတဲ့ဈေး မရှိပါဘူး။ ရပ်စောက်၊ ပင်ဖြစ်၊ တောင်ကြီး၊ ညောင်ရွှေသဖြင့် အလှည့်ကျတည်ခင်းရောင်းရတဲ့ "ငါးရက်"တစ်ဈေးတွေပဲ ရှိပါတယ်။

ထီးခမ်းမိသားစုအနေနဲ့ကတော့ ငါးမိုင်လောက်ဝေးတဲ့ ပင်ဖြစ်ကျေးရွာက ပယ်ခြမ်းရပါတယ်။ ဈေးနေ့ရောက်ပြီဆိုရင် ထီးနိုးရိန်းဂျားကားတစ်စီးအပြည့် မိသားစုတွေကို ပို့ပေးပါတယ်။ ဈေးထဲမှာ စားကုန်သောက်ကုန်၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ အဝတ်အထည် စတဲ့ ဒေသထွက်ပစ္စည်းတွေ အတော်စုံစုံ လင်လင် ရနိုင်ပါတယ်။

ကိုယ်တို့သာ ပြည်မက ဝန်ထမ်းမိသားစုတွေမို့လို့ ဒီငါးမိုင်ခရီးကို စခန်းပိုင်ကားနဲ့ အသွားအပြန်စီးပြီး ဈေးသွားကြတာပါ။ ဒေသခံ ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသားတွေကတော့ ခြေကျင်သွား၊ ခြေကျင်ပြန်ကြတာ များပါတယ်။ အမှန်တော့ သူတို့နေတဲ့ ရွာတွေက သိပ်အတွင်းဘက်ကျတော့ ကားလမ်းဘယ်ပေါက်ပါ့မလဲ။ လှည်းလမ်းရှိပေမယ့် သိပ်ချောင်ကျရင်တော့ သွားလို့မရတော့ပါဘူး။

အဲလို ချောင်ကျကျ မြေကွက်ပေါ်မှာ ထရံကာ၊ သက်ငယ်မိုး အိမ်လေးတစ်လုံးဆောက်ပြီး အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရာသီသီးနှံတွေဖြစ်တဲ့ ပန်းနှမ်း၊ ပြောင်းဖူး စတဲ့ ဒေသထွက်သီးနှံ စိုက်ပျိုးကြတယ်။ သူခြံကထွက်တဲ့ ပစ္စည်းလေးတွေကို ပလိုင်းတစ်လုံးမှာ ထည့်ပြီး အနက်ရောင်သင်တိုင်းအင်္ကျီ ရှည်ကြီးဝတ်လို့ ပလိုင်းကြိုးကို ခေါင်းမှာသိုင်းပြီး ဆေးလိပ်မီးတဖွားဖွားနဲ့ ပင်ဖြစ်ဈေးဆီ တအိအိနဲ့ လျှောက်သွားကြပါလေရဲ့။

ဈေးထဲရောက်ရင် ပါလာတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ပါလာတဲ့ ပလတ်စတစ်စလေးခင်းပြီး တင်ရောင်းကြတယ်။ တစ်နိုင်တပ်ပိုင် စာဆိုတော့ ပစ္စည်းလေးတွေ မကြာခင်ရောင်းလို့ ကုန်သွားပါလေရော။ အဲဒီအခါမှာမှ စားသောက်တန်းထဲသွားပြီး တို့ဟူးနွေး စတဲ့ ရှမ်းအစားအစာတွေနဲ့ နံနက်စာ စားပါတယ်။ ပြီးရင် ဈေးထဲ တစ်ပတ်လှည့်လည်ကြည့်ရှုပြီး အိမ်အတွက် လိုအပ်မယ့် စားသောက်ဖွယ်လေးတွေကို ဝယ်တယ်။ ဒါတွေကို ပလိုင်းထဲထည့်ပြီး အလာတုန်းကလိုပဲ ပလိုင်းကြိုးကို ခေါင်းပေါ်ရစ်သိုင်းပြီး ဆေးလိပ်မီးတဖွားဖွား အိမ်ပြန်သွားပါတော့တယ်။

တကယ်တွေးကြည့်တော့ အဲဒီပအိုဝ်တိုင်းရင်းသူ/သားတွေရဲ့ဘဝဟာ မြင်ရတာ ပူပင်သောကကင်းပြီး အလွန်အေးချမ်းတဲ့ဘဝပါ။ ကိုယ်တို့ပြည်မသားတွေလို လောဘမောဟ တက်နေစရာမလိုဘဲ အချိန်ရောက်ရင် ကိုယ့်ခြံထွက်ပစ္စည်းတွေကို ဈေးထဲသွားရောင်းချပြီး အေးအေးဆေးဆေး အိမ်ပြန်ပြီး ချက်ပြုတ်စားသောက်ရုံပါပဲ။ ဒီလို စားဝတ်နေရေး မပြေလည်နေမှတော့ လူဟာ ဘာကို လောဘကြီးပြီး တပ်မက်နေစရာ လိုပါဦးမလဲဗျာ။ သူတို့ဘဝဟာ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲ

www.burmeseclassic.com

တဲ့ နှီးဗွာန်တစ်ခုလိုပါပဲ။

"ပွမ်···ပွမ်···ပွမ်"

ကိုယ်တယ်လောက်ကြာအောင် အသွားလွှန်နေတယ် မသိဘူး ကားလွှန်သံ ဘိုးသုံ့သုံ့တစ်ခု ကြားလိုက်ရမှ ပြန် သတိဝင်လာတော့တယ်။ ဘယ်က ကားဟွန်းသံများလဲလို့ ခေါင်းထောင်ကြည့် မှန်ပြောင်ကြည့်တော့ စခန်းအဝင် လမ်း အကွေ့ ဘေးဘီးနဲ့ မောင်းဝင်လာတဲ့ ကိုယ့်စခန်းကား တီအီး-၁၁ ဖြစ်နေပါတယ်။ ရန်ကုန်ရုံးချုပ်ဆီ စက်သုံးဆီထုတ်ဖို့ လွှတ်ထားတာ တစ်ပတ်လောက်တောင် ရှိနေပြီပဲ။ အခုပြန် လာကြပြီပေါ့။

"ဆရာ့အတွက် စာတစ်စောင်ပါတယ်"

ကားကြီး ထောင်ဘူးဝရဲ့ ထိုးရပ်လိုက်ပြီး ယာဉ် မောင်း ကိုဝင်းမောင်က စာတစ်စောင် ထုတ်ပေးတယ်။ ဘယ်သူ့ဆီက စာများလဲ ကြည့်လိုက်တော့ လက်ရေးက "ဗဟသ"က ဗိုလ်ကြီးဟည္ဖ ထောင်မှူးခင်မောင်ထွေးရဲ့ လက် ရေးဖြစ်နေတယ်။ ကိုယ်က စာကို ချက်ချင်းဖောက်ဖတ်လိုက် မိတယ်။

"ဆရာ့ အစ်ဆွဲမောင် ပြောင်းရမယ်တဲ့"

သူ့စာက ကြေးနန်းခေါ်ဆန် တိုတိုတုတ်တုတ်နဲ့ လိုရင်းပဲ ရေးထားတယ်။ ကြည့်ရတာ အချိန်မရလို့ ကမန်း ကတန်း ရေးပေးလိုက်တာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ သူ ဒီသတင်းကို ဘယ်လိုရခဲ့တယ် မသိပေမယ့် ရုံးချုပ်မှာကတည်းက သူရတဲ့ သတင်းတွေက မှန်တာများတယ်ဗျ။

ခုလည်းကြည့်။ သံတွဲဆိုတာ (ယ)အဆင့် အကျဉ်း ထောင်ပဲ။ ကိုယ်တို့လို ငွေကြယ်နှစ်ပွင့်တပ် ထောင်မှူးကြီး ကို တာဝန်ခံအရာရှိ တာဝန်ပေးထားတဲ့ ထောင်မျိုးပဲ။ ဆိုတော့ လက်ရှိ ကိုယ့်ရာထူးနဲ့ဆိုရင် အဲဒီထောင်ကနေဘဲပေါ့။

ကြည့်ရတာ ဒုချုပ်ကြီးက ကိုယ့်တီးခမ်းစခန်းသစ်ကို အောင်မြင်စွာ ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် ဂုဏ်ပြုချီးမြှင့်လိုက် တာ ထင်ပါရဲ့။ ကိုယ်ကလည်း သူပေးအပ်တဲ့ တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့တယ် မဟုတ်လားဗျား။

ဩော်···ဒုချုပ်ကြီးတို့များ နာယကဂုဏ်ခြောက်ပါး နဲ့ ညီညွတ်လိုက်ပါဘိ။ ကိုယ့်စိတ်ထဲသည်း ပေလီငွေသောင်း ယံက လှိုင်းလုံးကြီးတွေကို မြင်ယောင်နေမိသေးသဗျ။

ဒါပေမယ့် တူးတူးကိုရေ···

တကယ်တမ်း အမိန့်စာထွက်လာတော့ ရသားတဲ့ သတင်းနဲ့ တကဲကက်စက်အောင် လွဲနေတယ်လေ။ အမိန့်စာ ထဲမှာ သံတွဲအကျဉ်းထောင်ဝေးလို့ ဘယ်ထောင် ဘယ်စခန်း မှ မဟုတ်ဘဲ ကိုယ်တကယ်ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင် ရမှာက "ရုံးချုပ်စီမံကိန်းဌာန"ဖြစ်နေတယ်ဗျ။ ကိုယ်နဲ့ အလုပ် လွှဲပြောင်းလက်ခံရမှာက အဲဒီစီမံကိန်းဌာနက ထောင်မှူးကြီး ဦးမောင်ကို ဖြစ်နေတယ်လေ။

ပိုဆိုးတာက အမိန့်စာမှာ တရားဝင် လက်မှတ်ရေး ထိုးထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ကိုယ့်ဆရာသမား ဒုချုပ်ကြီးကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေတယ်။ ဒါက ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ။ တကယ်ဆို တီးခမ်း ဘန်းကန်လို စခန်းပျက်ကြီးတစ်ခုကို လှုပင်ပန်း စိတ်ပင်ပန်း ခံပြီး စခန်းသစ်ကြီးတစ်ခုဖြစ်အောင် ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့တဲ့ ကိုယ့် ကို နေရာကောင်းတစ်ခုခုတော့ ပေးသင့်တယ်မဟုတ်လားဗျာ။

ခုတော့ ရုံးချုပ်ကလာတဲ့လူကို ရုံးချုပ်ပြန်ခေါ်ရတယ် လို့ဗျာ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကိစ္စကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဒုချုပ်ကြီး နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် မေးကြည့်မှ ဖြစ်တော့မယ်။

ဒါပေမယ့် မေးတဲ့အခွင့်အထိ မရောက်နိုင်ခဲ့တော့ပါ ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ထောင်မှူးကြီး ဦးမောင်ကိုက ဒုချုပ်ကြီးဆီ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာနဲ့ သွားကန်တော့ရင်း သူ့မှာ သားသမီးတစ်ပြုံကြီးနဲ့မို့လို့ စီမံကိန်းရုံးမှာ စားဝတ်နေရေး အဆင်မပြေလို့ နယ်ပြောင်းပေးဖို့ ငိုပြသတဲ့ဗျ။

အဲဒီအခါ ဒုချုပ်ကြီးက ဒါဆို မင်းတီးခမ်းစခန်း သွားမလားလို့ မေးသတဲ့။ ဦးမောင်ကိုကတော့ ရုံးချုပ်က လွှတ်ရင်ပြီးရောဆိုပြီး ဟုတ်ကဲ့လိုက်သတဲ့။

ဒါနဲ့ပဲ ဒုချုပ်ကြီးက ဦးမောင်ကိုကို တီးခမ်းပို့ပြီး ကိုယ့်ကို စီမံကိန်းရုံးခေါ်လိုက်သတဲ့လေ။

ကဲ···ကောင်းကြသေးရဲ့လား တူးတူးတို့ရေ···။

ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်···။

ဗဟိုဓော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သမ္မတကို လုပ်ကြံမှု

ေအာင်သန်းချစ်

ပထမနေ့

“ပြေးရမယ် . . . ပိုပြီးမြန်မြန်ပြေးရမယ်။ လောလောဆယ် ပြေးတာရပ်လို့ မဖြစ်ဘူး”

သူစိတ်မောနေခဲ့တယ်။ သူ့ခေါင်းပေါ်က မိုးကောင်းကင်ကြီးကတော့ မှောင်မည်းအေးစက်နေပြီး ရှေ့ကိုက် ၅၀၀ အကွာလောက်မှာ သစ်တောကြီး ရှိနေတယ်။

“အဲဒီသစ်တော မှောင်နဲ့မည်းမည်းထဲမှာ ငါပုန်းမယ်။ ဘယ်သူမှ ငါ့ကိုမြင်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး”

နောက်ကို သူလှည့်ကြည့်လိုက်တော့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးရောင်တွေကို မြင်ရတယ်။ လူငါးယောက်၊ သို့မဟုတ် ခြောက်ယောက်လောက် လိုက်လာကြပြီ။ ခပ်မြန်မြန် ပြေးလာတာနဲ့အတူ မီးရောင်တွေကလည်း နိမ့်လိုက်၊ မြင့်လိုက် ဖြစ်နေတယ်။ သူတို့က ပိုပြီးအပြေးမြန်ကြတယ်။ ခြေသံတွေကိုတောင် ကြားနေရပြီမို့ သိပ်မဝေး တော့မှန်း သူသိလာတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူကတော့ ခြေကုန်လက်ပန်းကျပြီး မောပိုက်နေတာကြောင့် သိပ်ကို နှေးကွေးနေပါပြီ။ လိုက်လာတဲ့လူတွေကို မမြင်ရပေမယ့် ခြေသံတွေကိုတော့ ကြားနေရတယ်။ သစ်တောဆီရောက်ဖို့မှာ ၂၀၀ ပေလောက် လိုနေသေးပေမယ့် သူကတော့ ပြေးနေတာကို ရပ်ပြီး မြေကြီးပေါ် လှဲချအနားယူ အိပ်စက်ချင်စိတ်တောင် ပေါက်လာသေးတယ်။

တစ်ခါ ခွေးဟောင်သံကို ကြားရတယ်။ သူတို့က ခွေးတွေနဲ့ လိုက်လာကြတာပါလား။ မဟုတ်သေးပါဘူး။ ငါကိုယ်တိုင်က မြန်မြန်မပြေးနိုင် ဖြစ်နေတာပဲ။ ဒါကြောင့် သူက ပိုပြီးမြန်သထက်မြန်အောင် အားသွန်ခွန်စိုက် ပြေးတော့တယ်။ သစ်တောနဲ့ နီးသထက်နီးလာတယ်။ မကြာမီ သစ်တောထဲ သူရောက်သွားပေမယ့် ဆက်ပြေးပြီး တောင်ကုန်းလေးသက်ကုန်းပေါ်မှာ တက်ပုန်းရင်း အသံတွေကို နားစွင့်မိတယ်။ ဘာသံကိုမှ မကြားရတဲ့အပြင် မီးရောင်တွေကိုလည်း သူမမြင်ရတော့ပါ။ ဒါပေမယ့် ခွေးဟောင်သံတွေ ပေါ်ထွက်လာတာကြောင့် သူပုန်းနေတဲ့ တောင်ကုန်းဆီ ခွေးတွေ အနံ့ခံပြီး ရောက်လာမှာကို စိုးရိမ်လို့ ခပ်မြန်မြန်ပြေးဆင်းခဲ့ပြန်တယ်။ မှောင်နဲ့မည်းမည်းထဲမှာ သစ်ကိုင်းနဲ့ ခိုက်မိပြီး သူ့လက်မောင်းကျိုးလုနီးပါး ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

ဒါကြောင့် လက်နှစ်ဖက်ကို ရှေ့ပစ်ပြီး ခပ်ဖြည်းဖြည်း ဆင်းပြေးခဲ့ရတယ်။ မြစ်လေးတစ်စင်းကို သူတွေ့တော့ ခေတ္တနားခဲ့တယ်။ တစ်ခါ ရေကိုဖြတ်ပြီး ခွေးတွေလိုက်ကြမှာမဟုတ်ဘူးလေ။ နှစ်ကီလိုမီတာလောက်ကျယ်တဲ့ မြစ်ရေပြင်ကို သူဖြတ်ပြီး တစ်ဖက်ကမ်းမှာ သူနားရင်း အသံတွေကို နားစွင့်မိတယ်။

ဘာသံမှ မကြားရပါ။ မီးရောင်တွေကိုလည်း မမြင်ရတော့ပါ။ ခွေးတွေရဲ့ရန်ကိုလည်း စိုးရိမ်စရာ မရှိတော့တာကြောင့် အေးခဲနေတဲ့ သူ့ကိုယ်ကြီး သစ်ပင်ကိုမှီပြီး ငိုက်မျဉ်းမိခဲ့တယ်။ မကြာမီ သစ်ပင်မြင့်မြင့်ပေါ်တက်ပြီး သူနားတော့တယ်။ တစ်နာရီကြာလောက် သစ်ပင်ပေါ်မှာ အိပ်စက်ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ သစ်ပင်ပေါ်ကဆင်းပြီး တောင်ဘက်ဆီ ခရီးနှင်ခဲ့တယ်။ နေ့ဘက်မှာ ပုန်းနိုင်ပြီး ညဘက်ရောက်တော့ ခရီးဆက်ခဲ့တယ်။ ငါးရက်၊ ဒါမှမဟုတ် ခြောက်ရက်တော့ ခရီးဆက်ရလိမ့်မယ်။

× × ×

ရဲမှူးအမျိုးသမီးကြီးက ဒေါသသံနဲ့

"မင်း ဘာပြောတယ်။ သူ့ကိုရှာမတွေ့ခဲ့ဘူး ဟုတ်လား"

သူ့ရှေ့မှာရပ်နေတဲ့ ရဲအုပ်က သိပ်ကိုပင်ပန်းမောပိုက်နေတယ်။ ထိုင်ချင်ပေမယ့် ရဲမှူးကြီးရုံးခန်းထဲမှာ ဘယ်သူမှ မထိုင်ရပါ။ အားလုံး မတ်တတ်ရပ်နေကြရတယ်။ ရဲမှူးကြီးက ထိုင်ဆိုတဲ့ အမိန့်ရမှသာ သူ့ရှေ့က ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်ကြရတယ်။ ဒါကြောင့် ရဲအုပ်လည်း မတ်တတ်ရပ်ရင်း -

"သစ်တောကြီး မှောင်နဲ့မည်းမည်းထဲမှာ သူ့ကို ရှာခဲ့ကြတာပါ။ တစ်ညလုံး တောနင်းရှာပေမဲ့ မတွေ့ခဲ့ကြရဘူး"

ရဲမှူးကြီးက စားပွဲကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ပုတ်ရင်း -

"မင်းကို နောက်လိုက်ငါးယောက်နဲ့ ခွေးနှစ်ကောင်တောင် ထည့်ပေးလိုက်တာတောင် တရားခံကို မင်းမရှာနိုင်ခဲ့ဘူး"

ရဲမှူးကြီး အီဗာဟိုင်းက အသက်ငါးဆယ်လောက်ရှိပြီးဖြစ်တဲ့ အရပ်မြင့်မြင့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးပါ။ သူ့မျက်လုံးတွေက ညိုရောင်သန်းနေပြီး အေးတိအေးစက်နဲ့ပါ။ ကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့ မျက်လုံးတွေပါ။ အီဗာက ထိုင်ဆိုထိုင် ထဆိုထကြရပါတယ်။ ဘယ်သူကမှ ပြန်လှန်မေးခွန်း မထုတ်ကြရပါ။

ရဲမှူးကြီးက မတ်တတ်ရပ်နေတဲ့ ရဲအုပ်ကို အေးတိအေးစက် စိုက်ကြည့်ရင်း -

"ဒီမှာ ဘာဖြစ်လို့ ရပ်နေရတာလဲ။ အပြင်ထွက်ပြီး တရားခံကို သွားရှာလေ။ ဒီတရားခံ အဲလ်လက်စ်ဒီနွန်က လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလက ငါတို့နိုင်ငံရဲ့ သမ္မတကို သတ်ခဲ့တဲ့ကောင်ကွ။ သူက လူသတ်သမား။ အင်မတန် အန္တရာယ်ကြီးတဲ့ကောင်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၄ နာရီကမှ အကျဉ်းထောင်ကနေ သူထွက်ပြေးသွားခဲ့တာ လက်ရှိ သမ္မတသစ်က သူ့ကို ချက်ချင်း ပြန်ဖမ်းမိစေချင်နေတယ်"

ရဲအုပ်ကတော့ ခပ်သွက်သွက် ရုံးခန်းထဲက ထွက်ခဲ့တယ်။ ရဲအုပ်အမည်က ဖီလစ်ပါ။ အသက် ၃၃ နှစ်ရှိပါပြီ။ သူက အမှုထမ်းကောင်း ရဲတစ်ဦးဖြစ်တယ်။ သူ့အလုပ်ကို မြတ်နိုးပြီး နာ[illegible] ပေါင်းများစွာ တရစပ် မနားမနေ လု[illegible] ကိုင်ပေလို့ရှိသူ ဖြစ်ပေမယ့် ရဲမှူးကြီး[illegible] တော့ သူက ကြောက်တယ်။

ဆယ်မိနစ်လောက် ကြာ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခန်းထဲ ဝင်ခဲ့တယ်။ အရေးတကြီး
တန်တွေကို သူနဲ့တွဲပြီး ဆောင်ရွက်ရ
အသက် ၂၅ နှစ်အရွယ် အဒမ်
ည်း သူ့ရုံးထဲ ရောက်လာတယ်။
ဒမ်က -

"ရဲမှူးကြီးက ဘာပြောလိုက်လဲ"

ဖိလစ်က -

"ဒိုင်နွန်ကို ရှာရမယ်တဲ့။ ကဲ…
င်န်းစကြရအောင်။ ဒိုင်နွန်ဓာတ်ပုံ
မှာရှိရဲ့လား။ ပြီးတော့ သူ့မိသားစု
ဝင်ကောပေါ့ကွာ"

အဒမ်က စားပွဲပေါ်ကို ဓာတ်ပုံ
တွ တင်ပြီး -

"သူက လက်ရှိမယားနဲ့ ကလေး
ယောက်ဖခင်ဗျ"

"ကောင်းပြီလေ။ သူ့ဓာတ်ပုံကို
မြင်သံကြားကနေပြီး တစ်ပြည်လုံးကို
သိပေးမယ်။ သတင်းစာတိုင်းမှာလည်း
ည့်မယ်။ သူ့မိသားစုကိုတော့ နေ့ရော
ညပါ ၂၄ နာရီလုံး လူလေးယောက်
စောင့်ကြည့်နေစေမယ်။ လေးနာရီတစ်
ည့်စီ တာဝန်ယူကြရမယ်။ ဒါ့အပြင်
ယာဉ်ဆိပ်တိုင်းမှာ ရဲတွေ တာဝန်
ပြီး စောင့်ကြည့်နေစေမယ်"

တယ်လီဖုန်းသံ မြည်ခဲ့တယ်။
တွေ ရုံးခန်းထဲ ဝင်လာကြတယ်။
လစ်နဲ့ အဒမ်တို့ကတော့ ညနက်တဲ့
အထိ အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြတယ်။

× × ×

ဒုတိယနေ့

နောက်တစ်နေ့မနက်မှာ အဲလ်
သက်စ်ဒိုင်နွန်က ထောင်ကြီးရဲ့တောင်

ဘက် ကီလိုမီတာ ၄၀ ခန့်မှာ ရောက်
နေပါပြီ။ သူက မြို့တွေနဲ့ ရွာတွေကို
ကွင်းရှောင်ပြီး ခပ်သုတ်သုတ် ခရီးနှင်ခဲ့
တယ်။ ဒါ့အပြင် ဆောင်းရာသီအခါ
သမယမို့ သိပ်အေးလွန်းတာကြောင့်
ပြင်ပလယ်ကွင်းတွေထဲမှာ လူတွေကို
မတွေ့ရပါ။ မကြာခဏ နောက်ပြန်လှည့်
ကြည့်ရင်း ဘေးဘက်ဝဲယာကိုပါ သူက
အကဲခတ်တယ်။ သူ့နောက်ကို ဘယ်သူ
မှ လိုက်လာတာ မတွေ့ရပါ။

နေ့လယ်ခင်းရောက်တော့ လယ်
ကွင်းထဲက သစ်ပင်တွေအောက်မှာ အိပ်
ခဲ့တယ်။ ညနေ ၃ နာရီလောက်မှာ သူ
မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်တော့ သူ့ရှေ့မှာ
အဘွားကြီးတစ်ယောက်ကို မြင်ရတယ်။
အဘွားကြီးက -

"ငါ့လယ်ကွင်းထဲမှာ မင်းဘာလာ
လုပ်နေတာလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲလက်စ်က အလျှင်အမြန် မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ပြီး -

"ကျွန်တော် ခရီးပန်းလို့ တစ်ရေးတစ်မော အိပ်ခဲ့မိတာပါ။ အခုပဲ ကျွန်တော်ခရီးဆက်ပါတော့မယ်"

အဘွားကြီးက -

"မင်းကြည့်ရတာ သိပ်ကို ညစ်ညစ်နွမ်းနွမ်းနဲ့ပါလား။ မင်း ဘယ်ကို ခရီးဆက်မှာလဲ"

အဲလ်လက်စ်က -

"မြောက်ဘက်ကိုပါ" လို့ ပြောရင်း ကမန်းကတန်း ခြေစလှမ်းတယ်။ အဘွားကြီးက သူ့ကို သေသေချာချာ ရှုစမ်းရင်း

"ထွက်ပြေးဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့။ ငါက အဘွားကြီးပါဟ။ မင်းက စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်နဲ့ သိပ်ဆာလောင်နေပုံရတယ်။ ပြီးတော့ သိပ်လည်း ပင်ပန်းလာပုံရတဲ့ အပြင် ကြောက်လန့်နေပုံရတယ်"

အဲလ်လက်စ်က ပြုံးရင်း -

"အဘွားထင်တာတွေ အား မှန်ပါတယ်"

"ကဲပါလေ . . . ငါ့အိမ်လိုက်ခဲ့ တစ်ခုခုကျွေးမယ်။ ပြီးတော့ လွန်ခဲ့ ဆောင်းတုန်းက ကွယ်လွန်သွားခဲ့ ငါ့ယောက်ျားရဲ့ အဝတ်အစားတွေလည် မင်းကိုပေးမယ်"

အဲလ်လက်စ်လည်း ရေငတ်တ ရေကန်ထဲကျသွားတဲ့အလား အဘ ကြီးကို အားကိုးတကြီး ယုံယုံကြ ကြည်ကြည့်ရင်း -

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အဘွား

အဘွားကြီး အမည်က မာ ဖြစ်တယ်။ သူ့အိမ်လေးက ခပ်က ကျဉ်းပါ။ အဲလ်လက်စ်ရှေ့မှာပဲ စား ပူပူနွေးနွေးတွေ ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်တ သူလည်း အငမ်းမရ စားတော့တ မာတာက သူစားတာကို ငေးကြည့် တယ်။ ပြီးတော့ -

"မင်း သိပ်ကို ဆာလောင်လာ ပါလား"

အဲလ်လက်စ်က ပြုံးမိပေမ စားတာကိုတော့ မရပ်ပါ၊

မာတာက အဝတ်ဟောင်း သယ်လာပြီး ကော်ဖီဖျော်တယ်။ တစ်ခွန်းမှ မပြောဘဲ အဘွားကြီ ပြုံးနေတယ်။ အဲလ်လက်စ်က စားပြီးတာနဲ့ ကော်ဖီကို မော့လိုက်တ

မာတာက ရုတ်တရက် -

"အကျဉ်းထောင်ကနေ မင်း ဘ လိုလုပ်ပြီး လွတ်လာတာလဲ"

အဲလ်လက်စ်မျက်နှာမှာ သေ တော့ပါ။ မာတာကို ငေးကြည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခွန်းမှ မဟာမိပါ။

မာတာက ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ -

"ဘာမှ စိုးရိမ်မနေပါနဲ့။ သမ္မတကို
ပ်ကြံတဲ့လူကိုလည်း ငါက မကြောက်
ဘူး။ ဒီည မင်းကို ဒီမှာ အိပ်ခွင့်ပြုပါ
ယ်။ မင်းအိပ်နေတုန်း ငါက ရဲတွေကို
ကြောင်းမကြားပါဘူး။ စိတ်အေးအေး
ပြီး ငါ့ကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ တစ်
ညတာ နားခိုသွားပါ"

× × ×

ဖိလစ်ကော အဒမ်ပါ အိပ်မပျော်ကြပါ။ ရုံးခန်းထဲက တယ်လီဖုန်းခေါ်သံကိုသာ နားစွင့်နေခဲ့မိကြတယ်။ တယ်လီဖုန်းခေါ်သံတွေကို ကြားရပေမယ့် အဲလက်စ်ဒိုင်နွန်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့သတင်းတော့ အစအနတောင် မရခဲ့ကြပါ။

ဖိလစ်က အဒမ်ကို -

"သူဘယ်များရောက်နေလဲကွာ"

"သူငယ်ချင်းတွေကြားမှာ ပုန်းများပုန်းနေသလားကွာ"

အဒမ်က -

"ဒီမနက်စောစောကဘည်းက သူ့မိတ်ဆွေတွေကော သူငယ်ချင်းတွေအားလုံးကိုပါ ခေါ်မေးပြီးခဲ့ပြီ။ အားလုံးက ဘူးခံနေတယ်။ ဒါဆိုရင် သူ့သူငယ်ချင်းတချို့နဲ့ ဇနီးတွေပါ ရဲစခန်းကို ခေါ်လိုက်ရမလား"

"မခေါ်ပါနဲ့ကွာ။ ဒီလိုလုပ်တာဟာ မှန်ကန်တဲ့ လုပ်ရပ်မဟုတ်ဘူး။ အခုအတောအတွင်းမှာ ဒီကောင် တို့နိုင်ငံထဲက ထွက်မသွားနိုင်သေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ရဲမှူးချုပ် သိပ်ကို ဒေါပွနေပုံရတယ်။ ဒီကောင့်ကို ဒီနေ့ဖမ်းမိမှဖြစ်မယ်"

နေ့လယ် ၃ နာရီလောက်မှာ ဖိလစ်ဆီ ရဲမှူးကြီးရဲ့ တယ်လီဖုန်းဝင်လာသည်။

"နာရီဝက်အတွင်း ရုံးခန်းကို အရောက်လာခဲ့"

ဖိလစ်က ကော်ဖီကို မျိုချပြီး အဝတ်လဲကာ ချက်ချင်းထွက်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် မိနစ် ၂၀ လောက်အတွင်းမှာ ရဲမှူးချုပ်စားပွဲရှေ့မှာ ဖိလစ် သတင်းပို့နိုင်ခဲ့တယ်။ ရဲမှူးကြီးက မပြုံးမရွှင်နဲ့ ဖိလစ်ကို ငေးကြည့်နေတယ်။ ဖိလစ်က

"မြို့တိုင်းရွာတိုင်းမှာ ပုလိပ်တွေ ဒိုင်နွန်ကို ရှာခဲ့ကြပြီးပြီ။ တစ်ခါ ကုန်းကြောင်းကော၊ လေကြောင်းနဲ့ သူ့အိမ်ထောင်စုရယ်၊ သူ့မိတ်ဆွေတွေ၊ သူငယ်ချင်းတွေကိုပါမကျန် စစ်ခဲ့ပြီးပြီ"

ရဲမှူးချုပ်က -

"ထိုင်ပါ ရဲအုပ်၊ နားထောင်စမ်း။ ဒီတရားခံကို ငါတို့ အမြန်ဆုံးမိမှ ဖြစ်မယ်။ သမ္မတကြီး စိတ်မသက်မသာဖြစ်နေတယ်။ မင်းက အမှုထမ်းကောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဲ့အုပ်တစ်ယောက်ပဲကွာ။ ဒီတာဝန်က မင်းအတွက် သိပ်အရေးကြီးတယ်"

ဖိလစ်က -

"ဒါနဲ့ ဒိုင်နွန် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ထောင်ထဲက လွတ်သွားတာလဲ"

ရဲမှူးချုပ်က -

"ဒါဟာ ခုတော့ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ မဟုတ်တော့ဘူး"

ဖိလစ်ကလည်း -

"ဒိုင်နွန်မှာ ထောင်ဝန်ထမ်းမိတ်ဆွေတွေ ရှိချင်ရှိနေလိမ့်မယ်။ သူ့မိတ်ဆွေတွေနဲ့ ကျွန်တော်တွေ့ပြီး မေးချင်တာတွေ ရှိနေတယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်း မတွေ့နိုင်တော့ပါဘူး"

ရဲမှူးချုပ်စားပွဲက တယ်လီဖုန်းခေါ်သံ မြည်လာတယ်။ ရဲမှူးချုပ်က -

"ဟုတ်ပါတယ်၊ အီဗာပဲ့ပိုင်းပါ။ ဟုတ်ကဲ့ပါရှင် မစ္စတာသမ္မတ"

နှစ်မိနစ်ကြာလောက် တယ်လီဖုန်းကို နားထောင်ပြီးတာနဲ့ ရဲမှူးချုပ်က

"ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျွန်မသဘောပေါက်ပါတယ်၊ ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ဂွတ်ဘိုင်"

တယ်လီဖုန်းချပြီးတာနဲ့ ရဲမှူးချုပ်က ဖိလစ်ကို ဒေါသတကြီး စိုက်ကြည့်ရင်း -

"ထောင်ထဲက ဒိုင်နွန် ဘယ်လို လွတ်မြောက်သွားတယ်ဆိုတာကို မေ့ပစ်လိုက်။ ခုချက်ချင်း ငါ့ရုံးခန်းထဲက ထွက်သွားပြီး ဒိုင်နွန်ကို အသေ အရှင်ရရ ဖမ်းလာခဲ့"

ဖိလစ်ကတော့ ရုံးခန်းတံခါး ပိတ်ပြီး ကျောခိုင်းခဲ့ရင်း ပါးစပ်ကလည် ဖြည်းဖြည်းလေးလေးနဲ့ -

"အသေရရတဲ့"

သေသွားတဲ့လူက ဘာက မပြောနိုင်တော့ဘူးလေ။

သူ့ရုံးခန်းဆီ ဖိလစ် ဖြည်းဖြ ချင်း လျှောက်လှမ်းခဲ့တယ်။ သူ့ခေါင်း ကို အဖြေမရှိတဲ့ ပဟေဠိမေးခွန်း ဝင်လာတယ်။

"ဘာကြောင့် ထောင်အမှုထ တွေနဲ့ တွေ့ခွင့်မပေးတာလဲ"

"တယ်လီဖုန်းထဲကနေ သမ္မတ ရဲမှူးချုပ်ကို ဘာတွေပြောခဲ့သလဲ"

"ဘာကြောင့် ရဲမှူးချုပ်က ဒိုင် ကို သေစေချင်ရတာလဲ"

သမ္မတပဟောင်းကို လုပ်ကြံ အဖြစ် ဒိုင်နွန်ထောင်ထဲရောက်သွ တာ မဟုတ်ပါလား။ လူတိုင်းသိနေ ပါ။ အခုတော့ သူကဘာပြောနိုင်မှာပါ

ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည် ...

အောင်သန်းချစ်

www.burmeseclassic.com

နာဇီတို့ လုယက်ယူသွားသော ပန်းချီကားများကိုပြန်တွေ့

■ မြသိန်း

ဘာလင်မြို့ အေအက်ဖ်ပီသတင်းဌာန၏ သတင်းဆစ်ပုဒ်၌ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း နာဇီတို့ လုယက်ယူငင်များသော ပန်းချီကားပေါင်း ၁,၅၀၀ ခန့်ကို မြူးနစ်မြို့ တိုက်ခန်းတစ်ခန်းထဲ၌ တွေ့ရှိရသည်ဟု သတင်းရေးသားထား၏။

ပြန်တွေ့သော ၎င်းပန်းချီကားများထဲ၌ ပီကာဆိုနှင့် မာတစ်ဆီတို့၏ ပန်းချီကားများလည်း ပါဝင်၏။

ရှာဖွေတွေ့ရှိသော ပန်းချီကားများအားလုံး၏ လက်ရှိကာလပေါက်ဈေးဖြင့် ခန့်မှန်းရလျှင် ယူရိုငွေ ၁ ဘီလီယံခန့်သည်ဟု သိရ၏။

ဂျာမန်ရဲတို့သည် ပန်းချီကားများကို အရောင်းအဝယ်လုပ်သူတစ်ဦးအား ဝင်ငွေခွန်ရှောင်နေမှုကို ခြေရာခံရာမှ ထိုပန်းချီကားများကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ပန်းချီကားအရောင်းအဝယ်လုပ်နေသူ၏ ဖခင်မှာ ၁၉၃၀ ဝန်းကျင်နှစ်များနှင့် ၁၉၄၀ ထိုဝန်းကျင်နှစ်များတွင် နာဇီတို့ လုယူသွားသော ပန်းချီကားများကို လိုက်လံဝယ်ယူပြီး စုဆောင်းခဲ့ရာ သူကွယ်လွန်သွားသောအခါ သူ့သားက ထိုအလုပ်ကို ဆက်လုပ်နေခြင်းဖြစ်၏။

ဂျာမန်အပတ်စဉ်ထုတ် ဖိုးကပ်စ်ဂျာနယ်တွင် အဆိုပါ နာဇီတို့ လုယူသွားသော ပန်းချီကားများကို ဝယ်ယူထားသူသည် ပန်းချီကားများ မပျက်စီးရန် လေလုံအောင်ပိတ်ထားသော စဉ့်အိုးများထဲ၌ သိမ်းဆည်းထားသည်ဟု သိရ၏။

ပန်းချီကားများကို ဝယ်ခဲ့သော ဂါးလစ်ဆိုသူသည် ဟစ်တလာ၏ ဝါဒဖြန့်ရေးဝန်ကြီး ဂျိုးဒက်ဆိုသူနှင့်လည်း အဆက်အသွယ်ရှိခဲ့၏။ ရှာဖွေတွေ့ရှိသော ပန်းချီကားများတွင် ၂၀ ရာစု ဂျာမန်ပန်းချီဆရာများ၏ ပန်းချီကားများလည်း ပါဝင်၏။

နာဇီတို့သည် ဂျူးများကို မုန်းတီးကြရာ စစ်မဖြစ်မီ ကတည်းက ဂျူးများထံမှ အနိုင်ကျင့်ပြီး ပန်းချီကားများကို ဈေးနှိမ်၍ ဝယ်ခြင်း၊ စစ်ဖြစ်သောအခါ ပန်းချီကားများကို လုယက်ယူခြင်း၊ အတင်းအဓမ္မသိမ်းယူခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြ၏။

၁၉၄၀ နှင့် ၁၉၄၄ အတွင်း ဂျာမန်တပ်များသည် ပြင်သစ်နိုင်ငံမှ ပန်းချီကားများအပါအဝင် အခြားအနုပညာပစ္စည်းမျိုးစုံ စုစုပေါင်း ၁၀၀,၀၀၀ ခန့်ကို လုယက်ရယူခဲ့ကြ၏။ အထူးသဖြင့် ဂျူးတို့၏ နေအိမ်များမှ ဖြစ်သည်။

စစ်ကြီးအပြီးတွင် ဂျာမန်အစိုးရ အဆက်ဆက်သည် နာဇီတို့လုယူခဲ့သော အနုပညာပစ္စည်းများအား ပိုင်ရှင်အစစ်အမှန် ဖြစ်ကြောင်း သက်သေခိုင်လုံပါက ပြန်ပေးခဲ့၏။

မြသိန်း

T.S.T, 5.11.2013

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

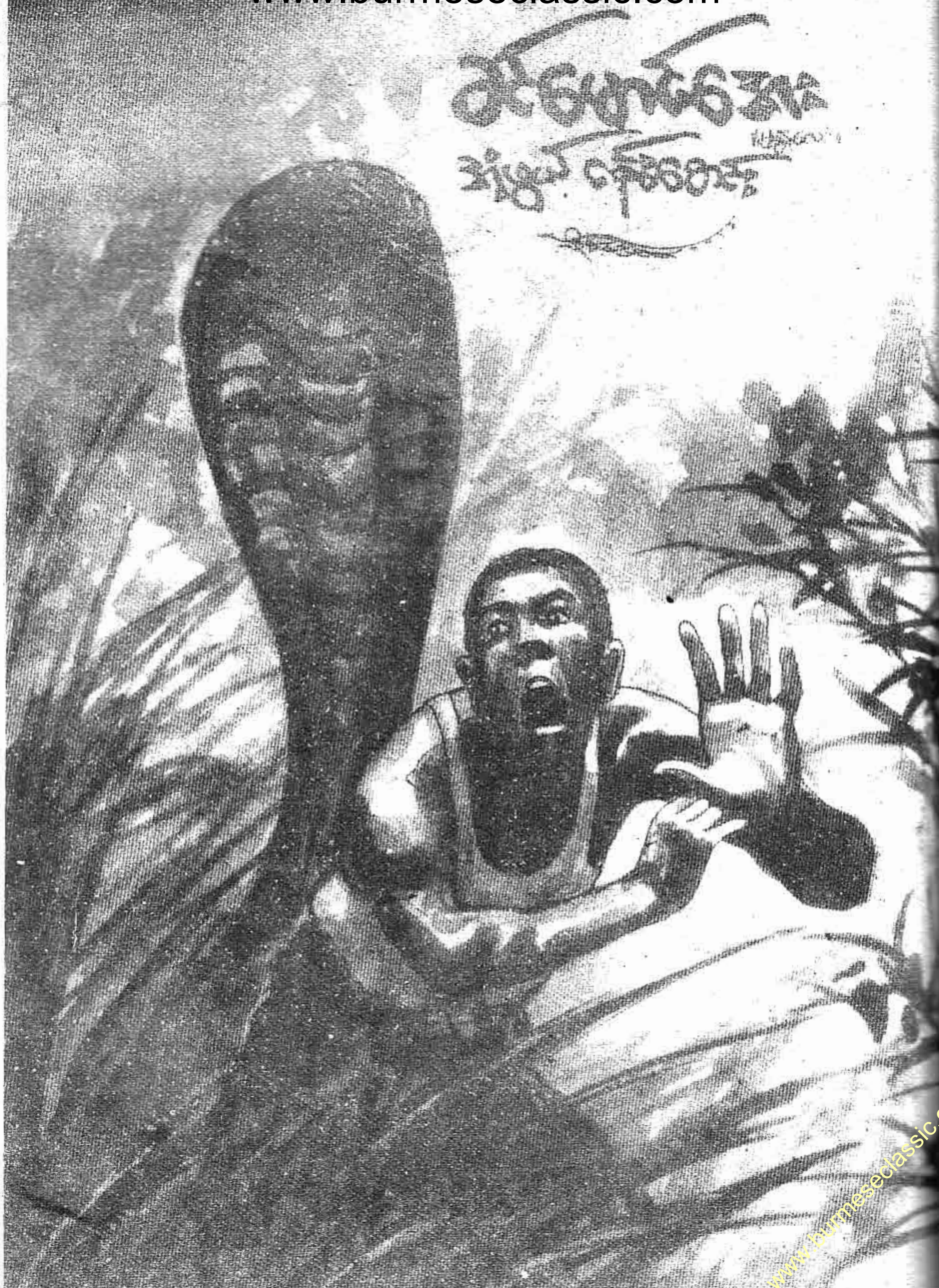

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အံ့ဖွယ် ငန်းစောင်း

ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)

နေဝင်ရီးရီဆိုလျှင် စမ်းပေါက် [illegible]ဘက်ကို ရွာသားတော်တော်များ[illegible] ရှောင်ကြသည်။ အင်တိုင်းတော[illegible]နှင့် ကပ်လျှက်ရှိပြီး သစ်ရိပ်ဝါးရိပ် [illegible]ကြောင့် မှိုင်ဆန်ပြီး နေမဝင်မီပင် [illegible]င်နေတတ်သည်။ နဘူးချုံတချို့၊ [illegible]ခွန်းရိုင်းချုံတချို့ ကျိုးတိုးကျဲတဲ [illegible]တ်နေသည်။ လွင်တစ်ဝိုက်မှာ [illegible]နေသည့်တိုင် စမ်းပေါက်ကွေ့ [illegible]လာလျှင်ပင် အလိုလို ကြက်သီး [illegible]ညင်းများ ထသွားတတ်သည်။ [illegible]လုပ်ငန်းများကြောင့် အိမ်ပြန် [illegible]တ်ကျကြလျှင် အုပ်စုဖွဲ့၍ ပြန်ကြ [illegible]။ လူအုပ်နှင့်ဆိုတော့ အဖော် [illegible]ိုးနှင့် အကြောက်အရွံ့ မရှိကြ [illegible]

နှစ်ယောက်တွဲ၊ သုံးယောက်တွဲ [illegible]လုနီးမှ ပြန်လာကြသူ ရွာသား [illegible]ထံမှ ကြားရသည့် သတင်းက [illegible]တော့မဟုတ်ပေ။ အင်တိုင်း [illegible] တဖြောဖြော တဖြောက်ဖြောက် [illegible]တ်စလစ်များ ပွက်တိုက်သံမျိုး [illegible]တတ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ကချို့ [illegible] တောချုံများကို တဖြောဖြော [illegible] သစ်ရွက်များ လှုပ်ခတ်သံ [illegible]ရသည်ဟု ပြောသည်။ သို့ပေမယ့် ရွာသူရွာသား တစ်ဦးတလေကမျှ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မြင်လိုက်ဖူးခြင်း မရှိကြ။ သစ်ရွက်ခြင်း ရိုက်ခတ်ပွတ်တိုက်သံလိုလို ကျောက်စလစ်ခဲများပေါ်မှာ သတ္တဝါတစ်ကောင်ကောင်၏ လမ်းလျှောက်လာသံကို ဖြိုးဖြိုးဖြောက်ဖြောက်သံလိုလို လိုလို တွေချည်း ဖြစ်နေသည်။ သည်လိုနှင့် စမ်းပေါက်ကွေ့က ဘာတစ်ခုမှ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားမရှိဘဲနှင့် အခြောက်တိုက် နာမည်ကြီးလျက်ရှိသည်။

တလောဆီကမှ ရွာလယ်ပိုင်းက နေထွန်းတို့၊ မှတ်ကယ်တို့ တိုင်ခုတ်က ပြန်အလာမှာ စမ်းပေါက်ကွေ့မှအထွက် ဖြိုးဖြိုးဖြောက်ဖြောက် ရွက်တိုက်လာသံကို ကြားကြရသည်။ ဘာဘာညာညာ စဉ်းစားပြီး လှည့်မကြည့်ဘဲ နွားတွေကို အတင်းရိုက်ပြီး ဒုန်းစိုင်းအောင် မောင်းပြေးလာခဲ့ကြသည်။ ဘာမှတော့ သဲသဲကွဲကွဲ မတွေ့ခဲ့ဘဲ အသံကိုသာ ကြားခဲ့ရသည်ဟု ပြောပြကြ၏။ သည့်နောက် နွားပျောက်လို့ လိုက်ရှာကြသည့် ထွန်းအေးတို့ အသိုက်လည်း တဝေါဝေါ ဘောတိုးလာသံကြောင့် ဖနောင့်နှင့် တင်ပါး တစ်သားတည်းကျအောင် ခြေကုန်သုတ်လာခဲ့ရပြီးပြီ။ မှိုရှာထွက်သော ချောစုမနှင့် မိသဲတို့ နှစ်ယောက်လည်း အင်တိုင်းစပ်မှာ မှိုကျင်းတွေ့၍ နုတ်နေကြတုန်း တဖြေးဖြေး တဖြင်းဖြင်းနှင့် သစ်ကိုင်းသစ်ခက်တွေ ရိုက်ခတ်လှုပ်ယမ်းလာသည့်အတွက် မှိုထုပ်ကိုပင် မကောက်အားဘဲ ထက်မနိုင်၊ ပဝါမနိုင်နှင့် ရွာဆီသို့ ပြန်ပြေးခဲ့ကြရသည်။ သတင်းတွေက သည်လိုသိုးသိုးသန့်သန့် ကြားနေရသည်မှာ ကြာလှချေပြီ။ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ မဟုတ်ကြ၍ ဂရုတစိုက် မရှိကြဘဲ ခပ်ပေ့ါပေ့ါသာ သဘောထားကြ၏။

ရွာအနောက်ဘက် ယန်းပင်တွေ အဖျားမှာ နေဝင်းနီနီကြီး မေးတင်နေပြီကို လှမ်းမြင်ရသည့်အခါ တောင်သူ စိန်သိန်းက လုပ်လက်စ လုပ်ငန်းကို လက်စသတ်လိုက်သည်။ ယာခင်းထဲသို့ ကျွဲနွားများ မဝင်နိုင်အောင် စည်းရိုးတန်းတွေကို ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ ပြန်လည်တုပ်နှောင်ရခြင်း ဖြစ်၏။ နံနက်မိုးသောက်က စတင်၍ ယခုညနေတိုင်အောင် မနေမနား လုပ်ခဲ့ရသဖြင့် ညောင်းညာ၍ ကိုက်ခဲနေသော ခါးကြောကို ဆန့်ရင်း ကိုယ်ကိုဘယ်ညာယိမ်းနွဲ့ လှည့်ဆတ်ပစ်လိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရသည်။ စည်းနှီးများ ခိုင်ခံ့လုံခြုံသွားပြီဖြစ်သော မြေပဲခင်းကို ကျေနပ်အားရစွာ လှည့်ပတ် မျက်သုံးကတားလိုက်မိသည်။

မြေပဲပင်တွေက တစ်ဆောင့်လျှာခန့် မြင့်တက်သျှက် စိမ်းမှောင်နေသည်။ ဒီနှစ်တော့ မြေပဲအထွက်ကောင်းမှာတတော့ ဧကသေချာသည်။ စည်းရိုးအနီးက ပေါင်ပုံနေသည့် ပဲပင်တစ်ပင်ကို မြေပြန်ဖို့ရင်း ပဲဥ တစ်လုံးစ နှစ်လုံးစကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ အမြွှာတွေက ကြီးသည်။ အဆန်ကသေသေချာချာကို အောင်မည်။ စိန်သိန်းက ပီတိဖြင့် ပြုံးလိုက်ရင်း ကိရိယာတန်ဆာပလာများကို စုစည်းသိမ်းဆည်းသည်။ ပစ္စည်းက များများစားစားတော့မဟုတ်။ တူရွင်းတစ်ချောင်း၊ ဓားမတစ်ချောင်းနှင့် ထန်းလျှော် (ယမည့်)တစ်စည်း၊ ထမင်းချိုင့်တစ်လုံးသာ ဖြစ်သည်။ မျက်နှာသုတ်တဘက်ကို ခေါင်းတွင်ပြင်၍ ပတ်ပေါင်းရင်း အိမ်အပြန်လမ်းကို ဦးတည်လိုက်သည်။

မြိုင်မြို့နယ် ဥယျာဉ်ခြံသား စစ်စစ်ဖြစ်သော စိန်သိန်းက တောင်သူသက်သက်ဖြစ်၏။ ကိုယ့်ယာကိုယ်ထွန်၊ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး မှီသားကြိုးစားသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အလုပ်ကိုခါးချိုး၍ လုပ်တတ်သည်။ သူ့မယားဝတ္တုတ်ပြမ မထွေးကို ကြောက်ရသည်ကလွဲ၍ သဘောမနော ကောင်းလှသည်။ ဆေး၊ ကွမ်း၊ အရက် တစ်စက်မှ မဝဲ့မထိ။ ဘုရားတရားကြည်

တလောဆီကမှ
ရွာလယ်ပိုင်းက
နေထွန်းတို့၊ မှတ်ကယ်တို့
တိုင်ခုတ်က ပြန်အလာမှာ
စမ်းပေါက်ကွေ့မှအထွက်
ဖြိုးဖြိုးဖြောက်ဖြောက်
ရှက်တိုက်လာသံကို
ကြားကြရသည်၊
ဘာဘာညာညာ
ခေါ်းစားပြီး လှည့်မကြည့်ဘဲ
နွားတွေကို အတင်းရိုက်ပြီး
ဒုန်းစိုင်းအောင်
မောင်းပြေးလခဲ့ကြသည်၊
ဘာမှတော့ သဲသဲကွဲကွဲ
မတွေ့ခဲ့ဘဲ
အသံကိုသာ
ကြားခဲ့ရသည်ဟု
ပြောဖြကြ၏၊

ညိုပြီး လပြည့်လကွယ် နေ့များမှာ ...
ဦးဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ သွား၍ ဥပု...
ယူကာ သီတင်းသီလ ဆောက်တည်...
လေ့ရှိ၏။ စိန်သိန်း၏အိမ်သူ မထွေ...
ကလည်း ခင်ပွန်းနှင့်အတူ ဘုရား...
တရား မြဲသည်။ တစ်နေ့တော့ စည်...
ရိုးပြီးအောင် အားစိုက်လုပ်ရသဖြ...
အချိန်ကိုပင် မမှတ်လိုက်နိုင်။ ...
တော်တော်စောင်း၍ ပြန်ချိန်ပ...
နောက်ကျသွား၏။ ယာနီးချင်းတွေပ...
ပြန်ကုန်ကြပြီ။

ဆည်းဆာသည် နီကျင်တော...
ပနေသည်။ မိုးကောင်းကင်ပြာပြာတွ...
လိမ္မော်ရောင် အလင်းတန်းများ ယှ...
ဖြာလျက်ရှိသည်။ စိန်သိန်း၏ ယာခ...
က ရွာနှင့် တစ်တိုင်ပျော့ပျော့ အလှ...
ကွာသည်။ ခပ်သုတ်သုတ်ပြန်မှ ဟ...
နေသောဝမ်းကို စောစောဖြည့်နို...
မည်။ အိပ်တန်းတက် ကြက်ဖတ...
ကောင်၏ တွန်သံသဲ့သဲ့ကို ခပ်ဝေ...
ဝေးမှ ကြားရသည်။ ကျေးငှက်သာ...
ကာတို့၏ မြည်ကြွေးသံသာသာသ...
တောမြိုင်ယံတွင် လွှင့်ပျံနေသည်...
ယာကိုကျောခိုင်း၍ ခပ်သုတ်သု...
လျှောက်လှမ်းလာရင်း စမ်းပေါ...
ကွေ့သို့ နီးလာသည်။ စမ်းပေါက်ကွေ...
တွင် အင်တိုင်းစပ်စပ်ရှိသည်။ နဘူး...
တချို့ ကင်မွန်းချုံတချို့ ကျိုးတိုးကျဲ...
ပေါက်နေသည်။ လမ်းပြောင်ပြော...
က ရွာဆီသို့ ဖုန်ဖုန်ကလေး ဦးတ...
နေသည်။ လမ်းကလေးအတို...
ထရည်စည်းနှင့် တူရွင်းကို တ...
လျှောက်လှမ်းလာနေသောစိန်သိ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...နေသဲတွင် အသံဗလံတချို့ ကြား...လိုက်...သည်။ တောတိုးသံလား မဆို...နိုင်၊ တောကောင်လေလား။ လေ...တိုက်တာလား သဲသဲကွဲကွဲ မရှိလှ။ အင်တိုင်းစပ်တွင်းမှ ကျောက်ခဲများ...ပြုတ်ကျကိုက်သံတို့လို့ ကြားနေမိသည်။ အချိန်က နှောင်းပြီ။ ယာပြန် ရွာသားများပေါ့ ဖြစ်နိုင်ဖွယ်မရှိ။ တောသားဆိုလည်း အင်တိုင်းစပ်သို့ မတိုးတက်။ စမ်းပေါက်ကွေ့တွင် အမဲသားတောင် မတွေ့ရ။ ယာသွား ယာပြန်များ ပြတ်လပ်ခြင်း မရှိလှသဖြင့် တောအမဲများ ခိုအောင်းကျက်စားလေ့ရှိကြ။

စိန်သိန်းနားထဲမှာ သစ်ရွက်သစ်ခက်များကို တိုးဝှေ့တိုက်လာသော အသံက တစ်စတစ်စ ကျယ်လောင်၍ လာသည်။ ကိုင်းဖျားကိုင်းနားများကို ရိုက်ခတ်လာနေသည့်အတွက် ဖလပ်ခနဲ ဖလပ်ခနဲ မြည်သံများ သဲကွဲစွာ ကြားရသည်။ အသံက လေဟုန်ပြင်းပြင်း မွှေ့ယမ်းနေသည့်နှယ်ပင်။ ခပ်ဝေးဝေးက ကြားနေရာကနေ နီးနီးသို့ တဖြည်းဖြည်း ရောက်လာနေသည်။

ဘာသံများပါလိမ့်။ စိန်သိန်း၏ သံသယအတွေးများ ပွားလာသည်။ သံသယနှင့်အတူ ထိတ်လန့်စိုးရွံ့မှုက တပ်ပါလာသည်။ ကြားရသော အသံက ထူးခြားသည်။ တစ်စုံတစ်ခုသော အရာဝတ္ထုတစ်ခု မြေပြင်မှာ လျှောတိုက်လာသော အသံမျိုး။ ကျောက်စရစ်ခဲများ တစ်လုံးနှင့်တစ်လုံး ရိုက်ခတ်သံပါသည်။ သစ်ခက်သစ်ရွက်များကို ရိုက်ခတ်ပွတ်တိုက်၍ တိုးဝှေ့မြတ်သန်းလာသည်။ လေဇွတစ်ချက် ဝှေ့လိုက်သလို ဝှီးခနဲ ဝှီးခနဲနေအောင် မြန်ဆန်သည်။

"အောင်မလေးဗျာ အမေရေ" စိန်သိန်းက အာခေါင်ကိုခြစ်၍ ငယ်သံပါအောင် အသံကုန်မြှင့်၍ ဟစ်အော်လိုက်မိသည်။ မအော်ဘဲ ခံနိုင်ရိုးလား။ ခပ်ဟောဟောကတည်းက အဝေးကနေ တခြိုးခြိုး တခြောက်ခြောက် ကြားနေရပြီးနောက် တဝေါဝေါနှင့် လေပြင်းဝှေ့လိုက်သလို အသံကနီးလာပြီး ယခုမှု သူ့အပါးသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သည့် ဆန်ကောတစ်ချပ်နီးပါးမျှ ကြီးမားလှသော ပါးပျဉ်းကြီးဖြန့်၍ ကိုယ့်ခဲ့ ဒါးပေမခြောက်လက်မ အရပ်ကိုမိုးလျက် နောက်မှာရပ်နေသည့် ကြီးမားလှသော မြွေကြီး။ ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လား။ စိတ်ကထင်တာလား။ ဝေခွဲလို့မရနိုင်။ ကြောက်စိတ်တွေက နှလုံးသို့ဆောင့်တက်သွားသလား အောက်မေ့ရလေသည်။ စိတ်ထဲမှာ စောစောက သံသယတော့ ရှိနေမိသား။ ယခုတော့ မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်နေရပြီ။ မြွေကြီးက ပါးပျဉ်းကြီးကိုဖြန့်၍ ရှည်လျားကြီးမားလှသော ကိုယ်လုံးကို တောင့်၍ထောက်ထားသည်။ ကိုယ်လုံးပေါ်တွင် နက်မှောင်သော တစ်လက်မခွဲခန့် အနက်စင်းများ ကွင်းစွပ်ထားသလို ရှိနေသည်။ မီးခိုးမှိုင်းရောင် အကြေးကွက်များက လင်းလက်တောက်ပြောင်နေသည်။ စိန်သိန်း၏ ခေါင်းပေါ်မှာ တဘက်ကိုပေါင်းထားလင့်ကစား ဦးဆံမွေးများထောင်ထလာကာ ဖြိုးဖြိုးဖြိုင်ဖြိုင်နှင့် ခေါင်းသုံးဆလောက် ကြီးသွားသလား ထင်ရ၏။ နှလုံးက တဒိုင်းဒိုင်းမြည်အောင် ခုန်နေသည်။ ရင်ဘက်တုန်ကယင်ဖြစ်ပြီး ကြောက်စိတ်များကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး အခကြောတွေ ဆိုင်းသွားသလိုပင်။ မျက်တရက်မှ စိန်သိန်းအဖို့ ခန္ဓာကိုယ်သည် အကြောအရိုး အသွေးအသားများ အစား ကျောက်တုံးကျောက်ခဲအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားလားလို့ ခံစားမိမှမိသည်။ ခြေနှစ်ချောင်းလုံး ကျောက်ချထားသလို မလှုပ်နိုင် မရှားနိုင်တော့။

စိန်သိန်း၏ မျက်လုံးအစုံနှင့် ငန်းမြွေကြီး၏ မျက်လုံးများ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စူးစိုက်ကြည့်ရင်း အားပြိုင်နေသည့်ပမာ ဖြစ်သည်။ ဒေါသဟုန်ဟုန်ထန်လျက် ဒေါသအခိုးအငွေ့များ လွှမ်းထုံနေသည့် ငန်းကြီး၏ မျက်လုံး နီနီရဲရဲအစုံက ရင်သို့တိုင် ထွင်းဖောက်သွားတော့မတတ် စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။ လျှာကို တစ်လစ်တစ်လစ်လုပ်နေရင်းက မြွေကြီး၏ပါးပျဉ်းသည် ဘယ်ဘက်ညာဘက်သို့ နာရီချိန်သီးလို ယိမ်းနွဲ့စပြုလာသည်။

သည်အခိုက် စိန်သိန်းသည် ကျောက်စိုင်ကျောက်ခဲနှယ် မလှုပ်နိုင် မရှားနိုင် ဒေးငိုင်နေရာမှ ဖျတ်ခနဲ အသိစိတ်တွေ နိုးကြားလာခဲ့သည်။ အန္တရာယ်က အနီးမှာ။ ရင်ဆိုင်နေရသော အန္တရာယ်က လွတ်မြောက်ဖို့ နည်းလမ်းကိုတွေးလိုက်ပြီး အတွေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က အကောင်အထည် ပေါ်သွားသည်။ ချာခနဲလှည့်၍ သုတ်ခနဲ လျှင်မြန်လှသောအဟုန်ဖြင့် ပြေးထွက်သွားလေသည်။ သင်ရှူးကိုသစ်ရွက် လေဝှေ့တိုက်သလို လျှင်မြန်လွန်းလှသည် ဖြစ်၍လည်း ကိုယ်လုံးကြီးကို စောင်းချင်း ပါးမျဉ်းကို ဖွာဖိုထားသော ငန်းမြွေကြီးက တဒင်္ဂမျှ ကြောင်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ အတော်ကြီးကြာမှ ပါးပျဉ်းကို ပြန်စု၍ ထောင့်ထားသော ကိုယ်လုံးကြီးကို လျှော့ချလိုက်ပြီးနောက် စိန်သိန်း ပြေးထွက်သွားသည့် လမ်းဖုန်ဖုန်အတိုင်း လျှောခနဲ လျှောခနဲ လိုက်သွားသည်။ အသက်ဘေးမှ ရတက်မအေးဘဲ ခြေကုန်သုတ်လျက် တရကြမ်း ပြေးခဲ့ရခြင်းဖြစ်၍ ကိုက်ငါးဆယ်မျှ ခရီးသွားခဲ့လေပြီ။ ရွာကိုလည်း လှမ်းမြင်နေရပြီ ဖြစ်၍လည်း အားရှိသမျှ ပြေးရင်းလွှားရင်း အကူအညီကို သံကုန်ဟစ်၍ တောင်းခံရသည်။ အပေါင်းအသင်း ယာသမား၊ ကိုင်းသမား၊ ရွာသားတွေ ဘယ်သူပဲကြားကြား။

"ကယ်ကြပါဦးဗျို့ . . . ယာကြပါဦး . . . မြွေ . . . မြွေကြီးလိုက်လာလို့ဗျို့"

တစ်ရွာလုံးမှာ ပွက်ညံမဟောင်ကလေးသံ၊ မောင်းထောင်းသံ၊ ခွေးဟောင်သံများ ဆူညံစေကာမူ စိန်သိန်း၏ ကြောက်လန့်တကြား အော်သံက အားလုံးကို လွှမ်းမိုးသွားသည်။

"လာကြပါဦးဗျို့ . . . မြွေ . . . မြွေငန်းကြီး လိုက်လာလို့ကွ။ ကယ်ကြပါဦး"

စိန်သိန်း၏အသံကို ဦးဆုံးကြားလိုက်ရသူက စိန်သိန်းမယား ဝတုတ်ပြိမ မထွေး။ တစ်ရွာလုံးက ခေါ်ကြတာက သိတာခင်ထွေး၊ သူ့ယောက်ျား စိန်သိန်းအသံကို ကြားလိုက်ရသည့်အခါ တဲထဲက အပြေးအလွှား ပြေးထွက်လာသည်။ ရွာတွင်းကလည်း စိန်သိန်းအသံကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် တုတ်၊ ဓား၊ မိုန်း၊ လှံများဆွဲ၍ သုတ်ခနဲ သုတ်ခနဲ အလျှိုအလျှို ပြေးထွက်လာကြသည်။ စိန်သိန်း၏ အပြေးနှုန်းက မည်မျှမြန်သည် မဆိုနိုင်၊ ရွာခြံစည်းရိုးနှင့် ပေအစိတ် နှစ်ဆယ်လောက် အရောက်မှာ ရွာထဲမှ ပြေးထွက်လာနေသော လူအုပ်နှင့် ရင်ဆိုင်ဝင်တိုးမိတော့မှပင် အပြေးကို ရပ်လိုက်ရသည်။ လူကလည်း ဟောဟဲလိုက်အောင် မောနေရုံပင်မက ဟိုက်နေပြီ။ စကားပင် ပီအောင်ပြောနိုင်ခြင်း မရှိ၊ ဗလုံးဗထွေးဖြစ်နေသည်။

ရွာသားများက စိန်သိန်းနောက် ကိုက်သုံးဆယ်လောက် အကွာမှာ လျှောခနဲ လျှောခနဲ လူးလွန့်ရှုပ်တိုက်၍ လိုက်လာသော ဖုန်လုံးကြီးများနှင့်အတူ ငန်းမြွေကြီးကို တဖွဲ့တခြ မြင်လိုက်ကြရသည်။ တစ်ရွာလုံး ဟယ်ခနဲ ဟာခနဲ ထိတ်လန့်ချောက်ချားစွာ အော်သံဟစ်သံ များ ညံသွားသည်။ အချို့က နောက်သို့ သုံးလေးလှမ်း ဆုတ်သွားမိကြသည်။ ရွာသားတချို့၏ ရှေ့မှောက်တွင် မှိုင်းဝိုင်နှင့် မောင်စိုးကို ကျန်ရစ်သည်။

ငန်းမြွေကြီးသည် ရွာနှင့်နီးလာ
သည်နှင့် ရွာသားတစ်အုပ်ကြီးကို ရှေ့
တွင် မြင်လိုက်ရသည်။ တုတ်၊ ဓား
မိုန်း၊ ခက်ရင်းခွများ ကိုင်စွဲလျက် ရှ
ရုတ်သဲသဲ လှုပ်ရှားလျက် ရှိကြသော
လူအုပ်သည် သူ့ရန်သူများဖြစ်ကြော
သိရှိသွားပုံရသည်။ ငန်းမြွေကြီးသ
အရှိန်နှင့် ကိုးဝင်လာရာမှ တုံ့ခနဲ ရ
လိုက်သည်။ တွန့်လိမ်လျက်ရှိသည
ကိုယ်လုံးကြီးကို အတ်ခနဲ ထော
လိုက်ပြီး ပါးပျဉ်းကြီးကိုခွက်၍ ဖြ
လိုက်လေသည်။ မြွေကြီးပေါ် မှ
အမြီးဖြင့် ထောက်၍ ပါးပျဉ်း
ထောင်လိုက်သည့်အခါ၌မူ လူတစ်
ထက်ပင်ကျော်၍ မိုးနေပေပြီ။

"ဟာ"ခနဲ လူအုပ်က အော
လိုက်ပြီး ကြောက်လန့်တကြား နော
သို့ ဆုတ်သွားကြသည်။ ရွာသား တ
ယောက်စ နှစ်ယောက်စပင် ရွာထဲ
သုတ်ခနဲ ထွက်ပြေးသွားသည်။ င
မြွေကြီးသည် ရန်သူလူအုပ်ရှိရာ
ဒေါသိုးများဝေလျက်ရှိသော တော
ပြောင်စိမ်းလဲ့နေသည့် မျက်လုံးအ
ဖြင့် စိန်းစိန်းကြီး ကြည့်နေသည်။ န
သောလျှာကို ပြူတစ် ပြူတစ် ပြုလ
လျက် ကြီးမားပြန့်ကားသော ပါးပျ
ကြီးကို ဘယ်ယိမ်းညာနွဲ့ လှုပ်ရှ
လျက်ရှိသည်။ ရွာသားများက ဟိုထ
စု သည်တစ်စု ဖြစ်နေ၍ မည်သ
ရန်သူကို ဦးစွာတိုက်ခိုက်ရမည်
မဝံ့မရဲ ဖြစ်နေပုံရသည်။

သည့်နောက် ညာဘက်
ယွန်းတွင် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စုရှိရာသို့ ဒေါ်မာန်ကြီးစွာ လှမ်း ပေါက်လိုက်သည်။ သတိရှိနေသော ရှာသားများက ဘေးသို့ ရှဲခနဲ ဆုတ်ခွာ သွားကြသည်။ ရှေ့ဆုံးမှ ခက်ရင်းခွ တစ်ချောင်းကို ဆန့်ထုတ်၍ကိုင်ထား သော မျိုးနိုင်က မြွေကြီး လှမ်းပေါက် သည်နှင့် ခက်ရင်းခွ အသွားနှစ်ဖက် ဖြင့် လှမ်းထောက်လိုက်သည်။ မြွေကြီး က မိမိရှေ့သို့ ခက်ရင်းခွအချွန် ရောက်ရှိလာသည်နှင့် ဖျတ်ခနဲ လူး လွန့်ရှောင်တိမ်းလိုက်ရင်း ပါးပျဉ်းကို ဖြန့်ထားလိုက်သည်။

ရွာသားများကား ငန်းမြွေကြီးကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လိုက်ကြရပြီဖြစ် သဖြင့် အရိပ်လိုလို၊ အရောင်လိုလို၊ နာဘာဝ၊ ဝိနာဘာဝလိုလို ဟိုထင် သည်ထင်နှင့် တုန်လှုပ်၍ ချောက်ချား ကြောက်လန့်ကြရသည်များကား သည်မြွေကြီးပါပဲကလားဟု သိနား လည်သွားကြပြီ။ ရဲဝံ့စိတ်များ ပြန် လည်ဝင်စားသွားကြပြီ။

"မကြောက်ကြနဲ့ဟေ့ . . . ရဲရဲ ကိုင်ထား။ လုံနဲ့ပစ် ခက်ရင်းခွနဲ့ ထောက်ထား၊ လှမ်းပေါက်ရင် ဓားနဲ့ ခုတ်ကြ"

"တုတ်နဲ့လှမ်းရိုက် . . . ဓား ကေတ သတိထားဟေ့။ မှိန်းနဲ့ ပါးပျဉ်းကို လှမ်းထိုးကွာ"

ဥယျာဉ်ရွာသားတွေ ဆူညံ ကျွင် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အော် ဟစ်အားပေးနေကြသည်။

"ထိတ် . . မောင်ရင်တို့ အရမ်း ကြပါနဲ့"

ဆူညံသော်လည်း ခွန်အားရှိ သည့် စကားသံက ကြိမ်းမောင်းအော် ဟစ်နေသော ရွာသားတို့၏ အသံကို လွှမ်းမိုးပေါ်ထွက်လာသည်။ ထိုအသံ ကြောင့် ရွာသားအားလုံး တုံ့ခနဲ ကိုယ် ရှိန်သတ်သွားကြ၏။ ထိုနည်းတူ ပါးပျဉ်းထောင် မာန်စောင်နေသော ငန်းစောင်းကြီးသည်လည်း ငြိမ်ပြီး ပေကြည့်ကြည့်နေသည်။

အသံရှင်မှာ ဥယျာဉ်ရွာသားကြီး ဦးဖူးခေါင် ဖြစ်သည်။ ဦးဖူးခေါင်း သည် ဥယျာဉ်ရွာလျှင် ဖွားရာဇာတိရှိ သောသူလည်း ဖြစ်ပေသည်။ ပြီး တော့ ဘုရားနှင့် တရားနှင့် ကိုယ်ကျင့် သီလနှင့် ပြည့်စုံသူလည်း ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ် လူမှန်းသိတတ်စ အရွယ်မှ ယခု အသက် ခုနစ်ဆယ်ကျော်အရွယ် ရှိလာသည့်တိုင် ငါးပါးသီလ လုံခြုံသူ ဟု ရွာသူရွာသားများက အသိအမှတ် ပြု အရိုအသေပေးခံရသူလည်း ဖြစ် သည်။

"ဆူဆူညံညံ အသံတွေ ကြားလို့ အဘ ထွက်လာခဲ့တာပဲ။ လက်စသတ် တော့ ငန်းစောင်းကြီးကိုး။ အင်း . . အံ့ဖွယ်ငန်းစောင်းကြီးပေါ့ကွယ်"

ဦးဖူးခေါင်၏ စကားသံကြောင့် ရွာသားတို့သည် တစ်ယောက်မျက်နှာ ကို တစ်ယောက်က ကြည့်မိလျက်သား ဖြစ်သွားကြသည်။ "ဘာလဲ" "ဘာပါ လိမ့်" ဟူသော မေးခွန်းတွေက သူတို့ ၏မျက်နှာတွင် အထင်းသား ပေါ်နေ ကြ၏။

ထိုအချိန်တွင် ငန်းစောင်းကြီး

ရွာသားများကား
ငန်းမြွေကြီးကို
မျက်ဝါးထင်ထင်
မြင်လိုက်ကြရပြီ
ဖြစ်သဖြင့်
အရိပ်လိုလို၊
အရောင်လိုလို၊
နာနာဘာဝ၊
ဝိနာဘာဝလိုလို
ဟိုထင်သည်ထင်နှင့်
တုန်လှုပ်၍ချောက်ချား
ကြောက်လန့်ကြရ
သည်များကား
သည်မြွေကြီးပါပဲ
ကလားဟု
သိနားလည်သွားကြပြီ၊
ရဲဝံ့စိတ်များ
ပြန်လည်ဝင်စားသွားကြပြီ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့မဟုတ် ဦးဖူးခေါင် အပြောအားဖြင့် အံ့ဖွယ်ငန်းစောင်းကြီးသည် ခွက်ဝိုင်းထားပြီး မာန်သွင်းထားသော ပါးဖျဉ်းကြီးကို လျှော့ချလိုက်ပြီး သူ့ကိုယ်လုံးကြီးကို ခွေခွေစင်းစင်း လုပ်သွားသည်ကို တွေ့နေရသည်။ သမဘောက ယခုအခါသည် ငန်းစောင်းကြီးအတွက် ရန်သူပေင်းနှင့် စစ်ခင်းရတော့မည့် အခါ မဟုတ်သည့်သဘော။

ရွာသားတို့မှာ တုတ်တန်းလန်း၊ ဓားလန်းလန်း စသည့် လက်နက်တန်းလန်း ကိုယ်စီနှင့် ဦးဖူးခေါင်ကို တစ်လှည့် ငြိမ်ဝပ်နေသော ငန်းစောင်းကြီးကို တစ်လှည့် ကြည့်ရင်းဖြင့်သာ မိသိုးနား ဖြစ်နေကြတော့၏။

"မောင်ရင်တို့က အခုမှ သူနဲ့ဆုံကြတာဆိုတော့ ဘုမသိ ဘမသိဆိုတဲ့ အဖြစ်မျိုး ဖြစ်ကုန်ကြတာကိုး။ အဘသူနဲ့ဆုံတွေ့ရခြင်းဟာ ခုတစ်ကြိမ်နဲ့ဆိုရင် သုံးကြိမ်မြောက်ပဲ။ အင်း . . . ဟုတ်တယ် သုံးကြိမ်တိတိ"

ဦးဖူးခေါင်က ငန်းစောင်းကြီးကို စိုက်ကြည့်နေရင်းက ရွာသားများကို ပြောသလိုလို၊ သူ့တစ်ကိုယ်တည်း ပြောနေသလိုလို ပြောနေခြင်း ဖြစ်သည်။

"အဘ မစိမ်းရင်နဲ့ အကြောင်းပါတဲ့နှစ်မှာ တစ်ကြိမ်၊ နောက် ဆယ်နှစ်အကြာ မစိမ်းရင် အနိစ္စရောက်တဲ့နှစ်မှာ တစ်ကြိမ်၊ ဟော . . . အခု အနှစ်လေးဆယ်လောက် ကြာသွားပြီးခါမှ တစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်ပေါ့ကွယ်။ အေး . . . သူနဲ့ တွေ့တိုင်း အဘဟာ သူ့ကို မေတ္တာစကားပြောဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဟုတ်တယ် မေတ္တာစကား။ သူ့ကို ပြောတဲ့ အဘရဲ့ မေတ္တာစကားဆိုတာက တခြားဟုတ်ရိုးလား။ ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခဲ့တဲ့ မေတ္တာသုတ်နဲ့ ခန္ဓပရိတ်တော် ဆိုတာပဲ။ အခုဟာက အဖြစ်သနစ်တွေကို အကျယ်ချဲ့ပြီး ပြောဟောနေရမယ့် အခါလည်း မဟုတ်လေတော့ လိုရင်းပဲ ပြောကြပါစို့ရဲ့။ အဘဟာ သူနဲ့တွေ့လေတိုင်း 'မိတ်ဆွေသင်နဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ ရန်သူတွေ မဟုတ်ကြဘူး။ ဘဝသံသရာ အဆက်ဆက်မှာ အကြောင်းတစ်မျိုးမျိုးနဲ့ ပေါင်းဖက်ဆုံစည်းခဲ့ကြရတဲ့ မိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ယခုလည်း ကျွန်ုပ်က သင့်အား မိတ်ဆွေရယ်လို့ အသိအမှတ် ပြုထားသလို သင်ကလည်း ကျွန်ုပ်အား မိတ်ဆွေလို့ မှတ်ယူပါ။ အခု ကျွန်ုပ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးမယ့် မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူတဲ့ မေတ္တာသုတ်နဲ့ ခန္ဓပရိတ်တော်မြတ်တို့ကို အာရုံပြုနာယူပါ။ ကိုင်း . . . နာယူပေတော့' လို့ မေတ္တာစကားပြောပြီး ရွတ်ဖတ်ပူဇော်တော့တာပဲ။ ပြီးလည်းပြီးရော သူဟာ သူ့လမ်းကို ဖြောင့်ဖြောင့်ကန်းကန်း ထွက်သွားတော့တာပဲကွယ့်။ အိမ်း . . . တစ်ခုထူးခြားတာကတော့ သူနဲ့တွေ့ရတဲ့ နှစ်တိုင်းမှာ တို့ဥယျာဉ်ရွာမှာ ခါတိုင်းနှစ်တွေထက် တစ်မူထူးခြားလို့ သီးနှံတွေ အထွက်ကောင်းပြီး စီးပွားရေးတွေ အဆင်ပြေကြတာပဲကွယ်။ ကဲ . . . အဘ သူနဲ့ မေတ္တာစကား ပြောလိုက်ပြီ ဦးမ[...] မောင်ရင်တို့လည်း ရှိရှိ[...] မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ [...]ရားတော် မြတ်ကို နာယူကြပေတော့ကွယ်"

ဦးဖူးခေါင်၏ စကားဆုံးသော[...] ရွာသားတို့၏ မျက်နှာ၌ အံ့သြခြင်း[...] စွာ ထင်ဟပ်သွားကြပြီး မြေကြီး[...] တွင် ရိုကျိုးလှစွာ ထိုင်ချလိုက်ကြ[...] တော့သည်။

ထိုအချိန်၌ ငန်းစောင်းကြီးသ[...] ကြီးမားလှသော သူ၏ကိုယ်လုံးကြီး[...] ခွေခွေစင်းစင်း လုပ်နေရာမှ ရို[...] သော အမူအရာကို ပြလေသ[...] အလား သပ်ရပ်လှပစွာ ခွေလိုက်[...] အခွေပုံကြီးပေါ်တွင် သူ့ဦးခေါင်း[...] မှေးတင်လိုက်ပါတော့သည်။

ဦးဖူးခေါင်၏ မေတ္တာစကား[...] မေတ္တာသုတ်၊ ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်[...] များ ရွတ်ဖတ်ပြီးသောအခါ [...] စောင်းကြီးသည် တအိအိ တ[...] ရွေ့ဖြင့် တောစပ်သို့ ဝင်ရောက်[...] သူသွားလိုရာ ခရီးသို့ ထွက်ခွာသ[...] ပါတော့သည်။

ထိုနှစ်တွင် ဥယျာဉ်ရွာ ရွာ[...] ကျောင်း၌ ပြောစည်သံ ညံမစဲလော[...] အောင် ရဟန်းခံ ရှင်ပြု စသော အ[...] ပွဲတို့က ခြိမ့်ခြိမ့်သဲသဲ စည်ကားပြီး [...] သနာအရောင် ထွန်းပြောစေခဲ့သ[...] ကတော့ ဥယျာဉ်ရွာ၏ စီးပွား[...] ဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် မှတ်ကမ်းတင်ရ[...] အချက် ဖြစ်ခဲ့ရပါသတည်း။

ခင်မောင်အေး(မန္တ[...]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခွဲစိတ်ခန်းများထဲမှ ကြွက်သေးရည်များ

■ ဦးဦးသိန်း

အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသော ဖြစ်ရပ်။ အရှေ့အာရှ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ တက္ကသိုလ်ဆေးရုံ၏ ခွဲစိတ်ခန်း ကြွက်သေးရည်များကို စစ်ဆေးတွေ့ရှိရသောအခါ ဆိုင်ရာ တက္ကသိုလ်အာဏာပိုင်များသည် ဟုန်လှုပ်ချားသွားပြီး ထိုခွဲစိတ်ခန်းကို သန့်ရှင်းရေးအမြန်နိုင်းပြီး ကြွက်နှိမ်နင်းရေးကိုလည်း အမြန်ဆောင်ရွက် ထိုအခန်းထဲ၌ ကြွက်များသည် မည်မျှကြာကြာကျန်းနေသည်ကို မည်သူမျှ တိတိကျကျ မပြောနိုင်ကြ။

ကြွက်များသည် ထိုဆေးရုံ၏ လူနာဆောင်များ၌ ညဘက်၌ သွားလာနေကြရာ စားသောက်ဆောင်များ ပြုတ်ရာမီးဖိုဆောင်များ၌လည်း သောင်းကျန်းနေ၏။

အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းမှ ကြွက်များသောင်းကျန်းနေသည်ကို လည်း ကြွက်မှ ရောဂါများရနိုင်သည် ဆိုသည်ကို တန်တန်သဘောထားပုံရ၏။ ဆေးရုံတက်ပြီး ဆေးကုသနေသော ကျောင်းသားကျောင်းသူများသည် ကြွက်များ ကြောင်းကို မတိုင်ရဲကြ။ သက်ဆိုင်ရာ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန

Gnawing pains for hospital

On the outside, the Universiti Sains Malaysia Hospital in Kota Baru looks squeaky clean and well maintained. But inside, an 'invasion' of rats and mice threatens the health of patients and staff. The problem began

ဝန်ကြီးသည် ထိုတက္ကသိုလ်ဆေးရုံကိုသာမက ပညာရေးဝန်ကြီးလက်အောက်ခံ တက္ကသိုလ်၊ ကောလိပ်များနှင့် အခြားစာသင်ကျောင်းများအားလုံးတွင်လည်း ကြွက်များ ကင်းစင်ရေးအတွက် ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာန၏ အကူအညီကို ရယူပြီး ကြွက်များနှိမ်နင်းရေးကို အပူတပြင်း ဆောင်ရွက်နေရ၏။

စစ်ဆေးသူများ၏ တွေ့ရှိချက်ထဲ၌ စာသင်ကျောင်းများအနီးရှိ တဲသောက်ဆိုင်များမှ စွန့်ပစ်သော စားကြွင်းစားကျန်များရှိရာ၌ ကြွက်များ ခိုအောင်းနေကြရာမှ ကြွက်များကောင်ရေသည် ပွားများလာကာ နီးရာ စာသင်ကျောင်းများထဲသို့ ရောက်ရှိသွားခြင်းဖြစ်သည်ကို ထောက်ပြကြသည်။

ကြွက်သည် ၎င်း၏သေးရည်မှတစ်ဆင့် လူများကို ရောဂါရစေသလို၊ ကြွက်သန်းများမှတစ်ဆင့် ပလိပ်ရောဂါကိုလည်း ရစေကာ လူတို့ကို ဒုက္ခပေးသည်ဆိုသော အသိပညာပေးရေးအစီအစဉ်ကိုလည်း သက်ဆိုင်ရာတာဝန်ရှိသူတို့က ဆောင်ရွက်နေရ၏။

ဦးဦးသိန်း

Star, 9.10.2013

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပလက်ဖောင်း မင်းသား

ကျော်မြသန်း

(သခင်လှမှုအဆက်)

(သုံး)

အင်္ဂလိပ် ပြန်အဝင်။

လွတ်လပ်ရေးမရမီ စစ်အုပ်ချုပ် ကာလ ကက်(စ)ဘီလက်ထက်။

အရပ်သား အုပ်ချုပ်ရေးကို မလွှဲ င်းမီကာလ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်များ ချုပ်ရေးလုပ်ငန်းများကို ကိုင်တွယ် သည်။

ဂျပန်ခေတ်က ရန်ကုန်မြို့လယ် ရုပ်ရှင်ရုံများမှာ ဗုံးဒဏ်၊ စက် နတ်ဒဏ်ကြောင့် အနည်းနှင့် ပျက်စီးခဲ့သည်။

ဖြုတ်ယူ သိမ်းဆည်းထားရ စက်မှုပိုင်းဆိုင်ရာပစ္စည်းများမှာ ချင်း ပြန်ဆင်၍မရ။ ဆေးကြော ပြီးမှ ပြန်လည်တပ်ဆင်ရမည်။

စစ်ဘေးဒဏ်ကြောင့် အနယ် အရပ်ရပ်သို့ တိမ်းရှောင်နေထိုင်ရ များမှာ အစုံအလင် ပြန်မရောက် သေး။

ဂျပန်ငွေစက္ကူ ထောင်မလဲ သဲ များမှာ လုံးဝသုံးမရသော စက္ကူ ဖြစ်သွားသောကြောင့် လူအများစု ငွေကြေးအခက်အခဲနှင့် ကြုံတွေ့ ရသည်။

ရုပ်ရှင်ကြည့်ဖို့ထားဘိလို့ စား နေရေးအတွက်ပင် မနည်းကြိုးကြိုးစားရှာဖွေနေရသည်။

သည်လိုအခြေအနေမှာ ရုပ်ရှင်နှင့်ပတ်သက်သည့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များက ရုပ်ရှင်ပြသခြင်းလုပ်ငန်းကို ရပ်ဆိုင်းထားရသည်။ ပြသာစရာ အင်္ဂလိပ်ကားလည်း မရှိ၊ မြန်မာဇာတ်ကားလည်း ကားဟောင်းတွေ ပြန်ပြရမည်မို့ ရုပ်ရှင်မပြရဲကြ။

စစ်ပြီးခေတ် ကက်(စ)ဘီလက်ထက် ပထမဆုံး ရုပ်ရှင်ပြသသည့်ရုံမှာ ကာလ်တန်ရုပ်ရှင်ရုံ၊ နောက် မီးလောင်သွားသည့် ယုဇနရုပ်ရှင်ရုံ။

ကာလ်တန်ရုံတွင် ရုပ်ရှင်ပြန်လည်ပြသခြင်းမှာ ပြည်သူများ ကြည့်ရှုရန်အတွက်မဟုတ်ဘဲ သူတို့ စစ်သားများသာ သီးသန့်ကြည့်ရှုရန်အတွက် သတ်မှတ်၍ ပြသခြင်းဖြစ်၏။

အမေရိကန်စစ်သား၊ အင်္ဂလိပ်စစ်သား၊ ကပ္ပလီစစ်သား၊ ကုလားစစ်သားများ အပန်းဖြေကြည့်ရှုရန် ကာလ်တန်ရုံကို ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သို့တစေ စစ်သားများမှာ အခမဲ့ ကြည့်ရှုခွင့်မရ။ သတ်မှတ်ထားသည့် နှုန်းထားကိုတော့ ပေးရသည်။

စစ်သားများ သက်သောင့်သက်သာ ကြည့်ရှုနိုင်ရန် အထူးနှုန်း သတ်မှတ်ပေးထားသည်။

ကာလ်တန်ရုံမှာ စစ်မဖြစ်ခင်ကတည်းက ရုံသေးသလောက် သပ်ရပ်သန့်ရှင်းသော ရုံအဖြစ် နာမည်ထွက်ခဲ့သည်။ ကာလ်တန်ရုံတွင် ရုပ်ရှင်ပြသနေပြီဆိုသည့် သတင်းမှာ ရန်ကုန်မြို့တွင်းနှင့် မြို့စွန်များသို့ ရက်ပိုင်းအတွင်း သတင်းပြန့်သွားသည်။

ရုပ်ရှင်ဝါသနာအိုးတချို့မှာ စစ်သားများသာ ဆိုသည်ကို မသိသောကြောင့် ရုပ်ရှင်ကြည့်ရန် ရောက်လာကြသည်။ ဒါပေသိ ရောက်ငေး ပြန်မောစာ ဖြစ်လိုက်ရသည်။ ရုပ်ရှင်ကိုမူ မကြည့်ရ။

အကြံအဖန်လုပ်ပြီး ရုံထဲဝင်ဖို့ကလည်း မလွယ်။ စစ်သားများ ရမ်းကားမှု မဖြစ်စေရန်နှင့် ပြဿနာအထွေထွေ မပေါ်ပေါက်စေရန် အမ်ပီ လက်ပတ်နှင့် စစ်ရဲခေါ် စစ်ပုလိပ်များကို အပြည့်ချထားသည်။ စစ်သားတွေက အမ်ပီကိုတော့ ကြောက်ကြသည်။ မြန်မာ့တပ်မတော်အခေါ် တပ်ထိန်းပေါ့။

အမ်ပီတွေက ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်း၊ ဗလကောင်းကြီးတွေ၊ သူတို့ခါးမှာ ရောမခြောက်လုံးပြူးကြီးတွေ ချိတ်လို့၊ မျက်နှာထားကလည်း တင်းမှတင်း။

အမူးလွန်ပြီး အမ်ပီကို အရေးမစိုက်၊ အမှုမထားသော စစ်သားတွေလည်း ရှိသည်။ အများစုတော့မဟုတ်၊ တစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စ။ မူးရင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွေးဆိုးသူ စစ်သားတချို့ပေါ့။

အဲဒီလို ငနဲသားတွေကို အမ်ပီတွေက ရုပ်ရှင်ရုံထဲ အဝင်ဖမ်း။ သူတို့ကို ဒီလိုလုပ်ရပါမလားလို့ ဂျစ်တစ်တစ်ခံတန်တန် လုပ်ကြသည်။ ဆူလားပူလား၊ အော်လားဟစ်လား လုပ်ကြသည်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် နောက်ဆုံးခံလိုက်ရသူတွေက သူတို့သာ။ အမ်ပီတွေလက်ထဲမှာ ခြေကားရား၊ လက်ကားရားပါသွားခြင်းဖြင့် ပွဲအဆုံးသတ်စမြဲ ရှိကြသည်။

ထိုစဉ်ကာလက ကာလ်တန်ရုံဝန်းကျင်မှာ မြန်မာလူမျိုးများ အနေနည်းပါးသည်။ ကုလားလူမျိုးများ အနေများသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ဖြစ်စဉ်ကာလ ကုလားလူမျိုးတွေ ကုလားပြည်ပြန်ကြသော်လည်း ပြည်တော်မပြန်နိုင်သူတွေလည်း အများကြီး ကျန်ခဲ့သည်။

သူတို့က သူတို့နေရင်းစွဲ နေရာတွင်ပင် ပြန်လည်နေထိုင်ကြသည်။ စစ်ပြေး ကုလားအခန်းများ လွတ်နေသည်လည်းရှိရာ မြန်မာလူမျိုးအချို့ ဝင်ရောက်နေထိုင်သည်များ ရှိသော်လည်း နှစ်ဦး၊ သုံးဦးစလောက်သာ ရှိသည်။

ရုပ်ရှင်လာကြည့်သည့် စစ်သားထဲတွင် အိန္ဒိယစစ်တပ်က ကုလားစစ်သားများလည်း ပါကြသည်။ ကုလားစစ်သားများနှင့် ထိုပတ်ဝန်းကျင်တွင် နေထိုင်ကြသည့်ကုလားကလေးများမှာ ဟိုရောဒီရောလုပ်ရင်း ပလူးပလဲဖြစ်လာကြသည်။ အကြောင်းအပေါင်းသင့်လာသည်။

ကုလားတွေက ငလည်လေးတွေ။ လူပျိုပေါက် အရွယ်ခပ်ကြီးကြီးတွေက ဘိုစကားကို မတောက်တခေါက်ရွတ်ရက်လုပ်တတ်သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ကပ္ပလီစစ်သားများနှင့်သာမက အင်္ဂလိပ် အမေရိကန်စစ်သားများနှင့်ပါ အကြောင်းအပေါင်းသင့်လာသည်။

စစ်သားများ ကိုယ်တိုင် မစွမ်းဆောင်နိုင်ကြသည့် အဖျော်အပါး ဟိုဒင်းဟိုဟာကိစ္စကို ခပ်လည်လည်ကောင်လေးတွေက အလုပ်ဖြစ်အောင် ဖန်တီးပေးကြသည်။ သည့်အတွက် အကျိုးဆောင်ခ စီးကရက်ဘူးတွေက စစ်တပ်ထဲမှာ အလျှံပယ်။

စစ်သားတွေယူလာသည့် ရောင်းစရာပစ္စည်းတွေကိုလည်း ဝယ်ရောင်းလုပ်ပေးကြသည်။

ဂျပန်ခေတ်တစ်ခေတ်လုံး အစားအသောက်၊ အဝတ်အထည် ရှားပါးသည့်အလျောက် စစ်သားများတွင် ပါလာသည့် ရာရှင်ပစ္စည်းများမှာ လူကြိုက်များသည်။ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်သည်။ အရောင်းသွက်သည်။

နောက်ပိုင်း စစ်သားများသာ ကြည့်ရှုရန်မှ အရပ်သားများကိုပါ ကြည့်ရှုခွင့် ပြုလိုက်သည်။ ရုံဝင်ခနှုန်းထားမှာမူ မတူ။

အရပ်သားက တစ်ကျပ်တန်းကို တစ်ကျပ်ပေးကြည့်ရသည်။ စစ်သားက တစ်ဝက်နှုန်း ငါးမူး။ စစ်သားလက်မှတ်နှင့် စစ်သားကြည့်ရမည်ဟု သတ်မှတ်ချက်ထားရှိပေမယ့် တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ကြီး စစ်လားဆေးလားမလုပ်တော့။

ကြီးကြပ်သူ အမ်ပီကလည်း အလျှင်ကလို ရုံမှာ အမြဲမနေ။ ကားနှင့် လှည့်ရင်းမှ တစ်ခါတစ်ရံ လှည့်ဝင်လာ

သည်။ ကုလားကလေးတွေက သူ[...]
နှင့် အကြောင်းအပေါင်းသင့်တဲ့ စ[...]
သားများကို လက်မှတ်အပိုဝယ်ခိုင်း[...]
တစ်ဝက်နှုန်းဖြင့် ကြည့်ကြသည်။

ပထမတော့ ရိုးရိုး၊ အမှန်အကန်[...]
နောက်တော့ အကြံအဖန်ပါလာသည်[...]
တစ်ကျပ်တန် စစ်သားလက်မှတ်[...]
ငါးမူးနှင့် အကြံအဖန်လုပ်ယူပြီး တ[...]
မူး၊ တစ်မတ် ဈေးတင်ရောင်းကြသည်[...]

ကြည့်သူအတွက်လည်း တွ[...]
သားကိုက်သည်။ တစ်ကျပ် အပြ[...]
မပေးရဘဲ ခြောက်မူးသုံးမတ်နှင့် ကြ[...]
ရသည်။ အဲဒီတုန်းက ကစ်မတ်ဟု [...]
ရသော ပိုက်ဆံမှာ အတော်တန်သွ[...]
သည်။ လက်ဖက်ရည် လေးခွ[...]
သောက်လို့ရသည်။ အကြော်နှင့် မု[...]
ဟင်းခါးနှစ်ပွဲ စားလို့ရသည်။

စစ်သားများအား ရောင်းချသ[...]
ခုံတွေက နေရာကောင်းသည်။ အလ[...]
ကျကျ နောက်တန်းခုံတွေ။

စစ်သားလက်မှတ်ရောင်းပြီး အ[...]
သားလက်မှတ် ရောင်းသည်။နေ[...]
မကောင်း။ ရှေ့ဘက် ဘေးစွန်းက[...]
သည့် နေရာများကို ရောင်းသည်[...]

ရုပ်ရှင်ကြည့် ပရိသတ် တတ်[...]
တွေက နေရာကောင်းလည်း ကြည့်[...]
ဈေးလည်းသက်သာသည့် အကြံအဖ[...]
လက်မှတ်ကို ဝယ်ကြည့်ကြသည်။

အဲဒီလို ဝယ်ကြည့်သူများမှာ
အမြဲတမ်း [...]ဟုတ်သော်လည်း တစ်[...]
တစ်ရံ ပြ[...]ဒနာပေါ်တတ်သည်။ [...]
အဝင်[...]အပေါက်ဝမှာ အမ်ပီများ[...]
ရောင်[...]င် စစ်ဆေးသည့်အခါမျိုး[...]
ကြုံလျှင် အရပ်သားများ လက်ဝယ်[...]
တွေ့ရှိသည့် စစ်သားလက်မှတ်များ[...]
သိမ်းယူသည်။ တခြား အရပ်ယ[...]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မသေ့ ခဲ့သည်။

လက်မှတ်အသိမ်းခံလိုက်ရသည့် အတွက် ရုပ်ရှင်ရုံထဲ မဝင်ရတော့။ အသောက်တန်းလုပ်ပြီး လာရာလမ်း ပြန်သို့ ခြေဦးတည့်လိုက်ရုံသာ။ မြွေ လည်းဆုံး သားလည်းဆုံး၊ မိအေး နှမ်းခါနာပေါ့။

လက်မှတ်ဖိုးလည်း ရှုံးသည်။ရုပ် ရှင်လည်း မကြည့်ရ။တော်သေးသည် ဟု ဆိုရပါမည်။ လက်မှတ်သိမ်းရုံမက နောက်ထပ် တစ်စုံတစ်ရာ အရေးယူမှု ပြုလုပ်ခဲ့ရင် မိအေးနှစ်ခါ မဟုတ်ဘဲ မိအေးသုံးခါနာ ဝေါဟာရသစ်တစ်လုံး ပေါ်သွားမည်။

ထိုအဖြစ်မျိုးကတော့ ဆယ်ခါရံ တစ်ခါဆိုသလို ကြုံရတတ်ပါသည်။ အဘိတော့။

ဘေးထွက်လက်မှတ် (ဝါ) နောင် အခါ မှောင်ခိုလက်မှတ် ပေါ်ရှိလာ သည်မှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ဖြစ်ခါနီး ကာလနှင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီးစကာလ ဟု ဆိုသော် ဆိုနိုင်ရာ၏။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီးစက ကက် ဘီလက်ထက် ကာလိတန်ရုံ အကြောင်းမှာ တစ်ဆင့်စကား ကြား များဖြင့် ရေးထားခြင်း မဟုတ်ပါ။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် မျက်စိလည် များပြီး ရုပ်ရှင်ဝန်ထမ်းဘဝရောက် သည့်အခါ အဆိုပါ ကာလိတန်ရုံတွင် မန်မေဂျာအဖြစ် တာဝန်ထမ်း ဆောင်ခဲ့ရသည်။

စာရေးသူတို့နှင့် လုပ်ဖော်ကိုင် ဖက် ကုလားလူမျိုး မန်နေဂျာဖြစ်လာ သူစ်ယောက်မှာ ထိုစဉ်က ဘေးထွက် လက်မှတ် အကြံအဖန်လုပ်သူထဲတွင် တစ်ယောက်အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ထိုစဉ်က ဖြစ်ရပ်ကို စကားစပ်မိရာမှ ပြန်လည်ဖောက် သည်ချခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ သူ့အကြောင်း ကလည်း စိတ်ဝင်စားစရာ။

ငယ်စဉ်က ကုလားစစ်သားများ နှင့် အကြံအဖန်လုပ်၍ ဘေးထွက် လက်မှတ်ရောင်းသည်။ နောက် လွတ် လပ်ရေးခေတ်ဦး အစပိုင်းတွင် ရုပ်ရှင် ရုံလူမိုက်။

လည်လွှန်း၊ လျှင်လွှန်း၊ ပါး လွှန်း၊ နပ်လွှန်းသည့်အတိုင်း ရုပ်ရှင်ရုံ ပိုင်ရှင်၏ ညာလက်ရုံး လုပ်သားများ၊ ရုပ်ရှင်လုပ်သားများ အလုပ်သမား အစည်းအရုံး ခေါင်းဆောင်။

ရုပ်ရှင်ရုံများ ပြည်သူပိုင် သိမ်း ဆည်းရာတွင် ရုပ်ရှင်ရုံပိုင်ရှင်က သူ၏ ညာလက်ရုံး လူယုံကို မန်နေဂျာအဖြစ် စာရင်းတင်လိုက်ရာမှ ပြည်ပိုင်ခေတ် တွင် ရုပ်ရှင်ရုံမန်နေဂျာ ဖြစ်လာသူ။

စိတ်ဝင်စားစရာ သူ့အကြောင်း ကို နောက်ပိုင်း ပြည်သူပိုင် ရုပ်ရှင်ရုံ များအကြောင်း ရောက်သည့်အခါ အလျဉ်းသင့်သလို ထည့်သွင်းရေးသား သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကာလိတန်ရုံဖွင့်ပြီး နောက်ပိုင်း တွင် ရုပ်ရှင်ရုံများပြင်ဆင်မှုလုပ်ငန်းကို အလောသုံးဆယ် လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသည်။

စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်တွေက အခြေအနေပေးလာသည်နှင့် သူတို့ပိုင် ရုပ်ရှင်ရုံများကို အမြန်ဆုံး ဖွင့်လှစ်နိုင် ရေးအတွက် ငွေအား၊ လူအားဖြင့် အားသွန်ခွန်စိုက် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည်။

အိန္ဒိယသို့ရောက်နေသည့် ရုံပိုင် ကြီးများလည်း သူတို့လုပ်ငန်းရှိရာ ရန်ကုန်မြို့ကို အပြေးအလွှား ပြန်လည် ရောက်ရှိလာကြသည်။ စီးပွားရေး

လုပ်ငန်းရှင်များမှာ နောက်ကျခံရိုး ထုံးစံမရှိ။ နောက်ကျရင် နောက်ကျသူ ခံစမြဲမို့ လက်ဦးမှုရအောင် လုပ်ကြ သည်မှာ သူတို့၏ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အဖြစ် သဘောမှု လုပ်ကိုင်ကြစမြဲ ရှိသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး သူတို့၏ ရုပ်ရှင်ပြသခြင်းလုပ်ငန်းကို နှစ်ကူးမခံ ဘဲ လပိုင်းအတွင်းမှာပင် ပြန်လည် အသက်သွင်းလိုက်ကြသည်။

စစ်အတွင်း ရုပ်ရှင်ဝါသနာအိုး တွေကလည်း ဖြည်းဖြည်းပေါ့လို့ မနေ။ ရုပ်ရှင်ရုံများရှိရာကို သူ့ထက်ငါဦး ခြေ ဦး တည့်ကြသည်။

ထိုစဉ်အချိန်က ဘေးထွက် လက်မှတ်၊ မှောင်ခိုလက်မှတ်ဟူ၍ မရှိ။ ရုံတစ်ရုံတည်းမှာ စုပြုံကြိတ်တိုး နေခြင်းမျိုးလည်း မရှိ။

ဖွင့်လှစ်ပြီး ရုပ်ရှင်ရုံများတွင် ပြသနေသည့် ဇာတ်ကားများမှာ ဇာတ် ကား ကောင်းတွေချည်းမို့ တစ်ရုံမှာ လက်မှတ်မရရင် နောက်ရုံများသို့ ကူး ပြီး ကြည့်ကြသည်။ ရုံတွေမှာ အားလုံး မျိုးတူဇာတ်ကား ပြသကြသည်မဟုတ်။

ဒရမ်မာကြိုက်သူက ဒရမ်မာ ဇာတ်ကား ပြသည့်ရုံကို သွားသည်။ အက်ရှင် ဖိုက်တင်ကြိုက်သူက အက် ရှင် ဖိုက်တင်ရုံကို သွားသည်။ စစ်ကား ကြိုက်သူက စစ်ကားပြသည့်ရုံ၊ ရယ် စရာဟာသကြိုက်သူက ရယ်စရာ ဟာသကား ပြသည့်ရုံကို သွားကြ သည်။ ပရိသတ် မျှတသည်။

ဟိုတုန်းက တစ်ပတ်လုံး ရုံပြည့် နေတာမျိုး၊ တစ်လလုံး ရုံပြည့်နေတာ မျိုး မရှိ။ ဇာတ်ကားသစ်လဲသည့်နေ့ ကိုလည်း ပုံသေသတ်မှတ်နေ့ မထား။ ပရိသတ်အခြေအနေကိုကြည့်၍ သုံး

www.burmeseclassic.com

ရက်၊ ငါးရက်၊ တစ်ပတ်၊ နှစ်ပတ် စသည်ဖြင့် ဇာတ်ကားသစ်လဲသည်။

ထိုစဉ်က နိုင်ငံခြားရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ ရုံးခွဲတွေ၊ ဌာနခွဲတွေ ရန်ကုန်မှာ မဖွင့်သေးပေ။ နိုင်ငံခြားရုပ်ရှင်ကားများကို အိန္ဒိယရှိရုံးခွဲ၊ ဌာနခွဲများမှတစ်ဆင့် အပြိုင်အဆိုင်တင်သွင်းပြီး သူ့ထက်ငါ ဦး ပြကြသည်။

ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ် ဝါသနာအိုးတွေကလည်း တစ်ရုံမက တစ်ရုံ အပြောင်းအလဲလုပ်၍ ခပ်အေးအေး ပင် ကြည့်ကြသည်။

မြန်မာရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား အသစ်များ မပြသနိုင်သေးသည့်အလျောက် အင်္ဂလိပ်ဇာတ်ကားများ ဝင်ငွေကောင်းသည်။ ထိုစဉ်က ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား တင်သွင်းခြင်းနှင့် ပြသခြင်းလုပ်ငန်းကို ချုပ်ကိုင်ထားသူမှာ ကုလားသူဌေးများ ဖြစ်၏။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မဖြစ်မီက ရုပ်ရှင်ရုံများတွင် ကုလားလူမိုက်များကို အခကြေးငွေပေး၍ ငှားရမ်းထားရှိသည်ပင်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီးစကာလတွင်လည်း ကုလားလူမိုက်များပင် မင်းမူကြီးစိုးခဲ့ကြသည်။

အင်္ဂလိပ်ဇာတ်ကား ပြသသည့် ရုံများတွင် တာဝန်ခံကြီးကြပ်သူ၊ လက်မှတ်ရောင်းသူ၊ ဂိတ်စောင့်သူများမှာ ကုလားလူမျိုးများနှင့် ကုလားကပြားများက အများစု ဖြစ်သည်။

မြန်မာဇာတ်ကား ပြသသည့် ရုံများတွင်သာ မြန်မာလူမျိုး ရုပ်ရှင်လုပ်သားများ ရှိကြသည်။

ထိုစဉ်က ကြီးကြပ်သူ တာဝန်ခံများမှာ ကုလားသူဌေး ရုံပိုင်ရှင်များ၏ ညာလက်ရုံးသဖွယ် သဘောထားခံရသူများဖြစ်၍ သူတို့ကလည်း နိုင်နိုင်နင်းနင်း အုပ်ချုပ်နိုင်ကြသည်။ ပါဝါ အာဏာလည်း အပြည့်အဝရှိသည်။

ကြိုက်သည့် အလုပ်သမားကို ချက်ချင်းခန့်နိုင်သည်။ မကြိုက်သည့် အလုပ်သမားကိုလည်း ချက်ချင်း ဖြုတ်နိုင်သည်။ သွားတော့ဆိုရင် တစ်ခွန်းပဲ။ သူတို့နောက်မှ အကြမ်းကိုင်မည့် လူမိုက်ရှိသည်။

ရုပ်ရှင်ရုံလုပ်သားများမှာ သတ်သတ်မှတ်မှတ်နားရက်မရှိသလို လုပ်ခလစာလည်း အလွန်နည်းသည်။ ပုံသေသတ်မှတ်ထားသည့် လုပ်ခစားဟူ၍ မရှိ။ တစ်ရုံနှင့်တစ်ရုံ လုပ်ခသတ်မှတ်ပေးပုံခြင်းလည်း မတူ။ နေ့ချင်းရှင်း နေ့စားသမားပင် ရှိခဲ့သည်။

ထိုစဉ်ကာလက ရုပ်ရှင်ရုံလုပ်သားများမှာ ရုပ်ရှင်လက်မှတ်အပြင် ထုတ်ရောင်းသည့် ဘေးထွက်လက်မှတ် အကြံအဖန်မျိုးလည်း မရှိ။

အတော်ကြီးသည့် ကလေးများ ထံမှ လျှော့နှုန်းပိုက်ဆံယူပြီး အကြံအဖန်လုပ်၍ သွင်းပေးသည်မျိုးတော့ ရှိသည်။ ဒါကလည်း ဟုတ္တိပတ္တိအလုပ် မဖြစ်။ ဆေးလိပ်ဖိုးလောက် ဘာလောက်ပဲ ရကြသည်။

ထိုအချိန်က ရုပ်ရှင်လက်မှတ်ကို လက်မှတ်ရောင်းသည့် အပေါက်မှာသာ ဝယ်လို့ရသည်။ လမ်းဘေး ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ ဝယ်လို့မရ။ မှောင်ခိုလက်မှတ်ဟူသော အသုံးအနှုန်းဝေါဟာရလည်း မပေါ်သေး။

နောင်တွင် ရုပ်ရှင်လက်မှတ် မှောင်ခိုလောကကြီးကို ခါးဇောင်းတင်၍ ချုပ်ကိုင်ကြီးစိုးခဲ့သူမှာ ကိုရေခဲ။

မှောင်ခိုလက်မှတ်ရောင်းသူ အုပ်စု၏ ခေါင်းကိုင်ဖခင် ဂေါ့ဖားသာ ကိုရေခဲ။

သူ့ခေတ်ဟု ဆိုရလောက်အောင် ကျော်ကြားမော်ကြွားနိုင်ခဲ့သော ရုပ်ရှင် လက်မှတ် မှောင်ခိုဘုရင် ကိုရေခဲ။

အဲဒီခေတ်ကာလတုန်းက ဘယ် သွားနေသလဲ မောင်ရေခဲ။

ဘယ်ရောက်၍ ဘယ်မှာမျာ ရှိနေ သလဲဟု မမေးရှိခဲ့ရင် ဤသို့ ရပါလိမ့်မည်။

မောင်ရေခဲသည် လူဖြစ်စ၊ သူ လောကထဲသို့ ရောက်စပဲ ရှိပါသေး သည်ဟု။ သူသည် ထိုအချိန် ငေါက်တောက်ကလေးနှင့် ပြေးလွှ ဆော့ကစားနေဆဲအရွယ်။ ဘောင်း တိုကလေးနှင့် ကကြီးရေကစ အရွ ပဲ ရှိပါသေးသည်။

ဒါပေသိ သူက အူဝဲဆိုကတည် က ရုပ်ရှင်ရုံနှင့် တွဲစပ်လာသူ ဖြစ် သည်။ ရုပ်ရှင်ရုံအောက်မှာ မမွေး သော်လည်း ပခုံးလက်နှစ်သစ် ဖြစ်စအရွယ်ကတည်းက ရုပ်ရှင် ပေါ်တီကိုအောက်သို့ ရောက်ခဲ့ ဖြစ်၏။ ဘဝအခြေအမြစ် စတ သည်မှာ ရုပ်ရှင်ရုံဝန်းကျင်။

မိခင်ဖြစ်သူက ရုပ်ရှင်ရုံ ပေါ် ကိုအောက်မှာ ဈေးရောင်းသည့် ဈေးသည်။ ထိုစဉ်က လမ်းဘေး သည်တို့၊ ပလက်ဖောင်းဈေးသည် အဖမ်းအဆီးဟူ၍ မရှိသေး။

ကျိုးလန့်စာစား ဟိုကြည့် ကြည့် ဘယ်ကနေ ပေါ်လာမလ လည်း စိုးရိမ်စရာ မလို။ ရုံက ထားရင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကျောက်ချ၍ အေးအေးငြိမ် နိုင်သည်။ နေရာလှ တာမျိုး

www.burmeseclassic.com

ကိုယ့်နေရာကိုယ်၊ သူ့နေရာသူ အပိုင်း အပိုင်ထားပြီး ရောင်း ည့် ခေတ်ကာလ။

ရုပ်ရှင်ရုံတွေကလည်း သူတို့ မှာ လာရောင်းရပါမို့လားလို့ အယုက်မပေး။ ကကျိုကကြောင် ၊ ဈေးသည်များကို ကြည်ကြည် သာပင် ခွင့်ပြုထားသည်။

သူတို့ရှိနေခြင်းကြောင့် ရုံကို အယှက်မဖြစ်ဘဲ ပို၍စည်ပင် ကြောင့် တရားဝင် ခွင့်ပြုထား ၊ နေစဉ် နေရာလုစရာလည်းမလို။

ကိုယ်ဦးယူထားသည့် လေးငါး ကျယ်အဝန်းနေရာကို ကိုယ်က လွှတ်မချင်း ပုံသေပိုင်ဆိုင်သည်။

သုံးလေးပေ ဗန်းကလေးထဲမှာ ၊ ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်၊ ချော က်၊ ချိုချဉ်၊ သကြားလုံးများကို ကန့်နှင့်သူ ထည့်၍ ရောင်းကြ ။ အမြင်နတ်ပေမယ့် ရွှေထုပ် မြပဝါဆိုသလို ဝင်ငွေကောင်း ဝင်ငွေမှန်သည်။

ပဲပုမှုးစုမှ ကျပ်စု ဝင်ငွေမှန်သလို စုတစ်စု၏ စားဝတ်နေရေးကို ထားနိုင်သည်။ ချောင်ချောင် လည် ဝတ်နိုင်စားနိုင်သည်။

သူတို့မိသားစုမှာ ဖခင်ဖြစ်သူက ဝင်ငွေရှိသူမို့ စားနိုင်သောက်နိုင် စုဆောင်းနိုင်လည်း ရှိခဲ့သည်။ က်များသည့် ဖာတ်ကားမျိုးနှင့် ဝင်ငွေပိုကောင်းကြသည်။

မိခင်ဖြစ်သူက ရုပ်ရှင်ရုံမှာ ဈေး သည့်အလျောက် မောင်ရေခဲ မိခင်ရင်ခွင်ပိုက် ကလေးဘဝ က ရုပ်ရှင်ရုံအောက်မှာပဲ နို့ချို ၊ အိပ်စက်ခဲ့ရသည်။

နို့တိုက်ချော့သိပ်၊ သေးကလူ၊ ချေးကလူ ကိစ္စတွေကို မိခင်ဖြစ်သူက ဈေးရောင်းရင်း လုပ်သွားရသည်။

သူတို့ဆိုင်ထွက်တာက အိမ်မှာ ချက်ပြုတ်စားသောက်ပြီး ဆယ့်တစ်နာ ရီလောက်မှ ဈေးထွက်နေရာကိုရောက် သည်။ နေသည့်နေရာနှင့် ဈေးထွက် နေရာကလည်း အနီးကလေး။ တစ် ခေါ်သာသာလောက်ပဲ ဝေးသည်။

သူတို့နေတာက ၃၆ လမ်း အပေါ်ဘလောက်။ ဈေးရောင်းသည့် သွင်ရုံနှင့် နီးသည်။

အင်္ဂလိပ်ခေတ်က အဲဒီနေရာ တွေမှာ ခုနစ်ကျပ်ခွဲ၊ တစ်ဆယ်မျှသာ အိမ်လခပေးနိုင်လျှင် ငှားနေလို့ရ သည်။ စပေါ်မရှိ။ အပျောက်မရှိ။

စစ်အတွင်း ကုလားတွေ ကုလား ပြည်ပြန်သောကြောင့် အခန်းလွတ် တွေက ပေါမှပေါ။

သူတို့နေသည့်အခန်းခမှာ တစ် လ ခုနစ်ကျပ်ခွဲသာပေးရသည်။ အခန်း က အတိုက်အလျောက် ကျယ်သည်။ မိသားစု ချောင်ချောင်ချိချိနေနိုင်သည်။

အငှားချ တိုက်ခန်းဖြစ်သော ကြောင့် အကောင်းစားကြီးဟု မဆို သာစေကာမူ မိုးလုံလေလုံ နေလို့ရ သည်။ ပထမ ဖခင်ဖြစ်သူ၏ မိသားစု နှင့် ပေါင်းစပ်နေကြရသည်။

ပေါင်းစပ်နေထိုင်သူများ တခြား သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသည့်အခါ သူတို့ တစ်ဦးတည်း ကျန်ခဲ့သည်။

မိခင်ဖြစ်သူက ဆိုင်ထွက်ခါနီး ကျမှ သားကို ရင်ခွင်ပိုက်ပြီး ဈေးဗန်း လေးခေါင်းရွက် ထွက်သွားရုံသာ။ ဈေး ဗန်းထောက်သည့် ဒေါက်ကိုတော့ အိမ်ပြန်မယူ။ ရုံအလုပ်သမားများနှင့်

ခင်မင်နေသည့်အလျောက် ရုံမှာပဲအပ် ထားခဲ့သည်။ သယ်ပိုးရသည့် ဝန်စည် စလှယ် မရှိ။

ဈေးဗန်းချမည့် နေရာကလည်း အနီးကလေး။ ဈေးရောင်းထွက်ရသည့် မိခင်အဖို့ အပန်းမကြီးသမို့ သူ့ကို ထိန်းကျောင်းဖို့လည်း အပန်းမကြီး။

ရုပ်ရှင်စပြသည့်မှ နောက်တစ်ပွဲ ပြသချိန်နီးသည်အထိ အားလပ်နေ သည်။ ဆိုင်နီးချင်းများကို ဈေးဗန်းအပ် ပြီး ခဏတစ်ဖြုတ် အိမ်ပြန်လို့ရသည်။

သူတို့ဆိုင်နီးချင်းတွေက မျိုးတူ ကုန်တူ ရောင်းကြပေမယ့် မနာလိုဝန် တိုမျိုး မရှိကြ။ အလုအယက် လုခေါ် ပြီးလည်း မရောင်းကြ။

သူ့ဆိုင်ဝင်ရင် သူ့ဆိုင်ကရောင်း။ ကိုယ့်ဆိုင်ဝင်ရင် ကိုယ့်ဆိုင်ကရောင်း။ မိသားတစ်စုလို ဆက်ဆံပေါင်းသင်း နေထိုင်ကြသည်။

ပြောစရာ ဆိုစရာရှိလည်း ဟက် ဟက်ပက်ပက် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း။ ရင်း ရင်းနှီးနှီး ခင်ခင်မင်မင် ရှိကြသည်။

ကလေးချစ်တတ်သော ဗီဇရှိသူ ဆိုင်နီးချင်းဖော် ရောင်းဖက်မိန်းမတွေ ကလည်း ပိုင်းဝန်းထိန်းပေးကြသည်။ မောင်ရေခဲမှာ မိခင်ရင်ခွင်မှာချည်း မနေ ရ။ ရင်ခွင်အပြောင်းအလဲဖြင့် လှည့်နေ ရသည်။

ရန်ကုန်မြို့လယ်ကောင်တွင် မွေး၍ ရန်ကုန်မြို့လယ်ကောင်တွင် ကြီးပြင်းခဲ့ရသည့် မောင်ရေခဲ။ ငယ် စဉ်ဘဝကတည်းက သူသွားလာလှုပ် ရှားခဲ့ရသည့် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရုပ်ရှင် ရုံများတည်ရှိရာ ပတ်ဝန်းကျင်။

သို့တစေ . . .

နောင်တွင် သူရုပ်ရှင်လက်မှတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှောင်ခိုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာရသည်မှာ ထိုပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကြီးပြင်းခဲ့ရသောကြောင့် ဆိုရမည်ထက် အလိုအလျောက် ဖြစ်ရှိလာသည့် အခြေအနေက တွန်းပို့သောကြောင့်ဟု ဆိုပါက ပိုမှန်ပေမည်လားမသိ။

မှုပ်ရှင်ရုံဝန်းကျင်မှာ မွေးပြီး ရုပ်ရှင်ရုံနားမှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရသော ကိုရေခဲတစ်ယောက် ရုပ်ရှင်လက်မှတ်မှောင်ခိုရာဇာ ဖြစ်လာသည်မှာ လက်ရုံးရည်သာမက နှလုံးရည် အလည့်အပြောင်း ဖန်တီးနိုင်စွမ်းမှုနှင့် ကွက်ကျော်လုပ်ကိုင်တတ်သည့် အရည်အချင်းရှိသောကြောင့်ဟု ဆိုနိုင်ရာ၏။

ဒါပေသိ သူဖြတ်သန်းခဲ့ရသော လမ်းကြောင်းမှာမူ မလွယ်ကူ။ မချောမွေ့ခဲ့။ ကြမ်းတမ်းသော၊ မာကျောသော၊ ခလုတ်ကန်သင်းများသော၊ အန္တရာယ်ပြွမ်းသော ဆူးခင်းလမ်းကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်။

သူကျော်လွှားဖြတ်သန်းခဲ့ရသည့် လမ်းကြောင်းမှာ ဖြောင့်ဖြူးခြင်းမရှိသလို နောက်ဆုံး ဇာတ်သိမ်းခန်းမှာလည်း မကောင်းခဲ့ပါပေ။

××× ××× ×××

(လေး)

သူပြောသည့်အတိုင်း ...

ကျွန်တော် အသက်နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ်မှာ ကျွန်တော် ပလက်ဖောင်းမင်းသား ဖြစ်နေပြီလေ။

ပန်းဆိုးတန်း တစ်ဝိုက်မှာဆို ကျွန်တော့်ခြေရာချည်းပေါ့။ ခိုးဆိုး တိုက်ခိုက် လုယက်ဆိုတဲ့ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းတွေနဲ့တော့ ကျွန်တော် လုံးဝကင်းရှင်းတယ်။ ဒါမျိုးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လုပ်ရအောင်လို့ အရွယ်တာမျိုးကိုလည်း လုံးဝ လက်မခံခဲ့ဘူး။

လူငယ်ဘဝ ကိုယ့်အပေါ် အကြောင်းတင်လာတယ်၊ စော်ကားမော်ကားလုပ်လာတယ်ထင်ရင်တော့ ရွယ်တူချင်း မပြောနဲ့ ကြီးတဲ့လူကိုတောင် မခံခဲ့ဘူး။ လက်သီးနှင့် ရှင်းတယ်။ တုတ်နှင့်မှ ဖြစ်မှာမျိုးကိုလည်း တုတ်နှင့် ရှင်းတယ်။ ဓားကိုတော့ အသုံးမပြုဘူး။ ဆောင်လည်း မဆောင်ဘူး။

ကျွန်တော့်မိဘက ကျောင်းမထားလို့ စားရမဲ့သောက်ရမဲ့ဖြစ်လို့ တေလေပြီး ပလက်ဖောင်းမင်းသား ဖြစ်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။

ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်၊ အပေါင်းအသင်းကြောင့်လို့ ထမင်းရေပူ လျှာလွှဲပြောတာမျိုးနှင့်လည်း မကာကွယ်လိုပါဘူး။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က အဲဒီလိုနေချင်လို့ နေရတာကို အဟုတ်ကြီးထင်လို့ စာသင်ခန်းကို ကျောခိုင်းပြီး ပလက်ဖောင်းပေါ် ရောက်ခဲ့တာပါ။

လူငယ်ဘဝ တော်ရာနေရာထက် ပျော်ရာနေရာကို ရွေးချယ်ခဲ့တာပါ။ လူပေါင်းမှားခဲ့လို့လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်တိုင်ပါပြီး လမ်းကြောင်းမှားခဲ့တာပါ။

ကျွန်တော့်မိဘတွေက မချမ်းသာပေမယ့် သားသမီးကို ပညာရေးလမ်းကြောင်းပေါ် မတင်ပေးနိုင်လောက်အောင် မဆင်းရဲ မချို့တဲ့ခဲ့ပါဘူး။

ကျွန်တော့်ကို ရေကျော် မဲသောဒစ်ကျောင်းမှာ ကျောင်းထားပေးခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်မိဘတွေက ချောင်ချောင်လည်လည်ကြီး မဟုတ်ပေမယ့် မိဘက သားသမီးအပေါ်ထားတဲ့ ထူးကဲတဲ့ မေတ္တာစေတနာထားပြီး ကျောင်းကောင်းကောင်းမှာ ထား...
ခဲ့ပါတယ်။

ကျောင်းမှာ မျက်နှာမငယ်...
အောင် အဝတ်အစားဆိုလည်း လူမျ...
နှင့်တန်းတူ၊ မုန့်ဖိုးဆိုလည်း သူများ...
တန်းတူ၊ အနေအထိုင်ဆိုလည်း သူ...
များနှင့်တန်းတူဖြစ်အောင်၊ အ...
အရာရာ လိုလေသေးမရှိအောင် ဖြ...
စွမ်းပေးခဲ့ပါတယ်။

မိဘတွေက သူတို့ရဲ့သား...
ဖြောင့်ဖြူးတဲ့ လမ်းကြောင်းပေါ်ရော...
အောင် မနိုင်ဝန်ထမ်းပြီး တင်ပေးခဲ့တ...
ပါ။ မွေဖောက်ပြီး အကွေ့အကောက်...
လမ်းကိုရွေးပြီး ကွေ့ကောက်လျှောက်...
ခဲ့တာက ကျွန်တော်ပါ။

အဲဒီတုန်းကတော့ အဲဒီလိုအ...
မျိုး မသိခဲ့ပါဘူး။ သိရအောင်လည်...
တစ်ခါမှ မစဉ်းစား မတွေးခေါ်ခဲ့ပါဘူ...
သေသေချာချာ၊ နက်နက်ထင်ထ...
စဉ်းစားတွေးခေါ်ပြီး သိတာက ထော...
ထဲရောက်မှပါ။

ကျွန်တော်ကျခံရတဲ့ ထော...
ဒဏ်ကလည်း နည်းမှမနည်းဘဲ...
ပြစ်မှုထင်ရှားတဲ့ လူသတ်မှုတရား...
တစ်ယောက်နီးပါး ထောင်ဒဏ်ကျ...
ခဲ့ရပါတယ်။

အားလုံးပေါင်းရင် ၁၆ နှစ်။ ကျွ...
တော် အုတ်ရိုးအပြင် လူပြန်ဖြစ်...
တော့ မလားလို့။

ဒီအရင်တုန်းကတော့ ကျွန်တော်...
ဘဝနဲ့ ကျွန်တော်လျှောက်လှမ်းခဲ့...
လမ်းကြောင်း အဆိုးအကောင်း...
ယောင်လို့တောင်မှ မစဉ်းစားခဲ့...
ဘူး။ မစောကြောခဲ့ပါဘူး။ စဉ်း...
ကောင်းမှန်းလည်း မသိပါဘူး...

ကျွန်တော် ဆယ့်...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်ဖော်မင်းသား ဖြစ်ကတည်းက မုန့်ဖိုးနဲ့ အဝတ်အဆင် ဘာညာအတွက် မိဘဆီမှာ လက်ဝါးမဖြန့်ခဲ့ပါဘူး။ ထမင်းကိုတော့ တစ်ခါတလေ ပြန်စားတတ်ပါတယ်။ ဒါကလည်း အမေစိတ်ကောင်းအောင်လို့ပါ။

ကျွန်တော် ပလက်ဖောင်းမင်းသားဖြစ်တော့ မျက်ရည်နဲ့မျက်ခွက် နေခဲ့ရသူက အမေပါ။ ကျွန်တော်လည်း အမေ့ကိုသနားပါတယ်။ အမေစိတ်ချမ်းသာအောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြုပြင်ဖို့ကိုတော့ ကျွန်တော် လုံးဝ မတည်ခဲ့ပါဘူး။

ကျွန်တော်က အပေါင်းအသင်းကို သိပ်ခင်တယ်။ တွယ်တာတယ်။ အပေါင်းအသင်းအလိုကို ပယ်ရှားထုံးစံ မရှိခဲ့ပါဘူး။ အမေ့စကားကို နားထဲက ထုတ်နိုင်ပေမယ့် အပေါင်းအသင်း စကားကိုတော့ ခါမထုတ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။

အဖော်ကောင်းရင် ငရဲကြီးရှစ်ဆယ်ကို ဒိုင်ဗင်ထိုးဆင်းမယ်ဆိုတဲ့ အထဲမှာ ကျွန်တော်လည်း ပါပါတယ်။

တစ်ခုတော့ ရှိပါတယ်။ ခိုးဆိုး ကိုက်ခိုက်၊ လုယက်ဆိုတဲ့ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းမျိုးနဲ့ ပတ်သက်ရင်တော့ အပေါင်းအသင်းအလိုကို မလိုက်ပါဘူး။

သောက်စား၊ ကစား၊ ပျော်ပါးတဲ့ ကိစ္စမျိုးတွေကိုတော့ အပေါင်းအသင်းတွေ အလိုအတိုင်း ခေါင်းမခါခဲ့ပါဘူး။ အသက် ဆယ့်ငါးနှစ်ကတည်းက ကိုယ့်အသုံးစရိတ်ကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဖန်တီးနိုင်ခဲ့တယ်။

အဲဒီတုန်းက ရုပ်ရှင်လက်မှတ် မှောင်ခို မလုပ်သေးပါဘူး။ ကျွန်တော် ပန်းဆိုးတန်းတစ်ဝိုက်မှာရှိတဲ့ ကောင်းတာလုပ်တဲ့လူရော၊ မကောင်းတာလုပ်တဲ့လူရော အားလုံးနဲ့ ပြေလည်အောင် ဆက်ဆံခဲ့သလို ကျွန်တော့်အပေါ် ခင်မင်လာအောင်၊ ချစ်ခင်လာအောင် ပြောတတ်၊ ဆိုတတ်၊ နေတတ်၊ ထိုင်တတ်၊ လုပ်တတ်ပါတယ်။

နောင် ရုပ်ရှင်လက်မှတ် မှောင်ခိုလုပ်တော့လည်း တဖြည်းဖြည်း အလုပ်ဖြစ်လာသလို ဆရာကြီးနေရာမျိုးကနေ လုပ်ခဲ့ရတာပါ။

ငွေရှာရတာလွယ်ပြီး စားနိုင်၊ ဝတ်နိုင်၊ သုံးနိုင်၊ ဖြုန်းနိုင်၊ ပေးနိုင်၊ ကမ်းနိုင် အဆင့်ကနေ လက်ဖျားငွေသီးတဲ့ အဆင့်အနေအထားကိုရောက်ခဲ့ပါတယ်။ လုပ်သမျှ ဖြစ်တယ်။ လုပ်သလို အောင်မြင်တယ်။ ငါကွ ရေခဲလို့ လက်မ ထောင်နိုင်လာတယ်။

အဲဒီလို အခါမျိုးမှာ ကိုယ်လျှောက်နေတဲ့လမ်းကြောင်း ဖြောင့်သလား၊ ကောက်နေသလား ဆိုတာမျိုးကို ဘယ်စဉ်းစားမိပါ့မလဲ။

တစ်ခါဖူးမှ အဲဒီလိုအတွေးအခေါ်မျိုး မတွေးခေါ်ဖူးပါဘူး။ အဲဒီလို စဉ်းစားဖို့၊ တွေးဖို့ကလည်း လိုမှမလိုဘဲကိုး။

ခု ဆရာ့ကို ပြောနေတဲ့အချိန်မှာ ဘာမှ အကွယ်အဝှက်ထားစရာမလိုတော့ပါဘူး။ တရားဥပဒေရဲ့ အဆုံးအမကိုလည်း ခံပြီးပါပြီ။ ပြစ်မှုကြွေးကို ချွေးနဲ့လည်း ဆပ်ခဲ့ပြီးပါပြီ။

ဆင်သတ်ပြီး အရပ်ဝေတဲ့ အလုပ်ကြီးကိုလုပ်ပြီး ခံစရာရှိတော့ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း ကြွေးရှင်းခံရတယ် ဆိုတာကိုလည်း အသိနက်နက်သဘောပေါက်ခဲ့ပါပြီ။

လက်ဖျားငွေသီးတဲ့ ဘဝကိုလည်း ပြန်ပြီး မတမ်းတချင်တော့ပါဘူး။ သည်လုပ်ငန်းမျိုးတွေနဲ့ မပတ်သက်အောင်နေတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီ။ ခု ကျွန်တော်ပြောတာဟာ အရှိကို အရှိအတိုင်း၊ အဖြစ်ကို အဖြစ်အတိုင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရိုးရိုးသားသား ပြောတာပါ။

ကျွန်တော် ဝန်ခံစရာတစ်ခု ကျန်ပါသေးတယ် ဆရာ။

ကျွန်တော် အုတ်ရိုးအတွင်း လူဖြစ်နေတုန်းက အသိနက်နက် သဘောပေါက်ခဲ့ပေမယ့် အုတ်ရိုးအပြင် လူ့ပြန်ဖြစ်တော့ လက်ဖျားငွေသီးခဲ့တဲ့အလုပ်ကို စွန့်လွှတ်ရမှာ၊ ကျောခိုင်းရမှာ ဝန်လေးသွားပြန်ရော။ ကျွန်တော် တစ်ပတ် ပြန်လည်သွားပါသေးတယ်။

ဒီလုပ်ငန်းနဲ့ ပြန်လည်တွဲစပ်ကြည့်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပါသေးတယ်။ လုပ်လည်း လုပ်ကြည့်ခဲ့မိပါသေးတယ်။

ဒါပေမယ့် တရားဥပဒေက ကျွန်တော်တို့အပေါ် ထိန်းချုပ်လာပါတယ်။ အဝတ်ပေါ်မှာ အစွန်းထင်းတဲ့ အမည်းစွန်းကို နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ဖျက်လို့ရပေမယ့် လူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ စွန်းထင်းတဲ့ အမည်းစက်ကြီးကိုတော့ ဘာနဲ့မှ ဖျက်လို့မရပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့ လှုပ်ရှားလိုက်တာနဲ့ မျက်လုံးဒေါက်ထောက်ကြည့်နေတဲ့ ဥပဒေဘက်သားတွေက လှုပ်ရှားမှုကို အချိန်မပေးဘဲ ထိန်းချုပ်လိုက်ပါတယ်။

ပုဒ်မ–၅(ည)နဲ့ အုတ်ရိုးအတွင်းဘက်ကို ပို့လိုက်တာပါပဲ။ မကောင်းမှုနဲ့ ကျော်စောတာဟာ မကောင်းပါဘူး။

နောက်ထပ် အသက်ရှင်လျက် နေထိုင်ရဦးမယ့် ဘဝသက်တမ်းမှာ ကျွန်တော်ဟာ မကောင်းမှုနဲ့ မတွဲစပ်မိအောင် ကြိုးစားနေထိုင်ပါတော့မယ်။

ဆရာ စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုလို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်ပြောပြတာပါ။

××× ××× ×××

သူပြောသည့်အတိုင်း လက်ဖျားငွေသီးခဲ့သည်မှာ အမှန်တကယ်ဖြစ်၏။

စာရေးသူက သူတို့အကြောင်း အတွင်းသိမို့ အမှန်တကယ်ဟု ဆိုလိုက်ရခြင်းပါ။

စာရေးသူက ယုဇနရုပ်ရှင်ရုံနှင့် သမ္မတရုပ်ရှင်ရုံများတွင် ဒုတိယမန်နေဂျာအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရာ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် သူတို့ရယူနိုင်သည့် လက်မှတ်အရေအတွက် ခန့်မှန်းခြေလည်းကောင်း၊ နေ့စဉ် လက်မှတ်ပေါက်ဈေးအရ သူတို့ရရှိနိုင်သည့် ဝင်ငွေခန့်မှန်းခြေကိုလည်းကောင်း တွက်ဆနိုင်သောကြောင့် လက်ဖျားငွေသီး ဆိုသည်ကို အမှန်တကယ်ဟု ဆိုနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ပြီး သူက ရုပ်ရှင်လက်မှတ် တစ်မျိုးတည်း ကိုင်သူမဟုတ်။ ပြည်နယ်နှင့်တိုင်း ဘောလုံးပွဲနှင့် နိုင်ငံခြားဘောလုံးပွဲ လက်မှတ်၊ ဂီတပဒေသာပွဲလက်မှတ်။

လူကြိုက်များ၍ ဈေးကောင်းရသော ဂီတပဒေသာ လက်မှတ်။ နိုင်ငံခြားတင် ပွဲလက်မှတ်။ အခြားသော ပွဲလမ်းသဘင် လက်မှတ်အမျိုးမျိုးကိုလည်း ကိုင်ခဲ့သူဖြစ်၏။

ပြည်နယ်နှင့်တိုင်း ဘောလုံးပွဲမှာ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ်သာ ကျင်းပသော်လည်း ထိုစဉ်က ကွင်းလုံးပြည့်မက ကွင်းလျှံထွက်အောင် ကြည့်ကြသောကြောင့် လက်မှတ်ဈေးကောင်းသည်။

ကိုရေခဲတို့ အိတ်ဖောင်းအောင် မြိုးမြိုးမြက်မြက်ရသည်။ အထူးဖိတ်ကြားထားသူများသာ ကြည့်ရှုခွင့်ရှိသည့် အထူးလက်မှတ် ယူမလား၊ အထူးတန်း နေရာကောင်းလက်မှတ် ယူမလား။

တန်ဖိုးအနည်းဆုံးနှင့် အထူးထုတ်ပေးသည့် အထူးတန်းမှ ကြည့်ရသော သံပန်းစင်လက်မှတ် ယူမလား။ သူတို့ လက်ဝယ်မှာ အားလုံးရှိသည်။

ဂီတပဒေသာပွဲ ဆိုရင်လည်း ကြည့်သူ ကြိတ်ကြိတ်တိုး။ ဗွီအိုင်ပီ အတန်းက လက်မှတ်ပင်လျှင် သူတို့ လက်ထဲမှာ ရှိသည်။

ဆိုသလောက် ဈေးကို လက်မတွန့် လက်မနှေး ပေးဝယ်ကြည့်သည့် နိုင်ငံခြားဘောပွဲလက်မှတ်ဆိုလည်း သူတို့လက်ထဲမှာပင်။

အဲဒီလို လက်မှတ်မျိုးတွေကို တစ်စောင်ချင်း ကောက်သင်းကောက်ပြီး စုတာမဟုတ်။ ဆယ်စောင်ဈေး၊ အစောင်တစ်ရာဈေး သတ်မှတ်ပြီး လက်ထဲကို အထပ်လိုက်ရောက်လာအောင် လုပ်စွမ်းနိုင်သည်။

သူက အဲဒီလို ပြောသည်။

''လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် တစ်ကျပ်၊ ရွှေတစ်ကျပ်သား ၄၀ဝိ ရှိတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်တော့်ဝင်ငွေ ဂဏန်းငါးလုံးတန်းကို ရောက်နေပြီလေ''

ဂျိမ်း(စ)ဘွန်းလို ကားမျိုးဆိုရင် တစ်ဝက်၏ ဂဏန်းကြီးငါးလုံးလောက် သာသာလေးရသည်။

ကိုရေခဲမှာ သမ္မတနှင့် ပပဝင်းရုံများတွင် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ် ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကားသည့် တစ်လလုံး ဟောက်(စ)ဖူး ချိတ်ရသည့် ဇာတ်ကားတွေ ပြသခဲ့သည်။

အဲဒီတုန်းက တရားဝင် ဈေးနှုန်းက လေးကျပ်တန်း၊ ငါးကျပ်တန်း၊ ပလက်ဖောင်းဈေးနှုန်းက အစိတ်၊ သုံးဆယ်၊ သုံးဆယ့်ငါးကျပ်။

ကိုရေခဲပြောသည့် ဂဏန်းကြီး ငါးလုံးဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား၊ ဟုတ် နိုင်ပါ့မလားလို့ ဒွိဟဖြစ်ရာမလို။ ဖြစ် လည်း ဖြစ်သည်။ ဟုတ်လည်း ဟုတ် သည်။

ထိုစဉ်က အင်္ဂလိပ်ဇာတ်ကာ တွေသာမဟုတ် မြန်မာဇာတ်ကားတွေ ကလည်း တစ်ပတ်လောက် ရုံပြည့်ပြ ဆိုင်းဘုတ်ချိတ်နိုင်သည့် ကားမျိုးတွေ ပြသခဲ့သည်။

ရုပ်ရှင်ကြည့် ပရိသတ်မှာ လူ မမြင်ဖူးပေမယ့် ရေခဲဆိုသည့် သူ့နာ မည်ကိုတော့ ကြားဖူးကြသည်။ တပည့် တပန်းတွေကလည်း အများကြီး။ ဝင် ငွေကလည်း သောက်သောက်လဲ လက်ဖျား ငွေသီးတာ ဘာဆန်းမလဲ

ရွှေတစ်ကျပ်သားမှ လေးရာ မပြည့်တတ် ပြည့်တတ်ကာလက လက် ဖျားငွေသီးခဲ့တာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။

အဲဒီငွေတွေ ဘယ်လောက် အ ဖတ်တင်ခဲ့သလဲ။ ဘယ်လောက် ဆောင်းမိခဲ့သလဲလို့. ကိုရေခဲကိုမေ တော့ သူက သူ့ငယ်အပြုံးလေးပြုံးပြီ ခေါင်းခါပြသည်။

ပြီးတော့မှ သူက သည်လိုပြော သည်။ ငွေသိပ်ဝင်လာတော့လဲ ငွေ ငွေလို့ အမှတ်မထားတော့ဘူး ဆရာ

စုရဆောင်းရမယ်၊ စုရဆောင်း ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ အသိမျိုးလည်း ကျွန်တော့်မှာ မရှိ။ ဘယ်လိုသုံးပြီ ဘယ်လိုဖြုန်းရမလဲဆိုတာကိုပဲ ခေါ ထဲမှာထားတယ်။

အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော် အသ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...မဟုတ်တော့ဘူး။ အဖြုန်းသမား ... ဖြစ်နေပြီ။ ကျွန်တော့်အတွက် ...ကြေးဆိုတာ ရှာဖွေရခက်တယ် ဆို ...မျိုး မဟုတ်တော့ တန်ဖိုးကြီးရ ...ကောင်းမှန်း၊ တန်ဖိုးထားရကောင်းမှန်း ...ဘောမပူသာလို့ မသိတာလည်း ...မှန်ပဲ။

ကျွန်တော် ကြွားပြောတာမဟုတ် ...။ ရုပ်ရှင်ရုံတွေဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ...မာဆုံး ငွေတွင်းကြီးတွေ မဟုတ် ...။ သည်ကနေ့ ကျွန်တော့်လက်ထဲ ... ကျပ်တန်လေးတစ်ရွက်သော်မှ ...ကျန်အောင် ပြောင်တလင်းခါသွား ... နောက်တစ်နေ့ နေမတိမ်းခင် ...ကန်တွေဝင်လာဖို့က သေချာနေ ...ယ်လေ။

ပြောသာပြောရတာပါ ဆရာ။ ...များငွေသီးဆိုပေမယ့် အဲဒီဝင်ငွေ ...ကို ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ...တော့ မဟုတ်ပါဘူး။

တပည့်တပန်းတွေကို သူ့အဆင့် ... ဝေခြမ်းပေးရတယ်။ ဒါ့အပြင် ... ပေးရကမ်းရတဲ့ ဘေးထွက်ငွေ ...လည်း နည်းတာမှမဟုတ်တာ။

ကျွန်တော်တို့လုပ်ငန်းက တရား ...လုပ်ငန်းမှ မဟုတ်ဘဲ။ ဘေးထွက် ...မှတ်ကို အရောင်းအဝယ်လုပ် ...ဆိုတော့ ဘေးထွက်ငွေကို လက် ...လို့ မရဘူးလေ။

တကယ်တော့ ကျွန်တော်က ...တ်ပြီး အရပ်ဝေနေရတာပါ။ ...မရှိ၊ အင်းမရှိ၊ သတ်မှတ်ချက် ... ငွေဝင်သလို ဘေးထွက်ငွေက ... သတ်မှတ်ချက်မှမရှိဘဲ။

ဘေးထွက်ငွေတွေနဲ့ ကျွန်တော့် ...ဆိုတ်က ဝင်လာတဲ့ငွေနဲ့ ကာမိရုံပဲ ရှိပါတယ်။ အရကြီးပဲလားဆိုတော့လည်း မဟုတ်ပါဘူး။

တစ်ခါတလေ ခွက်ခွက်လန်အောင် ရှုံးတဲ့ကားမျိုးနှင့် ကြုံရင် အကြွေးပိုင်းတာမျိုးလည်း ရှိပါတယ်။

အရင့်အရင်က ထောင်ထဲကို တစ်ခါမှမရောက်ခဲ့တာကတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ပါးပါးနပ်နပ်အလှည့်အပြောင်းလုပ်နိုင်တာကြောင့်ရယ်၊ ဘေးထွက်ငွေကို မျှဝေနိုင်တာကြောင့်ရယ်ပါ။

အဖမ်းအဆီး မခံရပေမယ့် ခြေချုပ်လုပ်တာတော့ ခဏခဏ ခံရပါတယ်။ ဒါကလည်း သက်ဆိုင်ရာတွေက မလုပ်မဖြစ်လို့ လုပ်ရတာပါ။ တစ်နည်းပြောရရင်တော့ လက်ဝါးရိုက်ပြီးမှ လုပ်ကြတာပါ။

ဆရာလည်း ရုပ်ရှင်ရုံမှာ လုပ်ခဲ့တာပဲဟာ။ ကျွန်တော်ဒီလောက်ပြောရင် သဘောပေါက်ပြီးသား ဖြစ်မှာပါ။ ခြေချုပ်ဆိုတာကလည်း ကျွန်တော့်အတွက်တော့ သဘောလောက်ပါပဲ။

ခြေချုပ်အမိန့်က ရုပ်ရှင်ရုံအများစုရှိတဲ့ ကျောက်တံတားနယ်မြေထဲကို ကျွန်တော် မောင်ရေခဲ မဝင်ရ။ ကျွန်တော်က ကျော်စောဆိုတော့ ခြေချုပ်အမိန့်နဲ့ ကန့်သတ်လိုက်တာပါ။

ခြေချုပ်အမိန့်ကို ကျွန်တော် အပြည့်အဝ လိုက်နာခဲ့ပါတယ်။ ကျောက်တံတားနယ်မြေထဲမှာ ကျွန်တော့်ခြေရာ မထင်စေအောင် ခြေတစ်လှမ်းစာ မကျော်မိအောင် ထိန်းသိမ်းလိုက်နာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဟိုဒင်းဟိုဟာလေးတွေ ရှိတဲ့နေရာကိုတောင် ခြေဦးမကျူးခဲ့ပါဘူး။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်လုပ်ငန်းကို နည်းနည်းလေးမှ မထိခိုက်ပါဘူး။ အလုပ်ကတော့ ဖြစ်မြဲဖြစ်လျက်ပါ။ မောင်ရေခဲက ပန်းပန်လျက်ပါပဲ။

ပပဝင်းရုံမှာ ဝင်မယ့်ကားက နာမည်ကြီးကား။ ဇာတ်ကားမပြခင် နမူနာထိုးကတည်းက ရုပ်ရှင်ဝါသနာအိုးတို့ ပါးစပ်ဖျားမှာ တဖွဖွပြောရအောင် စွဲထင်သွားရသည့်ကား။

တစ်လကိုးသီတင်း ရုံပြည့်ပြီ ဆိုင်းဘုတ် ကျိန်းသေချိတ်ရမည့်ကား။ ဒီဇာတ်ကားမလဲခင် ကျွန်တော့်ကို ခြေချုပ်လုပ်လိုက်တာပါ။

ပပဝင်းရုံက ကျောက်တံတားနယ်မြေအပိုင်ထဲမှာ ရှိပါတယ်။ ပပဝင်းရုံရှေ့လမ်းက ကျွန်တော်ခြေချခွင့်မရှိသည့် နယ်နိမိတ်အဆုံးပါ။

ပြည်သူ့မုန့်တိုက်နှင့် ယုဇနတော်ဝင်ရုံ၏ ပန်းဘဲတန်းနယ်နိမိတ်ထဲမှာ ရှိပါတယ်။ ပန်းဘဲတန်းအပိုင်ပါ။

ပပဝင်းရုံနှင့် တစ်ခေါ်သာသာ အကွာအဝေးမှာရှိတဲ့ ယုဇနရုံဘေးက မုန့်ဟင်းခါး၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲရောင်းတဲ့ ဆိုင်မှာ ကျွန်တော် ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းထိုင်လို့ရပါတယ်။ ရုပ်ရှင်လက်မှတ်တွေကလည်း ကျွန်တော့်လက်ဝယ်ကို ရောက်ပြီးသားပါ။

ဒါပေမယ့် . . .

ကျွန်တော့်လက်ထဲမှာတော့ တစ်စောင်မှ မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော့်လူယုံတပည့်ကြီးတွေလက်ထဲမှာပဲရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်လုပ်ရတာက လက်မှတ်ဈေးနှုန်း အလျှော့အတင်းကိစ္စ၊ ရောင်းပြီးလက်မှတ်နဲ့ လက်ကျန်အခြေအနေကို ကြည့်ပြီး လက်မှတ်ဈေးနှုန်း သတ်မှတ်ပေးဖို့နဲ့ အဖမ်းအဆီးရှိလျှင် ဘယ်လိုဘယ်လို အလှည့်အပြောင်း လုပ်ရမယ်ဆိုတာကို ညွှန်ကြားချက်

www.burmeseclassic.com

ပို့ဖို့ပါ။

ယာဇနရုပ်ရှင်ရုံထိပ်နဲ့ ပုန်းတိုက်ပေါ်တီကိုအောက်မှာ ကျွန်တော်ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း သွားလာလှုပ်ရှားနေပေမယ့် ကျွန်တော့်ကို အရေးယူလို့ မရပါဘူး။

ဒီတော့ ခြေချုပ်အမိန့်ဟာ သဘောလောက်ပဲ ဖြစ်သွားတာပေါ့။

ခြေချုပ်မောင်ရေခဲ သည်နားတစ်ဝိုက်မှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာကို အမြင်မှလို့၊ မကောင်းဘူးဆိုရင်တော့ ပန်းစပယ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဒူးနန့်ပြီး ထိုင်နေလိုက်ရုံပါပဲ။

မောင်ရေခဲ ရန်ကုန်နယ်နိမိတ်ထဲကို မဝင်ရလို့ ကန့်သတ်လိုက်ရင်တော့ တစ်မျိုးဖြစ်ကောင်းဖြစ်မှာပေါ့။ ခုဟာက သည်လိုမှမဟုတ်တာကိုး။

ကျောက်တံတားနယ်မြေထဲကို မဝင်ရ။ ပန်းဘဲတန်းနယ်မြေထဲမှာတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောမို့ ကျွန်တော်ကတော့ ပန်းပန်လျက်ပါပဲ။

ဓာတ်ကားကောင်းကြီးတွေ ရုံတင်တဲ့ သမ္မတရုပ်ရှင်ရုံမှာလည်း သည်လိုပါပဲ။ သမ္မတရုပ်ရှင်ရုံရှိတဲ့ ဒဂုံနယ်မြေထဲကို မဝင်ရ။ ခြေချုပ်အမိန့်။

ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်မဝင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သမ္မတရုပ်ရှင်ရုံနှင့် တစ်လမ်းသာခြားတဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ ကျွန်တော်ရှိနေပါတယ်။

ခြေချုပ်အမိန့်က ဒဂုံနယ်မြေထဲကိုလို့ ဆိုထားပါတယ်။ ကျွန်တော်ရှိနေတာက မင်္ဂလာတောင်ညွန့်အပိုင်နယ်မြေထဲမှာပါ။

အလံပြဘုရားလမ်းမကြီးရဲ့ တစ်ဖက် ပလက်ဖောင်းသည် ဒဂုံနယ်မြေအပိုင်။ ရန်ကုန်ဘူတာကြီးဘက်ရှိ တစ်ဖက်ပလက်ဖောင်းမှာ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်အပိုင်။

သမ္မတရုံနှင့် တစ်လမ်းသာခြားတဲ့ ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ တက်ထရက်ဘောင်းဘီ၊ စပို့ရှပ်အပျံစားဝတ်ပြီး စီးကရက်လေးခဲ၊ လက်ကလေးပိုက်ပြီး သမ္မတရုံကိုလာနေတဲ့ ပရိသတ်အင်အားအခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်နေတဲ့ ကျွန်တော်မောင်ရေခဲကို ခြေချုပ်အမိန့်အရ အရေးယူဖို့မရပါဘူး။

ကျွန်တော့်ကို မမြင်စေချင်ရင်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ မီးရထားရိပ်သာထဲဝင်ပြီး ဘီယာတမြူမြူ စုပ်နေလိုက်ရုံပါပဲ။

ဈေးနှုန်းကိစ္စကိုလည်း ကျွန်တော့်တပည့်တပန်းတွေက ကျွန်တော့်ဆီလာပြောဖို့ မလိုပါဘူး။ ပရိသတ်အခြေအနေကို လေ့လာအကဲခတ်ပြီး ကျွန်တော်က လက်သုံးချောင်းထောင်ပြလိုက်ရင် တစ်စောင်သုံးဆယ်ပေါ့။ သုံးချောင်းထောင်ပြီး တစ်ဝက်ဖြတ်ပြလိုက်ရင် သုံးဆယ့်ငါးကျပ်ပေါ့။

ဒါကြောင့် ခြေချုပ်အမိန့်ကို သဘောလောက်ပါလို့ ကျွန်တော်ပြောရတာပါ။ ကျွန်တော်က လက်မှတ်ကို လုံးဝမကိုင်ဘူးလေ။ ဒီတော့ လက်မှတ်နဲ့အတူဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို ဘယ်ဖမ်းလို့ရမလဲ။

ပြီး ... ခြေချုပ်အမိန့်ထုတ်တော့မယ်ဆိုရင် အမိန့်မထုတ်ခင် တစ်ပတ်လောက်ကတည်းက ကြိုသိနေတယ် မဟုတ်လား။

အဲဒီလို သိတဲ့အချိန်ကစပြီး ကျွန်တော့်ကို ခြေချုပ်လုပ်မယ့် နယ်မြေထဲမှာ ကျွန်တော် သေတ်လျှားလ[...] လျှား မလုပ်တော့ဘူးလေ။ ကျွန်တော်[...] ဘက်ကလည်း သက်ဆိုင်သူတွေ[...] မသိနိုက်အောင် အဲဒီလိုထိန်းခဲ့ပါတယ်[...]

ဆရာက ပိုင်လှချည်လား[...] ပြောတော့ ကျွန်တော်ဘယ်လိုပြန်ပြော[...] ရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။ စီမံချက်[...] ကြီးနဲ့ ကိုင်တော့မယ်ဆိုတာကိုတော[...] ကျွန်တော်ကြိုသိလို့ ကြိုပြီးလစ်နိုင်[...] တာပေါ့။

ဆရာ သမ္မတရုံရောက်ပြီး လက်[...] မှတ်ရောင်းတဲ့နေရာကို ကိုယ်တိုင်[...] ပြီး ကြီးကြပ်တယ်။ တန်းစီတဲ့နေရာ[...] ကို ကိုယ်တိုင်ထွက်ပြီး ကြပ်မတ်တယ်[...] လက်မှတ်လဲတဲ့နေရာကို ဝင်ကြ[...] တယ်။ အချိန်တန်တော့ လက်မှ[...] တွေက ကျွန်တော်တို့လက်ထဲ ရောက်[...] နေတာပဲ မဟုတ်လား။

ဆရာ အပင်ပန်းခံလုပ်ပေမယ့်[...] လူမှုန်းများတာပဲ အဖတ်တင်တယ်[...] မဟုတ်လား။ အချိန်တန်တော့ လက်[...] မှတ်တွေက ကျွန်တော်တို့လက်[...] ရောက်လာတာပါပဲ။

ယပ်ခတ်ပြီး ငွေလက်ဖျားသီး[...] လုပ်ငန်းကို ကျွန်တော်ဘယ်စွန့်နိုင်[...] မလဲ။ နောက်ပြီး သည်လုပ်ငန်းဆို[...] က ဥပဒေနဲ့ဆန့်ကျင်ဘက်ဆိုပေမယ့်[...] ကျွန်တော်တို့ကို ဖမ်းဆီးပြီး ထောင်[...] နိုင်တဲ့ ပုဒ်မဆိုတာ မရှိဘူးလေ။ [...] ပိတ်ဆို့မှုနဲ့ပဲ ဖမ်းဆီးနိုင်တယ်။

ဒါပေမယ့် မကောင်းမှုပြု[...] အတွက် တစ်နေ့ရှိတယ်ဆိုတဲ့ [...] ခန်းစာကို ရခဲ့တာကတော့ ...

(နောက်လဆက်ရန်)

ကျော်မြသန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟစ်တလာ၏ ဓာတ်ပုံအယ်လ်ဘမ်(၄)ခု လေလံတင်

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ)

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးသွားသည့် နောက်ဆုံးနေ့များတွင် အဒေါ့ဖ် ဟစ်တလာ(Adolf Hitler)သည် တောင် ...တစ်နေရာမှ ဆုတ်ခွာသွားခဲ့စဉ် အဆိုပါ ခရစ်ယာန်ဓမ္မဆရာ၏ နေအိမ်တွင် ရှိနေသည့် ဓာတ်ပုံအယ်လ်ဘမ် ...အယ်ကို "လက်ဆောင်တစ်ခု"အဖြစ် ...ခဲ့ရာ ပြင်သစ်စစ်ပြန်ကြီးတစ်ဦးမှ ...ဘာလ ၂၂ ရက်၊ သောကြာနေ့က ...ချလိုက်ပြီး ယူရိုငွေ ၁၀၀၀၀ ကျော် ...လိုက်သည်။ အဆိုပါ ဓာတ်ပုံအယ်လ်ဘမ်များသည် ၁၉၃၀ ခုနှစ်ဝန်းကျင်နှင့် ...၃၀ ခုနှစ်ဝန်းကျင် ခပ်စောစောပိုင်း ဟစ်တလာကို ထောက်ခံသူများမှ လေးစားကျမှု သတင်းစကားများနှင့် ဓာတ်ပုံများပါရှိပြီး ဟစ်တလာကို ပေးအပ် ...ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့အနက် အယ်လ်ဘမ် ...ခုကို သားရေနီဖြင့် ချုပ်ထားကာ ...ပေါ်တွင် နာဇီအုပ်စိုးသော ခေတ်ဖြစ်သည့် ၁၉၃၃-၄၅ မှ Reich လင်းယုန် ...ကို ထွင်းထုပေးထားသည်။ အဆိုပါ အယ်လ်ဘမ်စာအုပ်များကို ပြင်သစ် ...အနောက်ပိုင်း လွိုင်ရီဒေသ(Loire) ...ရို့ရှ်-ဆာ-ယုန် (La Roche-Sur-...) တွင် လေလံတင်ရောင်းချခဲ့သည်။ ...သူတစ်ဦးတည်းက ယူရိုငွေ ...၀၀ (ဒေါ်လာ ၁၃၇၀၀)ဖြင့် လေလံ ...သည်ကို အေအက်ဖ်ပီသတင်း ...တစ်ဦးမှ မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်ဟုဆို ... ယခု အသက် ၉၂ နှစ်ရှိနေပြီဖြစ်သူ ပေါလ်ဂါဘီ(Paul Gerbi) သည် ဘာဗာရီးယားပြည်နယ် (Bavaria) တောင်ပိုင်း ဘာ့ချ်တီးစ်ဂါးဒင်း (Berchtesgaden) ရှိ (BERGHOF) ဘက်ဂေါ့ဖ် ခြံဝင်းကြီးနေအိမ်ရှိ ဟစ်တလာ၏ စာကြည့်တိုက်ထဲမှ လေးအုပ်ကိုယူဆောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။ သူရောင်းချ၍ ရခဲ့သမျှ ငွေများသည် သူ၏မြေးများအတွက် ကောင်းမွန်သော လက်ဆောင်ဖြစ်ကြောင်း ၎င်းက ပြောကြားသည်။ ဂါဘီသည် ထိုစဉ်က ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဖီလီပီလက်ခ်လား (General Philppe Leclere) ၏ လက်ထောက် ဒုတိယသံချပ်ကာတပ်မ(2nd Armoured Division)မှ တပ်ကြပ်ကြီးတစ်ဦးအဖြစ် တိုက်ခိုက်နေရသူ ဖြစ်သည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ် မေလ (၄)ရက် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မပြီးမီ လေးရက်အလို ဘာလင်မြို့တွင် ဟစ်တလာ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေသွားပြီး နောက် လေးရက်အကြာတွင် အဆိုပါ နေအိမ်သို့ ဂါဘီတို့၏ သံချပ်ကာတပ်မှ ပထမဆုံးရောက်ရှိသွားပြီး အနည်းငယ် အကြာ၌ အမေရိကန်တပ်များ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်ဟု သိရှိရသည်။ သူတို့သည် BERGHOF အိမ်ကြီး၌ နှစ်ရက်ခန့်နေ၍ အမြောက်အများတွေ့ရှိရသည့် အကောင်းဆုံးသော ပြင်သစ်ဝိုင်များကို မြည်းစမ်းသောက်ခဲ့ကြသည်။ ဂါဘီ၏ ကလေးများသည် ဓာတ်ပုံအယ်လ်ဘမ်များကို မလိုချင်ကြတော့သဖြင့် ရောင်းချပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးသွားပြီးနောက် သူ၏ သူငယ်ချင်းများသည်လည်း ပစ္စည်းအများအပြားကို သူ ကဲ့သို့ပင် ရောင်းချပစ်လိုက်ကြကြောင်း သိရှိရသည်။

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ)

Reference:

French WWII veteran sells photo albums from Hilter manse.

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွေးချောင်းက လျှံ

မြဝဦး

(အခန်းဆက် ဝတ္ထုရှည်)

ခင်လမှအဆက်

သို့တစေ အနီးအနားတွင်ရှိသော ရွာကလေး တစ်ရွာသို့ကားပို့ထားရန် ကျွန်တော်တို့ သဘောတူကြသည်။

မခင်မွှေးနှင့် ကျွန်တော့်မှာ စိတ် ချင်း ပိုမို ရင်းနီးလာကြသည်။ အသိဖြင့် ပြောရသော် တစ်ဦး စ်ဦး အသည်းချင်း ပိုမို ရင်းနီးလာ သည်ဟုသာ ဆိုချင်ပါလှသည်။

ည်သို့ဖြစ်စေ ကျွန်တော်သည် အား မျက်စိအောက်မှအပျောက် အောင် စွဲလမ်းမှု ပြင်းထန်လာ ည်။

အလုပ် လုပ်နေရချိန်ကလေးများ သူကလေးနှင့် တဒင်္ဂမျှ ခွဲခွာနေ အခါမို့ တစ်ကမ္ဘာလောက်များ သွားရလေသလားဟု ကျွန်တော် သည်။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မေတ္တာစကား မပြောကြားရသေးဘဲနှင့် တစ်ဦးမေတ္တာ တစ်ဦး သိနေရသည်မှာ ပိုမို၍သာ အသည်းနှလုံးကို လှုပ်ရှားစေရသည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး မျက်လုံးချင်း ရင်ဆိုင် မိသောအခါမျိုးတွင်ကား တစ်ဦး၏မေတ္တာ စကားများကို မျက်လုံးများက ပြောကြား ကြသည်။ ဒါသည်ပင် ကျွန်တော်တို့၏ လျှို့ဝှက်သော မေတ္တာစကားများကို ပိုမို လေးနက်ကျယ်ပြန့်လာစေရန်အတွက် မေတ္တာချင်း ဖလှယ်နိုင်ရန်ကို မျက်လုံး များက ပေါင်းကူးပေးကြသည် မဟုတ် ပါလား။

ဘယ်သောအခါမဆို တွေ့သည့် အခါတိုင်း အပြုံးပန်းကလေးများသည် မခင်မွှေး၏ နှုတ်ခမ်းများမှ ပွင့်လာကြ သည်က များ၏။ ကျွန်တော်က ဒီလို အပြုံးပန်းကလေးကို ယုယုယယ မွှေးချင် ပါဘိသည်။

သို့ပေမယ့် ကျွန်တော်တို့တွင် အခက်အခဲပေါင်း များစွာကို ရင်ဆိုင်ရ ပါလိမ့်မည်။ ဤသို့ ရင်ဆိုင်နိုင်ရန်အ တွက် ကျွန်တော်သည် ရဲရင့်သောရှေး ခေတ်ရောမဂလက်ဒီရေတာ သူရဲကောင်း ကြီးများပမာ ရန်သူကို ရဲရင့်စွာရင်ဆိုင် ရမည် မဟုတ်ပါလား။

မည်သည့် အောင်ပွဲမျိုးမဆိုအခက် အခဲကို ရင်ဆိုင်ကြရသည်သာ ဖြစ်ပါ ၏။ ပြီး...အောင်ပွဲခံလိုသူတိုင်းမှာပင် တိုက်ပွဲပေါင်းများစွာကို ကျော်လွှားကာ အောင်ပွဲခံခဲ့ရသည်သာ ဖြစ်ပါ၏။

ထို့ကြောင့်လည်း ရန်သူများ ဝိုင်းဝိုင်း လည်နေသည့် ကြားထဲမှာပင်ကျွန်တော် သည် အလုပ်သုံးခုကို တစ်ပြိုင်တည်း လုပ်နေသည်ဟု ဆိုချင်ပါ၏။

ထို အလုပ်သုံးမျိုးမှာ တာဝန်အရ နေ့စဉ် အလုပ် လုပ်နေရသော သာ၀န်

www.burmeseclassic.com

အလုပ်နှင့် အဓိက လုပ်ငန်းဖြစ်သော ရန်သူ ဂျပန်များအား တစ်နေ့တွင် တော်လှန်နိုင်ရေးအတွက် အင်အားစုဆောင်းနေရသော တာဝန်။ ပြီးတော့ ကိုယ့်ချစ်သူနှင့်တကွ မိသားစုတို့အား ရန်သူ၏ နယ်ပယ်မှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် အသက်စွန့် ကာကွယ်ကာ လွတ်မြောက်သော နယ်သို့ ပို့ဆောင်ရေးများဖြစ်၏။

အမှန်တော့ ကျွန်တော်၏ လုပ်ဆောင်ချက်များမှာ အတော်အသင့် အောင်မြင်သလောက် အောင်မြင်နေသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ အထူးသဖြင့် အသက်အရွယ် ၁၇ နှစ်မှသည်အသက် ၃၀ အရွယ်အထိ လူပျိုလူရွယ် အချို့အား လျှို့ဝှက်သောပြည်သူ့ပြောက်ကျားတပ်တွင်းသို့ အတော်အသင့် ပို့ဆောင်နိုင်အောင် အောင်မြင်လာခဲ့ပါလေသည်။

တစ်ဖန် အဘ ဦးထွန်းရှံတို့၏ မိသားစုအား စိတ်ချရသော အနန်းကွင်းစခန်းအနီးမှ မွန်ရွာကလေး တစ်ရွာသို့ ပို့ထားနိုင်ပါ၏။

အဘ ဦးထွန်းရှံမှာမူ အနန်းကွင်း အလုပ်စခန်းမှာပင် ရှိနေပြီး ညဥ့်အခါတွင် ထိုရွာကလေးသို့ ပြန်၍ အိပ်ကာ နံနက်စောစောမှသာ အလုပ်ဆင်းရန်အတွက် အနန်းကွင်းချောင်းကလေး ဖြတ်၍ ပြန်လာလေ့ ရှိနေပါသည်။

ထိုရွာကလေးမှနေပြီး လျှို့ဝှက်သော ပြည်သူ့ပြောက်ကျားစခန်းမှာ မိုင်အားဖြင့် ၁၀ မိုင်ခန့်လောက် ရှိနေပါသေးသည်။

ဦးမဲကြီးနှင့် ကိုစိန်ကြည်တို့မှာကား ကျွန်တော်နှင့် ကိုအောင်သန်းတို့က အဘ ဦးထွန်းရှံတို့ မိသားစုအား မွန်ရွာကလေးသို့ ပို့ထားသည်ကို သိသော်လည်း ထူးထူးခြားခြားကန့်ကွက်ခြင်းတော့ မရှိပါချေ။

အထူးသဖြင့် ဦးမဲကြီးနှင့်သူ့တပည့် လက်ကောက် ဘသိန်း၊ သွားခေါ်မဲတို့က ကျွန်တော့်အား အတော်ကလေး ရန်လိုနေသော အပြုအမူများ ပြလာသည်ကိုတွေ့ရပါ၏။

သို့ ကျွန်တော့်အပေါ် ရန်လိုနေခြင်းမှာလည်း အခြားအကြောင်းထူးမရှိနိုင်ဘဲ မခင်မွေ့တို့အား သိမ်းပိုက်လိုရေးသာ ဖြစ်မည်ဟု ကျွန်တော်က ယုံကြည်နေပါချေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်တော့်မှာ အရင်ကထက် ပိုမို ဂရုစိုက် နေထိုင်ခဲ့ရသည်။

အလုပ်သမားတန်းလျားများတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဝမ်းရောဂါများမှာလည်း အတော်ကလေး ပြင်းထန်လာသည်။ ဆေးဝါးများ မပြည့်စုံသည့်အပြင် အချို့ အလုပ်သမားများမှာ အနေအထိုင်ကလည်း ညစ်ပတ်သူများ ဖြစ်ကြသောကြောင့် ယခုကဲ့သို့ လျင်မြန်စွာ ကူးစက်ပြန့်ပွားနေရသည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင်လည်း ထို ဝမ်းရောဂါအန္တရာယ်ကို အတော်ကလေး ကြောက်ရွံ့လာမိ၏။

ညအခါတွင် အလုပ်သမားတစ်
က "ကျွန်တော် နောက်ဖေး သွား
တယ်" ဟု၍ ပြောလိုက်သောအခါ
တွင် ထိုသူအား အကောင်းပကတိ
ဖြစ်စေကာမူ ဝမ်းရောဂါ ဖြစ်ပြီလော
ကျွန်တော်တို့က တွေးလာမိ၏။

အချို့ အလုပ်သမားများဝမ်းရော
စတင်ဖြစ်ပေါ်လာပုံမှာလည်း အံ့ဩ
ကောင်းနေပါချေ၏။

အထူးသဖြင့် ဝမ်း အနည်း
ကလေး သွားလိုက်ပြီဆိုလျှင်ပင်
မနိုင် ဆီးမရတော့ဘဲ ဝေါခနဲ ပြီ
ကာ ၃ ခါလောက် သွားပြီးလျှင်မှ
တက်ခြင်းနှင့် မျက်လုံးများ ပြာ
နောက်ဆုံး သွေးအားများ ဆုတ်
သွားလျက် နာရီဝက်အတွင်း သေ
သွားချေတော့၏။

ဂျပန်စစ်သား ဆေးမှူးများ
အထူးအထွေ ဆေးထိုးပေးခြင်းမ
တော့ချေ။ သူတို့အဖို့ ဝမ်း ဖြစ်
ဟု၍ သတင်းပို့လိုက်သည်နှင့် တ
တည်းမှာပင် အလုပ်သမားများအား
များ ပတ်ထားသော အခန်းကလေး
ခန်းထဲသို့ သွင်းထားခြင်း၊ အချို့
ဖြစ်စ အလုပ်သမားများအား ရုတ်
အသင့်တူးထားပြီး ထုံးဖြူးထား
မြေကျင်းအတွင်းသို့ ပစ်ထားခြင်း
ရက်ရက်စက်စက် ပြုလုပ်လာ

ထို့ကြောင့်လည်း ဝမ်း
အလုပ်သမားတန်းလျားကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...အကြီးအကျယ် ကူးစက် ပြန့်ပွား ...သတော့၏။

အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ကိုယ် ...သည်း ရွာမှယူလာသော အရက် ...ကိုမှာ၍ ဆေးဝါးအဖြစ် သောက်နေ ... မည်သူက ဝမ်း ဖြစ်သည်၊ မဖြစ် ...ည် ဟူ၍ မခွဲခြားနိုင်အောင်လည်း ...လာသည်။

မှန်သည်။ အလုပ်သမားများမှာ ...န်စစ်သားများက ဝမ်းရောဂါဖြစ်သူ ... အရှင်လတ်လတ် မြှုပ်နှံမည့် မြေ ...င်းအတွင်း ပစ်ထားမည်ကို စိုးရိမ်လာ ...သည်။

"ဒီအလုပ်သမား ဝမ်းရောဂါ ဖြစ် ...ပြီ" ဟူ၍ သတင်းပေးလိုက်သည်နှင့် ...စ်ပြိုင်တည်းမှာပင် ထို အလုပ်သမား ...စ်ဦးအဖို့ ဂြိုဟ်ဆိုး၊ ကြမ္မာဆိုး ...ရောက်လာခြင်းပင်တည်း။

ယင်းကြောင့်လည်း ဝမ်းရောဂါ ဖြစ်သည်ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထင်သော အလုပ်သမားများမှာ ကျွန်တော် ဝမ်းရောဂါဖြစ်သည်ဟူ၍ မပြောရဲကြချေ။

ထို့ကြောင့်လည်း ဝမ်းရောဂါဖြစ်သော အလုပ်သမားများနှင့် ဝမ်းရောဂါ ဖြစ်သော အလုပ်သမားများမှာ တပေါင်းတည်းစပ်ကာ အိပ်ကြသဖြင့် ပိုမိုကာ ဝမ်းရောဂါ ပြန့်နေရချေသည်။ ဝမ်းရောဂါဖြစ်သော အလုပ်သမားမှာလည်း မည်သို့မျှ ကုမရသော အခါမျိုးတွင်မှ ဂျပန်ဆေးမှူးများ သိရှိသွားလျက် မသေမရှင်ချိန်ကလေးအတွင်း မြေကျင်းတွင်းသို့ ပစ်ချခြင်း ခံလိုက်ရတော့သည်။

ဗိုလ်ကြီးခင်သည် ကျွန်တော်တို့ လျှို့ဝှက် ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင်ငယ်များကို ဝမ်းရောဂါဖြစ်မှာ အထူးစိုးရိမ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဆေးပြားများနှင့် ထိုးဆေးများကို တတ်နိုင်သလောက် ပေးခဲ့သည်။

ဤသို့ ဝမ်းရောဂါကြီး တစ်နေ့တခြား ဖြစ်ပွားလာရာတွင် ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင်ပင် အလုပ်သမား အချို့အားပြုစုခဲ့ရသည်။

ထိုသို့ ပြုစုသော်လည်း ဂျပန်ဆေးမှူးအချို့က အတင်းတက်ရောက်ကာ ရှာဖွေတွေ့ရှိသွားသော အခါမျိုးတွင်ကား ချက်ချင်းပင် အပြင်သို့ ခေါ်ထုတ်စေပါသည်။ ပြီး တန်းလျားကြီးနှင့် ကိုက် ၁၀၀ ခန့်ဝေးသော တောစပ်ရှိ ထုံးဖြူးထားသည့် မြေကျင်းအတွင်းဝယ် ချ၍ ထားလိုက်သည်။

ကျွန်တော်တို့အဖို့ ဘာများ တတ်နိုင်ပါမည်နည်း။ ဤသို့ပင် အလုပ်သမားတစ်ဦး၏ ကံကြမ္မာသည် မသေသင့်ဘဲသေဆုံးခဲ့ရသည်က များချေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဝမ်းရောဂါများ ရုတ်တရက် ကူးစက် ပြန့်ပွားနေချိန်ဝယ် ကျွန်တော်၏ တပ်စိတ်သို့ရောက်ရှိသော အောင်မြင့်ကလေးမှာ ရုတ်တရက် ထိုရောဂါ စွဲကပ်လာချေတော့သည်။

လူငယ်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပြန်ကာ စိတ်ဓာတ်အင်အားလည်းအတော်ကလေး ကျဆင်းနေသည်။ ပြီး . . . ဂျပန်များ၏ ရက်စက်မှုကို သိထားလေသောကြောင့်လည်း အလွန်ကြောက်ရွံ့နေပါချေသည်။

"အစ်ကို အစ်ကို၊ ကျွန်တော့်ကို ပစ်မထားပါနဲ့ အစ်ကိုရယ်နော်"

အောင်မြင့်ကလေးသည် မျက်ရည်များ သွယ်သွယ်စီးဆင်း ကျနေရာက ကျွန်တော့်ကို ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်က ကိုအောင်သန်းအား ဗိုလ်ကြီးခင်ထံသို့ အမြန်ဆုံး လွှတ်ကာ အကူအညီ တောင်းရသည်။ ဗိုလ်ကြီးခင်သည် ဂျပန်ဆေးမှူးများကို နိုင်နင်းသဖြင့် သီးသန့်ထားသော ဆေးဝါးများဖြင့် အတတ်နိုင်ဆုံး ပြုစုနိုင်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်က ယုံကြည်ထားသည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဝမ်းရောဂါဖြစ်သော လူနာတစ်ဦးအနီးသို့ မကပ်ချင်သော်လည်း အချို့မကောင်းရာ မကောင်းကြောင်းဖြစ်သော ကျွန်တော်တို့ အလုပ်သမားတပ်ထဲမှ အလုပ်သမားများကို ပြုစုခဲ့ရသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ယခုတစ်ဖန် ကျွန်တော်၏ တပ်စိတ်မှ အောင်မြင့်ကလေးမှာ ဝမ်းရောဂါ ဖြစ်နေသောအခါတွင် လုံးဝ ကြောက်စိတ်မရှိဘဲ ပို၍ ဂရုစိုက်နေရပါချေသည်။

ကျွန်တော်က -

"ငါ့ညီရယ် မင်းအနားမှာ အစ်ကို အမြဲတမ်း ရှိပါတယ်ကွာ။ ပြီးတော့ ဗိုလ်ကြီးခင် ကိုယ်တိုင်လည်း ဂျပန်ဆေးမှူးတွေနဲ့ လာမှာပါကွာ၊ အားမငယ်ပါနဲ့"

ကျွန်တော် အားပေးစကား ပြောလိုက်ရသောကြောင့် အောင်မြင့်ကလေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာ အနည်းငယ် အားတက်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့အား စိုးရိမ်စိတ်ကလေးဝင်ကာ "အစ်ကိုကြီး ကျွန်တော်ရဲ့ အနားမှာနေရင် ရောဂါ ကူးကူးမှာ မစိုးရိမ်ဘူးလား အစ်ကိုကြီး များ ကျွန်တော့်အနားမှာ မနေပါနဲ့လား ဟင်" ဟု အားလျော့စွာ ပြောလိုက်ပြန် လေသည်။

အောင်မြင့်၏ စိုးရိမ်တတ်ပုံကလေး များသည်ကား ကျွန်တော့်မှာ ပိုမိုကရု ဏာမကင်း ဖြစ်ရပြန်သည်။ ဝမ်းနှစ်ခါ လောက် သွားသောအခါတွင် ကြွက် တက်လာသဖြင့် ပို၍ စိုးရိမ်ရပြန်သည်။

ကျွန်တော်သည် အခြား အလုပ် သမားများအား မသေမရှင်ဖြစ်နေတုန်း သော်လည်းကောင်း၊ ရောဂါဖြစ်ကာစ သော်လည်းကောင်း ဂျပန်များက အတင်း ဆွဲကာ လူသေမြှုပ်နှံသည့် တွင်းဝယ် ပစ်ထည့်သလို အောင်မြင့်အား ပစ်မ ထည့်နိုင်ရန်အတွက် သီးသန့်အခန်း ကလေးတစ်ခန်းဝယ် ရွှေ့ပြောင်းထားကာ ပြုစုရသည်။

ဗိုလ်ကြီးခင်နှင့် ဂျပန်ဆေးမှူးများ အချိန်မီ ရောက်ရှိလာသည်။ ကျွန်တော် က ဂျပန်ဆေးမှူးများအား ပိုမိုဂရုစိုက် ရန်အတွက် ဝမ်းရောဂါဖြစ်ကာစဖြစ် ကြောင်း၊ အလုပ်ကိုလည်းအထူးကြိုးစား လုပ်သော အလုပ်သမားတစ်ဦးဖြစ် ကြောင်းကို ဂျပန်စကားဖြင့် ပြောလိုက် ရ၏။

ဗိုလ်ကြီးခင် ကိုယ်တိုင်လည်း ကျွန်တော် ဂျပန်စကားတတ်ကြောင်း ယခုမှပင် သိရှိသွားသည့်အလားအံ့အား သင့်ကာ ပြုံးနေသည်။ ပြီး...သူကိုယ် တိုင်ကလည်း မှန်ကန်ကြောင်းထောက်ခံ စာပေး၍ အမြန်ဆုံး ဆေးထိုးပေးရန် ပြောတော့၏။

ဤသို့မှပင် ဂျပန်ဆေးမှူးသည် အောင်မြင့်အား ဆေးနှစ်လုံး ထိုးပေးကာ ချက်ချင်း အားဆေးများလည်း သွင်းပေး သည်။ ပြီး အဝတ်အထည်သစ်များကို ရုံးတွင် သွား၍ထုတ်ယူရန်ပါ ဗိုလ်ကြီး ခင်က စာပေးလိုက်သောကြောင့် ကိုခင် မောင်အား လွှတ်လိုက်ရသည်။

ကိုအောင်သန်းနှင့် ကိုလှဖေ၊ ကို ဘကျော်၊ ကိုစိန်သန်းတို့ကား ကျွန်တော် နှင့်အတူပင် အောင်မြင့်ကို စောင့်ရှောက် ရသည်။

အောင်မြင့်မှာ ဆေးထိုးပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း ချက်ချင်းဆိုသလို သိ သာကာ ဝမ်းလည်း နောက်ထပ် မသွား တော့ချေ။

ဤအချိန်တွင် ဂျပန်စစ်သားတို့က အလုပ်သမားများကို လှည်းများဖြင့် ရောဂါဖြစ်နေသူများအား တင်ဆောင် စေပါသည်။ ကျွန်တော့်မှာ အလုပ်သမား ခေါင်းဆောင် ဟန်ချို ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဝမ်းရောဂါ ဖြစ်နေသူများကို လှည်းပေါ် သို့ ဆွဲတင်ရ၏။ များသောအားဖြင့် တကယ်တမ်း ဆေးကုသော် ပျောက် ကင်းနိုင်သော်လည်း ဂျပန်စစ်ဘက်ဆေး မှူးများက ဆေးထိုးခြင်း၊ စားဆေးပေး ခြင်းပင် မရှိတော့ဘဲ တစ်ခါတ... အပျောက်ရှင်းနည်းဖြင့် ရှင်းပစ်ရန်... ပြုလုပ်စေတော့၏။

အထူးသဖြင့် ဦးမဲကြီးနှင့်သူ့တ... မိုက်ခဲများဖြစ်သော လက်ကော... ဘသိန်း၊ သွားခေါ် ငမဲတို့ကား နာ... ကြီးလှသော လက်မရွံ့များပင် ဖြစ်... သူတို့အား ဗိုလ်ကြီးခင် ခိုင်းစေခြင်းထ... ဂျပန်စစ်ဘက်က ခိုင်းခြင်းကို ဦးလ... မသုန် ဆောင်ရွက်ကြသူများ ဖြစ်...

ဗိုလ်ကြီးခင်က ထို ရောဂါဖြစ်... သောသူများကို အရှင်လတ်လတ်မြှုပ်... ခြင်းထက် တတ်နိုင်သလောက် ... ဆေးဝါးများဖြင့် ကုသရန် စီစဉ်သော်... လည်း ဂျပန်စစ်ဗိုလ်များက လက်... ကြချေ။ အမှန်တော့ ဗိုလ်ကြီးခင်သ... ဂျပန်စစ်ဘက် လမ်းအင်ဂျင်နီယာ ... ဗိုလ်များ၏လက်အောက်တွင်ရှိနေသော... ဗမာ့လက်ရုံးတပ်၏ သုံးထောင်အုပ် ... ကတ်ပမဟာမှူးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး စခန်း... ဖြစ်လင့်ကစား ဂျပန်စစ်ဗိုလ်များ... ဩဇာကို မပယ်ရှားဝံ့ပါချေ။

ထို့ကြောင့် အလုပ်သမားများ... ရောဂါဖြစ်၍ ဂျပန်စစ်ဘက်မှ ရက်ရက်... စက်စက် လွှင့်ပစ်ခြင်း၊ မသေခင် မြှု... ပစ်ခြင်းများပြုသောအခါမျိုးငယ် ပြ... ထန်စွာ ကန့်ကွက်သည်။ သို့စေကာ... ဂျပန်များ၏ အကြောင်းပြချက်ကား ... အလုပ်သမားတွေကို ကုနေဖို့ အချိန်... မရှိဘူး။ အရေးကြီးတာက စစ်နိုင်ရေး... အတွက်၊ လမ်းမြန်မြန် ပြီးရေးတွက်...

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တဲ့ အလုပ်သမားတွေကို မကျူးစက်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု အကြောင်းပြခြင်းသာ ဖြစ်ချေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း လက်ကောက်ဘသိန်းနှင့် သွားခေါ် ဇမဲတို့ကား ဝမ်းရောဂါ ဖြစ်နေသူများကို နှစ်ဦးသားခွဲ၍ ရက်စက်စွာ မြေကျင်းအတွင်း ပစ်ချခြင်းဖြစ်၏။

ဘသိန်းနှင့် ဇမဲတို့ လမ်းလျှောက်အသည်ဆိုလျှင်ပင် အလုပ်သမားများသည် အလိုလို သွေးလန့်လျက် ရှိနေကြတော့သည်။

တစ်ဖန် ဝမ်းရောဂါ ဖြစ်နေသောသူများကို စစ်ဆေးကြည့်သောအခါမျိုးတွင် တကယ်တမ်း အစားအသောက်နှင့်ကျန်းမာရေးအတွက်သန့်သန့်ရှင်းရှင်းနေသော အလုပ်သမားများထက်ဖဲသမားအများဆုံးပင် သေဆုံးနေရခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ဖဲသမားများကား တစ်ညလုံးဖဲရိုက်ကြသည်။ နံနက် မိုးလင်းသောအခါတွင် အလုပ်ဆင်းကြရသည်။ သူတို့တစ်တွေမှာ အိပ်ရေးပျက်သောဒဏ်၊ အစားအသောက် မမှန်သောဒဏ်၊ တွေ့ကရာစားသောက်သော ဒဏ်များစုပေါင်းကာ နောက်ဆုံး ဝမ်းရောဂါ ဖြစ်ကြသူတွေကများ၏။

ထို့ကြောင့် အမိန့်အမျိုးမျိုးထုတ်၍ ဖဲမရိုက်ရန် ပညတ်စေကာမူ ဖဲကိုကားနည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ခိုးရိုက်နေကြသည်။ ရိုက်ရမည်ဆိုလျှင်မူ အနီးတွင် လူသေကောင်ကိုပင် ထား၍ ရိုက်ချင်၊ ရိုက်ကြသူများ ဖြစ်ကြ၏။

ဗိုလ်ကြီးခင်သည် ကျွန်တော့်ကို ဖဲသမားများအား အလုပ်သမားထဲမှ ခန့်ထားလေသော ပုလိပ်များနှင့်အတူပူးပေါင်းကာ ဖမ်းဆီးရေးအတွက် ပုလိပ်ခေါင်းဆောင်အဖြစ်နှင့် ခန့်ထားပြန်သည်။

အမှန်တော့ ကျွန်တော်သည် ထိုအလုပ်ကို မလုပ်ချင်ပေ။ တပ်ပျက်မှ ဗိုလ်လုပ်ရသော အဖြစ်မျိုး ဖြစ်နေ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုပါသော် ယခုအခါတွင်ပုလိပ်လုပ်ချင်သူတွေ မရှိသလောက်ဖြစ်နေ၏။ ပုလိပ်လုပ်သူများအားပထမ လက်နက်အချို့ ထုတ်ပေးသည်။ မကြာမီက ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူ့ပြောက်ကျားသူလျှိုများက ဝင်ရောက် ဖျက်ဆီးလိုက်သော ဂိုဒေါင်များ အရေးအခင်းကြောင့် လက်နက်များကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းကာ တုတ်များကိုသာ ကိုင်ဆောင်ခွင့်ပြုထား၏။ ခေါင်းဆောင် ရာဇဝတ်အုပ်အဆင့်တပ်စိတ်မှူး ပုလိပ်များကိုမူ ဓားရှည်များကိုင်ဆောင်ခွင့်ပြုသည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ လက်နက်ကိုင်၍ အာဏာပြရသော ပုလိပ်များက လက်နက်မကိုင်ရသော အခါမျိုးဝယ် ပုလိပ်ဘဝမှ ထွက်ကြသည်။ အချို့ အလုပ်သမားအချင်းချင်း မုန်းတီးမည်ကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ပုလိပ်မလုပ်ဝံ့ချေ။ အလုပ်သမားတစ်ဦးသည် ဖဲရိုက်မှု၊ ခိုးထည်ပစ္စည်းများနှင့် တွေ့ရှိမှု ကျူးလွန်လျှင် ဗိုလ်ကြီးခင်၏ စခန်းမှူးရုံးသို့ ပို့သည်။

ထိုသူအား အပြစ်ပေးခြင်းမှာ တစ်ညလုံး ခြင်တောတွင်းဝယ် ကြိုးတုပ်ကာ ပစ်ထား၍ အစားကို မဝတဝ ကျွေးကာ အချုပ်ခန်းတွင်း ထည့်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ခိုးသောသူများကိုကား တစ်ခါတစ်ခါ စခန်းမှူးရုံးတွင် ရှိနေသော ဂျပန်တပ်ကြပ်ကြီးက ညဥ့်အခါတွင် ခေါ်သွားပြီး ဓားဖြင့် ခုတ်သတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ များသောအားဖြင့် အလုပ်သမားစခန်းနှင့် ကိုက် ၁၀၀ ခန့်ဝေးသော တောင်ချောက်များသည် အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းခံရသော လူသတ်သင်္ချိုင်းကုန်းများ ဖြစ်နေ၏။ သတ်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် ချောက်အတွင်းသို့ ကန်ချလိုက်ခြင်းတည်း။

ဂျပန်စစ်သားများသည် ခိုးခြင်းကို အလွန် ရွံမုန်းသည်။ များသောအားဖြင့် သူခိုးများ ဖမ်းမိသော အခါမျိုးဝယ် သတ်ပစ်သည်က များချေသည်။

ကျွန်တော်သည် အားလပ်သည့် တနင်္ဂနွေနေ့များတွင် မခင်မွှေးတို့ရှိနေသော ကရင်နှင့် မွန် အမျိုးသားများ နေထိုင်သည့် အနန်းကွင်း ရွာသစ်ကလေးသို့ သွားခဲ့သည်။ ထိုသို့ မကြာခဏ သွားလာခဲ့ခြင်းကလည်း မခင်မွှေးအပေါ် တစ်နေ့တခြားပင် မမြင်ရ မနေနိုင်သော မေတ္တာစိတ်က ကြီးစိုးနေသောကြောင့်ဟုသာ ဆိုချင်သည်။

ရေကျသော အချိန်ကလေးများတွင်သာ ကျွန်တော်က အနန်းကွင်းချောင်းကို ဖြတ်ကူးနိုင်သည်။ ရေကျနေ

www.burmeseclassic.com

သော အချိန်တွင်မှ ရေကျချိန်ကိုစောင့်၍ သွားရသော လမ်းခရီးဖြစ်၍ တစ်ခါတစ်ခါ တောတောင်ကြီးများ၏ ဘေးအန္တရာယ်ကိုလည်း အလွန် ဂရုထားရပါသေးသည်။

တောကောင်များ ဆိုသည်မှာ တောကျားများဖြစ်ကာ မကြာမီက ဂျပန်တစ်ဦးနှင့် အလုပ်သမား နှစ်ဦးကို လူသားစား ကျားက ဆွဲသွားခဲ့ဖူးပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ချစ်သူထံသို့ အမောတကော သွားရာမှ ရေကျလာမည့် ဘေးအန္တရာယ်နှင့် တောကောင်များ၏ ဘေးအန္တရာယ်ကိုလည်း အထူးသတိထားကာ သွားရခြင်းဖြစ်၏။

ကျွန်တော်သွားလျှင် ကိုအောင်သန်း၊ ကိုလှဖေ၊ ကိုခင်မောင်၊ အောင်မြင့်၊ စိန်သန်း၊ ဘကျော်တို့နှင့်အတူတူ သွားတတ်၏။

တစ်ခါ တစ်ခါတွင် ကိုအောင်သန်းနှင့် ခင်မောင်တို့ ပါကြသည်။

ကျွန်တော့်မှာ အလုပ်စခန်းတွင် ဖဲဝိုင်းနှင့် အရက်သေစာ မူးယစ်ရမ်းကားမည့် အလုပ်သမားများ၊ ပစ္စည်းခိုးထုတ်မည့်သူများ စသည်ဖြင့် ဖမ်းဆီးပေးရန် ခန့်ထားသော ပုလိပ်ဖြစ်နေသဖြင့် အခွင့်အရေး ရနေသည်။ ကျွန်တော်ကဲ့သို့ပင် ကိုအောင်သန်းနှင့် ခင်မောင်၊ အောင်မြင့် စသောသူများကို အလုပ်သမားစခန်း ပုလိပ်များအဖြစ် ဗိုလ်ကြီးခင်က ခန့်ထားခဲ့ပေ၏။

ထိုသို့ ခန့်ထားခြင်းအားဖြင့် တစ်ဖက်မှ ကျွန်တော်လုပ်လိုသော အလုပ်ကို လုပ်နိုင်သော အခွင့်အရေးရနေသည်။ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင် ပြောက်ကျားစခန်းသို့ လျှို့ဝှက်စွာ သွားနေသည်ထက် ပြောင်ပြောင်သွားနိုင်သော အခွင့်အရေးရလာသည်။

ချွေးတပ်သားများ ထွက်ပြေးသဖြင့် လိုက်ဖမ်းရန် အကြောင်းပြ၍ သွားလျှင် သွားလိုသော ခရီးကို သွားနိုင်သည်။ ဒါသည်ပင် ကျွန်တော်တို့၏ အခွင့်အရေးများ ဖြစ်နေသည်။

တကယ်တမ်း ချွေးတပ်သားများ ထွက်ပြေးသည်ဆိုလျှင်လည်း ကျွန်တော်တို့က သူတို့ကို တတ်နိုင်သလောက် အကူအညီပင် ပေးရပါဦးမည်။ အထူးသဖြင့် ဗိုလ်ကြီးခင်က ညွှန်ကြားထားသည့်အတိုင်းပင် အလုပ်မလုပ်ချင်သော သူများအား ဂျပန်များ၏ဘေးအန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းရန်အတွက် လက်ရုံးတပ်မှ ထွက်ခွင့်ပေးကာ ပြည်သူ့ ပြောက်ကျားစခန်းသို့ လျှို့ဝှက်စွာ ပို့ထားနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဤနေရာတွင် အထူးဖော်ပြလိုသည်မှာ လက်ရုံးတပ်ခေါ် ချွေးတပ်သားများအား တစ်လတစ်ခါ ပြန်ပို့သော စနစ်နှင့် သုံးလေးနှစ်ကြာမှ ပြန်ပို့သော စနစ်ဟူ၍ ရှိသည်။

ထိုစနစ်မှာ ဂျပန်နှင့် စခန်းမှူး ဂျပန်များ တွဲကိုင်သော လုပ်ငန်းပင်ဖြစ်သည်။ ဂျပန်ဘာသာအားဖြင့် ဂျီတိုင်နှင့် ဟော့စတိုင်ဟူ၍ ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။

ဂျီတိုင်ခေါ် အလုပ်သမားများအား တစ်လ တစ်ကြိမ် လူချင်းဖလှယ်သော စနစ်ဖြင့် ပြန်ပို့သည်။ ဟော့စတိုင်ခေါ် အလုပ်သမားများမှာ ၄ နှစ်ကြာ တစ်ကြိမ်၊ ၃ နှစ်ကြာမှ တစ်ကြိမ် ပြ သောစနစ် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ အလုပ်သမား တ များ ရောက်လာသောအချိန်တွင်က "ဂျီတိုင်"ခေါ် တစ်လ တစ်ကြိမ် ပြ သောစနစ် မရှိချေ။ "ဟော့စတို အဖြစ်နှင့်သာ အလုပ်သမားများအ ပြန်မပို့တော့ဘဲ အလုပ်ပြီးစီးရေးအတွ အပူတပြင်း လုပ်နေရသော အချိန် ဖြစ်ပါ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ အလ သမားတပ်များအဖို့ ပြန်ခွင့်မရှိတော့ သေစရာရှိလျှင် ဤရထားသံလမ်းပေ ပင်သေ၍ ရထားလမ်းမပြီးမချင်း ဆ လက် လုပ်ဆောင်ရတော့မည်သာ ဖြ ချေ၏။

အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့အ လှုရည်လှည်သော ကိုလှဖေနှင့် အ သမားပေါင်းများထဲမှ လူတစ်ယော အား ပြည်သူ့ပြောက်ကျားထဲသို့ သွ ဖြစ်ရာ မုဒုံ-မော်လမြိုင်နှင့် လျှို ပြောက်ကျားစခန်းများသို့ ဆက်သွ ရေးအတွက် ဆက်သားများအဖြစ် ဗိ ကြီးခင်က မကြာခဏ စေလွှတ်ခဲ့သ

ဤသို့ စေလွှတ်ရာတွင်ကား လမြိုင်တွင်ရှိ လက်ရုံးတပ် ဗိုလ်ချ လက်မှတ်ဖြင့် ထုတ်ပေးသော လက် ဖြင့် သွားလာစေခဲ့ပါသည်။ ထို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က်ရုံးတပ်ဗိုလ်ချုပ်မှာ သခင်ခကြီး ပြီပါသည်။ လက်မှတ်မှာ -

သံဖြူဇရပ်
ဗမာ့လက်ရုံးတပ်၊ ဌာနချုပ်ရုံး
ဗမာ့လက်ရုံးတပ်၊ အလုပ်တာဝန်
ကျေပွန်စွာဆောင်ရွက်ပြီးစီးကြောင်း
လက်မှတ်

ခရိုင် . . . မြို့နယ် . . . ရွာနေ . . . ဦး . . . ၏ သားသည် ယိုးဒယားဗမာ မီးရထားလမ်းနှင့် ကျောက်လမ်းကြီး ဆောက်လုပ်ရာတွင် . . . အဖြစ်ဖြင့်၊ ၁၃၀ . . . ခု၊ . . . လ . . . ရက်နေ့ (. . . .) အထိ နိုင်ငံတော် အစိုးရနှင့် နိပွန် စစ်ဌာနအား အထူး ကူညီ၍ အလုပ် တာများ ကျေပွန်စွာ လုပ်ကိုင်ဆောင် ရွက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်း။

သခင်ခ
လက်ရုံးတပ်ဗိုလ်ချုပ်
မော်လမြိုင်

ထိုလက်မှတ်တွင် လိုသောကွက် လပ်များ ဖြည့်စွက်ရေးကာ အလုပ် တာဝန် ပြီးဆုံးကြောင်းဖြင့် လက်ဝဲ ဆောင့်နေရာတွင် ဂျပန်ဘာသာဖြင့် လည်း စာကြောင်းများ ပါရှိသေး၏။

ထိုလက်မှတ် ပါရှိပါက မည်သည့် နေရာကိုပင် သွားသွား အရေးပါအရာ ရောက်နေသည်သာ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ထုတ်ပြောက်စွာ မိမိ၏ လူများအား စေလွှတ် ရာတွင် ဦးမဲကြီးနှင့် စိန်ကြည် စသော နိပွန် စစ်ဘက်အလိုတော်ရိသက်သက် များ မသိရှိစေရန်နှင့် နိပွန်စစ်ဘက်မှ လွှတ်ထားသော ကင်ပေတိုင် စစ်စုံ ထောက်များ၏ ဘေးမှ အထူးသတိထား ကာ သွားလာစေရသည်။

သို့နှင့် ကျွန်တော်တို့ အညာမှ လက်ရုံးတပ်သည် ခနစ်ထွေ သို့မဟုတ် အပလုံ အပလိုင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရတော့ မည့်အကြောင်းကို ဗိုလ်ကြီးခင်က ကြို တင်ကာ ပြောဆိုလာပါလေတော့သည်။

အခန်း [၈]

ပြည်သူ့ ပြောက်ကျားစခန်း

ဝမ်းရောဂါဖြင့် သေဆုံးကြသောသူ များမှာ ရတ်တရက် ရပ်မသွားပါချေ။ အလုပ်သမားများကို တန်းလျားများတွင် ပင် မအိပ်စေတော့ဘဲ သစ်ပင်များ အောက်တွင် အိပ်စေရန်အတွက် စခန်း မှူးရုံးမှ အမိန့်ထုတ်ပြန်ပါလေတော့၏။

ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်တော်တို့ အားလုံးမှာ သစ်ပင်များအောက်တွင် ရွှေ့၍ အိပ်ကြရသည်။ အချို့သော အလုပ်သမားများကား ဝမ်းရောဂါ ဖြစ် နေသော တန်းလျားများပေါ်မှ မဆင်း သောကြောင့် အပြင်းအထန် အမိန့် ထုတ်ကာ နေရာပြောင်းစေရ၏။

တစ်နေ့တွင်မူ ကျွန်တော်တို့သည် လုံစီစခန်းနှင့် ရေနီစခန်းကြားထဲတွင် ရှိသော ကြံတောဆိုသည့် နေရာသို့ ဗိုလ်ကြီးခင်နှင့်အတူ လာခဲ့ကြသည်။

အထူးသဖြင့် အားလပ်ရက် ဖြစ် သည့်အပြင် အထူး အစည်းအဝေးရှိနေ သောကြောင့်ဟု သိရသည်။

ထို စခန်းတွင် ကျွန်တော်တို့၏ တော်လှန်ရေး ပြည်သူ့ပြောက်ကျားတပ် များရှိနေပါချေသည်။ အထူး အစည်း အဝေးလုပ်မည့်နေရာသို့ စခန်းတွင် လျှို့ဝှက်စွာ သိမ်းသွင်းလာသော ချွေးတပ် အလုပ်သမား လူငယ်များအား တစ် သုတ်ပြီး တစ်သုတ် ပို့ထားခဲ့ပါပြီ။

အထူးသဖြင့် ယခုအခါ တပ်သား ပေါင်း ၂၀၀ ကျော် ရှိနေသည်ဟု ကျွန်တော် သိရသည်။ ထို စခန်းတွင်း တပ်ရင်းမှူး တစ်ဦးအဖြစ်နှင့် တာဝန် ယူထားသူမှာလည်း ဗိုလ်ကြီးခင်ပင်ဖြစ် သည်။ သို့စေကာမူ ဗိုလ်ကြီးခင်အစား ဗိုလ်ဝင်းမောင်က အုပ်ချုပ်နေရာ ကျွန်တော်တို့မှာ မကြာမီ ထိုစခန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့လျက် တပ်သားများအား အုပ် ချုပ်ရမည်ဟု ဗိုလ်ကြီးခင်က ပြောဆိုခဲ့ ပါ၏။

ကျွန်တော်နှင့်အတူ ကိုအောင် သန်း နှင့် ကိုလှဖေ ပါဝင်သည်။ အထူး သဖြင့် ကိုအောင်သန်းမှာ ကျွန်တော့် ထက်ပင် အရေးပါ အရာရောက်သော အလုပ်သမား စည်းရုံးရေး ကေဒါဖြစ် သည့်အပြင် ပါတီဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သည် ဟုလည်း သိလာရသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကြံတောစခန်းသို့ သွားရာတွင် မီးရထားလမ်းမှပင် သွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြသည်။ အထူးသဖြင့် ဗိုလ်ကြီးခင်ပါလာသောကြောင့် အသွားအလာ လွယ်ကူနေခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

အနန်းကွင်းစခန်းမှ ရှေ့တွင် လက်မောစခန်း၊ လုံစီစခန်း၊ ရေနီစခန်း၊ ခုနစ်ထွေစခန်း၊ ဆင်ပြေးစခန်း၊အပလုံစခန်း၊ အပလိုင်စခန်း၊ နီကယ်စခန်း၊ ဘုရားသုံးဆူစခန်း ဟူ၍ စခန်းကြီးများ ရှိပါသည်။

လုံစီစခန်းတွင် အင်္ဂလိပ် သုံ့ပန်းဆေးရုံနှင့် အင်္ဂလိပ်သုံ့ပန်းများ အများဆုံးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ခုနစ်ထွေတွင်ကား အင်္ဂလိပ်စစ်သုံ့ပန်းများ၏ စစ်သင်္ချိုင်း ရှိနေသည်။ များသောအားဖြင့် ထို စစ်သင်္ချိုင်းမှာပင် သူတို့ရဲဘော်များအား မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်သည်။

အထူးသဖြင့် အင်္ဂလိပ် သုံ့ပန်းတွင်မက မဟာမိတ်များ ဖြစ်သော ဩစတြေးလျနှင့် ဒတ်(ချ်)စစ်သားများအပြင် တရုတ်ပြည် ယူနန်ဖူးတွင် တပ်စွဲထားသော Flying Tiger ခေါ် အမေရိကန် ကျားပျံလေတပ်မှလေတပ်သားအချို့ပင် ဤသုံ့ပန်း စစ်စခန်းဝယ် ရောက်ရှိနေကြောင်းကို ဗိုလ်ကြီးခင်က ပြောပြ၏။

ကျွန်တော်တို့ ရေနီစခန်းသို့ လော်ကယ်ခေါ် မော်တော်ကားခေါင်းဆွဲတပ်တွဲများတွင် စီးလာခြင်းဖြစ်၏။ ထိုရထားတွဲများမှာ ဇလီဖားတုံးများ တင်လာခြင်းဖြစ်ပြီး ဂျပန်စစ်သား ၂၀ ခန့် ပါလာလေသည်။

ရေနီစခန်း ဘူတာ ဆင်းလျှင် မမျှော်လင့်သော လူတစ်ယောက်ကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရလေသည်။ သူကား ဤမီးရထားလမ်းမကြီးတွင် တာဝန်ကျနေသော ဂျပန်စစ်ဘက် စစ်စုံထောက် တပ်ကြပ်ကြီး အိစုမုကို မြန်မာအရပ်ဝတ်နှင့် ထူးထူးဆန်းဆန်းကလေး တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

သူနှင့်အတူလည်း ခွေးတပ်သားများကို ပိုင်းပိုင်းပတ်လည် တွေ့ရ၏။ အိစုမုက ဗမာအဝတ် ဝတ်ပြီး ဗမာလို ကပြနေသဖြင့် ကျွန်တော့်မှာ သက်မချမိ၏။ အိစုမုသည် မကြာခဏ ကျွန်တော်တို့ စခန်းတွင် သုံးလေးရက်ခန့် နေ၍ ခွေးတပ်သားများအကြောင်းကို လေ့လာ၏။ ပြီး သူ မသင်္ကာသော သူများကို ခေါ်၍ စစ်ဆေးတတ်ပေ၏။

ဗိုလ်ကြီးခင်က ဂျပန်စစ်စုံထောက် အိစုမုကို အထူးသတိထားဖို့ ပြောခဲ့၏။ အိစုမုတင်မကဘဲ အခြား စစ်စုံထောက်များရှိလေရာ တချို့မှာ ပေါးဟီး တပ်သားများထဲမှ ဆွဲ၍ သင်တန်းပေးကာ ကင်ပေတိုင်အဖြစ် ခန့်ထားပြီးလျှင် အလုပ်သမား တပ်ထဲသို့ သွင်းကာ အစုံစမ်းခိုင်းထားခြင်း ဖြစ်၏။

အိစုမုသည် ကျွန်တော်တို့ ရထားပေါ်မှ ဆင်းလာသဖြင့် ဗိုလ်ကြီးခင်အား ခြေစုံရပ်ကာ ခါးညွှတ်ပြီး အလေးပြုသည်။ ဗိုလ်ကြီးခင်ကလည်း ခါးညွှတ်ကာ အလေးပြုခဲ့သည်။

အိစုမုက ဂျပန်စကားဖြင့် -

"ဗိုလ်ကြီး ဘယ်သွားမလဲ၊ အလည် သက်သက်ပဲလား"

"အေးကွာ၊ အလည်ပဲ ဆိုပါတော့ တို့လည်း မကြာမီ အပလုံကို ပြောင်း မှာမို့ တို့မိတ်ဆွေတွေ လာနှုတ်ဆက် တာပဲ"

"ဩော်...ဩော် လုံစီမှာ ဗိုလ်ကြီး မိတ်ဆွေတွေ တော်တော်များများရှိ လာရှာတာပဲ မဟုတ်လား"

"အေး..."

တပ်ကြပ်ကြီးသည် ဗိုလ်ကြီးခင် အား ခေါင်းညိတ် အရိုအသေပြု ထွက်သွား၏။

ဗိုလ်ကြီးခင်က ကျွန်တော်တို့အား မျက်ရိပ်ပြလိုက်သည်။ "ဒီကင်ပေ အထူးသတိထားဗျနော်၊ သူကြည့်ရ ရိုးသားသလို ရူးသလိုလို ကြောင်သ လိုနဲ့ အလုပ်သမားတွေရဲ့ အခြေအ တွေ လေ့လာတယ်။ ဒါတင်မကဘူး အလုပ်သမားထဲမှာ ရှိနေတဲ့ သူလျှိုတွေ ကိုလည်း သတိထားရမယ်ဗျာ။ ဂျပ တွေက သူတို့ရဲ့ ကင်ပေ သူလျှိုတွေ အမြတ်တမ်း လွှတ်ထားတယ်" ဟု အောင်သန်းက ပြောလိုက်ပါသေး၏။

အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် အိစုမုတို့အား လှည့်ပတ်ရန် လိုသည် ထို့ကြောင့် လုံရေနီ ရွာသစ်ဖြစ်သော မွန်အမျိုး များထဲသို့ သွား၍ အရက် ခန်းအရက်များ ဝယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ည်။ ထိုသို့ ဝယ်ကာ အလုပ်သမား နှင့် ကျွန်တော်တို့ အနည်းငယ်စီ ကျွေးကြသည်။

အမှန်တော့ တပ်ကြပ်ကြီး အိစုမှ ကိုယ်ပေါင်ဖျောက်ဖို့ ငုံပါ၏။ ကျွန်တော်တို့ ရေနီစခန်းသို့ ရောက်လာ မှာ အရက်သောက်ရန် အတွက် သော တပ်ကြပ်ကြီး အိစုမှ သိထားလို့ ပါသည်။

ဘုတ်အရက် ဆိုသည်မှာ ထိုနယ် ပိုင်းတွင် အထူး နာမည်ကြီးလှ သော ငှက်အရက် ဖြစ်ပါသည်။ ဘုတ် တို့ ပြုလုပ်သော အရက်ဟု သိရ သည်။ တစ်ဖန် အုန်းအရက် ဆိုသည် လည်း အုန်းသီးမှ ထုတ်လုပ်သော အရက်ဟု သိရကာ အရသာတစ်မျိုးစီ ကောင်းလှသော အရက်များဖြစ်၏။ တို့ကား အလုပ်သမားစခန်းတွင် သားရေနှင့် ကြက်သောဖုံကိုတီးကာ နှင့် ခုန်တုန်းပင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း သူတို့နှင့် အနည်းငယ် ရောနှောပြီးသော် လုံစီ စခန်းမှ ဖြတ်ကျော်ကာ တောင်ပေါ်သို့ တက်သွားခဲ့သည်။

ကြံတောစခန်းမှာ အရှေ့တောင် ဘက်တွင် ခရီးမိုင် ၃ မိုင်ကျော်ခန့် ရှိပြီး တောစခန်းအတွင်းတွင် တည် ရှိခြင်းဖြစ်၏။ ပြီး…တောင်ထိပ်ပေါ် တွင် ရှိနေသောကြောင့် အဝေးမှ ရန်သူ များသည်း ကြည့်မြင်နိုင်သော အခွင့် ရနေပါသေး၏။

ကျွန်တော်တို့ ရောက်သွားသော အချိန်ကား နံနက် ၁၂ နာရီခန့်ရှိကာ ရဲဘော်များက ဝိုင်းဝန်း ကြိုဆိုကြသည်။ ထိုစခန်းသို့ မရောက်မီကပင် စခန်းမှ အကြိုလွှတ်ထားသော ရဲဘော်များနှင့် လမ်းတွင် တွေ့ဆုံကာ ကျွန်တော်တို့ကို ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ပေ၏။

ပြီး…စခန်းသို့ ကြိုတင် ရောက်ရှိ နေသော ကိုအောင်သောင်း ဆိုသူ လူရွယ်တစ်ဦးကို တွေ့ရသည်။ သူသည် အသက်အားဖြင့် ၂၄ နှစ်ခန့် ဖြူဖြူ ဝဝဖြစ်သည်။ ပြီး…အာရှလူငယ် တိုင်းမှူးလည်းဖြစ်၍ တော်လှန်ရေး ပြည်သူ့ ပြောက်ကျားတပ်ရင်းမှူး ဖြစ် ကြောင်း။ ဗိုလ်ကြီးခင်မှာ ဒုတပ်ရင်းမှူး ဖြစ်ကြောင်း နောက်မှ ကျွန်တော်သိရ၏။

ကြံတော စခန်းတွင် ရဲဘော်ပေါင်း ၂၀၀ လောက်သာ ရှိနေပြီးနောက် အားလုံးပင် အထုပ်အပိုးကိုယ်စီဖြင့် အသင့် ပြင်ဆင်ထားကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။

တိုင်းမှူး ကိုအောင်သောင်းနှင့် ဗိုလ်ကြီးခင်တို့သည် ဝါးတန်းလျားကြီးနှင့် ကပ်နေသော ရုံးခန်းကလေးအတွင်းဝယ် ခေတ္တမျှ စကားပြောဆိုလျက်ရှိစဉ် ကျွန်တော်တို့က ရုံးအပြင်မှာ ရှိနေကြ သည်။

ရဲဘော်အားလုံးကို ကြည့်ရသည် မှာ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ရှိနေကြ၏။ တပ်ခွဲမှူး အဖြစ် အုပ်ချုပ်နေသည့်အပြင် စခန်း တာဝန်မှူးကြီးလည်း ဖြစ်နေသည့် မိုဘ် ဝင်းမောင်ဆိုသူက ပစ္စည်းအချို့အား မီးရှို့ပစ်ရန် ညွှန်ကြားလျက် ရှိနေ၏။ များသောအားဖြင့် တပ်သားများမှာ မြန်မာ၊ ကရင်၊ မွန် အမျိုးသားများ ဖြစ်ကြ၍ ရိုင်ဖယ်မှာ လွှာတစ်ဝက်ကျော် ကျော်သာ ကိုင်နိုင်ကြပြီး အချို့ရဲဘော် များမှာ လက်နက် မရှိကြသေးချေ။ သို့ တစေ ဘရင်းဂန်း တစ်လက်နှင့် ဗော် မီဂန်း ၃ လက်ကိုတော့ တပ်စိတ်မှူး များက ကိုင်ဆောင်နေသည်။ ပေါ်ပေါ် ကိုင်သော လက်နက်များမှာကား လက် ပစ်ဗုံးများ ဖြစ်သည်။

တပ်သားများ နေထိုင်သည့် တဲ တန်းလျားကြီးအပြင် တပင်းချက်ရုံ တစ်ရုံရှိသည်။ ထိုနေရာတွင် ဆင် ၅ ကောင်နှင့် မြင်း ၈ ကောင်တွေ့ရသည်။ ဆင်များနှင့် မြင်းများပေါ်သို့ ပစ္စည်းများ တင်ထားလျက် ရှိနေပြီ။

"ဒီမှာ ဗေယုရှူး၊ တခွန်တိုင်စခန်း မှာ ကျုပ်တို့ ရဲဘော်တွေအတွက် လက် နက်တွေ လိုတယ်ဗျနော်"

"စိတ်သာချပါ၊ တစ်ပတ်အတွင်း ကျွန်တော်တို့ ရအောင်လုပ်ပေးပါ့မယ်။ ဒီနေ့ညအတွက် ကျုပ်နဲ့အတူလိုက်မယ့် ရဲဘော်တွေသာ စီစဉ်ပေးပါ"

"စိတ်သာချ…စိတ်သာချ"

ထိုသို့ပြောကာ ရုံးခန်းအတွင်းမှ ထွက်လာသော တိုင်းမှူး ကိုအောင် သောင်းကို တွေ့ရ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ပေါ့...ရဲဘော်၊ ဗိုလ်ဝင်းမောင် သွားခေါ်စမ်း"

ရုံးရှေ့ဝယ် လက်နက်ကိုင်ကာ စောင့်သော ရဲဘော် တစ်ဦးအား ကိုအောင်သောင်းက အမိန့်ပေးလိုက်သောကြောင့် ထို ရဲဘော်ကလေးသည် သေနတ်ကြီး အလေးပြုကာ ထွက်သွားလေ၏။

မကြာမီ အစောင့်ရဲဘော်နှင့် ဗိုလ်ဝင်းမောင် ရောက်လာ၏။ ဗိုလ်ဝင်းမောင်သည် တော်မီကျည်ဆန် ယမ်းကပ်ထည့်ထားသော သားရေအိတ် ခါးပတ်ကို ခါးတွင်ပတ်ထားပြီး ရုံးသို့ ရောက်လာ၏။ ပြီး ကာကီဘောင်းဘီတိုနှင့် အင်္ကျီလက်စကကို ဝတ်ကာ အဝတ်ဦးထုပ်ကို ဆောင်းထားသည်။

သူနောက်မှ ရဲဘော်ကလေးပါလာသည်။ ဗိုလ်ဝင်းမောင် ရောက်လာပြီးနောက် အတန်ကြာ တိုင်ပင်ကာ ပြန်ထွက်သွားပြီးလျှင် တန်းစီခိုင်းလိုက်၏။

"လက်နက်ကိုင် ရဲဘော်တွေက ရှေ့က စီကြပါ။ နေရာကျဉ်းအောင် သုံးယောက်တစ်တွဲ တန်းစီကြ"

ထိုသို့ အမိန့်ပေးလိုက်သောကြောင့် သုံးယောက်တစ်တွဲ တန်းစီကြသည်။ ဤသို့ တန်းစီကြရာတွင် မြန်မာဆန်မှု မရှိချေ။ စစ်သင်တန်း စနစ်တကျတက်ထားပြီးသော စစ်သားများမှာမူ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း စီပြီးကြသည်။

ယခုမှာမူ တန်းစီရာတွင် အချိန် အတော်ကလေး ကြာနေသောကြောင့် "ဒီ ရဲဘော်တွေနဲ့ ဂျပန်ကို ဘယ်လို တိုက်နိုင်ပါ့မလဲ" ဟူ၍ ကျွန်တော်ဖြင့် တွေးကာ ရင်လေးနေမိပါသေး၏။

ရဲဘော်များ တန်းစီပြီး၍ တိုင်းမှူးကြီး ကိုအောင်သောင်းပြောသော စကားကား ပို၍ မြင့်မားလာပါသည်။ အထူးသဖြင့် နယ်ချဲ့ ဖက်ဆစ်များအား မောင်းထုတ်ရေး၊ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး၊ ဆိုရှယ်လစ် စီးပွားရေး အဆင့်ဆင့်တည်ဆောက်ရေးများပါ ဟောပြောသည်။

ရဲဘော်များ တန်းစီသော ကွင်းမှာ အိပ်ဆောင် တန်းလျားရှေ့ဖြစ်ပြီးလျှင် ရဲဘော်များ၏ ရှေ့မှ တပ်စိတ်မှူး တပ်စုမှူးများ၊ ပြီး တပ်ခွဲမှူးများ၊ ဒုရင်းမှူး၊ တပ်ရင်းမှူးဖြစ်သည်။ ဝတ်ထားသော စစ်ယူနီဖောင်းများမှာ ဂျပန်စစ်ဘောင်း • အင်္ကျီနှင့် ခေါင်းစုတ်ဖွား၊ တချို့ရဲဘော်မှာ အင်္ကျီဟောင်း လုံချည်ဟောင်း၊ မျက်နှာသုတ်ပဝါ ပေါင်းလျက် ရှိသည်။

လက်ရှိအနေဖြင့် အဆင့်ဆင့် သတင်းပို့သည်မှာ သဘာဝကျနေသည်။ တပ်စိတ်မှူးမှ စုမှူး၊ စုမှူးက ခွဲမှူး၊ ခွဲမှူးကမှ တစ်ဆင့် ဒုရင်းမှူးသို့သတင်းပို့သည်။ ဒုရင်းမှူးအဖြစ် ဗိုလ်ကြီးခင်ကတာဝန်ယူသည်။ ဗိုလ်ကြီးခင်ကမှ တစ်ဆင့် ကိုအောင်သောင်းအား သတင်းပို့လျက် ကိုအောင်သောင်းက မိန့်ခွန်းပြောခြင်းဖြစ်သည်။

"ရဲဘော်တို့ ငါတို့ရဲ့ တော်လှန်ရေးပြည်သူ့ပြောက်ကျား တပ်ဖွဲ့ကြီးဟာ မကြာမီသောအချိန်က ဂျပန်ဖက်ဆစ် ဘီလူးများကို တော်လှန် တိုက်ခိုက် ... အတွက် ဒီနေရာမှာ အင်အား ... ကြတယ်။

"ဂျပန်စစ်ဘီလူးတွေဟာ ဗမာ ... ပေါ် ရောက်လာကတည်းက မြန် ... အမျိုးသမီးယူ၊ မြန်မာ့စီးပွားရေးလက် ... ကြီးအုပ်၊ ယောက်ျားမှန်သမျှ ငရဲ ... ခေါ်လောက်တဲ့ ချွေးတပ်တွေထဲမှာ ... သွင်း၊ တိုးတက်တဲ့ လူငယ်တွေသတ် ... အကျဉ်းစခန်း ပို့နေတယ်။ ဒါကြော ... လည်း ဒီနယ်ချဲ့ ဖက်ဆစ်ဘီလူးကို ... မြေပေါ်က ချွေးပြေး ဝက်ပြေး ... အောင် မောင်းထုတ်ကြရမယ်။ ... မောင်းထုတ်ပြီးတဲ့အခါမှာ မြန်မာ ... ဟာ လွတ်လပ်ရေး အရတိုက်ယူ ... မယ်။ ဒီ လွတ်လပ်ရေးဟာလည်း ... ပေးထားတဲ့ ရုပ်သေးအဓိပတိနဲ့ အ ... အဖွဲ့ ဖွဲ့ပြီးပေးထားတဲ့ လွတ်လပ် ... မဟုတ်ဘဲ အစစ်အမှန် လွတ်လ ... ဖြစ်တယ်။ ဒီလို လွတ်လပ်ရေး ရ ... အခါမှာ အမျိုးသား စီးပွား ... တိုးတက်လာအောင် ကြိုးစားပြီး ... ရှက်ကြရဦးမယ်။ အဲဒီလို အမျိုး ... စီးပွားရေးဆောင်ရွက်ရင်း ဆိုရှယ် ... စီးပွားရေးခေါ်တဲ့ ပြည်သူ့တစ်ရပ် ... ပိုင်တဲ့ စီးပွားရေးကို ငါတို့ ချီတ ... ရမယ်။ အဲဒီအခါမှာ ပြည်သူ ... အလွန် တိုးတက်နေတဲ့ အ ... ရောက်ကြမှာပဲ။ ဒါဟာ အတို ... တာ။ ရဲဘော်တစ်ယောက်ရဲ့ က ... တစ်တောင့်ဟာ နောင်လာမယ် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝစ် ဗိမာန်ကြီး တည်ဆောက်တဲ့ မော်မြစ်တစ်ချပ်ပဲ။ ရန်သူတစ်ယောက် မှသုံးသွားတိုင်း ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေး တည်ဆောက်မယ့် လယ်ယာမြေတွေမှာ ရည်ဘာတော် ဖွံ့ဖြိုးအောင် ရဲဘော်တို့ လုပ်လိုက်တာပဲ။ ဒါကြောင့် စစ်ဘီလူး ဖက်ဆစ်ဂျပန်တွေ တိုက်တဲ့နေရာမှာ တို့ဟာ ဂျပန် ပြည်သူတွေ၊ အလုပ် သမား လယ်သမားတွေကို တိုက်တာမ ဟုတ်ဘဲ စစ်ဝါဒီ၊ စစ်ဘီလူးစိတ်၊ နယ် ချဲ့လိုတဲ့စိတ်နဲ့ မြန်မာပြည်သူတွေအပေါ် ဆေးရား အုပ်စိုးနေတဲ့ ဂျပန်ဖက်ဆစ် တွေကို တိုက်နေတာပဲလို့သဘောပေါက် ရမယ်။ သူတို့ကို ဗဟာ့မြေပေါ်က မောင်း ထုတ်ကြရမယ်။ အဲဒီလို မောင်းထုတ်တဲ့ အခါမယ် ရဲဘော်တို့ရဲ့ လမ်းကြောင်းမှာ ရှိတဲ့ လယ်သမားတွေ အလုပ်သမား တွေရဲ့ သားသမီး ဖြစ်တဲ့အတွက် ညမှာ အိပ်သား၊ နေ့မှာ လယ်သမားဆိုတဲ့ တော်လှန်ရေး ပြည်သူ့ပြောက်ကျား တပ်သားစိတ်ဓာတ်တွေ အမြဲတမ်း ရှိနေမယ်။ ရဲဘော်တို့ သဘောပေါက်ရဲ့ လား"

"ပေါက်ပါတယ်"

ရဲဘော်များ၏ တက်ကြွစွာ အော် ဟစ်လိုက်သော အသံက ဟိန်းထွက်သွား သည်။ နောက်တန်းမှာ တန်းစီနေရသော ကျွန်တော်သည်ပင် အသည်းနှလုံးများ တုန်သွားမိ၏။

ထို့နောက်တွင် ဆက်လက်ကာ ပြောပြန်သည်။

"ဒီမှာရဲဘော်တို့၊ ယခု ဒီအချိန် ဒီနေရာမှာ စကားပြောခြင်းဟာ နောက် ဆုံးပြောခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဘာ ပြုလို့လဲဆိုတော့ အခု တန်းဖြုတ်ပြီးတာ နဲ့ ငါတို့တစ်တွေ ဆက်လက်ပြီး နေရာ သစ်ဖြစ်တဲ့ စခန်းသစ်ကို ပြောင်းကြရ မယ်။ ယခုနေအခါမှာ ငါတို့ဟာ အမြဲ တမ်း တပ်ရင်း တပ်စုနဲ့ နေနိုင်တဲ့အချိန် မဟုတ်ဘူး။ ငါတို့ထက် အစစအရာရာ အင်အားကြီးမားတဲ့ ရန်သူတွေဟာ အချိန်မရွေး ရောက်လာနိုင်တယ်။ ဒါ ပေမဲ့ ဆင်တစ်ကောင်ရဲ့သေခြင်းကို ခါချဉ်တစ်ကောင်က ဖန်တီးနိုင်တယ်ဆို တာ ရဲဘော်တို့ သတိပြုပါ။ ငါတို့ အင် အားငယ်ပေမယ့် ငါတို့ရဲ့ ကျည်ဆန်ဟာ ရန်သူရဲ့ အသည်းနှလုံးကို မလွဲတမ်း ပစ်မှတ်နိုင်တယ်ဆိုတာ သတိပြုပါ။

"နောက်ဆုံး မှာချင်တာက ကျည် ဆန်တစ်တောင့် ဖြုန်းတိုင်း ရန်သူတစ် ယောက်ကို မြေသြဇာ ကျွေးပစ်ပါ။ ရဲဘော်တစ်ယောက်ဟာ တစ်တပ်ကြီး တစ်တပ်နဲ့ ညီမျှတယ်ဆိုတာ ပြည်သူ့ ပြောက်ကျားတွေရဲ့ ယုံကြည်ချက်ပဲ။ ကဲ...တန်းဖြုတ်"

ထို့နောက်တွင်ကား တန်းဖြုတ် လိုက်သည်။ ဤအချိန်တွင် ရုံးခန်းတံခါး ဝမှ ကြည့်နေသော စောယုရှူးခေါ်သည့် ကရင်အမျိုးသားနှင့် ကရင်ရဲဘော် ၅ဦး ကို ကျွန်တော်တွေ့ရသည်။

တိုင်းမှူး ကိုအောင်သောင်း ပြော သော မိန့်ခွန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အတော် သဘောကျနေပုံလည်း ရပါသည်။ ကျွန် တော်သည် အာရု လူငယ်တိုင်းမှူးကြီး ကိုအောင်သောင်းပြောသော မိန့်ခွန်း များကို စိတ်ထဲတွင် စွဲမြဲစွာ မှတ်သား နေမိသည်။ စိတ်ဓာတ်များလည်း တက် ကြွကာ တပ်ပြောင်းရွှေ့ရာဝယ် ကျွန် တော်ပါ တစ်ပါတည်း လိုက်ပါသွားချင် ပါသည်။

ထို့နောက်တွင်ကား စောယုရှူးနှင့် ကရင်ရဲဘော် ၅ ဦးတို့အား မြန်မာ လက်နက်ကိုင် ရဲဘော် ၁၀ ဦးကိုခွဲပေး လိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော် သိရသည်မှာ စောယု ရှူးမှာ ကရင်အမျိုးသား အင်္ဂလိပ်စစ် ဘက်မှ ဗိုလ်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူလျှိုအဖြစ် လာရောက်ဆောင်ရွက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ကြီးခင်တို့က စောယုရှူးအား လက်နက်များရရှိရေးအတွက် အစစ အားကိုးနေသည်ဟု သိရသည်။ ကျွန် တော်တို့မှာ အပြန်တွင် စောယုရှူးနှင့် အတူ ပြန်ကြရမည်ဟု သိရပါသည်။

စောယုရှူး၏ စခန်းမှာ ကလော့ သော့တွင် စခန်းပြုလုပ်ထားသည်။ သို့ သော်မှ အရေးကြီးသော စစ်အသုံး ဝင်တံတားကြီးများကို ဖျက်ဆီးရေး အတွက် တောဘက်ခေါ် ယိုးဒယား မြန်မာ မီးရထားလမ်းကြီးတွင် တာဝန် ကျနေသည်ဟု သိရသည်။

မကြာမီ ဗိုလ်ကြီးခင်နှင့် တိုင်ပင် စရာရှိသည်များကို တိုင်ပင်၍ ဗိုလ်ဝင်း မောင်နှင့် တပ်ရင်းမှူး ကိုအောင်သော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးစီးကာ ထပ်ထွက်သွားပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့လည်း စောယုရှူးတို့နှင့်အတူ ပြန်လာကြသည်။

မရိုးလမ်းမှာ ကြမ်းတမ်းကာ ... နေဝင်ချိန် ... ချောင်းကူး ... အနီးသို့ ရောက်လာသည်။

ထို တဲတားအား ပေပေါင်း ၇၀ ကျော်မျှရှည်သည်။ ဆင်ပြေးချောင်းကူး တဲတား ဟူ၍လည်း သိရသည်။

ထို တဲတားအား အင်္ဂလိပ် လေတပ်က ညအခါ လာရောက် ဗုံးကြဲဖျက်ဆီးရန်အတွက် ရထားနှင့် ၃ ဖာလုံခန့် ဝေးသောနေရာတွင် သို့မဟုတ် ၂ ဖာလုံမျှ ဝေးသောနေရာတွင် HP အင်္ဂလိပ်စာလုံး ... မြက်များကို ပေါက်၍ပြသည်။

ညဘက်တွင်မူ HP အင်္ဂလိပ်စာလုံးကို မြေတွင် ရေး၍ အမှိုက်များချကာ မီးရှို့ပြရသည်။ ယခု ညတွင် မီးများ ရှို့၍ ပြရမည်ဟု သိရသည်။

ထိုကဲ့သို့ HP အင်္ဂလိပ်စာလုံးကို ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင် တဲတားနှင့် မနီးမဝေးတွင် မြက်များရှင်းကာ ပြုလုပ်ရမည်။ ပြီး . . . လျင်မြန်စွာ မီးကားရန်အတွက် အမှိုက်များကို အင်္ဂလိပ် စာလုံးအတိုင်း လိုက်၍ ချရသည်။

ကျွန်တော်တို့မှာ တဲတားအနီးသို့ မကပ်ရဲချေ။ အမှန်တော့ ဂျပန်စစ်သားအချို့သာ တဲတားစောင့် ကင်းချထားသည်။

စောယုရှူးက -

"ကျွန်တော်တို့ ဖျက်တဲ့ တဲတားလေးခုတော့ ချိုးပြီးပြီ။ မဟာမိတ် စစ်သုံ့ပန်းနှစ်ထယ်လည်း ကယ်ဆယ်ထားနိုင်ပြီဗိုလ်ကြီး"

"ဒါထက် ခင်ဗျားတို့ အထဲက ရဲဘော် ငါးယောက် အပလုံ စခန်းမှာ မိသွားတာ မကယ်နိုင်တော့ဘူးလား"

"မကယ်နိုင်တော့ဘူး ဗိုလ်ကြီး။ ညတွင်းချင်း ခေါင်းဖြတ် သတ်လိုက်တာပဲ။ မသတ်ခင်မှာ တစ်ကိုယ်လုံး မီးရှို့လိုက်သေးတယ်။ မသေမရှင် ဖြစ်နေမှ ခေါင်းဖြတ်သတ်ကြတာပဲ"

ဗိုလ်ကြီးခင်နှင့် စောယုရှူးတို့ စကားပြောနေစဉ် ကျွန်တော်က အနီးတွင်ရှိနေသောကြောင့် သိနေရသည်။

ည (၇)နာရီ အချိန်တွင်လေယာဉ်ပျံသံ ကြားရ၏။ ရာသီဥတုမှာ သာယာနေသောကြောင့် လေယာဉ်ပျံသံကို ထင်ထင်ရှားရှား ကြားရ၏။ မကြာမီ ကျွန်တော်တို့အား မီးရှို့ရန် အမိန့်ပေးသောကြောင့် အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ HP ပြုလုပ်ထားသော မြေပြင်မှ သစ်ရွက်ခြောက်များ၊ ထင်းခြောက်များကို စတင်မီးရှို့ကြ၏။

မကြာမီ လေယာဉ်သည် ကျွန်တော်တို့ ထိပ်ပေါ်သို့ ရောက်လာ၏။ စောယုရှူးက သူ၏ အိတ်ထဲတွင်ပါလာသော ဝိုင်ယာလက်(စ)စကားပြောခွက်ဖြင့်ဟန်တူသည့် အရာကို ကိုင်... အနီးချောင်းထဲ ဆင်းကာ စကားပြော... နေ၏။

ခဏအကြာတွင် လေယာဉ်... နိမ့်ဆင်းလာသည်။ ကျွန်တော်တို့အ... စောယုရှူးက "ကဲ . . . သွားကြမ... တာဝန်ပြီးပြီ" ဟု ပြောကာ ခပ်သုတ်သု... ထွက်လာ၏။

ထိုသို့ ထွက်လာချိန်တွင် အင်္ဂလိ... အက္ခရာ HP ပုံ ထင်းချောင်းများ... မီး အတော်လောင်နေကာ အရှိန်ရ... ပြီဖြစ်၏။ မကြာမီကလေးဝယ် လေယာ... ပျံဝဲနေပြီး ဝေါခနဲ ဗုံးများကြဲသံ ကြ... လိုက်ရသည်။

ထိုနောက်တွင် ဆက်ကာဆက်... ဗုံးများ ချသံ၊ လေယာဉ်သံကြားရ... နောက် လေယာဉ်ပျံမှာ လွတ်လွတ်... လပ် ပျံသန်းသွားတော့သည်။

စောယုရှူးနှင့် ကရင် ရဲဘော်... ယောက်၊ မြန်မာ ရဲဘော်များ... "အောင်ပြီ အောင်ပြီ" ဟု ကြွေးကြေ... လိုက်ကြ၏။

ထို့နောက်ဝယ် ညတွင်းချင်း... ဂျပန်အစောင့်များကို သတ်ဖြတ်က... အင်္ဂလိပ် မဟာမိတ်သုံ့ပန်း အချို့အ... သွားရောက်ကယ်တင်ရမည်ဖြစ်ကြော... ကို စောယုရှူးက ပြောလိုက်၏။

"ဒီမှာ စောယုရှူး၊ ခင်ဗျား... နီကယ်မှာ အလုပ်သမားခေါင်း... လုပ်နေတော့ အချိန်မီလည်း ပြန်နိုင်...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...း အလုပ်ကိုလည်း သတိထားပေးပ် ...ခါ အခုတစ်လော ဂျပန် ကင်ပေတွေ ...တော်များများ ရောက်နေတယ်။ ...တက် ကျုပ်တို့ ဗမာ့တပ်မတော်နဲ့ ...တွေပေါင်းပြီး တော်လှန်ရေးလုပ်ဖို့ ...ည်း အချိန်နီးနေပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ ...ချင်တာကတော့ လက်နက်ပဲ ...တယုရှူး"

"ကျုပ်အတွက် စိတ်သာချဗျာ၊ ခင် ...တို့နဲ့ မဟာမိတ် စစ်ဌာနချုပ် ဆက် ...ယ်ပေးဖို့ရယ်၊ လက်နက် ရဖို့ရယ်ကို ...ပ် တာဝန်ထားပါ"

ထိုသို့ပြောကာ ကျွန်တော်တို့သည် ဆင်ပြေးစခန်းနှင့် လုံစီ စခန်းကြီးအ ကြား၌ ရေနီဟူ၍ခေါ်သော အလုပ်သမား စခန်းနှင့် မိုင်ဝက်ခန့်လောက်တွင် လမ်းခွဲ ...ကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အထဲမှ မြန်မာရဲဘော် များကိုကား စောယုရှူးနှင့်အတူပင် ...လိုက်ပါသည်။

ဗိုလ်ကြီးခင်နှင့် ကျွန်တော်၊ ကို အောင်သန်း၊ ကိုလှဖေ တို့သည် တော ...မှဖြတ်ကာ အနန်းပင် စခန်းသို့ ညဉ့်တွင်းချင်း ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

အခန်း [၉]

သွေးသံရဲရဲ လူသတ်ပွဲ

ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းသည်ကား ခင်မွေး၏ ညီမလေး မခင်အေးအား ...နစ်စ်သားတစ်ဦးက အဓမ္မကျင့်သွား သည်ဟူသော သတင်းပင် ဖြစ်၏။

ဤသတင်းမှာ ကျွန်တော်စခန်းသို့ ပြန်၍ ရောက်ရောက်ချင်းအောင်မြင့်က ဆီးကြိုပြောခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသတင်း ကြောင့် မျက်လုံးများ ပြာ၍သွားသည်။ သို့တစေ ရတ်တရက် သူတို့ဆီသို့မသွား နိုင်သေးပါ။

ဗိုလ်ကြီးခင်မှာ အထက်မှ ဆက် သားလာသောကြောင့် ပိုးဒယားဘက် သို့ အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာသွားရမည့် အကြောင်း နံနက်ပိုင်းတွင် သိလာရ၏။

အမှန်တော့ ဗိုလ်ကြီးခင် ကိုယ်တိုင် က အချို့သော အကြောင်းအရာများကို မပြောချေ။ တစ်ခု စီစဉ်ပေးသွားသည် မှာကား အဘ ဦးထွန်းရုံတို့အားတစ်လ တစ်ကြိမ် ပြန်၍လဲသော ဂျီတိုင်ခေါ် အလုပ်သမားတပ်တွင် ထည့်ပေးပြီး မုဒုံ နှင့်အနီး တံခွန်တိုင်ရွာကြီးသို့ ပြောင်း၍ နေရန်ဖြစ်၏။

တံခွန်တိုင် ရွာကြီးမှာ ကျွန်တော် တို့၏ တော်လှန်ရေး ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့ များရှိနေပြီဟု သိရသည်။ တံခွန်တိုင် ရွာပင် မကဘဲ မော်လမြိုင်နှင့် သံဖြူ ဇရပ်အကြားရှိ ဖအောက်ရွာ၊မိန်ကမ်ရွာ၊ ကမာဝက်၊ ကလော့သော့ စသော ရွာကြီး များနှင့် ရွာကလေးများတွင် ဗိုလ်ကြီးခင် တို့ဘက်မှ ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီနှင့် ကွန်မြူနစ် ပါတီတို့မှ လျှို့ဝှက်စွာ ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းထားရှိနေ ပြီဟု သိရပါသည်။

အထူးသဖြင့် သခင်စံခင် (မုဒုံ ရဲမှူး)၊ နောက် မုဒုံမြို့ပိုင်အဖြစ် ကိုဝင်း သိန်း (အာရှလူငယ် တိုင်းမှူး)၊ အရေး ပိုင် သခင်လင်းကြီးတို့နှင့် လက်ရုံးတပ် ဗိုလ်ချုပ်သခင်ခတို့က ဂျပန်တော်လှန် ရေးအတွက် လျှို့ဝှက်စွာစီစဉ်နေကြောင်း သိရ၏။

ပြီး ... မိမိတို့ လျှို့ဝှက် ပြောက် ကျားများကိုလည်း လက်ရုံးတပ်ခေါ် ချွေး တပ်များအတွင်း သွင်း၍ ရာထူးကြီးပေး ခြင်း၊ ပြောက်ကျား တပ်သားများ စု ဆောင်းခြင်းများကို ပြုလုပ်လျက် ရှိနေ ပါသည်။

ဤသို့ တနင်္သာရီတိုင်း တော်လှန် ရေးခေါင်းဆောင်များအား အထက်မှ ညွှန်ကြားနေသူများမှာ သခင်မြနှင့် သခင် သန်းထွန်းတို့ဖြစ်ပြီး သခင်သန်း ထွန်း၏ညီ အာရှလူငယ် အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး ကိုညီလေးသည်ပင် မော်လမြိုင်၊ မုဒုံသို့ လျှို့ဝှက်စွာ ရောက် ရှိနေသည်ဟူသော သတင်းကိုကျွန်တော့် အား ကိုအောင်သန်းက ပြောပြခဲ့ပါလေ သည်။

ထိုနေ့ ညနေတွင် ကျွန်တော်နှင့် ကိုအောင်သန်းသည် အနန်းကွင်းရွာသစ် ကလေးသို့ ဗိုလ်ကြီးခင် မသွားခင် ရောက်လာသည်။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန် ...

မြဝတီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလွှတ်စုံထောက်မြဒင်
နှင့်
လိပ်ပြာတောင် မိန်ဘယက်ကြီး

(စာတ်သိမ်းပိုင်း)

အခန်း (၁၁)
နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်

အလွှတ်စုံထောက် မြဒင်သည် နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် မောင်မောင်အား ဖမ်းဆီးနိုင်ရန်အတွက် တောင်လုံးပြန် ပုလိပ်ဌာနရှိ အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်ထံ လာခဲ့သည်။

ဂျိုတော်ရပ်သည် တောင်လုံးပြန်ပုလိပ်ဌာနပိုင် ဖြစ်၏။ ပုဇွန်တောင်တွင်ရှိပြီး ရန်ကုန်မှလာလျှင် မောင်ဂိုမာရီလမ်းကြီး၏ မြောက်ဘက်တွင် ရှိသည်။ ထိုဂျိုတော်ရပ်တွင် ဘောလုံးကွင်း ရှိသည်။

ထိုဘောလုံးကွင်း၌ ယနေ့ညတွင် စံအငြိမ့် ကပြရန် ရှိသည်။ ထိုပွဲတွင် နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် မောင်မောင် ပါဝင်ကပြမှာ ဖြစ်သည်။

မြဒင်နှင့် အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်တို့သည် ထိုညပွဲတွင် နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်မောင်မောင်အား ဖမ်းဆီးရန် ပွဲခင်းသို့ လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ပွဲခင်းသို့ရောက်လျှင် မြဒင်တို့သည် ဇာတ်စင်နောက်တွင် နေရာယူလိုက်ကြသည်။

ထိုစဉ် ...

ပွဲထွက်တီးလုံးများ ထွက်ပေါ်လာသောကြောင့် အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်ကို မြဒင်ပြောလိုက်သည်။

"ဇာတ်စင်ရှေ့သွားပြီး ကျွန်တော်စနည်းနာလိုက်ဦးမယ်။ ခင်ဗျားတို့ ဒီကစောင့်နေ"

"ကောင်းပါပြီ ကိုမြဒင်"

မြဒင်သည် အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်အား မှာကြားပြီးနောက် ဇာတ်စင်ရှေ့သို့ လာခဲ့သည်။

လူရွှင်တော်ကြီးများသည် မိတ်ဆက်ခွန်းထောက် သီချင်းများကို သီဆိုပြီးလျှင် ရှေ့ထွက်မင်းသမီးလေး မြပိုးစံကို ပွဲထုတ်သည်။

မြပိုးစံသည် အစ်ကိုကာလသားများအကြိုက် မျှော်တော်ယောင် သီချင်းဖြင့် သီဆိုကပြသည်။

မြပိုးစံ၏ အဆိုရော၊ အကပါ သာယာငြိမ့်ညောင်းသောကြောင့် အစ်ကိုကာလသားများ၏ လက်မှုတ်သံနှင့် လက်ခုပ်သံများမှာ ပွဲခင်းကို လွှမ်းသွားသည်။

ထိုမှ နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်ကို ပွဲထုတ်သည်။ နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် မောင်မောင်သည် လက်နှစ်ဖက်ကိုချိုလျက် လက်အုပ်ချီပြီး ပွဲထွက်သည်။

မြဒင် ရယ်ချင်သည်။ နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်မောင်မောင်သည် သူတော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်းယောင်ဆောင်ထားသော ကြက်သူခိုးဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် မောင်မောင်သည် လက်ဝဲပခုံးတွင် အမျိုးသမီးဦးခေါင်းကို ဆွဲချိတ်ထားသကဲ့သို့ အမျိုးသမီးဝတ်စုံကိုလည်း ဆင်မြန်းထားသည်။

နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် မောင်မောင်သည် ပခုံးထက်မှ အမျိုးသမီးပါးကို နမ်းပြီး ပွဲကိုလှန့်လိုက်သည်။

"ဖျောင်း ‥ ဖျောင်း ‥ ဖျောင်း"

"ရှီး ‥‥ ရှီး"

သူသည် မိန်းမလိုတစ်သွယ်၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့တစ်မျိုး၊ အသော မနော ဟာသများဖြင့် မိန်းကလေးသံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယောကျ်ားသံဖြင့်လည်းကောင်း နှစ်ပါးသွား ကပြသည်။

နှစ်ပါးသွား ကရာတွင် မယားငယ်အသံဖြင့် တစ်ဖုံ၊ မယားကြီးအသံဖြင့် တစ်နှုန်း ခရာတာတာ ညုညု တုတုဖြင့် အောက်သံနှင့် ပြောသကဲ့သို့ အပေါ်သံဖြင့်လည်း တစ်တစ်ခွခွ ဖိုသံများဖြင့် ပြောသောကြောင့် အစ်ကိုကာလသားများမှာ မနောခွေ့လျက်ရှိသည်။

ပျက်လုံးများကလည်း ညစ်ညစ်ညမ်းညမ်း ရှိသလို ဟန်အမူအရာကလည်း ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ရှိသောကြောင့် အစ်ကိုကာလသားများ လက်ခေါက်မှုတ်သံနှင့် လက်ခုပ်သံများမှာ ရှီရှီဖျောင်းဖျောင်းဖြင့် ရှိတော့၏။

သို့သော် ‥‥

ကာလအမျိုးသမီးလေးများမှာမူ ခေါင်းကိုမဖော်ဝံ့ဘဲ ရှိတော့၏။

နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်မောင်မောင်သည် ဤကဲ့သို့ ကပြဖျော်ဖြေသည်ကို ဝါသနာပါ၍လား၊ သို့မဟုတ် အာတွေ့၍လား၊ သို့မဟုတ် ပေါ်ပြူးသောဖြစ်ချင်၍လား ဆိုသည်ကို ခွဲခွဲခြားခြား မြခင် မဝေခွဲတတ်ပါ။

တကယ်တော့ ဤသို့ ညစ်ညမ်းစကား ပြောဆို၍ အမူအရာပါ ရိုင်းပြခြင်းသည် အမိနှင့် အဖကို စော်ကားသည်ကို သူမသိရှာ့လေလား။

မြန်မာယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ မြန်မာသုခုမအငြိမ့်သဘင်ကို ညှိုးနွမ်းရုပ်ပျက်စေသည်ကိုလည်း သူမသိရှာ့လေလား။

"မိုက်မဲလေစွ"

စင်စစ် မြခင်နှင့် မသက်ဆိုင်ပါ။ မြခင်အလုပ်လည်း မဟုတ်ပါ။ မြခင်အလုပ်က ညတွင်းချင်း နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်မောင်မောင်ကို ဖမ်းရန်ဖြစ်သည်။

"ဖျောင်း ‥ ဖျောင်း ‥ ဖျောင်း"

"ရှီး ‥‥ ရှီး ‥‥ ရှီး"

နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် မောင်မောင် တစ်ခန်းရပ်သွားပြီ ဖြစ်၏။

မြခင်သည် လက်ခုပ်သံများဆုံးလျှင် ဇာတ်ခုံနောက်တွင် စောင့်နေသော အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်တို့ထံ လာခဲ့သည်။

အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်သည် မြခင်ကိုတွေ့လျှင် ပျာပျာသလဲ မေးသည်။

"ဘယ်လိုလဲ ကိုမြခင်"

"တွေ့ခဲ့ပြီ။ ဒီကောင်ကို ဖမ်းဖို့ပဲ လိုတယ်"

"ဒါဆို သွားကြရအောင်"

ဟု ဆိုပြီး အစ်စပက်တော် ခရစ်ပင်က ဟန်ပြင်သောကြောင့် မြခင်က တားပြီး ပြောလိုက်သည်။

"ဆန္ဒစောလို့ မဖြစ်ဘူးဗျ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုမြခင်"

"ပွဲခင်းထဲ ဝင်ဖမ်းရင် ရှုတ်[...]

ယဲယဲ ဖြစ်ကုန်မှာပေါ့ဗျ"

"မှန်ပါတယ် ကိုမြခင်"

"ဒီကောင် ပြေးမလွတ်ပါ[...]

ကျွန်တော် ဖမ်းပေးပါ့မယ်။ ယုံတ[...]

မဟုတ်လား"

"ယုံပြီးသားပါ ‥‥ အလွတ်[...]

ယောက်ကြီးရယ်"

"လာပါဦး။ မှောင်ရိပ်ခို[...]

စောင့်ကြရအောင်"

ဟု ပြောပြီး မြခင်သည် အင်[...]

ပက်တော် ခရစ်ပင်နှင့် ပုလိပ်သား[...]

အား တစ်ဖက်ရှိကုက္ကိုပင်ကြီးအော[...]

သို့ ခေါ်ခဲ့သည်။

ထိုစဉ် နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် မော[...]

မောင်သည် ဇာတ်ဝင်ခန်း ပစ္စည်းထ[...]

ကို လက်တစ်ဖက်မှ ဆွဲကိုင်ပြီး ဇာတ်[...]

နောက်ကွယ်မှ ပေါ်လာသည်။

မြခင်သည် အင်စပက်တော်[...]

ခရစ်ပင်အား လက်တို့ပြီး ပြောလို[...]

သည်။

"ဟိုမှာ အထုပ်ကိုင်လာတာ န[...]

ကိုယ့်တစ်စိတ် မောင်မောင်ပဲ။ [...]

ကောင့်ကို မှောင်ကိုမာရီ လမ်းမ[...]

ပေါ်ရောက်မှ ဖမ်းမယ်"

"အခု ဘာလို့မဖမ်းတာ[...]

‥‥ ကိုမြခင်"

"ပွဲခင်းထဲ ပြန်ဝင်ပြေးရင် ပွဲ[...]

လည်း ပျက်မယ်၊ ဒီကောင်လည်း

လွတ်သွားနိုင်တယ်"

အင်စပက်တော်ခရစ်ပင် ခေါ[...]

ညိတ်ပြသည်။

"[...]ဘာဗျာ ကျွန်တော့်နော[...]

က ခင်ဗျားတို့လိုက်ခဲ့"

ဟု ပြောပြီး နှစ်ကိုယ့်တစ်စိ[...]

www.burmeseclassic.com

မောင်နောက်သို့ မြဒင်လိုက်ခဲ့ ...။

နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် မောင်မောင် ... သူ့နောက်မှ မြဒင်လိုက်လာ ...ကို သတိပြုမိဟန် မရှိ။ ရှေ့မှ ...အလက်အေး လျှောက်နေသည်။

နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် မောင်မောင် ... ဓာတ်တိုင်များအောက်မှလျှောက် ...နေရာမှ တစ်နေရာအရောက်တွင် ...က်ပြန်လှည့်ကြည့်သည်။ နှစ်...တစ်စိတ်မောင်မောင် သွေးပျက် ...သည်။

လျှာထိုးဦးထုပ်ကို စိုက်၍ဆောင်း ...ပြီး ပိုလိုစီးကရက်ကိုခဲထားသော ...တ်စုံထောက် မြဒင်ကို တွေ့လိုက် ...ကြောင့် ဖြစ်၏။

မြဒင်သည် ပိုလိုစီးကရက်ကို ...က်ပြီး ရှေ့သို့တိုးလိုက်သည်။ နှစ်...တစ်စိတ်မောင်မောင် ထွက်ပြေး ... မြဒင်လက်ထဲမှ ပိုလိုစီးကရက် ... လွင့်ပစ်၍ နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် ...မောင်နောက်သို့ အမီလိုက်ပြီး ...ကို လိုက်ဆွဲသည်။

"ဝိုး"

နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် မောင်မောင် ...ာက်ထဲမှအထုပ်ဖြင့် တုံ့ပြန်သည်။ ...ကို ဤသို့လုပ်၍ မရပါ။

နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် မောင်မောင် ...ချက်ကို ရှောင်လိုက်ပြီး သူ၏ ...ကောက်ဝတ်ကို အမိအရ မြဒင် ...ကိုင်လိုက်သည်။

ပြီး ... အမိအရဆုပ်ကိုင်ထား ... နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်မောင်မောင် ...က်ကို လှန်၍လိမ်ပြီး လက်ပြန် ... ချုပ်လိုက်သည်။

"အား ..."

နောက် ... လူချင်းပူးလိုက်၍ လက်ဝဲလက်လက်မောင်းဖြင့် နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်မောင်မောင်၏ လည်မျိုကို ညှစ်ထားလိုက်သည်။

နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် မောင်မောင် ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ။ ဤတွင် အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်နှင့် ပုလိပ်များ မြဒင်တို့ထံ ရောက်လာကြသည်။

မြဒင်သည် အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်အား ပြောလိုက်သည်။

"ဒီကောင်ကို လက်ထိပ်ခတ်လိုက်ပါ ခရစ်ပင်"

မြဒင်စကားဆုံးလျှင် အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်နှင့် အတူပါလာသော ပုလိပ်သားများသည် နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်မောင်မောင်ကို လက်ထိတ်ခတ်လိုက်ကြပါတော့သည်။

အခန်း (၁၂)

ဖြောင့်ချက်

အလွတ်စုံထောက် မြဒင်သည် နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် မောင်မောင်အား စူးစူးရဲရဲ ကြည့်လိုက်သည်။

နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် မောင်မောင်သည် မြဒင်၏ စူးရှထက်မြက်သော မျက်လုံးဒဏ်ကို မခံနိုင်သောကြောင့် တောင်လုံးပြန်ပုလိပ်ဌာနမှ အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်ထံ အောက်ပါအတိုင်း ဖြောင့်ချက်ပေးသည်။

အနုကြမ်းအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်သည် ကုလားတင်မောင်ဖြစ်ကြောင်း၊ တင်မောင်သည် မြရာကုန်းရှိ အီဗင်ဆင်လမ်းတွင် နေကြောင်း။

အဖွဲ့ဒုတိယခေါင်းဆောင်မှာ ကန်တော်လေးလူမိုက် တင်မြလေးဖြစ်ကြောင်း၊ တင်မြလေးသည် တင်မောင်၏ ညာလက်ရုံးဖြစ်သလို အခါပေးလည်းဖြစ်ကြောင်း၊ တင်မြလေးသည် လစ်တွက်စစ္စတာလမ်းနှင့် လမ်း ၉၀ မြောင်းကြီးရှိ ဒိုဘီလိုင်းတွင် နေကြောင်း။

ကားဒရိုင်ဘာမှာ ဘိုင်လေးဖြစ်ကြောင်း၊ ဘိုင်လေးသည် အီဗင်ဆင်လမ်းရှိ ကားဝပ်ရှော့တွင် အလုပ်လုပ်ကြောင်း။

ထိုနေ့က မိမိသည် မိန်းကလေးလိုဝတ်ဆင်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကိုအငိုက်ဖမ်းပြီး အနုကြမ်းစီးခဲ့ကြောင်း။ လမ်းပြပုလိပ်များကို လှည့်ဖြားရန် ကားနံပါတ်အတု RC 303 ကို အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း၊ အနုကြမ်းစီးရန် သွားစဉ် ဝပ်ရှော့တွင်ရှိသော အစမ်းယဉ် ON TEST ဆိုင်းဘုတ်ကို ချိတ်ခဲ့ကြောင်း၊ စကော့မတ်ကက်ဈေးကြီးသို့ အဝင်တွင် RC 303 ကားနံပါတ်အတုကို ပြောင်းချိတ်၍ အနုကြမ်းစီးခဲ့ကြောင်း။ အပြန်တွင်မူ စတော့ကိတ်ကုန်းကြီးပေါ်သို့ရောက်လျှင် ကားနံပါတ်အတု RC 303 ကို ရထားလမ်းပေါ် ချခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် မူလ ONE TEST စမ်းသပ်ယာဉ် ဆိုင်းဘုတ်ကို ပြန်လည်တက်ပြီး အင်ဗင်ဆင်လမ်းရှိ ကားဝပ်ရှော့သို့ ပြန်ခဲ့ကြောင်း ကားပိုင်ရှင်မှာ မစ္စတာဖရန်စစ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကားနံပါတ်မှာ RA 101 ဖြစ်ပြီး ကားပြင်ရန်အပ်နှံထားစဉ် မိမိတို့ အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း ဖွင့်ဆိုသည်။

ထို့နောက် မြဒင်သည် လိပ်ပြာတောင်စိန်ဘယက်ကြီးနှင့် တင်မောင်တို့အကြောင်းကို စစ်ဆေးသောအခါ နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် မောင်မောင်သည်

www.burmeseclassic.com

အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ဆိုသည်။

လိပ်ပြာတောင် စိန်ဘယက်ကြီးကို ထုခွဲရောင်းချပြီး ဝေစုခွဲရန်ရှိကြောင်း၊ ယခုအချိန် ထုခွဲရောင်းချပါက ပုလိပ်များသိရှိသွားနိုင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ကုလားတင်မောင်သည် စိန်ဘယက်ကြီးနှင့်အတူ သူ၏မယားငယ် စကီနာအိမ်တွင် တင်မြလေးတို့နှင့် အစဖျောက်နေကြောင်း၊ စကီနာသည် ထောက်ကြန့်အဝင် ရာဘာခြံတွင်နေကြောင်း၊ မိမိမှာ စံအငြိမ့်မှ စပေါ်ငွေယူထားသည့်အတွက် ဟန်မပျက် လာရောက်ကပြစဉ် ယခုကဲ့သို့ အဖမ်းခံရခြင်းဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် မြဒင်နှင့် အင်စပက်တော်ခရစ်ပင်တို့ထံတွင် ဖွင့်ဟဖြောင့်ချက်ပေးပါတော့သည်။

အခန်း (၁၃)
မယားငယ်

အလွတ်စုံထောက်မြဒင်နှင့် အင်စပက်တော်ခရစ်ပင်တို့သည် ထောက်ကြန့်အဝင် ရာဘာခြံရှိ ကုလားတင်မောင်၏ မယားငယ် စကီနာထံသို့ လာခဲ့ကြသည်။

စကီနာ တဲအိမ်လေးကို ရာဘာခြံဆုံးလျှင် လှမ်းမြင်ရသည်။

သုံးပင် နှစ်ခန်း တဲအိမ်လေးဖြစ်၏။

တဲအိမ်လေးနောက် ခြံစပ်တွင် ခင်တန်းလေးရှိသည်။ တဲအိမ်လေး၏ ရှေ့ယွန်းယွန်းတွင် နွားတဲလေးကိုလည်း တွေ့ရသည်။ အမိုးသာရှိ၍ အကာအရံမရှိသော တစ်ဖက်ရပ် နွားတဲလေး ဖြစ်သည်။

မြဒင်တို့သည် ခြေနင်းလမ်းလေးအတိုင်း စကီနာတို့ တဲအိမ်လေးသို့ လာခဲ့ကြသည်။

နွားတဲကို ဖြတ်လျှင် အတွင်းသို့ မြဒင်နှင့် အင်စပတ်တော် ခရစ်ပင်တို့ ဝင်ကြည့်ကြသည်။

မြဒင်သည် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် နွားချေးပုံများနှင့် နွားချေးလုံးများကို တွေ့သောကြောင့် အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်ကို ပြောလိုက်သည်။

"ဒီမှာ မစ္စတာခရစ်ပင်၊ နွားချေးပုံတွေနဲ့ နွားချေးလုံးတွေဗျ"

"ကိုမြဒင်ကလည်းဗျာ။ နွားတဲမှာ နွားချေးပုံနဲ့ နွားချေးလုံးရှိတာ အဆန်းလားဗျ"

မြဒင်သည် အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်အား ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ အပြုံးနှင့်သာ တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

ထိုမှ စကီနာ၏ တဲအိမ်လေးရှိရာသို့ လာခဲ့ကြသည်။

တဲအိမ်၏ အနီးသို့ရောက်လျှင် အင်စပက်တော်ခရစ်ပင်သည် ခါးကြားမှ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ကို ထုတ်ပြီး ရှေ့မှ ဦးဆောင်သည်။

ထိုစဉ် တဲအိမ်နောက်ဖက်ရှိ ခင်းတန်းထဲသို့ လူတစ်ယောက် တိုးဝင်သွားသည်ကို မြဒင် တွေ့လိုက်သည်။

"တစ်ယောက်တော့ လွတ်သွားပြီ"

မြဒင်သည် သူ့ကိုယ်သူ ပြောလိုက်သည်။ အကြောင်းတော့ မဟုတ်ပါ။ နှစ်ယောက် ကျန်သေးသည်။

တဲအိမ်ထဲမှ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ အသံများကို ကြားရသည်။ အချိန်မဖြုန်းတော့။ မြဒင်နှင့် အင်းစပက်တော်ခရစ်ပင်တို့သည် တဲအိမ်အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်သည်။

တင်မောင်နှင့် တင်မြလေးတို့ [illegible] အလိုက်သင့် တွေ့ရသည်။ ပြေး[illegible] မရလိုက်၍ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

"မင်းတို့ ပြေးဖို့မစဉ်းစားနဲ့"

ဟု အင်စပက်တော်ခရစ်ပင်[illegible] လက်ထဲမှ ခြောက်လုံးပြူးနှင့် ချိန်[illegible] ပြောလိုက်သည်။ တင်မောင်နှင့် တ[illegible] မြလေးတို့ ငြိမ်သွားကြသည်။

မြဒင်သည် ပတ်ဝန်းကျင်[illegible] မျက်လုံးကစားလိုက်သည်။ ဓားမြှော[illegible] သုံးချောင်းကို ထရံတွင် ထိုးထားသည်[illegible] ကို တွေ့ရသည်။

ကြမ်းခင်းတွင် အမြည်းအချို[illegible] အရက်နှစ်ပုလင်းအပြင် ဖန်ခွက်သုံး[illegible] ကို တွေ့ရသည်။ ဆေးလိပ်တို[illegible] ကြမ်းခင်းတွင် ပြန့်ကျဲနေသည်။

ဓားမြှောင်သုံးချောင်းနှင့် [illegible] ခွက်သုံးလုံး တွေ့ရှိထားသော်လည်[illegible] ရှူက နှစ်ယောက်တည်းမို့ မြဒ[illegible] သံသယဝင်မိသည်။

လျှော့နေသောလူမှာ ခင်တ[illegible] ထဲသို့ ဝင်ထွက်ပြေးသွားသူဖြစ်သည်[illegible] ဘိုင်လေးဖြစ်ရမည်ဟု မြဒင်အ[illegible] တွက်လိုက်သည်။

'ဟော့ ... တင်မောင်၊ ဘို[illegible] လေး ထွက်ပြေးသွားပြီ မဟုတ်လာ[illegible]

ဟု ကုလားတင်မောင်ကို မြ[illegible] မေးလိုက်သည်။

မြဒင်စကားကိုကြားလျှင် ကုလာ[illegible] တင်မောင် မျက်လုံးပြူးသွားသည်[illegible]

"ဘယ်လိုလဲကွ"

ကုလားတင်မောင်သည် မြ[illegible] အမေးကို မဖြေ။ တစ်စုံတစ်ခုကို [illegible] တောဟန်ဖြင့် ငြိမ်နေသည်။

"ဟော့ကောင် တင်မောင်[illegible] ပြောတာ မကြားဘူးလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကုလားတင်မောင်သည် ခေါင်းငြိမ်ငြိမ်ပြင်ပြီးမှ မည်သို့အတွေးရသွားသည်မသိ။ မြဒင်ကို ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

တင်မြလေးသည် ကြမ်းခင်းပေါ်မှ ဆေးလိပ်တိုကို ကောက်ယူ၍ ပြုံးဟန်ပြုပြီး ထွက်ပေါက်ကိုရှာသည်။ မြဒင်ကို ဤသို့လုပ်၍ မရပါ။

"ဟော့ ... တင်မြလေး၊ မင်းလည်း ကန်တော်လေးသား၊ ငါလည်း ကန်တော်လေးသား"

ဟု ပြောပြီး ဂျာကင်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ပြောင်းတိုပစ္စတိုကို မြဒင် ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

တင်မြလေးသည် မြွေမြွေချင်း ခြေမြင်ဆိုသကဲ့သို့ မြဒင်သဘောကို သိသောကြောင့် လက်ထဲမှ ဆေးလိပ်တိုကိုပြန်ချပြီး ငြိမ်သွားသည်။

အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်သည် သေနတ်ဖြင့်ချိန်ထားရာမှ ကုလားတင်မောင်ကို ပြောလိုက်သည်။

"နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် မောင်မောင်ကို တို့ဖမ်းပြီးပြီ၊ မင်းတို့ပြေးလည်း လွတ်မှာမဟုတ်ဘူး"

ကုလားတင်မောင် မျက်နှာပျက်သွားသော်လည်း တင်မြလေးက လက်တစ်ချက်ခေါက်ပြီး ပြောသည်။

"ခွေးမသား ... သစ္စာဖောက်မောင်မောင်"

"အေး ဟုတ်တယ်။ သိပ်ဟုတ်တာပေါ့။ ဒီကောင် ဖော်ကောင်လုပ်လို့ မင်းတို့ကို ငါတို့လာဖမ်းတာ ရှင်းပြီလား ... ဟဲ ... ဟဲ"

မြဒင်သည် လက်ထဲမှ ပစ္စတိုသေနတ်ကို စခါစခါဖြင့် တင်မြလေးတို့ကို ပြောလိုက်သည်။

သည့်နောက်တော့ ပုလိပ်သားများသည် ကုလားတင်မောင်နှင့် တင်မြလေးတို့ကို လက်ထိတ်ခတ်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် အိမ်ခန်းထဲတွင် ပုန်းနေသော တင်မောင့်မယားငယ် စကီနာ ထွက်လာပြီး ပြောသည်။

"မိန်းမလျှာ မောင်မောင်ပြောတာနော်။ မယုံပါနဲ့ အာကိုကြီး"

မြဒင်သည် စကီနာစကားကို အလေးမထားဘဲ ကုလားတင်မောင်ကို ခပ်ပြတ်ပြတ် မေးလိုက်သည်။

"လိပ်ပြာတောင် စိန်ဘယက်ကြီး ဘယ်မှာလဲ"

တင်မောင်သည် ချက်ခြင်းမဖြေ။ မြဒင်ကိုသာ တွေဝေ၍ကြည့်နေသည်။

"ငါမေးတာ မကြားဘူးလား"

ဟု ပြောပြီး မြဒင်သည် ချိန်ထားသော ပစ္စတိုသေနတ်ဖြင့် တော့လိုက်သည်။

"ဘိုင်လေးယူပြီး ထွက်ပြေးသွားတယ် ဆရာ"

ဟု ကုလားတင်မောင်က မြဒင်ကို ပတ်တီးရိုက်သည်။ မြဒင်အတွက် ဒါမျိုးတွေ ရိုးနေပါပြီ။

"ဟုတ်ပါတယ် အာကိုကြီး။ ကျွန်မဆီကနေ၊ ဘိုင်လေးနော် ယူပြီး ထွက်ပြေးသွားတယ် အာကိုကြီး"

ဟု ဝင်လုံးသည်။

ကုလားတင်မောင်သည် အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်အား ပြောသည်။

"စကီနာပြောတာ မယုံရင် ကျွန်တော်တို့အိမ်မှာ ရှာနိုင်ပါတယ် အင်စပက်တော်ကြီး"

"ဟုတ်ပါတယ် အင်စပက်တော်ကြီး။ ကျွန်မအခန်းမှာလည်းနော် ရှာနိုင်ပါတယ်"

"ကိုမြဒင်"

"ပြောပါ မစ္စတာခရစ်ပင်"

"ဘိုင်လေးနောက်ကို အမြန်လိုက်မှ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်"

"လိုက်စရာ မလိုပါဘူးဗျာ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုမြဒင်"

"သူတို့စကားတွေက အဓိပ္ပာယ်မရှိလို့ပါ။ တကယ်လို့ ဘိုင်လေးနောက်ကို ခင်ဗျားလိုက်ချင်ရင် ခင်ဗျားသဘောပဲ။ ကျွန်တော်မလိုက်ဘူး"

"မလုပ်ပါနဲ့ ကိုမြဒင်ရယ်။ ကိုမြဒင်ရဲ့စကားကို မယုံလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘိုင်လေးကို အချိန်မီဖမ်းနိုင်အောင်ပါ"

"ဒီမှာ မစ္စတာခရစ်ပင်"

"ဆိုပါ ... ကိုမြဒင်"

"ဘိုင်လေးယူပြီး ထွက်ပြေးတယ်လို့ပြောတာကို ခင်ဗျား လက်ခံသလား"

အင်စပက်တော်ခရစ်ပင် ငြိမ်နေသည်။

"လုပ်ကြံဖန်တီးတာပါဗျာ"

"ဗျာ ..."

အင်စပက်တော်ခရစ်ပင်ထံမှ အာမေဋိတ်သံ ထွက်လာသည်။

"ဒီကိစ္စကို ကျွန်တော်ရှင်းပြမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"တစ်အချက်ကတော့ဗျာ ကျွန်တော်တို့ အခုလို အလျင်အမြန် ဝင်စီးနိုင်မယ်လို့ သူတို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ တွက်ထားမှာ မဟုတ်ဘူးဗျ"

"မှန်ပါတယ်"

"နှစ်အချက်ကတော့ဗျာ စကီနာက ဘိုင်လေးကို လိပ်ပြာတောင် စိန်ဘယက်ကြီးကို ပေးလိုက်တယ်ဆိုတာလဲ မဖြစ်နိုင်ဘူးဗျ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သုံးအချက်ကတော့ဗျာ ခင်ဗျား တို့ ကျွန်တော်တို့ကို မြင်လိုက်လို့ ဘိုင်လေး ထွက်ပြေးသွားတာပါဗျ"

"မှန်ပါတယ် ကိုမြဒင်"

"နောက်တစ်ချက် ရှိသေးတယ်ဗျ"

"ပြောပါ ကိုမြဒင်"

"လိပ်ပြာတောင် စိန်ဘယက်ကြီးက သူတို့နဲ့အတူ ရှိနေမှာအမှန်ဘဲဗျ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ထုခွဲရောင်းချဖို့ ရှိနေတယ်လေ"

"ကိုမြဒင်တွက်ရင် မှားခဲပါတယ်"

ဟု အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်က ဝန်ခံသည်။

ထိုစဉ် စကီနာ နွားတဲသို့သွားရန် ဟန်ပြင်သောကြောင့် မြဒင်ဟန့်တားလိုက်သည်။

"ဒါဘယ်လဲ စကီနာ"

"နွားတဲကို သွားမလို့ပါ အာကိုကြီး"

"ဘာကိစ္စလဲ"

"ထင်းစိုက်ဖို့ နွားချေးလုံးတွေ သွားယူမလို့ပါ အာကိုကြီး"

မြဒင် ပြုံးလိုက်သည်။

မြဒင်အပြုံးကို အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်နှင့် ပုလိပ်သားများ မသိရှိကြသော်လည်း ကုလားတင်မောင်၊ တင်မြလေးနှင့် စကီနာတို့ သိကြသည်။

မြဒင်၏ အပြုံးများသည် သူတို့၏ လျှို့ဝှက်ကြံစည်မှုကို သိနေသည်ဟု ဖော်ပြနေသည် မဟုတ်ပါလား။

စကီနာမျက်နှာ ဆီးရွက်သာသာ ရှိ၏။ မြဒင်သည် သိလျက်နှင့် မသိဟန်ဆောင်လျက် စကီနာကို မေးလိုက်သည်။

"နွားချေးတွေက ထင်းအစား ထိုး သုံးလို့ရလို့လား"

"ရတာပေါ့ အာကိုကြီး"

"ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နွားချေးတွေကို မလုံးဘဲ နဂိုမူလအတိုင်း မီးစိုက်လို့ မရဘူးလား စကီနာ"

"ရပါတယ် အာကိုကြီး"

"ဒါဖြင့် နွားချေးတွေကို ဘာလို့ လုံးထားတာလဲ"

"အာကိုကြီးက နွားချေးလုံးတွေ ဘယ်မှာတွေ့ခဲ့လို့လဲ"

"နွားတဲထဲမှာ"

ဟု မြဒင်ပြောလိုက်သည်။

စကီနာ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

"ဒီမှာ မစ္စတာ ခရစ်ပင်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"စကီနာလိုချင်တဲ့ နွားချေးလုံးကို ကျွန်တော်သွားယူလိုက်ဦးမယ်"

"ကိုမြဒင်ကလည်းဗျာ။ နွားချေးလုံးယူတာကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ယူစရာမလိုပါဘူးဗျာ။ ကျွန်တော့်ပုလိပ်တွေ ခိုင်းလိုက်ပါ့မယ်"

"နွားချေးလုံးကို သူတို့သဘောပေါက်မှာ မဟုတ်ဘူးဗျ"

"ကိုမြဒင်ကလည်းဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ပုလိပ်တွေကို တော်တော်အထင်သေးတာဘဲကို"

"အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး မစ္စတာ ခရစ်ပင်။ အကြောင်းရှိလို့ပါ။ နောက်တော့ ခင်ဗျားသဘောပေါက်သွားပါလိမ့်မယ်"

"ကောင်းပါပြီဗျာ ... ကောင်းပါပြီ"

ထို့နောက်တော့ အလွတ်စုံထောက်မြဒင်သည် ပုလိပ်သားတစ်ယောက်နှင့်အတူ စကီနာတို့ နွားတဲသို့ ထွက်ခဲ့ပါတော့သည်။

အခန်း (၁၄)

နွားချေးလုံး

အလွတ်စုံထောက် မြဒင်သ... ရှေ့မှ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် နွားတဲ... သွားနေသောကြောင့် နောက်မှ လိ... ပါလာသော ပုလိပ်သားသည် မြ... ကိုမီရန် ကြိုးစားလိုက်နေရသည်...

တစ်ဖက်ကုပ် တဲထဲတွင် နွ... ကြီးတစ်ကောင်နှင့် သားပေါက် နွ... လေးတစ်ကောင်ကို တွေ့ရသည်...

သားပေါက်ကလေးသည် မိ... နို့ကို မြိန်ရေရှက်ရေ စို့နေသည်...

နွားမကြီးသည် မြဒင်တို့ဝင်... သည်ကို တွေ့လျှင် ခြေထောက်တ... ပြင်နှင့် ဖြစ်သည်။

မြဒင်သည် နွားအကြောင်းကို ... သူပီပီ စုတ်သပ်လိုက်ပြီး ကုပ်ကို... ပေးလိုက်သည်။ နွားမကြီးငြိမ်သွား...

မြဒင်သည် နွားမကြီး နော... ဘက်ရှိ နွားချေးပုံရှိရာသို့ သွားလို... သည်။ နွားချေးပုံသို့ ရောက်လျှ... မှဆိုးထိုင် ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်သည်...

နွားချေးပုံထဲတွင် နွားချေး... ကြီးငယ်လတ် အလုံးများကို တွေ့... သည်။ ထို့ကြောင့် မြဒင်သည် မှ... ထိုင် ထိုင်ချလိုက်သည်။

နွားချေးပုံထဲတွင် နွားချေး... ကြီးငယ်လတ်များ ရောထွေး... သည်။ ထိုအထဲမှ နွားချေးလုံးကြီး... ကောက်ယူ၍ မြဒင် စကြည့်သည်...

နောက် အလုံးလေးကိုယူ... စကြည့်သည်။ ထိုမှ အလုံးငယ်ကို... ၍ မြဒင် စကြည့်ပြန်သည်။ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

နောက် အလုံးလတ်ကို စကြည့်ရာမှ မြဒင်ပြုံးလိုက်သည်။

ထိုသို့ နွားချေးလုံးများကို ကြည့်လိုက်၊ ပြုံးလိုက်၊ ခေါင်းညိတ်လိုက် လုပ်နေသော မြဒင်ကို ကြည့်ပြီး အနီးတွင်ရပ်နေသော ပုလိပ်သားသည် ပြုံးတေ့တေ့ဖြင့် ကြည့်သည်။

သူ၏အပြုံးထဲတွင် မြဒင်ရူးသွားပြီလားဆိုသည့် အတွေးများ ရောပြွမ်းနေသည်။

မြဒင်သည် ပုလိပ်သားအား အရေးမထားဘဲ နွားချေးလုံးများအနက်မှ အလုံးလတ်ကိုယူပြီး ထွက်ခဲ့သည်။

အကြောင်းဆိုသော် နွားချေးလုံးအလတ်သည် နွားချေးလုံးကြီးထက် ၍ အလေးချိန်စီးနေသောကြောင့် ဖြစ်ပါတော့သည်။

အခန်း (၁၅)
ကွန်ကရက်ကျူလေးရှင်း

နွားချေးလုံးကိုကိုင်၍ အိမ်ထဲဝင်လာသော မြဒင်ကိုတွေ့လျှင် အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်သည် အားပါးတရရယ်သည်။

အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်က တဟားဟား ပွဲကျနေသော်လည်း လူလားတင်မောင်၊ တင်မြလေးနှင့် စကီနာတို့မှာ မရယ်နိုင်အောင် တုန်လှုပ်လျက်ရှိသည်။

မြဒင်သည် တဟားဟားနှင့် ပွဲကျနေသော အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်ကို နွားချေးလုံးကို ပေးလိုက်သည်။

အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်သည် နှာခေါင်းကိုရှုံ့လိုက်ပြီး ပြောသည်။

"မယူပါရစေနဲ့ဗျာ။ စကီနာကို ပေးလိုက်ပါ"

"ပေးပါ အာကိုကြီး။ ပေးပါ။ ကျွန်မထင်းစိုက်ဖို့ လုံးထားတာပါ"

ဟု စကီနာက မြဒင်ထံမှ အလုအယက် တောင်းသည်။

"ဘယ်လိုလဲ မစ္စတာခရစ်ပင်၊ ပေးလိုက်ရမလား"

ဟု အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်ကို မြဒင်မေးလိုက်သည်။

အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်သည် ငြိမ်နေသည်။

"ပေးပါ အာကိုကြီး။ ကျွန်မကို ပေးပါ"

ဟု စကီနာက တစာစာလုပ်ပြန်သည်။

"ဘယ်လိုလဲ မစ္စတာခရစ်ပင်"

"စကီနာကို ပေးလိုက်ပါ ကိုမြဒင်။ သူက ထင်းစိုက်ဖို့လုံးထားတာပါ"

"ဟုတ်ပါတယ် အင်စပက်တော်မင်း။ အင်စပက်တော်မင်းကိုနော် ကျေးဇူးနော် အများကြီးတင်ပါတယ်ရှင်"

မြဒင်သည် အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်အား စိမ်းစိမ်းကြည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

"မစ္စတာ ခရစ်ပင်ကလည်းဗျာ၊ အင်စပက်တော် တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သဘောမပေါက်ဘဲကိုဗျ"

"ဘာကို သဘောပေါက်ရမှာလဲ ကိုမြဒင်"

"သက်သေခံ လိပ်ပြာတောင် စိန်ဘယက်ကြီးကို စကီနာကို ပေးလိုက်ပါလို့ အလွယ်တကူ ပြောနေလို့ဗျ။ ဒါ နွားချေးလုံး မဟုတ်ဘူးဗျ။ သက်သေခံ ... သက်သေခံဗျ"

"ခင်ဗျားလက်ထဲကဟာက နွားချေးလုံးကြီးဗျ။ သက်သေခံပစ္စည်း မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားမို့ မရှုံ့မရှာ ယူလာတယ်ဗျာ"

မြဒင်သည် နွားချေးလုံးကို လေထဲမြှောက်တင်ပြီး ပြန်ကျသည်နှင့် ဖမ်းပြီး အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်ကို အပြတ်ပြောလိုက်သည်။

"စကီနာ ဉုံဖွမ်းပြီး နွားချေးတွေနဲ့လုံးထားတဲ့ လိပ်ပြာတောင် စိန်ဘယက်ကြီးဗျ။ ကျွန်တော်ပြောတာကို ယုံပါ။ သူတို့တွေပြောတဲ့ စကားတွေကို မယုံပါနဲ့"

"ဘာတွေ လာပြောနေတာလဲ ကိုမြဒင်"

"ကျွန်တော့်စကားကို ခင်ဗျား လက်မခံဘူးဆိုရင် စကီနာကိုမေးလိုက်ပေါ့"

"စကီနာ မှန်မှန်ပြော"

ဟု အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်က မေးသည်။

"အာကိုကြီးနော် ရူးသွားပြီ။ အင်စပက်တော်မင်း ပြောတယ်နော် မှန်ပါတယ်။ ကျွန်မကိုပေးပါ အင်စပက်တော်မင်း"

"ကဲ ... ကိုမြဒင် ခင်ဗျား ဘာပြောဦးမလဲ။ ခင်ဗျားရူးသွားပြီ"

"ကျွန်တော်မရူးပါဘူး။ ဘယ်သူရူးတယ်ဆိုတာသိရအောင် ဒီနွားချေးလုံးကို ခွဲကြည့်လိုက်ပါ"

ဟုပြောပြီး အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်ကို မြဒင်ပြောလိုက်သည်။

အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်သည် နှာခေါင်းရှုံ့၍ယူပြီးလျှင် အနီးရှိ ပုလိပ်အား ပေးလိုက်သည်။

မတတ်သာ၍ ယူလိုက်ရသော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်း ပုလိပ်သားသည် နှာခေါင်းတရှုံ့ ရှုံ့ ဖြစ်၏။

မြဒင်သည် ပုလိပ်သား၏ အပြုအမူကိုကြည့်ပြီး ခပ်မာမာပြောလိုက်သည်။

"ဟေ့ ...မင်းတို့ဆရာ ရူးသလား၊ ငါရူးသလားဆိုတာ သိရအောင် နွားချေးလုံးကို ချေလိုက်စမ်း"

ပုလိပ်သားသည် နွားချေးလုံးကို သူ့လက်ထဲကိုင်ထားရာမှ အင်စပက်တော်ခရစ်ပင်ကို ကြည့်သည်။

အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်သည် ပုလိပ်သားအား ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

သို့တစေ ပုလိပ်သားသည် မခြေ။ မြဒင်ကို ပြန်ကြည့်သည်။ သူ့အကြည့်ထဲတွင် သံသယများ ပါဝင်နေသည်။ မြဒင် ဒေါသပေါက်ကွဲသွားသည်။

"ဒီမှာ မစ္စတာခရစ်ပင် ... ခင်ဗျားပုလိပ်သားက ခင်ဗျားအမိန့်ကို မနာခံဘူးဗျ။ အဲဒါ ခင်ဗျားအတွက် အားနည်းချက်ပဲ"

ဟု အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်ကို မြဒင်သတိပေးလိုက်သည်။

နောက် မြဒင်သည် ပုလိပ်သားအား စူးစူးဝေါက်ဝေါက်ကြည့်ပြီး အသံပြတ်နှင့် ပြောသည်။

"ဟေ့ကောင် ခြေလေကွာ။ ဘာလုပ်နေတာလဲ။ ငါပြောတာကို မင်း မကြားဘူးလား။ ငါ့ကိုဘာထင်လို့လဲ"

"မင်းကြီးကိုယ်တိုင်က တာဝန်ပေးထားတာကွ။ မင်းပြုတ်ချင်လို့လား"

ဤအခါကျမှ ပုလိပ်သားသည် နွားချေးလုံးကို မခြေချင် ခြေချင်ဖြင့် ခြေသည်။

"ဟား ...ဟား ...ဟား"

မြဒင်ရယ်သံများသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို လွှမ်းမိုးသွားသည်။

မြဒင်၏ ရယ်သံများအောက်တွင် လိပ်ပြာတောင် စိန်ဘယက်ကြီးသည် ငွားငွားစွင့်စွင့်နှင့် ဘွားခနဲ နွားချေးလုံးထဲမှ ထွက်ပေါ်လာသည် မဟုတ်လား။ အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်နှင့် ပုလိပ်သားများ မျက်လုံးပြူးကုန်ကြသည်။

ကုလားတင်မောင်၊ တင်မြလေးနှင့် စကီနာတို့မှာ ခေါင်းမဖော်ဝံ့ဘဲရှိသည်။ အသားများလည်း တဆတ်ဆတ် တုန်နေကြသည်။

"ဘယ်လိုလဲ မစ္စတာခရစ်ပင်။ ကျွန်တော်ရူးသလား၊ ခင်ဗျားရူးသလား၊ စကီနာရူးသလား ပြောစမ်းပါဗျ"

"တောင်းပန်ပါတယ် ကိုမြဒင်။ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ"

"မလိုပါဘူးဗျာ။ ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်က လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေပါ။ စိတ်ဆိုးစရာအကြောင်းလည်းမရှိပါဘူး"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုမြဒင်"

မြဒင်သည် အပြုံးများဖြင့် တုံ့ပြန်ရာမှ ပုလိပ်သားလက်ထဲမှ ဘယက်ကြီးကိုယူပြီး အတောင်နှစ်ဖက်မှ ဖြန့်ကိုင်ပြီး အင်စပက်တော်ခရစ်ပင်ကို ပြလိုက်သည်။

အင်စပက်တော် ခရစ်ပင်သည် မြဒင်လက်ထဲမှ လိပ်ပြာတောင် စိန်ဘယက်ကြီးကိုတွေ့လျှင် စုတ်တသတ်သတ်ဖြစ်၏။

"ဒီမှာ မစ္စတာခရစ်ပင်"

"ပြောပါ ကိုမြဒင်"

"လိပ်ပြာကြီးရဲ့ ဗိုက်သားမှာ စီထားတဲ့ နှစ်လုံးရေး စိန်က တစ်လုံးကို တစ်ရက်တီရှိတယ်ဗျ။ နှစ်လုံးဆိုတော့ နှစ်ရက်တီပေါ့ဗျာ"

"ဟုတ်ကဲ့"

"တစ်ရက်တီမှာ ဘီ ၂၀ တယ်ဆိုတော့ စုစုပေါင်း ဘီ တောင် ရှိတယ်ဗျ"

"အားပါးပါး"

အနီးရှိ ပုလိပ်သားထဲမှ ထွက်လာသည်။

"ဒီမှာ မစ္စတာခရစ်ပင်"

"ပြောပါ ကိုမြဒင်"

"ဒီစိန်နှစ်လုံးရဲ့ အရောင် ကလည်း ခဲလည်းမဟုတ်ဘူး။ လည်း မဟုတ်ဘူးဗျ"

"ဒါဖြင့် ...ဘာအရောင် ကိုမြဒင်"

"ကြက်ဆူ"

"ကြက်ဆူဆိုတာ ဘာကို တာလဲ ကိုမြဒင်"

"ကြက်ဆူဆိုတာ ဝါဖန့် အဆင်းရှိတာကို ပြောတာဗျ။ ကြက်ဆူကို နိုင်ငံခြားသားတွေ တယ်လေဗျာ"

"ဟုတ်ပါတယ် ကိုမြဒင်"

"လိပ်ပြာကြီးရဲ့ မျက်လုံးတွေ လည်း ကြည့်ပါဦးဗျ"

မြဒင်စကားကြားလျှင် ပက်တော်ခရစ်ပင်သည် ရှေ့သို့ လိပ်ပြာတောင် စိန်ဘယက်ကြီး ကြည့်သည်။

"မျက်လုံးနှစ်လုံးမှာ ပတ္တမြား လုံး မြှုပ်ထားတယ်ဗျ"

"အင်း ..."

"လိပ်ပြာကြီးရဲ့ အတောင် ဖက်တစ်ချက်စီမှာတော့ ရတ အပွင့်ညီ အသန့်တွေကို တစ်ဖက် ပွင့်စီ ခြယ်ထားတယ်လေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘော့ ၁၈ ပွင့်ပေါ့''

''၁၈ ပွင့်ဆိုတော့ ကိုးနဝင်းပေါ့ ဆော် ကိုမြဒင်''

''ဟဲ ...ဟဲ ...ခင်ဗျားက ဘယ်ဆိုးလို့တုံး''

''ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုမြဒင်''

''ခင်ဗျားက ကိုးနဝင်းအကြောင်း သိနေလို့ပါ''

''ဟုတ်ပါတယ် ကိုမြဒင်။ အဖေ က အင်္ဂလိပ်လူမျိုးဖြစ်ပေမယ့် ကျွန် တော်က ရန်ကုန်မှာမွေးပြီး ရန်ကုန် မှာပဲ ကြီးတာလေ''

''မှန်ပါတယ် မစ္စတာခရစ်ပင်''

''ကိုမြဒင်ကို တစ်ခုမေးရဦး မယ်''

''ဆိုပါ မစ္စတာခရစ်ပင်''

''ကိုးနဝင်းဆိုပြီး ဘာလို့အခုလို အနုကြမ်းအစီး ခံရတာလဲ''

''ဟဲ ...ဟဲ ...မစ္စတာခရစ် ပင်က အလာကြီးပါလားဗျ''

''မဟုတ်ပါဘူး ကိုမြဒင်။ ကျွန် တော်သိချင်လို့ပါ''

''ကိုးနဝင်းဆိုတာတော့ ... အန္တရာယ်ကင်းတာတော့ အမှန်ပဲပေါ့''

''ဒါဖြင့် ဘာလို့ အခုလို အနု ကြမ်းစီးပြီး အလုခံရတာလဲ ကိုမြဒင်''

''ဒီလိုပါ မစ္စတာခရစ်ပင်''

''ဟုတ်ကဲ့''

''ဗိုက်သားက ကြက်ဆူနှစ်လုံး ရယ်၊ မျက်လုံးနှစ်လုံးက ပတ္တမြားနှစ် လုံးကြောင့် ကိုးနဝင်းပျက်သွားလို့ပါ''

''ဟုတ်ကဲ့''

''နောက်ထပ် ငါးပွင့်ထပ်ဖြည့်မှ ကိုးနဝင်းကျေမှာဗျ''

''ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုမြဒင်''

''၂၇ ပွင့်မှ ကိုးနဝင်းဖြစ်မှာ လေ။ ၂ + ၇ = ၉ နှစ်အပေါင်း ခုနစ်၊ ကိုးမဟုတ်ဘူးလား မစ္စတာ ခရစ်ပင်''

''ဟုတ်ပါတယ် ကိုမြဒင်''

''အခု ကိုးနဝင်းမြောက်ဖို့ ငါး ပွင့်လိုနေတယ်''

''မှန်ပါတယ် ကိုမြဒင်''

''အတောင်နှစ်ဖက်က ကယ်လို့ သာပေါ့ဗျာ။ သို့မဟုတ်ရင် လုံးလုံးဆုံး ရှုံးသွားနိုင်တယ်။ အတောင်နှစ်ဖက်မှာ စီထားတဲ့ အပွင့် ၁၈ ပွင့်ကြောင့် ပြန်ရ တာဗျ''

''ကိုမြဒင် ဗေဒင်လည်း တတ် တာကိုး''

''မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါဟာ ကျွန် တော်တို့အဖေတွေရဲ့ ရှေးရိုးအယူ အဆပါ။ ဒါပေမယ့် ကိုးနဝင်းဆောင် ရင် အောင်မြင်တာတော့ အမှန်ပဲဗျ''

''ဒါဆို ကျွန်တော်လည်း ကိုး နဝင်းဆောင်ရရင် ကောင်းမလား ကိုမြဒင်''

''ဒါက ခင်ဗျားသဘောပါ''

''ခင်ဗျားဆီက အကြံဉာဏ် တောင်းတာပါ''

''ဒါဆို ဆောင်ပါ မစ္စတာခရစ် ပင်။ ခင်ဗျားအန္တရာယ်ကင်းစွာနဲ့ တာ ဝန်တွေကို ထမ်းဆောင်နိုင်ပါလိမ့် မယ်''

''ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုမြဒင်''

''ဒါထက် မစ္စတာခရစ်ပင်''

''ပြောပါ ကိုမြဒင်''

''လိပ်ပြာတောင်ကြီးမှာ စီချယ် ထားတဲ့ စိန်ပွင့်တွေနဲ့ ပတ္တမြားပွင့်တွေ ကို သေသေချာချာ စီစစ်ဗျ''

''စီစစ်စရာ မလိုပါဘူး ကိုမြဒင်။ အားလုံး လက်ရာမပျက် ရှိပြီးသား တွေ့နေရတာပဲ''

''မဟုတ်ဘူးလေဗျာ''

''ဟုတ်ကဲ့''

''ကျွန်တော်က စိန်ဘာဘူကို တစ်ပွင့်မှ မလျော့စေရဘူးလို့ အာမခံ ခဲ့လို့ပါ''

''အခု အပြည့်ပါပဲ ကိုမြဒင်။ တစ်ပွင့်မှ မလျော့ပါဘူး။ မူလအတိုင်း ပဲ။ ခင်ဗျားဂတိအတိုင်း တစ်လုံးမှ မလျော့ဘူး''

''သေချာတယ်နော် မစ္စတာ ခရစ်ပင်''

''DEAD SURE သေချာတယ် ကိုမြဒင်''

''ဒါဆို ဒီလိပ်ပြာတောင်ကြီးကို ခင်ဗျားကိုအပ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားကတစ် ဆင့် မင်းကြီးကို တင်ပြပေးပါ''

''ကိုမြဒင်ကလည်းဗျာ မင်းကြီး ကိုယ်တိုင်က ခင်ဗျားကို တာဝန်ပေး ထားတာ။ ခင်ဗျားအပ်လည်း ရပါ တယ်ဗျ''

''မဟုတ်ဘူးလေ မစ္စတာခရစ် ပင်''

''ဆိုစမ်းပါဦး ကိုမြဒင်''

''ကျွန်တော်အပ်ရင် ခင်ဗျား သိက္ခာကျမှာပေါ့ဗျ။ သေသေချာချာ လည်း စဉ်းစားပါဦး မစ္စတာခရစ်ပင်''

ထိုအခါ အင်စပက်တော်ခရစ် ပင်သည် အလွတ်စုံထောက် မြဒင် အား လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရာမှ ချီးမွမ်း စကား ဆိုပါတော့သည်။

"CONGRATULATION"

ဇော်မော်လင်း

---

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေကို
ဘကျပ်ဝိဓဝင်အောင်
စားမြွေဒေါင်းဆောင်ပေါ်အိုက်ကို
ပစ်သတ်ဖမ်းဆီးခဲ့စဉ်က

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဓားပြခေါင်းဆောင်ပေါ်အိ

ကို

ပစ်သတ်ဖမ်းဆီးခဲ့စဉ်က

ရွှေဘိုဘာမထိခင်အောင်

အလိုရှိသည်၊
လူဆိုးကြီးပေါ်အိ၊
အသက်(၄၀)ခန့်၊
အသားဖြူစပ်စပ်၊ သျှောင်ဆံထုံး
ကျောက်ပေါက်မာနှင့် မျက်နှာဝိုင်း
နှုတ်ခမ်းမွေးထူထူ၊ ဝဝဖိုင့်
လူဆိုး၊ လူ(၂)ဦးအားသတ်သွား
ဓားပြခေါင်းဆောင် ဖြစ်သည်။
အသေရရ၊ အရှင်ရရ ဆုတော်
ငွေ(၅၀၀)ဆုချမည်။
ပုံ-မစ္စတာ အေ.ဒီဘလူးဘတ်
ခရိုင်ပုလိပ်မင်းကြီး
ရွှေဘိုခရိုင်၊
၁၃.၄.၁၉၃၆

၁၉၃၆-ခုနှစ် မိုးတွင်းမိုးရာသီ တ်လအတွင်း ...

ရွှေဘိုခရိုင်၊ ရေဦးမြို့နယ်ပုလိပ် အုပ်ရုံးခန်းရှေ့ I.P ဌာနအုပ်က ပ်ဗိုလ်ကပြား မစ္စတာတားနား TUNNER) ဖြစ်၏။ မျက်နှာ မျောမျော၊ အသားအရေ နီစပ် အရပ် ၆ ပေမျှ၊ ပေါင် ၂၀၀ ရှိနိုင်သည်။ သတ္တိကောင်းသ တ် ခက်ထန်သူ BOXING CHAMPION တစ်ဦးပါ။ ရွှေဘိုမြို့နှင့် ရေဦးက ၂၈ မိုင်အဝေးမှာ တည်ရှိ၏။ ရွှေဘိုမှာကဲ့သို့ အင်္ဂလိပ်ကုလားဖြူဟူ သမျှကို ရက်ရက်စက်စက် မုန်းတီး တတ်ကြသူချည်းပါ။ ပုလိပ်ရာဇဝတ် အုပ် S.I.P ဖြစ်သူ ကိုဖေခင်က I.P မစ္စတာတင်းနား၏ လက်အောက်၌ တာဝန်ယူရ၏။ ကိုဖေခင် အသက်က ၂၆ နှစ်။ အရပ်အမောင်းက ၅ ပေ ၁၁ လက္မ၊ ကိုယ်အလေးချိန်ပေါင် ၁၄၀၊ အသက် ၃၀ ရှိ မစ္စတာတင်း နားနှင့် ကိုဖေခင် အစေးမကပ်လှ။ ကိုဖေခင်ကလည်း BOXING သမား ပါ။ မဟုတ်လျှင် မခံတတ်။ အင်္ဂလိပ် မျက်နှာဖြူတို့၏ လက်အောက်ခံဘဝ ၌ အလုပ်လုပ်နေရလင့်ကစား တကယ် မှာတော့ ကိုဖေခင်က ဒို့ဗမာအစည်း အရုံးအဖွဲ့သို့ တိတ်တဆိတ် သခင် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သည်။ သခင်ဖေခင်ပေါ့။

အဲဒီ ၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော် ဝါရီလ ၂၅ ရက်က ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား/သူများကို ကိုအောင် ဆန်း၊ ကိုနုတို့ ခေါင်းဆောင်၍ ဒုတိယ အကြိမ်မြောက် ကျောင်းသားသပိတ် ကြီးဆင်နွှဲနေမှု၊ တစ်နိုင်ငံလုံး အထက် တန်း၊ အလယ် တန်းကျောင်းတွေ လည်း ကျောင်းတွေပိတ်၊ သပိတ်ကြီး မှာ ပါဝင်နေမှု၊ ရေဦးအထက်တန်း ကျောင်းတွေပါ ပါဝင်သပိတ်ဆင်နွှဲ နေမှုတို့ကို ကိုဖေခင်တစ်ယောက်က တိတ်ဝိတ်ပုန်း အားပေးနေပါသည်။

အိုင်ပီမစ္စတာတင်းနား အမိန့် အရ ပုလိပ်ဌာနရှေ့တွင် ပန်ချာပုလိပ် ၁၀ ယောက်နှင့် ဗမာပုလိပ် ၁၀ ယောက် အား ကိုဖေခင်က တန်းစီရပ်ကာ သတိ ဆွဲထားစေသည်။ ကိုဖေခင် အပါ အဝင် အားလုံးသည် UNIFORM အပြည့်အစုံ ရိုင်ဖယ်၊ ကျည်ဆန်အပါ အဝင်နှင့် ကိုဖေခင်ရဲ့ခါးမှာတော့ 45. BOW ခြောက်လုံးကိုချိတ်လျက် ညနေ ၆း၃၀ နာရီ၌ မစ္စတာတင်းနား ဌာန အတွင်းမှ ထွက်ချလာသည်။ သူ့မျက်နှာ က ယောက္ခမကပါးရိုက်ထားလို့ မကျေ မချမ်းဖြစ်နေသည့် မျက်နှာမျိုး။

"နားထောင်ကြ။ ကနေ့ည ၈း၀၀ နာရီတိတိ၊ လက်နက်အပြည့် အစုံ၊ ရိက္ခာအပြည့်အစုံနဲ့ မြင်းစီးပြီး တော့ ထွက်ရမယ်။ ဓားပြခေါင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင် ပေါ်အိကို အသေရရ၊ အရှင်ရရ ဖမ်းဖို့ပဲ။ မဟာမြိုင်၊ ဒါမှမဟုတ် နောတောထဲမှာ ပေါ်အိနဲ့အတူ ဓားပြတစ်စုရှိနေတယ်လို့ ကနေ့ပဲ သတင်းရထားပြီ။ နောတောကဝေးတော့ မြင်းနဲ့ ခရီးထွက်ရမယ်။ ဘယ်နှစ်ရက်ကြာမယ်မပြောနိုင်ဘူး။ ရိက္ခာနဲ့ အိုးထမင်းအဖွဲ့ပါရမယ်။ ရိုင်ဖယ်ကျည်ဆန် တစ်ယောက်ကို အတောင့် ၃၀ ပါရင် လုံလောက်ပြီ။ ခရာ၊ ဓားမြှောင်၊ စောင်လည်း ပါပါစေ။ တောတွင်းက အေးတယ်။ မိုးကာလည်း ယူခဲ့ကြ။ ဒဲလ်ကီးဆင်းဆေးသေတ္တာအသေး ယူလာပါ။ ကိုင်း ... တပ်စုခွဲမယ်။ ဗမာတစ်စုကို ဖေခင်အုပ်ချုပ်။ ရှေ့ကတက်။ ပန်ချာအုပ်စုက ငါတာဝန်ယူမယ်။ နောတောကြီးထဲကို ဖေခင်တို့ ဗမာပုလိပ်တွေက မြောက်ဘက်က တက်စုလိုက်၊ ငါတို့က တောင်ဘက်က ဝိုက်တက်မယ်။ လူမှားမပစ်မိစေနဲ့။ ခရာသံပေးပြီးတက်။ ဝိုက်ကျယ်ကနေ ဝိုက်ကျဉ်းဖြစ်အောင် စုစုစည်းစည်းလုပ်။ တစ်ခါတုန်းက ဓားပြခေါင်းဆောင် ဒေါင်းညိုကို ဖမ်းသလို ဖမ်းရမယ်။ ကဲ ... အားလုံးသိရင် တန်းဖြုတ် ဒါပဲ။ မရှင်းရင် ဖေခင်ကိုမေးကြ''

လွန်ခဲ့သည့်နှစ်က အလောင်းမင်းတရား ဦးအောင်ဇေယျအား အန်တုစိန်ခေါ်ခဲ့သူ ခင်ဦးစားလကျ်ာပျံချီချစ်သူ၏အနွယ်ဖြစ်သူ ဓားပြခေါင်းဆောင် ဒေါင်းညိုကြီးနှင့် အဖွဲ့အား မဟာမြိုင်အတွင်းတွင် တိုက်ပွဲဆင်၍ ကိုဖေခင်တို့ ဖမ်းယူရသည်။ တောနက်လှသဖြင့် ကျားရဲ၊ ဆင်ရိုင်း၊ ကျားသစ်၊ မြွေဆိုးတွေကြား၌ နေရ၍လည်းကောင်း၊ ငှက်ဖျားစွဲ၍လည်းကောင်း ဒေါင်းညိုတို့အဖွဲ့ ကြာကြာမခံခဲ့ချေ။

ဓားပြလူဆိုးလူမိုက်ဟု အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ခေါင်းစဉ်တပ်ထားခဲ့သော်လည်း တကယ်တော့ နယ်ချဲ့အရင်းရှင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရနှင့် နောက်လိုက်လက်ပါးစေတို့အား ဓားတစ်လက်နှင့် တော်လှန်နေသူတွေပါ။ ထိုစဉ်ကာလက ရွှေဘိုချီပါရွာက ဒေက်ကြီးနှင့် မင်းခေါင်၊ ရွှေဘိုဥယျာဉ်တော်ရွာ ငပွား၊ အောက်၊ ကန့်ဘလူနယ်က ငမျော်၊ ခင်ဦးနယ်က မှတ်ကျော်၊ ရေဦးနယ်က ဒေါင်းညိုနဲ့ ပေါ်အိ၊ ဒီပဲယင်းနယ်က ဇန္ဒက၊ ပေယင်းနယ်က အိုးပေါက်ကြီး စသဖြင့် ပုန်ကန်ကြသည်။ ချီပါရွာက ငတုတ်ဆိုလျှင် ရွှေဘိုခရိုင် စက်ရှင်မင်းကြီး အင်္ဂလိပ်ကြီးအား ဓားနှင့်တက်ခုတ်ခဲ့သလို ရွှေဘိုသူ ငါးခြောက်သည် ဒေါ်လှရင် ၅၀ နှစ်နှင့် သူ့သား အောင်ဒင်က အင်္ဂလိပ်တရားသူကြီး လင်မယားအား ရွှေဘိုဈေးအတွင်း ဓားစာကျွေးပစ်ခဲ့သည်။ သားအမိနှစ်ယောက်က ဓားစာကျွေးအပြီး ...

''သခင်မျိုးဟေ့ ဒို့ဗမာ ... သခင်မျိုးဟေ့ ဒို့ဗမာ''ဟု သံကုန်ဟစ်လိုက်ချေသေးသည်။ ဒေါ်လှရင်က ''လာခဲ့ ... အင်္ဂလိပ်လာခဲ့ ... မျက်နှာဖြူတွေ တပ်ကြီးနဲ့လာခဲ့။ ဓားနဲ့ခုတ်လွှတ်မဟေ့။ ထောင်ကို ခြင်ထောင်မှတ်သဟေ့''တဲ့ဗျ။

အင်္ဂလိပ်အစိုးရက မှတ်ချက်ပြုထားသည်။ (ဗမာတစ်ပြည်လုံးမှာ ရွှေဘိုခရိုင်က လူဆိုးတွေ၊ ဗမာတွေကို အုပ်ချုပ်ရတာ အခက်ဆုံးဖြစ်သဖြင့် အုပ်ချုပ်ရေးမှာ အလွန်လိမ္မာပါးနပ်လှသည့် ခရိုင်ဝန်မင်းနှင့် ပုလိပ်မင်း[illegible] အချို့ကို ရွေးပြီး စေလွှတ်တာဝန်[illegible] ရသည်။ ဘယ်လိုမှ ပေါင်းမရ၊ ပူး[illegible] ဆုံးမ မရ၊ ဘယ်လို လက်နက်မျိုး[illegible] မှုမထင်သည့် မိုက်မိုက်ကန်းကန်း [illegible] စားတွေဖြစ်ကြ၏။ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး[illegible] လုံးဝ မလိုလားကြသူများ ဖြစ်သည်[illegible] အမေရိကန်နိုင်ငံက လူရိုင်းနီ RED INDIAN တွေနှင့် အလားတူ ဖြစ်[illegible] သည်။ ၎င်းရွှေဘို၊ ရွှေဘိုခရိုင်က [illegible] ရိုင်း၊ လူဆိုး၊ ကပ်ဖဲ့ဖဲ့လူစားတွေ[illegible] ရက်ရက်စက်စက်ကျင့်ပါမှ ရမည်[illegible] သည်)တဲ့။

ချီပါရွာက
ငတုတ်ဆိုလျှင်
ရွှေဘိုခရိုင်
စက်ရှင်မင်းကြီး
အင်္ဂလိပ်ကြီးအား
ဓားနှင့်တက်ခုတ်ခဲ့သလို
ရွှေဘိုသူ
ငါးခြောက်သည်
ဒေါ်လှရင် ၅၀ နှစ်နှင့်
သူ့သား အောင်ဒင်က
အင်္ဂလိပ်တရားသူကြီး
လင်မယားအား
ရွှေဘိုဈေးအတွင်း
ဓားစာကျွေးပစ်ခဲ့သည်

www.burmeseclassic.com

ဟုတ်သင့်သလောက် ဟုတ်၏။
...လိပ်မျက်နှာဖြူဆို လုံးဝဆိုလုံးဝ ...သင့်မခံတတ်ကြပါ။ ဘယ် ...က်ကောင်းတာလုပ်လုပ် လက် ...ခံတတ်ကြပါ။ ထိုလူစားထဲတွင် ...တော့ဖေဖေ ကိုဖေခင်တစ် ...က်လည်း ပါ၏တည်း။

(၂)

မဟာမြိုင်အတွင်းပိုင်းသို့ ကိုဖေ ...စီးသည့် ပုလိပ်တပ်ဖွဲ့ ၁၁ ...က် မြင်းကိုယ်စီနှင့် ရောက်ခဲ့ပြီ။

တောသည် နက်၏။ ညနေ ...င်လုလု အချိန်။

တိရစ္ဆာန်တွေ အိပ်တန်းတက် ...ပြီ။

တိရစ္ဆာန်လေးတွေ၏ ဆူဆူညံ ...အသံလေးတွေကို ကိုဖေခင်တို့ ...နေရ၏။ တော်တော်ဝေးဝေးဆီ ...ခေါင်းတွန်သံ။

"အိုးဝေ ... အိုးဝေ"

သစ်ပင်နွယ်ပင်တို့သည် တစ် ...ကို နှစ်ပင်ယှက်နေသဖြင့် အလင်း ...င် အားနည်းနေသည်။ ကိုဖေခင် ... စီးလာသော မြင်းများ၏ ခြေ ...က်တစ်ဝက်သည် သစ်ရွက်သစ် ...တွေကြား မြုပ်နေ၏။

တရှဲရှဲ ... တရှဲရှဲ အသံတွေက ... ညံနေဆဲ။

အနီးသို့ တောကြီးမြိုင်ကြီး ...င်း ပုန်းအောင်းနေတတ်သော ...ခေါင်းဆောင် ပေါ်အိတ်တို့ အဖွဲ့ ... လိုက်လံရှာဖွေလျက် ရှိနေစဉ် ... ကိုဖေခင် လွှတ်ထားသူ ရှေ့စီး (...INT)မှ ပုလိပ်ဆာဂျင် မောင်လု ... မြင်းနှင့် ဒုန်းစိုင်းပြေးလာသည်။ သူ့မြင်းပြေးသံက တရှဲရှဲနှင့်။

"ဆရာ ရှေ့ကိုက် ၃၀၀ အကွာလောက်မှာ ဓားပြတွေ ထမင်းချက်စားနေတာကို တွေ့ရပြီ"

"သေချာလား ဘယ်နှယောက်လဲ"

"၁၅ ယောက်လောက်ရှိမယ် ဆရာ"

"အင်း ... ကောင်းပြီ။ ရိုင်ဖယ်ကျည်ထိုး၊ အသင့်ပြင်။ ငါပြောတာနားထောင်။ ဓားပြခေါင်းဆောင် ပေါ်အိတ်ရဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်ကို မင်းတို့ သိထားပြီးမဟုတ်လား။ ပေါ်အိတ်ကြီးကို ငါကိုယ်တိုင် အရဖမ်းမယ်။ သူ့ကို မင်းတို့ ပစ်မသတ်နဲ့။ ကျန်တဲ့ဓားပြတွေကို အသေပစ်။ လက်မြှောက်တဲ့ အကောင်ကို မပစ်နဲ့။ အရှင်ဖမ်း။ လက်နက်ကို အရင်သိမ်း။ ကဲ ... ခွဲတက်မယ်၊ မကြောက်နဲ့။ ငါရှေ့က တက်မယ် ... ဒါပဲ"

ပုလိပ် ၁၁ ယောက် တပ်ဖွဲ့သည် မြင်းအားလုံးကို သေသေချာချာ သစ်ပင်မှာ ကြိုးချည်ထားခဲ့ပြီး ဓားပြတွေရှိရာသို့ လူခွဲ၍ ပစောက်ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် လက်နက်စွဲကိုင်၍ တိတ်တိတ်ကလေး ချီတက်သွားသည်။ ရာဇဝတ်အုပ် ကိုဖေခင်က ခြောက်လုံးပြူးကို ညာလက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ထား၏။

ဓားပြများမှာ ထမင်းချက်ရင်း အရက်သောက်စား မူးယစ်နေပုံရသည်။ ၁၅ ယောက်၊ ၂၀ အုပ်စု၏ အစွန် သစ်မြစ်ဆုံပေါ်၌ အသားဖြူဖြူ ဝဝဖိုင့်ဖိုင့် ထိုးကွင်းမင်ကြောင်တွေနှင့် အင်္ကျီမပါ ဗလာဖြင့် ဘျောင်ဆံထုံး နက်ပြောင်ပြောင်နှင့် လူကြီးက ဓားပြခေါင်းဆောင် ပေါ်အိတ်ပင်တည်း။ သည်ဓားပြအုပ်စုထဲ၌ မိန်းကလေး နှစ်ယောက်လည်း ပါ၏။ ထမင်းချက်လျက် ရှိနေ၏။

ကိုက် ၅၀ ခန့်အရောက် ကိုဖေခင်က သူ့လူများအား လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်မှာ "မိန်းကလေးတွေကို မပစ်နဲ့"တဲ့။

၁၀ မိနစ် တိတ်တဆိတ်ငြိမ်နေပြီးမှ ကိုဖေခင်က ...

"ဟိတ် ... ဓားပြပေါ်အိတ်၊ မင်းတို့ကိုဝိုင်းထားပြီ၊ လက်မြှောက်လိုက်"

ကိုဖေခင်က သံကုန်ဟစ်လိုက်သည်။

အားလုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား၏။

ဟိုပြေး ... ဒီပြေး ပြေးကုန်၏။

"ဒိန်း ... ဒိန်း"

ပေါ်အိတ်ကြီးဘက်မှ သေနတ်သံ။

"ပစ်"

ကိုဖေခင်၏ ပစ်မိန့် ...။

"ဒိုင်း .. ဒိုင်း .. ဒိုင်း ... ဒိုင်း"

"ဒက် .. ဒက် .. ဒက် .. ဒက်"

တိုက်ပွဲဖြစ်ပြီ။

ဓားပြတွေဘက်ကလည်း တုံ့ပြန်ပစ်သည်။ ပုလိပ်တစ်စုက လူရွေးပြီး ပစ်နေ၏။ ပစ်ရင်း ပစ်ရင်း ရှေ့သို့ တိုးတက်သွားသည်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ၁၀ ပေမျှအကွာ၌ တည်ရှိနေကြပြီ။ အနီးကပ်တိုက်ပွဲပေါ့။ ဓားပြခေါင်းဆောင် ပေါ်အိတ်ကြီး အနီး ဘယ်သူမှ မရှိတော့ချေ။ ပေါ်အိတ်ကြီးသည် ရဲရဲတောက် မတ်တတ်ရပ်နေ၏။ သူ့ဘယ်ဘက်လက်ထဲတွင် လုံတံကြီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်လျက်။

ဘယ်သူ့ကိုမှ မထိသည့်မျက်နှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြင့် အံကိုကျိတ်ထားရင်း သူ့ရှေ့ရှိ ကိုဖေခင်အား စိုက်၍ကြည့်နေသည်။

စားတော့ဝါးတော့မည့် အသွင်။

ကိုဖေခင်က ...

"လက်နက်ချလိုက်။ ခင်ဗျားကို ကျုပ် မသတ်ချင်ဘူး။ ခင်ဗျားက လုံ၊ ကျုပ်က သေနတ်။ ခင်ဗျားခံရမယ် လက်နက်ချပါ"

စကားတစ်လုံးမှ မပြော။ မှိုတေတေနှင့် ကိုဖေခင်အား မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေ၏။

"ကျုပ် ဗမာအချင်းချင်း မသတ်ချင်ဘူး ... အဖမ်းခံပါ"

"ဟိတ် ..."

'ဟိတ်'အသံနက်ကြီးနှင့်အတူ လှံတံကြီးကို အားပါးတရ ပစ်လွှတ်လိုက်ရာ ကိုဖေခင်ကအနီးရှိ ညောင်ပင်ကြီးကို အကာအကွယ် ပြုလိုက်သည်။ လှံတံကြီးက ညောင်ပင်၌ စိုက်နေသည်။ ဤသည်တွင် ကိုဖေခင် လက်ထဲက ခြောက်လုံးပြူးမှ ကျည်တစ်ပွင့် လေနှင့်အတူ လှစ်ခနဲ ထွက်သွားသည်။ ပေါ်အိကြီး၏ လည်မျိုသို့ ဖောက်သွားသည်။ သူ တအိအိ လဲပြို သွားသည်။ ကိုဖေခင်က ဘယ်ခြေထောက်ဖြင့် ပေါ်အိ၏ ရင်ဘတ်ကို ဖိနင်းထားသည်။

"ကျုပ် မပစ်ချင်ပေမယ့် ပစ်လိုက်ရပြီ"

သူက မပီကလာ ပီကလာလေသံ ပျော့ပျော့ဖြင့် ...

"အင်္ဂလိပ်က ... အင်္ဂလိပ်က .. ကျုပ် ... ကျုပ်ကို ပိုက်ဆံ ၆ မူး ကွာတာနဲ့ သူကြီးအဖြစ်က ဖြုတ်လို့ ကျုပ် အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို စိတ်နာပြီး သူပုန်ထကာ" ဟု ပြောရင်း အသက်ထွက်သွားရှာသည်။

"တောက်"

ကိုဖေခင်၏ တောက်ခေါက်သံ။

မဟာမြိုင်တစ်တောလုံး လဲပြိုမတတ်၊ ဟိန်းဟည်း၍ သွားမတတ်။

ကိုဖေခင်တစ်ယောက် ဘာဖြစ်သွားသနည်း။

ထိုတိုက်ပွဲ၌ ဓားပြခေါင်းဆောင် ပေါ်အိအပါအဝင် ဓားပြ (သို့မဟုတ်) သူပုန် လေးယောက် အသေရ၏။

[redacted]

'ဟိတ်'

အသံနက်ကြီးနှင့်အတူ
လှံတံကြီးကို အားပါးတရ
ပစ်လွှတ်လိုက်ရာ
ကိုဖေခင်ကအနီးရှိ
ညောင်ပင်ကြီးကို
အကာအကွယ်ပြုလိုက်သည်၊
လှံတံကြီးက ညောင်ပင်၌
စိုက်နေသည်။
ဤသည်တွင်
ကိုဖေခင်လက်ထဲက
ခြောက်လုံးပြူးမှ
ကျည်တစ်ပွင့်
လေနှင့်အတူ
လှစ်ခနဲ ထွက်သွားသည်။
ပေါ်အိကြီး၏ လည်မျိုသို့
ဖောက်သွားသည်။

အရှင် လေးယောက်မိ၏။ ထွက်ပြေ
လွတ်မြောက်သူမှာ ခုနစ်ဦး။

(မှတ်ချက်) ။ အရှင်မိခဲ့သ
အသက် ၁၆ နှစ်နှင့် ၁၈ နှစ်အရွယ်
မိန်းမပျိုကလေး နှစ်ဦးမှာ ဓားပြခေါ
ဆောင်ကြီး ပေါ်အိ၏ သမီးရင်းေ
တွေ ဖြစ်တော့သည်။ ဦးပေါ်အိသ
ရေဦးနယ်၊ ပလူးဝဝရွာသားပါတည်

(၃)

ကိုဖေခင်အား ဓားပြခေါ
ဆောင် ပေါ်အိကြီးကို အသေဖမ်
နိုင်သဖြင့် ဆုတော်ငွေ ၅၀၀ ချီး
ပေရာ ထို ၅၀၀ ကို တိုက်ပွဲတွင်ပါ
သူ ပုလိပ် ၁၀ ယောက်ကို ခွဲဝေ
ပေးလိုက်တော့သည်။

"မသန်းမေရေ ... ငါ လူသ
ခဲ့ပြီကွာ။ ကိုယ့်ဗမာအချင်းချင်း
သတ်ခဲ့ရတာမို့ ယူကျုံးမရ ဖြစ်ရတ
ကွာ"

ဟု သူ့ဇနီးမသန်းမေအား ည
၍ ပြောသည်။

"ပေါ်အိကြီးက ပလူဝဝရွာ
ကြီးကွ။ ပိုက်ဆံ ၆ မူးကွာလို့ သူ
အဖြစ်က အဖြုတ်ခံရတာ အင်္ဂလိ
အစိုးရကို စိတ်နာလို့ သူပုန်ထတဲ့
နဲ့ပြောလှသကွာ"တဲ့ဗျာ။

(မှတ်ချက်) ။ (၁၉၃၆–ခုနှစ်
ရေဦးနယ်မှ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် တက
ဖြစ်ရပ်ပါ။ ကျွန်တော့်ဖေဖေ ဦးဖေ
(ခရိုင်ရဲဝန်ထောက်–ငြိမ်း) ပြော
ခြင်းအား ဆီလျော်အောင် ရေးပြ
ပါခင်ဗျား။)

■ ရွှေဘိုဘာမထီခင်အော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နစ်မြုပ်သွားသည့် မုတ်ဆိတ်နက်၏သင်္ဘောမှ အမြောက်ငါးလက် ဆယ်ယူ

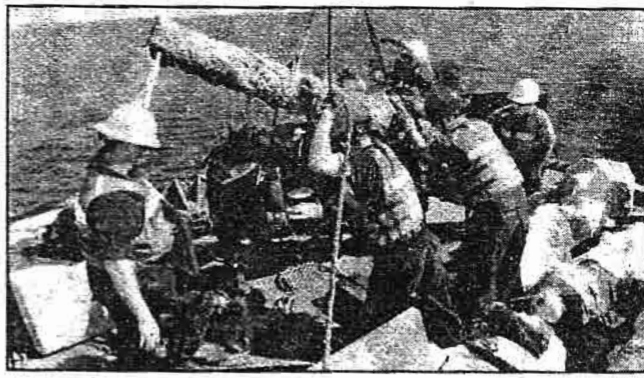

မြောက်ကာရိုလိုင်းနားနယ် ကမ်းလွန်ပင်လယ်ပြင်၌ နစ်မြုပ်သွားခဲ့သည့် ကြက်သီးထဖွယ်ကောင်းသော နာမည်ဆိုးနှင့် ကျော်ကြားခဲ့ဖူးသူ မုတ်ဆိတ်နက် (Blackbeard)၏ ပင်လယ်ဓားပြတိုက်ခဲ့သည့်သင်္ဘောမှ ခြောက်ပေါင် အမြောက်ကျည်ဆန်ဖြင့် ပစ်ခတ်နိုင်သည့် ရှေးခေတ်သုံး အမြောက်ငါးလက်ကို သုတေသနပညာရှင်များမှ ဆယ်ယူရရှိလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။ ယခု ပင်လယ်ဓားပြအကြောင်း မသိရှိရသေးသူများအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။ နာမည်အရင်း အက်ဒဝပ်တိချ် (Edward Teach) နှင့် မုတ်ဆိတ်နက် (Blackbeard) အဖြစ် ကျော်ကြားခဲ့သူ ပိုင်ဆိုင်ပြီး နစ်မြုပ်သွားခဲ့သည့် Queen Anne's Revenge ပင်လယ်ဓားပြသင်္ဘောသည် နှစ်ပေါင်း ၃၀၀ နီးပါးခန့် ဗျူးဖို့ဒ်ရေလက်ကြား (Beaufort Inlet)၏ ပင်လယ်ကြမ်းပြင်တွင် နစ်မြုပ်နေရာမှ မြောက်ကာရိုလိုင်းနားနယ် ယဉ်ကျေးမှု သယံဇာတဌာန (North Carolina Department of Culture Resources) မှ သိပ္ပံပညာရှင်တစ်စုက အဆိုပါ အမြောက်ငါးလက်ကို ဆယ်ယူရရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ သိပ္ပံပညာရှင်များအဖွဲ့သည် ကမ်းခြေစောင့်အဖွဲ့နှင့် ပူးပေါင်းရှာဖွေခဲ့ကြရာ အလေးချိန် ၂၀၀၀ မှ ၃၀၀၀ ပေါင်ရှိ အမြောက်ကြီးများကို အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက်၊ တနင်္လာနေ့က ဆယ်ယူခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းအမြောက်ကြီးများအား ဆွီဒင်နိုင်ငံမှ သွန်းလုပ်ခဲ့ဟန်တူသည်။ နောက်ထပ် အမြောက်ကြီး ၄၀ ခန့် ရှိနေသေးကြောင်း စူးစမ်းရှာဖွေရေးစီမံသူ ဘီလီရေးမောရစ် (Billy Ray Morris) မှ ပြောကြားသည်။ ဤသို့ အမြောက်များကို ဆယ်ယူရန် နှစ်နှင့်ချီ၍ စီစဉ်ခဲ့ပြီး ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် တစ်ကြိမ်ထပ်မံရှာဖွေကြဦးမည် ဖြစ်သည်။ အဆိုပါသင်္ဘောမှနေ၍ ယနေ့အထိ အမြောက်အလက် ၂၀ ကို ဆယ်ယူရရှိထားပြီးဖြစ်သည်။ အမြောက်တစ်လက်သည် ၆ ပေါင် အမြောက်ကျည်ဆန်ဖြင့် ပစ်ခတ်နိုင်သည်။ ဗျူးဖို့ဒ်မြို့တွင် Queen Anne's Revenge ပြပွဲကို ခင်းကျင်းပြသထား၍ အနုပညာလက်ရာပစ္စည်းများ ၂၀၀၀၀ ကျော်ရှိကြောင်း သိရသည်။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော မုတ်ဆိတ်နက်ပင်လယ်ဓားပြကြီးသည် ဗြိတိန်နိုင်ငံတွင် မွေးဖွားကာ အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်း အမေရိကန် ကိုလိုနီနိုင်ငံများနှင့် ကာရေဘီယံကျွန်းစုများအကြား ပင်လယ်ခရီးသွားလာသူများအား ဓားပြတိုက်ခိုက် လုယက်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ အဆိုပါသင်္ဘောကို ၁၇၁၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် တမင်တကာ ကြံရွယ်ချက်ဖြင့် နစ်မြုပ်ပစ်လိုက်သော်လည်း မုတ်ဆိတ်နက်သည် အသက်ရှင်ကျန်ရစ်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ၁၈ ရာစုနှစ်လောက်တွင် သူ၏ သင်္ဘောသားများနှင့်အတူ သင်္ဘောကို နစ်မြုပ်ပစ်လိုက်ပြီး ၎င်းသည် တိုက်ရာပါပစ္စည်းများကို ယူ၍ ထွက်ပြေးသွားသည်။ Queen Anne's Revenge သင်္ဘောသည် မြောက်ကာရိုလိုင်းနားနယ် ကမ်းလွန် နှစ်မိုင်အကွာ ပင်လယ်ကြမ်းပြင်ရေအောက် ၂၅ ပေအနက်တွင် နစ်မြုပ်လျက် ရှိနေပေသည်။ သင်္ဘောကို နစ်ပစ်လိုက်ပြီး ၎င်းသည် နောက်ထပ် ၆ လခန့် အသက်ရှင်နေပြီးနောက် ဗြိတိသျှတပ်ဖွဲ့များနှင့် တိုက်ခိုက်၍ စစ်ပွဲတစ်ပွဲတွင် မုတ်ဆိတ်နက် သေဆုံးသွားသည်။ အနိုင်ရရှိလိုက်သည့် စစ်သင်္ဘော ဦးပိုင်းတွင် ၎င်း၏ဦးခေါင်းပြတ်ကြီးကို ချိတ်ဆွဲထားခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဦးတိုး(တက္ကသိလ)

Ref: Booty from Blackbeard's sunken ship: Five huge Cannons.

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကုစား၍ မရနိုင်သော

ဖိုး

BURMESE CLASSIC .com

"နေညိုချိန် တိမ်တောက်တဲ့အခါ ရွာလမ်းနံဘေးမှာ ... စာဥတို့သူငယ် ချင်းမတွေ ... ရေခပ်ဆင်းလို့လာ .."

ဘယ်ဆီက ဖွင့်နေမှန်းမသိသော ဟသ်ာတထွန်းရင်၏ စာဥသီချင်းသံက အသံချဲ့စက်မှတစ်ဆင့် ပျံ့လွင့်နေသည်။ နေညိုချိန်ကို အချို့က နွားရိုင်းသွင်းချိန် ဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ အချို့က လည်း အကျည်းတန် လှချိန်ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျေးလက် နေသူတို့အဖို့တော့ နေညိုချိန်အလှ သည် ဘယ်အလှမျိုးနဲ့မှ မယှဉ်နိုင် အောင် လှသည်ကတော့ အမှန်။

ဖုန်တလုံးလုံးနှင့် ကျွဲလမ်း အတိုင်း တက်လာသော ဘိုပြူးရဲ့ နွား အုပ်။ ကျွဲလမ်း၏ လက်ျာဘက် လယ် ကွက်များကိုဖြတ်ကာ ရိုးပြတ်တောများ ထဲမှ ချီတက်လာတာက ချက်ကြီးရဲ့ နွားအုပ်။ သည်နွားအုပ်နှစ်အုပ်က ဆုံ လို့မဖြစ်၊ ဆုံလိုက်တိုင်း ပြဿနာရှိ သည်။ ဒါကိုသိနေတဲ့ ဘိုပြူးနဲ့ ချက်ကြီး က သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ နွားအုပ်ကို မဆုံဖြစ်အောင် အမြဲကြိုးစားကြသည်။ ဒါပေမယ့် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဒီညနေ မှာမှ သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ နွားအုပ်နှစ် အုပ် ရွာအဝင် ကျွဲလမ်းဝမှာ လာဆုံ နေကြသည်။

"ဝပ်ထရိန်း ... ဝပ်ထရိန်း"

ချက်ကြီးရဲ့ နွားအုပ်ကို ရှေ့ ဆောင်လာတဲ့ ချိုကားကြီးက လှမ်း၍ အသံပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ချိုကား ကြီး၏ တွန်လိုက်သံကိုကြားသည်နှင့် ရှေ့ကို နည်းနည်းကျော်နေပြီဖြစ်သော ဘိုပြူး၏နွားအုပ်မှ ခေါင်းဆောင်ကြာနီ ကြီးကလည်း နောက်ပြန်လှည့်ကြည့် ကာ ပြန်၍တွန်သံပေးလိုက်သည်။

"ဝပ်ထရိန်း ... ဝပ်ထရိန်း"

ပြဿနာကတော့ စပြီ။ ဘိုပြူး ရော၊ ချက်ကြီးပါ မျက်နှာမကောင်းကြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့။ ဒီနွားနှစ်ကောင်ကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်မှာလည်း ရှားစောင်းစေးနှင့် မျက်ချေးလို တကျက်ကျက်။ တကယ်တော့ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ အိမ်ချင်း မျက်စောင်းထိုးနေကြသူတွေဖြစ်ပြီး၊ ဆွေမျိုးမကင်းကြသူတွေလည်း ဖြစ်သည်။ ဘိုပြုံးမှာ ခေတ်ပညာတတ်တွဲ့ ရပြီးသားတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း ကျေးလက်သဘာဝအတိုင်း အစိုးရ အလုပ်ကို စိတ်မဝင်စားဘဲ လယ်ယာလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ချက်ကြီးကတော့ ရေးတတ်ဖတ်တတ် သာသာလောက်သာ ရှိသူဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ တူညီသော အချက်တစ်ခုတော့ရှိသည်။ မဟုတ်မခံ မိုက်ကန်းကန်းစိတ်များ ရှိကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဘိုပြုံးသည် ချက်ကြီးထက် နှစ်နှစ်၊ သုံးနှစ်ခန့် ပိုကြီးသူဖြစ်သဖြင့် စကားကို အထက်စီးမှ စတင်၍ ပြောလိုက်သည်။

"မင်းတော်တော် သောက်သုံးမကျတဲ့ကောင်ပဲကွ။ ဒီနွားနှစ်ကောင် မဆုံစေချင်ပါဘူးဆိုမှ ခုတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

"ငါလည်း ဘယ်တတ်နိုင်မလဲကွ။ တမင်တကာလုပ်တာမှ မဟုတ်တာ"

သူတို့နှစ်ယောက် အချင်းများနေကြသလို ရှေ့ကိုပြေးတက်လာတဲ့ ချိုကားကြီးနဲ့ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်လာတဲ့ ကြာနီကြီးတို့ တိုက်ပွဲကလည်း နွားအုပ်နှစ်အုပ် အလယ်တွင် စတင်နေပြီဖြစ်သည်။ အစပိုင်းတွင် နွားသိုးကြီးနှစ်ကောင်မှာ ခေါင်းချင်းဆိုင်ပြီး အားစမ်းနေကြသည်။ ချိုကားကြီးကလည်း တစ်ဖက်နွား၏ ဟန်ချက်အပျက်ကို စောင့်ပြီး သူ၏ ချိုကားကြီးနှင့် ထိုးဖို့ ချောင်းနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဒါကိုသိနေသော ကြာနီကြီးကလည်း အလစ်မပေးဘဲ သတိကြီးကြီးဖြင့် ခေါင်းချင်းဆိုင်ထားသည်။ နှစ်ကောင်စလုံးမှာ အားသန်သော နွားပေါက်ကြီးများဖြစ်သောကြောင့် တော်တော်နှင့် အနိုင်အရှုံး ပေါ်မည်မဟုတ်။ သည်အတိုင်း ကြည့်နေရုံကလွဲပြီး ဘာမှမတတ်နိုင်။ ထို့ကြောင့် ကျန်နွားများအား နှစ်ယောက်စလုံး သိမ်းရန် ပြင်လိုက်ကြသည်။ နွားကြီးနှစ်ကောင်ကတော့ ခေါင်းချင်းဆိုင်လိုက်၊ ဂွပ်ခနဲနေအောင် ခေါင်းချင်းပြေးဆောင့်လိုက်နှင့် အားစမ်းနေကြတုန်းပင်။ သည်လိုအခြေအနေမျိုးမှာ နွားနှစ်ကောင်နား လူဝင်ကပ်ရဲဖို့မလွယ်။ အင်မတန် စွန့်စားရာရောက်မည် ဖြစ်သည်။ နေကလည်း တဖြည်းဖြည်း ညိုလာပြီဖြစ်သည်။ မှောင်ရိပ်ပင် သန်းနေပြီ။

ထိုအခိုက် တိုက်ပွဲအခြေအနေက ရုတ်ချည်း ပြောင်းလဲသွားသည်။ နွားကြီးနှစ်ကောင် ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ အားစမ်းနေကြချိန် ချိုကားကြီး၏ နောက်ခြေတစ်ဖက်မှာ ရုတ်တရက် ပပ်ကြားအက်ထဲသို့ ကျသွားသည်။ တွန်းအားလျော့သွားသည်ကို သတိထားလိုက်မိသော ကြာနီကြီး ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် အားနှင့်ပြေးဆောင့်လိုက်ရာ ချိုကားကြီးမှာ အလစ်အငိုက်ခံလိုက်ရသဖြင့် နောက်သို့ ဖင်ထိုင်လျက် လဲကျသွားပြီး ချိုချင်းကလန့်မိသွားသဖြင့် ချိုကားကြီး၏ ရှည်လျားလှသော ချိုကြီးတစ်ဖက်မှာ ဖြောင်းခနဲနေအောင် ကျိုး၍သွားလေတော့သည်။ တိုက်ပွဲတွင်အောင်နိုင်သွားသော ကြာနီကြီးက လဲကျသွားသော ချိုကားကြီးအား ပြေးဆောင့်... အတွက် နောက်သို့ဆုတ်၍ အား... လိုက်စဉ် အခြေအနေမကောင်း... သော ချိုကားကြီးကလည်း ရုတ်တ... ပြန်ထကာ ဝရုန်းသုန်းကား ထွက်... ပြေးသွားသည်။

ကြာနီကြီးမှာလည်း တိုက်ပွဲတ... အောင်နိုင်သူပီပီ ဆက်၍မလိုက်တော့... နေရာတွင် နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် တွန်သံ... ၍ အောင်ပွဲခံလိုက်လေတော့သည်။

"ဝပ်ထရိန်း ... ဝပ်ထရိန်း...

××× ××× ×××

နွားနှစ်ကောင်တိုက်ပွဲက ပြီး... သွားသော်လည်း ရင်ထဲတွင် တနုံ့နုံ့... မကျေမနပ်ဖြစ်နေသူက ချက်ကြီး... အထူးသဖြင့် သူ့နွား ချိုကျိုးသွားသ... ကို လုံးဝမကျေနပ်။ သွေးများပေ... ဇံနေသော ဦးခေါင်းအား ရေဖြင့်ဆေး... ကြောပေးပြီး ထုံးနှင့် နနွင်းကို တော... ချိုတစ်ပိုက် အုံပေးလိုက်သဖြင့် သွေး... ထွက်ရပ်သွားသည်။ ကိစ္စဝိစ္စမျာ... ဆောင်ရွက်ပြီးသွားတော့ ပုဆိုး... ထည် ပခုံးပေါ်တင်ကာ ကမ်းနား... ရေချိုးဆိပ်သို့ ရေချိုးရန် ထွက်လာ... သည်။ ဖြစ်ချင်တော့ ရေချိုးဆိပ်... ရေချိုးနေတဲ့ ဘိုပြုံးနှင့် သွား၍ဆုံ... ပြန်သည်။

"ဘယ်လိုလဲကွ ချိုကားကြီး... တော့ ချိုပြားကြီးဖြစ်သွားပြီလား ... ဟား ... ဟား .. ဟား"

ဘိုပြုံး၏ ရိသဲ့သဲ့စကားက ချ... ကြီး၏အသည်းကို ဓားနဲ့ မွှန်းသ... ခံစားရသည်။ ချက်ကြီး အံကိုတင်း... ကြိတ်ရင်း –

"ဟိတ်ကောင် ဘိုပြုံး...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောမနေနဲ့ကွာ၊ မိုက်ရင် လူချင်းချမယ်
…"

"နွားချင်းတောင် မနိုင်တာကွာ၊
လူချင်းချဦးမယ် ဟုတ်လား။ သွေးရူး
သွေးတန်းနဲ့ လျှောက်ပြောမနေစမ်းပါနဲ့
…ရှုံးတာကို ရှုံးတယ်လို့ ဝန်ခံလိုက်
…ပါကွ . . ဟား . . ဟား . . . ဟား"

"ဒီလောက်တောင် ရှိလှတာ
ချက်ကြီးရဲ့ လက်သီးအကြောင်း ပြရ
…တာပေါ့ကွာ"

ရှက်ကလည်းရှက်၊ ဒေါသက
…ည်း ထွက်နေသော ချက်ကြီးက
…ပြူး၏ မေးရိုးအား လက်သီးဖြင့်
…ခနဲနေအောင် ထိုးထည့်လိုက်ရာ
…ပြူးမှာ နောက်သို့ ဖင်ထိုင်လျက်
…ကျသွားလေ၏။ လဲကျသွားသော
…ပြူးဆီသို့ နောက်တစ်ချက် ဆင့်၍
…ရန်အတွက် ကိုယ်ကိုကိုင်းလိုက်စဉ်
…ပြူးကလည်း ဖင်ထိုင်လျက် လဲကျ
…တွင် လက်ထောက်မိလျက်သား ဖြစ်
…သော ရေထမ်းထမ်းပိုး အကျိုးတစ်ခု
… ကောက်ရိုက်လိုက်ရာ ချက်ကြီး
…က်ခုံးစွန်းဆီသို့ တည့်တည့်ထိကာ
…က်ခနဲကွဲထွက်သွားပြီး သွေးများ ဖြာ
…က်ကာ လဲကျသွားလေတော့၏။

နွားသိုးကြီးနှစ်ကောင် ဝှေ့စဉ်က
… ကြာမည်ထင်ထားသော်လည်း
အခြေအနေပြောင်းလဲမှုကြောင့် မြန်
…ခဲ့သလို၊ သူတို့နှစ်ယောက်ရန်ပွဲက
…ည်း မမျှော်လင့်ဘဲ မြန်မြန်ဆန်ဆန်
…မ်းသွားခဲ့ရသည်။ သို့သော် ဒုတိယ
…ကြိမ် အထိနာခဲ့ရသော ချက်ကြီး၏
…ထဲမှာ နာကြည်းချက် အစိုင်အခဲ
…ည်ကား ကြီးမားသည်ထက် ကြီးမား၊
…ကျောသည်ထက် မာကျောခဲ့ချေပြီ
…တား။

လူကြီးသူမများ၏ ဖျန်ဖြေပေးမှု
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘိုပြူးကိုယ်
တိုင်ကလည်း သူ့အနေနဲ့ အဲဒီလောက်
အထိ မရည်ရွယ်ခဲ့ကြောင်း၊ စရုံနောက်
ရုံသဘောမျိုးဖြစ်သော်လည်း တကယ်
က ဒီအချိန်မှာ မပြောသင့်ခဲ့ကြောင်း၊
သူမှားသွားကြောင်း တောင်းပန်စကား
ပြောခဲ့သောကြောင့် သည်ကိစ္စပြေလည်
သွားပြီဟု အများအမြင်တွင် ထင်ရ
သော်လည်း ချက်ကြီး၏ ရင်ထဲတွင်
မတော့ ကျောက်စိုင်ကျောက်ခဲပမာ
မာကျောခက်ထန်ခဲ့လေပြီတည်း။

ချက်ကြီး မှန်ကိုကြည့်ရင်း . . .
တောက်တစ်ချက် ပြင်းပြင်းခေါက်
သည်။ တစ်နေ့ တွေ့ကြသေးတာပေါ့
ကွာဟုလည်း နာနာကြည်းကြည်း
တေးထားလိုက်သည်။

××× ××× ×××

ဘိုပြူးနဲ့ ချက်ကြီးသည် တကယ်
တော့ ဆွေမျိုးမကင်းကြသူတွေ ဖြစ်
သလို၊ အိမ်ချင်းကလည်း မျက်စောင်း
ထိုးနေထိုင်သူများဖြစ်ပြီး၊ လယ်ချင်းကျ
ပြန်တော့လည်း ကန်သင်းတင်(လယ်
ချင်းထိစပ်နေသူ)များ ဖြစ်ကြသည်။
မမြင်ချင်လည်း မြင်ရ၊ မတွေ့ချင်လည်း
တွေ့ရ၊ ရှောင်နေလို့လည်း မဖြစ်နိုင်
သည့် အခြေအနေမျိုးဖြစ်သည်။ ဘိုပြူး
အတွက် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ဖြစ်သော်
လည်း ချက်ကြီးအတွက်ကတော့ ဘယ်
လိုမှ မမေ့ပျောက်နိုင်။ အငြိုးကြီးတဲ့
ချက်ကြီးက အမြဲတမ်း အခွင့်အရေးကို
စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့သည်။ ဒါကို ဘိုပြူးက
သတိမထားမိသော်လည်း သတိတော့
မလစ်။ ချက်ကြီးနဲ့ဆုံတိုင်း အမြဲသတိ
ထားခဲ့သည်ချည်းဖြစ်သည်။ သို့သော်

လည်း အချိန်တို့သည် ကြာလာသည်
နှင့်အမျှ သွေးအေးသွားတတ်သလို၊
မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်သွားတတ်
တာမျိုး။

တစ်နေ့ . . .

ထိုတစ်နေ့သည် လူနှစ်ဦး၏ ကံ
ကြမ္မာကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ အပြောင်းအလဲ
ဖြစ်သွားစေခဲ့သော တစ်နေ့ဖြစ်သည်။
အငြိုးမကျေသော ချက်ကြီးက မှန်
ကြည့်မိလို့ သူ့မျက်ခုံးစွန်းမှ အမာရွတ်
ကိုတွေ့တိုင်း တစ်နေ့ လက်စားချေမည်
ဟု ကြုံးဝါးထားခဲ့သည်။ အခွင့်အရေး
ကို သေသေချာချာ စောင့်ပြီးမှ အစီ
အစဉ်တကျ ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ချက်
ကြီး၏အကြံအစည်က ဒီနေ့မှ အကောင်
အထည်ပေါ်ဖို့ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဒီနေ့
တော့ ဒီကောင် ဒီလမ်းက ကျိန်းသေ
လျှောက်ရမှာပဲဟု ယူဆပြီး လယ်ကန်
သင်းရိုးဘေးက ရေထဲမှာ လှံကိုမြှုပ်ချ
ထားခဲ့သည်။ ပြီးတော့ သူက မယောင်
မလည်နဲ့ အလုပ်လုပ်နေလိုက်သည်။
လယ်ချင်းကလည်း ကန်သင်းတင်မို့
တစ်ကွေ့မဟုတ်တစ်ကွေ့ တွေ့မှာမလွဲ
ပေ။ အခွင့်အရေးကို စောင့်နေခဲ့သော
ချက်ကြီးနှင့် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ဖြစ်
သွားခဲ့သော ဘိုပြူး။

ရာသီဥတုကလည်း နေမပူ၊ မိုး
မရွာဘဲ လေကလေးတဖြူးဖြူး တိုက်
ခတ်နေသည်။ လှံမြှုပ်ထားရာအနီး
အနားတွင် မယောင်မလည် အလုပ်
လုပ်နေသော ချက်ကြီးနား ဘိုပြူး
ရောက်လာသည်။

"ဟေ့ကောင် . . . မင်းလယ်
ဘယ်တော့စိုက်မလဲ"

ဘိုပြူး၏အမေးကို ချက်ကြီးက
ပြန်မဖြေ။ တစ်ချက်မော့ကြည့်ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေါင်းပြန်ငုံ့သွားသည်။ ဒါကို မကြားလို့ဘဲဟု ထင်သွားသည့် ဘိုပြူးက ချက်ကြီး၏အနီးသို့ တိုးကပ်သွားပြီး –

"ဟေ့ကောင်...ချက်ကြီး၊ မင်းလယ် ဘယ်တော့..."

ဘိုပြူးအငိုက်မိသွားပါပြီ။ အခြေအနေကို ချက်ချင်းသိလိုက်သည့်တိုင် ဘိုပြူးရှောင်ချိန်မရလိုက်တော့ပါ။ ရေထဲမှာ အသင့်မြှုပ်ထားသော လှံကို ရုတ်တရက် ဆွဲယူလိုက်ပြီး –

"မင်းလားကွ...ဘိုပြူးဆိုတဲ့ကောင်"

ချက်ကြီး၏လှံချက်က ဘိုပြူး၏ ရင်ဝဆီသို့ တည့်တည့်စိုက်ဝင်သွားလေတော့သည်။ နောက်တစ်ချက် ဆက်ထိုးဖို့ ကြိုးစားရာ လှံက အရိုးကျိုးထွက်သွားသဖြင့် ဆက်မထိုးဖြစ်တော့။

လှုံတန်းလန်းနှင့် ပက်လက်လန်လဲကျသွားသော ဘိုပြူး။

ဘိုပြူး၏ မျက်နှာဆီသို့ မိုး၍ကြည့်ကာ –

"မင်းလုပ်ထားတဲ့ ငါ့မျက်နှာက ဒဏ်ရာ မင်းမှတ်မိသေးရဲ့လားကွ။ ဟေ့ ကောင်...ဒီမှာကြည့်ပါဦးကွ၊ ဟား...ဟား...ဟား"

ချက်ကြီးက သူ့မျက်နှာမှ ဒဏ်ရာကို နာနာကြည်းကြည်း လက်ညှိုးနှင့် ထိုးပြရင်း ဘိုပြူး၏မျက်နှာဆီသို့ တိုးကပ်နိုင်သမျှ တိုးကပ်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်သည်။

သတိရှိနေသော ဘိုပြူးကလည်း အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံ။ ရင်ဘတ်တွင် စိုက်နေသော လှံကို အံကြိတ်၍ ဆွဲနုတ်ကာ သူ့ဆီသို့ငုံ့လာနေသော ချက်ကြီး၏ ရင်ဝဆီသို့ တအားကုန်ထိုးသွင်းလိုက်လေတော့သည်။

ထင်မှတ်မထားသော အခြေအနေကြောင့် ချက်ကြီးမှာ ဘယ်လိုမှ ပြင်ဆင်ချိန်မရလိုက်ဘဲ ရင်ဝသို့စိုက်ဝင်သွားသော လှံကို အံ့ဩတကြီး ငုံ့ကြည့်ရင်း ရေပြည့်နေသော လယ်ကွက်ထဲသို့ ပြုတ်ကျသွားခဲ့လေသည်။ ချက်ကြီးလုံးဝမလှုပ်တော့ပါ။ ပိုဆိုးသည်က ရေထဲသို့ မှောက်လျက်အနေအထားနှင့် ကျသွားခြင်းကြောင့် မသေသေးလျှင်တောင် အသက်ရှူမရဘဲ ရေနစ်သေဆုံးသွားမည်သာ ဖြစ်သည်။

BURMESE CLASSIC .com

လုံးဝ လှုပ်ရှားမှုမရှိတော့သော ချက်ကြီးကို စောင်းငဲ့ကြည့်ရင်း ဘိုပြူးက ကုန်းထဖို့ ကြိုးစားကြည့်သည်။ အခြေအနေက သိပ်မကောင်း။ ကြာလာလျှင် သူသေသွားနိုင်သည်။ အဓိကက အမြန်ဆုံး ဆေးရုံရောက်ဖို့ အရေးကြီးသည်။ အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းဖို့ ကြိုးစားကြည့်တော့လည်း အသံက ထွက်မလာ။ ရင်ဝမှလည်း နာကျင်နေသည်။ အသက်ရှူရတာလည်း ကျပ်လာသည်။ မျက်လုံးများသည် ပြာဝေလာသည်။ သူချက်ကောင်းကို မထိလိုက်တာတော့ သေချာလောက်သည်။ သူကြိုးစားပြီး ထထိုင်လိုက်သည်။ ထွက်ကျနေသော သွေးများ တိတ်သွားစေရန်အတွက် အင်္ကျီချွတ်ကာ သူ့ရင်ဘတ်ကို စည်းလိုက်သည်။ အနည်းငယ် သက်သာသလို ရှိသွားသည်။ အားတင်းပြီး ကုန်းထလိုက်သည်၊ သူအခြေအနေသိပ်မကောင်း။ ခေါင်းထဲမှာ မူးမိုက်ပြာဝေသွားပြီး ဟန်ချက်ပျက်သွားသည်။ သူမထိန်းလိုက်နိုင်ခဲ့ပါ။ ချက်ကြီးလဲကျနေသော လယ်ကန်သင်းရိုး၏ တစ်ဖက်တစ်ချက် ရေထဲသို့ မှောက်လျက်အနေအထားဖြင့် လဲကျသွားခဲ့ပါလေပြီ။ သူချက်ချင်း မသေ[illegible] သေးသည့်တိုင် နောက်ဆုံး ချက်ကြီး[illegible] သို့ ရေနစ်သေဆုံးခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

အဖြစ်အပျက်သည် သိပ်မကြ[illegible] လိုက်ပါ။ လူနှစ်ဦး၏ ရန်ငြိုးကလဲ့စ[illegible] ကြောင့် လူနှစ်ဦးလုံး သေကျေပျ[illegible] သုဉ်းသွားခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။ လယ်က[illegible] သင်းရိုးတစ်ခုသာခြား၍ လူနှစ်ဦးသေ[illegible] ဆုံးနေပုံမှာ ရုပ်ရှင်ဆန်လှသည်။ ဘ[illegible] သူမှားသည်၊ ဘယ်သူမှန်သည်ကို သ[illegible] အချိန်မှာ ဝေခွဲနေဖို့ရာ အကြောင်း[illegible] တော့ပါ။ နှစ်ဦးစလုံး မှားခဲ့သည်လည်း[illegible] ဖြစ်နိုင်သလို၊ နှစ်ဦးစလုံး မှန်သည်ဆို[illegible] ကလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ မှန်သည်[illegible] မှားသည်ကား မိမိ၏ ခံယူချက်နှင့်[illegible] သက်ဆိုင်ပါသည်။ သို့သော် အစွန်း[illegible] ဖက်၏ အဖြေကား မရှိမဟုတ်၊ ရှိ[illegible] ပါသည်။ သို့သော် အဖြေမှန်ကို သူ[illegible] နှစ်ဦးစလုံး ရှာဖွေမတွေ့ရှိခဲ့ကြပါ။ [illegible] အတ္တကို ရှေ့တန်းတင်ခြင်း၊ အ[illegible] အမှန်ကို ခွဲခြားဆင်ခြင်နိုင်မှုမရှိခြ[illegible] ဒေါသ၊ မာနကို ထိန်းချုပ်နိုင်မှုမရှိခြ[illegible] အငြိုးအတေး အာဃာတထား[illegible] စသည့် အဝိဇ္ဇာအမှောင်တိုက်အ[illegible] ဆင်ခြင်တုံတရားမဲ့စွာ သက်ဆ[illegible] ခြင်းတို့ကြောင့် ကုစား၍မရနိုင်သေ[illegible] ဆုံးရှုံးမှုကြီးနှစ်ခုကိုသာ ရရှိလိုက်[illegible] ဟု ဆိုပါလျှင်...။

ယိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမေရိကန်တပ်မတော်မှ စစ်မှုထမ်းအမျိုးသမီးများ

■ မောင်မောင်စန်းထွေး

၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် မာသာမက်ဆယ်လီ(Martina Sally) သည် အမေရိကန်လေတပ်၊ တိုက်လေယာဉ်အုပ် (Squadron) တစ်ခု၏ တပ်မှူးဖြစ်လာခဲ့၏။ သူမသည် အမေရိကန်လေတပ်တွင် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးဖြစ်ပြီး ပထမဆုံး အကြိမ် တိုက်လေယာဉ် ၂၇ စင်းနှင့် အရာရှိ အရာခံ၊ အကြပ် ... ပေါင်း ၆၀ ကျော်တို့ကို အုပ်ချုပ်ရသည့် တပ်မှူးလည်း ... ၏။ သူမအုပ်ချုပ်ရသည့် လေယာဉ်အုပ်မှ A-10 တိုက် လေယာဉ်များကို စစ်မြေပြင်ရှိ တပ်ဖွဲ့များသို့ အနီးကပ် ကူညီ ... ပေးရသည်။ ထို့ပြင် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားနေသည့် နေရာဒေသ ... တွင် ရှာဖွေရေးနှင့် ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းကိုလည်း ဆောင် ... ရ၏။ သူမအုပ်ချုပ်ရသည့် လေယာဉ်အုပ်ကို အီရတ်နှင့် ... ဂန်နစ္စတန်တို့တွင် တပ်စွဲချထားခဲ့ရ၏။

ဗိုလ်မှူးကြီး မက်ဆယ်လီသည် အမေရိကန်တပ် ... တော်များတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည့် အမျိုးသမီးတပ် ... င် ၂၀၀,၀၀၀ ကျော်တွင် အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ထိုအမျိုး ... မီး စစ်မှုထမ်းများသည် လေတပ်၊ ကြည်းတပ်၊ ရေတပ်၊ ... တပ်နှင့် ကမ်းခြေစောင့်တပ်များတွင် အမှုထမ်းဆောင်ကြ ... သည်။ ယခင်နှစ်များတွင်မူ အမေရိကန်တပ်မတော်တွင် အမျိုး ... သမီးစစ်မှုထမ်းများကို သူနာပြုများအဖြစ်သာ တွေ့ခဲ့ရသည်။ ... ယနေ့အချိန်အခါတွင် အမေရိကန်အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းများ ... သည် သူနာပြုများအပြင် အခြားတပ်ရင်းတပ်ဖွဲ့များတွင်ပါ အမှု ... ထမ်းဆောင်နေကြသည်။ အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းများသည် ... ထိပ်ဆုံး ရာထူးများပင် ရရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ... သူတို့အား စစ်မြေပြင်တပ်ဖွဲ့များတွင် တိုက်ခိုက်ရေးတာဝန်

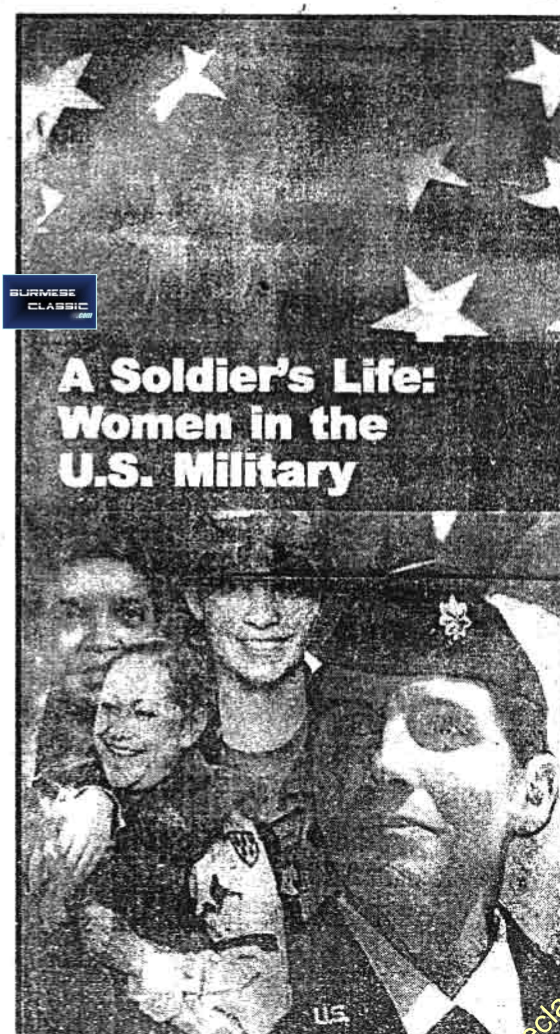

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များကို ထမ်းဆောင်ခွင့်မပြုချေ။ သို့ဖြစ်သည့်တိုင်အောင် အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်း ၄၀ ကျော်သည် အီရတ်စစ်ပွဲတွင် ကျဆုံးခဲ့ကြပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ရာပေါင်းများစွာလည်း ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ကြသည်။ အီရတ်တွင် စစ်ပွဲစတင်ခဲ့သည့် ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ မတ်လမှ အမေရိကန် စစ်မှုထမ်းပေါင်း ၂၀၀၀ ကျော် သေဆုံးခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ သေဆုံးသူများတွင် အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်း ပမ်မလာအော်စဘွမ်းလည်း ပါဝင်သည်။ သူမသည် အီရတ်ရှိ အမေရိကန်စစ်စခန်းတစ်ခု ရှက်ဖျင်တဲမှ ထွက်၍ အခြား ရဲဘော်တစ်ဦးအား ရိက္ခာပေးနေစဉ် ရောကက်ထိမှန် သေဆုံးခဲ့သည်။ သူမသည် ဂျမေကာ ဇာတိဖြစ်ပြီး အမေရိကန်သို့ လာရောက်ပြီး အမေရိကန်နိုင်ငံသားအဖြစ် ခံယူခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် ကြည်းတပ်သို့ ဝင်ရောက်အမှုထမ်းနေစဉ် ခုနှစ်လခန့်အကြာတွင် အီရတ်သို့ စေလွှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။ သူမသည် အသက် ၃၈ နှစ်ရှိပြီး အိမ်ထောင်သည်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်တပ်များကို ဗီယက်နမ်မှ ရုပ်သိမ်းခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲ ပြီးဆုံးသွားသည်။ အမေရိကန်တပ်မတော်တွင် အလုပ်အကိုင် အခွင့်အလမ်းများပေါ်လာခဲ့ရာ လူငယ်များသည် မိမိတို့နှစ်သက်ရာ တပ်ဖွဲ့များရှိ ပညာသည်များ၊ သက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပညာသည်များအဖြစ် ရွေးချယ်အမှုထမ်းနိုင်သည်။ အထူးအစီအစဉ်တစ်ခုအဖြစ် နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါးသို့ သွားရောက်ခွင့်ရရှိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထို့နောက်တွင် အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းများလည်း ပေါ်လာခဲ့သည်။ ၎င်းတို့သည် အမေရိကန်သမိုင်းတွင် မှတ်တမ်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။ အမေရိကန်သည် ဗြိတိသျှတို့ထံမှ လွတ်လပ်ရေးကို ၁၇၇၅ ခုနှစ်တွင် ရရှိခဲ့ပြီး အရပ်သူများသည် စစ်တပ်ထဲတွင် သူနာပြုများအဖြစ် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းခဲ့ကြသည်။ တစ်ဖန် ၁၈၆၀ နှစ်များအတွင်း ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ပြည်တွင်းစစ်ပွဲများတွင် အမျိုးသမီးများ စစ်မှုထမ်းခဲ့ကြပြန်၏။ ပြည်တွင်းစစ်ပွဲများအတွင်းက အမျိုးသမီးများသည် သူလျှိုများအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ကြသည် ဆို၏။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ၁၉၁၇ ခုနှစ်တွင် ပထမကမ္ဘာစစ်အတွင်းသို့ ပါဝင်ခဲ့လေ၏။ ထိုစဉ်က အမေရိကန် အမျိုးသမီး ၃၀,၀၀၀ ခန့် တပ်မတော်သို့ ဝင်ရောက်အမှုထမ်း

ခဲ့ကြ၏။ ၎င်းအမျိုးသမီး စစ်မှုထမ်းများထဲမှ အများစုသ
စစ်သူနာပြုများ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အချို့သည် စိမ်
ရေး ဌာနများတွင် အမှုထမ်းဆောင်သူများ ရှိသကဲ့သို့ အ
သော အမျိုးသမီးများသည် ရေတပ် အပျော်တမ်းတပ်ဖွဲ့
ကမ်းခြေစောင့်တပ်ဖွဲ့များတွင် အချက်ပြဆက်သွယ်ရေးအ
အမှုထမ်းခဲ့ကြသည်။

အမေရိကန်ရေတပ် ကမ်းခြေစောင့်တပ်ဖွဲ့တွင် အ
ထမ်းဆောင်ခဲ့သူများအနက် ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် ကမ်းခြေ
တပ်ဖွဲ့ ဌာနချုပ်တည်ရှိရာ ဝါရှင်တန်မြို့တော်တွင် ရှိခဲ့သ
အသက် ၁၇ နှစ်အရွယ် ညီအစ်မများ ဖြစ်ကြသည်
ဗီးယေ့ဖ်နှင့် လူစီးလ်ဘေကာတို့သည် ပထမဆုံးသော က
စောင့်တပ်ဖွဲ့ ယူနီဖောင်းဝတ်သူများအဖြစ် သမိုင်းတွင်ခဲ့သ

၁၉၄၀ နှစ်များအတွင်း အမေရိကန်တပ်မတော်
အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းများ အကြီးအကျယ် တိုးပွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းမှာပင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသည်။ အစကနဦးတွင် လူအတော်များများက အမျိုးသမီးများကို စစ်ကြီးအတွင်း အမှုထမ်းဆောင်ခြင်းအပေါ် ဆန့်ကျင်ကြသည်။ သို့ရာတွင် စစ်ပွဲဆက်လက်ဖြစ်ပွားနေချိန်တွင် အမျိုးသားစစ်မှုထမ်းများ စစ်မြေပြင်တွင် တာဝန်ထမ်းရသည့်အတွက် အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းများသည် နောက်တန်းတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် လိုအပ်ကြောင်း ထင်ရှားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အမေရိကန်တပ်မတော်သည် အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းပေါင်း ၄၀၀,၀၀၀ ကို လက်ခံခဲ့သည်။ ၁၉၄၁ ခုနှစ်တွင် အမျိုးသမီးကြည်းတပ် အကူတပ်ဖွဲ့ကို အမျိုးသမီးကြည်းတပ်ဟု နာမည်ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းအဖွဲ့ဝင်အချို့သည် ပင်လယ်ရပ်ခြားနိုင်ငံများတွင် တာဝန်ထမ်းခဲ့ကြသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ရေတပ်နှင့် ကမ်းခြေစောင့်တပ်ဖွဲ့မှ အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းများလည်း ပင်လယ်ရပ်ခြားနိုင်ငံများသို့ သွားရောက်အမှုထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း အမျိုးသမီးတပ်ဖွဲ့ဝင်အချို့သည် စစ်သုံ့ပန်းအဖြစ် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသလို အချို့မှာ စစ်ပွဲတွင် သေဆုံးခဲ့ကြသည်။

အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းများသည် ဂုဏ်ပြုခြင်းခံရသလို တပ်မှူးကြီးများ၏ ချီးကျူးခြင်းလည်း ခံခဲ့ရသည်။ ယုတ်စွအဆုံး အမျိုးသမီးများကို တပ်မတော်တွင် အမှုထမ်းဆောင်ခွင့်မပြုရန် ဆန့်ကျင်သူများပင်လျှင် ပါဝင်ချီးကျူးခဲ့ကြသည်။ အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းများသည် တိုက်ခိုက်ရေးမဟုတ်သည့် တပ်ဖွဲ့များတွင် ဆက်လက်အမှုထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ဗီယက်နမ်တွင် အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်း ရှစ်ဦးသေဆုံးခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းကာလများတွင် အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းများသည် တဖြည်းဖြည်းချင်း တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့များတွင် နီးကပ်သည်ထက် နီးကပ်စွာ ပါဝင်လာကြသည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်မှ အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်း ၈၀၀ နီးပါး ပနားမားစစ်ဆင်ရေးသို့ စေလွှတ်ခဲ့

လိုရီပီယက်စတေဝါ (Lori Piestewa)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ ၎င်းတို့အထဲမှ အမျိုးသမီးများက Black hawk ရဟတ်ယာဉ်ကို မောင်းနှင်လျက် ပစ်ခတ်ပေးခဲ့သည်။ ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ပါရှန်ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲတွင်လည်း အမျိုးသမီးများက လေယာဉ်များ မောင်းနှင်ပေးခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အမျိုးသမီး လေယာဉ်မှူးများသည် ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် အီရတ်ကိုလည်း ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းများ သည် ဘော့စနီးယားနှင့် ကိုဆိုဗိုစစ်ဆင်ရေးတွင်လည်း ပါဝင် ခဲ့ကြသည်။

ယခုအခါ အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းများကို အီရတ်နှင့် အာဖဂန်နစ္စတန်တို့တွင် တာဝန်ချထားသော်လည်း ၎င်းတို့ လုပ်ဆောင်ရမည့် လုပ်ငန်းအတိုင်းအတာတစ်ခုထိသာ ခွင့်ပြု ထားသည်။ အမေရိကန် လူငယ်များသည် စီးပွားရေးအား ကောင်းလာမှုနှင့် ကြမ်းတမ်းသည့် စစ်မှုထမ်းများအဖြစ် တွေ့ ရှိလာကြသည်။ ဤအခြေအနေကြောင့် အမျိုးသမီးစစ်မှု ထမ်းများအား အလုပ်မျိုးစုံ ပိုမိုလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤလုပ်ငန်းသည် အန္တရာယ်ရှိသော အလုပ်သို့ ပို့ဆောင်ပေး နေသည်ဆို၏။ ဥပမာအားဖြင့် ဖော်ပြရလျှင် အီရတ်တွင် အမျိုးသားစစ်မှုထမ်းများနှင့် အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းများသည် စားနပ်ရိက္ခာများနှင့် ဆေးဝါးပစ္စည်းများကို စစ်မြေပြင်ရှိ တပ်ဖွဲ့များသို့ သယ်ယူပို့ဆောင်ပေးနေရသည်။ ဤလုပ်ငန်း သည် တိုက်ပွဲဖြစ်နေရာသို့ မလုပ်နိုင်သော အလုပ်ဖြစ်သည်။ အမေရိကန် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်မှ အမတ်များက ပဋိပက္ခ ဖြစ်ပွားသည့်နေရာများသို့ အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းများအား ဘယ်ပုံဘယ်နည်း၊ ဘယ်နေရာများသို့သာ သွားရမည်ဆိုသည့် နေရာဒေသကန့်သတ်ချက် ထားရမည်ဟု အားထုတ်နေကြ သည်ဆို၏။ ဤကဲ့သို့သော အားထုတ်မှုများကို အချို့ အမျိုး သမီးစစ်မှုထမ်းများက မကြိုက်ကြ။ ၎င်းတို့က ယောကျ်ားများ နှင့် ရင်ဘောင်တန်း၍ စွန့်စားလိုကြသည်ဆို၏။

လေတပ်မှ အငြိမ်းစားအရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သူ ကာရင်း ဂျွန်ဆင်သည် NOW ဟု ခေါ်ဆိုသည့် National Organization for Women မှ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပြီး ထိုအဖွဲ့၏ လှုပ်ရှားသူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ သူမသည် တပ်မတော် တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံသားတစ်ဦး၏ အခွင့်အရေးအရ တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ၎င်းအခွင့်အရေးမျိုးကို ကန့်သတ်ထား

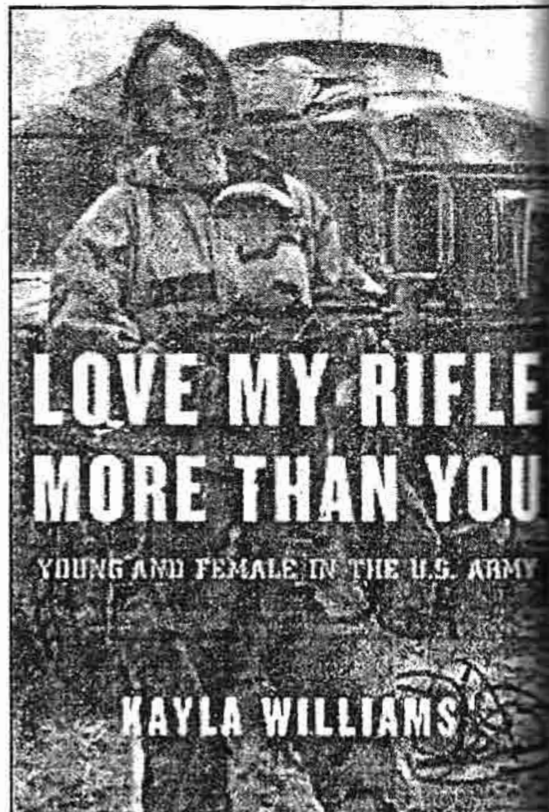

မည်ဆိုလျှင် အမျိုးသမီးဖြစ်သူ နိုင်ငံသားတစ်ဦးကိုလည်း ကန့်သတ်ထားရမည်ဟု ဆိုသည်။

သို့ရာတွင် အယ်လိန်းဒွန်နာလီဆိုသူ Center fo Military က အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းများကို အန္တရာယ်ရှိ အလုပ် လုပ်ကိုင်ခြင်းကို ဆန့်ကျင်သည်။ ၎င်းဌာန ပေါ်လစီအဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည်။ မစ္စဒွန်နယ်လီက လေ့လာ များကို ထောက်ပြရာတွင် အမျိုးသမီးများသည် ခန္ဓာ ကန့်သတ်ချက်ရှိပြီး ၎င်းကန့်သတ်ချက်ကပင် တိုက်ပွဲမှ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခြင်းမှ ကြိုတင်ကာကွယ်ထားခြ ကြောင်း ပြောသည်။ မကြာမီက စာအုပ်နှစ်ခု ထုတ် ၎င်းစာအုပ်နှစ်အုပ်သည်လည်း တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူ သည်ဆို၏။ သူမက အီရတ်တွင် အမှုထမ်းခဲ့သည်။ အမျိုး စစ်မှုထမ်းများအကြောင်း စာအုပ်နှစ်ခု ထုတ်ဝေခဲ့၏။

တစ်အုပ်တွင် ဂျာနစ်ကာပင်စကီးအကြောင်း သူမသည် ကြည်းတပ်မှ ဗိုလ်ချုပ်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရက်ရှိ စစ်အကျဉ်းထောင်ကို တာဝန်ယူရသည့် တပ်ထိန်း
မှုဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းတပ်ထိန်းတွင် အပျော်တမ်းတပ်ပွဲဝင်
သည်း ပါဝင်ပြီး အဘူဂါရစ်အကျဉ်းထောင်ကို စောင့်ကြပ်
ကြောင်း ဖော်ပြသည်။ စစ်သားအချို့က အကျဉ်းသားများကို
ရညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုဖြင့် ထောင်ကျနေသူများဖြစ်သည်။
ဘာပင်စကီးသည် အဆိုပါ အကျဉ်းထောင်ကိစ္စနှင့်
သက်၍ တာဝန်အရှိဆုံးအနေနှင့် အရေးယူခံရသည်။
ကို ဗိုလ်မှူးချုပ်ရာထူးမှ ဗိုလ်မှူးကြီးရာထူးအဆင့်သို့
ချလိုက်သဖြင့် သူမ တပ်မှနုတ်ထွက်လိုက်သည်။ သူမ၏
စာအုပ်နာမည်မှာ "One Woman's Army: The Commanding General of Abu Ghraib Tell Her Story"
သည်။ မစ္စကာပင်စကီးက သူမ အုပ်ချုပ်မှုညံ့ဖျင်းသည်ဟု
ဖက်သတ် ပြောဆိုအပြစ်ဖို့ကြောင်း၊ သူမသည် ကြည်း
တွင် တောက်ပနေသည့် အမျိုးသမီးဖြစ်ကြောင်း ပြော
သည်။ အခြားကြည်းတပ်မှ တစ်ဦးမှာ ကေလာဗီလုံ့စ် ဆိုသူ

ဂျက်ဆီကာလင်း(Jessica Lynch)

ဖြစ်ပြီး၊ "Love My Rifle More Than You" စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ၎င်းစာအုပ်နာမည် စစ်သီချင်းထဲမှ ကူးယူခြင်းဖြစ်သည်။ မစ္စဗီလုံ့စ်သည် အာရပ်ဘာသာစကားပြန်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူမကလည်း ကြည်းတပ်မှ အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းများအကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

လိုရီပီယက်စတေဝါသည် ကြည်းတပ်မှ ပထမတန်းတပ်သားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူမသည် ၂၀၀၃ ခုနှစ်က အီရတ်တွင် သေဆုံးသည့် ပထမဆုံးသော အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူမသည် နိုင်ငံခြားတွင် သေဆုံးသူ ပထမဆုံး အမျိုးသမီးစစ်မှုထမ်း (Native American) အဖြစ်လည်း ထင်ရှားသူဖြစ်သည်။ သူမသည် အရီဇိုးနားပြည်မှ ကလေးနှစ်ယောက် အိမ်ထောင်မရှိသူမိခင်ဖြစ်ပြီး သူမ၏ဖခင်နှင့် အဘိုးတို့သည်လည်း ကြည်းတပ်တွင် စစ်မှုထမ်းခဲ့ကြသည်။ သူမသည် ထောက်ပံ့ရေးထရပ်ကားအုပ်စုသည် လှည့်ရမည့်နေရာ မှားယွင်းသဖြင့် အီရတ်မြို့တစ်မြို့ဖြစ်သော နာဆရီယာအနီးတွင် သေဆုံးခဲ့သည်။ သူမ၏သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဂျက်ဆီကာလင်းသည် စစ်သုံ့ပန်းအဖြစ် အဖမ်းခံရပြီး ဆေးရုံတက်နေရာမှ လွတ်မြောက်ခဲ့သည်။ ဂျက်စီကာလင်းသည် ကြည်းတပ်မှ သူ့ရဲကောင်းဘွဲ့ ချီးမြှင့်လိုက်သဖြင့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့သည်။ သူမ လွတ်မြောက်လာမှုတွင် သေနတ်တစ်ချက်မျှ မပစ်လိုက်ရဟု ဆိုသည်။ သို့ရာတွင် လိုရီသည် အခြားစစ်သားများကို ကာကွယ်ရင်း သေနတ်နှင့် ပြန်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်ဟု ဆို၏။ အရီဇိုးနားပြည်နယ်၊ ဖီးနစ်တောင်ကုန်းပေါ်တွင် သူမကို ဂုဏ်ပြုအနေနှင့် "Piestewa Peak" ဟု နာမည်ပေးခဲ့သည်။

မောင်မောင်စန်းဆွေး

Ref :

American MOSAIC

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

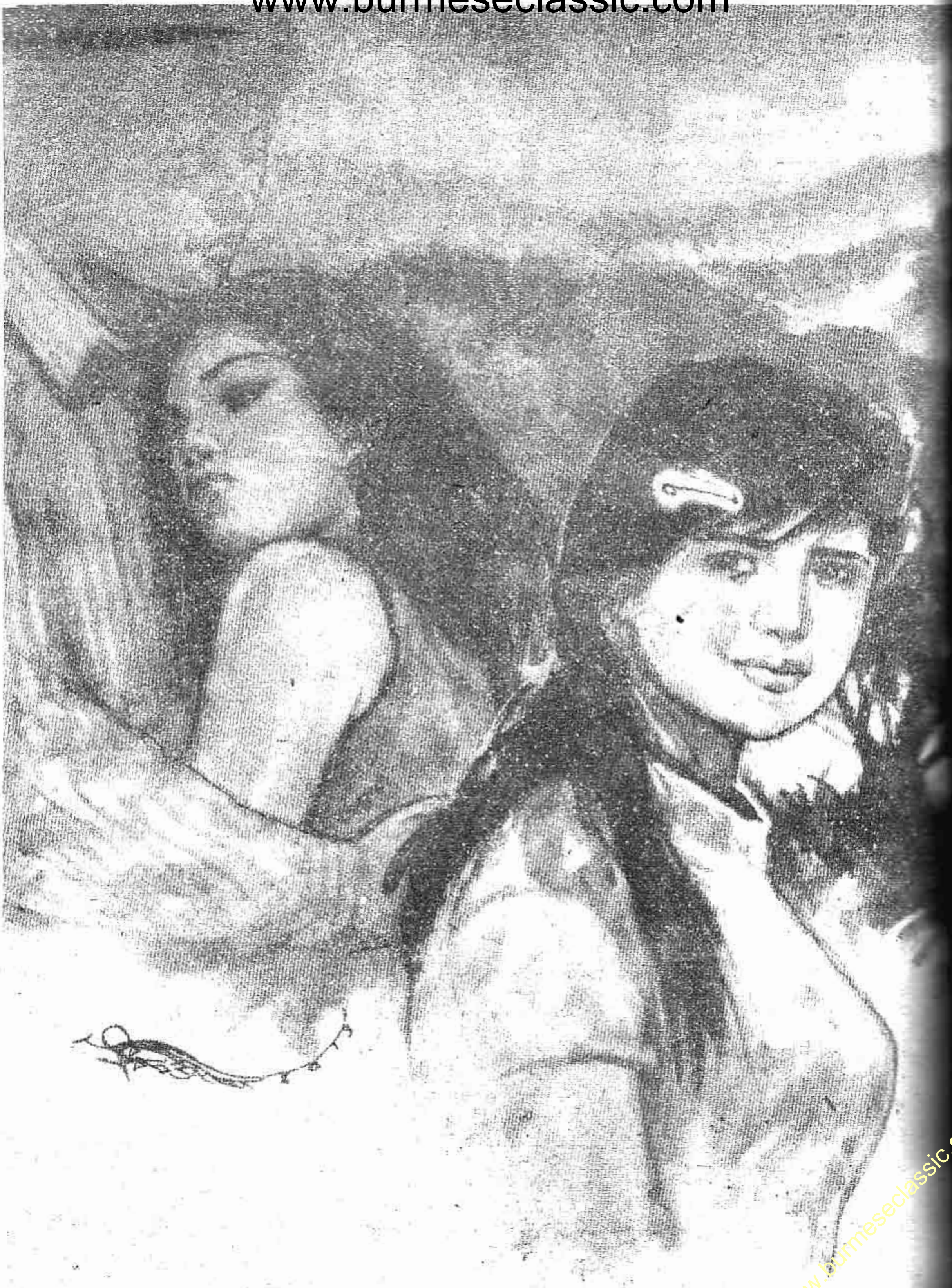

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အ ခ န် း ဆ က် ဝ ထ္ထု ရှ ည်

(ယခင်လမှအဆက်)

(၃)

အခန်း၏ အပြင်ဘက်တွင် နှင်းမြူများ အုပ်ဆိုင်းနေသည်။ မနက် ၆ နာရီရှိနေပြီဖြစ်သော်လည်း စခန်း၏ အပြင်ဘက်ကိုကြည့်၍ မမြင်နိုင်သည် အထိ နှင်းဇာလွှာများ အုပ်ဆိုင်းထားသည်။ လေနှင့်အတူပါလာသော နှင်းမှုန်တို့သည် စခန်းဗိုလ်တဲကြီးထဲသို့ တိုင်အောင် တိုးဝင်နေသောကြောင့် ပြတင်းပေါက်များကို ပိတ်ထားရသည်။

နွေလထဲသို့ ရောက်လာပြီ ဖြစ်သော်လည်း သစ်ကြီး၊ ဝါးကြီးများ ကြီးစိုးသော ရခိုင်ရိုးမကြီးသည် ဆောင်းမြစ်ကို ဆွဲထားဆဲ ဖြစ်၏။ သို့ကြောင့် ဆောင်းနှင့်မခြား အေးစိမ့်နေခြင်းလည်း ဖြစ်၏။ နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်း ဥတုသုံးမျိုး ရှိရာတွင် နွေကိုပယ်၍ ဆောင်းနှင့်မိုး နှစ်မျိုးတည်းသာ ရှိဘိသို့ ဖြစ်သည်။ နွေရာသီ၏ အပူဒဏ်သည် တိုးနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ဆောင်းနှင့်မိုး နှစ်မျိုးတည်းသာ မိုးရွာလိုက်၊ ဆောင်းအေးလိုက် ရှိ၏။

မောင်အေးချမ်းမှာ အလုပ်သမားများ ဟိုမှ သည်မှ ရောက်လာကြ၍ များသည်ထက် များလာသဖြင့် စခန်းတစ်ခုတည်းတွင် ထိုင်နေ၍ မရတော့ပေ။ အလုပ်သမားအားလုံးကို အလုပ်မပြတ်ရရှိရေးအတွက် စခန်းအတော်များများကို ဖြန့်ပို့ပေးနေရ၏။ စားရေးများကိုလည်း ကြိုတင်ရိက္ခာ ရှာဖွေစု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းထား၍ လချီစား သောက်နိုင်သော ရိက္ခာများ ပြည့်စုံနေပြီဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအခါတွင် အလုပ်သမားများကို စခန်းအတော်များများသို့ ဖြန့်ပို့နေရာချပေးရင်း မောင်အေးချမ်းလည်း ကြက်ရေစမ်းစခန်းသို့ ရောက်ရှိလာပြီး စခန်းထိုင်၍ အလုပ်သမားများအား စီမံပြီး အလုပ်ပေးနေရသည်။

မောင်အေးချမ်း လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်သည်။ မနက် ၇ နာရီ မတ်တင်း ရှိနေပြီ။ ထို့ကြောင့် ခရာကို မှုတ်၍ လက်သောက်အလုပ်သမားခေါင်းဆောင်များအား စုခေါ်လိုက်ပြီး အလုပ်သမားများနှင့်အတူ လုပ်ကွင်းရှိသော နေရာအသီးသီးသို့ သွားစေလိုက်၏။ လက်ရှိလုပ်ငန်းများမှာ ..

ကျောက်တူး၊ မိုင်းခွဲ၊ ကျောက်ထု၊ ကျောက်ခင်း၊ မြေးတူး၊ မြေးခင်း၊ ကတ္တရာလောင်း စသဖြင့် ဖြစ်သည်။ ထိုလုပ်ငန်းများကို နွေကုန်သည်အထိ မပြတ်လုပ်ကိုင်နေကြရမည် ဖြစ်၏။ နွေကုန်ခါနီးမှ ထိုလုပ်ငန်းများကို ရုပ်သိမ်းပြီး မိုးလုပ်ငန်းများဖြစ်သော တုတ်ခုတ်၊ တုတ်ရိုက်၊ ရေမြောင်းတူး၊ တံတားထိုး၊ မြေပြိုဖယ် စသော လုပ်ငန်းများကို ဆက်ရမည် ဖြစ်သည်။

စခန်းရှေ့တွင် ထွန်စက်တစ်စီး ရပ်နားသံကို ကြားလိုက်ရပြီး "ဟိုရှေ့က အသစ်ဆောက်လုပ်ထားတဲ့ ဗိုလ်တဲမှာပါ။ တန်းသွားလိုက်။ အထဲမှာရှိတယ်"ဟူသော အသံကို ကြားလိုက်ရ၏။ ဤသည်မှာ မောင်အေးချမ်းထံသို့ ညွှန်သောအသံ ဖြစ်၏။ တစ်ဆက်တည်းပင် ဗိုလ်တဲဆီကို ပြေးတက်လာသော ခြေသံတစ်ခုလည်း ကြားနေရသည်။ ထို့ကြောင့် ... မောင်အေးချမ်း လုပ်နေဆဲ စာရင်းစာအုပ်ကို ပိတ်ထားလိုက်ပြီး စားပွဲထိုင်ခုံမှ အထတွင် ...

"ကိုကို"

အခန်းထဲသို့ ယုမေ ပြေးဝင်လာပြီး မောင်အေးချမ်းအား ဖက်ထား၏။

"ဟင် ... ယုမေလေး"

ယုမေ ဘာမျှမပြော။ ဖက်လျက်ငြိမ်၍သာနေ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်း ကြောင့်ကြသွား၏။ စိုးရိမ်စိတ်များ လွှမ်းသွား၏။

"ဘယ်လိုများ ဖြစ်လာတာလဲ ယုမေရယ်။ ပြောပဲပြောပြစမ်းပါဦး"

ယုမေသည် ချက်ချင်းမဖြေသေးဘဲ မောင်အေးချမ်းအား နှစ်ချက် သုံးချက် နမ်းလိုက်ပြီးမှ ...

"အရေးကြီးကိစ္စရှိလို့ ကိုကိုရယ်။ ဒါကြောင့် ဒေါ်ခင်တင့်က မနက်အစောကြီး ဈေးကားအပြန်နဲ့ ယုမေကို လွှတ်လိုက်တာ။ ဆင်ခုံတိုင်စခန်းကိုရောက်လို့ မေးကြည့်တော့ ကိုကို အလုပ်သမားတွေနဲ့ ကြက်ရေစမ်းစခန်းကို ပြောင်းသွားတယ်ဆိုလို့ ထွန်စက်ကြုံနဲ့ လိုက်လာခဲ့တာပါ"

"ဩော် ... ဟုတ်လား။ ဘယ်လို အရေးကြီးကိစ္စများလဲ"

"ဒေါ်ခင်တင့်မှာ ရွှေသုံးကျပ်သား ပျောက်သွားတယ် ကိုကိုရယ်။ အဲဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကိုကို့ကို အကြံဉာဏ်တောင်းချင်တဲ့ သဘောလား၊ ဒီလိုမှမဟုတ်ရင်လည်း ကူညီရှာဖွေပေးစေချင်တဲ့သဘောလား အတိအကျတော့ မသိဘူး။ ဒေါ်ခင်တင့်ကလွှတ်တော့ ယုမေက ကိုကို့ဆီကို လာချင်နေတာနဲ့ အတော်ပဲဖြစ်သွားတယ်လေ"

ဟုဆိုကာ ယုမေက မောင်အေး[illegible] ချမ်း၏ ရင်ခွင်ထဲကို ဝင်ထိုင်လိုက်[illegible] သည်။ မောင်အေးချမ်းလည်း သက်[illegible] ချနိုင်သွားသည်။

"ငါက ယုမေများ တစ်ခုခုဖြ[illegible] သလားလို့ပါ"

"ဘာလဲ။ ဒေါ်ခင်တင့်ရဲ့တူ [illegible] ယုတ်မာ ရဲနိုင်ကများ ယုမေကို မတ[illegible] ကြံလေသလားဆိုပြီး ထင်လို့များလား[illegible]"

"ဟင် ..."

"ဒီလို အရက်[illegible]မားမျိုး[illegible] ထည့်မစဉ်းစားဘူးလို့ ကိုကို့ကို ပြော[illegible] ပြီးပြီပဲ။ သတ္တိရှိရင် ထိပစေ[illegible] တကယ် ... တကယ်။ လက်ကိုသေ[illegible] ာည်း လိမ်ချိုးပစ်မှာ"

"လူကျယ်စကားကလည်း [illegible] တယ်ကွာ။ လူကလေးက နုနုနဲ့ [illegible] သလောက်လည်း ဟုတ်မတင်ပါဘူ[illegible]"

ယုမေက မောင်အေးချမ်းအ[illegible] မျက်နှာလေးတစ်ချက် တင်းကြည့်[illegible] လက်ကိုဆွဲ၍ လိမ်လိုက်၏။

"အမလေး ... ကျိုးပါပြီ"

မောင်အေးချမ်းက အော်လို[illegible] ၍ ယုမေကျေနပ်သွား၏။ ထို့နော[illegible] တိုးတိုးလေးရယ်လိုက်ပြီး ...

"ယုမေက ကိုကို့လောက်[illegible] သိုင်း၊ လက်ဝှေ့ မတတ်တာ သေ[illegible] တယ်။ ဟိုလူရုပ်လူပွေ အရက်သ[illegible] (ရဲနိုင်)ကိုသာ မစဉ်းစားဘူးလို့ [illegible] တာပါ။ ကိုကိုက သိုင်း၊ လက်[illegible] တိုက်ကွန်ဒို၊ သုံးမျိုးလုံးကို ကျွမ်းကျ[illegible] ကျင်ကျင် တတ်ထားပြီး ကြိုးဝိုင်း[illegible] မှာ အောင်ပွဲအလံရထားတဲ့ လူ[illegible] ယောက်ဆိုတော့ ယုမေမယုံနိုင်ပါ[illegible]"

မောင်အေးချမ်း စဉ်းစား[illegible]

"ဒီတော့ ယုမေ၊ [illegible]

www.burmeseclassic.com

ပျောက်တဲ့အချိန်၊ ပတ်ဝန်းကျင်က ကို ဘယ်သူတွေများ အတွက် ရှိတယ်ဆိုတာ ယုမေ သတိထား သလား''

''ဟို ... အရက်သမားညီအစ်ကို နှင့်ရဲခိုင်)တို့ပေါ့။ နောက် ဘယ် တွေလာမှာလဲ။ ဒေါ်ခင်တင့် မင်္ဂလာ တစ်ခုက ပြန်လာပြီး ရေချိုးခန်း နေတုန်း ပျောက်သွားတာဆိုတော့ တွေကိုချွတ်ပြီး မှန်တင်ခုံပေါ်မှာ ထားခဲ့တဲ့ဟာ။ အခြား ဘယ်သူရှိ လဲ။ အခြားလူတွေ ဈေးဝယ်လာကြ လည်း အပြင်က ဝယ်ပြီး ပြန်သွား ကြတာပဲ''

မောင်အေးချမ်းစဉ်းစား၏။ မခင် တင့်အနေဖြင့် သည်ကိစ္စနှင့် ပတ် သက်ပြီး ရဲနိုင်နှင့်ရဲခိုင်တို့အား ထင် သည့်အပြင် ယုမေကိုလည်း ထင်ပေ လိမ့်မည်။ ယုမေကိုပါ ထင်သော ကြောင့်လည်း မောင်အေးချမ်းကို ခေါ် ခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ရဲနိုင်နှင့်ရဲခိုင် ညီအစ်ကိုနှစ် ယောက်တွင် ညီဖြစ်သူ ရဲနိုင်က သာ စိတ်ရင်းဆိုးသည်။ မကောင်းမှု အားလုံးကို ဝါသနာကြီးသည်။ ထစ် ဆို ရန်တွေ့တတ်ပြီး အကောက် ဉာဏ်ဘက်တွင်လည်း အသာဆုံး ရှိသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ယုမေ သူကြံမရ၍ အကောက်ဉာဏ်ဖြင့် လုပ်လေသလား။

ဤသို့ လုပ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် သူက ရွှေကိုရပြီး ယုမေက မခင်တင့် ငြိုငြင်ခြင်း၊ အထင်သေးခြင်း အပြစ်မြင်ခြင်း၊ အပြစ်ရှာခြင်း၊ တိုင် ကြားခြင်း စသော ဆိုးကျိုးများကို ခံရနိုင်သည်ဟူသော အကြံဆိုးဖြင့်

ပင် ကြံစည်ဖန်တီးလေသလား။

မောင်အေးချမ်း၏ အထင်သည် အလုံးစုံ မှန်နိုင်ဖွယ်ရှိသည်။ ရဲနိုင်နှင့် ရဲခိုင်သည် မောင်အေးချမ်း မခင်တင့် နှင့် ရင်းနှီးသည်ကိုလည်း မကြိုက်ကြ ပေ။ ထို့ကြောင့် သူတို့ လုပ်လိုက်သည် ဟု ယူဆရသော ယခုကိစ္စတွင် ယုမေ ကိုပါ အမှုပတ်လာနိုင်၍ မောင်အေး ချမ်း စိတ်ဆင်းရဲရမည်ကိုလည်း သူတို့ လိုလိုလားလား ရှိနေကြပေလိမ့်မည်။

''ဒီကိစ္စကို လျှော့တွက်လို့တော့ မရဘူး ယုမေ။ ဒီကိစ္စကို ဟိုညီအစ်ကို နှစ်ကောင်တို့ ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရှိပေမယ့် မှုခင်းအဖြစ် တည်ဆောက်ပြီး စစ်မေး ရင် ယုမေလည်း မဖြစ်မနေ ပါဝင်လာ နိုင်တယ်။ မခင်တင့်အနေနဲ့လည်း ဒုက္ခရောက်ကြစတမ်းဆိုရင် သူ့တူတွေ ကိုတော့ မငဲ့ညှာဘဲနေမှာမဟုတ်ဘူး''

ယုမေ ဘာမှမပြောဘဲ မောင်အေး ချမ်း၏ရင်ခွင်တွင်အိပ်ကာ မောင်အေး ချမ်း၏လက်များကို ပွတ်သပ်နေသည်။ ယုမေ ဤကဲ့သို့ စကားမပြောဘဲ ငြိမ် နေသော်လည်း သူ့မှာ အပြစ်ရှိ၍နေ သည်ဟူ၍ကား လုံးဝမယူဆမိပေ။ ယုမေကား လာခြင်းမကောင်းခဲ့၍ ဆင်းရဲသူမလေးဖြစ်နေသော်လည်း အတွင်းစိတ် အလွန်ရှင်းသည်။ ရိုးသားဖြူစင်ပြီး ပြတ်သားသည်။ ရိုးရိုး လုပ်ပြီး ရှင်းရှင်းနေတတ်သည်။ ပွင့် လင်းသည်။ သူ့သဘောကိုသိလျှင် အလွန်ခင်စရာကောင်းသည်။

''ယုမေ အခုကိစ္စနဲ့ ပတ်သက် ပြီး ကြောင့်ကြစိတ် မဝင်ဘူးလား''

ယုမေ ခေါင်းခါ၏။ ထို့နောက် ပြောလည်း။

''ယုမေက ... ကိုကို့ရင်ခွင်သဲ

ရောက်နေတာပဲ။ ဘာကို ကြောင့်ကြ နေဦးမှာလဲ''

''မခင်တင့်က ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ် သက်ပြီး ယုမေကို ဖမ်းခိုင်းရင်ကော''

ခေါင်းခါလိုက်ပြီး ...

''လုံးဝ မကြောက်ဘူး။ ကိုကို ရှိတယ်။ ကိုကိုရှိရင် ယုမေဘဝ ပြည့် စုံတယ်''

ဟု ဆိုသည်။ မောင်အေးချမ်း သက်မချ၏။ သူက မောင်အေးချမ်းကို ချစ်သည်။ မောင်အေးချမ်းကလည်း သူ့ကိုချစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့မှာ အခက်ကြုံလျှင် မောင်အေးချမ်းသည် ကိုယ်နှင့်ထပ်တူ ဖြေရှင်းပေးလိမ့်မည် ဟု အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်နေလေသည်။

စင်စစ်တွင် ယခုကိစ္စကြီးသည် အလွန်ရင်လေးစရာဖြစ်၏။ မဖြေနိုင် သော ပြဿနာကြီးသည် သူတို့သုံး ယောက်အပေါ် ဖြုန်းဖြုန်းကြီး ကျလာ နေပြီဖြစ်၏။ ဟိုနှစ်ယောက်က တရား လို၏ တူအရင်းများ ဖြစ်နေကြပြီး သူ က သူစိမ်းတစ်ရံဆံသာ ဖြစ်၏။ ခံချင်း ခံရလျှင် သူသည်သာ ခံရဖွယ်၊ နစ်နာ ဖွယ် ရှိ၏။

ဤသည်ကိုပင် မေ့လျော့ထား နိုင်သော ကောင်မလေးဖြစ်၏။ ချစ်သူ ၏ရင်ခွင်တွင် ကြည်နူးနေ၏။ ချစ်သူ အား ယုံကြည်မှုအပြည့်ရှိနေ၏။ အလုံး စုံ အားကိုး၏။ သူ့အားကိုးတိုင်းလည်း အရာရာပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု စွဲမှတ်ထား၏။

''ကဲ ... ယုမေ၊ ဒီလိုဆိုရင် တို့ ကုန်ကားကြီးတွေ စခန်းကမထွက်ခင် အမ်းကို လိုက်ကြရအောင်''

ယုမေ သာသာလေး ခေါင်း ယမ်းလိုက်ပြီး ...

''မလိုက်ဘူး။ ဒီအတိုင်း ကိုကို့နဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတူ တစ်နေ့ခင်းလုံးနေဦးမယ်။ မိုးချုပ်ခါနီး ကားရှိရင် လိုက်မယ်။ မရှိရင် ညလုံးပေါက် ခြေကျင်လျှောက်ကြမယ်လေ"

ယုမေသည် သူ့အနားမှာ မောင်အေးချမ်းရှိနေလျှင် အရာရာပြည့်စုံနေသည်ဟု အပြည့်အဝလည်း ယူဆထား၏။ သူသည် ယခု မောင်အေးချမ်း၏အထံသို့ ရောက်နေ၍ အလုံးစုံကို မေ့ထားနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ချစ်စရာကောင်းသော ယုမေလေးအား မောင်အေးချမ်းက ဥပေက္ခာပြု၍ သင့်ပါမည်လား။ လေးလေးနက်နက် ထားရတော့မည်သာ ဖြစ်၏။

မောင်အေးချမ်းသည် ယုမေအား မနက်စာကျွေး၏။ ဆတ်သားခြောက်မီးဖုတ် ဆီဆမ်းနှင့် ကောက်ညင်းပေါင်း ဖြစ်၏။ ယုမေလည်း အားရပါးရစား၏။ မောင်အေး ချမ်းကိုလည်း ခွံ့ကျွေး၏။

"ကိုကို၊ ရိုးမကြီးကိုလျှောက်လည်ရအောင်"

ဟု ယုမေက ပြောသည်။

"ယုမေက ဘယ်နေရာတွေကို လျှောက်လည်ချင်လို့လဲ"

"ရှုခင်းကောင်းတဲ့ နေရာတွေကိုပေါ့ ကိုကိုရဲ့"

စားသောက်ပြီးနောက် စခန်းမှ ထွက်ခဲ့ကြ၏။ စခန်း၏အရှေ့ဘက်ကို ဖြစ်၏။ စခန်း၏ အရှေ့ဘက်ကို နှစ်ဖာလုံခန့်လျှောက်သွားသည်နှင့် တောင်ကြောလမ်းမကို ရောက်၏။ တောင်ကြောလမ်းမဖြစ်၍ ရခိုင်ရိုးမကြီး၏ တောင်စွယ်တောင်တန်းကြီးတစ်ခုမှ လက်ဝဲလက်ယာ၏ အဝေးအနီးများကို အပေါ်စီးမှ ကြည့်ခွင့်ရ၏။

"သာယာလိုက်တာ ကိုကိုရယ်။ တစ်ချိန်က ယုမေ ဒီရခိုင်ရိုးမကြီးကို အကြိမ်ကြိမ် အခေါက်ခေါက် လျှောက်သွားနေခဲ့ဖူးပေမယ့် ဒီလောက်အထိ သာယာပြီး ဒီလောက်ထိလည်း ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ဖွယ် ကောင်းလိမ့်မယ်လို့ မထင်ခဲ့မိဘူး။ အခုတော့ ငှက်မလေး တစ်ကောင်လို လေပေါ်မှာ လွင့်ပျံပြီး ရခိုင်ရိုးမကြီးရဲ့အလှအပတွေကို ကြည့်ရှုခံစားနေရသလိုပါပဲ"

"တစ်ချိန်က ယုမေအရွယ်နဲ့ မတန်လောက်အောင် ဘဝရဲ့အခက်အခဲတွေကို ရုန်းကန်ခံစားရင်းကသာ သောကအံ့ဖုံ့ ဒုက္ခအမျိုးမျိုးတွေနဲ့ လျှောက်လှမ်းသွားလာနေခဲ့ရပြီး အခုက လွတ်လပ်ပေါ့ပါး ပျော်ရွှင်စွာနဲ့သာ လျှောက်လှမ်းနေရတော့ ရသချင်း ဘယ်တူပါ့မလဲ ယုမေရဲ့"

ယုမေက ရှက်ပြုံးဖြင့် တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"အခုက ချစ်သူရည်းစားနဲ့ အတူ လက်ချင်းချိတ်ပြီး လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာနဲ့ လမ်းလျှောက်သွားနေရလို့ ရသပိုတယ် ဆိုပါတော့"

"အမှန်ပေါ့ ယုမေရဲ့"

ယုမေ အသံထွက်အောင် ရယ်လိုက်၏။

"ကိုကိုကတော့လေ လူစိတ်ကို အရမ်းသိတတ်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း နားလည်ထားတာပဲ။ ဘဝရဲ့ သရုပ်မှန်တွေကိုလည်း မြင်အောင် ကြည့်တတ်တယ်။ စာရေးဆရာလုပ်ရင် သိပ်ကောင်းမှာ"

ယုမေသည် မောင်အေးချမ်း၏ ခါးကိုဖက်ပြီး နေ့နေ့လေး လျှောက်၏။ လက်ချောင်းများကို ပူးယှက်ဖျစ်

ညှစ်ကိုင်ပြီး လက်ကို အဟုန်ဖြင့်
လျက် မြန်မြန်လည်းလျှောက်၏။
နှာလေးက အမြဲတမ်းပြုံးရွှင်နေသ

"ကိုကိုရယ် ... ယုမေနဲ့ကို
မကြာခင်လပိုင်းအတွင်းမှာ ယု
ကျောက်ဖြူပြောင်းရတော့ အ
လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာနဲ့ တွေ့ဆုံလျှေ
လည်ခွင့်ရဖို့ မလွယ်တော့ဘူး
ဒီတော့ အခုလိုအချိန်လေးမှာ ယု
ကို စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ နားလည်
နော်"

မောင်အေးချမ်းက ခေါင်းညိတ်

"ကိုကို့နောက်ကျောမှာ
ထားတဲ့ သေနတ်ကြီးကို ဘာသေ
လို့ခေါ်သလဲ ကိုကို"

"ကို ... ရိုးမကြီး လျှောက်
ရတိုင်း သက်စောင့်အနေဖြင့်
လေ့ရှိတဲ့ နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကြီ
ယုမေရဲ့"

"ကိုကိုက သေနတ်ကြီးကို
ပြီးသွားနေတော့ ရဲက မဖမ်းဘူး

"လိုင်စင်နဲ့ ကိုင်တာပေါ့"

ယခုလို မနက်ရင့်အချိန်
နှင်းမြူကင်းသောကြောင့် ရိုး
သည်လည်း ပို၍ သာယာနေ၏။
စဖွယ်လည်းဖြစ်၏။ ချောက်နက်
ပေါ်က မိုးသားတိမ်စိုင်တို့သည်
အေးချမ်းနှင့် ယုမေတို့ လျှောက်
နေသော တောင်ထိပ်ရိုးမလမ်း
တစ်ညီတည်းဖြစ်နေ၏။ တချို့မို
ခဲများမှာ ကွဲလွဲခိုသကဲ့သို့ရှိ၍
လမ်းမကြီးလောက်ပင် မမြင့်တတ်

"ခြေထောက်သြောင်းပြီ
ဟိုလမ်းအောက်က ကျော
ကျောက်ဖျာကြီးပေါ်ထိုင်ပြီး
နက်ကြီးတွေ ကြည့်ရအောင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယုမေက ဦးဆောင်သွား၏။ ထို့ကြောင့် ကျောက်စွန်းကြီးပေါ်သို့ ယုမေ ဦးစွာရောက်၏။ ယုမေက လက်ကိုကမ်းပြီး မောင်အေးချမ်းအား ဆွဲတင်သည်။ ကျောက်စွန်းကြီးပေါ်တွင် ယှဉ်ထိုင်ကြသည်။ ယုမေကား လွန်အမင်း ကြည်နူးနေ၏။ ရိုးမကြီး၏ ရှုခင်းများကို တစ်အောင့်လေး ကြည့်ရှုလိုက်ပြီး . . .

"သာယာလိုက်တာ ကိုကိုရယ်။ ဆေးပန်းချီရေးလို့ မမီနိုင်ဘူးဆိုတာ ဒါပဲနေမှာနော်။ ယုမေတော့ ဒီတစ်ဘက် မေ့လို့ရနိုင်မှာမဟုတ်တော့ဘူး"

ရိုးမကြီး၏ အနိမ့်အမြင့်မညီသော ဒီလှိုင်းလုံးကြီးများကဲ့သို့ တောင်တန်းကြီးများသည် အဆင့်ဆင့် ရှိနေ၏။ ပြာလွင်လွင်အရောင်သည် မြသားကတ္တီပါကဲ့သို့ရှိ၏။ မိုးသားတို့သည်ကား တောင်တန်းများထက်မြင့်သလို နိမ့်သော မိုးသားအစုအခဲများလည်း ရှိ၏။ လေကြောင့် လွင့်မျော၍နေ၏။ ရိုးမလေသည် နွေလယ်ချိန်နှင့်နီးလာ၍ နွေးသုန်သုန်မျှ တိုက်၏။

ရိုးမတစ်ခွင် ဆေးပန်းချီ အလှခင်းသကဲ့သို့ ရှိ၏။ အဝေးဆီမှ ချေဟောက်သံကို ကြားရ၏။ တောအုပ်ဆီမှ မျောက်များ သစ်သီးလုနေကြသည်။ အရောင်စုံသော ငှက်ကလေးများကား ဟိုဘက်တောင် သည်ဘက်တောင်များဆီ ပျံ၍သွားနေကြ၏။

"ဟင် . . . ကိုကို ဟိုမှာ ဘာကောင်ကြီးလဲ"

မောင်အေးချမ်းတို့ တက်နေကြသော ကျောက်စွန်းကြီး၏ အောက်ဘက်တွင် စက်ကြီးနှင့် လမ်းဖောက်ထားက အလုံးလိုက်ပြိုကျသော မြေပြို ကမ်းပါးယံကြီး ဖြစ်နေသည်။ အပင်လေးများ ဟိုတစ်ပင်၊ သည်တစ်ပင် ပေါက်နေသည်။ ထိုမြေပြို ကမ်းပါးယံကြီး၏ အပင်လေးများအကြားတွင် ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံး ရှိသည်။ ကျောက်တုံးကြီးက တဲပုတ်လေးတစ်ခုစာမျှရှိပြီး မျက်နှာပြင်က ညီညာ၏။ ထိုကျောက်တုံးကြီး မျက်နှာပြင်တွင် ထိုင်လျက် မောင်အေးချမ်းနှင့် ယုမေတို့ဘက် လှည့်ကြည့်နေသော ရိုးကျားကြီး တစ်ကောင်။

"ကိုကို အဲဒါဘာကောင်ကြီးလဲ"

ယုမေက ကြောက်သံဖြင့် မေးနေသည်။

"ဟင်းမျိုး ဟင်းကောင်လို့ ခေါ်တဲ့ ကျားပေါ့ ယုမေရဲ့"

"ရှင် . . . ယုမေ ကြောက်တယ် ကိုကို"

ဟုအော်ပြီး ယုမေက မောင်အေးချမ်းအား ဖက်၏။

"မကြောက်နဲ့။ ကျားနဲ့တွေ့ရတဲ့အခါ ကိုယ်ကြောက်တာကို ကျားမသိစေရဘူး။ လူကြောက်တာကို ကျားမြင်သွားရင် လူကို ဒုက္ခပေးလာနိုင်တယ်။ လူက မကြောက်မှန်းသိရင် ကျားမလုပ်ရဲဘူး။ ဒါကြောင့် ခပ်တည်တည်နေ။ တို့မှာ နှစ်လုံးပြူး သေနတ်ကြီးပါတာပဲ"

ယုမေက ရိုးကျားကြီးကို မျက်တောင်မခတ်တမ်း ကြည့်နေ၏။

"နှစ်လုံးပြူးသေနတ်နဲ့ လှမ်းပစ်လိုက်ပါလား"

"နေပါစေ သူ့ဟာနဲ့သူ"

"သူ့ကိုယ်က စင်းကြောင်းလေးတွေကတော့ လှပါရဲ့။ စိုက်ကြည့်နေပုံကြီးက လူမိုက်ရုပ် . . . ကျားမိုက်"

ကျားကြီးထလာပြီး ပျင်းကြောဆွဲ၏။ ထို့နောက် မောင်အေးချမ်းနှင့် ယုမေတို့ဘက် တစ်ချက်မျှ စောင်းငဲ့ကြည့်ပြီး ကျောက်တုံးကြီးပေါ်မှ ခုန်ဆင်းသွား၏။

"ဟော . . . ဆင်းသွားပြီ။ မြန်လိုက်တာ။ တစ်ချက်နှစ်ချက်ပဲ လွှားခုန်လိုက်တယ်။ တစ်ခါတည်း တောထဲကို ရောက်သွားတာပဲ"

ထို့နောက် ယုမေ ပြုံး၏။

"ကိုကို ကျားကို မကြောက်ဘူးလား"

"ဘာကိုကြောက်မှာလဲ။ သူ့ဟာနဲ့သူ၊ ကိုယ့်ဟာနဲ့ကို နေတာ။ ကျားက လူကို အရမ်းမကိုက်ပါဘူး။ နတ်မကြိုက်တာလုပ်မှ၊ ပြောဆိုစော်ကားမှ။ အဲလိုသာမဟုတ်ရင် ဘာမှမလုပ်ပါဘူး"

"ကိုကို အရင်လည်း ဒီလိုပဲ ကျားနဲ့တွေ့ဖူးသလား"

"အင်း . . . မဆန်းပါဘူး။ ရိုးမထဲဆိုတော့ တွေ့တတ်တာပဲ။ ဒါပေမယ့် သူ့ဟာနဲ့သူ ကိုယ့်ဟာနဲ့ကိုယ်ပါ။ ဘာမှတော့ ပြဿနာမရှိပါဘူး"

ယုမေသည် ရိုးမကြီးကို မြင်နိုင်သမျှ မျှော်ကြည့်နေ၏။ ရိုးမကြီး၌ လေငြိမ်သောအချိန်ဖြစ်၍ မိုးသားများသည် ရိုးမတောင်ကုန်းတို့၏ အကြားတွင် အိုင်လျက်ရှိသည်။ ထိုအခါ ရခိုင်ရိုးမကြီး၏ အမြင့်ဆုံးဖြစ်သော 'ခုတ်စီရိ' တောင်တန်းကြီးသည်သာ ထီးတည်းမားမားရှိနေပြီး အခြားသော တောင်စွယ်တောင်တန်းများမှာ မိုးသားတို့၏အကြားတွင် ပေါ်သည့်နေရာက ပေါ်၍ မြုပ်သောနေရာက မြုပ်လျက်ရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုကို ... ရိုးမကြီးကလည်း မိုးသားတွေအကြားမှာ မြုပ်နေပြီး ဖွေးဖွေးဖြူဖြူနဲ့ ပင်လယ်ပြင်ကြီး ကျနေတာပဲ။ နည်းနည်းလေးစီပေါ်နေတဲ့ ရိုးမတောင်တန်းထိပ်ဖျားတွေက ပင်လယ်ထဲက ကျွန်းဖုတ်လေးတွေလိုပဲ"

"ယုမေ ပင်လယ်ခရီးသွားဖူးသလား"

ယုမေ ဆတ်ခနဲ မော်ကြည့်၏။ ထို့နောက် ခေါင်းခါသည်။ မောင်အေးချမ်း ပြုံးသည်။

"ရုပ်ရှင်ထဲမှာ မြင်ဖူးတာ" ဟု ပြောပြီး မောင်အေးချမ်း၏ ကျောကုန်းကို မနာတနာထု၏။ ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား ရယ်ကြသည်။

တစ်အောင့်အကြာတွင် ရိုးမလေနှင်သဖြင့် မိုးသားများ တဖြည်းဖြည်း လွင့်သွားသည်။ ရိုးမကြီးလည်း လင်းသွားသည်။ အဝေးထိ ပြန်မြင်ရလာသည်။

"ဟော ... မိုးသားတွေ လွင့်သွားကုန်ပြီ၊ အပြောင်းအလဲ မြန်လိုက်တာ"

ဟု ယုမေကဆိုသည်။ ထို့နောက်

"ယုမေ အရှေ့အနောက်တောင် မမှတ်မိတော့ဘူး။ နေခေါင်းပေါ် ရောက်နေလို့"

ဟု ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ပြီး ပြောသည်။

"မင်းဘူး-အမ်းလမ်းကြီးက အရှေ့ကအနောက်ကို ဖောက်ထားတာလေ။ ဒီမြေပြို ကမ်းပါးယံကြီးက မြောက်ဘက်၊ ဒီဘက်က တောင်ဘက်ပေါ့"

"အင်း ... ဟုတ်သားပဲ"

မောင်အေးချမ်းနှင့် ယုမေတို့ တက်နေကြသော ကျောက်ဖျာကြီးက သစ်ရိပ်လွတ်သွား၍ နေပူလာ၏။

"လမ်းမရဲ့ တောင်ဘက်ခြမ်းက ချောက်ကြီးတွေ ပိုနက်သလိုပဲ။ သစ်ပင်ကြီးတွေလည်း ပိုများတယ်။ မြောက်ဘက်က ဝါးတောပဲ ပိုများတယ်။ ယုမေ သစ်တောကြီးရဲ့ အလှအပတွေကို ပိုကြိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် တောင်ဘက်ခြမ်းက ချောက်ကြီးထဲ ဆင်းရအောင်"

ယုမေက ဦးဆောင်ဆင်းသည်။ ရိုးကျားကြီးကိုမြင်လိုက်ရသော မြောက်ဘက်ခြမ်းမဟုတ်၍ မောင်အေးချမ်း ဘာမျှမပြောဘဲ သူနှင့်အတူလိုက်ဆင်းသည်။ သစ်တောကြီးက အောက်ရှင်းသည်။ အဝေးသို့တိုင်အောင် မြင်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် တောရဲသားကောင်များကိုလည်း သိပ်ပြီး စိုးရိမ်စရာ မလိုပေ။ သင်ပုန်းပင်နှင့် ကုလားမီးသွေးပင်ကြီးများ ပွင့်သော ရာသီဖြစ်၍ ပန်းနံ့များ ကြိုင်လှိုင်နေသည်။

တစ်အောင့်ကြာအောင် ဆင်းလိုက်ကြသောအခါ စမ်းရေကျသံကို စတင်ကြားလာရသည်။ ရခိုင်ရိုးမကြီးက ဝါးတောကြီးသောကြောင့် သစ်ပင်များများပေါက်သည်မှာ ချောက်ကမ်းပါးယံကြီးများဖြစ်သည်။ မောင်အေးချမ်းနှင့် ယုမေတို့လည်း ခပ်ပြေပြေ ကမ်းပါးနှင့်နီးသော သစ်တောအတိုင်းသာ လျှောက်ဆင်းကြသည်။

"ကိုကို အရင်က ဒီနားတွေ သွားဖူးသလား"

"သွားဖူးပါတယ်။ အလုပ်သမားတွေနဲ့ လမ်းခင်းကျောက်ရှာရင်း ငါးဖမ်းရင်းပေါ့"

ယုမေ အလွန်အမင်း ကြည် ပျော်ရွှင်နေသည်။ လက်ကလေး ဖက်ကို ပူးယှက်ဆန့်ရပ်ပြီး အပွင့် နေသော အပင်ကြီးများကို ပြုံး သော မျက်နှာလေးဖြင့် မော်ကြည့် သည်။ ထို့နောက် သစ်အုပ်ကို ဖော ၍ ထိုဘက်အဝေးကိုလည်း ကြ သည်။ သစ်အုပ်ကြီး၏ ထိုဘက်တွ အသွယ်သွယ်သော တောင်တန်း များကို မြင်နေရသည်။

"ကိုကို ... စမ်းရေကျသံ ကြ တဲ့ဘက်ကို သွားရအောင်"

"စမ်းရေကျသံလို ကြားတဲ့တ မှာ ဒီလောက်သွားလို့မကောင်း ယုမေရဲ့။ ကျောက်တုံး၊ ကျောက် ကြီးတွေထူပြောတဲ့ တောင်ကျချော ရိုးကြီးပဲ ရှိတယ်"

"ရပါတယ် ကိုကိုရဲ့။ အဲဒီ အတူကျောက်စက်ရေ သောက် မယ်လေ ... လာ"

ကမ်းပါးယံအတိုင်း ချောင်း ဆင်းခဲ့ကြ၏။ တောင်ကမ်းပါးက အ အသင့်ပြေသော်လည်း ချောင်းနား လာသောအခါ ချောင်းကမ်းပါး မတ်စောက်သည်။ ကျောက်နှင့် သော ကမ်းပါးယံဖြစ်၍ ကုတ်က သတိနှင့် ဖြည်းဖြည်းသွားရသည်။ မြက်ပင်၊ ဝါးပင်ပေါက်၊ ကျွဲပဒဲ နှင့် ဒန့်ဒကောက်ပင်လေးများကို ပင်ပြီးတစ်ပင်ကိုင်ပြီး ဖြည်းဖြည်း သွားကြသည်။

"ကိုကို ... ဖြည်းဖြည်း ကျောက်ကမ်းပါးယံက ချော

ယုမေကသတိပေးသည်။ ထားပြီး ဖြည်းဖြည်းသွားရင်း ရိုးထဲတွင်ရှိသော ကျောက်

www.burmeseclassic.com

တစ်ခုပေါ်ကို ရောက်သွားကြသည်။ ကျောက်ဖျာကြီး၏ ပတ်လည်တွင် သဲကျောက်များရှိသည်။ စမ်းရေသည် ကျောက်ဖျာကြီးနှင့် သဲကျောက်များကို ဖြတ်၍စီးသည်။

“ကိုကို ... စမ်းရေကို လက်ခုပ်ခပ်ပြီး ယုမေကိုတိုက်”

မောင်အေးချမ်းက လက်ကို ရေဆေးပြီး စမ်းရေကိုခပ်၍ ယုမေအား တိုက်၏။ နည်းတူပင် ယုမေကလည်း သူ့လက်ခုပ်နှင့် စမ်းရေကို ခပ်ယူပြီး မောင်အေးချမ်းအား တိုက်သည်။ ထို့နောက် ယုမေက ချောက်ကမ်းပါးယံက ဖြူ၊ နီ၊ ဝါ၊ ပြာ ပန်းပွင့်ကလေးများကို ခူးယူပြီး မောင်အေးချမ်းအား သူ့ခေါင်းတွင် ပန်ပေးနိုင်းသည်။

မောင်အေးချမ်းက သံကုပ်ဖြင့် ကုပ်ထားသော ဆံပင်ကြားသို့ ပန်းရိုးကလေးများကို ထိုးပန်ပေးနေစဉ်တွင် ယုမေသည် ပြုံးပြုံးလေးဖြင့် ကျေနပ်နေ၏။ ထို့နောက် စီတန်းနေသော ကျောက်တုံးများကို လျှောက်၍ သွားကြ၏။ ယုမေက မောင်အေးချမ်းအား စမ်းရေဖြင့် ပက်ပြီးနောက် တခစ်ခစ် ရယ်သည်။

တဒင်္ဂ၏ ကြည်နူးခြင်းသည် တစ်သက်ဟု ထင်စေ၏။ ဘဝင်သည် ကြယ်စီ အေးမြ၏။ နှစ်ယောက်ချင်း၏ အနှစ်သာရသည် အကြားအလပ် ကင်းသည်။ မတူညီသော ဘဝသည် ယောဇဉ်ကို တွယ်စေသောကြောင့် သုသာကမ္ဘာကြီးကို တည်ဖန်လာစေသည်။ ဤသည်ကိုပင် သံသရာဟု ခေါ်စေသည်။

ယုမေသည် လာခဲ့ရင်းမှ ဒေါ်ခင်တင့်မှာ ရွှေသုံးကျပ်သား ပျောက်ဆုံးသောကိစ္စကြောင့် ဖြစ်သည်။ တရားခံ (ရွှေခိုးသူ)အဖြစ် ထင်ချက်ယူရမည်မှာ ရဲနိုင်၊ ရဲရိုင်နှင့် ယုမေဟူ၍ ဖြစ်လာသည်။ ရဲနိုင်နှင့် ရဲရိုင်တို့သည် ဒေါ်ခင်တင့်၏ တူအရင်းများ ဖြစ်ကြသည်။ ယုမေသည် သွေးရင်းကင်းသော အိမ်ဖော်၊ အိမ်ကူမလေးဖြစ်သည်။

ထိုသို့သဘောရှိ၍ ရွှေပျောက်မှုခင်းကို မြေနင်းရှာစတမ်း ဆိုပါက ဒေါ်ခင်တင့်သည် တူအရင်းနှစ်ယောက်တို့အား ထောင်အတွင်းသို့ သည်သွင်းရန် အကြောင်းကင်းပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ယုမေသည်သာ ထိခိုက်ဖွယ်ရှိသည်။ ဤသည်ကို မောင်အေးချမ်းရော ယုမေပါ နားလည်နေကြသော်လည်း ယခုအခါ မေ့လျော့ဖွယ် ရှိနေကြသည်။ အခိုက်အတန့်၌ စီးမျော၍ နေကြသည်။

မောင်အေးချမ်းက စတင်၍ အမှတ်ဖော်သည်။

“ယုမေ တို့စခန်းပြန်မှ သင့်မယ် ထင်တယ်။ ၃ နာရီ ထိုးနေပြီ”

ယုမေသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်သည်။ ထို့နောက် ကောင်းကင်ကိုမော့ကြည့်သည်။ ထို့နောက် နေလုံးကြီးကို အကြည့်ရောက်သည်။

“ဟုတ်သားပဲ ...။ နေတောင် အတော်လေးစောင်းသွားပြီ ကိုကိုရဲ့။ အခုနေပြန်ရင် စခန်းကို ဘယ်အချိန်လောက် ရောက်မှာလဲ”

“၄ နာရီ လောက်တော့ ရောက်သွားမှာပေါ့”

“အင်း .. ကားမကြုံရင် တစ်ညလုံး ခြေကျင်လျှောက်ကြအောင်နော် ကိုကို။ ညဘက် လမ်းလျှောက်သွားရင် ပျော်စရာကြီးနေမှာ။ မိုးလင်းလို့အမ်းကိုရောက်ရင် ပြီးတာပဲနော်”

လာလမ်းအတိုင်း မပြန်တော့ဘဲ အနောက်ဘက် တောင်ကြောတန်းအတိုင်း လျှောက်တက်လာကြသည်။ ထို့ကြောင့် တောင်ပြေပြေရှိ၍ သက်သာသည်။ သစ်တောကြီးအတိုင်း လျှောက်တက်ကြ၍ ရှုပ်ထွေးခြင်းလည်း မရှိပေ။ ၄ နာရီထိုးရန် ဆယ်မိနစ်အလိုတွင် စခန်းသို့ရောက်လာကြသည်။

စခန်းတွင် လူတစ်ယောက်မျှ မတွေ့ရပေ။ လက်ခွဲအလုပ်သမားခေါင်းဆောင်များ သူတို့နှင့်သက်ဆိုင်သော လုပ်ငန်းခွင်အသီးသီးမှာ ရှိနေကြပေလိမ့်မည်။

မောင်အေးချမ်း အိုးများကို ဖွင့်ကြည့်သည်။ ဆိတ်သားခြောက်ကို ဆင်ခရမ်းသီးဖြင့် စပ်စပ်ချက်ထားသည်။ တောဝက်သားနှပ်။ ဝါးရောင်ချဉ်ကို ငါးရံ့ခေါင်းနှင့် ချဉ်ရည်ကျိုထားသည်။ ရှဉ့်သားခြောက်ကို ငရုတ်သီးစိမ်းနှင့် ကျဉ်တောက်ထောင်းထားသည်။ ဒန့်ဒလောက်ရွက်နုများကို ပြုတ်ထားသည်။

အနှပ်ကလွဲလျှင် အားလုံး တောချက်၊ တောဟင်းများချည်း ဖြစ်သည်။ တောထဲက အရွက်အနု၊ အသီးများနှင့် ရောနှောဖန်တီးထား၍ မွှေးကြိုင်နေ၏။ မနက်က အဆာပြေစားသောက်ပြီး ထွက်သွားကြသော မောင်အေးချမ်းနှင့် ယုမေတို့မှာ ဆာဆာနှင့် စားချလိုက်ကြရာ ထမင်းဟင်းများ ပြောင်စင်သွားလေ၏။

“ယုမေ ... ကော်ဖီသောက်ဦးမလား”

ဟု မောင်အေးချမ်းက လက်ကို သုတ်ရင်း မေးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မသောက်တော့ဘူး။ အရမ်းဗိုက်ပြည့်သွားပြီ။ ကိုကို့ဟင်းတွေက အရမ်းကောင်းတော့ ဆာဆာနဲ့ စားချလိုက်တာ လွန်တောင်လွန်သွားသလိုပဲ"

"တောထဲ လျှောက်သွားနေတုန်းက မဆာဘူးနော်"

ယုမေ ပြုံးယောင်သန်းလာပြီး ပန်းကန်များကို သိမ်းရင်းက ခေါင်းညိတ်၏။

"အဲဒါတွေကို အုပ်ဆောင်းနဲ့ အုပ်ထားလိုက်ပါ။ အလုပ်သမားတွေ ရောက်လာတဲ့အခါ ဆေးကြောသိမ်းဆည်းကြလိမ့်မယ်။ ယုမေ အေးဆေးနားနေလိုက်"

"ကိုကို့အခန်းထဲ ဝင်နားလို့ရမလား"

"ရပါတယ်"

"အခြားလူ တစ်ယောက်ယောက် မြင်သွားလို့မေးရင် ဘယ်လိုပြောမလဲ"

"ဒီဖြူဖြူချောချော ဝဝကစ်ကစ် ကောင်မလေးက ငါ့ရဲ့ . . ."

"အသိ"

"အသိလို့ ပြောလိုက်မှာပေါ့"

ယုမေ အသံတိုးတိုးဖြင့်ရယ်ပြီး မောင်အေးချမ်းအား သာသာလေး တစ်ချက်တွန်းကာ အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားလေ၏။ ထို့နောက် ခန်းဆီးကို ဖြတ်ချလိုက်သည်။

မောင်အေးချမ်း အပြင်ကို ထွက်လာခဲ့သည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်း မျက်စောင်းထိုးတစ်နေရာတွင် ဦးမောင်လေး ရေတံလျှောက် သွယ်နေသည်။ မောင်အေးချမ်း ဦးမောင်လေးထံကို သွားပြီး . . .

"ဦးမောင်လေး။ ကျွန်တော် အမ်းကိုသွားစရာရှိတယ်။ နှစ်ရက်သုံးရက် ကြာကောင်းကြာမယ် ထင်တယ်။ လုပ်စရာရှိတာတွေကို အဆင်ပြေအောင် လုပ်ထားပါ"

ဦးမောင်လေး တစ်ချက်-နှစ်ချက် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး "အရှေ့ပိုင်းရပ်ကွက်က ဦးမဲကို သိပါသလား" ဟု မေးသည်။

"သိပါတယ်။ ဦးမဲက ဦးမောင်လေးရဲ့ ယောက္ခမ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်။ ဦးမဲကို အလုပ်လုပ်ချင်ရင် ကားကြုံနဲ့ လိုက်လာခဲ့ပါလို့ ပြောပေးပါ"

"ဟုတ်ကဲ့။ ပြောပေးပါ့မယ်"

ဦးမောင်လေးနှင့် စကားပြောနေကြချိန်မှာပင် မာဇဒါဂျစ်တစ်စီး ထိုးရပ်လာ၏။ ပတ်ကွေစခန်း တာဝန်ခံ ဝန်ထောက်ကြီး ဦးစိုင်းအောင်ခင်၏ ကားဖြစ်သည်။ အမ်းမြို့ လမ်းဗိုလ် ဦးလှမြင့်လည်း ပါလာသည်။ မောင်အေးချမ်းက ဝန်ထောက်ကြီးအား နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

"ဆရာ။ မင်းဘူးက လာတာပါလား"

"မင်းဘူးက မဟုတ်ဘူးကွ။ ရှမ်းပြည်ကလာတာ။ အိမ်မရောက်တာကြာလို့ ခွင့်နဲ့သွားတာလေ"

ဟု ပြောထားခဲ့ပြီး ဝန်ထောက်ကြီးသည် အိမ်သာဘက်ကို တန်းသွား၏။ ဝန်ထောက်ကြီး၏ကားနှင့် လိုက်သွားလျှင် ပတ်ကွေစခန်းကို ရောက်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝန်ထောက်ကြီး အိမ်သာမှ ပြန်ထွက်လာပြီး ကားနားမှာရပ်လျှင် မောင်အေးချမ်းက . . .

"ဆရာ . . . အမောဖြေရင်း ရေနွေးလေး ဝင်သောက်ပါဦး"

"မသောက်တော့ဘူးကွာ . . .။ တော်ကြာ ၅ နာရီထိုးတော့မယ်။ ငါ [illegible] အမ်းအထိ တန်းဆင်းပြီးမှ ပတ်ကွေ[illegible] ကို ပြန်လာရမှာဆိုတော့ အချိန်ကြ[illegible] နေလို့ မဖြစ်ဘူး"

ဟုပြောပြီး ဝန်ထောက်ကြီ[illegible] သည် လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် မျက်နှာ[illegible] သုတ်နေ၏။

"ကျွန်တော်လည်း လိုက်[illegible] လေ ဆရာရဲ့"

"လိုက်မှာဆိုရင် ကားပေါ်[illegible] တက်"

"ခဏနေပါဦး ဆရာရယ်။ ကျွ[illegible] တော့်အသိ ကောင်မလေးတစ်ယော[illegible] လိုက်ဦးမှာ"

"ဘယ်က ကောင်မလေးတုံ[illegible]"

"မခင်တင့် ပွဲရုံကပါ"

မခင်တင့်၏ပွဲရုံကို ဝန်ထော[illegible] ကြီးလည်း သိသည်။

"ကဲ . . . လိုက်မယ်ဆိုရင် [illegible] ခေါ်"

ပတ်ကွေ ဝန်ထောက်ကြီ[illegible] အလျင်လိုပြောနေ၍ မောင်အေး[illegible] သည် ဗိုလ်တဲဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ်[illegible] တက်သွား၏။ ခန်းဆီးကိုဖယ်ပြီး [illegible] လိုက်ရာ မောင်အေးချမ်းခုတင်[illegible] တက်အိပ်ပြီး မဂ္ဂဇင်းဖတ်နေ[illegible] ယုမေသည် ထထိုင်လုလု [illegible] အထားဖြင့် ခုတင်ကို လက်ထော[illegible] ကာ မောင်အေးချမ်းအား ပြ[illegible] နေ၏။

"လန့်လိုက်တာ ကိုကို့ရယ် [illegible] ကိုတုန်သွားတာပဲ"

"ဘာတုန်လန့်တာလဲ"

"အခန်းထဲသို့ ကိုကို[illegible] တာကို တခြားယောက်ျားတစ်[illegible] များလားလို့ပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်အေးချမ်းက တစ်ချက် ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"ဟုတ်တယ်လေ ...။ အခြား ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲမဟုတ်လား" ဟု ပြောလိုက်၏။

"ဟင် ..."

"ယုမေက မယူဖြစ်ကြသေးခင် ခင်မယားလို့ မပြောရဘူးဆို။ အမ်း ခုံကြီးမှာတုန်းက ပြောတယ်လေ။ ဒီတော့ ငါက အကြင်သူတစ်ပါး အခြားယောက်ျားပဲပေါ့"

ယုမေက ဆတ်ခနဲ ထရပ်ကာ မောင်အေးချမ်း၏ ပခုံးနှစ်ဘက်မှာ လက်ချိတ် ယီးလေးခိုရင်း "ချစ်သူ ချစ်သူ။ အကြင်သူတစ်ပါး မဟုတ် ဘူး"ဟု တိုးတိုးလေး ပြောသည်။

"ကဲ ... သွားမယ်။ အမ်းကို ကားကြုံရပြီ"

"ဟင်"ဟု ညည်းကာ ယုမေ မျက်နှာလေး ရှုံ့မဲ့သွား၏။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ယုမေ"

"ယုမေက တစ်ညလုံး ကိုကိုနဲ့ အတူ လမ်းလျှောက်ပြီးပဲ သွားချင် တာ။ နောက်ကို အခုလို ကိုကိုနဲ့ အတူ နေရဖို့ မလွယ်တော့ဘူး"

မောင်အေးချမ်း သက်မချ၏။ ထို့နောက် စဉ်းစားသည်။ အကြံတစ်ခု ရသည်။

"အခု တို့လိုက်မှာက ပတ်ကွေ့ ဝန်ထောက်ကြီးရဲ့ ကားလေ။ ဒါ ကြောင့် ကားစီးပြီးသွားရင်လည်း ပတ် ကွေ့စခန်းပဲ ရောက်မှာ။ အဲဒီက အမ်း ကို ခြေချင်လျှောက်မှာပေါ့"

"ပတ်ကွေ့စခန်းနဲ့ အမ်းမြို့က ဘယ်နှစ်မိုင်ရှိလို့လဲ"

"ဆယ်မိုင်ကျော် ရှိတယ်လေ။ ဒီတော့ တစ်ညလုံး နားလိုက်၊ ထိုင် လိုက်၊ သွားလိုက်၊ စကားတပြောပြော နဲ့ အေးဆေးသွားနေကြပြီး မိုးလင်းမှ အမ်းမြို့ကို ဝင်မှာပေါ့"

"ဒီလိုဆိုရင်တော့ မဆိုးပါဘူး"

ယုမေ၏မျက်နှာလေး ဝင်းပ သွား၏။ လုပ်ကြံပြောလိုက်သော မောင်အေးချမ်း၏ စကားကို အဟုတ် ထင်ပြီး သဘောကျသွားလေသည်။

"ဟေး ...အေးချမ်း။ ကြာ လှချည်လားကွ ..."

"ဟော ...ဝန်ထောက်ကြီး လှမ်းအော်နေပြီ။ သွားမယ်။ ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ လာပါပြီ"

မောင်အေးချမ်းနှင့် ယုမေ ဗိုလ် တဲမှ ခပ်သုတ်သုတ် ဆင်းလာကြ၏။ ထိုအချိန်၌ ဝန်ထောက်ကြီး ကား စက်နိူးထားပြီ။ မောင်အေးချမ်းနှင့် ယုမေ ကားနောက်ခန်းကို တက်ထိုင် သည်နှင့် ဝန်ထောက်ကြီးကိုယ်တိုင် ကားကို မောင်းသည်။ အမ်းလမ်းဗိုလ် ဦးလှမြင့်လည်း ကားရှေ့ခန်းကလိုက် သည်။

ယုမေက ပြုံးပြုံးရယ်ရယ်ဖြင့် သူ့လက်ကလေးနှင့် မောင်အေးချမ်း ၏လက်မောင်းကို ချိတ်ထားသည်။ မောင်အေးချမ်းက ဝန်ထောက်ကြီး၏ နောက်ကြည့်မှန်ကို ယုမေအား လက် ကုပ်ပြီး မျက်စောင်းထိုးပြလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ယုမေ လက်ကိုရုပ်သွား၏။

ဝန်ထောက်ကြီးသည် ကားကို ကျွမ်းကျင်စွာဖြင့် မောင်းနိုင်သော ကြောင့် ရိုးမလမ်းဖြစ်သော်လည်း မြန် သည်။ ချိုးရေစမ်း၊ လေးလုံး၊ ငါးလုံး၊ ပြေယ်၊ တောင်စောက်၊ ဆင်ခုံတိုင် စသည်ဖြင့် စခန်းစဉ်များကို တစ်ခု ပြီးတစ်ခု ဖြတ်မောင်းပြီး ၅ နာရီ အချိန်မှာပင် ပတ်ကွေ့စခန်းကို ရောက် လာကြသည်။

ဝန်ထောက်ကြီးသည် ပတ် ကွေ့စခန်းဂိတ်သို့ ရောက်လျှင် ကား ပေါ်ကပင် မဆင်းဘဲ သူ့တပည့် လမ်း ဗိုလ် စိုင်းကျော်ဦးအား ရှမ်းစကားဖြင့် လှမ်းပြောကာ ကားကို အမ်းမြို့ဘက် သို့ ဆက်၍ မောင်းလေသည်။

ထိုအခါ ယုမေသည် မျက်နှာ လေးမဲ့သွားပြီး မောင်အေးချမ်းအား စိုက်ကြည့်နေလေသည်။ ပတ်ကွေ့ စခန်းမှ အမ်းမြို့ကို ရောက်သည်အထိ ညလမ်းလျှောက်သွားမည့် အစီအစဉ် ပျက်သွားရ၍ အတော်လေးပင် နှာ ကောက်သွားလေသည်။ မောင်အေး ချမ်းက ယုမေနားနားကပ်ပြီး တိုးတိုး လေး (လုပ်ကြံ) ပြောလိုက်၏။

"လမ်းဗိုလ် စိုင်းကျော်ဦးက ရှမ်း လို ဘာလှမ်းပြောလဲမသိဘူး။ တစ်ခုခု အရေးပါတဲ့စကားပဲ ဖြစ်မယ်။ ဒါ ကြောင့် ဝန်ထောက်ကြီးက ကားကို အမ်းဆက်မောင်းတာ ဖြစ်မယ်ထင် တယ်"

ယုမေသည် မကျေနပ်ဖြစ်သွား ပြီး မောင်အေးချမ်း၏ဘေးကို တံတောင် ဖြင့် နှစ်ချက်တွတ်ကာ ကားတံခါးနား ဘက် ရွှေ့သွားပြီး အဝေးဆီသို့သာ လှမ်းကြည့်နေလေသည်။

(ရှေ့လဆက်ရန်)

မင်းပါန်းထိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ အကြီးကျယ်ဆုံး ရထားဓားပြမှု

ကံမြင့်(ရေဒါ)

၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွင်း ကမ္ဘာတစ်ဝန်း စိတ်ဝင်စားဖွယ် ခဲ့သည့် ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ စာပို့ရထား စင်းအား လူတစ်စုက ဦးစီးကာ ပြတိုက်၊ လုယက်မှုတစ်ခု ဖြစ်ပွား ည်။ စတာလင်ပေါင် ငွေပေါင်း ချိုကာ ပါသွားသည်။ လူတစ်စု၏ ရောက်စီးနင်းမှုက စစ်ဆင်ရေး စ်ခုအလား တိကျသေသပ်လှပြီး ချိန်အားဖြင့် ၇၉ မိနစ်သာ ကြာမြင့် သည်။ ယခုအချိန်မှာ နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း သမိုင်းတွင် မှတ်ထင်ထင်ရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်။

သာမန်ညနေခင်းတစ်ခု

၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ နေခင်းက သာယာလှပနေသည်။ စတန်ဂရင်း အကျဉ်းထောင်၏ (ဘီ)၊ အခန်း(၁၂)ရှိ အကျဉ်း ချား(လ်)ဝီ(လ်)ဆင်သည် အပြာ အကျဉ်းဝတ်စုံကို သေချာစွာ လိုက်ပြီး တံခါး၏အပြင်တွင် ချ ခဲ့သည်။ တာဝန်ကျ အကျဉ်း ဝန်ထမ်းက ၁၅ မိနစ်တစ်ကြိမ် လာရောက်စစ်ဆေးလေ့ရှိသည်။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် ဝီ(လ်)ဆင်သည် အထူးကြပ်မတ်စောင့်ကြည့်သွားရန် အဆင့်တွင် သတ်မှတ်ခံထားရသူ အကျဉ်းသားတစ်ဦး ဖြစ်နေခြင်း ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ အသက် ၃၂ နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည့် ဝီ(လ်)ဆင်သည် အရပ် ခြောက်ပေရှိပြီး၊ တုတ်ခိုင်သော ခန္ဓာကိုယ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်သည်။ သူသည် အိပ်စင်ပေါ်တွင် လှဲချလိုက်ပြီး၊ ခေါင်းကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကုတ်ဖွကာ အခန်းရှိ မျက်နှာကြက်ဆီသို့ မော့ကြည့်လျက် တစ်စုံတစ်ရာကို စဉ်းစားဟန် ရှိနေသည်။

ဝီ(လ်)ဆင်သည် လွန်ခဲ့သည့်နှစ် အတွင်းက စတာလင်ပေါင် ၂.၆၂ သန်း ပါသွားသည့် ရထားဓားပြတိုက်မှုတွင် ပါဝင်ခဲ့ပြီး ယခုအကျဉ်းထောင်တွင် စုစုပေါင်း ၃၀၇ နှစ်ကျခံနေသူ ၁၂ ဦးအနက် တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ယင်းငွေများအနက် ပေါင် ၄၀၀၀၀၀ မျှသာ ပြန်လည်ရရှိခဲ့ပြီး ကျန်ငွေများ မည်သည့်နေရာတွင် ရှိနေသည်ကို သိရှိထားသူမှာ ဝီ(လ်)ဆင် တစ်ဦးတည်းသာ ဖြစ်သည်။

ဩဂုတ်လ ၁၂-ရက်နေ့တွင်ကား သူ၏အကျဉ်းကျရက်များ ကုန်ဆုံးခဲ့ပြီဟု ဆိုရပါမည်။ နံနက်လင်းအားကြီး ၃ နာရီတွင် လူသုံးဦးသည် ခြောက်မီတာမြင့်သည့် အကျဉ်းထောင်နံရံအား လှေကားဖြင့် ကျော်တက်ပြီး သော့တူနှစ်ချောင်းကို အသုံးပြုကာ ဝီ(လ်)ဆင်၏ စင်္ကြံနှင့် အခန်းဝသို့ ရောက်လာသည်။ တာဝန်ကျ အကျဉ်းဝန်ထမ်းများအား မေ့လျော့သွားသည်အထိရိုက်နှက်ခဲ့ပြီး အကျဉ်းသားအား ပါလာသော အရပ်ဝတ်များကို ဝတ်ဆင်စေကာ လာရာလမ်းအတိုင်း ပြန်ထွက်လာကြသည်။ အကျဉ်းထောင်အား ယခုကဲ့သို့ ဖောက်ထွင်းနိုင်ခဲ့မှုက ဓားပြမှုအား ပို၍ပင် စိတ်ဝင်စားစေခဲ့သည်။ ရဲနှင့် မှုခင်းတပ်ဖွဲ့များက တစ်နှစ်ကျော် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်သည့် ဓားပြမှုကြီးအား အစမဖော်နိုင်ဘဲ ရှိနေခဲ့ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရထားပြတ်လမ်းမှ မကောင်းမှုလုပ်ရပ်

၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၈ ရက်၊ နံနက် ၃ နာရီမထိုးမီအချိန်တွင် ဘတ်ကင်ဟန်ရှိုင်းယားနှင့် တက်(စ်)ဖို့ရှိုင်းယား နယ်မြေများရှိ ကျေးလက်ဒေသများကို ဖြတ်သန်းသွားသည့် မီးရထားလမ်းတစ်လျှောက် ဂလပ်စကိုမှ လန်ဒန်သို့ အချိန်မှန် ပြေးဆွဲနေသော စာပို့ရထား၏ ဦးဆွဲဆွဲလိုက်သံက ပတ်ဝန်းကျင်၏ တိတ်ဆိတ်မှုကို ဖြိုခွဲလိုက်သည်။ ဒီဇယ်အင်ဂျင် အမှတ်(ဒီ-၃၂၆)၏ စက်ခန်းအတွင်းတွင် လုပ်သက် ၁၂ နှစ်ရှိ အင်ဂျင်နီယာ ဂျက်မီး(လ်) ၅၇ နှစ်နှင့် သူ့လက်ထောက် ဒေးဗစ်ဝှစ်(တ်)ဘီ ၂၆ နှစ်တို့ ရှိနေသည်။ အင်ဂျင်စက်ခေါင်းတွဲ၏နောက်တွင် တွဲပေါင်း ၁၂ ခု ပါရှိပြီး စာတိုက်တွဲများဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးအတွဲ ၁၀ တွဲတွင် စာတိုက်ဝန်ထမ်း ၇၁ ဦး လိုက်ပါလာပြီး၊ သာမန်စာများကို စိစစ်ရွေးချယ်ကာ လိုက်ပါလာကြသည်။ စက်ခေါင်းနှင့် ကပ်လျက်ပါရှိသည့် အတွဲ နှစ်တွဲတွင်ကား ဝန်ထမ်းငါးဦးတို့က အထူးကုန်ပစ္စည်းများအဖြစ် သတ်မှတ်ထားသည့် မြောက်ပိုင်းဒေသရှိ ဘဏ်များမှ လန်ဒန်သို့ ပေးပို့လိုက်သော တစ်ပေါင်တန်နှင့် ငါးပေါင်တန် ငွေစက္ကူများ ထည့်ထားသည့် ဆာလာအိတ် ၁၂၈ အိတ်တို့အား စောင့်ကြပ်လိုက်ပါလာကြသည်။

မီး(လ်)သည် ဆီးယား(စ်)လမ်းဆုံသို့ နီးကပ်လာချိန်တွင် ရှေ့မှ ပယင်းရောင် အချက်ပြမီးကို လှမ်းမြင်လိုက်ရာ ရထားအား ဘရိတ်နင်းကာ အရှိန်ကိုလျှော့လိုက်သည်။ ဖြတ်လမ်းဆုံသို့ ရောက်သွားချိန်တွင် အနီရောင် အချက်ပြမီးကို ထပ်မံတွေ့လိုက်ရာ ရထားအား လုံးဝရပ်ချလိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာ ၃း၀၃ နာရီ ဖြစ်သည်။ ဝှစ်(တ်)ဘီက အင်ဂျင်ခန်းမှ အောက်သို့ခုန်ချလိုက်ပြီး လမ်းဘေးရှိ အရေးပေါ်သုံး တယ်လီဖုန်းတိုင်ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ သည်တွင် ဖုန်းကြိုးများကို ဖြတ်ထားကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဘေးပတ်လည်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ ကာကီရောင် စွယ်တာခေါင်းစွပ် ဝတ်ထားသည့် လူတစ်ယောက်ကို အမှတ်-၂ နှင့် အမှတ်-၃ အတွဲကြားတွင် တွေ့ရသည်။

''ဘာဖြစ်တာလဲ ‥ မိတ်ဆွေ'' ဟု ဝှစ်(တ်)ဘီက မေးလိုက်ပြီး ယင်းလူထံသို့ လျှောက်သွားသည်။ ထိုသူက သူ့အား ကုပ်ကိုဖမ်းဆွဲကာ ရထားလမ်း၏တာရိုးပေါ်သို့ လှဲချလိုက်သည်။

''အောက်မှာလည်း လူနှစ်ယောက် ရှိနေတယ်''ဟု ဝှစ်(တ်)ဘီက နောင်တွင် ပြန်ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို မြေပြင်ပေါ်သို့တွန်းလှဲလိုက်ပြီး နောက်တစ်ယောက်က လက်ထဲမှာကိုင်ထားသည့် သစ်သားတုတ်ကိုမြှောက်ပြီး ''မင်းအသံထွက်လာရင် အသေရိုက်သတ်ပစ်မယ်'' ပြောသည်။ ယင်းက ကျွန်တော့်ပါးစပ်အား ပိတ်ထားသည့် လက်များကို လွှတ်လိုက်ချိန်တွင် ကျွန်တော်က ''မင်းတို့ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ပါ့မယ်''ဟု ပြန်ပြောခဲ့သည်တွင် သူက ''ကျေးဇူးတင်ပါတယ်''ဟု ပြန်ဖြေခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် မီး(လ်)တစ်ယောက် အင်ဂျင်စက်ခန်းအတွင်းမှ စောင့်နေဆဲ ဖြစ်သည်။ သူ့စိတ် မည်သို့မျှ စနိုးစနောင့်မဖြစ်။ ရထား၏ သက်တမ်း နှစ်ပေါင်း ကျော်ကာလအတွင်း တစ်ကြိမ် မျှ ဓားပြတိုက်လုယက်မှုမျိုးနှင့် တွေ့ခဲ့ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ နောက် တစ်စုံတစ်ယောက်က ခန်းအတွင်းသို့တက်လာသည့် ကို ကြားလိုက်သည်။

> သည့်နောက် သံစာတုတ်တစ်ချောင်းကို ကိုင်ထားတဲ့ မျက်နှာဖုံးစွပ်တစ်ယောက် တွေ့ရတယ်။ သူက သံတုတ်ကိုမြှောက်ပြီး ကျွန်တော့်ကိုရိုက်ဖို့ ချိန်ထားတယ်။ ကျွန်တော် 'ငါတော့ ဒီအတိုင်းငြိမ်ခံ မနေဘူး'လို့ စဉ်းစားလိုက် မှာပဲ သူက နောက်စေ့ ရိုက်ချလိုက်တယ်။ ကျွန်တော် ကြမ်းပြင်ပေါ် ဒူးထောက်ကျသွားပြီး သူတို့က ဆက်ပြီး ရိုက်နှက်နေကြတယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော် လှည့်ကြည့်လိုက်တယ် . . ."မီး(လ်)၏ ပြန်လည်ပြောစကားများ ဖြစ်သည်။ "သည့်နောက် ...တ်တစ်ချောင်းကို ကိုင်ထားတဲ့ ...နှာဖုံးစွပ်တစ်ယောက်ကို တွေ့ရတယ်။ သူက သံတုတ်ကိုမြှောက်ပြီး ကျွန်တော့်ကိုရိုက်ဖို့ ချိန်ထားတယ်။ ကျွန်တော်က 'ငါတော့ ဒီအတိုင်း ...မနေဘူး'လို့ စဉ်းစားလိုက်ချိန်မှာ သူက နောက်စေ့ကို ရိုက်ချလိုက်တယ်။ ကျွန်တော် ကြမ်းပြင်ပေါ် ဒူးထောက်ကျသွားပြီး သူတို့က ဆက်ပြီး ...နှက်နေကြတယ်''ဟု ပြောပြသည်။

ယခုအချိန်တွင် စက်မောင်းခန်း ...တွင်း အပြာရောင် ဝတ်စုံဝတ်ထား ...များနှင့် ပြည့်နေပြီဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်က ရထားအင်ဂျင်ကို နှိုး...ကြည့်သည် မရ။ ကျိန်ဆဲလိုက်ပြီး ...နှိုးကြည့်သည်။ လုံးဝမရ။ သူက ...က်ခေါင်းမောင်းသူကို ခေါ်လိုက် ...''ဟု ဟစ်အော်လိုက်သည်။ မီး(လ်) ...ည် ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး ကြေကွဲ ...တ် ခံစားနေရပြီး မျက်နှာနှင့် မျက် ...တို့တွင်လည်း သွေးများပေကျံနေ ...ည်။ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် မှောက် ...က်သား ဖြစ်နေရာမှ ကြိုးစားပြီး ...လိုက်သည်။ တစ်ယောက်က မျက် ...များပေါ်မှ သွေးစက်များကို သုတ် ...လိုက်ပြီး စက်ခေါင်းကို မောင်းနှင် ...သည်။ စက်နိုးသွားပြီးနောက် ရထား ... ရှေ့ခြောက်ဖာလုံခန့် အကွာ ...တွင်ရှိသည့် ဘရိုက်ဂိုးခုံးတံတား (...dego Bridge)ဆီသို့ ဦးတည်ကာ ...င်းနှင်စေသည်။ အဆိုပါ ခုံး...တား၏အောက်တွင် ယာဉ်သွား လမ်းတစ်ခု ရှိသည်။ ထိုအချိန်တွင် လူဆိုးတချို့က ဒုတိယနှင့် တတိယတွဲများအား ရထားမှ လုံးဝ ကလန့်ထုတ်ရန် ကြိုးစားကြသည်။ မီး(လ်)က ရထားအား ဆက်ပြီး မောင်းနေချိန်တွင် ကျန်ရှိသည့် တွဲ ၁၀ တွဲပေါ်တွင် လိုက်ပါလာသည့် စာတိုက်ဝန်ထမ်းများက သူတို့စာရွေးသည့် အလုပ်ကို ဆက်လုပ်နေကြဆဲ ဖြစ်သည်။

ကွန်မန်ဒို(အထူးတပ်ဖွဲ့)အုပ်စုတစ်စု

ဘရိုက်ဂိုး ခုံးတံတားပေါ်တွင် ရထားရပ်ခဲ့ပြီးနောက် မျက်နှာဖုံးဝတ် တစ်ဦးမှအပ ကျန်အဖွဲ့ဝင်အားလုံး အောက်သို့ဆင်းလိုက်ကြသည်။ နှစ်ယောက်က ဒုတိယတွဲ၏ ပြတင်းပေါက်တံခါးတစ်ခုကို ရိုက်ချိုးကာ အထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ တတိယလူက တံခါးကို ရဲတင်းဖြင့် ရိုက်ဖွင့်သည်။ သူ့နောက်မှ ၈ ဦးမှ ၁၀ ဦးအတွင်းရှိ လူအုပ်စုက ဝင်လိုက်သွားသည်။ အတွင်းရှိ စာတိုက်ဝန်ထမ်းများအား ကြမ်းပြင်တွင် အလျားမှောက်စေကာ ငွေသားများထည့်ထားသည့် သစ်သားဗီရို တံခါးသော့များကို ရိုက်ဖွင့်ကြသည်။

အင်ဂျင်ခန်းတွင် ကျန်ရှိနေသူက မီး(လ်)နှင့် ဝှစ်(တ်)ဘီတို့အား လက်ထိတ်ခတ်လိုက်ပြီး တွဲအောက်သို့ ဆင်းစေသည်။ တွဲအောက်ရောက်သွားချိန်တွင် လူဆိုးများ လုပ်ကိုင်နေပုံကို အထင်းသားမြင်နေရသည်။ မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသည့် လူ ၂၀ ခန့်သည် ငွေအိတ်များကို လက်ဆင့်ကမ်းသယ်ဆောင်နေကြပြီး လမ်းပေါ်တွင်အသင့် ရပ်ထားသည့် ထရပ်ကားပေါ်သို့ တင်နေကြသည်။ ယင်းတို့လုပ်ကိုင်နေပုံက စနစ်တကျ လေ့ကျင့်ထားပုံရသည်။ စကားသံလည်း လုံးဝထွက်ခြင်း မရှိကြ။ "သူတို့ လုပ်ကိုင်နေပုံကို ကြည့်ရတာ တကယ့်ကို လေ့ကျင့်ထားတဲ့ ကွန်မန်ဒိုတပ်သားတွေအတိုင်းပါပဲ''ဟု မီး(လ်)က နောင်တွင် ပြန်လည်ပြောပြခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ယင်းတို့အနက်မှ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်ရှိသူ တစ်ယောက်က လုပ်ရပ်အားလုံးကို ကြီးကြပ်နေဟန်ရှိသည်။ သူ့လက်တွင် ပတ်ထားသော လက်ပတ်နာရီကိုကြည့်ကာ အချိန်မှတ်နေပုံရသည်။ မကြာမီအချိန်အတွင်း သည်နေရာသို့ ရထားတစ်စီး ရောက်လာတော့မည်ကို သူသိထားပုံရသည်။ နောက်ထပ် ၁၅ မိနစ်မျှအကြာတွင် သူ၏လက်ကို မြှောက်လိုက်ပြီး "ဒီလောက်ဆိုရင် လုံလောက်ပြီ''ဟု ပြောလိုက်သည်။ ဓားပြအားလုံး ကားလမ်းပေါ်သို့ ဆင်းသွားကြပြီး ကားစက်နိုးသံကြားရကာ သူတို့အားလုံး ထွက်ခွာသွားကြတော့သည်။ ထိုအချိန်မှာ ၃း၄၅ နာရီ ဖြစ်သည်။ ဤတွင် သမိုင်းတွင်မည့် ရထားဓားပြမှုကြီးကား ပြီးဆုံးသွားခဲ့လေပြီ။ ယင်းတို့နှင့်အတူ အလေးချိန် နှစ်တန်မျှရှိသော ငွေသားများ ပါသွားခဲ့သည်။ ယခုကဲ့သို့ ချောမွေ့စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ ကြိုတင် စီမံမှု ကောင်းမွန်ခြင်း၊ ထောက်ပံ့မှုစနစ်ကောင်းမွန်ခြင်းနှင့် အထူးသဖြင့် အချိန်ကိုက် ဆောင်ရွက်နိုင်မှုတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဓားပြတိုက်ရန် ရန်ပုံငွေ ရှာဖွေခြင်း

ရဲတပ်ဖွဲ့၏ စုံစမ်းချက်များအရ ဓားပြတိုက်ရန် အစီအစဉ်ကို ၁၉၆၂ ခုနှစ် နွေရာသီတွင် စတင်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ပထမအဆင့်မှာ စီမံကိန်းအတွက် ရန်ပုံငွေရှာဖွေခြင်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလအတွင်း လန်ဒန်လေဆိပ်တွင် အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့သည်။ လေကြောင်းလိုင်းတစ်ခုမှ ဝန်ထမ်းများအတွက် သယ်ဆောင်လာသော လစာငွေများကို ဝန်ထမ်းနှစ်ဦးနှင့် ရဲအစောင့်တစ်ဦးတို့ လိုက်ပါလာသည့်ကြားမှ လေဆိပ်ရှိ ဓာတ်လှေကား တစ်ခုအတွင်းတွင် မျက်နှာဖုံးဝတ် လူဆိုးသုံးဦးက ကြားဖြတ် လုယက်ခဲ့ကြသည်။ စုစုပေါင်း ငွေသား စတာလင်ပေါင် ၆၂,၀၀၀ ဖြစ်သည်။ ထိုအမှုတွင် ပါဝင်ခဲ့သူ သုံးဦးအနက် တစ်ဦးသာ ထောင်ကျခဲ့သည်။ ကျန်နှစ်ဦးမှာ အမှုမှ လုံးဝ ကင်းလွတ်ခဲ့သည်။

အမှုမှလွတ်ခဲ့သူ တစ်ဦးမှာ အရပ်ရှည်ရှည်နှင့် အသက် ၃၃ နှစ်ရှိ ဒေါက်ဂလပ်(စ်)ဂေါ်ဒွန်ဂူဒီ ဖြစ်သည်။ သူ၏ပုံသဏ္ဍာန်က ရုပ်ရှင်မင်းသား မာလွန်ဘရန်ဒိုနှင့် ဆင်သည်။ အဝတ်အစားကောင်းများကို နှစ်သက်သည်။ ကားဆိုလျှင် ဂျက်ဂွာအကောင်းစားကို စီးသည်။ ဆံသဆိုင် သုံးဆိုင် ပိုင်ဆိုင်ထားပြီး ၁၉၄၇ ခုနှစ်မှ စတင်ကာ ဓားပြမှု တစ်မှုအပါအဝင် ရာဇဝတ်မှု ပေါင်း ၇ မှု ကျူးလွန်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးအမှုမှာ ၁၉၅၆ ခုနှစ်က ဖြစ်ခဲ့ပြီး ခိုးမှုဖြင့် ထောင်သုံးလ ကျခဲ့သည်။ ရဲမှတ်တမ်းအရ သူသည် လူသူတော်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ်လုပ်စားပါက သူဌေးတစ်ဦး ဖြစ်လာနိုင်ကြောင်း။ သို့သော် ယခုအခါတွင် အကြီးစား ရာဇဝတ်သားတစ်ဦးဖြစ်နေကြောင်း သိရသည်။

ဂူဒီသည် ယခု ရထားဓားပြမှုတွင် အစကတည်းကပင် ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း၊ ကျန်အဖွဲ့ဝင်များက သူ့အပေါ်တွင် ငွေရေးကြေးရေးမှသည် လိုအပ်သည့် အကြံဉာဏ်များ ရရှိရေးအတွက် အားထားခဲ့ကြောင်း၊ စကော့တလန်ယာ(ဒ်) စုံထောက်အဖွဲ့က ယုံကြည်ထားသည်။ နောက်တစ်ဦးမှာ ချား(လ်)ဝီ(လ်)ဆင် ဖြစ်သည်။ မှတ်တမ်းတွင် ပြစ်မှု လေးကြိမ် ကျူးလွန်ထားရှိသူဖြစ်ပြီး၊ လန်ဒန်လေဆိပ် လုယက်မှုတွင် ဂူဒီနှင့်အတူ လွတ်မြောက်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ အခြားနှစ်ဦးမှာ အသက် ၃၂ နှစ်အရွယ် ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်သူ ဘရု(စ်)ရေနိုး(ဒ်)နှင့် ရိုနဲ(လ်)ဘတ်(စ်)တာ အက်(ဒ်)ဝဲ(ဒ်)အမည်ရှိ ပျော်ပွဲရုံ ပိုင်ရှင်တစ်ဦးတို့ ဖြစ်သည်။

ဘုတ်အဖွဲ့ဝင်များ

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်တို့က ဘုတ်အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဆောင်ရွက်ကြပြီး မိမိတို့ ယုံကြည်စိတ်ချရမည့်သူ ငါးယောက်စီကို သိမ်းသွင်းစုဆောင်းပေးရသည်။ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မည့် နေရာများအဖြစ် ဆီးယား(စ်)ဖြတ်လမ်းနှင့် ဘရိုက်ဂိုး ခုံးတံတားတို့အား ရွေးချယ်လိုက်သည်။ သည့်နောက် အဆိုပါဒေသတစ်လျှောက်ရှိ နယ်မြေအခြေအနေများကို စုံစမ်းလေ့[illegible] သည်။ စာပို့ရထား ဖြတ်သန်းချိန်[illegible] အတိအကျလေ့လာသည်။ အ[illegible] ပေးစနစ်၊ အရေးပေါ်တယ်လီ[illegible] ထားရှိမှု အခြေအနေများကို လေ့[illegible] သည်။ ယင်းစနစ်တို့ကို ကြီးကြပ်[illegible] အတွက် လျှပ်စစ်ကျွမ်းကျင်သူတစ်[illegible] ကို အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် သိမ်းသွင်းခဲ့သ[illegible] အဖွဲ့ဝင်အချို့က လန်ဒန်ရှိ ယူစ[illegible] (Euston)ဘူတာတွင် စာပို့တွဲ[illegible] ဖြုတ်/တပ် လုပ်သည်ကို လေ့[illegible] သည်။ ပို၍သေချာစေရန်အတွက် [illegible] သံကင်မရာဖြင့် ရိုက်ကူးမှတ်တမ်း[illegible] ထားသည်။

ဘတ်ကင်ဟန်ရှိုင်းယား န[illegible] မြေရှိလမ်းများမှာ ရှုပ်ထွေးပြီး [illegible] အသွားအလာ များပြားသည်။ သို့[illegible] ရာ ညအချိန်တွင် ရှေ့မီးမဖွင့်ဘဲ [illegible] ကျင်စွာမောင်းနိုင်မည့် ယာဉ်မော[illegible] တစ်ဦး လိုအပ်သည်။ သို့ဖြင့် ပြိုင်[illegible] မောင်းနှင်သူ ရှိုင်ဂျိမ်း(စ်) ၂၈ [illegible] အား ရွေးချယ်သိမ်းသွင်းခဲ့သည်။ [illegible] ပြင် ယင်းတို့ပုန်းခိုရန် နေရာအ[illegible] ဓားပြတိုက်မည့်နေရာမှ မိုင် ၂၀ အ[illegible] လမ်းဘေးမြေနီလမ်းမှ တစ်မိုင်ခွဲ[illegible] သွားရသည့် နေရာရှိ ငါးကေ[illegible] ဝန်းပြီး နေအိမ်တစ်လုံးပါရှိသော[illegible] လယ်သာစလိတ်အမည်ရှိ ယာတော[illegible] မြေတစ်ခုကို ဝယ်လိုက်သည်။

ဒီညတော့ မဟုတ်သေးဘူး

ယာတောအိမ်အား ဝယ်ခဲ့[illegible] နောက် ညအချိန်တွင် အုပ်စုငယ်[illegible] ကာ ရက်သတ္တ နှစ်ပတ်စာ[illegible] ရိက္ခာပစ္စည်းများကို ပို့ဆောင်စုဆော[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ နေအိမ်တွင် လိုင်းတိုရေဒီယိုတစ်လုံး ထားရှိပြီး ကစားရန် ဖဲချပ်များ ဖတ်ရှုရန် မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်များ ထားရှိသည်။ စစ်တပ်သုံး သုံးတန်ထရပ်ကားတစ်စီးနှင့် လင့်ရိုဘာကားတို့ကို ဝယ်သည်။ ယင်းကားများကို ဓားပြတိုက်မည့် သတ်မှတ်နေရာများဆီသို့ အခေါက်ခေါက် အခါခါ မောင်းနှင်စေကာ ကြာမြင့်ချိန်ကို မှတ်သားစေသည်။

အားလုံး အဆင့်သင့် ဖြစ်နေပြီ။ လုပ်ငန်းစမည့်နေ့အား ဩဂုတ်လ ၆ ရက်နေ့ကို သတ်မှတ်လိုက်သည်။ ပါဝင်သူအားလုံး မိမိတို့ လုပ်ဆောင်ရမည့် တာဝန်များကို အချိန်ကိုက် နောက်ဆုံးအနေဖြင့် လေ့ကျင့်ခဲ့ကြသည်။ အားလုံး စိတ်လှုပ်ရှားလျက် ရှိနေကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ရုတ်တရက် ဖုန်းသတင်းဝင်လာသည်။ ရဲမှတ်တမ်းများအရ ယင်းဖုန်းမှာ ဘက်(စ်)ကိုမှ ဝင်လာကြောင်း သိရသည်။ ဖုန်းထဲမှ ပြောလိုက်သည့် သတင်းမှာ ... ''ဒီနေ့ညတော့ မဖြစ်သေးဘူး။ အိတ်ပေါင်း ၄၀ ပဲ ပါတယ်''ဟု ဖြစ်သည်။

နောက်ညတွင် ဖုန်းဆက်လာပြန်သည်။ ''ဒီညမှာပဲ အလုပ်ဖြစ်မယ်''ဟူ၍။ တကယ်လည်း အလုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ကိစ္စအားလုံး ပြီးခဲ့ပြီးနောက် လူစုခွဲလိုက်သည်။ ခေါင်းဆောင်အများစု ပါဝင်သောအဖွဲ့က လန်ဒန်နှင့် အခြားမြို့ကြီးများဆီသို့ ပြန်သွားကာ အခြေအနေအားလုံး အေးချမ်းသွားသည် အထိ နေသွားကြမည် ဖြစ်သည်။ တချို့က ယာတောအိမ်တွင် ကျန်ခဲ့ပြီး ရက်သတ္တနှစ်ပတ်အထိ နေသွားကြရန် ဖြစ်သည်။ ထိုရက်များအတွင်း ချောစာအိတ်များကို မီးရှို့ဖျက်ဆီးပြီး ပြာများအား မြေမြှုပ်ပစ်ရန်၊ ခြေရာလက်ရာများ ဖျက်ပစ်ရန်နှင့် လက်ဗွေရာများ အားလုံးကို တစ်ခုမကျန် ဖျောက်ဖျက်သွားကြရန်တို့ ဖြစ်သည်။

မသက်ာဖွယ် လှုပ်ရှားမှု

ဓားပြဂိုဏ်း၏ လှုပ်ရှားမှုအားလုံးမှာ စီမံချက်အတိုင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ယင်းတို့၏စီမံချက်တွင် ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဒေါက်တာကလပ်(စ်)စတီးဝပ်ကို စောင့်ကြည့်ရန်ကား မပါခဲ့ချေ။

> လက်ဗွေရာများကို မဖျောက်ဖျက်နိုင်ကြခြင်းက အဆိုးဝါးဆုံးဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းတို့အားလုံးနီးပါး၏ လက်ဗွေရာများကို ရဲမှတ်တမ်းများတွင် ရှိနေကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဓားပြတိုက်မှုဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး နောက်တစ်နေ့ဖြစ်သည့် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် အဆိုပါ အရာရှိကြီးသည် လယ်သာစလိတ်ခြံမှ ၁၈ မိုင် အကွာအဝေးရှိ ဧက ၄၅၀ ကျယ်ဝန်းသည့် လယ်ယာခြံမြေအတွင်း ယင်း၏နေအိမ်တွင် တစ်ဦးတည်းရှိနေသည်။ ''တစ်ဦးတည်း ပျင်းပျင်းရှိနေတာနဲ့ အုတ်ကလေးရှိ မိတ်ဆွေများထံသွားပြီး လက်ဖက်ရည်သောက်၊ စကားစမြည်ပြောကြရင် ကောင်းမှာပဲလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်''ဟု သူက နောက်ပိုင်းတွင် ပြောပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် သူပိုင်သည့် ပိုက်ပါကပ်(ဘ်) အပေါ့စား လေယာဉ်ငယ်ပေါ်သို့တက်ပြီး စက်နှိုးလိုက်သည်။ သူသည် ထိုကဲ့သို့ မကြာခဏ သွားရောက်လည်ပတ်လေ့ရှိသည်။ လေယာဉ်ဖြင့် သွားနေစဉ်အတွင်း ထိုကဲ့သို့ လာမည်ဖြစ်ကြောင်း မိတ်ဆွေများအား ကြိုတင်အကြောင်းမကြားခဲ့သည်ကို သတိရလိုက်သည်။ သို့ဖြင့် ကျေးရွာပေါ်သို့ အရောက်တွင် ကွင်းပေါ်သို့ ချက်ချင်းမဆင်းသေးဘဲ သူတို့သိရှိနိုင်ရန်အတွက် လေယာဉ်အား အချိန်အနည်းငယ်ကြာ ဝဲပျံနေလိုက်သည်။

လေယာဉ် လမ်းကြောင်း၏ အောက်တည့်တည့်တွင် လယ်သာစလိတ် ယာတောခြံ ရှိနေသည်။ လေယာဉ်အား ဝဲပျံနေချိန်အတွင်း ခြံအတွင်းရှိ ဂိုဏ်းသားများက အဆိုပါ လေယာဉ်မှာ ရဲအဖွဲ့ကဖြစ်နိုင်ကြောင်း တွေးထင်ပြီး ထိတ်လန့်တကြားနှင့် ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်လာကြသည်။ ထိုနေရာမှ ချက်ချင်းထွက်သွားကြရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး လစ်ထွက်သွားကြသည်။ သို့

www.burmeseclassic.com

ဖြင့် သူတို့လုပ်ဆောင်ကြရမည့် ခြေရာလက်ရာများ ဖျောက်ဖျက်ရမည့် လုပ်ငန်းများကို မလုပ်ဆောင်နိုင်ကြတော့ချေ။ လက်ဗွေရာများကို မဖျောက်ဖျက်နိုင်ကြခြင်းက အဆိုးဝါးဆုံး ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းတို့အားလုံးနီးပါး၏ လက်ဗွေရာများကို ရဲမှတ်တမ်းများတွင် ရှိနေကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ရဲတပ်ဖွဲ့ကလည်း ဓားပြမှု ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် နေရာတစ်ဝိုက်အား လိုက်လံစုံစမ်းလျက်ရှိနေချိန် ဖြစ်သည်။ စုံစမ်းရေးအဖွဲ့သည် လယ်သာစလိတ်ခြံကိုလည်း ရှာဖွေသွားရန် အစီအစဉ်ရှိနေသည်။ တနလ်ာနေ့ နံနက်ခင်းတွင် ဂျွန်မာရစ်(စ်)အမည်ရှိ သိုးကျောင်းသားတစ်ဦးက ရဲစခန်းသို့ ဖုန်းဆက်ကာ သတင်းပေးလာသည်။ သူ၏သတင်းပေးပို့ချက်တွင် လယ်သာစလိတ်ခြံတွင် မသင်္ကာဖွယ်ရာ လူအချို့ကို တွေ့နေရကြောင်း၊ အိမ်တံခါးများကို အသေပိတ် အမှောင်ချထားပြီး ထရပ်ကားကြီးတစ်စင်းလည်း ခြံထဲတွင် ရှိနေကြောင်း ပါရှိသည်။

မာရစ်(စ်) သတင်းပို့ခဲ့သည့် အချိန်မှာပင် အခြားသတင်းပေးပို့ချက်များလည်း ရဲစခန်းသို့ ရောက်လာသည်။ သို့တိုင် အင်္ဂါနေ့အထိ အဆိုပါခြံသို့ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ မသွားရောက်နိုင်သေးချေ။ မာရစ်(စ်)က ရဲစခန်းသို့ ထပ်ပြီးဖုန်းဆက်သည်။ သည်အချိန်တွင် ရဲစခန်းမှ ရဲသားနှစ်ယောက်ကို ခြံအားစစ်ဆေးရန်အတွက် စေလွှတ်ခဲ့သည်။ နေ့လယ်ပိုင်းအချိန်တွင် ထိပ်ပိုင်းရဲအရာရှိများပါဝင်သည့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ထပ်မံစေလွှတ်လိုက်သည်။

ခြံအတွင်းသို့ ချက်ချင်းမဝင်ကြသေးဘဲ ခြံအပြင်ရှိ ချုံတောများမှ အခြေအနေကို ခေတ္တစောင့်ကြည့်နေသည်။ အိမ်မှာ တံခါးများအားလုံး ပိတ်ထားပြီး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိနေသည်။ ကားရုံထဲတွင်ကား လင့်ရိုဘာကား နှစ်စီးနှင့် ထရပ်တစ်စီးတို့ကို တွေ့ရသည်။ သို့ဖြင့် အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားကြရာ အထဲတွင် ဘီယာဘူးခွံများ ပြန့်ကျဲနေသည်ကို တွေ့ရပြီး လက်ဗွေရာများကိုပါ ရရှိခဲ့သည်။ မြေအောက်တိုက်ခန်းအတွင်းတွင် ငွေထုပ်များအား ထုပ်ပိုးသည့် စာတိုက်သုံးစက္ကူစများ အပြည့်သိပ်ထားသည့် ဆာလာအိတ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာကို တွေ့ရှိခဲ့လေသည်။

ရှာဖွေဖမ်းဆီးခြင်း

နယ်မြေရဲတပ်ဖွဲ့များက ယာတောခြံတွင် ရှာဖွေစစ်ဆေးမှုများ ပြုလုပ်နေစဉ်တွင် စကော့တန်လန်ယာ(ဒ်) စုံထောက်အဖွဲ့က လန်ဒန်အနောက်ပိုင်းအရပ်ရှိ လူဆိုးများကျက်စားရာ ညကလပ်များအား အသေးစိတ် ရှာဖွေထောက်လှမ်းခဲ့ကြသည်။ ထူးခြားချက်မှာ လူဆိုးများသည် ယခင်ကအတိုင်းကဲ့သို့ ဟန်မပျက် လှုပ်ရှားသွားလာနေကြသည်ကို တွေ့နေရကြောင်း ရဲအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက မှတ်ချက်ပြု ပြောကြားခဲ့သည်။ လူဆိုးဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဒေါက်ကလပ်(စ်)ဂေါ်ဒွန်ဂူဒီမှာ အခြေမပျက် သွားလာနေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း တွေ့နေရသဖြင့် သူ့အပေါ်တွင် သိပ်အလေးထားခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

သို့သော် ဂိုဏ်းအဖွဲ့ဝင်များကို စတင်ဖမ်းဆီးလာခဲ့ချိန်တွင်မူ ဂေါ်ဒွန်သည် ခြေရာဖျောက်သွားလေတော့သည်။

လီဆက်(စ်)စတာ နယ်မြေတွင် တာဝန်ကျသည့် ရဲအရာရှိတစ်ဦးက လန်ဒန်မြို့တွင်ချုပ်သည့် အဝတ်အစားကောင်းများအား ဝတ်ဆင်ထားသ[illegible] ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအား မျက်ကွယ်မှပျော[illegible] သွားသော ဘရု(စ်)ရေနိုး(လ်)အထ[illegible] ဖြင့် ရဲစခန်းသို့ ခေါ်ယူစစ်ဆေး[illegible] သည်။ အမှန်မှာ အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်သည် ဂူဒီဖြစ်နေကြောင်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိ[illegible] သဖြင့် ၎င်းအား အချုပ်တွင်း ထည့်[illegible] လိုက်သည်။ သူ၏အိတ်ကပ်အတွင်း[illegible] လိပ်စာများမှတ်ထားသည့် စာအု[illegible] ငယ်တစ်အုပ်ကို တွေ့ရသည်။ ယင်း[illegible] တို့အထဲမှ အချို့မှာ ရဲတပ်ဖွဲ့မှ ဖမ်း[illegible] ထားပြီးသူများ ဖြစ်သည်။ ဂူဒီလည်း[illegible] သိထားပြီးဖြစ်သည်။

ပြစ်ဒဏ်စီရင်ခြင်း

ဂူဒီအား ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝ[illegible] ရီလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ဓားပြတိုက်[illegible] ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် နေရာမှ အနော[illegible] ဘက် ၇ မိုင်အကွာအဝေးရှိ အေး(လ်[illegible] ဘာရီအရပ်ဒေသ တရားရုံးတွင် တရား[illegible] စီရင်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်အထိ ဘု[illegible] အဖွဲ့ဝင် ဓားပြခေါင်းဆောင် နှစ်ဦးဖြ[illegible] သည့် ရေးနိုး(လ်)နှင့် အက်(ဒ်)ဝပ်(ဒ်[illegible] တို့ကို ဖမ်းဆီးနိုင်ခြင်း မရှိသေးပေ[illegible] သို့သော် ဘုတ်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သ[illegible] ချား(လ်)ဝီ(လ်)ဆင်နှင့် အပေါင်း အ[illegible] ၁၀ ဦးတို့အား ယင်းတို့၏ ကျန်[illegible] သည့် လက်ဗွေပုံစံ အထော[illegible] အထော[illegible] များအရ ဂူဒီနှင့်အတူ ရုံးတင်ကာ[illegible]

www.burmeseclassic.com

ထားစွဲဆိုခဲ့သည်။ တစ်ဦးမှအပ ကျန်တရားခံအားလုံး အပြစ်မရှိကြောင်း လျှောက်လဲခဲ့ကြသည်။ ဂျူရီ(တရားစစ်ဆေးရေး)အဖွဲ့က သက်သေ ၂၂၅ ယောက်တို့အား ခေါ်ယူစစ်ဆေးခဲ့ပြီး စုစုပေါင်း ၅၁ ရက်ကြာမြင့်ခဲ့သည်။ အဓိက ဓားပြခေါင်းဆောင် ခုနစ်ဦးတို့အား တစ်ဦးလျှင် နှစ် ၃၀ ထောင်ဒဏ် အသီးသီး ချမှတ်ခဲ့သည်။ ကျန်လေးယောက်မှာ အနှစ် ၂၀ မှ ၂၅ နှစ်ထောင်ဒဏ်အသီးသီး ရရှိသွားသည်။

အမှုစစ်ဆေးစဉ် ကာလအတွင်း ခေါ်ဒွန်သည် သံမဏိအပြုံးကို ဆောင်ထားသည်။ နှစ် ၃၀ ပြစ်ဒဏ် ချမှတ်ချိန် ကာလအတွင်း ကိုယ်ကိုမတ်မတ်ရပ်ကာ မျက်တောင်လုံးဝမခတ်ဘဲ နားထောင်နေသည်။ သည့်နောက် နားထောင်နေသည့် ပရိတ်သတ်များဆီသို့ တစ်ချက်ဝင့်ကြည့်ကာ တရားရုံးခန်းမ၏ တံခါးဝဆီသို့ မတုန်မလှုပ်လျှောက်သွားခဲ့လေသည်။ ရထားဓားပြမှုမှ ရရှိခဲ့သည့် စတာလင်ပေါင်ငွေ ၂.၆ သန်းမျှအနက် ပေါင် ၄၀၀၀၀၀ သာ ပြန်လည်ရရှိခဲ့သည်။ ကျန်စတာလင်ပေါင်ငွေ ၂ သန်းကျော်မှာ တစ်နေရာရာတွင် လျှို့ဝှက်စွာ သိမ်းဆည်းထားသိုလျက် ရှိနေသည်မှာကား အမှန်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ အဆိုပါ ကျန်ရှိသည့်ငွေများ လက်ဝယ်သို့ ပြန်လည်ရရှိသည့်အချိန်အထိ ယခုဓားပြမှုကြီးကို လုံးဝဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့ပြီဟု ရဲတပ်ဖွဲ့မှ မဆိုနိုင်ပါကြောင်း ဂူဒီတစ်ယောက် လုံးဝယုံကြည်ထားသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ထို့ပြင် ချား(လ်)ဝီ(လ်)ဆင်တစ်ယောက် ယခုကဲ့သို့ ထောင်မှထွက်ပြေး လွတ်မြောက်သွားမှုကလည်း ယင်းဓားပြမှုကြီးကို ပို၍ ရှုပ်ထွေးစေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ရပ်များ

မီးရထားစက်ခေါင်းအား မောင်းနှင်သူ အင်ဂျင်နီယာဂျက်မီး(လ်)သည် ဓားပြများ၏ ရိုက်နှက်ခဲ့သည့် ဒဏ်ရာများမှာ လုံးဝပျောက်ကင်းသည်ဟု မရှိခဲ့ဘဲ နောက် ခုနစ်နှစ်အကြာတွင် သွေးကင်ဆာရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ သူ၏မိသားစုကမူ သူရရှိခဲ့သည့် ဒဏ်ရာများနှင့် အတွေ့အကြုံဆိုးကြီးက သူ့အား သေရွာသို့ရောက်စေခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြုပြောကြားခဲ့သည်။ လက်ထောက်ဖြစ်သူ ဒေးဗစ်ဝှစ်(တ်)ဘီသည် ဒဏ်ရာများ သက်သာလာပြီးနောက် အလုပ်ပြန်ဆင်းခဲ့သည်။ သို့သော် အသက် ၃၄ နှစ်အရွယ်တွင် နှလုံးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့ရှာသည်။

> သူ၏ဘဝအတွေ့အကြုံများကို အခြေပြု၍ ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် "Buster" အမည်ပေးထားသည့် ရုပ်ရှင်တစ်ကား ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ မင်းသားဖီး(လ်)ကော်လင်း(စ်)က အဓိကသရုပ်ဆောင်ထားသည်။ ၁၉၉၄ ခုနှစ်အတွင်း အရက်စွဲရောဂါနှင့် စိတ်ကျရောဂါရှိခဲ့ပြီး အသက် ၆၃ နှစ်အရွယ်တွင် ဝါတာလူးဘူတာအနီးရှိ ကားဂိုဒေါင်တစ်ခုအတွင်း ဆွဲကြိုးချကာ အသုံးစီရင်သွားခဲ့သည်။

ဓားပြမှုတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသူအားလုံး ကြွယ်ဝချမ်းသာသောသူ တစ်ဦးတလေမျှ ဖြစ်မလာခဲ့ကြပါ။ လုယက်သွားခဲ့သည့် ငွေများအနက် စတာလင်ပေါင် ၄၀၀၀၀၀ မျှသာ ပြန်လည်ရရှိခဲ့သည်ဟု သိရှိရသည်။ မကောင်းမှုဟူသည် မည်သည့်အခါမျှ ကောင်းကျိုးမပေးတတ်ကြောင်း သက်သေပြခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ခေါင်းဆောင်ပါဝင်ခဲ့ကြသူအချို့၏ လှုပ်ရှားမှုများကား အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

ချား(လ်)ဝီ(လ်)ဆင် ။ ။ အကျဉ်းထောင်မှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့ပြီးနောက် လေးနှစ်အထိ ကနေဒါနိုင်ငံတွင် သွားရောက် ခိုလှုံနေထိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ကနေဒါနယ်စပ်တစ်နေရာတွင် ပြန်လည်အဖမ်းခံရသည်။ အကျဉ်းထောင်အတွင်း ပြန်လည်ပေးပို့ခဲ့ပြီး ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် စပိန်နိုင်ငံ၊ မာဘဲလားမြို့တွင် သွားရောက်နေထိုင်သည်။ စပိန်နိုင်ငံ၏ မူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းတစ်ခုတွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့ရာမှ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်ခံရပြီး သေဆုံးသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာရှ(စ်)ရေးနီး ။ ။ ဓားပြမှု တစ်ခုလုံး၏ နောက်ကွယ်မှ ကြိုးကိုင် လှုပ်ရှားသူဟု ထင်ရှားခဲ့သူ ရေးနီး(လ်) သည် ယခုနှစ် ၂၀၁၃ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ အသက် ၈၁ နှစ်အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဓားပြမှု ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး နောက် မက္ကဆီကိုနှင့် ကနေဒါနိုင်ငံတို့ တွင် ငါးနှစ်တာမျှ ပုန်းခိုနေထိုင်ခဲ့ သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဗြိတိန်နိုင်ငံ တော်ကွေးမြို့တွင် ဖမ်းမိခဲ့ပြီး ထောင် ဒဏ် ၂၅ နှစ် ချမှတ်ခံခဲ့ရသည်။ ထောင်ထဲတွင် စုစုပေါင်း ၁၀ နှစ် နေခဲ့ရသည်။ ထောင်ထဲတွင် နေစဉ် အတွင်း လူမှုရေး ဘာသာရပ် (Sociology) ကို လေ့လာသင်ကြားခဲ့ သည်။ စာပေများကို ရေးသားခဲ့ပြီး စာရေးဆရာတစ်ယောက်အဖြစ်သာ မက လူသိများသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။ သူရေး သားထုတ်ဝေခဲ့သည့် "The Autobiography of a Thief" (သူခိုးတစ် ယောက်၏ ကိုယ်တိုင်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိ) စာအုပ်မှာ အထူးသဖြင့် ထင်ရှားပြီး လူကြိုက်များသည့် စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ယင်းစာအုပ်တွင် ရထားဓားပြတိုက်မှုကြီးအား ပြည့်စုံစွာ အသေးစိတ်ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

ဒေါက်ဂလပ်(စ်)ဂေါ်ဒွန်ဂူဒီ ။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် ထောင်မှလွတ်ခဲ့ပြီး နောက် စပိန်နိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့ခနေ ထိုင်ပြီး အရက်နှင့် အဖျော်ယမကာ ဆိုင်တစ်ဆိုင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ စပိန် နိုင်ငံတွင် လက်ရှိနေထိုင်ဆဲဖြစ်သည်။ မတ်လတွင်ပြုလုပ်ခဲ့သော ရေးနီး(လ်) ၏ အသုဘအခမ်းအနားသို့ ကြွကြွ ဝမ်းနည်းစာတစ်စောင် ရေးသားပေး ပို့ခဲ့သည်။

ရိုနဲ(လ်)'ဘတ်စတာ' အက်ဒွပ်(စ်) ။ ။ ပြစ်မှုဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး နောက် ယင်း၏မိသားစု၊ ရေးနီး(လ်) မိသားစုတို့နှင့်အတူ မက္ကဆီကိုနိုင်ငံ တွင် သွားရောက်ခိုလှုံနေထိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ပြေးလွှားနေရသည့်ဘဝကို ငြီးငွေ့လာသည့်အားလျော်စွာ ၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် အစိုးရအဖွဲ့နှင့် ညှိနှိုင်းပြီး အင်္ဂလန်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ထောင် ဒဏ် ၁၅ နှစ် ချမှတ်ခံရပြီး ထောင်ထဲ တွင် ၉ နှစ်နေခဲ့သည်။ ထောင်မှ လွတ်လာပြီးနောက် ဝါတာလူးဘူတာ အပြင်ဘက်တွင် ပန်းဆိုင်ဖွင့်ကာ ရောင်း ချခဲ့သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ဖြင့် သင့်မြတ် အောင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုရှိ သဖြင့် လူသိများလာသည်။ သူ၏ဘဝ အတွေ့အကြုံများကို အခြေပြု၍ ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် "Buster" အမည် ပေးထားသည့် ရုပ်ရှင်တစ်ကား ရိုက် ကူးခဲ့သည်။ မင်းသား ဖီး(လ်)ကော် လင်း(စ်)က အဓိကသရုပ်ဆောင်ထား သည်။ ၁၉၉၄ ခုနှစ်အတွင်း အရက် စွဲရောဂါနှင့် စိတ်ကျရောဂါရှိခဲ့ပြီး အသက် ၆၃ နှစ်အရွယ်တွင် ဝါတာ လူးဘူတာအနီးရှိ ကားဂိုဒေါင်တစ်ခု အတွင်း ဆွဲကြိုးချကာ အဆုံးစီရင် သွားခဲ့သည်။

ရှိုင်ကျိမ်း(စ်) ။ ။ ဓားပြမှုတွင် ပါဝင်ခဲ့ချိန်က ကျိမ်း(စ်)သည် အောင် မြင်နေသော ပြိုင်ကားမောင်းသူ လူ ငယ်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထောင်မှ ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် လွတ်ခဲ့ပြီး ပြိုင် ကားမောင်းဘဝကို ပြန်လည် ရောက်ခဲ့သည်။ သို့သော် အောင် မှု မရှိခဲ့ချေ။ သည့်နောက် ရာဇ လောကသို့ရောက်ရှိသွားပြီး ယော ဖြစ်သူအား သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ် ပြီး ထောင်ဒဏ် ၆ နှစ် ကျခဲ့သည် ထောင်ဒဏ် ကျခံလျက်ရှိနေစဉ်အတွ ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းလာပြီး န ရောဂါ အပြင်းအထန် ခံစားလာ သည်။ ထောင်ထဲတွင် ၃ နှစ်သာ ကျခံခဲ့ပြီးနောက် ကျန်းမာရေး အ အနေအရ ပြန်လွှတ်လိုက်သည် ထောင်မှ ပြန်လွှတ်ခဲ့ပြီးနောက် မ မီ ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွ အသက် ၆၁ နှစ်အရွယ်တွင် ကွ လွန်ခဲ့သည်။

(ဤတွင် လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ပေါ ၅၀ ကြာ ကာလအတွင်းက ဖြစ်ပွား သည့် ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ အကြီးကျယ် ရထားဓားပြမှုကြီးမှာ အဆုံးသတ်သွ ရတော့သည်။ မကောင်းမှုဟူသည် ကား ဆိတ်ကွယ်ရာ မရှိပါ။ လော ရှိတိုင်းလည်း ခံစားခွင့် မရှိကြပါ သည့် လောကဓံတရားများကို စာ သူများ သိရှိခံစားနိုင်ကြပါစေ။ သာပြန်ဆိုသူ)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထု Reader's Digest မဂ္ဂဇင်း Britain's Great, Train Robber by Pete Hamill ကို ပြန်ဆိုထား ဖြစ်ပါသည်။

ကံမြင့်(ရေဒါ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမေရိကန်အဆိုတော် ဘာရောင်းနှင့် မူးယစ်ဆေးဝါးအမှု

အမေရိကန် တေးဂီတလောက၏ အကျော်အမော် ခရစ်ဘရောင်းသည် မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲမှုဖြင့် တရားရုံးက ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့သည်။ သူသည် အသက် ၂၄ နှစ်အရွယ်ရှိပြီး ၂၀၀၉ ခုနှစ်ပင် အဆိုတော်မလေး ရီဟာန်နာနှင့် တွဲခဲ့သည်။ ထို့နောက် မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲပြီး ရီဟာန်နာကို ရိုက်ခဲ့ဖူးသည်။

ယင်းကို တရားရုံးက လော့စ်အိမ်ဂျယ်ပြီဝန်းကျင်တွင် လူမှုလုပ်ငန်းများ နာရီတစ်ထောင်လုပ်ကိုင်ရန် အမိန့်ချထားသည်။ ထို့အပြင် အမှုအကျင့်အံ့ရ ကောင်းမွန်စွာဖြင့် ပြုပြင်နေထိုင်ရန် သတိပေးထားသည်။ နာမည်ကျော် အနုပညာရှင်နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါးမကင်းမှုလည်း ဖြစ်သည်။

မောင်ကောင်းယဉ်

The Star, 20.11.13

ဘာလီကျွန်းက မော်တော်ကား မတော်တဆ

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ ဘာလီကျွန်းတောင်ပိုင်း၊ အူလူဝါကာဒေသတွင် ကျော်ကြားထင်ရှားသော ဟိန္ဒူဘုရားရှိခိုးကျောင်းသို့ သွားကြသည့် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားများ တင်ဆောင်လာသည့် မီနီဘတ်စ်ကား လျှိုမြောင်ထဲ ထိုးကျခဲ့သည်။ ၁၅ မီတာအနက်သို့ ထိုးကျခြင်းဖြစ်ပြီး အခြားကားတစ်စီးကို ဖြတ်ကျော်ဖို့ကြိုးစားရင်း မတော်တဆမှု ဖြစ်ပွားခဲ့ရသည်။

အင်ဒိုနီးရှားယာဉ်မောင်းနှင့် ဧည့်လမ်းညွှန်အပါအဝင် တရုတ်လူမျိုးလေးဦး စုစုပေါင်းခြောက်ဦး သေဆုံးခဲ့သည်။ ထို့ပြင် သုံးဦးဒဏ်ရာရခဲ့ကြောင်း ရဲတပ်ဖွဲ့က အရေးယူလျက်ရှိကြောင်း သိရသည်။

မောင်ကောင်းယဉ်

N.S.T, 19.11.13

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချစ်ဟူသမျှ မြူမျှပင်မရှိပြီ

မြမြလှိုင်

ခင်မရှေ့တွင် မြင်နေရသည့် သွင်ကို ရင်ထဲမှ ဝေဒနာအပြည့်နှင့် တ်မသုန် ကြည့်နေမိသည်။ အပြုံး နှာကင်းသော မျက်လုံးအစုံတွင် ရည်ကြည်များ ဝေ့လျက်ရှိသည်။ နှာလေးတစ်ခု။ သည်မျက်နှာ ၏ နှုတ်ခမ်းနှစ်ဖက်သည် ရွှင် မှုမရှိသော အသွင်နှင့် မဲ့တဲ့တဲ့ ဖြစ်နေသည်။ ကြောက်ရွံ့တုန် သော အတွင်းစိတ်သန္တာန် ကြောင့် နှစ်လွှာသော နှုတ်ခမ်းလေး တလည်း တဆတ်ဆတ်တုန်နေ ည်၊ အိအိဖောင်းဖောင်းနှင့် ချစ် ယ်ကောင်းလှသည့် ပါးအိုးနီနီထွေး သွေးမရှိတော့သလို ဖြူဖျော့ဖျော့ နေသည်။ သုံးနှစ်အရွယ်သာ ရှိ သော ကလေးငယ်၏ စိတ်တွင်း နာပြပွဲလေး ဖြစ်သည်။ စားလက် ကိုပင် မစားနိုင်၊ လက်တစ်ဖက် မုန့်ဖတ်ကိုကိုင်ကာ ဝမ်းနည်း တွဲစွာ ရပ်လျက်ရှိသည်။

သူကား ခင်မ၏မြေးငယ်လေး ချစ်သည်းစု၊ အများက သူ့ကို သည်း သည်းဟု ခေါ်ကြသည်။ မြေးငယ် လေးကလည်း သူ့ကိုစကားပြောလျှင် (သဲသဲ)ကလေဟု အမည်နာမထားပြီး ပြောတတ်သည်။ သည်မြေးမလေး သည် ခင်မ၏ နှလုံးသည်းပွတ်၊ ချစ် တာမှန်သမျှ စုပုံပြီး ချစ်ရ၍လည်း 'ချစ်သည်းစု'ဟု အမည်တပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ မြေးမလေးသည် နှစ်နှစ် သမီးကတည်းက အဘိုး၊ အဘွား၊ အမေကို ရှိခိုးဦးချပြီးမှ အိပ်ရာဝင် သည်။ မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြားမှ စုနစ် နာရီသတင်းလာမည်ဆိုလျှင် ဘုရား စေတီကို အရင်ဆုံး ဖူးမြော်ရသည်။ ထိုအခါ မြေးမလေးသည် ကစားနေ ရာမှ ရုပ်မြင်သံကြားရှိရာသို့ လာပြီး ဦးချသည်။ နောက် အဘိုး၊ အဘွား နှင့် အမေ့ကို ကန်တော့သည်။ ထိုအပြု အမူသည် ညစဉ်မပျက် ပြုလုပ်လာ သည်မှာ ယခု သုံးနှစ်ကျော်လာသည်

အထိပင်။ ရင်တွင်းအသိနှင့် အမှတ် အသားလည်း များသည်။ ဖြူဝင်း သော အသားအရေ၊ ရွှန်းလဲ့ကြည် လင် စင်ကြယ်သော မျက်လုံးအစုံနှင့် ရှည်လျားကော့မော့သော မျက် တောင်အစုံနှင့် မည်းနက်သွယ်တန်း သော မျက်ခုံးနှစ်ဖက်ကြောင့် မြေးမ လေးက ပိုပြီး ချစ်စရာကောင်းနေသည်။

မြေးမလေးသည် အမြဲတမ်း ပြုံး ရွှင်ဖျတ်လတ် သွက်လက်ဆော့ကစား နေတတ်သောသူ ဖြစ်သည်။ သူတစ် ခုခုကစားစဉ်၊ တစ်ခုခုနှင့် ကစားနေ လျှင် ပါးစပ်မှ သီချင်းလေးတအေး အေးနှင့် နေတတ်သည်။ ယခုတော့ ခင်မ၏မြေးမလေးသည် ကစားလက် စကိုပစ်ထားပြီး အဘွားဖြစ်သူ၏ အနားသို့ လာလိုက်သည်။

"ဘွားဘွား"

"ဘာလဲ သမီးလေး"

"ဖေဖေက မေမေ့ကို ဘာတွေ ပေါက်လိုက်တာ မေမေ့ကိုယ် ရေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေစိုရွှဲနေတယ်။ မေမေ့ကိုလည်း အရမ်းအော်တယ်။ မေမေက ငိုနေတယ်”

အသိကြွယ်စ မြေးမလေး၏ စကားသံတွင် ငိုသံပါ ရောစွက်နေသည်။ မြေးမလေးသည် မအေဖြစ်သူကို လွန်စွာမှ တွယ်တာပြီး ချစ်သူဖြစ်သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူမှာ တာဝန်နှင့် ရပ်ဝေးမြေခြားကို လှည့်လည်သွားလာနေသောသူ ဖြစ်သည်။ ခင်မ၏ သမီးက ရူပဗေဒနှင့် ဘွဲ့ရပြီးပြီ။ ပထမတန်းမှနေ ဆယ်တန်းအထိ ကျူရှင်ကို အပို့အကြိုကအစ မိခင်ဖြစ်သူ ခင်မကိုယ်တိုင် ကားပေါ်တွင် ထမင်းချိုင့်၊ ရေဘူးပါ ယူဆောင်ပြီး လိုက်ပို့ခဲ့သည်။ ဆယ်တန်းအောင်ပြီးနောက် တက္ကသိုလ်ရောက်သည်အထိ အပို့အကြိုလုပ်ကာ ခင်မနှင့်အတူ တက္ကသိုလ်တက်ခဲ့သော သူငယ်ချင်း၊ ဆရာ၊ ဆရာမတို့ကိုအပ်ပြီး ကျောင်းတက်စေသည်။

“ချစ်သူရည်းစား ထားတယ်ဆိုတာ စာရိတ္တရိုင်းစေဖို့ ထားခိုင်းတာ မဟုတ်ဘူး။ ဘဝခရီးဖော် တစ်သက်တာအတွက် လက်တွဲဖို့ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ခိုင်းတာ။ သမီး ရည်းစားအဖြစ်တွဲတဲ့သူဟာ သမီးရဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်ဖြစ်ရမယ်”

ထိုအတွေးကို ခင်မက သမီး၏ အသိဉာဏ်ထဲသို့ သွင်းပေးထားသည်။ သမီးကလည်း ကိုယ်ကျင့်တရားမပျက်ရလေအောင် သူ့ကိုယ်သူ ထိန်းသိမ်းပါသည်။

သို့နှင့် ဘွဲ့ရပြီးနောက် သမီးအား မေတ္တာရှိပါသည်ဟုဆိုသော သူငယ်လေးတစ်ယောက် အိမ်သို့ရောက်လာသည်။ အရပ်က အနေတော်၊ အသားမည်းမည်း၊ မျက်နှာပေါ်ပေါ်။ ခင်မ သူ့ကိုသေသေချာချာ ဂရုစိုက် မကြည့်မိ။ သမီးကိုချစ်သည့်ဇောနှင့် လက်ခံစကားပြောသည်။ ရည်မွန်သည်ဟု ထင်မိသည်။ ကြာကြာဝါးမည့်သွား အရိုးကြည့်မရွှောင်မိခဲ့ပေ။ ခင်မ၏သမီးမှာ ဘွဲ့ရပညာတတ်ဖြစ်သော်လည်း မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းက နည်းသည်။ ခင်မ၏ ခင်ပွန်းသည်က ဌာနဆိုင်ရာတစ်ခုမှာ အရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ စည်းကမ်းနှင့် ဝတ္တရားကို တိကျလိုက်နာသောသူ ဖြစ်သည်။

“မေမေရယ် . . . သူက သမီးကို သေသေချာချာ စွဲစွဲလမ်းလမ်း ချစ်ရှာတာပါ”

ချစ်သူရည်းစား မထားဖူးသူဖြစ်၍ ပရိယာယ်ကြွယ်ကြွယ်နှင့် ပြောလာသည့် မုသားစကားလုံးတွေကို သမီးက အမှန်တကယ် ယုံမိ၍ ခင်မအား သူ့ခံစားမှုကို ပြောလာသည်။ ထိုသူကလည်း ခင်မတို့အိမ်သို့လာလျှင် အမှန်တကယ် မွန်ရည်ရိုကျိုးသော အသွင်က ရှိလှသည်။

“ဒီတစ်ခေါက် သဘောက ပြန်လာရင် လက်ထပ်ပါရစေ”တဲ့။

ခင်မကို သမီးကပြောလာသည်။ ခင်မ မောင်နှင့် လက်ထပ်စဉ်ကလည်း ကိုယ်ချစ်၊ သူချစ် နှစ်ကိုယ်

“ချစ်သူရည်းစား
ထားတယ်ဆိုတာ
စာရိတ္တရိုင်းစေဖို့
ထားခိုင်းတာ
မဟုတ်ဘူး။
ဘဝခရီးဖော်
တစ်သက်တာ
အတွက်
လက်တွဲဖို့
စဉ်းစား
ဆုံးဖြတ်ခိုင်းတာ။
သမီး
ရည်းစားအဖြစ်
တွဲတဲ့သူဟာ
သမီးရဲ့
အိမ်ထောင်ဖက်
ဖြစ်ရမယ်”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...ကြ၍ မေတ္တာမျှကြကာ လက်ထပ်...ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သမီး...ထပ်ရေးတွင်လည်း တစ်ဖက်က...ကျားလေး၏ စာရိတ္တ၊ စရိုက်၊...အလေ့အကျင့်တို့ကို လေ့လာ...စုံစမ်းမေးမြန်းခြင်း မရှိဘဲ သမီး...သူအပေါ်တွင် လုံးဝ ယုံကြည်ခဲ့...။ ထို့ကြောင့် လက်ထပ်သည့်...တွင် မိန်းကလေးရှင်ဆိုပြီး သမီး...ဂ်လာကိစ္စတွင် မည်သို့မျှဝင်မပါ...အဝတ်အစား၊ ဟိုတယ်ခန်းမက...ယောကျ်ားလေးရှင်ဘက်က...စိတ်တိုင်းကျ စီစဉ်ဆောင်ရွက်...ကြသည်။ သို့နှင့် မင်္ဂလာ...ပြီး နှစ်ပတ်အကြာတွင် ရရှိ...လက်ဖွဲ့ငွေထဲမှ သမက်ဖြစ်သူ၏...များက လူပျိုဘဝကယူထားသော...ကြွေးများကို ဆပ်ရသည်ဟုဆိုကာ...ခေါင်းမကွဲစေနှင့်ဟုပြော၍ ရသမျှ...ဖွဲ့ငွေထဲက ပြန်ဆပ်ခဲ့ရသည်။...တို့လင်မယားက သမက်ကိုပါ...ပေါ်တင်ကာ ကျွေးခဲ့သည်။

မကြာမီ သင်္ဘော ပြန်တက်ရ...။ ထိုအခါတွင် လိုအပ်သော ငွေ...ကို ခင်မတို့ စုဆောင်းထားသည့်...ငွေစာရင်းမှ ထုတ်ပေးရသည်။...သမီးစိတ်ချမ်းသာမှုကို ရှေးရှု...သည်။

လူကြုံရှိသည့်အခါ ငွေအနည်း...ပို့သည်။ သမီးနှင့် မြေးမလေး...ခင်မ၏အိမ်မှာ နေကြ၍သာ...ဆင်ပြေနေသည်။

"ဒါ ဘာလုပ်နေတာလဲ သမီး"

"သူက နည်းနည်းပါးပါးတဲ့၊ အဲဒါကြောင့် အကြော်အလျော် လေး လုပ်ပေးမလို့ပါ"

သမီးက ချစ်လင်အတွက် ဝတ္တရားကို အလွန်ကျေပွန်သည်။ ထို့အပြင် ယောက္ခမချစ် ချွေးမလေးအဖြစ်နှင့်လည်း နာမည်ရချင်၍ ဟင်းချက်ပို့ရသည်။ အကြော်အလျော် ပြုလုပ်ပေးရသည်။ လင်သားဖြစ်သူမှာ ယမကာကို ခုံမင်သည်။ အလောင်းအစား ဝါသနာထုံသည်။ ကာရာအိုကေ ဆိုသည်တို့ကိုလည်း မပြတ်လပ်စေရ။ ထိုအခါ ခင်မက သမီးအား သတိပေးသည်။ သမီးခမျာ လင်သားအား ချိုသာစွာ ပြောကြည့်သည်။ ပြောပြီးသည်နှင့် သမက်က ပိုလုပ်ပြသည်။ သင်္ဘောတွင် နှစ်မစေ့ဘဲ သူ့ဘာသာသူ ဆင်းချလာသည်။ ပါလာသည့် ငွေကြေးမှာ လောင်းကစားကြွေးကို ဆပ်သည်နှင့် ဗလာနတ္ထိသာ ဖြစ်တော့သည်။

"ပေးတာယူ၊ တစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောနဲ့၊ နင့်စောက်သံကို မကြားချင်ဘူး"

ခင်မနားနှင့် ဆက်ဆက်ကြားရသော စကားလုံးဖြစ်သည်။ မူးလျှင် ရမ်းသည်။ ခင်မရင်ထဲမှာ နာကျင်မိသည်။ သမီးလေးသည် အညာမိရှာသည်။ လိမ်သမျှကို ခံရသည်။ နေ့စဉ် မူးမူးနှင့် သန်းခေါင်သန်းလွဲမှ ပြန်လာလျှင် ကလေးနို့တိုက်နေသော သမီးကို မနှိုးရက်၍ ခင်မကိုယ်တိုင် ခြံတံခါး ထဖွင့်ပေးရသည်။ နှာခေါင်းရှိုင်းသော ခင်မအတွက် ကစော်ချဉ်ဖတ်စော်ကနံ့ဟောင်နေသည်။ ယောကျ်ားဖြစ်လျှင် သောက်စားတတ်သည်ကို ခင်မတို့လင်မယားက နားလည်ခွင့်လွှတ်ပါသည်။ ပါလာသမျှ ပိုက်ဆံကို ရှေ့နောက် မစဉ်းစား မိသားစုအတွက် အရေးမထား။ အလောင်းအစားအတွက်သာ အဓိကထားပြီး ဖြုန်းသုံးသည်။ ခင်မတို့လင်မယားမှာ ကြားသုံးကြား အဝင်မများနှင့်ဆိုသည့် အတိုင်း နားပိတ်၊ မျက်စိပိတ်ကာ နေကြသည်။

ခင်မတို့မိသားစု စားသောက်ကြသလို ဟင်းလျာကို မစားနိုင်။ ခင်မ

သမီးတစ်ကိုယ်လုံးတွင် ဘီယာဘူးနှင့် ပေါက်ထား၍ ဘီယာတွေ ရွှဲရွှဲစိုနေသည်။ အိမ်ပေါ်ထပ်မှ ဝုန်းဒိုင်းကျဲကာ အဝတ်ဗီရိုကိုလည်း ကန်ကျောက်၊ ထုရိုက်နှက်လိုက်၍ တံခါးတွေ ကျိုးပဲ့ကုန်သည်။ သမက်သည် အပေါ်ထပ်မှ လှေကားထစ်အတိုင်း ဒေါသမာန်ထန်သော မျက်နှာနှင့် ဆင်းလာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို့က ဝန်ထမ်းမိသားစုဖြစ်ခဲ့၍ အစစ အရာရာ စည်းစနစ်နှင့် ချက်သည်။ သမက်က ငါးဖယ်၊ ငါးသလောက်ဥ၊ ဆိတ်သား၊ ပုစွန်တုပ်ကလွဲပြီး မစား၍ သူ့ကို သီးသန့်ချက်ပေးရသည်။ သမီး လေးခမျာ ကလေးကတစ်ဖက်၊ လင် သား ယမကာကြိုက်သူကို ချက်ပြုတ် ကြော်လှော်ပေးကာ ပြုစုရသည်က တစ်ဖက်။ ဒါကိုပင် ရွှေသမက်က သူ့ စိတ်တိုင်းကျမဖြစ်ဟု ဆိုကာ ရန် စကားဆိုပြန်သည်။ ခင်မစိတ်ထဲတွင် သမက်အား လွန်စွာအတ္တကြီးသူဟု မြင်မိသည်။ မြန်မာပြည် ပြန်ရောက် လျှင် အပြင်တစ်ခါထွက်လျှင် အနည်း ဆုံး နေ့စဉ်ငွေကို ငါးသောင်းခြောက် သောင်းမက ပါသွားသည်။ ညဥ့်နက် သန်းခေါင်သန်းလွဲမှ ပြန်လာလျှင် အိတ်ထဲတွင် ထောင်ဂဏန်းလောက် သာ ရှိသည်။

သမီးနှင့် ကလေးအတွက်ဟုဆို ကာ နှစ်သိန်းခွဲ လစဉ်ပေးသည်။ သို့ သော် သူ့ထံက ပိုက်ဆံမထွက်လျှင် ခင်မတို့က အိတ်စိုက်ရသည်။ အသက် အရွယ်ကြီးရင့်သော ခင်မတို့လင် မယား၏ အိုစာမင်းစာ စုဆောင်းထား သော ဘဏ်ငွေစာရင်းမှာ သမက်ခရီး ပြန်ထွက်တိုင်း အနုတ်လက္ခဏာ ဖြစ် သွားသည်။ ခင်မတို့၏ အတွင်းရေးကို မည်သူမှ သေသေချာချာ မသိကြ။ သို့သော် သမက်ဘက်က မြင်သူများ ကတော့ အိမ်စားစရိတ်အတွက် ငါး သိန်း၊ ကလေးအတွက် နှစ်သိန်း၊ ဆယ်သိန်းကို လစဉ်စုသည်ဟု မုသား စကားလုံးတွေ လှိုင်လှိုင်သုံးခဲ့သည်။ ယုံကြည်သူတွေကလည်း ယုံလွယ် သည်။ ကလေးအတွက် အဝတ် အစား၊ မုန့်ပဲသရေစာကို ခင်မက ဈေးသွားလျှင် အဆင်ပြေသောအခါ ဝယ်လာလိုက်သည်။

ယခုလည်း မြေးလေး၏မျက်နှာ ကိုကြည့်ကာ ခင်မရင်ထဲ စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိသည်။

"မေမေ . . . မြို့ထဲသွားလို့ ပါရမီ ကလေးဆေးရုံရောက်ရင် သမီး လေးအတွက် ဒီတံဆိပ်နဲ့ အားဆေး ဝယ်ခဲ့ပါ"

"ဒီဈေးက ဆေးဆိုင်တွေမှာ မဝယ်ဘူးလား"

"မဟုတ်ဘူး မေမေ။ ဒီမှာ မရှိ တော့ဘူး။ သမီးလေးက ဒီအားဆေး နဲ့ ပိုပြီး အစားစားတယ်"

သို့နှင့် မြို့ထဲကအပြန် ခင်မ ဝယ်လာခဲ့သည်။ အိမ်ရောက်သည့် အခါတွင် ခင်မ၏သမီးက မျက်နှာ ညိုးကာ ငိုထားသလိုပင်။

"ဟဲ့ . . . သမီး ဘာဖြစ်တာလဲ"

"မေမေ့သမက်က ဒီအားဆေး ဝယ်တာကို ပိုက်ဆံအပိုကုန်တယ်ဆို ပြီး သမီးကိုလည်း လိမ်ပြောတယ်၊ ဘာတယ်လို့ပြောပြီး ရန်လုပ်တယ် လေ"

"ဩော် . . . ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ။ ဒါလည်း သူ့နဲ့ရထားတာလေ။ ဒီသမီး လေးတစ်ယောက်ရှိတာ အားဆေးက ပြတ်နေရင်တောင် ရသလောက်ဝယ် ဖို့ကို သူကတောင် အားပေးရဦးမှာ။ ခုတော့ကွယ် . . ."

သမီးတစ်ကိုယ်လုံးတွင် ဘီ...
ဘူးနှင့် ပေါက်ထား၍ ဘီယာတွေ...
စိုနေသည်။ အိမ်ပေါ်ထပ်မှ ဝုန်း...
ကျဲကာ အဝတ်ဗီရိုကိုလည်း ...
ကျောက်၊ ထုရိုက်နှက်လိုက်၍ ...
တွေ ကျိုးပဲ့ကုန်သည်။ သမက်သ...
အပေါ်ထပ်မှ လှေကားထစ်အ...
ဒေါသမာန်ထန်သော မျက်နှာ...
ဆင်းလာသည်။ ကလေးအတွ...
အားဆေးမဝယ်ရဘူး ဆိုသည်...
ယခုဝယ်သည်၊ တခြားဆေးဆိုင်...
လည်း ဖုန်းဆက်ပြီး မမှာနဲ့ဆိုသ...
ကို မှာသည်ဟုဆိုကာ သူ၏သ...
အရင်းအတွက် အကျိုးရှိသော အ...
ဆေးဝယ်ရခြင်းကို ပြဿနာအ...
ဖကျယ်လုပ်ကာ အိမ်မှဆင်းသွ...
သည်။ သူမှမရှိလျှင် ခင်မတို့မိသ...
တော်မည်ဟု ထင်ထားသည်။ အ...
သောက်၊ လောင်းကစားလုပ်သ...
တင်သမျှ အကြွေးကို သမီးက ဆ...
သည်။ ဒါကိုပင် သမက်က မကျေ...
ချင်။ သူက နေရသည်မှာ နစ်နာသ...
သည်ဟု ထင်သည်။ ယခု မြေးမ...
ချစ်သည်းစုံ၏ ရုပ်သွင်ကိုကြည့်...
ခင်မတစ်ယောက် ရင်ထဲမှ တွေ...
သည်။ မိန်းမသားတစ်ယောက် ရင်...
တွင် နာကျင်မှုများလာလျှင် နာကြ...
စိတ်သည် ပို၍ အစိုင်အခဲဖြစ်...
သည်။

■ မြပြည့်...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေတပ်မှ အလုပ်ဖြုတ်သည်ကို မကျေနပ်သဖြင့် သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်

အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ဝါရှင်တန်မြို့ ကောင်ရှိ ရေတပ်ခြံဝင်းအတွင်း၌ မ်းကားတစ်ဦး၏ တွေ့ရာမရှောင် တ်မှုကြောင့် လူများ အစုအပြုံလိုက် ဆုံးပြီး၊ လူအမြောက်အမြား ဒဏ်ရာ ကြောင်း (၃၀.၁၀.၁၃)သတင်း၌ ပြုလိုက်သည်။

အေရွန်အဲလက်ဆစ် (၃၄)နှစ် ည် ရေတပ်အရန်တပ်ဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ကိုင်ခဲ့ဖူးပြီး၊ ၂၀၁၂ တွင် အပြစ် ကြောင့် အလုပ်မှ ထုတ်ပယ်ခံခဲ့ရသည်။ ကိစ္စအတွက် အခဲမကျေ ပေါက်ကွဲခဲ့ သည်။ ၎င်းသည် ယခင်က အကြမ်း က်ခဲ့ဖူးသော်လည်း စက်တင်ဘာ ၁၆ က်တွင် ရေတပ်ခြံဝင်းသို့ ရောက်လာပြီး ရေးကိတ်ကလည်း ဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ င်းထဲရောက်ရောက်ချင်း ပါလာသော က်တိုသေနတ်ဖြင့် တွေ့ရာလူကို တရစပ်ပစ်ခတ်ခဲ့ရာ ထိုနေရာ၌ လူ ၁၂ ဦး သေဆုံးခဲ့ပြီး ရှစ်ဦးဒဏ်ရာရခဲ့သည်။ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များက ဝင်ရောက်၍ သေနတ်သမားကို ဖမ်းဆီးရာ အပြန်အလှန်ပစ်ခတ်မှုဖြစ်ပြီး သေနတ်သမား သေဆုံးသွားသည်။ ဖြစ်ပွားပုံကို FBI က စုံစမ်းနေသည်။

သမ္မတအိုဘားမားက ဤကဲ့သို့ အစုလိုက်အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်မှုကို ပြင်းထန်စွာ ရှုတ်ချလိုက်ပြီး ဝမ်းနည်းကြောင်းအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် အိမ်ဖြူတော်နှင့် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်တို့၌ နိုင်ငံတော်အလံကို တစ်ဝက်လွှင့်ထူထားခဲ့သည်။

ညိုမင်းလွင်(မော်ကျွန်း)

Ref: Internet News, 30.10.2013

ဆေးရုံရောက်မှ မီးလောင်သေဆုံးရသော အရိုး/သွား လူနာများ

၁၀.၁၀.၁၃ နေ့တွင် ဂျပန်နိုင်ငံ အနောက်တောင် ရှိ ဖူကူအိုကမြို့ရှိ အရိုးနှင့်သွား ကုသရေးဆေးရုံတစ်ခု လောင်မှု ဖြစ်ပွားသဖြင့် လူနာရှစ်ဦးနှင့် ဆေးရုံဝန်ထမ်းနှစ်ဦး သေဆုံးခဲ့ရကြောင်း သတင်းစာတွင် ဖော်ပြလိုက်သည်။

အဆိုပါည၏ နံနက်ပိုင်း ၂း၂၀ နာရီတွင် ဆေးရုံလေး အဆောက်အဦ၏ အောက်ခြေမြေညီထပ်မှ စတင်မီးလောင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ မီးသတ်နှင့် ကယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့များ ရောက် ပြီး ၂း၃၀ နာရီကြာ မီးငြိမ်းသတ်ခဲ့ရသည်။ မီးလောင်မှု ကြောင့် ဆေးရုံတက်လူနာ ရှစ်ဦး၊ ဆေးရုံဝန်ထမ်းနှစ်ဦး သေဆုံး လူနာ/ဝန်ထမ်း ၁၇ ဦးကို အခြားဆေးရုံသို့ ဒဏ်ရာများ ရန် ပေးပို့ခဲ့ရသည်။ ကနဦးစစ်ဆေးချက်အရ မြေညီထပ် ပ်စစ်မီးခလုတ်မှ ရှော့ခ်ဖြစ်မီးလောင်ပြီး အထက်ထပ်များ ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆေးရုံ၏ ဓာတ်ကြိုးများမှာလည်း ဂရုနိုက် ကုန်ဟောင်းနေပြီဟု ဆိုသည်။ စုံစမ်းမှု ဆက်လက်ပြုလုပ်နေသည်။

ညိုမင်းလွင်(မော်ကျွန်း)

Ref: Internet News, 11.10.2013

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

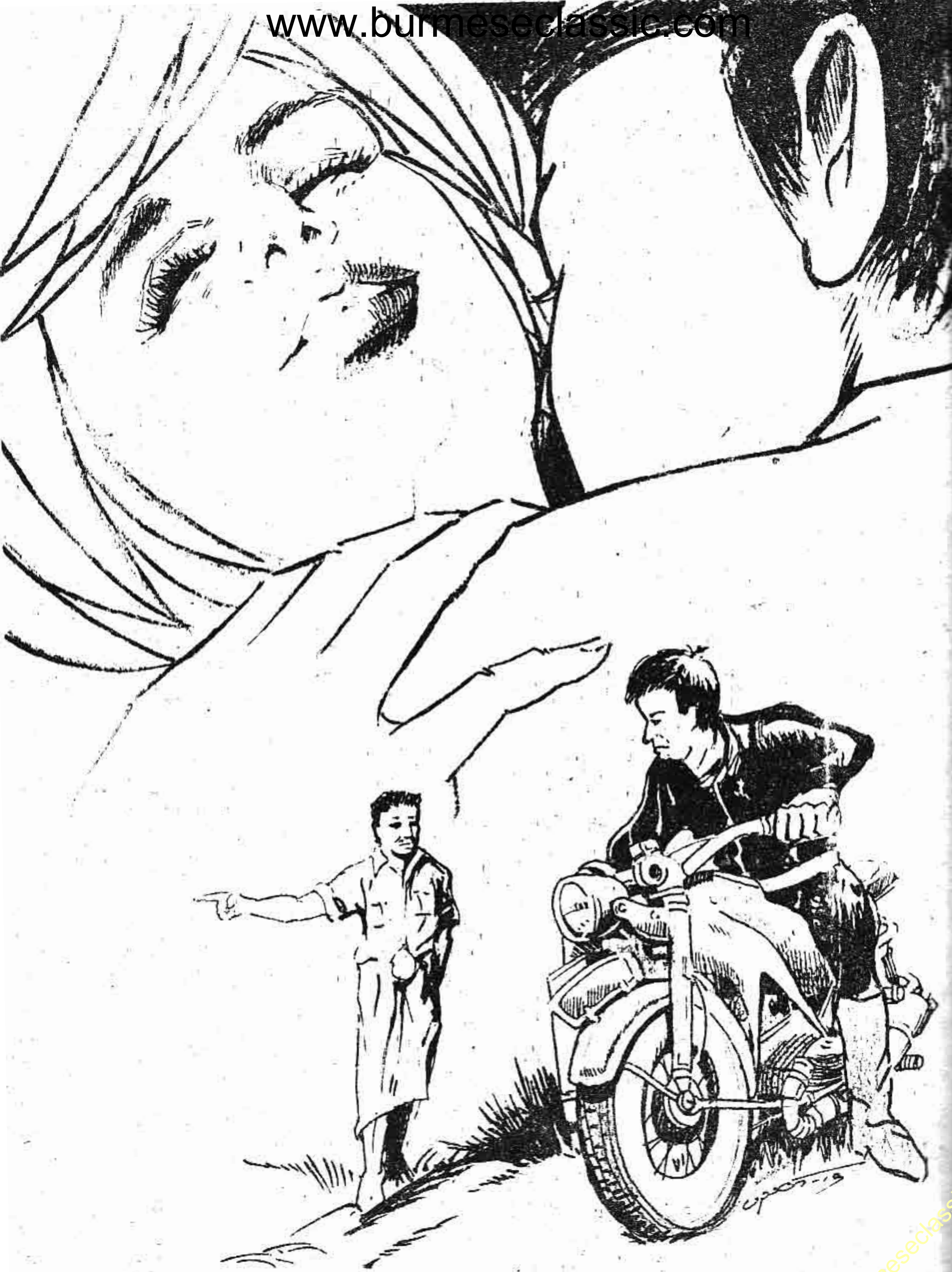

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပွဲကတော်လေး ရဲ့ ချစ်သီသရူ

ဝင်းသောင်(ရမည်းသင်း)

"မြထူး ... မင်းအားသလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ အားပါတယ်"

"လာကွာ ... ကမ်းနားဘက် လမ်းလျှောက်ရအောင်။ ငါ မင်းကိုပြောစရာရှိတယ်"

မြို့ထဲမှပြန်လာသော ကိုမောင်မောင်သည် တစ်လမ်းတည်းနေသော မြထူးနှင့် လမ်းထိပ်တွင်တွေ့ပြီး ကမ်းနားဘက် လမ်းလျှောက်ဖြစ်ကြသည်။

"ဒီမှာ မြထူး၊ အစ်ကို မင်းကို အကူအညီတောင်းစရာရှိတယ်၊ အကယ်၍ မင်းကကူညီမယ်ဆိုရင် မင့်အတွက် ထိုက်တန်တဲ့ ဝန်ဆောင်ကြေး အစ်ကိုပေးမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို။ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲဆိုတာ ပြောကြည့်လေ။ ကျွန်တော်ကူညီနိုင်မယ့်ကိစ္စဆို ဝန်မလေးပါဘူး"

ကမ်းနားလမ်းအတိုင်း လမ်းလျှောက်လာရင်း သွေးတိုးစမ်းသည့် အနေနှင့် ကိုမောင်မောင်က စကားစလိုက်ရာ မြထူးသည် ချက်ချင်းပြန်မေးလိုက်သည်။

"ငါ့အနေနဲ့ ငါ့ညီကို အားကိုးတယ်။ အပြန်အလှန် ယုံကြည်စိတ်ချရမယ့်သူ ဖြစ်မယ်ထင်လို့ အကူအညီတောင်းတာပါ။ ငါအကူအညီတောင်းတဲ့ကိစ္စ လုပ်ဖြစ်သည်ဖြစ်စေ၊ မလုပ်ဖြစ်သည်ဖြစ်စေ ဘယ်သူ့ကိုမှ မသိစေချင်ဘူး။ ဒီကိစ္စကိုတော့ ငါ့ညီဘက်က အစ်ကို့ကို ကတိပေးရမယ်"

"ဒီလိုလုပ်။ အစ်ကိုတောင်းမယ့် အကူအညီက ဘာလဲအရင်ပြောပါ။ ကျွန်တော် ကူညီနိုင်တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မကူညီနိုင်တဲ့ကိစ္စပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်သူမှ မသိစေရဘူးဆိုတဲ့ကတိ ကျွန်တော်ပေးပါတယ်"

ကိုမောင်မောင်သည် ၎င်းတောင်းမယ့် အကူအညီအတွက် မြထူးကို ပြောပြတောင်းဆိုရန် သင့်မသင့် ဇဝေဇဝါဖြစ်ပြီး တွေ့ဆိုင်းနေတာကို သဘောပေါက်သော မြထူးသည် ကိုမောင်မောင့်ထံက စိတ်လွတ်လက်လွတ် ပြောထွက်လာအောင် အာမခံချက်စကား ပြောလိုက်သည်။

ထိုနေ့က ကိုမောင်မောင်သည် တောင်းလိုသည့် အကူအညီကို မြထူးထံက တောင်းဖြစ်သည်။ မြထူးကလည်း ပြောနေကြာသလားလို့ ဆိုတဲ့ သူမို့ ကိုမောင်မောင်တောင်းတဲ့ အကူအညီကို ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ကတိကဝတ်ပြုကာ ကမ်းနားလမ်းမှာပင် လူချင်းခွဲခဲ့ကြသည်။

* * *

"ဟော့ ... မမထွေး"

"အို ... လန့်သွားတာပဲ အထွန်းရယ်"

"မမထွေးကလည်း လူကို သရဲသဘက်ကျနေတာပဲ။ ချစ်လို့ စလော်

www.burmeseclassic.com

ဗျာ။ ကဲဗျာ ...ကဲ ... ဒီလောက်ဖြစ်တာ အသားကုန် ဟောဒီလို ... ဟောဒီလို နမ်းပစ်မယ်''

''ကဲပါ အထွန်းရယ်။ ခု ဘယ်သွားသဝေထိုးနေရာက လာတာလဲ။ မှန်မှန်ပြောစမ်း မမထွေးကို အိမ်ထဲမှာနေတဲ့သူဆိုပြီး လိမ်မယ်မကြံနဲ့။ မမထွေး အကုန်သိတယ်။ အထွန်းလက်တွေ လျှော့ပေးဦး။ မမထွေး အသက်ရှူကျပ်တယ်။ ကြည့်စမ်း၊ ကြည့်စမ်း၊ သူကဲပြီ ...''

ခင်မထွေးအား နောက်က သိုင်းဖက်ကာ ဘယ်ပြန်ညာပြန် တရစပ် အနမ်းမိုးရွာနေသော ထွန်းထွန်း၏ လက်များကို တွန်းဖယ်ကာ ထွန်းထွန်း၏လက်တွင်းက အသာအယာရုန်းထွက်လိုက်သည်။

''အထွန်း ... သိပ်အတင့်မရဲနဲ့ မောင်လေး။ ဟိုနေ့က သူသာတွေ့သွားရင် ဒုက္ခပဲ''

''ကျွန်တော်လည်း သတိထားပါတယ်။ သူပြည်သွားတယ်ဆိုတာ မမထွေး ပြောထားလို့ ကျွန်တော်သိတယ်။ ဒါကြောင့် သူပွဲရုံကနေ ကားနဲ့ထွက်သွားတဲ့အထိ မလှမ်းမကမ်းက စောင့်ကြည့်တယ်။ သူနဲ့အတူ ကားထဲမှာ လူနှစ်ယောက်လည်း ပါတာတွေ့တယ်။ ပိုပြီးသေချာအောင် လမ်းဘေးဖုန်းကနေ သူနဲ့တွေ့ချင်တယ်လို့ မေးကြည့်တော့ အဖြေက ပြည်သွားသတဲ့။ ဘယ်တော့လောက် ပြန်လာမလဲလို့ ဆက်မေးကြည့်တော့ နက်ဖြန်နေ့လယ်လောက် ပြန်ရောက်မယ်တဲ့။ ကဲ ... ဒီထက်သေချာမလား။ ဒီလောက်သေချာအောင် အကွက်ချပြီးမှ မမထွေးဆီ လာခဲ့တာပဲ။ မမထွေးငနဲကြီးက ဖြုန်းစားကြီး မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်လာတာဗျ''

ခင်မထွေးသည် အသက် ၂၇ နှစ်သာ ရှိသေးသည်။ အသားအရေက ဝင်းဝါစိုပြည်ပြီး သူ့ရဲ့ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်က ရှိုက်ဖိုကြီးငယ် အသွယ်သွယ်နဲ့ ဖိုသတ္တဝါတို့နှစ်သက်ဖွယ် ကိုယ်နေဟန်ထားမို့ မြင်ရသူတိုင်း နှစ်ခါပြန်လှည့်ကြည့်ရမယ့် အလှပိုင်ရှင်ဆိုလျှင် မှားမယ်မထင်ပါ။

* * *

''ပွဲစားကြီး ဦးမောင်မောင်တို့များ စီးပွားရေးသာ အောင်မြင်တာမဟုတ်ဘူး။ ဇနီးမယား အရွေးလည်း ဟန်ကျသဗျ။ ပွဲစားကြီးကတော် ဒေါ်ခင်မထွေးကို ကြည့်စမ်း။ မယ်ရွေးပွဲဝင်ရင်တောင် အလှမယ်ဘွဲ့ရမှာဗျ''

လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက် ကုန်သည် ပွဲစားအချင်းချင်း တွေ့ကြဆုံကြရာတွင် ဇနီးချောတစ်ယောက်ကို လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင် ရထားသည့် ပွဲစားကြီး ဦးမောင်မောင်တစ်ယောက် ဇနီးမယားအတွက် ဂုဏ်တက်ရလေ့ရှိသည်။ တကယ်တော့လည်း ပွဲကတော်လေး ဒေါ်ခင်မထွေးက သိပ်လှ၊ သိပ်ဖြော့ပြီး သိပ်တောင့်တယ်လေ။

ဇနီးချောတစ်ယောက်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသော ပွဲစားကြီးဦးမောင်မောင်ဆိုသူမှာ အလုပ်ကြီးအကိုင်ကြီးကို ဆောင်ရွက်နေရသူဖြစ်၍ သူ့အား ဂါရဝထားကာ ရှေ့မှ ဦးတပ်ခေါ်နေကြသော်လည်း သူ့အသက်က ၃၅ နှစ်သာ ရှိသေးသည်။ ထို့အတူ သူ့ဇနီးချောရဲ့ အသက်မှာလည်း ၂၇ နှစ်သာ ရှိသေးသည်။ ယောက်ျားသားတစ်ယောက်၏ ဒီအသက်အရွယ်ဆိုသည်မှာ အလွန် သော၊ အလွန်တောင့်သော၊ အ ဖြော့သော ခင်မထွေးလို မိန်းမ အပါးဝယ် နေ့မခွဲ ညဉ့်မခွာ တွယ် နေသင့်တာပါ။ သို့သော် ဦးမောင်မော ဇနီးချောအရေးထက် စီးပွားရေး အဓိကထားသူမို့ စီးပွားရေးနောက် လိုက်နေခဲ့ရာ အိမ်ထောင်ကျအ မကြာမတင်မှာပင် ပွဲကတော်လေ ဒေါ်ခင်မထွေးရဲ့ ရင်သည် ဟာ ဟင်းလင်းဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ နေ့ပေါင်း၊ ည ပေါင်း များခဲ့ပြီ ထင်ပါသည်။

သည်ထင်မြင်ချက်မှန်ပါတယ် အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အချိန်ရှိ လို့လစိုက်မဟဲ့ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ ရော ပန်းဝယ်ပန်းသင့်ချိန် အားသွန်ခွန်စို စီးပွားရေးဆောင်ရွက်နေရခြင်းကြော ချစ်ဇနီးကို ဦးစားမပေးနိုင်ဘဲ စီးပွား ရေးနောက် လိုက်နေမိတယ်။ ဒါလည် တကယ်တော့ ချစ်ဇနီးအတွက်ပါပဲ။

ချစ်ဇနီးအပေါ် ဦးမောင်မော အချိန်ပြည့် ရှိမနေပေးခဲ့ပေမယ့် ဝတ်နေရေးအတွက် ဘာမှမပူပင် သလို ရတနာစိန်ကျောက် ပိုင်ဆိုင် ကလည်း ပွဲကတော်လေးဆန္ဒကြော ဝယ်ပေးထားတဲ့ ရတနာစိန်ကျော တွေနဲ့ သူတို့ထိမ်းမြားလက်ထပ်စဉ် နှစ်ဖက်မိဘတွေရဲ့ လက်ဖွဲ့တဲ့ ရတ တွေပါပေါင်းရင် ကြွားတာမဟုတ်ဘူ ဖယ်တောက်တမ်းကစားလို့တောင် တယ်။ ဒါကြောင့် ပွဲကတော် ခင်မထွေး ကို နှစ်ဖက်မိဘ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေတွေ ရုပ်လည်းလှ၊ စိတ်လည်းလှ၊ ကံလည်း လှတဲ့ မ လေး ခင်မထွေးလို့ ပြုပထား ဒေါမနဿပြုလေ့ရှိကြ

ထွန်းထွန်း ...။

www.burmeseclassic.com

ဆက် ၂၀ အရွယ် ကျားကျားလျား
ား လူပျိုလှတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။
ခင်က ရေနံရောင်းဝယ်ရေးက အရာ
ခံတစ်ဦးဖြစ်ပြီး မိခင်ကတော့ မြို့
ယ်က ဈေးကြီးမှာ စိန်ရွှေရတနာ
ဆိုင်သည်။ မိဘနှစ်ပါး၏ စွမ်းပကား
ကြောင့် ထွန်းထွန်းတစ်ယောက် လိုတ
သည့် အခြေအနေမှ အပျိုချောတို့
ယ်တွင် ဝင်နိုင်၊ ထွက်နိုင်၊ တွင်
ယ်နိုင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။
ာရေးကတော့ ဒီနှစ်ဖြေလျှင် ၁၀
န်း သုံးကြိမ်မြောက် ဖြေဆိုခြင်းဖြစ်
သည်မို့ အတိုပြောရလျှင် သာ့(ဒ်)ရီး
ား မက်ထရစ်လို့ ပြောရမယ်ထင်ပါ
ယ်။ သူ့အိမ်တွင် အိမ်သုံးကား
ကောင်းစားနှစ်စီး ရှိသော်လည်း သူ
ခဲသည်။ သူ့ဝါသနာက မော်တော်
ဆိုင်ကယ်စီးခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့်
ကို မိဘတွေက သူ့စိတ်တိုင်းကျ
ဟာအကြီးစား မော်တော်ဆိုင်ကယ်
စီး ဝယ်ပေးထားသည်။ ထွန်းထွန်း
အိမ်နှင့် ဦးမောင်မောင်တို့အိမ်သည်
လျက်ဖြစ်သည်။ အိမ်နီးချင်းများမို့
်းနှီးကြသည်။ ဦးမောင်မောင်တို့အိမ်
တွင် ဆယ်နှစ်အရွယ် မိန်းကလေးအိမ်
ဖော်တစ်ဦးသာ ရှိသဖြင့် ဦးမောင်
မောင်၊ ဒေါ်ခင်မထွေးတို့နှင့်ဆိုလျှင်
အိမ်သားသုံးယောက်သာ ရှိသည်။
လားတူပင် ထွန်းထွန်းတို့အိမ်တွင်
သည်း မိဘနှစ်ပါးနှင့် ထွန်းထွန်းသာမို့
အိမ်သားသုံးယောက်ပင် ဖြစ်သည်။ ရုံး
တ်ရက်၊ ဈေးပိတ်ရက်မှသာ အိမ်တွင်
စုံတက်စုံရှိသည်။ ဦးမောင်မောင်ရဲ့
လုပ်ငန်းသည် ပွဲစားပွဲရုံလုပ်ငန်းဆို
တော့ ပိတ်ရက်မရှိပါ။ အလွန်ပင်ပန်းမှ
သာ ဦးမောင်မောင် အိမ်ပြန်နားလေ့ရှိ
သည်။ အများအားဖြင့် ပွဲရုံမှာပဲ နေ
တတ်သည်။

* * *

"အထွန်း ဒီနေ့ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး
ဘက် ရောက်မလားဟင်"

"ဟုတ်ကဲ့ မမ၊ ဘာမှာမလို့လဲ"

"သံပရာပေါင်းနဲ့ ဆီးထုပ် ဝယ်ခဲ့
ပေးပါလား မောင်လေး"

"ရပါတယ် မမထွေး။ လိုချင်တာ
ကိုသာ မမထွေး စာနဲ့ရေးပေးနော်။
အထွန်းတို့က စားလေ့စားထမရှိတော့
မဝယ်ဖူးဘူး။ ဒီတိုင်းသွားရင် ဆိုင်
ရောက်မှ ဘာဝယ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်မယ်"

"အေး ... ဟုတ်သားပဲ။ ခဏ
နော် မောင်လေး။ မမ စာနဲ့ရေးပေး
လိုက်မယ်"

တစ်ဖက်ခြံမှ မော်တော်ဆိုင်ကယ်
နှိုးရင်း အပြင်ထွက်ရန် ပြင်ဆင်နေ
သည့် ထွန်းထွန်းကို ညှော်ခန်းပြတင်း
ပေါက်က လှမ်းမြင်လိုက်သော ခင်မ
ထွေး လှမ်းပြောလိုက်ရာ ထွန်းထွန်း
သည် ဝယ်ပေးရမယ့် ပစ္စည်းအမည်
များကို စာရေးပေးရန် ပြောပြီး အသင့်
စောင့်နေလိုက်သည်။

"ကဲ ... ရော့။ အဲဒီအချဉ်ထုပ်
လေးတွေ ဝယ်ခဲ့။ ဆိုင်ကယ်လည်း
ဖြည်းဖြည်းစီးနော် မောင်လေး"

ခင်မထွေးသည် စာခေါက်
ကလေးနှင့်အတူ ငွေစက္ကူခေါက်
ကလေးကို ပေးပြီး ဆိုင်ကယ်ဖြည်း
ဖြည်းစီးရန် မှာကြားနေသည့်အပေါ်
ထွန်းထွန်းတစ်ယောက် သာယာနေမိ
သည်။ ခင်မထွေးရင်ထဲက ဘာရယ်
မသိပေမယ့် ထွန်းထွန်းရင်ထဲကတော့
ဦးမောင်မောင်နဲ့လက်ထပ်ပြီး အိမ်နီး
ချင်းဖြစ်လာသော ခင်မထွေးအပေါ်
မြင်စကတည်းက ရင်ခုန်မိတာအမှန်ပဲ။

* * *

"ဟယ် ... အထွန်း၊ မြန်လှ
ချည်လား"

"အပ်ရမယ့်အခွေ ကျန်နေလို့
လာယူရင်း မမအတွက် မှာလိုက်တဲ့
အချဉ်ထုပ်တွေ တစ်ခါတည်းဝင်ပို့တာ
ပါ မမ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ...
မောင်လေး"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးတင်စရာ
မလိုပါဘူး။ နောင်လည်း မမ ခိုင်းစရာ
ရှိတဲ့အခါ အသုံးပြုလိုက်ပါနော်"

"ကောင်းပါပြီတဲ့ရှင်၊ ကောင်းပါ
ပြီ။ လိမ္မာလိုက်တဲ့ ကလေးရယ်"

တစ်ခဏ ဘာမှမဟုတ်ကြသော်
လည်း ခင်မထွေးနဲ့ ထွန်းထွန်းတို့ ရင်
တွင်းဝယ် အမျိုးအမည် မသဲကွဲသော
လှိုင်းကလေးများ ပုတ်ခတ်သွားသည်။

ဒါသည်ပင် အချစ်ပင်လယ်ကြော
စုန်ချည်ဆန်ချည် မျောကြတော့မည့်
သင်္ကေတထင်ပါသည်။ ထွန်းထွန်းက
သားသားနားနား၊ ကျားကျားလျား
လျား။ ပွဲကတော်လေး ခင်မထွေးက
တောင့်တောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်၊ အင်း ...
သူတို့လည်း ပုထုစဉ်တွေပဲလေ။

ထွန်းထွန်းကို ခင်မထွေးအနေ
နှင့် မောင်ငယ်တစ်ယောက်လို သဘော
ထားကာ တရင်းတနှီး ဆက်ဆံသည်။
အတိုအထွာ ဝယ်စရာရှိတာ ဝယ်ခိုင်း
ခြင်း၊ ၁၉ လမ်းတွင် ခေါက်ဆွဲကြော်၊
ဝက်သားလိပ် ဝယ်ခိုင်းတတ်သလို၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ် ရွှေထူးဆိုင်က
ကီမားပလာတာနှင့် ပန်းသေးခေါက်ဆွဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုလည်း မကြာခဏ ဝယ်ခိုင်းတတ်သည်။ ကောင်းနိုးရာရာ စားစရာ၊ သောက်စရာလေးတွေ ရှိရင်လည်း ထွန်းထွန်းကို မျှကျွေးတတ်သည်။ ထွန်းထွန်းကလည်း ခင်မထွေးကကျွေးလျှင် သေသေဆေးပင် စားမယ့်သူ၊ မောင်မငြင်းထဲက ဆိုသလိုမို့ ရင်းနှီးသင့်တာထက် ပိုနေကြသလို ဖြစ်သည်။

"အထွန်းရေ . . . မအပ်ရသေးတဲ့ အခွေတစ်ခွေလောက်ရှိရင် မမကို ခဏပေးကြည့်ပါလား။ မမပျင်းနေလို့"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ရှိတော့ရှိတယ်။ အဲဒါ . . . အဲဒါ မမနဲ့ မသင့်တော်ဘူးထင်တယ်"

"ဟေ . . . ဘာအခွေမို့လဲ"

"နိုင်ငံခြားဇာတ်လမ်း ခပ်ကြမ်းကြမ်းအခွေမို့ပါ"

"နိုင်ငံခြား ဇာတ်လမ်းအခွေဆိုမှ ဘယ်မကြမ်းတဲ့ အခွေရှိမလဲ။ ဖြစ်ပါတယ်။ ပေးမှာသာ ပေးကြည့်စမ်းပါ"

တကယ်ပဲ ခင်မထွေးသည် ထွန်းထွန်းအား ကလေးဟု သဘောထားပြီး သူ့ကိုယ်သူတော့ အိမ်ထောင်သည် အသက်ကြီးတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဟု သဘောထားကာ ထွန်းထွန်းထံက အင်္ဂလိပ်ကားအခွေကို ငှားကြည့်လိုက်သည်။ သူ့အနေနဲ့ ထွန်းထွန်းက ကြမ်းတယ်လို့ပြောတာ မင်းသမီးနဲ့မင်းသား ဖက်ရမ်းနမ်းရှုပ်တာမျိုး၊ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ထိုးကြိတ်သတ်ဖြတ်တာလို့ ထင်ထားသော်လည်း တကယ်ကြည့်လိုက်တော့ မျက်စိရှက်စရာ တစ်တစ်ခွခွတွေမို့ ရင်တွေပန်းတွေတုန်ကာ အခွေကို စက်မှထုတ်ပြီး ထွန်းထွန်းကိုပြန်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ မောင်လေး . . . အဲဒီ အခွေမျိုးတွေ မကြည့်နဲ့၊ မကောင်းဘူးတဲ့။ ထွန်းထွန်းကတော့ ကျိတ်ပြီးရယ်မယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ထွန်းထွန်းက ကျောင်းစာသာ ဆယ်တန်းကို သုံးနှစ်သုံးမိုး ဖြေလို့မအောင်တာ။ မကီစွဘက်မှာတော့ ဘွဲ့ပင်မက ပါရဂူဘွဲ့ပင် ရပြီးပြီဆိုတာ ခင်မထွေးမှ မသိဘဲနော်။

* * *

တစ်နေ့ . . .။ အဲဒီနေ့ဟာ ထွန်းထွန်းနဲ့ ခင်မထွေးတို့ အချစ်ဇာတ်လမ်း စတဲ့နေ့ပဲ။ သူတို့နှစ်ယောက် ဘာကျင့်ဝတ်ကိုမှ မစောင့်စည်းတော့ဘဲ စည်းဖောက်ကြမယ့်နေ့။ ညဉ့် ၇ နာရီလောက်မှာ မီးတွေ တစ်ရပ်ကွက်လုံး ပျက်သွားတယ်။ မကြာမီ မီးတွေပြန်လာတော့ ရုတ်တရက် မီးအားမြင့်တက်သွားသလား မသိ။ ခင်မထွေးတို့ ဧည့်ခန်းထဲက မီးချောင်းနဲ့၊ မီးဖိုဆောင်က မီးချောင်းတွေ ဖောက်ဆိုတဲ့ အသံထွက်ပြီး ကျွမ်းကုန်တယ်။ အိမ်မှာ မီးချောင်းအပိုတွေ အသင့်ဆောင်ထားတော့ မီးချောင်းလဲတပ်ဖို့ ထွန်းထွန်းကို အကူအညီတောင်းရတယ်။

"အထွန်းရေ . . . မမအိမ်က မီးချောင်းတွေ ဘာဖြစ်လဲမသိဘူး။ လာကြည့်ပေးပါဦး"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်တို့အိမ်မှာလည်း တစ်ချောင်းကျွမ်းသွားလို့ လဲတပ်နေတာ။ ကျွန်တော် ခုပဲ လာကြည့်ပေးမယ်"

ထွန်းထွန်းသည် ချက်ချင်းပင် ခင်မထွေးတို့အိမ်ဘက် ရောက်လာသည်။ ခင်မထွေးအနေနဲ့ ဒီလောက်မြန်မြန်ဆန်ဆန် ရောက်လာမယ် မထင်သဖြင့် သနပ်ခါးလိမ်းလက်စကို ဖြည်းဖြည်းပဲ လိမ်းနေမိရာ ထွန်းထွန်းအိမ်ပေါ်ရောက်တော့ ထဘီရင်လျားနဲ့ ဖြ[...] နေသည်မို့ နှစ်ဦးစလုံး စိတ်တွေလှုပ်ရှာ[...] သွားကြသည်။ ထွန်းထွန်းက စူးစူး[...] ရဲကြည့်ကာ သူကလည်း ခေါင်းငိုက်[...] စိုက်ချထားကာ ဘာစကားမှ မပြော[...] ဖြစ်ကြပါ။

ရုတ်တရက် ထွန်းထွန်းသည် ခင်မထွေးရဲ့ သနပ်ခါးနံ့ သင်းနေသော[...] ကိုယ်လုံးလေးကို သူ့ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲသွင်[...] ကာ နမ်းလိုက်သည်။ ပြီးတော့ အထွ[...] မမကို သိပ်ချစ်တယ်ဗျာတဲ့။ ဒီအ[...] ခင်မထွေးဆီက ဘာစကားမှ ချိုသည် ခါးသည် ထွက်မလာ။ သည်အတိုင်း[...] အထွန်းကို လက်ခံတဲ့သဘောဆိုတာ[...] မိန်းမကျွမ်းကျင်သော ထွန်းထွန်း သေ[...] သေချာချာ သိလိုက်ပြီဖြစ်ရာ ဆင့်ကာ[...] ဆင့်ကာ ကဲရင်း သဲလိုက်ကြတော့ န[...] ဦးသွား အမှောင့်တကာ့ အမှောင်တွင်[...] သက်ဆင်းမိလျက်သား ဖြစ်ကုန်ကြ[...] တယ်။ သူတို့သောက်မိတဲ့ရေက ဆ[...] ငန်ရေဆိုတော့ သောက်လေသော[...] လေ ငတ်မပြေကြတာမို့ ဆက်ကာ[...] ဆက်ကာ သောက်မိကြတယ်။

* * *

"ထွန်းထွန်းဆိုတဲ့ကောင်လေ[...] တံတားအဆင်းမှာ ဆိုင်ကယ်နဲ့ တံတာ[...] ကပ်ခုံကို တိုက်ပြီး ခေါင်းဒဏ်ရာ[...] သေဆုံးခဲ့တယ်။ အဲဒါကို လုပ်ရိုးလုပ်[...] အတိုင်း မတော်တဆမှု ဖွင့်ပြီး ကျွ[...] တော်တို့စခန်းက ပုဒ်မ–၃၀၄(က)[...] ပဏာမ စစ်ဆေးခဲ့ပါတယ်။ စစ်ဆေး[...] ပေါ်ပေါက်ချက်အရ ဒီအမှုက သာမ[...] မတော်တဆမှုမဟုတ်ဘဲ လူသတ်မှု[...] တာ တွေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် [...]– ၃၀၂ လူသတ်မှု ပြောင်းဖွင့်လျ[...]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စံသေးရမှာဖြစ်လို့ အဲဒီကိစ္စ မြို့နယ်ရုံးသ တင်ပြတာပါ။

စခန်းမှူးသိန်းဒန်သည် ပထမအမှုအခြေအနေကို ရှင်းပြကာ မြို့နယ်ရုံး၏အမိန့်ကို ခဏစောင့်နေလိုက်သည်။

"ပုဒ်မ-၃၀၂ ပြောင်းတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ လုံလောက်တဲ့ အထောက်အထားတွေကော ရှိရဲ့လား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ အထောက်အထား အားလုံးရပြီးတဲ့အပြင် တရားခံမြထူးကိုလည်း ဖမ်းပြီးပါပြီ။ မြထူးက ရိုက်မှုနဲ့ ထောင်ခြောက်လ ကျဖူးတယ်။ နောက်တစ်ခါ အုပ်စုလိုက် ရန်ဖြစ်တော့ တစ်ဖက်အုပ်စုက လူငယ်တစ်ယောက် သေဆုံးတဲ့အတွက် လူသတ်မှုနဲ့ အခြားလူငယ်နှစ်ယောက်နဲ့အတူ ထောင် ၅ နှစ်စီ ကျခဲ့ဖူးပါတယ်"

"ဒီကောင် ဇရှိတဲ့ကောင်ပဲ။ ဒီကိစ္စအမှု တရားစွဲတင်ရင် စခန်းမှူးရ ... ပြစ်ချက်ဟောင်းတွေ ဖော်ပြပြီး တရားစွဲတင်ဗျနော်။ ဒါမှ ဒီကောင်နဲ့ အထဲမှာ အနေကြာမှာ။ သူ့အထဲမှာ အနေကြာတော့ အပြင်မှာ ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ် လုပ်ကိုင်စားသောက် နေထိုင်ကြသူတွေအတွက် တစ်ရန်အေးတာပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့၊ တရားစွဲတင်တဲ့အခါ ပြစ်ချက်ဟောင်းတွေနဲ့ တွဲပြီးတင်ပါ့မယ်"

"ဒါနဲ့ စခန်းမှူးတင်ပြလာတဲ့ အမှုတွဲထဲမှာ တရားခံမြထူးက ထွန်းထွန်းကို ဦးမောင်မောင်က သတ်ခိုင်းလို့ သတ်ရတယ်ဆိုတာ သိရတယ်။ ဘာကြောင့် သတ်ခိုင်းရသလဲဆိုတာ တရားခံထွက်ဆိုချက် ပါလားစခန်းမှူး"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ပေါ်ဒီမှာ"

စခန်းမှူးသည် ပြောပြောဆိုဆို မြထူး၏ ထွက်ဆိုချက်ကို တင်ပြလိုက်သည်။

"ကဲ .. ကိုမောင်မောင်၊ ခင်ဗျား ပြောမယ်ဆိုတဲ့ စကား ပြောလေဗျာ"

"အေး ... မင်းကိုယုံကြည်ပြီး ပြောတော့မယ်"

"ထွန်းထွန်းဆိုတဲ့ကောင် အိမ်နီးချင်းကောင်း မပီသဘူး။ ငါ့ကို သစ္စာဖောက်တယ်။ သူ ငါ့မိန်းမထွေးထွေးနဲ့ ငြိနေတယ်။ ဒီကောင်နဲ့ ဒီကောင်မကို မှတ်လောက်သားလောက်အောင် ဆုံးမချင်တယ်"

"ဒါများ ကိုမောင်မောင်ရာ။ ချောင်းဖမ်းပြီး မယားခိုးမှုနဲ့ တရားစွဲလိုက်ရင် နှစ်နှစ်က ပြေးမလွတ်ဘူး။ ထွန်းထွန်းလိုကောင်မျိုး အထဲရောက်သွားရင် တစ်ယောက်တစ်ချက်နဲ့ တစ်သက်တာ အမှတ်ရစရာ ဖြစ်သွားမယ်။ အထဲကလူတွေက ကြာကူလီဆို သိပ်မုန်းတာ"

"ငါက ဒီလောက်နဲ့ မကျေနပ်နိုင်ဘူး။ အမျိုးယုတ်နှစ်ယောက်ကို ငရဲပြည်ကို ဖြတ်လမ်းနဲ့ပို့လိုက်ချင်တာကွ"

"ကျွန်တော်လည်း ကြာကူလီ ကြွက်ပျင်းတွေကို သိပ်မုန်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အထင်နဲ့တော့ မလုပ်စေချင်ဘူး ကိုမောင်မောင်"

"ဒီမှာ မြထူး။ ငါက သူများစကား ယုံတတ်တဲ့ကောင် မဟုတ်ဘူးကွ။ ငါ့မျက်စိနဲ့မြင်တယ်၊ ငါ့နားနဲ့ကြားတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီကောင်နဲ့ကောင်မကို ရှင်းပစ်ချင်တာ။ တစ်နေ့ ပွဲရုံကိစ္စနဲ့ နယ်ကိုသွားရာက ပြန်လာတယ်။ မြို့နယ် ဆွမ်းဆန်စိမ်းလောင်းတဲ့အဖွဲ့က တို့လမ်းထဲရောက်နေတော့ ငါလမ်းထဲကို ကားနဲ့ဝင်မရဘူး။ ဒါကြောင့် ကားကို လမ်းထိပ်က ညှပ်ကြီးကွမ်းယာဆိုင်ဘေးမှာ အပ်ထားခဲ့ပြီး လမ်းလျှောက်ဝင်လာခဲ့တယ်"

"အိမ်အောက်ထပ် ဝင်လိုက်တော့ တို့အိမ်မှာမရှိတဲ့ ယောက်ျားစီး ကတ္တီပါဖိနပ် နီညိုရောင်တစ်ရန်ကို အပေါ်ထပ်တက်တဲ့ လှေကားခုံမှာတွေ့တယ်။ ဒါကြောင့် အသံမပေးဘဲ လှေကားကို ခြေဖွနင်းပြီး အပေါ်ထပ်ကို တက်ခဲ့တယ်။ ငါတို့အိပ်ခန်းရှေ့ရောက်တော့ အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းနဲ့ ကဲနေ၊ သဲနေတဲ့အသံတွေ ကြားတယ်။ ဒါကြောင့် အခန်းလိုက်ကာကို အသာလှစ်ဟကြည့်လိုက်တော့ ခွေးနဲ့ ခွေးမ ကိုယ်ဝတ်ဗလာနဲ့ ခွေးဖာတ်ခင်းနေကြတယ်"

"ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ စဉ်းစားကြည့်တော့ ဒီလောက် မိုက်ရိုင်း၊ သစ္စာမဲ့လှတဲ့ ကောင်နဲ့ကောင်မ အပြတ်ရှင်းပစ်ဖို့ကလွဲလို့ တခြားနည်းလမ်း ရှာမတွေ့ဘူး။ ဒါကြောင့် ခွေးကောင်နဲ့ ခွေးမတို့ ခွေးဖာတ်ခင်းကြတာကို မသိဟန်ဆောင်မယ်ဆိုပြီး အောက်ထပ်က ရေအိမ်(အိမ်သာ)ကို ဝင်ပြီးမှ အသံပြုလိုက်တယ်"

"ချက်ချင်းပဲ ဟိုခွေးကောင်ထွန်း နောက်ပေါက်က ဆင်းသွားတယ်။ ခွေးမကတော့ ဟန်မပျက် အောက်ထပ်ဆင်းလာတယ်။ ပြီးတော့ ရေအိမ်ထဲမှာရှိနေတဲ့ ငါ့ကို စကားမရှိစကားရှာ မေးတယ်။ ကားဘယ်မှာထားခဲ့လဲ၊ ဘာလဲပေါ့။ ငါကလည်း မှုမပျက်အောင် အသံကိုထိန်းပြီး ဗိုက်နာနေလို့ ခဏနေဦး၊ ပြီးမှပြောမယ်လို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီအတိုင်းထိုင်နေရင်းက အသံပေး လိုက်တယ်။ ကောင်မက သူ့အတွက် အကွက်ဝင်သွားပြီလို့ထင်ပြီး လေ့ကား ခုံပေါ်က ဟိုကြာကူလီကောင်ရဲ့ ဖိနပ် ကိုယူပြီး တစ်ဖက်ခြိထဲပစ်ထည့်လိုက် တယ်"

"တကယ်တော့ ငါ့စီမံချက်က ကြိုးရှည်ရှည်လှံပြီး ဒီကောင်နဲ့ ကောင် မကို အမှည့်ခြွေ ခြွေမလို့ပဲ။ ခု မင်းကို အကူအညီတောင်းတာ ဒီကိစ္စပဲ မြတူး။ ငါ့သဘောထားက ဘယ်သူမှမသိ အောင် ငွေထွန်းကို အရင်ရှင်းမယ်။ ဒုတိယကျတော့ ဟိုခွေးမအလှည့်ပေါ့"

"အမျိုးသမီးကို ရှင်းပစ်ဖို့တော့ ကျွန်တော် မလုပ်ချင်ဘူး။ ကြာကူလီ ကောင် ရှင်းပြီးရင် အစ်မကို ကိုမောင် မောင် မပေါင်းနိုင် ကွာရှင်းပစ်လိုက် ရတာပဲ"

"ကောင်းပြီလေ။ မင်းပြောတဲ့ အတိုင်း ငါသဘောတူတယ်"

"သေသေချာချာ စဉ်းစားနော်။ အလွယ်တော့ မပြောနဲ့။ ကျွန်တော့် အတွက်ကတော့ သောင်ဟာ ခြင် ထောင်ပဲ။ အစ်မအသက်ကို ရန်မရှာ ရဘူးနော်"

"အေး ... ဟိုခွေးကောင်ကိုသာ အပြတ်ရှင်းပါ"

"ကျွန်တော် ထွန်းထွန်းကို သုံး ရက်ဆက်စောင့်ရတယ်။ သူ့ဆိုင်ကယ် နဲ့ တံတားပေါ်ဖြတ်တဲ့အချိန် ပတ်ဝန်း ကျင်မှာ ယာဉ်/လူ အသွားအလာကင်း ချိန် စောင့်ရတယ်။ အချင်းဖြစ်တဲ့နေ့ ကတော့ မိုးတဖွဲဖွဲရွာနေတယ်။ ည ၁၁ နာရီကျော်ပြီဆိုတော့ ကားတွေ၊ လူတွေ လည်း အသွားအလာ ကျဲသွားတယ်။ ဒီအချိန်မှ ထွန်းထွန်းက စတိတ်ရှူးတို့ နိုက်ကလပ်တို့က ပြန်လေ့ရှိတာ။ ဆိုင် ကယ်မှာ မီးရောင်စုံတွေ လင်းလက်နေ ပြီး ဆိုင်ကယ်နောက် ကယ်ရီယာထိုင်ခုံ မှာ ထိုးထိုးထောင်ထောင် မီးရောင်စုံနဲ့ ရေိယာတိုင်တွေ့ရင် ဒါဟာ ထွန်းထွန်း ပဲ။ ကျွန်တော် လမ်းပေါ် တက်တား လိုက်တော့ ဒီကောင်ရပ်ပေးတယ်၊ ထွန်းထွန်းရေ ... ငါမိုးရွာနေလို့ ဆိုင် ကယ်နဲ့ လိုက်ပါရစေဆိုတော့ ဒီကောင် က တစ်လမ်းတည်းသား၊ မျက်နှာသိ တွေဆိုတော့ လာ .. တက်လေတဲ့၊ သူ့ ကြည့်တော့ ဆိုင်ကယ်စီးဦးထုပ် မပါ ဘူး။ ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ အခွင့် အရေး ကျွန်တော် ဘယ်လက်နှေးမလဲ။ ခါးကြားမှာ ထိုးလာတဲ့ အရှည်တစ်ပေ ခွဲ ကျပ်လုံးသံတုတ်နဲ့ ခေါင်းကိုရိုက် လိုက်တာ တစ်ချက်တည်း မှောက်သွား တယ်။ ပြီးတော့ ဆိုင်ကယ် မီးသီးရိုက် ခွဲ၊ ဆိုင်ကယ်ကို တံတားကပ်အုတ်ခုံနဲ့ တိုက်မိတဲ့ပုံဖြစ်အောင် တွန်းလှဲပစ်ခဲ့ တယ်"

"ဒါဟာ မြတူးရဲ့ ဝန်ခံထွက်ဆို ချက်တွေပဲ မြို့နယ်မှူး"

"မြတူးရဲ့ ထွက်ဆိုချက်အတိုင်း သာဆို ပွဲစားကြီးဦးမောင်မောင်လည်း ထောင်ကျမှာ သေချာပြီ။ ဒါနဲ့ ဒီအမှု ကို ဘယ်အမှုစစ်အရာရှိ စစ်ဆေးဖော် ထုတ်တာလဲ စခန်းမှူး"

"ပထမဖွင့်တဲ့ပုဒ်မ–၃၀၄(က)ကို ဒုရဲအုပ်ကြည်သာက စစ်ဆေးပါတယ်။ တာဝန်သိ မျက်မြင်သက်သေတစ်ဦးက ဒီအမှုဟာ မတော်တဆမှုမဟုတ်ဘူး။ (–––)လမ်းမှာနေတဲ့ မြတူးက သတ် တာ သူကိုယ်တိုင်မြင်တယ်လို့ သတင်း ပေးတယ်။ ကွင်းဆက်ပြတ်နေတဲ့အမှု ကို မြက်ပင်လေးတစ်ပင်ပဲ ဆွဲမိဆွဲမိ အစထုတ်စစ်ဆေးရမယ်ဆိုတဲ့ ရဲနိုယာ[illegible] အတိုင်း ဆရာကြည်သာက မြတူး[illegible] မကြာခဏ စခန်းခေါ်စစ်သလို၊ [illegible] ကွက်ထဲဆင်းပြီးတော့လည်း စုံစ[illegible] ဘယ်"

"အချင်းဖြစ်ပြီး တစ်လခွဲလော[illegible] ကြာတော့ မမျှော်လင့်ဘဲ ပွဲကတော်[illegible] ဒေါ်ခင်မထွေး ရုတ်တရက်သေဆုံးသွ[illegible] တယ်။ ဒီသတင်းက ရပ်ကွက်ထဲမှ[illegible] လင်ငယ်နေလို့ လင်ကြီးဦးမောင်မော[illegible] က အပြတ်ရှင်းသလိုလို ကောလ[illegible] ဟလသတင်း ဖြစ်ပြန်တယ်။ တစ်[illegible] တည်းမှာ ... ထွန်းထွန်းသေတ[illegible] အကြောင်းပြုပြီး မကြာခဏ ရဲက[illegible] ယူစစ်ဆေးခံရလို့ စိတ်တိုတာလည်[illegible] တစ်ကြောင်း၊ သူနဲ့ ဦးမောင်မော[illegible] ဒေါ်ခင်မထွေးအပေါ် အန္တရာယ်မ[illegible] ကြေးလို့ ကတိပြုထားတာ ဦးမော[illegible] မောင် ကတိမတည် ခင်မထွေး[illegible] သတ်ပစ်တယ်လို့ ဦးမောင်မောင်အ[illegible] ဒေါသတွေ အထွတ်အထိပ်ရောက်[illegible] မြတူးက သူကိုယ်တိုင် စခန်းလာ[illegible] အဖမ်းခံ၊ အစစ်ခံချက်ပေးလိုက်တာ[illegible] တကယ်တော့ ပွဲကတော်လေးသေတ[illegible] ဦးမောင်မောင်ပယောဂ မပါပါဘ[illegible] ဆေးစာမှာလည်း သွေးတိုးရော[illegible] ကြောင့် ရုတ်တရက် ဦးနှောက်သွေ[illegible] ကြောပြတ် သေဆုံးရတယ်လို့ မှ[illegible] ဆရာဝန်က မှတ်ချက်ပြုထားပါတယ်"

ဤလူ့ဘောင်အတွင်းက သံ[illegible] ရာခရီးသည်များရဲ့ဘဝဟာ အဆ[illegible] အတက်၊ အကွေ့အကောက် များ[illegible] လားကွယ်။

ဝင်းသောင်(ရမည်းသ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှစ်ထပ်ဘတ်စ်ကားနှင့် မီးရထားတိုက်မိသဖြင့် လူသေဆုံး

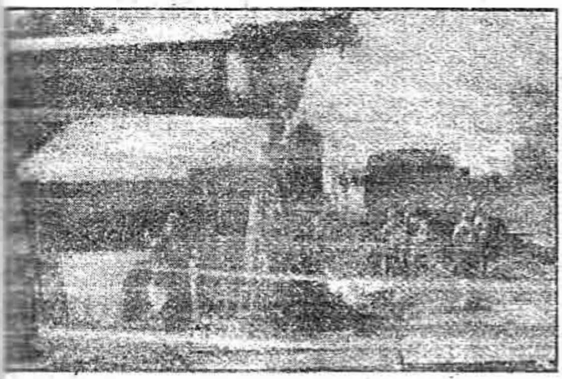

ကနေဒါနိုင်ငံ၊ အော်တာဝါမြို့တွင် ခရီးသည် နှစ်ထပ်ဘတ်စ်ကားတစ်စီးနှင့် ခရီးသည်မီးရထားတစ်စင်း တိုက်မိသဖြင့် လူ(၆)သေဆုံးခဲ့ရပြီး (၃၀)ပြင်းထန်စွာ ဒဏ်ရာရခဲ့ကြောင်း (၁၉-၁၀-၁၃) သတင်း၌ ဖော်ပြလိုက်သည်။

အော်တာဝါမြို့စွန်တွင် မီးရထားလမ်းကို ဖြတ်သန်းသည့် ကားလမ်းတစ်ခုရှိသည်။ ထိုနေ့မွန်းလွဲတွင် မီးရထားကလည်း သူ့လမ်းကြောင်းအတိုင်း အရှိန်ဖြင့်မောင်းလာသည်။ ထိုစဉ် ၎င်းမီးရထားနှင့်ကား ဖြတ်လမ်းဆီသို့ ခရီးသည်တင် ဘတ်စ်နှစ်ထပ်ကားတစ်စီး အရှိန်ဖြင့် မောင်းလာသည်။ ထိုသို့မတိုက်မီခင် မီးရထားလာနေကြောင်း အချက်ပေးမီးများက သတိပေးလင်းထိန်နေ၏။ ထိုအချက်ပြမီး နီနေကြောင်း ဒရိုင်ဘာအနီးရှိ ခရီးသည်က သတိပေးသည်။ သို့သော် ကားကိုမရပ်၊ ဆက်မောင်းနေသည်။ အခြားခရီးသည်တစ်ဦးကလည်း "ကားရပ်၊ ကားရပ်"ဟု အော်ပြောသော်လည်း လွတ်မည်အထင်ရှိသော ဒရိုင်ဘာသည် မီးရထားလမ်းကိုဖြတ်မောင်းလိုက်ရာ မီးရထားနှင့် ချိန်ထားသကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး မီးရထားက ကား၏ခါးလည်ကို ဝင်တိုက်လိုက်ရာ ဝုန်းခနဲမြည်ဟီးပြီး နှစ်ထပ်ကား ထက်ခြမ်းကွဲသွားသည်။ မီးရထားကတော့ လမ်းချော်ခဲ့သော်လည်း အပျက်အစီး သိပ်မများဟုဆိုသည်။ ထိုတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ထိုနေရာ၌ပင် ဘတ်စ်ကားမှ လူခြောက်ဦးသေဆုံးပြီး လူ(၃၀) ပြင်းထန်စွာ ဒဏ်ရာဖြင့် ဆေးရုံသို့ပို့ထားရာတွင် (၁၁)ဦးမှာ အခြေအနေမကောင်းကြောင်း သတင်းကဆိုသည်။ မီးရထားခရီးသည်များကတော့ ထိခိုက်မှုမရှိကြောင်း သတင်း၌ဖော်ပြထားသည်။

ညီမြင်းလွင်(မော်ကျွန်း)

Ref: Internet News, 20.11

သေတာတောင် ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများ ဖောက်ထုတ်ဖြတ်ယူခြင်းခံရသူများ

တရုတ်နိုင်ငံတွင် လူ့ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများ အစားထိုးကုသရန် လူနာသုံးသိန်းရှိသော်လည်း လူနာတစ်သိန်းကိုသာ အစားထိုးကုသပေးခဲ့သည်။ ထိုသို့ အစားထိုးကုသရာတွင် ပြစ်ဒဏ်အမျိုးမျိုးကြောင့် သေဒဏ်ကျခံရသော အကျဉ်းသားများ၏ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများ ဖောက်ထုတ်ဖြတ်ယူအသုံးပြုခဲ့သော်လည်း မဟုတ်မှန်ကြောင်း ငြင်းဆိုခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် လွန်ခဲ့သည့်နှစ် အနည်းငယ်ကမှ "သေဒဏ်ကျအကျဉ်းသားတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများကို ဖော်ထုတ်ဖြတ်ယူ အသုံးပြုခဲ့ပါကြောင်း" ဝန်ခံခဲ့၏။

ဤကိစ္စသည် လူသားတစ်ဦး၏ ကျူးလွန်မှုပြစ်ဒဏ် သေဒဏ်ပေးခြင်း ခံထိုက်သော်လည်း တိရစ္ဆာန်အလား အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများ ဖြတ်ဖြုံခြင်းသည် မသင့်လျော်သော စနစ်ဖြစ်သဖြင့် တရုတ်၏ ကျန်းမာရေးမူဝါဒအသစ်အရ စေတနာရှင်

များ လှူဒါန်းထားသော ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများကိုသာ ၂၀၁၃၊ နိုဝင်ဘာလမှ စသုံးမည်ဟု နာမည်ကြီးခွဲစိတ်ဆရာဝန်ကြီး ဟောင်ကျိဖူက ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။

ညီမြင်းလွင်(မော်ကျွန်း)

Ref: BBC News

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သတင်းထောက်ဒီပဇော်

နှင့်

မာယာခြေလှမ်း၊ မာယာည

(၁)

ညမွှေးပန်း စားသောက်ဆိုင်ခန်းမထဲတွင် မီးရောင်စုံ ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်၊ လင်းလင်းလက်လက် . . . ။

တေးဂီတသံက ညတစ်ညကို နှစ်လှပအောင် ဖန်တီးပေးနေဆဲ။

မီးရောင်စုံများနှင့် ခေတ်မီနေသော စင်မြင့်ပေါ်မှာ မြူးမြူးကြွကြွ တေးသီချင်းကို ဖျော်ဖြေတင်ဆက်နေသူမှာ ယွန်းနု လှာ။ ညမွှေးပန်း ခန်းမထဲက ပရိသတ်များ၏ နှလုံးသားကို စင်မြင့်ပေါ်က ယွန်းနုလှာ၏ သီချင်းဆိုသံ၊ တေးဟာစ်ဟန်က ညှို့ယူဖမ်းဆွဲထားနိုင်သည်။ မီးရောင်စုံအောက်တွင် ယွန်းနုလှာ၏ အလှသည် တောက်ပဖူးပွင့်နေလျက်။

“ဖြောင်း . . ဖြောင်း . . ဖြောင်း”

အားပေး လက်ခုပ်သံများကလည်း ခန်းမတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံထားသည်၊ ပန်းကုံးစွပ်သူများကလည်း သူထက်ငါအပြိုင် စင်မြင့်ပေါ်တက်ပြီး ပန်းကုံးစွပ်ကြသည်။

ပန်းနုလှာ ဖျော်ဖြေရေး အစီအစဉ်ပြီးဆုံးသည့်အခါ စင်မြင့်ပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့သည်။ စင်မြင့်ပေါ်သို့ ပြန်တက်လာသူမှာ ချိုရည်နွယ်။ ချိုရည်နွယ်သည် ယွန်းနုလှာကို တစ်ချက် စွေခနဲ လှမ်းကြည့်ပြီး သီချင်းစဆိုနေသည်။ ချိုရည်နွယ်၏ အလှ၊ ချိုရည်နွယ်၏ သီချင်းဆိုသံ၊ သီချင်းဆိုဟန်တို့က ပရိသတ်များကို ယွန်းနုလှာလောက် မဖမ်းစားနိုင်ခဲ့ပါ။ ပန်းကုံးစွပ်သူတစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စ။

ပရိသတ်ထဲမှ လူငယ်တစ်ယောက် စားပွဲပေါ်မှ ရမ်ထည့်ထားသည့် ဖန်ခွက်ကို တစ်ကျိုက်မော့သောက်လိုက်ပြီး ယွန်းနုလှာဆီကို လျှောက်လာသည်။

“ယွန်း ယွန်း၊ ဒီညအမိုက်စားပဲ”

“နေသွေးကလည်းကွာ။ သိပ်မြှောက်တာပဲ”

“တို့ရင်ထဲကစကားပါ ယွန်း ယွန်း”

“အပိုတွေ”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

ဟိန်းနေသွေးသည် ရယ်မောရင်း ယွန်းနုလှာလက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး ပြုံးလျက် . . .

“ကဲ . . . ယွန်းယွန်း . . . တို့ယွန်းယွန်းကို အခန်းထဲလိုက်ပို့ပြီး ပြန်မယ်နော်”

ယွန်းနုလှာသည် ပြုံးလျက် ခေါင်းကို ချစ်စဖွယ် ညိတ်ပြလိုက်၏။ စင်မြင့်ပေါ်မှာ ချိုရည်နွယ်သည် တေးသီချင်းတစ်ပုဒ်မျှသာသီဆိုပြီး နေမကောင်းဘူးဟုဆိုကာ စင်မြင့်ပေါ်မှ ဆင်းသွားသည်။

ယွန်းနုလှာနှင့် ဟိန်းနေသွေးတို့သည် ညမွှေးပန်းစားသောက်ဆိုင် မန်နေဂျာရုံးခန်းကို ဖြတ်လျှောက်လာသောအခါ ရုံးခန်းထဲမှ မန်နေဂျာဖြစ်သူ ထွန်းကိုကိုသည် ယွန်းနုလှာကို လှမ်းကြည့်နေသည်။

ဗညားဦး(အိမ်မဲ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂)

ညဥ့်နက်စပြုပြီ။ ညမွေးပန်း စားသောက်ဆိုင်၏ ခန်းမထဲမှာပင် ဧည့်သည်ကျဲပါးသွားပြီဖြစ်၏။

ဆိုင်မန်နေဂျာ ထွန်းကိုကိုတစ်ယောက် ရေးကြီးသုတ်ပျာထွက်လာလျက် လုံခြုံရေးတာဝန်ကျ မောင်လှိုင်ကြည်ကို လှမ်းခေါ်သည်။

"ဆရာ . . . ဘာခိုင်းစရာရှိလို့လဲ"

"လှိုင်ကြည် . . . ယွန်းနုလွှာ အခန်းထဲမှာ အသတ်ခံလိုက်ရတယ်။ အဲဒါ ငါအပြင်ထွက်ပြီး ရဲစခန်းကို ဖုန်းဆက်လိုက်ဦးမယ်။ မင်းက ဒီခန်းမထဲမှာရှိတဲ့လူတွေ အပြင်မထွက်စေနဲ့။ အပြင်ကလူတွေ အထဲကို အဝင်မခံနဲ့။ တံခါးပိတ် ထားလိုက်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ"

ထွန်းကိုကိုသည် စားသောက်ဆိုင်အပြင်ဘက်ကို ထွက်သွားသည်မှာ ပြေးပြေးလွှားလွှား။ စားသောက်ဆိုင် အပြင်ဘက်တွင် မီးရောင်ပျပျသာ ကျနေသည်။ မကြာမီ စားသောက်ဆိုင်ရှေ့ကို ရဲကားများ ထိုးရပ်လာကြသည်။

"စောစောက သတင်းပို့တဲ့ မန်နေဂျာထွန်းကိုကိုဆိုတာ ခင်ဗျားလား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ပြောစမ်းပါဦး"

"ကျွန်တော်တို့ဆိုင်က ဝန်ထမ်းအမျိုးသမီးတစ်ယောက် အသတ်ခံရလို့"

ထိုစဉ် စားသောက်ဆိုင်ရှေ့ကို ဆိုင်ကယ်တစ်စီး ပြေးနှုန်းအဟုန်ဖြင့် ပြေးလာရင်း တံ့ခနဲရပ်ပြီး ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ သွက်လက်စွာ ဆင်းလာသူမှာ သတင်းထောက်ဒီပဇော်။

"ကိုဒီပဇော် . . . လာဗျို့"

ဒုရဲအုပ် ခိုင်ဝေးက ဒီပဇော်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ ဒီပဇော်သည် စားသောက်ဆိုင် အပြင်ဘက်ဝန်းကျင်ကို မျက်လုံးစူးစူးရဲရဲနှင့် ကြည့်ပြီး လျှောက်လာသည်။

"ကိုဒီပဇော်ရေ . . . ဒီဆိုင်က ဝန်ထမ်းအမျိုးသမီးတစ်ယောက် အသတ်ခံရလို့တဲ့။ ကဲ . . . ကျွန်တော်တို့ အခန်းထဲကို ဝင်ကြည့်ကြရအောင်"

"ဟုတ်ကဲ့ . . . ကိုခိုင်ဝေး"

သီချင်းဆိုသံ၊ တေးဂီတသံ၊ ဖန်ခွက်သံများ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည့် စားသောက်ဆိုင်အတွင်းသို့ လှမ်းဝင်လိုက်ကြသည်။

ခန်းမထဲရှိ ပရိသတ်များ၏ မျက်လုံးများသည် ညနှင့်အတူ လှုပ်ရှားလူးလွန့်နေသည်။

(၃)

ယွန်းနုလွှာသည် ခုတင်ပေါ်တွင် ပက်လက်အနေအထားရှိပြီး ရင်ဘတ်တွင် သွေးများအိုင်ထွန်းနေလျက်။

ဒီပဇော်သည် ဂျာကင်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ကင်မရာကိုထုတ်ပြီး သတင်းမှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကူးသည်။

"ကိုဒီပဇော် . . . မိန်းက ရဲ့ဒဏ်ရာဟာ ချွန်ထက်တဲ့အ ထိုးသွင်းခံရတဲ့ ဒဏ်ရာဗျ"

"ဟုတ်တယ် ကိုခိုင်ဝေး။ နဲ့ထိုးခံရတာ ဖြစ်နိုင်တယ်ဗျ"

ဒီပဇော်နှင့် ဒုရဲအုပ်ခိုင် သည် ယွန်းနုလွှာကို စေ့စေ့ပြ ပြန်သည်။ ပြီးမှ အခန်းထဲမှ လာကြသည်။

ဒုရဲအုပ် ခိုင်ဝေးသည် ရဲ တစ်ဦးကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်

"ကဲ . . . စိုးကျော်၊ ပရိသတ်တွေကို တစ်ဦးချင်း ရှာဖွေစစ်ဆေးပြီး အပြင်ကို ထွ လိုက်တော့။ စေ့စေ့စပ်စပ် ရှာ ဆေးနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ"

"ကိုဒီပဇော် . . . ကျွန်တေ ကိုထွန်းကိုကိုအခန်းထဲ သွားကြ

မန်နေဂျာအခန်းဘက်သို့ လာရာမှ အခန်းထဲကို ဝင်လိုက်

"ထိုင်ကြပါ ခင်ဗျား။ ထိုင်

ထွန်းကိုကိုသည် ဒီပဇော် ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးကို နေရာပေး သည်။ ဒု ရဲအုပ်ခိုင်ဝေးက . . .

"ကဲ . . . ကိုထွန်းကိုကို ပါဦး။ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

ထွန်းကိုကိုသည် ဒီပဇော် တစ်လှည့်၊ ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးတို့ လှည့် ကြည့်ကာ . . .

"ဒီလိုဗျ။ ယွန်းနုလွှာ သီချ ပြီးသွားတဲ့အခါ ဟိုက်နေ ယွန်းနုလွှာအခန်းထဲ လိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တွေ့လိုက်ရတယ်။ နေသွေးက ယွန်းနုလွှာနဲ့ အတွဲ ပြီး ချစ်သူတွေလည်း ဖြစ်နေ ယ်။ ကျွန်တော်တို့ဆိုင်မှာ စည်း မ်းချက်တွေရှိတဲ့အနက် ဝန်ထမ်း မိန်းသမီးအခန်းအထိ ပြင်ပလူများ င်ရဆိုတဲ့ အချက်လည်း ပါတယ်။ ကြောင့် ဟိန်းနေသွေးပြန်သွားပြီး ကြာတော့ ယွန်းနုလွှာကို စည်း မ်းချက်လိုက်နာဖို့ သွားပြောမယ် ပြီး ယွန်းနုလွှာအခန်းကို ရောက် ပြီး အခန်းထဲကို ကြည့်လိုက်တော့ င်ပေါ်မှာ ယွန်းနုလွှာ သွေးတွေနဲ့ ဖျနေတာ တွေ့ရတာပဲ။ ကျွန်တော် ည်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွား ယ်။ အဲဒါနဲ့ ခန်းမဘက်ကို ပြေး က်သွားပြီး ဆိုင်က လှိုင်ကြည်ကို ခန်းထဲကလူတွေ အပြင်မထွက်စေ အပြင်ဘက်ကလူတွေ အထဲကို င်စေနဲ့လို့ သေချာမှာထားပြီး ကျွန် တ်က အပြင်ထွက်ပြီး ရဲစခန်းကို လှမ်းဆက်လိုက်တာပဲ"

ဒီပဇော်သည် ထွန်းကိုကို၏ ပြောနေသည့်စကားလုံးကို သေချာ ထောင် နေရင်းမှ . . .

"ကိုထွန်းကိုကို . . . ဟိန်းနေ ပြန်ထွက်သွားတာ သေချာတွေ့ က်သလား"

"တွေ့ရတယ် ကိုဒီပဇော်"

"ဟိန်းနေသွေးက အလျှင်စလို က်သွားတာလား။ မပျက်တာမျိုး "

"အင်း . . ဟိန်းနေသွေး မပျက်တာတော့ မတွေ့ဘူး။ မှန်မှန်ပဲ လျှောက်သွားတာတွေ့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် မီးရောင်က မှိန်းဖျဖျဆိုတော့ သူ ဟန်ပျက်တာ မပျက်တာတော့ ကြည့်လို့မရခဲ့ဘူး"

"ယွန်းနုလွှာအခန်းဘက်ကို ဘယ်သူတွေသွားတာ တွေ့သေးလဲ"

"မတွေ့ရဘူး ကိုဒီပဇော်"

ဒီပဇော်သည် မျက်မှောင်ကြုတ် စဉ်းစားနေသည်။ ဒုရဲအုပ် ခိုင်ဝေးသည် မှတ်တမ်းစာအုပ်ပေါ်တွင် မှတ်တမ်းရေးနေရင်း . . .

"ဟိန်းနေသွေးနဲ့ ယွန်းနုလွှာ အကြောင်းကို ဘာတွေသိထားသေးလဲ ကိုထွန်းကိုကို"

"ဟိန်းနေသွေးနဲ့ ယွန်းနုလွှာက ချစ်သူတွေဗျ။ အခုနောက်ဆုံး သိရတာကတော့ ယွန်းနုလွှာမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေတယ်ဆိုတာပဲ။ ဒီကိုယ်ဝန်ဟာ ဟိန်းနေသွေးနဲ့ရတာလို့ ပြောနေတာ ကြားရတယ်။ ဟိန်းနေသွေးက ဒီကိုယ်ဝန်ဟာ သူနဲ့မဆိုင်ဘူး။ ယွန်းနုလွှာဟာ တခြားယောကျ်ားတွေနဲ့လည်း တွဲနေတာမို့ ငြင်းတယ်တဲ့ဗျ"

"ကောင်းပြီ ထွန်းကိုကို။ ဒီဆိုင်မှာ ယွန်းနုလွှာနဲ့ အတွဲဆုံး၊ အရင်းနှီးဆုံးလူကို လွှတ်လိုက်ပါ"

ထွန်းကိုကို ရုံးခန်းအပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားသည်။ အတန်ကြာသောအခါ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဝင်လာသည်။

"နာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

"ဝါဝါမွှေးပါ"

"ယွန်းနုလွှာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိတာလေးတွေ ပြောစမ်းပါဦး"

ဝါဝါမွှေးသည် ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးနှင့် ဒီပဇော်ကို သေချာကြည့်လိုက်ရင်း

"ယွန်းနုလွှာဟာ ဟိန်းနေသွေးနဲ့ အတွဲများပြီး သွားလာနေတာ ကျွန်မအသိဆုံးပါ။ တစ်နေ့ အခန်းထဲမှာ ယွန်းနုလွှာ ငိုနေတာကို တွေ့တော့

*ယွန်းနုလွှာဟာ ငိုရင်း
သူ့မှာ ကိုယ်ဝန်
ရှိနေပြီလို့ ပြောတယ်။
ဒါဆိုရင်
ဟိန်းနေသွေးကို
ပြောလိုက်ပေါ့။
သူတာဝန်ယူရမှာပေါ့လို့
ကျွန်မကပြောတော့
ယွန်းနုလွှာဟာ
ငိုရှိုက်ရင်း ဘာတစ်ခုမှ
ပြန်မပြောဘူး။
အခုဖြစ်တဲ့ကိစ္စဟာ
ဟိန်းနေသွေးရဲ့
လက်ချက်ပဲဖြစ်မယ်။*

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မဘာလို့ငိုတာလဲလို့ မေးရတယ်။ ယွန်းနုလှာဟာ ငိုရင်း သူ့မှာ ကိုယ်ဝန် ရှိနေပြီလို့ ပြောတယ်။ ဒါဆိုရင် ဟိန်းနေသွေးကို ပြောလိုက်ပေါ့။ သူတာဝန်ယူရမှာပေါ့လို့ ကျွန်မကပြောတော့ ယွန်းနုလှာဟာ ငိုရှိုက်ရင်း ဘာတစ်ခုမှ ပြန်မပြောဘူး။ အခုဖြစ်တဲ့ ကိစ္စဟာ ဟိန်းနေသွေးရဲ့ လက်ချက်ပဲဖြစ်မယ်"

"ကဲ . . ဝါဝါမွေး သွားနိုင်ပါပြီ"

ဝါဝါမွေးသည် အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်သွားသည်။ ဒီပဇော်နှင့် ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးသည် ထွန်းကိုကိုထံမှ ဟိန်းနေသွေးနေထိုင်ရာ လိပ်စာကို မေးလိုက်သည်။

(၄)

"ဒေါက် . . ဒေါက် . . ဒေါက်"

ဒီပဇော်သည် တံခါးခေါက်လိုက်သည်။

တံခါးပွင့်လာပြီး လူငယ်တစ်ယောက် ထွက်လာ၏။

"ဘယ်သူနဲ့ တွေ့ချင်ပါလဲခင်ဗျ"

"ဟိန်းနေသွေးနဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါ"

"ဟိန်းနေသွေးဆိုတာ ကျွန်တော်ပါပဲ။ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ"

"ညီလေးကို မေးမြန်းစရာ ရှိလို့ပါ"

ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးက ဟိန်းနေသွေးကို အကဲခတ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

"နေပါဦး . . . ခင်ဗျားတို့က ဘယ်သူတွေလဲ"

"ငါတို့က ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေပါ"

ဒီပဇော်နှင့် ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးတို့သည် အိမ်ထဲကို လှမ်းဝင်လိုက်ကြသည်။ ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးသည် သံသယမျက်လုံးဖြင့် အခန်းပတ်လည် ဝေ့ကြည့်ပြီးနောက်

"ဒီည ညမွှေးပန်း စားသောက်ဆိုင်က ယွန်းနုလှာ အသတ်ခံလိုက်ရတယ်"

"ဗျာ . . . ယွန်းနုလှာ အသတ်ခံလိုက်ရတယ် ဟုတ်လား။ ဟာ . . . မဖြစ်နိုင်ဘူး . . . မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ယွန်းနုလှာအခန်းထဲ လိုက်ပို့ပြီး ပြန်လာခဲ့တာ"

"ယွန်းနုလှာ အသတ်ခံရတာ မင်းလုံးဝမသိဘူး ဟုတ်လား"

"ဟာဗျာ . . . လုံးဝမသိလို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောတာပေါ့"

"မင်း သရုပ်ဆောင်ပြနေတာလား ဟိန်းနေသွေး"

"ကျွန်တော်က ဘာကိုသရုပ်ဆောင်ရမှာလဲ။ ကျွန်တော် မသိတာကို မသိဘူးလို့ ပြောတာပဲ"

ဒီပဇော်သည် ဟိန်းနေသွေး ပြောနေသည့် စကားလုံးများကို ဂရုတစိုက်နားထောင်ရင်း ဟိန်းနေသွေး မျက်နှာကို အကဲခတ်နေသည်။

"ယွန်းနုလှာမှာရှိတဲ့ ကိုယ်ဝန်ကို မင်းတာဝန်မယူချင်လို့ ယွန်းနုလှာကို သတ်လိုက်တာ မဟုတ်လား"

"ဩော် . . . အခုမှပဲ ရေရေးပေါ်တော့တယ်။ ယွန်းနုလှာကိုသတ်တဲ့ တရားခံဟာ ကျွန်တော်လို့ထင်ပြီး လာမေးမြန်းနေကြတာကိုး။ ယွန်းနုလှာဟာ ကျွန်တော်နဲ့ အများရှေ့ တွဲကြတယ်။ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေ ယွန်းနုလှာဟာ ကျွန်တော့်အ အခြားယောကျ်ားတွေနဲ့လည်း တွဲ တာပဲ"

"ယွန်းနုလှာရဲ့ ကိုယ်ဝန် တခြားလူနဲ့ရတာလို့ မင်းပြောနေ လား"

"ဟုတ်ပါတယ်။ ယွန်းနုလှာ ကိုယ်ဝန်ဟာ ကျွန်တော်နဲ့ရတဲ့ ကို ဝန်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ခိုင်ခိုင်မာ ပြောရဲတာဖဲ"

ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးသည် ဟိန်း သွေးကို တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လို သည်။

"ကဲ . . . ကောင်းပြီ ဟိန်း နွေသွး။ မင်း ငါတို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ရလိမ့်မ

'ဒါ . . . ဒါ . . ခင်ဗျားတို့ ကိုဖမ်းတာလား"

"ဆိုပါတော့ကွာ။ တို့သေ စစ်ဆေးကြည့်လို့ မင်းမှာအပြစ်မရှိ ပြန်လွှတ်ပေးမှာပါ"

ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးသည် ဟိန်း သွေးကို တပ်ဖွဲ့ဝင်များနှင့်အတူ စခန်းသို့ ခေါ်သွားစေခဲ့သည်။

(၅)

"ကိုခိုင်ဝေး . . . ကျွန်တော် ညမွှေးပန်းစားသောက်ဆိုင်ကို သွားပြီး စုံစမ်းကြည့်ချင်သေးတယ်"

"ကောင်းတာပေါ့ ကိုဒီပဇော် သဲလွန်စတစ်ခုခု ရနိုင်တာပေါ့"

ဒီပဇော်နှင့် ဒုရဲအုပ်ခိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည် ညမွှေးပန်းစားသောက်ဆိုင်ကို ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ညမွှေးပန်း စားသောက်ဆိုင်ရှေ့တွင် လှိုင်ကြည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ လှိုင်ကြည်နံဘေးတွင် ရပ်နေသော ချိုရည်နွယ်သည် ဒီပဖော်နှင့် ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးကို မြင်လိုက်သည့်အခါ ချာခနဲလှည့်ပြီး ခန်းမထဲသို့ ဝင်သွားသည်။

ဒီပဖော်သည် ချိုရည်နွယ်ကို ငမ်းကြည့်ပြီး လှိုင်ကြည်ကိုမေးလိုက်သည်။

"ကိုထွန်းကိုကို ရှိလား"

"ရှိပါတယ် ကိုဒီပဖော်။ ရုံးခန်းထဲကို ဝင်သွားပါခင်ဗျာ"

ဒီပဖော်နှင့် ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးသည် မန်နေဂျာရုံးခန်းထဲကို လှမ်းဝင်လိုက်သည်၊ ထွန်းကိုကို ပျာပျာသလဲ အမူအရာဖြင့် . . .

"ဩော် . . . ကိုဒီပဖော်တို့ပါလား။ ထိုင်ကြဗျာ"

ဒီပဖော်သည် စားပွဲရှေ့ရှိ ကုလားထိုင်အလွတ်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း . . .

"ကျွန်တော်တို့ တစ်ခုသိချင်တာ ရှိတယ် ကိုထွန်းကိုကို"

"ဘာလဲ ကိုဒီပဖော်"

"အဲဒီညက ဟိန်းနေသွေးအပြင် ထွက်သွားတာ မသင်္ကာစရာ တစ်ခုခုများ ခင်ဗျား သတိထားမိတာရှိလား"

"မရှိပါဘူးဗျာ"

"သူပြန်သွားပြီး ဘယ်လောက်ကြာမှ ခင်ဗျား သေသူရဲ့ အခန်းကို သွားကြည့်တာလဲ"

"သိပ်တော့ မကြာဘူးဗျ။ ကျွန်တော်လည်း ပြောစရာရှိတာပြောမယ်ဆိုပြီး သွားလိုက်တာပါ"

ဒီပဖော်သည် စကားပြောနေရင်း ရုံးခန်းနံရံပေါ်တွင် ချိတ်ထားသည့် မှန်တစ်ချပ်ပေါ်တွင် မြင်လိုက်ရသည်ကား မျက်လုံးတစ်စုံ။ အပြင်ဘက်မှ လူတစ်ယောက် ချောင်းကြည့်နေသည်ဟု ဒီပဖော် သတိပြုမိသည်။

ဒီပဖော်သည် ထွန်းကိုကိုကို စူးစူးရှရှ ပြန်ကြည့်ပြီး ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးကို ပြောလိုက်သည်။

"ကဲ . . ကိုခိုင်ဝေး။ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကြမယ်"

ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးသည် ခေါင်းညိတ်လျက် ရုံးခန်းအပြင်ကို ထွက်လာခဲ့သည်။ စားသောက်ဆိုင် အပြင်ဘက်ကိုရောက်သည့်အခါ စားသောက်ဆိုင်ရှေ့ ဝန်းကျင်ကို လိုက်လံကြည့်နေသူမှာ ဒီပဖော်။ ဝန်းကျင်ကို သေချာကြည့်ပြီးမှ ကားပေါ်တက်ပြီး မောင်းနှင်ထွက်လာခဲ့သည်။

ထိုစဉ် ဒီပဖော်ခါးတွင် ချိတ်ထားသော ဟမ်းဖုန်းမှ အသံမြည်လာသည်။

"ဟယ်လို အမိန့်ရှိပါ"

"ကိုဒီပဖော်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ကျွန်မ ဝါဝါမွှေးပါ"

"ဩော် . . . ဝါဝါမွှေး ဘာထူးခြားသေးလဲ"

"ထူးခြားနိုင်တယ်လို့ ထင်တာပဲ ကိုဒီပဖော်။ အခု ကိုဒီပဖော်တို့ ဘယ်ရောက်နေလဲ"

"သံလမ်း မှတ်တိုင်လောက်မှာ ရောက်နေပါတယ်"

"ဒါဆိုရင် ကိုဒီပဖော်တို့ လှည်းတန်းလက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ စောင့်နေပါ။ ကျွန်မ အခု ထွက်လာခဲ့ပါ့မယ်"

"ကောင်းပါပြီ ဝါဝါမွှေး"

ဒီပဖော်သည် ဟမ်းဖုန်းကို ပိတ်လိုက်သည်။ လှည်းတန်းရောက်သည့်အခါ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ထဲ ဝင်လိုက်သည်။

ကော်ဖီသောက်ရင်း ဝါဝါမွှေးကို စောင့်နေသည်။ အတန်ကြာသည့်အခါ ဝါဝါမွှေး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲကို ဝင်လာသည်။

ဝါဝါမွှေးသည် အိတ်ထဲမှပစ္စည်းတစ်ခုကို ထုတ်လိုက်သည်။ ထိုပစ္စည်းမှာ ကက်ဆက်ခွေတစ်ခွေ။

"ကိုဒီပဖော် ဒီကက်ဆက်ခွေကို ဖွင့်ကြည့်ပါ။ သဲလွန်စတစ်ခုတော့ ရနိုင်တယ်"

"ဟုတ်လား ဝါဝါမွှေး။ ဒီအခွေကို ဘယ်ကရတာလဲ"

"ဒီလိုပါ ကိုဒီပဖော်။ တစ်နေ့ ယွန်းနုလှာအခန်းထဲမှာ ကျွန်မသီချင်းသွားတိုက်တယ်။ ကျွန်မဆိုတာ အဆင်ပြေရဲ့လား၊ ဘာလိုလဲဆိုတာ သိချင်လို့ ကက်ဆက်နဲ့ အသံဖမ်းထားတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အပြင်ကခေါ်လို့ ကျွန်မ အပြင်ကိုထွက်သွားတယ်၊ ကက်ဆက်ပိတ်ခဲ့ဖို့ မေ့သွားတယ်။ ကျွန်မအပြင်ရောက်တော့ ယွန်းနုလှာအခန်းဘက်ကို လူတစ်ယောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လျှောက်သွားတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ သေချာလှမ်းကြည့်တော့ ကိုထွန်းကိုကိုဖြစ်နေတာ တွေ့ရတယ်။ အခု ယွန်းနုလွှာအခန်းဟာ ပစ္စည်းတွေ သိမ်းတော့ ဒီအခွေလေးကိုတွေ့လို့ ပြန်ဖွင့်ကြည့်မိတာပဲ"

"ကျွန်တော် နားထောင်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

"ကဲ . . . ဒါဆိုရင် ကျွန်မပြန်လိုက်ပါဦးမယ်"

ဒီပဇော်သည် ခေါင်းညိတ်ပြပြီး ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးနှင့်အတူ ဆိုင်အပြင်ဘက်ကို ထွက်လာခဲ့သည်။

(၆)

ဒီပဇော်တို့သည် ညမွှေးပန်း စားသောက်ဆိုင်ထဲကို လှမ်းဝင်လိုက်သည်။

ခန်းမဘက်မှ လျှောက်လာသော ချိုရည်နွယ်သည် ဒီပဇော်ကို မြင်လိုက်သည့်အခါ ခန်းမအနောက်ဘက်ကို ပြန်လျှောက်သွားသည်။ ဒီပဇော်သည် ချိုရည်နွယ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ရုံးခန်းမထဲကို ဝင်လိုက်သည်။

"ကိုဒီပဇော်တို့ပါလား။ ဘာထူးခြားလို့လဲဗျ"

"ထူးခြားတာ မထူးခြားတာ သိချင်ရင် ဒီအခွေကိုနားထောင်ကြည့်ပါ"

"ဘာအခွေလဲဗျ . . . ကိုဒီပဇော်"

"ဖွင့်ပြီး နားထောင်ကြည့်ပါ ကိုထွန်းကိုကို"

ဒီပဇော်သည် ဂျာကင်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ကက်ဆက်ခွေကို ထုတ်လိုက်ပြီး ထွန်းကိုကိုကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ထွန်းကိုကိုသည် ဒီပဇော်ကို တစ်ချက်ပြန်ကြည့်ပြီး စားပွဲပေါ်ရှိ ကက်ဆက်ထဲကို အခွေထည့်ပြီး ဖွင့်လိုက်သည်။

ကက်ဆက်ထဲမှ သီချင်းဆိုသံ ထွက်လာသည်။ အတန်ကြာမှ . . . .

"ဟား . . . ဟား . . . ဟား၊ ယွန်းနုလွှာမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီ ဟုတ်လား။ အဲဒါ ဟိန်းနေသွေးကို ဖွင့်ပြောလိုက်ပေါ့"

"ကိုထွန်းကိုကို ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ။ ရှင်တာဝန်မယူချင်လို့ ဒီစကားပြောလိုက်တာလား။ ရှင့်မှာ တာဝန်ရှိတယ်ဆိုတာ ရှင်နားမလည်ဘူးလား"

"ဘာ . . . ငါ့မှာတာဝန်ရှိတယ်လို့ပြောတာ ဒီကိုယ်ဝန်ဟာ ငါနဲ့ရတယ်လို့ ဆိုလိုတာလား"

"ဒီကိုယ်ဝန်ဟာ ရှင်နဲ့ရတဲ့ ကိုယ်ဝန်မဟုတ်လို့ ဘယ်သူနဲ့ရတယ်လို့ ထင်နေလို့လဲ"

"နင် စကားတွေ အပိုမပြောနဲ့ ယွန်းနုလွှာ။ ဟိန်းနေသွေးနဲ့ရတဲ့ ကိုယ်ဝန်မဟုတ်ဘူးလား"

"ဟိန်းနေသွေးနဲ့ ကျွန်မတွဲတာပဲ ရှိတယ်။ ကျွန်မတို့ဟာ ဖြူစင်တဲ့ သံယောဇဉ်နဲ့ တွဲတာ"

"ငါ ယုံရမှာလား ယွန်းနုလွှာ"

စကားပြောသံတွေ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ အတန်ကြာမှ ယွန်းနုလွှာ ငိုရှိုက်သံတွေ သဲ့သဲ့ထွက်လာသည်[...] သည့်နောက် ထွန်းကိုကိုအသံ ပြ[...] ထွက် လာသည်။

"ငိုမနေပါနဲ့ ယွန်းနုလွှာ။ ဒီကို[...] ဝန်ဟာ ငါနဲ့ရတဲ့ကိုယ်ဝန်ဆိုရင် ငါတ[...] ဝန်ယူပါ့မယ်"

"တကယ်လား ကိုထွန်းကိုကို"

"ယုံပါ ယွန်းနုလွှာ။ ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . ."

အသံအားလုံး တိတ်ဆိတ်သွ[...] သည်။ ကက်ဆက်ကို လှမ်းပိတ်လို[...] သူမှာ ဒီပဇော်။ ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေး[...] ထွန်းကိုကိုကို ပြောလိုက်သည်။

"ကဲ . . . ဘာပြောချင်သေး[...] ကိုထွန်းကိုကို"

"ယွန်းနုလွှာရဲ့ ကိုယ်ဝန်[...] ကျွန်တော်နဲ့ရတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်[...] တာဝန်ယူမယ်လို့ ပြောလိုက်ပြီးပြ[...] ခက်တာက ယွန်းနုလွှာနဲ့ ဟိန်း[...] သွေး တွဲနေတာလည်း ကျွန်တော်[...] နေတယ်"

"ခင်ဗျားက ယွန်းနုလွှာကိုယ်[...] ကို တာဝန်မယူချင်လို့ ယွန်းနုလွှာ[...] သတ်လိုက်တာပေါ့။ ဟုတ်လား . . . ကိုထွန်းကိုကို"

"ယွန်းနုလွှာကို ကျွန်တော်[...] မသတ်ဘူး။ ဒါတော့ ကျွန်တော်[...] ခိုင်မာမာ ပြောရဲတယ်"

"ခင်ဗျား မသတ်ဘူးဆို[...] သတ်လောက်တဲ့ အကြောင်း[...] တွေ ခင်ဗျားမှာ ရှိနေတယ်လေ"

ထိုစဉ် ဒီပဇော်သည် [...] ပေါ်ရှိ မှန်ပေါ်တွင် မှတ်လုံး[...]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားတွေ့မိသည်။ ရုတ်ချည်း ဒီပဇော်သည် ထလိုက်ပြီး ရုံးခန်းအပြင်ဘက်ကို သွက်သွက်လက်လက် ပြန်ထွက်လိုက်သည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက် ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်သွားပြီး အခန်းတစ်ခန်းထဲ ဝင်သွားသည်။

"ကိုဒီပဇော် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ"

"ဟား . . ဟား . . ဟား၊ ယွန်းနုလွှာမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီ ဟုတ်လား။ အဲဒါ ဟိန်းနေသွေးကို ဖွင့်ပြောလိုက်ပေါ့" "ကိုယွန်းကိုကို ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ။ ရှင်တာဝန်မယူချင်လို့ ဒီစကားပြောလိုက်တာလား။ ရှင့်မှာ တာဝန်ရှိတယ်ဆိုတာ ရှင်နားမလည်ဘူးလား"

ခန်းမဘက်က လျှောက်လာသော လှိုင်ကြည်က ဒီပဇော်ကို မေးလိုက်သည်။

"ဒီအခန်းက ဘယ်သူ့အခန်းလဲ"

"ချိုရည်နွယ် အခန်းပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုဒီပဇော်"

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးကွာ"

ဒီပဇော်သည် အခန်းကို သေချာပြန်ကြည့်ပြီး ရုံးခန်းထဲကို ပြန်ဝင်လာသည်။

"ကိုဒီပဇော် ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ"

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ကိုခိုင်ဝေး။ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကြရအောင်"

ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးသည် ကုလားထိုင်မှထရင်း ထွန်းကိုကိုကိုကြည့်ကာ

"ကိုထွန်းကိုကို . . . ခင်ဗျား ကျွန်တော်တို့ကို အသိမပေးဘဲ ဘယ်မှမသွားပါနဲ့"

"ခင်ဗျားတို့က ကျွန်တော့်ကို သံသယရှိလို့လား"

"အင်း . . . ခင်ဗျားမှာ သေသူကို သတ်လောက်တဲ့ Motive ရှိနေတယ်။ ဒါပေမယ့် သံသယနဲ့တော့ ကျွန်တော်တို့ မဖမ်းရဘူး။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျား ဝေးဝေးမသွားဖို့ ပြောတာပါ"

ဒီပဇော်သည် စားသောက်ဆိုင်အပြင်ဘက်ကိုထွက်လာပြီး ကားပေါ်သို့ တက်လိုက်ကြသည်။ ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးက ကားကို မောင်းထွက်ခဲ့သည်။ ဒီပဇော်သည် ခါးပေါ်မှ ဟမ်းဖုန်းကိုဖြုတ်လိုက်ပြီး ဝါဝါမွှေးထံ ဖုန်းဆက်လိုက်သည်။

"ကိုဒီပဇော်လား"

"ဟုတ်ပါတယ် . . . သိချင်တာလေးတစ်ခုရှိလို့ ဖုန်းဆက်လိုက်တာပါ"

"ဘာသိချင်တာလဲ ကိုဒီပဇော်"

"ဆိုင်မှာ ယွန်းနုလွှာနဲ့ အဆင်မပြေတဲ့လူ ရှိလား"

"ရှိတာပေါ့ ကိုဒီပဇော်။ ယွန်းနုလွှာရဲ့ရန်သူဟာ ချိုရည်နွယ်ပဲ။ ဆိုင်မှာ ပရိသတ်အားပေးခံရသူဟာ ယွန်းနုလွှာ၊ ပန်းကုံးနဲ့ ငွေသားတွေ ဆုချခံရတာလည်း ယွန်းနုလွှာ၊ ဒါကို ချိုရည်နွယ်က မနာလိုဖြစ်ပြီး ယွန်းနုလွှာကို မုန်းနေတာ။ ချိုရည်နွယ် စင်မြင့်ပေါ် သီချင်းတက်ဆိုရင် ဘယ်သူမှ အားမပေးဘူး။ ပန်းကုံးစွပ်မယ့်သူလည်း မရှိဘူး။ ဒါဟာ ယွန်းနုလွှာကြောင့်လို့ ထင်ပြီး ယွန်းနုလွှာကို ရန်ရှာတာ ခဏခဏပဲ။ ဒီဆိုင်မှာ နင်မရှိရင်ကောင်းမယ်လို့ ချိုရည်နွယ်က ယွန်းနုလွှာကို ပြောပြီး ရန်ဖြစ်ကြတယ်"

"ဟုတ်ပြီ။ ဒါဆိုရင် ဝါဝါမွှေး ကျွန်တော်တို့ကို ကူညီပါ"

"ဘာကူညီရမလဲ ကိုဒီပဇော်"

ဒီပဇော်သည် ဝါဝါမွှေးကို လုပ်ဆောင်ရမည့်အချက်များကို ပြောလိုက်သည်။

(၇)

"ဒေါက် . . ဒေါက် . . ဒေါက်"

ဝါဝါမွှေးသည် တံခါးခေါက်လိုက်သည်။ တံခါးပွင့်မလာ။

ဒုတိယအကြိမ် ပြန်ခေါက်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒေါက် . . ဒေါက် . . ဒေါက်"

တံခါးပွင့်လာသည်ကို မတွေ့။ နောက်တစ်ကြိမ် တံခါးထပ်ခေါက်လိုက်မှ တံခါးပွင့်လာပြီး ချိုရည်နွယ်ထွက်လာသည်။ ချိုရည်နွယ်၏ မျက်လုံးများသည် တည်ငြိမ်မှု ကင်းမဲ့လျက်။ မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင်လည်း ဇောချွေးများ ဖြိုင်ဖြိုင်သီနေသည်။

"ဝါဝါမွေး ဘာလာလုပ်တာလဲ"

ချိုရည်နွယ်၏ အသံသည် တုန်ခါနေသည်ကို ဝါဝါမွေး သတိပြုမိလိုက်သည်။

"ဘယ်လိုမေးလိုက်တာလဲ ချိုရည်နွယ်။ ခါတိုင်းလည်း နင့်ဆီ ငါလာနေကျပဲ။ အခန်းထဲမှာ တစ်ယောက်တည်းကျိတ်ပြီး ဘာလုပ်နေတာလဲ"

"တော်စမ်းပါ ဝါဝါမွေး။ ငါဘာလုပ်လုပ် နင်လာမစပ်စုနဲ့"

"ဟား . . . ဟား . . . ဟား ချိုရည်နွယ်ရယ် နင်ဒီနေ့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ ဒေါသကြီးပဲ"

"ကဲ . . . ကဲ . . . နင်ပြန်ရင်ကောင်းမယ် ဝါဝါမွေး။ ငါတစ်ယောက်တည်း နေချင်တယ်ဟာ"

ဝါဝါမွေးသည် အခန်းဝန်းကျင်ကို မျက်လုံးကစားလိုက်သည်။ အခန်းတစ်ခုအောက်တွင် စက္ကူဘူးတစ်ခု သွားတွေ့မိသည်။ ထူးခြားနေသည်မှာ စက္ကူဘူးတွင် သွေးရောင်စများကို တွေ့ရသည်။

"ကဲပါ . . . ချိုရည်နွယ်။ နင့်ကို ပြောစရာရှိလို့ ခုတင်ပေါ်မှာထိုင်ရင်း ပြောကြတာပေါ့"

ခုတင်ပေါ်မှာ ထိုင်လိုက်ကြသည်။ ဝါဝါမွေးသည် ခုတင်အောက်မှာရှိသည့် စက္ကူဘူးကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြောလိုက်သည်။

"ဒီစက္ကူဘူးလေးက လှကယ်နော်ချိုရည်နွယ်။ ငါယူကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

"မကိုင်နဲ့ . . မကိုင်နဲ့ ဝါဝါမွေး"

"ဟဲ့ . . . ချိုရည်နွယ်၊ နင်ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ ဒီစက္ကူဘူးထဲမှာ ဘာရှိလို့လဲ"

"ဝါဝါမွေး . . . စကားသိပ်မများနဲ့။ ဒီအခန်းထဲက ထွက်သွားရင်ကောင်းမယ်"

"ဟား . . . ဟား . . . ဟား၊ ချိုရည်နွယ်ရယ်၊ တို့တွေဟာ သူငယ်ချင်းတွေပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ စိမ်းတဲ့စကားတွေ ပြောနေရတာလဲ"

ဝါဝါမွေးသည် ပြောရင်းဆိုရင်း စက္ကူဘူးကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ ချိုရည်နွယ်သည် ဝါဝါမွေးလက်ကို ဆွဲထားသည်။

ထိုစဉ် . . .

"ချိုရည်နွယ် . . . ငြိမ်ငြိမ်လေးနေလိုက်ပါ"

ဒီပဇော်သည် ပြောရင်း အခန်းထဲကို ဝင်လာသည်။ ဒုရဲအုပ်ခိုင်ဝေးသည် စက္ကူဘူးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ တွေ့လိုက်ရသည်မှာ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်း။ ဓားသွားပေါ်တွင် သွေးစများနှင့်။

"ချိုရည်နွယ် . . . ယွန်းနုလွှာကို သတ်လိုက်တယ် မဟုတ်လား"

ချိုရည်နွယ်သည် ကတုန်[illegible] ယင် တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် ဖြစ်နေသည်[illegible] တဆတ်ဆတ် တုန်ရီနေသော နှု[illegible] ခမ်းပေါ်မှ စကားလုံးများ အန်ထွ[illegible] ကျလာသည်။

"ဟုတ် . . . ဟုတ်ပါတယ်[illegible] ဒီဆိုင်ရဲ့ ညစင်မြင့်ပေါ်မှာ ယွန်းနု[illegible] ဟာ အောင်မြင်မှုနေရာကို ပိုင်[illegible] ထားတယ်။ ဒါကို ကျွန်မ မနာလို[illegible] တီးစိတ် ဖားမိတယ်။ ဒါကြော[illegible] အဲဒီညက ကျွန်မ နေမကောင်း[illegible] ဆိုပြီး သီချင်းတစ်ပုဒ်ပဲဆိုပြီး စင်[illegible] ပေါ်ကဆင်းပြီး ယွန်းနုလွှာနောက်[illegible] နောက်ယောင်ခံလိုက်သွားတ[illegible] ဟိမ်းနေသွေးက ယွန်းနုလွှာကို[illegible] ပြန်ထွက်သွားတဲ့အခါ ကျွန်မက ယွ[illegible] နုလွှာအခန်းထဲ လျှပ်တစ်ပြက်ဝ[illegible] ဓားနဲ့ထိုးလိုက်တာပဲ"

စကားဆုံးသတ်လိုက်ပြီး ငို[illegible] နေသူမှာ ချိုရည်နွယ်။ ရဲမေတ[illegible] သည် ချိုရည်နွယ်ကို လက်ထ[illegible] ခတ်လိုက်သည်။

"ကဲ . . . ချိုရည်နွယ်။ ရဲစ[illegible] ကို လိုက်ခဲ့ပေတော့ဗျာ"

ဒီပဇော်နှင့် ဒုရဲအုပ်ခိုင်[illegible] သည် စားသောက်ဆိုင်အပြင်ဘ[illegible] လှမ်းထွက်လာခဲ့သည်။ အပြင်[illegible] ဝန်းကျင်တွင် အရာရာ ခြင်ကွင်း[illegible] လုံးသည် မာယာကင်းပြီး နေအ[illegible] တန်းများနှင့် လှပနေပါတော့သည်[illegible]

မညားဦး(အိ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါသအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိခဲ့သည့် ကက်ဝပ်စ်ကွင်း

အမေရိကန်၊ လော့အင်ဂျလိစ်မှ ကက်ဝပ်စ်လမ်းလျှောက်ပညာ၏ ဘုရင်မ တစ်ပါးဟု တင်စားခြင်းခံရသည့် စူပါ မော်ဒယ်လ် နော်မီကင်ဘဲလ် ၄၃ နှစ်က အမျက်ဒေါသ၏ ဖိစီးပုံ၊ မကောင်းပုံတို့ကို တီဗွီချယ်နယ်၌ ၁၊၁၁၊၁၃ နေ့တွင် ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။

ကက်ဝပ်စ်ခေါ် ကြောင်ကဲ့သို့ လမ်းလျှောက်ခြင်းကို တီထွင်ခဲ့သည်။ နော်မီသည် မော်ဒယ်လ်လောကတွင် ကွင်းဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်က ကိစ္စတစ်ခုကြောင့် သူမလက်အောက်ရှိ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးကို လက်ကိုင်ဖုန်းဖြင့် ပစ်ပေါက်မိသဖြင့် တရားစွဲဆို အရေးယူခြင်းခံခဲ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒေါသပြင်းထန်သော ခံစားချက်မှ ပေါက်ဖွားလာသော နတ်ဆိုးဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းကို လက်ခံလိုက်ခြင်းဖြင့် နောက်ဆက်တွဲဆိုးကျိုးများ မိမိကိုယ်ဆီ ဝင်လာကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။ ဒေါသဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကို ရှာဖွေပြီး သည်းခံစိတ်ဖြင့် ခွင့်လွှတ်မှသာ ဒေါသပေါက်ကွဲခြင်းမှ လွတ်မြောက်မည်ဟု ဆိုသည်။ သူမသည် မူးယစ်ဆေးကိုကင်းစွဲသူအဖြစ် ၅ နှစ်တာ ကျင်လည်ခဲ့ပြီး မကောင်းမှန်းသိ၍ ဖြတ်တောက်ခဲ့သည်ကို ပြောကြားခဲ့သည်။ နော်မီက နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အမြဲသာယာဆန်းသစ် လှပနေပါသည်။ ထိုနေ့များကို ယုံကြည်လျက် အကောင်းမြင်စိတ် မေတ္တာတရားဖြင့်သာ ဖြတ်ကျော်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ မိမိသည်လည်း ပြီးပြည့်စုံသော လူသားတစ်ဦးမဟုတ်သေးဘဲ အသက်ရှင်ရနေခြင်းကပင် မင်္ဂလာတစ်ပါးဖြစ်ပါသည်ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။ နော်မီသည် သည် ဂွန်နသန်ရိုစ်ရှီး ရုပ်ရှင်တွင် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်လျက်ရှိသည်။

ညီမြင့်လွင်(မော်ကျွန်း)

Ref: Internet News, 30.10.2013

မြူနီစီပါယ်အစည်းအဝေးကျင်းပစဉ် သေနတ်ပစ်မှုဖြစ်ပွား

အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ပင်နီဆဲလ်ဗီးနီးယားပြည်နယ်၊ မြို့တော်ရိုးစ် မြို့နယ်ခန်းမတွင်း လစဉ်ပုံမှန်ကျင်းပသော မြို့နယ်မြူနီစီပါယ်အစည်းအဝေးကျင်းပနေစဉ် လူရမ်းကားသေနတ်သမားတစ်ဦးကြောင့် အစည်းအဝေးတက်ရောက်သူ သုံးဦးသေဆုံးပြီး အမြောက်အမြားဒဏ်ရာရခဲ့ကြောင်း ၃၀-၁၀-၁၃ အင်တာနက်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

ထိုနေ့ညနေ ၇း၃၀ နာရီအတွင်း ရိုးစ်မြို့နယ်ခန်းမတွင် လစဉ်ပုံမှန် မြူနီစီပါယ်အစည်းအဝေးကျင်းပနေသည်။ မြို့နယ်အတွင်းရှိ စားဝတ်နေရေးနှင့် သာရေးနာရေးများကို မြို့မိမြို့ဖများ၊ အသင်းသားများ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်နေကြစဉ် လူရမ်းကားသေနတ်သမားတစ်ဦးသည် အစည်းအဝေးခန်းမရှိ မှန်ကာနံရံမှနေ၍ လူစုလူဝေးထဲ ပစ်ခတ်ရာ ပွဲချင်းပြီး လူသုံးဦးသေဆုံးပြီး တစ်ဦးကို ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် ဆေးရုံပို့သော်လည်း ဆေးရုံ၌ သေဆုံးခဲ့သည်။ လူအမြောက်အမြား ဒဏ်ရာရခဲ့ပြီး သုံးဦးမှာ သေဘေးနီးကြောင်း သတင်းက ဆိုသည်။ သေနတ်သမားသည် ထိုအခင်းဖြစ်နေရာအနီးမှာပင် အဆုံးစီရင်သွားသည်။ စိတ်ဝေဒနာရှင်တစ်ဦးဟု ဆိုသည်။ သေနတ်ပေါသော၊ လိုင်စင်ရလွယ်သော USA တွင် နှစ်စဉ်ဤကဲ့သို့ ရူးကြောင်ကြောင်သမားများကြောင့် လူပေါင်းထောင်ချီသေဆုံးနေသည်။

ညီမြင့်လွင်(မော်ကျွန်း)

Ref: Internet News, 1.11.2013

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြွေတစ်ကောင် လူနှစ်ယောက်

ဆွေမြင့်

တစ်ခုသော နွေရာသီနံနက်ခင်းတွင် သူ့ကို မွေးဖွားခဲ့သည်။ ဂူတစ်ဂူ၏အမှောင်ထဲရှိ ကြီးမားသောကျောက်တုံးများဝန်းကျင်၌ မွေးဖွားခြင်းဖြစ်သည်။ သူနှင့်အတူ အခြားသုံးဦးကိုလည်း မွေးဖွားခဲ့သည်။ ညီတစ်ယောက်နှင့် ညီမနှစ်ယောက်တို့ဖြစ်ကြသည်။

တစ်ဦးချင်း၏ အရှည်မှာ ၁၂ စင်တီမီတာမျှဖြစ်ပြီး၊ အရွယ်အစားမှာ သာမန်ခဲတံတစ်ချောင်း၏ လုံးပတ်ခန့် ဖြစ်သည်။

သူ့ဦးနှောက်သေးသေး၏ အသိဉာဏ်တိုးတက်မှုမှာ ပကတိ နှေးကွေးနေသည်။ သူ၏အရေခွံသည် ပါးလွှာ၍ အင်အားမရှိ။ မခိုင်ခံ့သေးချေ။ သူ့တွင် လက်မောင်းများဖြစ်စေ၊ ခြေထောက်များဖြစ်စေ လုံးဝမရှိ။ သူသိသမျှ အသိဉာဏ်မှာ ဤမျှသာဖြစ်သည်။

နေ၏အပူရှိန်သည် တိုတောင်းသောအချိန်အတွင်း သူ့ကို သေစေနိုင်သည်။ ထိုနည်းတူ အအေးဓာတ်လွန်ကဲခြင်းသည်လည်း သူ၏အသက်ကို အန္တရာယ်ဖြစ်စေနိုင်သည်။ အစားအစာမရခဲ့လျှင်လည်း သူသည် အာဟာရပြတ်၍ ငတ်မွတ်ခြင်းကြောင့် သေနိုင်သည်။ ရေမရရှိခဲ့သော် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ပကတိခြောက်ကပ်နေလိမ့်မည်။

အကယ်၍ လူတစ်ယောက်ကဖြစ်စေ၊ မြင်းတစ်ကောင်ဖြစ်စေ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို တက်နင်းမိခဲ့လျှင် သူကြေမွသွားနိုင်သည်။ အကယ်၍ မည်သူမဆို သူ့နောက်သို့ လိုက်ခဲ့သော် သူသည် လွတ်မြောက်သည့်တိုင်အောင် လျင်မြန်သွက်လက်စွာ ပြေးနိုင်စွမ်း မရှိသေး။

ထိုအကြောင်းအရာသည် မွေးမွေးချင်း ဖြစ်ခဲ့ရသော သူ့ဘဝအခြေအနေ တစ်ရပ်ပင်။ သို့ရာတွင် ဖြည်းဖြည်းချင်း တစ်စတစ်စ ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။ သူ၏အသက် မသေဆုံးမီ အပြောင်းအလဲများနှင့် အတွေ့အကြုံများက တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ပေလိမ့်မည်။

သူ၏ မေးရိုးများအတွင်း သီးသန့်နေရာ နှစ်ခုထဲတွင် စွမ်းအားပြင်းသော အဆိပ်များ ရှိသည်။ ထိုအဆိပ်ကို အခြားသတ္တဝါတစ်ကောင်ထဲသို့ ထိုးသွင်းရန် ရှည်မြချွန်ထက်သော အစွယ်များရှိသည်။ ထိုအဆိပ်နှင့် အစွယ်များ မရှိခဲ့ပါက ကမ္ဘာမြေပေါ်ရှိ အခြားအခြားသော အားကိုးရာအမဲ့ဆုံး သတ္တဝါများနည်းတူ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သူသည် အဆိပ်နှင့် အစွယ်တို့ ရှိနေသောကြောင့် အခြားသတ္တဝါများထဲတွင် အန္တရာယ်အကြီးဆုံး ဖြစ်နေလေသည်။

သူသည် မြွေမြီးခြောက်ပေါက်စဘဝမှ ဖြည်းဖြည်းချင်း အသိဉာဏ်များ တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သူ့အရောင်သည် ညိုမွဲမွဲဖြစ်သည်။ သူသည် ကျောကုန်းပေါ်တွင် မှန်ကူကွက်များရှိပြီး အဖြူရောင် အမြီးပိုင်းတွင် အနက်ရောင် ကွင်းငါးကွင်းပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ သူနေထိုင်ရာ ဂူထဲသို့ ကျောပေါ်၌ မှန်ကူကွက်များရှိသော အခြားမြွေ ၂၀၀ ခန့် လာရောက်နေထိုင်တတ်သည်။ အခြားကာလများတွင် ထိုကဲ့သို့သော မြွေအမျိုးအစား ၄၀ မျှသာ နေကြသည်။

သူတို့ကဲ့သို့ မြွေများသည် အချင်းချင်း မည်သို့သော အတူအညီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုင်စွမ်း မရှိကြပါချေ။ သူတို့က သားကောင်ရှာဖွေသောအခါ အဖော်မပါ တစ်ကိုယ်တည်းသာ အမဲလိုက်တတ်ကြသည်။ ရရှိသော အမဲကိုလည်း တစ်ယောက်တည်းစားသည်။ အကယ်၍ အခြားရန်သူ တစ်စုံတစ်ယောက်က သူတို့အထဲမှ တစ်ယောက်ယောက်ကို တိုက်ခိုက်ရန်မူခဲ့ပါက သူတို့အချင်းချင်း မည်သည့်အခါမှ ဝင်ရောက်ကူညီတိုက်ခိုက်ရိုး ထုံးစံ မရှိပါချေ။

သူ့ညီသည် သူ၏မိသားစုထဲတွင် ပထမဆုံး သေဆုံးသူဖြစ်သည်။ ထိုညီဖြစ်သူသည် သူတို့နေထိုင်ရာ ဂူထဲမှ အပြင်ဘက်သို့ မီတာရှစ်ဆယ်မျှ ထွက်သွားစဉ် သွက်လက်လျင်မြန်ဖျတ်လတ်သော ငှက်တစ်ကောင်က ပျံသန်းရာမှ မြင်သွားသည်။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ထိုးဆင်းလာ၍ စားသောက်ပစ်လိုက်သည်။ သူ၏ ညီမတစ်ယောက်သည်လည်း နောက်ထပ် အစားခံလိုက်ရပြန်သည်။

ဒုတိယညီမကို သုတ်ချီသွားသော ငှက်သည် ဒုတိယညီမ၏ ကိုယ်လုံးကို ထိုသို့ချီသွားစဉ် လေထဲတွင် အရှိန်ပြင်းစွာ လှုပ်ခတ်ခါယမ်းသွားသောကြောင့် သေသွားသည်။ ထိုအခါ စားသောက်ပစ်လိုက်လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ သူ၏ညီနှင့် ညီမနှစ်ယောက်စလုံး ငှက်တို့ သတ်စားချိန်တွင် သူသည် ကျောက်ဂူထဲတွင် အိပ်ပျော်နေသောကြောင့် လုံးဝမသိလိုက်ပါချေ။ အကယ်၍ သိခဲ့လျှင်လည်း သူ့အနေနှင့် မည်သို့မျှ အကူအညီပေးမည် မဟုတ်။

လောကကြီးထဲသို့ သူရောက်ရှိလာပြီး လေးရက်မြောက်သောနေ့တွင် သူသည် သူနေထိုင်ရာ ဝန်းကျင်ရှိ ကမ္ဘာလောကကြီးကို သူကိုယ်တိုင် လေ့လာကြည့်ရှုရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဂူထဲမှ ထွက်၍ ဖြူဖွေးသော သဲမြေရှိရာသို့ ဦးတည်ရွေ့လျားခဲ့သည်။

သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အရာခပ်သိမ်းကို နီးနီးကပ်ကပ် မြင်တွေ့နိုင်သည်။ ထိုအရာများ၏ အနံ့အသီးသီးကိုလည်း အနံ့ခံနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့အနေနှင့် မည်သည့်အသံကိုမှ လုံးဝမကြားနိုင်ပါချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့တွင် နားရွက်များ မရှိသောကြောင့်ပင်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူ၏မျက်လုံးနှစ်လုံး စပ်ကြား၏ အလယ်တွင် နက်ရှိုင်းသော တွင်းငယ်သဏ္ဌာန် အချိုင့်ရာလေးတစ်ခု ပါရှိသည်။ ထိုအရာသည် သူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင် အထူးအစိတ်အပိုင်းအဖြစ် တည်ရှိနေပြီး အခြားသတ္တဝါများ၏ ခန္ဓာကိုယ် အပူရှိန်ကို ခံစားသိရှိနိုင်သည်။

ညဉ့်နက်သန်းခေါင် တောအုပ်ကြီးထဲတွင် မည်မျှ မှောင်ပိန်းနေသည်ဖြစ်စေ သူတို့မျက်လုံးနှစ်လုံး၏ စပ်ကြား အလယ်တွင်ရှိသော အချိုင့်ရာလေးမှတစ်ဆင့် သိရသော အသိစွမ်းရည်ဖြင့် အခြားသတ္တဝါတစ်ကောင်သည် အနီးသို့ ရောက်ရှိလာကြောင်း သိနိုင်သည်။ ထို့ ပြင် ... သတ္တဝါ၏ အရွယ်အစား မည်မျ... ကြီးမားကြောင်းကိုလည်း သိနိုင်... သေးသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အတွင်... ထိုအချိုင့်ရာလေးသည် နားရွက်မျ... ရှိသည်ထက် ပို၍အသုံးဝင်နေသည်...

သူ့တွင် အံ့ဩစရာကောင်... သော လျှာတစ်ချောင်း ရှိသည်... တောထဲသို့ သူသွားနေစဉ်အတော... အတွင်း ပါးစပ်ထဲမှ လျှာကို မကြ... ခဏ လှစ်ခနဲ လှစ်ခနဲ ထုတ်လိုက်... သွင်းလိုက် ပြုလုပ်နေလေ့ရှိသည်... စင်စစ်အားဖြင့် သူမျက်စိများ၊ သူ... နှာခေါင်းနှင့် မျက်စိနှစ်လုံး၏ အလယ်... ရှိ အချိုင့်လေးတို့မှ အဓိပ္ပာယ် မဖော်... နိုင်သမျှကို ထိုလျှာဖြင့် သိနိုင်သည်...

သူသည် ယခုအခါတွင် ဆာ... လောင်နေသည်။ ထို့ကြောင့် စား... စရာရှာဖွေရန် ဂူထဲမှ ထွက်လာ၍... ကမ္ဘာကြီးကို ကြည့်သည်။ သူ... ဆာလောင်မှုကို ဖြေဖျောက်နိုင်မ... အတွက် သူ့ထက်ငယ်သောသတ္တဝါ... တစ်ကောင်ကို သတ်ဖြတ်စားသော... ရတော့မည်။

ထိုအခိုက်အတန့်တွင် သဲမြေ... ပေါ်တွင် အငယ်စားတစ်ကောင်... မြင်လိုက်ရသည်။ ထိုအခါ သူသည်... လျှပ်ပြက်သည့်ပမာ မြန်ဆန်စွာလှု... ရှားလိုက်သည်။ သူသည် ပုတ်သင်... ညိုကို ကိုက်စားလိုက်သော တစ်ချိ... တည်းမှာပင် သူ၏အဆိပ်ကို ... သင်ညိုအငယ်စား၏ ခန္ဓာကိုယ်... သို့ ထိုးသွင်းပြီးသား ဖြစ်သွားသည်...

www.burmeseclassic.com

င်စစ်အားဖြင့် ထိုပုတ်သင်ညိုသည် သူ၏ ပထမဆုံး ညနေစာဖြစ်သည်။

*** *** ***

သူ၏ဘဝ အစပိုင်းဖြစ်သော နှစ်နှစ်တာ အချိန်ကာလအတွင်း သူ့ခန္ဓာကိုယ် ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးမှုနှုန်းမှာ အလွန်တရာ မြန်ဆန်ခဲ့သည်။ သူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာတွင် အရစ်ကွင်းပေါင်း သယ့်နှစ်ကွင်း ရှိလာလေပြီ။ သူ၏ စွမ်းရည်မှာ အထူးတလည် ထက်မြက်လာခဲ့သည်။ အခြားစွန်ရဲများ၊ တောရိုင်းတိရိစ္ဆာန်များ၊ ဝံပုလွေများ၊ မြေခွေးများနှင့် အစွယ်ချွန်ထက်သော ကြောင်ရိုင်းများ စသည်တို့သည် သူ့အနီးသို့ မချဉ်းကပ်နိုင်ကြပဲ အဝေးမှသာ အလစ်ချောင်းနေကြပါသည်။ ထိုသို့ ချောင်းနေစဉ်အပေါ အတွင်း သူ့အစာဖြစ်သွားကြသော တိရိစ္ဆာန်များလည်း ရှိသည်။

သူ့အသက် ၁၂ နှစ်ပြည့်ခဲ့သောအခါ သူ၏အလျားမှာ နှစ်မီတာမက ရှည်လာသည်။ သူသည် ပထမဆုံးအကြိမ် အရေခွံလဲစဉ်က အလေးသူငယ်အရွယ်မျှသာ ရှိသောကြောင့် သူ့ကိုယ်သူ ဘာဖြစ်မှန်းမသိချေ။ သူ့မျက်လုံးများကို အရေခွံက မှိုးတိမ်သဖွယ် ဖုံးအုပ်သွားသောကြောင့် ဘာကိုမှ မမြင်ရပါချေ။ သူ့အရေခွံသည် ထူ၍ခြောက်သွေ့နေသည်။ ထိုသို့ အရေခွံလဲနေစဉ် သူ၏ အနုံ့ခံသော နှာခေါင်းနှင့် မျက်စိနှစ်လုံးကြားရှိ အချိုင့်ငယ်တို့က အလုပ်မလုပ်ကြပါချေ။ ထိုအခါ သူသည် အရေခွံအတွင်းမှ ထိုးထွက်ခြင်းကိုသာ လုပ်လိုက်ရသည်။

ထိုသို့ အရေခွံအတွင်းမှ ထိုးထွက်ရာတွင် သူ၏နှာခေါင်းကို သစ်ပင်တစ်ပင်နှင့် ဖြည်းဖြည်းချင်း ပွတ်ရသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ခြောက်သွေ့နေသော အရေခွံဟောင်းကို သူ၏ ဦးခေါင်းပေါ်မှ ထိုးထွက်သောအခါ ကျောက်သားစိုင်များဖြစ်စေ၊ သစ်ပင်ငယ်များကိုဖြစ်စေ လှူပ်ရှားပွတ်တိုက်၍ သူ၏အရေခွံထဲမှ ခါထုတ်လိုက်ရသည်။

အမဲလိုက်ခွေးကြီး
အနေနှင့်
သွေးကြောထဲသို့
အဆိပ်အပြင်းစားများ
ရောက်ရှိသွားသောအခါ
မြွေကို ကမန်းကတန်း
လွှတ်ချသည်။
နာကျင်မူးဝေစွာ
ထွက်ပြေးသွားသည်။
သို့ရာတွင် သူနေထိုင်ရာ
အိမ်အဆောက်အဦးသို့
မရောက်မီ
ဇိဝိန်ကြွေသွားလေသည်။

ထိုအခါကျမှ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ဖြစ်သွားပြီး အရေခွံအသစ်က တောက်ပပြောင်ချောစွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ သူ့နှာခေါင်းမှ အနံ့ခံအာရုံက ပြန်လည်ကြည်လင်လာပြီး မျက်လုံးနှစ်လုံး အလယ်စပ်ကြား နေရာရှိ အချိုင့်ငယ်သည်လည်း ယခင်ထက်ပို၍ အခြားသတ္တဝါများ၏ အပူရှိန်ကို သဲသဲကွဲကွဲ တိတိကျကျ ခံစားသိရှိနိုင်သည်။

ကျန်သော သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး နှစ်စဉ် သုံးလေးကြိမ် အရေခွံလဲလေ့ရှိသည်။ အရေခွံလဲပြီးတိုင်း သူ၏အရေခွံကို အရေခွံလဲသည့်နေရာတွင်ပင် စွန့်ပစ်ထားခဲ့လေ့ရှိသည်။ သူ့အသက် နှစ်ဆယ်ကျော်သောအခါ သူ၏စွမ်းရည်က အထက်ဆုံး ဖြစ်လာသည်။ အခြားသတ္တဝါမှန်သမျှကို အသက်အန္တရာယ် ပေးနိုင်သူ ဖြစ်လာသည်။ ထိုအချိန်ကာလတွင် သူ၏အလျားမှာ နှစ်မီတာခွဲ ရှည်လာခဲ့သည်။ အလေးချိန်အားဖြင့် ခြောက်ကီလိုဂရမ် လေးသည်။ သူ၏ကမ္ဘာသည် တစ်ကီလိုမီတာမျှ ကျယ်ပြန့်သည်။

သူသည် ပူပြင်းသောနေရောင်ခြည်အောက်မှ လွတ်မြောက်ရန် ပုန်းခိုရမည့်နေရာများ ရှိသည်။ ထို့ပြင် အစာကိုရှာဖွေရာတွင် အမဲလိုက်ရမည့် နေရာများကိုလည်း သူသိနေလေပြီ။ ထိုနေရာတွင်ရှိသော သတ္တဝါများအားလုံးကိုလည်း သူသတ်နိုင်စွမ်းရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ၏ အပျော်ရွှင်ဆုံးကာလနှင့် သူ၏ကမ္ဘာတွင် ဘုရင်တစ်ဆူအဖြစ် မင်းမူနေနိုင်လေပြီ။ သို့ရာတွင် တောရိုင်းတိရိစ္ဆာန်များ၏ မင်းမူနိုင်ခွင့်သည် အချိန်ကာလအားဖြင့် အလွန်တရာရှည်ကြာခြင်း မရှိတတ်ပါချေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အန္တရာယ်သည် အသွင်သဏ္ဌာန် ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့် မကြာခဏ ကြုံတွေ့ရလေ့ရှိသည်။

လူသားများသည် စည်ကားမွန်းကျပ်နေသော မြို့ပြများကို စတင်၍ စွန့်ခွာလာကြသည်။ သူနေထိုင်ရာ တောထဲသို့ လမ်းများဖောက်ခြင်း၊ အိမ်များ တိုက်များ ဆောက်ခြင်း စသည်ဖြင့် လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လာကြသည်။ မြေအောက်ထဲသို့ တူးဆွလျက် ရေများကို ထုတ်ယူသုံးစွဲကြသည်။ မြေဆီလွှာပေါ်တွင် သီးနှံပင်များ စိုက်ပျိုးကြသည်။ ထိုအချိန်အခါမှစ၍ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း မြွေအသေကောင်များကို ကားလမ်းသစ်များပေါ်တွင် တွေ့ကြရသည်။ တန်ချိန်လေးလံသော ဝန်များ သယ်ဆောင်လာသည့် ကားများ၏ ဘီးတို့က မြွေများကို ဖိနင်းခြေမွခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုနှစ် နွေရာသီ အချိန်ကာလအတောအတွင်း သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် ခွေးတစ်ကောင်ကို ပထမဆုံးအကြိမ် တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ ယခင် တောအုပ်ထဲတွင် တွေ့လေ့ရှိသော တောခွေး၊ မြေခွေး၊ ဝံပုလွေတို့နှင့် အမျိုးအစားချင်းမတူသော အမဲလိုက်ခွေးသမင် အမျိုးအစား ဖြစ်သည်။ တောခွေးများထက် အလုံးအထည်၊ အရပ်အမောင်း ပို၍မြင့်မားပြီး ခွန်အားကြီးမား သန်စွမ်းပုံရသည်။

သူ့ကို တွေ့လိုက်သောအခါ အမဲလိုက်ခွေးကြီးက မာန်ဖီသည်။ ပါးစပ်ဖြဲလျက် ထက်မြက်သောသွားများကို ပြသည်။ ထိုအခါ သူသည် အသွက်လက်ဆုံး လှုပ်ရှားမှုဖြင့် အမဲလိုက်ခွေးကြီး၏ အောက်မေးရိုး တစ်နေရာကို ထိရောက်စွာ တိုက်ခိုက်သည်။ ရှည်သွယ်ချွန်မြသော သူ့အစွယ်သည် ခွေးကြီး၏ အရေခွံထဲသို့ နက်ရှိုင်းစွာ စူးဝင်သွားစဉ် သူ့အဆိပ်ကို သွင်းပေးလိုက်သည်။

အမဲလိုက်ခွေးကြီးသည် နာကျင်စွာ အော်မြည်လျက် သူ့အနီးဝန်းကျင်မှ ထွက်ပြေးသွားသည်။ ထို့နောက် မြွေကိုက်ခံရသော မေးရိုးကို သဲပြင်နှင့် ပွတ်တိုက်နေသည်။ မကြာမီ နောက်ထပ်တိုက်ပွဲတစ်ခု ထပ်မံဖြစ်ပွားသည်။

အမဲလိုက် ခွေးတစ်ကောင်သည် ပါးစပ်ကြီးကို ကျယ်ပြန့်စွာ ဟလျက် မြွေ၏ခန္ဓာကိုယ် အလယ်ပိုင်းသို့ သွားများမြှုပ်သည်အထိ ကိုက်ခဲသည်။ ထို့နောက် မြွေ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို လေထဲသို့ ဆွဲမြှောက်ခါယမ်းရန် ကြိုးစားသည်။ သို့ရာတွင် မြွေသည် လည်ပြန်လှည့်၍ ခွေး၏ ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့အပြား ထိရာမ[illegible] သို့ အစွယ်ဖြင့် ပေါက်သည်။ အ[illegible] များ ထိုးသွင်းသည်။ ပထမအခ[illegible] မှာ ခွေးကြီး၏ ခြေထောက်၊ [illegible] နောက် ခွေး၏ဝမ်း ဗိုက်၊ ခွေးမ[illegible] လုံး စသည်တို့တွင် အဆိပ်များ [illegible] သွားကြသည်။

အမဲလိုက်ခွေးကြီး အနေ[illegible] သွေး ကြောထဲသို့ အဆိပ်အပြင်း[illegible] များ ရောက်ရှိသွားသောအခါ မြွေ[illegible] ကမန်းကတန်း လွှတ်ချသည်။ [illegible] ကျင်မူးဝေစွာ ထွက်ပြေးသွားသည[illegible] သို့ရာတွင် သူနေထိုင်ရာ [illegible] အဆောက်အဦးသို့ မရောက်မီ [illegible] ကြွေသွားလေသည်။

မြွေကြီးသည်
အခြားတစ်နေရာမှ
ပြန်လာသောအခါ
လိုဏ်ဂူတစ်ခုလုံး
ကျည်ဆန်ရာ ဗရပွဖြင့်
ပြိုကျပျက်စီးလျက်
ဇီဝိန်ကြွေနေသော
မြွေအများအပြားကို
တွေ့လိုက်ရသည်။
ယင်းဖြစ်ရပ်ကြောင့်
မြွေဆိုးကြီး၏လျှာသည်
ပါးစပ်အတွင်းမှ
ဝင်လိုက် ထွက်လိုက်ဖြင့်
လှုပ်ရှားမှု မြန်ဆန်နေသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခွေး၏ပိုင်ရှင်သည် သူ၏အမဲလိုက်ခွေးကြီး နှစ်ကောင်စလုံး သေဆုံးနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ အံ့သြသွားသည်။ သာမာန်ထက် ပို၍ကြီးမားလျက် အစွမ်းထက်သော မြွေအမျိုးအစား ဖြစ်သောကြောင့်သာ သူ၏ခွေးကြီး နှစ်ကောင်ကို သတ်ဖြတ်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ရမည်ဟူ၍ သဘောပေါက်သည်။ ထိုမြွေသည် တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်တွင် သူ၏သားသမီးငယ်များသာမက လူကြီးသူမများကိုပင် သတ်နိုင်သေးလိမ့်မည်။ ထိုမြွေဆိုး၏အန္တရာယ်ကို အပြတ်ရှင်းမှ ဖြစ်တော့မည်ဟု သန္နိဋ္ဌာန်ချလိုက်လေတော့သည်။

+++ +++ +++

နောက်နေ့မှစ၍ စုစုပေါင်း အမဲလိုက်သမား ခုနစ်ယောက်သည် အမဲလိုက်သေနတ် ပြောင်းရှည်ကိုယ်စီဖြင့် နွေရာသီတစ်လျှောက်လုံး တွေ့သမျှ မြွေများကို ပစ်သတ်ခဲ့ကြသည်။ နွေရာသီကုန်ဆုံးသောအခါ စုစုပေါင်း မြွေဆိုး ၂၉ ကောင်ကို သုတ်သင်နိုင်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အမဲလိုက်ခွေးကြီးနှစ်ကောင်ကို ဇီဝိန်ချွေခဲ့သော မြွေကြီးသည် ဆောင်းဦးပေါက်ရာသီအထိ လွတ်မြောက်နေဆဲပင်။

အမဲလိုက်သမားများသည် မြွေဆိုးကြီးနေသော လိုဏ်ဂူကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ လိုဏ်ဂူတွင်း၌ မှောင်မည်းထွေးထွေး ဖြစ်သည်။ လိုဏ်ဂူထဲတွင် ပထမဆုံးတွေ့လိုက်ရသော မြွေသုံးကောင်သည် အမဲလိုက်သမားများ၏ လက်ချက်ကြောင့် အသက်နှင့် ခန္ဓာကိုယ် အိုးစားကွဲသွားကြသည်။ လိုဏ်ဂူထဲသို့ အဆက်မပြတ် တရစပ် ပစ်သွင်းလိုက်ကြသော သေနတ်ကျည်ဆန် ထိပ်ဖူးများကြောင့် လိုဏ်ဂူတွင်းရှိ လက်ကျန်မြွေအားလုံး တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုအခိုက်အတန့်တွင် မြွေဆိုးကြီးသည် လိုဏ်ဂူပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှိမနေပါချေ။ ထိုမြွေကြီးသည် အခြားတစ်နေရာမှ ပြန်လာသောအခါ လိုဏ်ဂူတစ်ခုလုံး ကျည်ဆန်ရာ ဗရပွဖြင့် ပြိုကျပျက်စီးလျက် ဇီဝိန်ကြွေနေသော မြွေအများအပြားကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ယင်းဖြစ်ရပ်ကြောင့် မြွေဆိုးကြီး၏လျှာသည် ပါးစပ်အတွင်းမှ ဝင်လိုက်ထွက် လိုက်ဖြင့် လှုပ်ရှားမှု မြန်ဆန်နေသည်။

မြွေဆိုးကြီးသည် ပြိုပျက်နေသော လိုဏ်ဂူတွင်းသို့ မဝင်နိုင်တော့ဘဲ လိုဏ်ဂူအပြင်ဘက်တွင် အိပ်စက်ခဲ့ရသည်။ နံနက်ခင်း၏ နေရောင်ခြည်က သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ထိတွေ့လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူနိုးလာသည်။ နေရောင်ခြည်သည် တစ်စတစ်စ ပူပြင်းလာသည်။ မြွေဆိုးကြီးသည် နေရောင်ခြည်၏ ထိတွေ့မှုကို ရှောင်တိမ်း၍ အမှောင်ရိပ်ရှိရာသို့ တိုးဝင်မှသည်။

မကြာမီ သူ၏မျက်လုံးတစ်စုံကြားရှိ အချိုင့်ရာလေးသည် အန္တရာယ်၏ သင်္ကေတအဖြစ် သက်ရှိသတ္တဝါတစ်စုံတစ်ယောက်ထံမှ ခန္ဓာကိုယ်အပူငွေ့ရရှိကြောင်း သတိပေးသည်။

မြွေဆိုးကြီးသည် တုံ့ခနဲ ဖြစ်နေရာမှ ဦးခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ကြွလိုက်သည်။ သူ၏ရှေ့တူရူ မျက်နှာမူရာတွင် အပူငွေ့ထွက်ပေါ်နေသော သက်ရှိသတ္တဝါနှစ်ခုကို မြင်လိုက်ရသည်။ သို့ရာတွင် မည်သို့သော သတ္တဝါဟူ၍ သူလုံးဝမသိ။ သူ့ဘဝသက်တမ်းတစ်လျှောက်တွင် လူကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မတွေ့စဖူး။

"အဲဒါကြီးက ဒီနယ်မြေတစ်ခုလုံးမှာ ရှိရှိသမျှ မြွေတွေအားလုံးရဲ့ ဘုရင်ဖြစ်မယ်ကွ။ တို့ရောက်လာတာ အတော်ပဲ"

အမဲလိုက်သမား တစ်ယောက်က သူ့အဖော်ကို လှမ်းပြောလိုက်ပြီးနောက် သေနတ်ပြောင်းကို သွက်လက်စွာ ကြွလိုက်သည်။ မြွေဆိုးကြီးရှိရာသို့ တည့်မတ်စွာ ထိုးချိန်လျက် သေနတ်မောင်းခလုတ်ကို တည်ငြိမ်စွာ ညှစ်ဆွဲလိုက်လေသည်။

ဤသည်ပင်လျှင် မြွေကြီးတစ်ကောင် ဘဝနိဂုံးအဆုံးသတ်ဖြစ်လေသတည်း။

ဆွေမြင့်

---

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖော်ကောင်

မော်တင်သိန်းဇော်ဇ

သက္ကရာဇ် ၁၉၀၀ ပြည့်လွန် ကာလ၊ တစ်ခုသော ဆောင်းဦးပေါက် နေ့တစ်နေ့၏ လင်းအရုဏ်တက်ချိန် နံနက်တွင် ကျွဲကြီးအမည်ရှိ ကမ္ဘာကျော် ရွှေတွင်းကြီးဆီသို့ အလုပ်သမားများ အား ပို့ဆောင်ပေးမည့် ခေါင်းပြာပြာ ရထားတွဲရှည်ကြီးသည် ကျည်ဆန် ရထားသို့နှယ် စက်ကုန်တင်၍ ဥသြ သံရှည်ကြီးကို ဆွဲငင်ပြီး တရကြမ်း အရှိန်ပြင်းစွာနှင့် မောင်းနှင်လာခဲ့လေ သည်။ တွဲထဲတွင် ကြက်ခြင်းထဲက ကြက်တွေလို ငါးပိ၊ ငါးချဉ်သိပ်သည့် နှယ် ပြွတ်သိပ်ကျပ်ညပ်စွာ ပူးကပ်၍ လိုက်ပါခဲ့ကြရ၍ ဘေးနားဆီက တိုယ်ချင်းထပ်ထပ် ပူးကပ်ထိစပ်သော အလုပ်သမားတို့၏ ညစ်ပတ်နံဟောင် ဆိုးဝါးလှသော ကိုယ်နံ့ အနံ့အသက် ဆိုးများနှင့် ချွေးနံ့ဆိုးများကိုလည်း ဂရု မစိုက်၊ စိတ်မညစ်ညူးနိုင်။ ဝင်ရမည့် အန္တရာယ်ကြီးမားလှသော အသက် အန္တရာယ်ကိုစွန့်ကာ လုပ်ဆောင်ရ မည့် ရွှေတွင်းတူးရမည့် အလုပ် အကိုင်ဆိုးကြီးကိုလည်း အာရုံမဝင် စားနိုင်။ မစဉ်းစား၊ မကြောက်လန့်၊ တွေးမပူ၊ မစိုးရိမ်နိုင်။ ထိုအတူ ရထား လမ်းဘေးတစ်လျှောက် ဝဲယာနံဘေး နားဆီတစ်ဝိုက်တို့က အင်မတန်မှ လှပ ဝေဆာ ယမ်းနွဲ့နေကြသော နေကြာ ပန်းခင်းများ၊ အရောင်အသွေးစုံ ပန်း ခင်းများကိုလည်း ပသာဒအလှအဖြစ် မခံစား၊ မရှုစား၊ မကြည့်နိုင်ရှာဘဲ ရွှေတွင်းတူးသမား လုပ်သားအိုကြီး 'စမစ်'သည် ယနေ့နံနက် ရွှေတွင်းဆီ သို့ ရထားစီးခါနီးဖြစ်ရာ နေအိမ်က မိမိအထွက်၌ မိမိကို ပွေ့ဖက်ကာ "အဖေ . . . အမြန်ဆုံးပြန်လာနော်။ အဖေမရှိရင် အဖေ့မိန်းမကြီးက ကျွန်တော့်ကို အလွန်ရိုက်ပြီး နှိပ်စက် တာ။ အဖေသာကြာနေခဲ့ရင် ကျွန် တော့်ကို သတ်ချင်တောင် သတ်မှာ အဖေရယ်"ဟု ငိုယိုကာ မျက်ရည် လည်ရွဲနှင့် ဝမ်းပန်းတနည်းပင် အတန် တန် အဖွဖွမှာ မှာလိုက်ရှာသော မိမိ ၏ မိတစ်ဆိုးသားကလေး 'ဂျွန်' ကလေးကို သနားစဖွယ် တရေးရေး နှင့် မြင်ယောင်လာရင်း မချိတင်ကဲ ကြေကွဲဝမ်းနည်းမိရှာလာလေသည်။ မျက်ရည်စို့လာလေသည်။

ငယ်ချစ်ဦးလည်းဖြစ်၊ ငယ်လင်၊ ငယ်မယား ဇနီးချောကလေးလည်း ဖြစ်သော မိမိ၏ ချစ်ဇနီးဖြစ်သော ဂျွန်ကလေး၏ မိခင်ရင်းဖြစ်သူမှာ ဂျွန် ကလေးငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်၊ မထင်မှတ်ဘဲ ကင်ဆာ ရောဂါဆိုးကြီးနှင့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရှာ လေသည်။ ရုပ်ကချော၊ သဘော မနောကလည်းကောင်း၊ အပြုအစုက လည်း အလွန်ကောင်းသလို၊ မိမိကို လည်း အလွန်တရာမှ ချစ်ခင်အား ထားရှာသော အဖိုးတန်လှသည့် ချစ် ဇနီးကောင်း တိမ်းပါးသွား၍ 'စမစ်'မှာ အရှုံးကြီးတစ်ပိုင်းနှယ် တလွမ်းလွမ်း တဆွေးဆွေး အသည်းကွဲဘဝနှင့် မယားတရှုံးကြီးဘဝနှင့် နှမြောတသ ယူကျုံးမရ ဖြစ်ရကာ အရက်သေစာ နှင့်သာ ကုစားဖြေသိမ့် အစားထိုးရင်း နှင့် ယစ်ထုပ်ကြီးတစ်ဦးအဖြစ်သို့ နှစ်ကာလအတော်ကြာကြာမျှ ခံစား ပျက်စီး၍ ရောက်ရှိခဲ့ရရှာသည်။

ယင်းသို့ 'စမစ်'အနေနှင့် ယစ် ထုပ်ကြီးဖြစ်ရင်းမှ ယခုလက်ရှိ ဒုတိယ ဇနီးဖြစ်သူအား အရက်မူးလွန်၍ နယ် ကျွံမှားယွင်းမိရာမှ ရုတ်ချည်း ကောက် ကာငင်ကာနှင့် မေတ္တာရင်း အခြေမခံ ဘဲ ယူခဲ့မိလေသည်။ အိမ်ထောင် အထူ မှားခဲ့ရှာလေသည်။

'စမစ်'၏ ဒုတိယဇနီး 'ဂျွန်' ကလေး၏ မိထွေးဖြစ်သူ မိန်းမဆိုးမှာ ရွှေတွင်းတူး အလုပ်သမားခေါင်း၏ သမီးတစ်ဦးဖြစ်ကာ ဘမျိုးဘိုးတူ မျိုး ဆက်ယူ ဆိုစကားအတိုင်း ရုပ်ရည်သာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုးဝါးအကျည်းတန်လှသလို၊ မိုက်ရိုင်း ရုန့်ရင်းသည်။ ခြေရဲ၊ လက်ရဲ၊ နှုတ်ရဲ၊ စိတ်ရဲလှကာ ဆဲဆိုသန်သည်။ သွေးသားရာဂ ဆူပွက်လွန်ကဲ ထကြွသည်။ သတ်ရဲ၊ သေရဲသည်။ ကရုဏာ၊ အသိအလိမ္မာ နည်းပါးသူဖြစ်၍ လိမ္မာရေးခြားရှိ၍ အေးချမ်းလှသော လင်ပါးသား 'ဂျွန်'ကလေးကို သားကဲ့သို့ သဘောမထားနိုင်ဘဲ၊ မကြင်နာဘဲ 'စမစ်'ရှေ့တွင်ပင် 'ဂျွန်'ကလေးကို ဆဲရေးရိုက်နှက် အပြစ်ရှာတတ်လေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ဆိုလျှင် အရက်မူးလွန်ကာ "ရှင့်သားကို ကျွန်မ တစ်နေ့ကျရင် သတ်ပစ်မှာ၊ စောင့်ကြည့်စမ်းပါ"ဟုပင် 'စမစ်'ကို ဒေါသတကြီးကြီး၊ လက်ညှိုးတငေါက်ငေါက်နှင့် ခြိမ်းခြောက်၊ ဖွင့်ဟတတ်ခဲ့လေသည်။ ထိုမျှသာမက 'စမစ်'၏ ပထမဇနီးဖြစ်သူ မွေးခဲ့သော ချစ်စရာကောင်းကာ အလွန်လိမ္မာတတ်သိသော ဘော်ဘီအမည်ရှိ အဟိတ်တိရစ္ဆာန် ခွေးကလေးကိုလည်း 'ဂျွန်'ကလေးနည်းတူပင် တန်းတူထား၍ ရိုက်နှက်နှိပ်စက်လေ့လည်း ရှိတတ်ခဲ့လေသည်။ သတ်ပစ်မည်ဟုလည်း ကြုံးဝါးခဲ့ပြန်သည်။

မိထွေးဖြစ်သူ မိန်းမဆိုးက 'ဂျွန်' ကလေးနှင့် ခွေးလေးဘော်ဘီတို့ကို မုန်းတီးရိုက်နှက် အပြစ်ရှာနေရခြင်းဟူသည် လျှို့ဝှက်အဓိကအကြောင်းအချက် အခြေအနေပုန်းတစ်ရပ်သည်လည်း သူတို့သုံးဦးကြားတွင် လျှို့ဝှက်သိပ်သည်း နက်ရှိုင်းစွာမျှ ရှိနေလေသည်။ ရှိနေ၊ ကြုံနေ၊ ဖြစ်တည်နေရသော မနှစ်မြို့စရာ၊ ရွံရှာစရာ၊ စက်ဆုပ်စရာ အလွန်ကောင်းလှသည့် လျှို့ဝှက်အကြောင်းဖြစ်အင်ပုန်းကတော့ စမစ်တစ်ယောက် ရွှေသွားတူးနေက မိန်းမဆိုးဖြစ်သော မိထွေးသည် မောင်ငယ်အမည်ခံသော လင်ငယ်ဖြစ်သည့် လူငယ် ဒုစရိုက်သမားလေး တစ်ဦးနှင့် ချိန်းဆိုကာ မီးကုန်ယမ်းကုန်မျှ ဖောက်ပြန်ဖျော်ပါး ကာမဂုဏ်ကြူးတတ်ခြင်းတို့ကို 'ဂျွန်'ကလေးနှင့် ခွေးကလေးဘော်ဘီတို့က ရိပ်စားသိနားလည်နေကြခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

လူမမည်ကလေးသူငယ်လေးဖြစ်သော 'ဂျွန်'ကလေးက မိထွေးနှင့် လာလာပြီး ဖောက်ပြန်ဖျော်ပါးတတ်သော မိထွေး၏ လင်ငယ်ကို စိတ်စိတ်

ချင်း စကားပြောဆိုသလို၊ မနှစ်
သလို ခွေးကလေး ဘော်ဘီကလ
လင်ငယ်ကို အလစ်ချောင်းကာ
တိုင်း အသေပင် အသဲအမဲပင် ကို
တတ်၊ ဟောင်တတ်၊ ရန်မူတတ်သည်

တစ်ခါတုန်းကဆိုလျှင် ဘော်
လိုက်၍ အသက်လုကာ ခွေးပြေး
ဝက်ပြေး ပြေးရရှာသော လင်ငယ်
သူက ဒေါသူပုန်ထလျက် "ခင်ဗျား
ရဲ့ လင်ပါသားယုတ်ကလေးနဲ့
ယုတ်မာကို အမြန်ပဲ တစ်ခါတည်း
ပစ်တော့ဗျာ။ အဘိုးကြီးအလစ်
တုန်းကလေးမှာ ကောင်းကော
မတွေ့ကြရဘူး။ ခင်ဗျားမရှင်း
တော့ ကျုပ်လက်ယားနေပြီ။
ကောင်စလုံးကို ကျုပ်ကိုင်လိုက်
မယ်"ဟုပင် ဖောက်ပြန်နေသူ

လင်ပါးသား 'ဂျွန်'ကလေးကို သားကဲ့သို့ သဘောမထားနိုင်ဘဲ၊ မကြင်နာဘဲ 'စမစ်'ရှေ့တွင်ပင် 'ဂျွန်'ကလေးကို ဆဲရေးရိုက်နှက် အပြစ်ရှာတတ်လေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ဆိုလျှင် အရက်မူးလွန်ကာ "ရှင့်သားကို ကျွန်မ တစ်နေ့ကျရင် သတ်ပစ်မှာ၊ စောင့်ကြည့်စမ်းပါ"ဟုပင် 'စမစ်'ကို ဒေါသတကြီးကြီး၊ လက်ညှိုးတငေါက်ငေါက်နှင့် ခြိမ်းခြောက်၊ ဖွင့်ဟတတ်ခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သ်က မိထွေးအား ရာဇသံဖိအား ကြီးကို ပေးခဲ့ဖူးလေသည်။ ဝမ်းရေး နှင့် နေအိမ်မှာမရှိတတ်သော စမစ် မှာတော့ အတွင်းရှုပ် မိသားစု ရေး သပွတ်အူကိစ္စကို ဘာတစ်ခု ကိုမျှ အလျဉ်းမျှပင် မသိရှာချေ။ ည်းကျိုးထမ်းနေရသော ငမိုက်သား ယ်ပင် ရှိနေရတော့သည်။

"အဆိုးထဲက အကောင်းဖြစ်" ဆိုစကားအတိုင်း ယခုနှစ်မှာ ဒီတစ်ခါ တော့ စမစ်သွားလုပ်ကိုင်နေသော ရွှေတွင်းကြီးအနေနှင့် ရွှေကြောကြီးကို ဆွဖော်ထုတ်မိကြကာ အောင်ပွဲ ကြီးခံလေတော့သည်။ ရွှေတူးရာသီ ကုန်၍ စခန်းသိမ်းချိန်မှာတော့ စမစ် သည် စုဆွေလစာများ၊ ဆုကြေးငွေ များ၊ အပိုကြေးများ၊ ဆုမဲလက်ဆောင် များကို ပိုက်ကာ သားကလေး'ဂျွန်'၊ ဇနီးသည်ဖြစ်သူနှင့် ခွေးကလေး ဘော်ဘီကို တသမြင်ယောင်လျက် တွေ့ချင်ဇောကပ်ပြီး နေအိမ်ဆီသို့ ဒုန်းစိုင်းကာ အပြေးအလွှားနှင့်ပင် ပြေးပြန်လာရှာလေသည်။ သားလေး အတွက် မုန့်ပဲသရေစာနှင့် ကစားစရာ များ၊ ဇနီးအတွက် ဂါဝန်နှင့် အစား အသောက်စုံတဝနှင့် အဝတ်အစား များ၊ ခွေးကလေးဘော်ဘီအတွက် အမဲသားဘူးများကိုလည်း တနင့်တပိုး င် ဝယ်ခြမ်းလာရှာလေသည်။

စမစ်အနေနှင့် အိမ်သို့ ပြန်ချင် ဇောနှင့် အပြေးအလွှား အမောတ ကော ပြေးပြန်လာသော်လည်း အိမ် ရောက်သော် စမစ်မှာ အတွေ့ချင်ဆုံး ဖြစ်ရသည့် သားကလေး 'ဂျွန်'ကို မတွေ့ရ၊ မမြင်ရရှာချေ။ အတင်းခုန် ကာ ဖက်တွယ်၍ နမ်းရှုပ်နှုတ်ဆက် ရှာသည့် ခွေးကလေးဘော်ဘီကိုသာ တွေ့ရ၍ စမစ်သည် ဇနီးသည်ကို အလျင်စလို အငမ်းမရနှင့် မေးမြန်း လေရာ ဇနီးသည်က သူမသိ၊ အလုပ် နဲ့မို့ ကြည့်မနေနိုင်၊ ရွာထဲကို လျှောက် ကမြင်းနေတာ၊ လည်နေတာပဲဖြစ် မယ်လို့ စမစ်ကို နှုတ်သီးကောင်းလျှာ ပါးနှင့်ပင် ရိုင်းပျစွာပင် မာန်မဲဟိန်း ဟောက်၍ ပြန်လည်စီးရန်တွေ့ကာ ဖြေကြားတုံ့ပြန်လေသည်။ တုံးတိကြီး ဖြေလေသည်။

စမစ်သည် စိတ်ထိခိုက်မိသလို စိတ်ပူမိပြီးမှ ရွာထဲဆီသို့ အပြေး အလွှား အမောတကောနှင့် တစ်ဟုန် ထိုး တန်းပြေးတော့ကာ သားဖြစ်သူ ကို ရှာဖွေလေသည်။ ညနေသာ ရောက်လာသည်၊ 'ဂျွန်'ကလေးကို အလျဉ်းမတွေ့ရ။ သတင်းအစအန ပင် မရ။ စမစ်သည် မောလည်းမော ပန်း၊ ဆာလည်းဆာလောင်လာ၍ နေ အိမ်ဆီသို့ အပြေးပြန်လာခဲ့လေသည်။ ဇနီးဖြစ်သူက ထမင်းစားရန် မခူးမခပ် ပေး၍ စမစ်သည် အိမ်သို့ပြန်ရောက် သော် မီးဖိုထဲတွင် ကိုယ်တိုင် ထမင်း ဟင်းများကို ခူးယူ၍ ထမင်းစားပွဲ၌ ထိုင်လိုက်ပြီး ဟင်းပန်းကန်ထဲဆီမှ အသည်းဟင်းများကို လှမ်း၍ခပ်ယူ လေသည်။

ထိုစဉ် စမစ်ဘေးနားဆီက ကပ် ထိုင်ကြည့်နေသော ခွေးကလေးဘော် ဘီက အသည်းဟင်းကို လှမ်းနိုက်ခပ် ရန် လှမ်းလိုက်သော ဇွန်းကိုင်ထား သည့် စမစ်၏ လက်ယာဘက်လက် နှင့် တံတောင်ဆစ်ကို ကပျာကယာ ဆတ်ခနဲအမြန်လှမ်း၍ ငုံခဲလှမ်းဆွဲ လိုက်ပြီး ပါးစပ်မှလည်း တအီအီနှင့် မပြတ်တမ်းမျှ တအားပင် အော်လေ သည်။

စမစ်က ခွေးကလေးဘော်ဘီ လည်း ဆာလောင်နေပြီဖြစ်၍ အစာ တောင်းသည်ဟု မှတ်ထင်ပြီး သူ၏ လက်ကို ရုပ်လိုက်ကာ ခွေးကလေး ဘော်ဘီကို လှမ်းကြည့်၍ "သားရာ အဖေစားပြီးရင် ကျွေးပါ့မယ်။ ခဏ လေးပဲ စောင့်ဦးနော်"ဟု ညင်သာစွာ လှမ်းပြောလိုက်ကာ ဟင်းပန်းကန်ထဲ က အသည်းဟင်းတုံးများကို တစ်ခါ လှမ်း၍ ခပ်ယူပြန်လေသည်။ ဒုတိယ အကြိမ်၌လည်း စမစ်၏ အသည်း ဟင်းကို လှမ်းခပ်ယူသောလက်အား ငုံ၍ ဆွဲပြန်သည်။ ထို့အတူ စမစ်၏ လက်ကို ပြန်၍မလွှတ်ဘဲ ထူးထူးဆန်း ဆန်းဆိုသလိုပင် မီးဖိုခန်း၏အနောက် ဘက်ရှိ တံခါးအပေါက်ဝဆီသို့ အတင်း အဓမ္မမျှ တရွတ်တိုက်နှင့် အတင်းဆွဲ ခေါ်ကာ ပါးစပ်မှလည်း အူပြု၊ ဟောင် ပြနေသဖြင့် စမစ်က ရိပ်စားမိ သဘော ပေါက်သွားပြီး ထမင်းစားပွဲမှ ချက် ချင်းအမြန်ထလိုက်ကာ ခွေးကလေး ဘော်ဘီ စွပ်ခနဲတန်းကာ ပြေးသွား သော အိမ်နောက်ဖေးရှိ ရေတွင်းပျက် ကြီးအနီးဆီသို့ အံ့ဩတမောနှင့် ပြေး လိုက်သွားပြီး ကြည့်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စမစ် မတ်တတ်ရပ်ကာ
ရေတွင်းပျက်အနီးဘေးရှိ
ခွေးကလေး ဘော်ဘီ
ယက်ပြနေသော
မြေမို့မို့ ကလေးအား
အံ့ဩတမော
စိတ်ဝင်တစားနှင့်
စိုက်ကြည့်နေစဉ်
ငယ်ရွယ်သေးကွေးသော
အလောင်းတစ်လောင်း
ထွက်ပေါ်လာသည်ကို
မမျှော်လင့်၊
မထင်မှတ်ဘဲ
တွေ့မြင်လိုက်ရ၍
တွင်းထဲဆီမှ
အသာဆွဲတင်ယူပြီး
ထိုအလောင်းငယ်အား
အသေအချာမျှ
ကြည့်ရှုလေရာ . . .

စမစ် မတ်တတ်ရပ်ကာ ရေတွင်းပျက်အနီးဘေးရှိ ခွေးကလေး ဘော်ဘီ ယက်ပြနေသော မြေမို့မို့ ကလေးအား အံ့ဩတမော စိတ်ဝင်တစားနှင့် စိုက်ကြည့်နေစဉ် ငယ်ရွယ်သေးကွေးသော အလောင်းတစ်လောင်း ထွက်ပေါ်လာသည်ကို မမျှော်လင့်၊ မထင်မှတ်ဘဲ တွေ့မြင်လိုက်ရ၍ တွင်းထဲဆီမှ အသာဆွဲတင်ယူပြီး ထိုအလောင်းငယ်အား အသေအချာမျှ ကြည့်ရှုလေရာ ပျောက်ဆုံးကာ ရှာမတွေ့ရသော သူ၏သားကလေး ဖြစ်သူ 'ဂျွန်'ကလေး၏အလောင်းပင် ဖြစ်နေသည်ကို စမစ်မှာ ကြေကွဲဝမ်းနည်း ရင်ဆို့စွာနှင့် တွေ့မြင်သိရှိရရှာတော့သည်။

မကြာမီကာလ၌ အမှုမှန်ကို ရှာဖွေစစ်ဆေး တွေ့ရှိပြီး 'ဂျွန်'ကလေးကို သတ်ဖြတ်ကြသော မိထွေးနှင့် တိတ်တိတ်ပုန်းလင်ငယ် ဒုစရိုက်သမား လူငယ်တို့ကို ဝန်ခံချက်များအရ ဒေါသခြောင်းခြောင်းထွက်ကြသော နီးဝေးရွာသူရွာသား ဒေသခံလူထုတို့က ကျားစာကျွေးပစ်ရန်၊ ခဲနှင့်ထုသတ်ရန်တို့ကို တောင်းဆိုကြသော်လည်း ဆိုင်ရာတို့က သေဒဏ်အဖြစ် ကြိုးပေး၍ စီရင်လိုက်ကြလေသည်။

စမစ်မှာ ရွာနေအိမ်တွင် ယူကျုံးမရ ကြေကွဲဝမ်းနည်း ရင်နာ၍ မဆုံးနိုင်အောင်မျှ ခံစားပူဆွေးရကာ အသက်ခံရ၍ ကွယ်လွန်သွားခဲ့သော တစ်ဦးတည်းသော သားကလေး 'ဂျွန်'ကို အမြဲတမ်းတ သတိရမြဲသောင်လျက် သစ္စာရှိကာ လိမ္မာလွန်းလှသော ခွေ
လိမ္မာကလေး ဘော်ဘီနှင့်သာ အို
ကွယ်လွန်ချိန်ထိ နေသွားခဲ့လေသည
ဘော်ဘီကလေး သေဆုံးသည့်အ
တွင်လည်း သားဖြစ်သူ 'ဂျွန်'ကလေး
၏ မြေပုံနားတွင်ပင် ကပ်၍ မြှ
သဂြိုဟ်ပေးခဲ့လေသည်။

အကယ်၍သာ . . . စမစ်
ခွေးကလေးဘော်ဘီကို သတိရသ
အခါ ဘော်ဘီ၏ခေတ်ပုံကို အလွမ်း
အဖြစ် ကြည့်ရှုနေမိတိုင်း "အဖေ
. . . ဖော်ကောင်လုပ်တဲ့ ကျွန်တော်
အဖေ့လက်ကို လှမ်းငုံ့ဆွဲလိုက်ပြီး တ
တားခဲ့လို့သာ အဖေ အဖေ့ရဲ့မိန်းမ
ဂျွန်ရဲ့က အသည်းနှလုံးတွေနဲ့ ခ
ထားတဲ့ အသည်းဟင်းတုံးတွေ
မဝါးဖြစ်၊ မစားဖြစ်ခဲ့မိတာဗျ"ဟူသ
ခေတ်ပုံထဲဆီက ခွေးလိမ္မာကလေး
ဘော်ဘီ၏ ရင်တွင်းမှ ပြောစကား
များကို 'စမစ်'ကြားသိကာ သိရှိ
လည်ခဲ့လျှင်တော့ . . . ကြားမိခဲ့လျှ
တော့ . . .။

ဝန်ခံချက် ။ ။ စာရေးသူ
လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၆၀ ကျော်
က ကြားသိ၊ သိမ်းဆည်းထားခဲ့
သော ကမ္ဘာ့စစ်ပေးတစ်ဦး၏ ဗြိတိ
နေမဝင်အင်ပါယာနိုင်ငံတစ်ခုအတွ
၌ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ပြန်ပြောစာ
လမ်းအား ပြန်လည်၍ တစ်ဆင့်
ပြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မော်တင်သိန်း

www.burmeseclassic.com

အတိတ်မှ ဖြစ်ရပ်မှန်မှုခင်းများ

□ လှမိုး(ပညာရေး)

ကျွန်တော်သည် ဤပြစ်မှုမဂ္ဂဇင်းကြီးတွင် လွန်ခဲ့သော ၁၀ နှစ်ခန့်က "ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမား"အမည်ဖြင့် ဖြစ်ရပ်မှန် ဂန္ထဝင်မှုခင်းကြီးတစ်မှုအကြောင်းကို ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ဤသည်းထိတ်ရင်ဖိုဖွယ် မှုခင်းကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ နိုင်ငံတကာမှ မှုခင်းသုတေသီများ၊ အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ မှုခင်းသုတေသီများ၊ မှုခင်းဝတ္ထုရေးဆရာကြီးများ၊ အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ ကမ္ဘာ့စုံထောက်အဖွဲ့ကြီးများ၏ဘိုးအေ စုံထောက်အဖွဲ့ကြီးဟု ကင်ပွန်းတပ်ခံရသော စကော့တလန်ယာဒ်စုံထောက်အဖွဲ့ကြီးတွင် ကြီးလေးသော တာဝန်ယူခဲ့ရသော ထိပ်တန်းအရာရှိကြီးများ ရေးခဲ့သော အမှတ်တရ ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိများ၊ နိုင်ငံတကာမှ အထက်ဖော်ပြပါ ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမားအား တစိုက်မတ်မတ် စွဲလမ်းခဲ့ကြသည့် မှုခင်းသုတေသီ (Crazy)များ၏ မှတ်တမ်းများနှင့် လန်ဒန်ရဲအဖွဲ့မှ ထိုမှုခင်းကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့စဉ်က ထုတ်ဝေခဲ့သော ရဲကြေးမုံ(Police News) စသည်တို့မှ စာဖတ်သူများ စိတ်ဝင်စားမည့် အချက်အလက်များကို ထုတ်နုတ်ရေးသားခဲ့ပါသည်။

ဤ "ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမား" ဖြစ်ရပ်မှန်ဆောင်းပါးနှင့်ပတ်သက်၍ ဤဆောင်းပါးအား ဂရုတစိုက် ဖတ်ခဲ့ကြသော ကျွန်တော့်ကျောင်းသားဟောင်းများနှင့် စာဖတ်ပရိသတ်များသည် တယ်လီဖုန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ စာဖြင့်လည်းကောင်း ဝေဖန်ခဲ့ကြသည်သာမက ထိုကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမားမည်သူဖြစ်နိုင်သနည်းဟု မေးခဲ့ကြပါသည်။ မှန်ပါသည်။ ဤမေးခွန်း ကျွန်တော်တို့စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးသာ မေးလေ့မေးထရှိသော မေးခွန်းမဟုတ်ပါ။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံနှင့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးရှိ မှုခင်းစာဖတ်ပရိသတ်နှင့် မှုခင်းသုတေသီအများကလည်း သမိုင်းအဆက်ဆက် သက်ဆိုင်ရာတာဝန်ရှိသူများ၊ မှုခင်းဝတ္ထုရေးဆရာကြီးများအားလည်း မေးလေ့မေးထရှိသော မေးခွန်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာ့စုံထောက်အဖွဲ့ကြီးများ၏ ဘိုးအေကြီးဟု ကင်ပွန်းတပ်ခံရသော စကော့တလန်ယာဒ် စုံထောက်အဖွဲ့မှ တာဝန်ရှိသူများသည်လည်း ထိုသည်းထိတ်ရင်ဖိုဖွယ် မှုခင်းကြီးကို ကျူးလွန်ခဲ့သော ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမားနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သူတရားခံဖြစ်သည်ကို လေသံဟခြင်းမပြုဘဲ ရေငုံနှုတ်ပိတ် နေခဲ့ကြပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ထိုမှုခင်းကြီးဖြစ်ပွားခဲ့သော ခရစ်နှစ် ၁၈၈၈ ခုနှစ်အတွင်း စကော့တလန်ယာဒ် စုံထောက်အဖွဲ့ မင်းကြီး(ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်)မှာလည်း ထိုလူသတ်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ ရာထူးမှ နုတ်ထွက်သွားခဲ့ရ၏။

လူသတ်သမား ဂျက်၊ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမားအကြောင်းကို ခရစ်နှစ် ၁၈၈၈၊ ဩဂုတ်လမှ ယနေ့ထိ ဝတ္ထုများ၊ ဆောင်းပါးများ ရာနှင့်ချီ၍ ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ပြဇာတ်များ၊ ရုပ်ရှင်များကလည်း ယင်းလူသတ်သမားဂျက်ကို ဇာတ်ဆောင်ထား၍ တင်ဆက်ပြသခဲ့ကြသည်မှာ လက်ဆစ်ချိုး၍ ရေတွက်မရအောင် ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ယခုဇဆောင်းပါးရေးနေသည့်အချိန်မှာပင် ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမားနှင့် ပတ်သက်သည့် စာအုပ်များ ထွက်ဆဲဖြစ်ပါသည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ ဘီဘီစီ ရုပ်သံလွှင့်အဖွဲ့အစဉ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလည်း ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမားနှင့် ပတ်သက်၍ ဇာက်လမ်းတွဲများအစီအစဉ်ကို ထုတ်လွှင့်ပြသခဲ့ပါသည်။

မှန်ပါသည်။ နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ ကျော်ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမားအကြောင်း ပြောရလျှင် ပြောမဆုံးပေါင်၊ တောသုံးထောင်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ခန့်က အင်တာနက်သတင်းတစ်ပုဒ်တွင် လူသတ်သမားဂျက် အော်ပရာကို လန်ဒန်မြို့ ပြဇာတ်ရုံတစ်ရုံတွင် တင်ဆက်ပြသခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ဤလူသတ်သမား ဂျက်သည် ကမ္ဘာ့မှုခင်းသမိုင်းတွင် ပဟေဠိတစ်ပုဒ် ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ယနေ့ထိ လူသတ်သမားဂျက်၊ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမားဆိုသူမှာ မည်သူဖြစ်နိုင်သည်ကို ထုတ်ဖော်နိုင်စွမ်းမရှိခဲ့။ ထိုစဉ်က လန်ဒန်မြို့တော် ပုလိပ်အဖွဲ့(ရဲ)၏ အစီရင်ခံစာများ၊ သတင်းလွှာများ(Police News) အရ ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမား ဂျက်ဆိုသူသည် လန်ဒန်မြို့ ဝိုက်ချက်ပယ်ရပ်ကွက်တွင် ပြည့်တန်ဆာမ ငါးဦးသာ ရက်ရက်စက်စက် ခွဲစိတ်ဖြတ်တောက် သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ သို့သော် မှုခင်းသုတေသီတို့ကမူ ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမား ကျူး ခဲ့သော လူသတ်မှုပေါင်းမှာ ဆယ်မှုရှိခဲ့သည်ဟု မှတ်တမ်း ခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ်ကာလက ဝိုက်ချက်ပယ်ရပ်ကွက်မှာ လန် မြို့တော်၏ လူအများဆုံးနေထိုင်သည့် ရပ်ကွက်ကြီးတ ဖြစ်ပြီး နေထိုင်သူအများမှာ အလုပ်သမားများ ဆင်းရဲနွ သူများ၊ ပြည့်တန်ဆာများ၊ ဒုစရိုက်သမားများသာ ဖြစ်သ လူသတ်မှု အများဆုံးဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ရပ်ကွက်ဟု စုံထောက်တို့က မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့၏။ အံ့ဖွယ်သရဲဖြ သည်မှာ မှုခင်းတစ်မှု ကျူးလွန်သည်ဟုဆိုလျှင် မှုခင်းကျူး လွန်သူ၏ ကျူးလွန်ရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ရှိရမည်ဖြစ် သာဓကအားဖြင့် ရွှေငွေဥစ္စာ၊ အဝတ်အစား စသည်တို့ ယူလိုသောကြောင့် ထိုမှုခင်းကို ကျူးလွန်ခဲ့သလော၊ သို့မဟု လက်စားချေလိုသောကြောင့် ထိုအမှုကို ကျူးလွန်ရသလော စသည်ဖြင့် စဉ်းစားဖွယ်ဖြစ်၏။ သို့သော် ကိုယ်ပျော လူသတ်သမား ဂျက်ဆိုသူ သတ်ခဲ့သူအများမှာ ဆင်းရဲနွ သော ပြည့်တန်ဆာများသာ ဖြစ်သည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာတစ် တစ်ရာ ရရှိနိုင်စရာမရှိ။ ၎င်းတို့မှာလည်း ချောမောလှပ အပျိုအရွယ်များမဟုတ်သည့်ပြင် အသက်အပိုင်းအခြား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄၀ ကျော်အရွယ်များသာ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုစဉ်က သတင်းမှတ်တမ်းများအရ လူသတ်သမားသည် ခွဲစိတ်မှုကျွမ်းကျင်သော ဆရာဝန်တစ်ဦးဖြစ်နိုင်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အချို့ကမူ လူသတ်သမားသည် ဝိုက်ချက်ပယ်ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သော သားသတ်သမားတစ်ဦးဖြစ်နိုင်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အချို့ကမူ ဂျူးလူမျိုးဖြစ်နိုင်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အချို့ကမူ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၏ ပြည်တွင်းရေး ကစဉ့်ကလျားဖြစ်စေရန် ရုရှားနိုင်ငံ ဇာဘုရင်၏ လျှို့ဝှက်ပုလိပ်အဖွဲ့(ရဲ)မှ စေလွှတ်သောသူ ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပန်းချီဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အချို့ကမူ လူသတ်သမားသည် ရဲအဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ရမည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အချို့ကလည်း လူသတ်သမားသည် ဗိတိုရိယဘုရင်မကြီး၏ ထီးမွေနန်းမွေခံ မင်းသားတစ်ပါးဖြစ်နိုင်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း စွပ်စွဲပြောဆိုမှုများ ရှိခဲ့သော်လည်း မည်သူမှု တိတိကျကျ ဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်းမရှိခဲ့သဖြင့်က ကောလာဟလ ယုံတမ်းပါးစပ်ဂေဇက်သတင်းများ ပျံ့နှံ့လာခဲ့ရကား လန်ဒန်မြို့တော်လူထုမှာ ဖိမ့်ဖိမ့်တုန်အောင် ကြောက်ရွံ့ခဲ့ကြရ၏။

ဝိုက်ချက်ပယ်ရပ်ကွက်တွင် လန်ဒန်မြို့တော်ရဲအဖွဲ့မှ ရဲကင်းများ အထပ်ထပ်ချထားခဲ့သည်သာမက စကော့တလန်ယာဒ် စုံထောက်အဖွဲ့မှ စုံထောက်များ၊ ရပ်ကွက်လုံခြုံရေးလုပ်အားပေးများကိုလည်း ယင်းလူသတ်မှုများ ဖြစ်ပွားလေ့ရှိသည့်နေရာတွင် အချိန်ပြည့် တာဝန်ပေးချထားခဲ့သော်လည်း ထိုကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမား ဂျက်ဟု ကင်ပွန်းတပ်ထားခဲ့သူသည် လူသတ်မှုများကို ရဲရဲတင်းတင်းကျူးလွန်ခဲ့သည်သာမက လန်ဒန်မြို့ ဖလီလမ်းရှိ သတင်းအေဂျင်စီတိုက်သို့ စာတိုက်မှ စာတစ်စောင်ပေးပို့ခဲ့သည်။ ထိုစာတွင် စကော့တလန်ယာဒ်စုံထောက်အဖွဲ့မှ စုံထောက်များ၊ လန်ဒန်မြို့တော်ရဲအဖွဲ့မှ ရဲအဖွဲ့ဝင်များသည် ဝိုက်ချက်ပယ်ရပ်ကွက်တွင် ဖြစ်ပွားနေသော လူသတ်မှုများနှင့်ပတ်သက်၍ အပြစ်မဲ့ပြည်သူများကို အပြစ်ရှာ၍ ဖမ်းဆီးစစ်ဆေးလျက်ရှိသူတို့သည် တရားခံအစစ်မှန်ကို မည်သည့်အခါမှ ဖမ်းဆီးအရေးယူနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ အလားတူ လူသတ်မှုမျိုး ဆက်လက်ကျူးလွန်မည်ဖြစ်ကြောင်းကို ရေးသားဖော်ပြထား၏။ ယင်းစာကို ထိုစဉ်က ထုတ်ဝေသော သတင်းစာကြီးများက မျက်နှာဖုံးသတင်းအဖြစ် ဖော်ပြခဲ့ရာ လန်ဒန်လူထုအဖို့ ထူးထူးခြား

www.burmeseclassic.com

ခြား သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖွယ်ရာ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

ဤသို့အတွင်း အိ(စ်)အင်းရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သော လူအများကြည့်ညိုလေးစားသည့် ဘုန်းတော်ကြီး ရော့လပ်(စ်) ထံသို့ စာတိုက်မှ ထူးဆန်းသော ပါဆယ်ထုပ်တစ်ထုပ် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ထိုပါဆယ်ထုပ်တွင် လူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှ ခွဲစိတ်ဖြတ်တောက်ထားသော အသည်းများ၊ အူများကိုတွေ့ရပြီး ပေးပို့သူအမည်ကို လူသတ်သမားဂျက်ဟု လက်မှတ်ရေးထိုးထားခဲ့၏။ ထို့အတူ ဝိုက်ချက်ပယ်ရပ်ကွက်ရှိ အိမ်နံရံများပေါ်တွင် မကြာမီ လူသတ်မှုကြီး ဆက်လက်ဖြစ်ပွားမည်ဟု မြေဖြူဖြင့် ရေးထားသော စာတန်းများတွေ့ရ၏။ ရဲနှင့် စကော့တလန်ယာဒ် စုံထောက်အဖွဲ့ဝင်များကမူ လူပြောင်လူနောက်များက ပြည်သူလူထု အထိတ်တလန့်ဖြစ်စေရန် ပြုလုပ်ခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆခဲ့ကြ၏။

ထိုသတင်းများကို နေ့စဉ်ထုတ်သတင်းစာကြီးများက လူအများစိတ်ဝင်စားဖွယ် ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ချဲ့ထွင်ရေးသားခဲ့ကြရာ လန်ဒန်လူထုမှာ ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမား ဂျက်ဆိုသူအား အထိတ်တလန့်ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ နေဝင်သည်နှင့် အိမ်တံခါးများကို ပိတ်ထားကြပြီး လမ်းမကြီးများပေါ်တွင် လူအသွားအလာ နည်းပါးလျက်ရှိတော့၏။ ယခင်က လူစည်ကားရာ မေဖဲယားရပ်ကွက်၊ ပစ်ကယ်ဒေလီရပ်ကွက်၊ ကင်စင်တန်ပန်းခြံ စကွဲယားလမ်းတို့မှာ လူအသွားအလာ ကင်းရှင်းလျက်ရှိပြီး အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် သွားလာရသူအချို့မှာ စိုးရိမ်သောကကြီးစွာနှင့် ခပ်သုတ်သုတ်သွားခဲ့ကြရသည်။ သတင်းစာကြီးများကမူ ရဲနှင့်စုံထောက်တို့သည် မှုခင်းကြီး၏ တရားခံဖြစ်သူအား ဖမ်းဆီးနိုင်ခြင်းမရှိခဲ့။

ဗိတိန်ရီယာဘုရင်မကြီးကိုယ်တိုင် လူသတ်သမား ... ဖမ်းဆီးရမိရေးကို တိတိကျကျ ဆောင်ရွက်ကြပါရန် ... ရှိသူများအား တိုက်တွန်းခဲ့သည်။ မှုခင်းလေ့လာရေးအ... များကလည်းကောင်း၊ ပါလီမန်လွှတ်တော်မှ ပြည်သူ့ကိုယ်... လှယ် အမတ်များကလည်းကောင်း တရားခံအစစ်အ... ဖော်ထုတ်ပေးရန် ရဲနှင့်အာဏာပိုင်များအား တိုက်တွန်း... သည်။ ထိုစဉ်က အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ စာဖတ်ပရိသတ်များ... လူထုအသည်းစွဲ အလွတ်စုံထောက်ကြီး ရှားလော့ဟုမ်း... ဖန်တီးသူ စာရေးဆရာကြီး ဆာအာသာကိုနင်ဒွိုင်းအား ... ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမားအား ဖော်ထုတ်ပေးပါရန် ... ပန်ခဲ့သော်လည်း စာရေးဆရာကြီး ဆာအာသာကိုနင်... ကမူ ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေခဲ့၏။ သို့သော် ရုတ်တရက်ပေ... သော ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမား ဂျက်သည် တစ်နှ... ရှိသောအခါ ရုတ်တရက်ပျောက်သွားခဲ့သည်။ သို့သော် တ... ရှိသူများအနေဖြင့် လူသတ်မှုကျူးလွန်ခဲ့သော တရား... ဖမ်းဆီးအရေးယူနိုင်ခြင်းမရှိခဲ့။ မှုခင်းဝတ္ထုရေးဆရာ... ရဲအရာရှိဟောင်းများ၊ စုံထောက်အရာရှိ အငြိမ်းစာ... မှုခင်းသုတေသီများနှင့် စာနယ်ဇင်းသမားများသည် မှ... အသွယ်သွယ်ဖြင့် မည်သူသည် ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သ... ဂျက်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု သီအိုရီအမျိုးမျိုးနှင့် ဖော်ပြခဲ့ကြ... လည်း အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ လူထုနှင့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီ... ထိုမှုခင်းကြီးအား မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်လေ့လာ... များက လက်ခံခဲ့ခြင်း မရှိခဲ့။

ထိုမှုခင်းကြီးကို တစ်စိုက်မတ်မတ် လေ့လာ... ကြည့်ခဲ့သူများသည် "ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမား ...

အံ့ဖွယ်သရဲဖြစ်ရသည်မှာ မှုခင်းတစ်မှု ကျူးလွန်သည်ဟုဆိုလျှင် မှုခင်းကျူးလွန်သူ၏ ကျူးလွန်ရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ရှိရမည်ဖြစ်၏။ သာဓကအားဖြင့် ရွှေငွေဥစ္စာ၊ အဝတ်အစား စသည်တို့ကို ယူလိုသောကြောင့် ထိုမှုခင်းကို ကျူးလွန်ခဲ့သလော၊ သို့မဟုတ် လက်စားချေလိုသောကြောင့် ထိုအမှုကို ကျူးလွန်ရသလော စသည်ဖြင့် စဉ်းစားဖွယ်ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်လေ့လာသူများ (Ripperlogist) ဟု အသင်းဖွဲ့စည်းထည်ထောင်၍ သုတေသနပြုခဲ့ကြသည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်ကမူ "ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမားဂျက်ရာပြည့်"ပွဲတော်ကို ကျင်းပခဲ့ပြီး ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမားဂျက်နှင့် ပတ်သက်သည့် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုများ ဆက်လက်ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင်မူ လန်ဒန်မြို့မှ ထုတ်ဝေသော ဒေးလီးကယ်လီဂရက်(ဖ်)သတင်းစာကြီးတွင် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော် ထုတ်ဖော်နိုင်ခြင်းမရှိသော တစ်ချိန်က အင်္ဂလန်လူထု ဖိမ့်ဖိမ့်တုန်အောင် ကြောက်ရွံ့ခဲ့ရသည့် ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းအား ရှာဖွေတွေ့ရှိရပြီဟူသော သတင်းကို မျက်နှာဖုံးသတင်းအဖြစ် ဖော်ပြခဲ့ရာ အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ လူထုသာမက နိုင်ငံတကာမှ လူထုကိုပါ ထူးထူးခြားခြား ဂယက်ရိုက်ခတ်ခဲ့တော့သည်။

၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ လီဗာပူး(လ်)မြို့မှ ထုတ်ဝေသော လီဗာပူး(လ်)နေ့စဉ်သတင်းစာ "Liverpool Daily Post" ကြီးတွင် ယင်းလူသတ်သမားဂျက်၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို မည်သို့မည်ပုံ တွေ့ရှိရသည့် သတင်းကို ဓာတ်ပုံအထောက်အထား ဝေဝေဆာဆာနှင့် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ရေးသားခဲ့ရာ ကမ္ဘာ့သတင်းမီဒီယာလောကအား ပွဲဆူလာခဲ့သည်။ ထိုတွေ့ရှိရသော နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်မှာ အမှန်တကယ် ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းလော၊ သို့မဟုတ် စာပေလောကမှ အတုဝိဇ္ဇာများ၏ ဖန်တီးမှုလော ဆိုသည်မှာ ပဟေဠိတစ်ပုဒ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ထိုကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာမူကို လီဗာပူး(လ်)မြို့မှ ကွယ်လွန်သူ မစ္စတာတိုနီဒီဆိုသူက ရရှိခဲ့ရာမှ စာရေးဆရာမ ရှယ်လီဟယ်ရီဆင်က တည်းဖြတ်ထုတ်ဝေမည်ဟူသော သတင်းများလည်း ထွက်လာခဲ့သည်။ သတင်းမီဒီယာများ၏ ဖော်ပြချက်အရ ထိုနေ့စဉ်မှတ်တမ်းမှာ အနက်ရောင်သားရေဖုံးထားပြီး သပ်သပ်ရပ်ရပ်ချုပ်ထားသည့် စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်အတွင်းရှိ စာမျက်နှာ ၁ မှ ၆၄ ထိ တိတိရိရိ ဆုတ်ဖြတ်ထားပြီး ကျန်စာမျက်နှာ ၁၄၄ မျက်နှာကို လက်ရေးသန့်သန့်ပြန့်ပြန့်ဖြင့် ရေးသားထားပြီး အဆုံးစာမျက်နှာတွင်မှ "သင်တို့၏ သစ္စာရှိသော လူသတ်သမားဂျက်"ဟု လက်မှတ်ရေးထိုးထားကာ ၁၈၈၉ ခု၊ မေလ ၃ ရက်နေ့ဟု ရက်စွဲကို တိတိကျကျ ဖော်ပြထား၏။

အထက်ဖော်ပြပါ မှတ်တမ်းကို ရေးသားခဲ့သူမှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော်ခန့်က လီဗာပူး(လ်)မြို့တွင် လျှမ်းလျှမ်းတောက် ဟိုးဟိုးကျော်ခဲ့သော ဝါဂွမ်းကုန်သည် သူဌေးကြီး ဂျိမ်း(စ်)မေဘရစ်(စ်)ဆိုသူ ဖြစ်နေသည်။

ထိုစာအုပ်ကို အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း စာရေးဆရာမ ရှယ်လီဟယ်ရီဆင်နှင့် မှုခင်းသုတေသီ ဆယ်လီအီဗင်မီတို့က စနစ်တကျ စူးစမ်းလေ့လာပြီးမှ ထိုနေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ရှူးပတ်ကရူးလီ စာပေထုတ်ဝေရေးတိုက်က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ရာ သောက်သောက်လဲ ရောင်းချခဲ့ရသော စာအုပ်ဖြစ်သည်။ နှစ်လအတွင်း ဒုတိယအကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ရပြီး အရောင်းရစံချိန်တင်ရသော စာအုပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုမှတ်တမ်းအရဆိုရလျှင် ဝါဂွမ်းသူဌေးကြီး ဂျိမ်း(စ်)မေဘရစ်(စ်)သည် လီဗာပူး(လ်)မှ လန်ဒန်သို့ မကြာခဏ သွားရောက်၍ လူသတ်မှုများကို ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

မည်သို့ပင် ဖြစ်စေကာမူ ထို"ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း"စာအုပ်မှာ ပွဲဆူခဲ့သော စာအုပ်ဖြစ်သည်။ လန်ဒန်မြို့မှ နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင် နီကိုယ်(စ်)ကင်မီယွန်ကမူ သူဌေးကြီး ဂျိမ်း(စ်)မေဘရစ်(စ်)၏ ဇာတာမှာ လူသတ်သမားဇာတာ ဖြစ်သဖြင့် လီဗာပူး(လ်)မြို့မှ ဝါဂွမ်းသူဌေးကြီး ဂျိမ်း(စ်)မေဘရစ်(စ်)မှာ ကိုယ်ပျောက်လူသတ်သမား ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆိုခဲ့ပါကြောင်း...။

လှမိုး(ပညာရေး)

ကျမ်းကိုး

The Last - Victim

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှုတွေပြေအေးစေမယ်

ဥပဒေအမေးအဖြေ

ဦးစောလှိုင် [B.A (HIST:) H.G.P., R.I

အိမ်ရှင်ရဲ့ ခွင့်ပြုချက်မရရင် အိမ်ငှားမဖြစ်နိုင်တော့ဘူးလား

ဆရာခင်ဗျား . . .

ကျွန်တော် မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဝေဘာဂီမြို့သစ်မှာ နှစ်ထပ်ပျဉ်ထောင်အိမ်လေးဆောက်ပြီး အောက်ထပ်မှာ ကုန်စုံဆိုင်လေး ဖွင့်ထားပါတယ်။ အိမ်အပေါ်ထပ်ကိုတော့ အစိုးရဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဦးလှမြင့်မိသားစုကို ငှားရမ်းထားခဲ့တာ သုံးနှစ်နီးနီးရှိနေပါပြီ။

အဲဒါ ပြီးခဲ့တဲ့လက ဦးလှမြင့်က သူ ကျော တောင်းဘက် ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမယ်လို့ လာပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း သူ့မိသားစုပြောင် လူသစ်ထပ်တင်ဖို့ ရှာဖွေရင်း ဦးလှမြင့်တို့ အိမ်ပြန် နေ့ကို စောင့်နေခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့ မနက်စောစော အိမ်ထောင်ပရိ ကားပေါ်တင်ပြီးချိန်မှာ ဦးလှမြင့်ရောက်လာပြီး နှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်။ ပြီးတော့ သူနဲ့ပါလာတဲ့ လူစိမ်းတစ်ယောက်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပါတယ်။ အဲဒါ သူ့သူငယ်ချင်း ဦးတင်ဦး ဖြစ်ပြီး၊ သူ့မိသားစု သူနေခဲ့တဲ့အိမ်ပေါ်က အခန်းမှာ ဆက်နေလိမ့်မယ်လို့ ပြောပြီးတာနဲ့ ကားမောင်းထွက်သွားပါတော့တယ်။

အဲလို ဦးလှမြင့်သွားခါနီးမှ ကပ်ပြီး ပြုန်းစားကြီး ထုပ်ချသွားတာကို ကျွန်တော် အတော်လေး မကျေမချမ်း ဖြစ်မိတယ်ဆရာ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော့်မှာ အိမ်ငှားတင်မယ့် လူသစ်မိသားစုကို ပြောပြီးဆိုပြီး ဖြစ်နေလို့ပါပဲ။ ပြီးတော့ ဦးတင်ဦးဆိုတဲ့လူက အိမ်ရှင်ဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော့်ဆီက ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဦးလှမြင့်တို့ မပြောင်းခင် တစ်ရက်ကြို တင်ပြီး ရောက်နေခဲ့တာ ဆရာ။

ဒါ့ထက်ဆိုးတာက နောက်နှစ်ရက်လောက်အကြာမှာ ဦးလှမြင့်က ကျွန်တော့်ဆီလာပြီး အိမ်လခပေးတာပါပဲ။ ကျွန်တော်သဘောမတူတဲ့အိမ်ငှားဖြစ်လို့ ဒေါသဖြစ်ပြီး အိမ်လခကို လက်မခံနိုင်ဘူး။ သူ့ကိုလည်း ကျွန်တော့်အိမ်ပေါ်မှာ ဆက်နေခွင့်မပြုနိုင်လို့ အမြန်ပြန်ဆင်းပေးဖို့ ပြောလိုက်မိပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီလူက ကျွန်တော့်စကားကို နားမထောင်တဲ့အပြင် အိမ်လခကို ကျွန်တော့်နာမည်နဲ့ လိပ်မူပြီး စာတိုက်ကတစ်ဆင့် ပေးပို့နေပြန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က လုံးဝ လက်မခံခဲ့ပါဘူး။ ခုတော့ ကြာရင် တုတ်တစ်ပြက် ဓားတစ်ပြက် ကြုံရမယ့်ကိန်း ဆိုက်နေပါပြီဆရာ။

ကျွန်တော်သိချင်တာတစ်ခုက အိမ်ငှားဆိုတာ အိမ်ရှင်က သဘောမတူ ခွင့်မပြုဘဲ သူ့ဆန္ဒအလျောက် အိမ်ပေါ်တက်နေလို့ရသလားဆိုတာပါပဲ။

ဒီကိစ္စကို ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဥပဒေနဲ့အညီ ဘယ်လို နှင်ထုတ်ရမယ်ဆိုတာ ဖြေကြားပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါတယ် ခင်ဗျား။

လေးစားစွာဖြင့်

ဦးအေးမောင်

(၄)ရပ်ကွက်၊ ဝေဘာဂီမြို့သစ်။

ဦးအေးမောင်ခင်ဗျား…

မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂(ဆ)မှာ အိမ်ငှားဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး အချက်လေးချက် ပြဋ္ဌာန်းထားပါတယ်။

၁။ ဥပစာအတွက် မိမိကိုယ်တိုင် ဖြစ်စေ၊ အခြားသူမှတစ်ဆင့်ဖြစ်စေ ငှားရမ်းခပေးရမည့်သူ။

၂။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေမှာ တရားဝင်ဖော်ပြထားသည့် တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်၊

၃။ အခါအားလျော်စွာ အိမ်ငှားမှတစ်ဆင့် ဆိုင်ရာဆိုင်ခွင့်ရရှိသူ၊

၄။ အငှားချထားမှု (သို့မဟုတ်) အငှားစာချုပ်ကုန်ဆုံးပြီးနောက် မိမိအား ငှားရမ်းသည့် ဥပစာကို အိမ်ရှင်၏သဘောတူညီချက်အရ ဖြစ်စေ၊ သဘောတူညီချက်မရဘဲဖြစ်စေ လက်ရှိနေထိုင်မြဲနေထိုင်သူ အသီးသီးသည်လည်း အိမ်ငှားဆိုသော စကားရပ်တွင် ပါဝင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ဒီဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုရင် ဦးအေးမောင်ဟာ အိမ်ရှင်ဖြစ်သလို၊ ဦးတင်ဦးကလည်း အိမ်ငှားဖြစ်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။

ဒီဥပဒေပုဒ်မ(၁၂)အရ အိမ်ရှင်က အိမ်ငှားကို နှင်ထုတ်နိုင်ပေမယ့် အိမ်ငှားဘက်က အိမ်လခမပေးတာတို့၊

ကျွန်တော်တို့မိသားစု အိမ်လခ မှန်မှန်ပေးတဲ့အပြင် ဥပဒေနဲ့ ငြိစွန်းတဲ့ကိစ္စတွေနဲ့လည်း ကင်းရှင်းပါတယ်။ လူမှုဆက်ဆံရေးမှာလည်း အဆင်ပြေသလို၊ တစ်ရပ်ကွက်လုံးနဲ့လည်း ခင်မင်ရင်းနှီးကြပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်နီးချင်းတွေကို ငြိုငြင်အောင် လုပ်တာတို့၊ ဥပစာကို တရားမဝင်ကိစ္စမှာ သုံးလို့ ညစ်ညမ်းစေတာတို့၊ အိမ်ရှင်ကိုယ်တိုင် ပြန်နေလိုတာတို့၊ အဆောက်အဦအသစ် ပြန်ဆောက်မှာတို့ စတဲ့ ကိစ္စတွေ ပေါ်လာမှသာ အိမ်ရှင်က အိမ်ငှားကို နှင်ချနိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်။

ခုတော့ ဦးတင်ဦးဟာ အရင်အိမ်ငှား ဦးလှမြင့်က တစ်ဆင့် ငှားရမ်းနေထိုင်ပြီး အိမ်လခကို တရားဝင်ပေးနေသူ ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဦးလှမြင့်ကို နှင်ထုတ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်သေးဘူးဆိုတာ စိတ်မကောင်းစွာ ဖြေကြားလိုက်ရပါတယ်။

+□+ +□+ +□+

အိမ်ငှားသဘောမတူဘဲ အိမ်ရှင်တစ်ဦးတည်းရဲ့ ဆန္ဒနဲ့ အိမ်သစ်ပြန်ဆောက်နိုင်သလား

ဆရာခင်ဗျား . . .

ကျွန်တော်တို့မိသားစု လက်ရှိအိမ်မှာ ငှားရမ်းနေထိုင်ခဲ့ကြတာ အခုဆို နှစ်သုံးဆယ်တောင် ကျော်လာပါပြီ။ အဲဒီတုန်းက စပေါ်ငွေ သုံးသောင်းနဲ့ အိမ်လခ ၁၀၀၀/-ပဲ ပေးခဲ့ရတယ်။ ခုခေတ်နဲ့ဆို အများကြီးသက်သာတယ် ဆိုရမှာပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ မကြာသေးခင်က သတင်းတစ်ခု ကြားရပါတယ်။ အိမ်ရှင်က လက်ရှိအိမ်ဟာ ယိုယွင်းပျက်စီးနေပြီ ဖြစ်တာကြောင့် အသစ်ပြန်ဆောက်ဖို့ သက်ဆိုင်ရာဆီ လျှောက်ထားတင်ပြဖို့ စီစဉ်နေတယ်ဆိုတာပါပဲ။

လက်ရှိအိမ်ဟာ တိုက်ခံလုံးချင်း၊ ပျဉ်ထောင်အိမ်ဖြစ်ပြီး ၁၉၇၀ ခုနှစ်လောက်က ဆောက်လုပ်ခဲ့တာပါ။ အသစ်ပြန်ဆောက်ဖို့လောက်တော့ အခြေအနေ မဆိုးသေးပါဘူး။ ကောင်းကောင်းဆက်နေထိုင်လို့ ရနေပါသေးတယ်။

ကျွန်တော်တို့မိသားစု အိမ်လခ မှန်မှန်ပေးတဲ့အပြင် ဥပဒေနဲ့ ငြိစွန်းတဲ့ကိစ္စတွေနဲ့လည်း ကင်းရှင်းပါတယ်။ လူမှုဆက်ဆံရေးမှာလည်း အဆင်ပြေသလို၊ တစ်ရပ်ကွက်လုံးနဲ့လည်း ခင်မင်ရင်းနှီးကြပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့မိသားစုအားလုံး ခုနစ်ယောက်ရှိပါတယ်။ ဒီလိုသာ အိမ်ကိုပြင်ဆောက်မယ်ဆိုရင် တစ်နှစ်ကိုးသီတင်း တခြားနေရာမှာ အိမ်ငှားနေပေးရမှာပါ။ အဲလိုသာဆို ခုခေတ် အိမ်စပေါ်ငွေနဲ့ အိမ်လခပေးနေဖို့ ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်ဘူး ဆရာ။ အဲဒါကြောင့် အိမ်ရှင်ကိုတော့ အသစ်ပြ[န်]ဆောက်မယ့်ကိစ္စကို ဆိုင်းငံ့ထားဖို့ မေတ္တာရပ်ခံထားပါတ[ယ်]။

ကျွန်တော်တစ်ခုသိချင်တာက အိမ်ရှင်အ[နေနဲ့] ကျွန်တော်တို့ အိမ်ငှားတွေ သဘောတူညီမှုမရှိဘဲ သူ့သ[ဘော] တစ်ခုတည်းနဲ့ အိမ်ကို အသစ်ပြန်ဆောက်လို့ ရပါသလ[ား]။

တကယ်လို့ အဲဒီလို လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိရင် ကျွန်တော်[တို့] အိမ်ငှားတွေအနေနဲ့ ဘယ်လိုအခွင့်အရေးတွေ ခံစားခွင့်ရှိ[သလဲ] ဆိုတာကို အမြန်ဆုံးဖြေကြားပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါတ[ယ်]။

အစဉ်လေးစားလျ[က်]

ဦးမောင်မောင်မြ[င့်]

"(၃)ရပ်ကွက်၊ သာကေ[တ]

ဦးမောင်မောင်မြင့်ခင်ဗျား . . .

အိမ်ရှင်တစ်ယောက်ဟာ သူပိုင်တဲ့အိမ်မှာ သူ[ကိုယ်] တိုင်ပြန်နေချင်ရင်၊ ဒါမှမဟုတ် အိမ်ကို အသစ်ဆောက်[လို] ချင်ရင် အိမ်ငှားကို အိမ်ဖယ်ပေးဖို့ တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်ရှိပါတ[ယ်]။

ဦးမောင်မောင်မြင့်ရဲ့ စာအရ လက်ရှိအိမ်ဟာ ၁၉[၇၀] ခုနှစ်လောက်က ဆောက်လုပ်ခဲ့တာကြောင့် အသစ်ပြန်[ဆောက်] ဆောက်လုပ်ဖို့တော့ လိုမယ်မထင်ပါဘူး။ သက်ဆိုင်ရာ[က] လည်း အသစ်ပြန်မဆောက်ရင် အန္တရာယ်ဖြစ်လောက်အော[င်] ဆိုးဝါးယိုယွင်းနေမှသာ ဆောက်လုပ်ခွင့်ပြုမှာပါ။

တကယ်လို့ အသစ်ပြန်ဆောက်ခွင့် ရရင်[တော့] ဦးမောင်မောင်မြင့်တို့ ခေတ္တဆင်းပေးရမှာတော့ အမှ[န်ပဲ]။ အိမ်ရှင်ကလည်း အိမ်ကို ကိုးလအတွင်း အသစ်ပြန်ဆော[က်] ပေးရမှာပါ။ အိမ်အသစ်ပြီးသွားရင် ဦးမောင်မောင်မြင့်တို့[ကို] ဦးစားပေး ပြန်ငှားရမ်းရမှာမှန်ပေမယ့် စပေါ်ငွေနဲ့ အိမ်[လခ] ကတော့ ခုခေတ်ဈေးနဲ့ ပေးရပါလိမ့်မယ်။

ခုကိစ္စမှာ အိမ်ရှင်အနေနဲ့ တကယ်အသစ်ဆော[က်ချင်] တာမဟုတ်ဘဲ အိမ်လခတိုးလိုချင်လို့ သတင်းလွှင့်တာ[ဆို] တော့ အိမ်ရှင်နဲ့ ပြေလည်အောင် ညှိနှိုင်းကြဖို့ အကြံပြ[ု]ပါရစေ။

အောင်မြ[င်]...

ဦးစောလှိုင် [B.A(Hist:) H.G.P...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

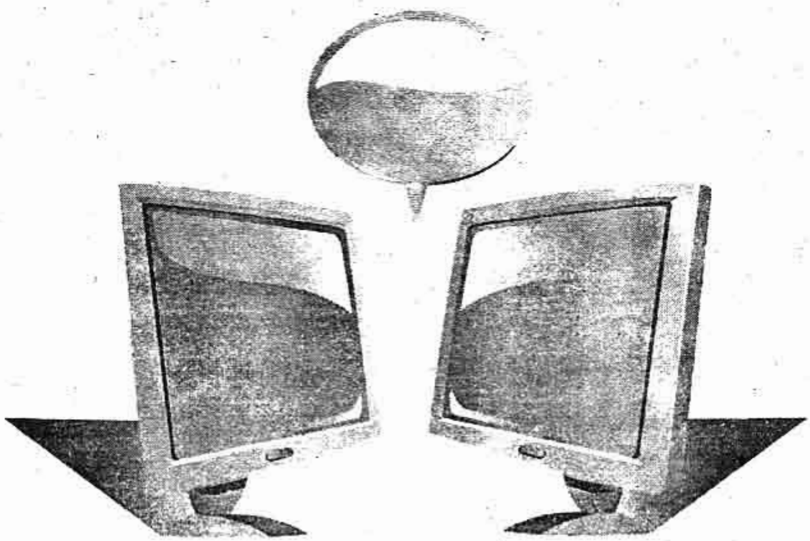

ဆက်သွယ်ရေးဥပဒေ နှင့် ပြစ်မှုပြစ်ဒဏ်များ

ကေတီအောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ဥပဒေအနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်

(က) ဆက်သွယ်ရေး(Telecommunication) ဆိုသည်မှာ သတင်းအချက်အလက်များ၊ သတင်းအချက်အလက် တစ်ခုခု(တစ်ရပ်ရပ်)ကို ဝါယာကြိုး၊ သို့မဟုတ် ဖိုင်ဘာကြိုး တစ်ခုခုကို အသုံးပြု၍သော်လည်းကောင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် လျှပ်ကူးကြိုးတစ်ခုခုကို အသုံးပြု၍သော်လည်းကောင်း ရေဒီယိုလှိုင်း၊ အလင်းတန်း စသည်တို့ကို ထုတ်လွှင့်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ဖမ်းယူခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။

(ခ) သတင်းအချက်အလက်များ ဆိုသည်မှာ သတင်းမှုရင်း၊ စာ၊ အသံ၊ သင်္ကေတ(Code)၊ လက္ခဏာသင်္ကေတ(Sign)၊ အချက်ပြသင်္ကေတ(Signal) စသည်တို့ကို ဆိုလိုပါသည်။

(ဂ) ဆက်သွယ်ရေးကွန်ရက်ဆိုသည်မှာ···ကွန်ပျူတာ၊ ကွန်ပျူတာကဲ့သို့သော အလားတူ ပစ္စည်းများ ကြိုးဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ကြိုးမဲ့ဖြစ်စေ အချင်းချင်း ချိတ်ဆက်အသုံးပြုသော စနစ်ကို ဆိုလိုပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြစ်မှု၊ ပြစ်ဒဏ်များ

(၁) ဆက်သွယ်ရေးဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းကို လုပ်ငန်းလိုင်စင်မရှိဘဲ လုပ်ကိုင်လျှင် ထောင်ဒဏ် (၅)နှစ်အထိနှင့် ငွေဒဏ်ကျခံကြရမည်။ (ပုဒ်မ-၆၅)

(၂)(က) ဆက်သွယ်ရေး ကွန်ရက်အတွင်းသို့ ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်ခြင်း၊ မူလအနေအထားကို ပြောင်းလဲပစ်ခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းပြုလျှင်၊

(ခ) ဆက်သွယ်ရေးကွန်ရက်အတွင်းသို့ ဗိုင်းရပ်(စ်)ပိုး ဝင်ရောက်စေခြင်း၊

(ဂ) ဆက်သွယ်ရေးကွန်ရက်ကို အသုံးပြု၍ ငွေကြေးနှင့် ပစ္စည်းကို ခိုးယူခြင်း၊ လိမ်လည်ခြင်း၊ အလွဲသုံးစားပြုခြင်း၊ အကျိုးပျက်စီးစေခြင်း၊

(ဃ) ဆက်သွယ်ရေးကွန်ရက်ကို အသုံးပြုပြီး ခြောက်လှန့်တောင်းယူခြင်း၊ မတရားဟားဆီးကန့်ကွက်ခြင်း၊ နှောင့်ယှက်ခြင်း၊ အသရေဖျက်ခြင်းနှင့် မလျော်ဩဇာသုံးခြင်း၊ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းပြုလျှင်

ထောင်ဒဏ် (၃)နှစ်နှင့် ငွေဒဏ်အသီးသီး ကျခံကြရမည် ဖြစ်၏။ (ပုဒ်မ-၆၆)

(၃) ဆက်သွယ်ရေးပစ္စည်းတစ်ခုခုကို လိုင်စင်မရှိဘဲ လက်ဝယ်ထားရှိခြင်း၊ အသုံးပြုခြင်း ကျူးလွန်ခဲ့လျှင် ထောင်ဒဏ် တစ်နှစ်နှင့် ငွေဒဏ် ကျခံကြရပါမည်။ (ပုဒ်မ-၆၇)

(၄)(က) မဟုတ်မမှန်သော သတင်းကို ထုတ်လွှင့်ခြင်း၊ ပို့လွှင့်ခြင်း၊ ဖြန့်ချိခြင်း၊ ဆက်သွယ်ခြင်း၊ ဖမ်းယူခြင်း၊ ပူးပေါင်းပါဝင် ဆောင်ရွက်ခြင်းပြုလျှင်၊

(ခ) သတင်းအချက်အလက်များကို ပို့လွှတ်၊ ဖမ်းယူ၊ ဆက်သွယ်၊ ဖြန့်ချိခြင်းပြုရာတွင် ခွင့်ပြုမိန့်မရှိဘဲ တားမြစ်ခြင်း၊ ပိတ်ပင်ခြင်း၊ နှောင့်ယှက်ခြင်းပြုလျှင်၊

(ဂ) တားမြစ်ထားသော ဆက်သွယ်ရေးနယ်မြေအတွင်းထဲသို့ ခွင့်ပြုချက်မရရှိဘဲ ဝင်ရောက်လျှင်၊

(ဃ) ဆက်သွယ်ရေးတာဝန်ရှိသူအား နှောင့်ယှက်လျှင်၊ တားဆီးပိတ်ပင်လျှင်၊ မတရားအနိုင်အထက်ပြုလျှင်၊ ထောင်ဒဏ် တစ်နှစ် + ငွေဒဏ်။ (ပုဒ်မ-၆၈)

(၄) လျှို့ဝှက်ထားသော သတင်းအချက်အလက်များကို ပေါက်ကြားအောင် ထုတ်ဖော်၊ ထုတ်လွှင့်လျှင် ထောင်ဒဏ်တစ်နှစ်နှင့် ငွေဒဏ်ကျခံကြရမည်။ (ပုဒ်မ-၆၉)

မှတ်ချက် ။ တရားရုံးတော်မှ အမိန့်အရ ထုတ်ဖော်ခြင်း မပါဝင်၊ မသက်ဆိုင်စေရ။

(၅) ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းလိုင်စင် ရရှိထားသူသည် သတ်မှတ်ထားသော နည်းပညာ၊ စံချိန်စံညွှန်းနှင့် ကိုက်ညီမှု မရှိသော ကွန်ရက်အထောက်အကူပြု ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေ ဆက်သွယ်ရေးပစ္စည်းကိုဖြစ်စေ အသုံးပြုလျှင်၊ ဖြည့်ဆည်းပေးလျှင်၊ ပြည်တွင်းသို့တင်သွင်းလျှင် ထောင်ဒဏ်တစ်နှစ်နှင့် ငွေဒဏ်ကျခံကြရမည်။ (ပုဒ်မ-၇၀)

(၆) ဆက်သွယ်ရေးဝန်ထမ်းများသည် တာဝန်အရ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်၊ စစ်ဆေးနေသည်ကို ဝတ္တရားနှောင့်ယှက်ခြင်းပြုလျှင်၊ တားဆီးပိတ်ပင်လျှင် ထောင်ဒဏ်(၆)လကျခံကြရမည်။ သို့မဟုတ် ငွေဒဏ်ကိုလည်း ပူးတွဲချမှတ်နိုင်သည်။ (ပုဒ်မ-၇၁)

(၇) ဆက်သွယ်ရေးဝန်ထမ်းများ၊ လုပ်ငန်းလိုင်စင်ရ ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းရှင်များတို့သည် အမိန့်၊ ကြော်ငြာ ညွှန်ကြားချက်များကိုသော်လည်းကောင်း၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်လျှင် ထောင်ဒဏ်(၆)လနှင့် ငွေဒဏ်ကျခံကြရပါမည်။ (ပုဒ်မ-၇၂)

(၈) မည်သူမဆို ဤဥပဒေပါ ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ်ကို ကျူးလွန်ရန် ကြိုးစားလျှင်၊ အားထုတ်လျှင်၊ ပူးပေါင်းကြံစည်လျှင်၊ အားပေးကူညီလျှင်၊ ယင်းပြစ်မှုများအတွက် ဤဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်း ခံရမည်။

ကေတီအောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Ref:-

(၁) ဆက်သွယ်ရေးဥပဒေ၊
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေ
အမှတ်(၃၁)၊ (၈·၁၀·၂၀၁၃)

(၂) ကြေးမုံ (၁၂·၁၀·၂၀၁၃)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကြံဘယ်က ရသနည်း

■ ဦးဝင်းလှိုင်(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)

ကျွန်တော်တို့ လူ့ဘောင်လောကတွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း ထီးတည်းနေ၍ မရပေ။ အပေါင်းအသင်း၊ အဖွဲ့အစည်းနှင့် နေထိုင်ကြသည်။ ဤတွင် လူနှင့်လူချင်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြရသည်။ တစ်မိတစ်ဝမ်းတည်းမှ မွေးဖွားလာကြသူချင်း ဖြစ်စေကာမူ စိတ်သဘောထားချင်း ထပ်တူညီ မရှိကြပေ။ ကာလဒေသအသီးသီး ခြားနားကြသည့် လူတစ်ဦးချင်း၏ စိတ်ဓာတ်၊ စိတ်နေစိတ်ထား မည်သို့ရှိသည်ကို ကြာကြာပေါင်းသင်းကြည့်မှ ပိုမိုသိနိုင်ပေသည်။ သို့တိုင် ခန့်မှန်းသိ သိခြင်းသာ ဖြစ်ပေမည်။ စိတ်ဓာတ်ရေးရာ သက်သေခံကားအပြုအမူဟုဆိုလျှင် မှားမည်မဟုတ်ပေ။

ရပ်ကွက် မွှာရုံ ကိစ္စကိစ္စများ ဆောင်ရွက်မှုသည် ဘာသာရေးကိစ္စဖြစ်ကြောင်း အားလုံးသိကြပေသည်။ ဘာသာသာသနာ ကြည်ညိုကြသူများက ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့တိုင် ထဲထဲဝင်ဝင် ဆောင်ရွက်ကြည့်ပါက ထိုဘာသာရေး ဆောင်ရွက်နေကြပါသည်ဆိုသော လူပုဂ္ဂိုလ်များသည်ပင် 'ငါ'စွဲမကင်းကြောင်း ထိုသူများ၏ အပြုအမူ လုပ်ဆောင်ချက်များက သိမြင်ခွင့်ရပေသည်။

ပုထုဇဉ်ပေပဲဟု ဆိုရန်ရှိပေမည်။ ဝါတွင်းကာလမှာရုံ၌ သီလပေးတရား ချီးမြှင့်ခြင်း၊ ပင့်ဆောင်ရသောသံဃာတော်ကိုပင် ဒကာ၊ ဒါယိကာမများက "ငါတို့ဘုန်းကြီး" "ငါတို့ဘုန်းကြီး" "ငါ ရဟန်းခံထားသည့်ဘုန်းကြီး" စသဖြင့် အသံများကြားနိုင်ပေသည်။ ထို့ထက် ထိုငါစွဲဖြင့် သံဃာအား လှူဖွယ်ဝတ္ထု ပိုမိုရစေချင်ပြန်သည်။ ထိုထိုသောလူတို့၏ စေတနာကို ထိုသူတို့၏ အပြုအမူများမှ တစ်ဆင့် သိခွင့်ရပေသည်။ ကျွန်တော် ဤစာစုကို တင်ပြလိုသည်မှာ ဘာသာရေးကိစ္စ မဟုတ်ပေ။ ဥပဒေ တရားစီရင်ရေးနယ်ပယ်မှ အကြောင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် လူထဲကအကြောင်းများ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဆက်နွယ်နေခြင်းသဘောနှင့် ကျွန်တော်မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ရှိချက်တို့ဖြင့် ထင်သာမြင်သာရှိစေရန် နိဒါန်းချီနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လွန်ခဲ့သည့်နှစ်က ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်တွင်း တရားပွဲကျင်းပသည်။ တရားဟောဆရာတော်များ ပင့်ဆောင်ရေး အစည်းအဝေးလုပ်၏။ ဆရာတော်များ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပင့်ရန် တာဝန်ခွဲဝေကြသည်။ နာမည်ကြီး ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးကို ဗဟိုပြု၍ ကျန်ဆရာတော်များ ပင့်ကြရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ နာမည်ကြီးဆရာတော်ကြီး ပင့်ဆောင်ရန် တာဝန်ယူသည်က ဆရာတော်၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ် စသည်တို့ကို ဖွဲ့နွဲ့ကာ ဓမ္မပူဇာ ပိုမိုသတ်မှတ်ရန် အဆိုပြုသည်။ ကျွန်တော် ဖြတ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရသည်ကား "ငါပင့်တဲ့ ဆရာတော်"ဟူသော အပြုအမူဖြစ်ပေသည်။ တရားစီရင်ရေးနယ်ပယ်မှ တရားသူကြီးတို့လည်း တရားလို၊ တရားခံတို့၏ အပြုအမူ လုပ်ဆောင်ချက်များကို သတိထားကြည့်ကြရပေသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၄-တွင် မတရားရယူရန် အကြံနှင့်ဖြစ်စေ၊ မတရားဆုံးရှုံးစေရန် အကြံနှင့်ဖြစ်စေ မည်သူမဆို တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူအားပြုလျှင် ထိုသူသည် "မရိုးမဖြောင့်" ပြုသည်မည်၏ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

စာရှုသူအနေဖြင့် ဤပြဋ္ဌာန်းချက်ကို နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မံဖတ်ရှုစေလိုပါသည်။ "အကြံ"ဆိုသော စကားရပ်ကို သတိပြုမိပေမည်။ လူတစ်ဦး၏အကြံကို ပုထုဇဉ် ကျွန်တော်တို့ လူပုဂ္ဂိုလ်များအနေဖြင့် မည်သို့မည်ပုံရှိကြောင်း သိနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ တိုက်ရိုက် သက်သေပြဖို့လည်း မလွယ်ပေ။ ထိုသူ၏ အပြုအမူ ဆောင်ရွက်ချက်များကို ထောက်ရှု၍သာ ခန့်မှန်းနိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။

ယနေ့ကာလတွင် လူတို့သည် ငွေကို ခိုင်းစားသည်ဟုဆိုကာ ငွေတိုးချေးထားလေ့ ရှိကြသည်။ စာချုပ်စာတန်းများကလည်း လွယ်လွယ်ကူကူရသည်။ လမ်းဘေးမိတ္တူကူးဆိုင်များ၌ အသင့်ဝယ်၍ရသည်။ "ငွေယုံကြည်အပ်နှံခြင်းကတိ စာချုပ်"ခေါင်းစဉ်ဖြင့် မိတ္တူဆိုင်များက ရောင်းချပေးသည်။ ငွေပေးသူနှင့် ငွေယူသူ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ဖြင့် သွင်းချုပ်ဆိုကြရုံသာ။ သတ်မှတ်သည့်အတိုးငွေများကို ထုတ်ပေးသည့် ငွေနှင့်ပေါင်း၍ ချုပ်ဆိုသည်လည်း ရှိကြသည်။ အတိုးကို နှစ်ဦးသဘောတူ စိတ်ထဲမှာမှတ်၍ ထုတ်ပေးသည့်ငွေသား ဖော်ပြကာ ချုပ်ဆိုကြသည်လည်း ရှိကြသည်။ ဘာမှမဖြစ်ကြလျှင် ဘာမျှမဖြစ်ကြပါ။ ဖြစ်ကြသည့်အခါမှ ရဲစခန်း၊ တရားရုံးများသို့ ရောက်လာကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

တစ်လောက ကျွန်တော့်ထံသို့ ငွေထုတ်ချေးသူတစ်ဦး ရောက်လာသည်။ ထုတ်ချေးထားသော ငွေများအတွက် စာချုပ်တစ်စောင်ကို ပြသသည်။ ထိုသို့ ငွေများထုတ်ပေးစဉ်က ငွေယူသူက သူဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ထားသည့် စာချုပ်ကိုလည်း ငွေထုတ်ပေးသူ ယုံကြည်စေရန်ပေးအပ်ထားသည်။ ငွေထုတ်ပေးသူက အတိုးလည်းမရ အရင်းလည်း ပြန်မဆပ်သောအခါ ထိုသူဝယ်ထားသည်ဆိုသော တိုက်ခန်းကို စုံစမ်းသည်။ ထိုတိုက်ခန်းတွင် မြေရှင်၏ အိမ်ငှားများ နေထိုင်သည်ကို တွေ့ရသည်။ မည်သို့မည်ပုံ လုပ်ရပါ့။ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော့်ထံသို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက် မည်သို့သော အကြံထား၏ သက်သေခံချက်မရနိုင်သော်လည်း ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော စီရင်ထုံးတစ်ရပ်ဖြင့် တင်ပြလိုပေသည်။ ၁၉၆၄ ခုနှစ်က မှုခင်းဖြစ်၏။ နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ်က ၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် ထုံးဖွဲ့ခဲ့သည်။ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှသည်။

ဦးသန်းနိုင်သည် ပုသိမ်မြို့ ငွေတိုက်အရာရှိ ဖြစ်၏။ ပုသိမ်ခရိုင်ဝန်က အစိုးရလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရာ၌ သုံးစွဲရန် ခွဲဝေပေးထားသည့် ငွေများကို ငွေတိုက်အရာရှိတစ်ဦးအနေဖြင့် အပ်နှံခဲ့သည်။ သုံးစွဲရန် လိုအပ်သောအခါ ခရိုင်ဝန်သည် မြို့မဝန်ထောက်ကြီးမှတဆင့် အခါအားလျော်စွာ ငွေတိုက်အရာရှိထံမှ ထုတ်ယူသုံးစွဲသည်။

နိုင်ငံတော်က ကျပ်တစ်ရာတန်၊ ကျပ်ငါးဆယ်တန် ငွေစက္ကူများကို တရားဝင် ငွေစက္ကူများအဖြစ်မှ ရုပ်စဲလိုက်သောအခါ ထိုတရားမဝင် ငွေစက္ကူများကို သက်ဆိုင်ရာ ငွေသိမ်းဆည်းရေးကော်မတီများသို့ အပ်ကြရန် အာဏာပိုင်တို့ကလည်း ညွှန်ကြားသည်။ ခရိုင်ဝန်က တရားမဝင်ငွေစက္ကူ မည်မျှရှိသည်ကို သိရှိရန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြို့မဝန်ထောက်ကြီးကို ငွေတိုက်အရာရှိထံ သွားရောက် စစ်ဆေးစေသည်။

မြို့မဝန်ထောက်ကြီး စစ်ဆေးချက်အရ ငွေတိုက်ဝန်သည် ငွေ ၁၃၆၇၆ ကျပ် ၆၀ပြားကို တင်ပြနိုင်ခြင်း မရှိပေ။ ထိုသို့ တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိသည့် ငွေများ၏ အသေးစိတ်စာရင်းကို မြို့မဝန်ထောက်ကြီးက ခရိုင်ဝန်ထံ ချက်ချင်းတင်ပြသည်။ ခရိုင်ဝန်က ငွေတိုက်အရာရှိကို ခေါ်၍ မေးမြန်း၏။ ငွေတိုက်ဝန်ကလည်း ငွေများကို သုံးစွဲပစ်လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံ၏။ ထိုငွေများကို ရှာဖွေထည့်သွင်းရန် ငါးရက် အချိန်ပေးရန် တောင်းပန်၏။ ဝန်ထောက်ကြီးသည် တာဝန်ရှိသူအနေဖြင့် ငွေတိုက်အရာရှိ၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို လက်မခံ။ မြို့မဝန်ထောက်ကြီးအား သက်ဆိုင်ရာရဲစခန်း၌ တိုင်ကြားရန် ညွှန်ကြားသည်။ သို့ဖြင့် ဤအမှု ပေါ်ပေါက်လာရသည်။

ငွေတိုက်အရာရှိက ပုသိမ်မြို့ ပထမအထူး (စက်ရှင်)တရားသူကြီးရှေ့တွင် မိမိသည် သေရည်သေရက် အသောက်လွန်သဖြင့် သတိလစ်ခြင်း၊ မေ့လျော့ခြင်း စသည့်ဝေဒနာများစွဲကပ်၍ ယုံကြည် အပ်နှံထားသည့် ငွေများ မည်သို့မည်ပုံ ပျောက်ဆုံးသည်ကို မသိကြောင်း၊ ကိုယ်ကျိုးအတွက် မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့် သုံးစွဲခဲ့ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ခရိုင်ဝန် အပ်နှံထားသည့်ငွေများကို သုံးစွဲပစ်လိုက်ပြီဟု ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့ခြင်း မပြုရကြောင်း ထုချေသည်။ ငွေတိုက်ဝန်၏ ထုချေချက်ကို ပထမအထူး (စက်ရှင်)တရားသူကြီးက လက်မခံ။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်အများနှင့် သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ-၃ အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ် ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

ငွေတိုက်အရာရှိက မကျေနပ်။ နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ်သို့ အယူခံဝင်သည်။ တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးသက်ဖေက ခရိုင်ဝန်တစ်ဦးအနေဖြင့် ငွေတိုက်ဝန်က ငွေများကို သုံးစွဲပစ်လိုက်ပြီဟု ဝန်မခံဘဲ ဝန်ခံသည်ဟု မုသားထွက်ဆိုရန် အကြောင်းမရှိဟု ယူဆသည်။ ခရိုင်ကို အုပ်ချုပ်ရသော ခရိုင်ဝန်တစ်ဦးအနေဖြင့် မိမိ၏လက်အောက် အရာရှိတစ်ဦးအပေါ် အကြောင်းမဲ့ မဟုတ်မတရား ထွက်ဆိုလိမ့်မည် မဟုတ်ဟုလည်း သုံးသပ်၏။

တရားခံ၏ တစ်ဦးတစ်ယောက်အ ပေါ် မတရားဆုံးရှုံးစေရန် အကြံနှင့် ပြုလုပ်ခဲ့လျှင် တရားခံ၏ ပြုမှုချက်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ-၂၄ အရ မရိုးမဖြောင့်သော သဘောနှင့် ပြုလုပ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ငွေတိုက်အရာရှိသည် ၎င်းအား အပ်နှံထားသည့် နိုင်ငံတော်အစိုးရပိုင် ငွေပေါင်းတစ်သောင်းကျော်ကို ပြန်လည်ပေးအပ်နိုင်ခြင်း မရှိပေ။ အစိုးရငွေများကို မတရားဆုံးရှုံးအောင် အကြံနှင့် မဟုတ်ဘဲ လုံလောက်သည့် အကြောင်းကြောင့် သုံးစွဲခဲ့ပါမူ ပြစ်မှုမြောက်မည်မဟုတ်ဟု နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ် တရားသူကြီးက သုံးသပ်၏။ ပစ္စည်းတစ်စုံတစ်ခုကို တရားခံတစ်ဦးအား အပ်နှံထားပြီး တရားခံက ယင်းသို့အပ်နှံထားသည့် ပစ္စည်းကို ပြန်လည်ပေးအပ်ခြင်း မပြုလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္စည်းနှင့် ပတ်သက်၍ လိမ်လည်သည့် ဆင်ခြေပေးလာလျှင်သော်လည်းကောင်း ထိုအချက်သည် တရားခံက မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် အလွဲသုံးစား ပြုခဲ့သည်ဟု ယူဆရန် အလွန်ခိုင်လုံသည့် သက်သေအထောက်အထား တစ်ခုဖြစ်သည်ဟု တရားရုံးချုပ်က ရှုမြင်သည်။

ငွေတိုက်အရာရှိ အမှုကို ခရိုင်ဝန်ထံ ငွေများသုံးစွဲမိကြောင်း ဝန်ခံချက်က အလွဲသုံးစားပြုခဲ့သည်ဟု ယူဆရန် ထောက်ခံနေသည်ဟု သုံးသပ်၏။ ငွေတိုက်အရာရှိ၏ အယူခံမှုကို တရားရုံးချုပ်က ပလပ်လိုက်သည်။

ကျွန်တော် တင်ပြလိုသော ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ-၂၄ နှင့် ငွေတိုက်အရာရှိ အမှုစီရင်ထုံးအား ဤတွင် နိဂုံး ချုပ်ပြီဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ထိုလူ့ဘောင် လောကကြီးအား ခရီးဆက်လျက် ရှိနေဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။ လူတို့၏ အပြုအမူ လုပ်ဆောင်ချက်များမှ "အကြံ"ကို စာရှုသူတိုင်း သိမြင်နိုင်ကြပါစေသတည်း။

ဦးဝင်းလှိုင်(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူသတ်ရန် ကြိုးစားသော

လူသေ ရုပ်အလောင်းကောင်ကြီး

❒ အောင်ဘုန်းမြင့် (ကချင်မြေ)

ပြည့်ဖြိုးမောင် - မီးသဂြိုဟ်စက်ထဲ မသွင်းသေးမီ ရုပ်ဝေးရုပ်နီး ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် အသုဘပို့ မိတ်သင်္ဂဟ ပရိသတ်များကို အသုဘခေါင်းဖွင့်၍ ပြသထားသော ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ မျက်နှာသည် ပန်းပွင့်များကြားတွင် အဆီအသား အနည်းငယ် ကျသွားရုံမှအပ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဣန္ဒြေမပျက် ရှိနေလေ၏။

အသုဘခေါင်းရင်းဘက်၌ ပန်းကုံးများကြား အသေအချာ ပြုပြင်ထားသော ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ ငယ်ရုပ်ဓာတ်ပုံသည် ရဲနှောင်ကို တမင်တကာ ရည်ရွယ်ပြုံးပြနေသည်ဟု ထင်ရ၏။ ရဲနှောင်သည် အသုဘအခေါင်းထဲမှ အသက်ဝိညာဉ်ကင်းမဲ့နေသော အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ မျက်နှာကို နောက်ဆုံး နှုတ်ဆက်အကြည့်မျိုးဖြင့် ကြည့်နေလိုက်မိသည်။ ဘာကိုမှ မသိတော့သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ဆောင်ပြီး ငြိမ်သက်စွာ ရှိနေလေတော့သည်။

မကြာမီ မီးသဂြိုဟ်လှည့် ကျရောက်လာပြီး ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ ရုပ်အလောင်းကို မီးသဂြိုဟ်စက်ထဲ ထည့်လိုက်ကြသည်။ မီးစက်သံနှင့်အတူ မီးခေါင်းတိုင်ကြီးထဲမှ ရှန်းကန်ထွက်လာသော မီးခိုးလုံးကြီးများနှင့်အတူ ပြည့်ဖြိုးမောင်ဆိုသော လူသားတစ်ယောက် လူ့ပြည်လူ့ရွာထဲကနေ အပြီးအပိုင် စွန့်ခွာသွားပါလေတော့သတည်း။ အသုဘပို့ဆောင်သော ကားများသည် အလျှိုလျှို လာရာလမ်းအတိုင်း ပြန်သွားကြလေသည်။

ဆောင်းည - အိပ်မပျော်နိုင်သော ဆောင်းညသည် ညတာရှည်လွန်းလှသည်ဟု ထင်ရ၏။ ခုတင်ပေါ်တွင် စောင်ခြုံထားလျက် ဝိညာဉ်သက် ကင်းမဲ့နေသော ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ ရုပ်အလောင်းကောင်သည် လဲလျောင်း အိပ်စက်နေဘိသကဲ့သို့ ရှိနေလေ၏။ ရုပ်အလောင်း၏ ခေါင်းရင်းနားတွင် ပန်းတင်ခုံဖြင့် ပြုပြင်ထားသော အလှပန်းမန်များသည် အသက်ဝင် လှုပ်ရှားနေသည့်နှယ် ထင်ရ၏။ တိတ်ဆိတ်မှုသည် အိမ်တွင်းအိမ်ပြင် နေရာတိုင်းကို စိုးမိုးထားလေသည်။

မကောင်းသော အတိတ်နိမိတ်၏ ညို့ချက်ကြောင့်မှန်းမသိ အသုဘစောင့်ဖဲဝိုင်းများ ခပ်စောစောသိမ်းသွားကြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သဖြင့် အိမ်ပြန်သူများစောစောပြန်သွားကြပြီး အသုဘစောင့် အိပ်သူအချို့ စောင့်အိပ်ကြ၏။ အသုဘစောင့် အိပ်သူများထဲတွင် ကွယ်လွန်သူ ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ ငယ်သူငယ်ချင်း ရဲနောင် တစ်ယောက်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။

သစ်သားစားပွဲပေါ်တွင် အထပ်လိုက်တင်ထားသော ပလတ်စတစ်နာရေးယပ်တောင်များပေါ်တွင် ကွယ်လွန်သူ ပြည့်ဖြိုးမောင် အသက် ၂၅ နှစ် ကောင်းမှုပဟူသော စာတန်းများသည် ညီညီညာညာရှိလှ၏။ ညသည် တဖြည်းဖြည်း အိုမင်းလာသည်နှင့်အမျှ အမှောင်ထုကြီးနှင့် အအေးဓာတ်များက စိုးမိုးဝါးမျိုလာသည်ဟု ထင်ရသည်။

ဆယ်မိုင်ကုန်းရပ်သည် ရန်ကုန်မြို့ကြီး၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်ပြီး ခြံလုပ်ကိုင်စားသောက်သူများ နေထိုင်ရာ အရပ်ဖြစ်သည်။ သီးပင်စားပင် ပန်းမန်များဖြစ်ထွန်းနေသော ခြံဝင်းကျယ်ကြီးများဖြစ်သောကြောင့် တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ် အလှမ်းကွာလှ၏။ ၁၂-လရာသီ သစ်သီးပင်များ အုပ်ဆိုင်းထားသောကြောင့် အပြင်လောကနှင့် အဆက်ပြတ်နေသလို ဖြစ်နေရပြီး ခြံအချင်းချင်းလည်း သာရေး နာရေး အလှူမင်္ဂလာကိစ္စမျိုးပေါ်မှသာ စုစည်းဆက်ဆံတွေ့ဆုံဖြစ်ကြသည်။

အနေကြာလာကြသောကြောင့် တစ်အိမ်နှင့် တစ်အိမ်သည်လည်း ဆွေမျိုးနီးစပ် မကင်းသူများ ဖြစ်လာကြ၏။ အချို့အိမ်ကြီးများသည် ရှေးအိမ်ကြီးများဖြစ်သောကြောင့် ခြံဝင်းကျယ်ကြီးများထဲတွင် ကြီးမားပြီး အထီးကျန်ဆန်လွန်းလှ၏။ အမှောင်ညများတွင် တစ်ခြံနှင့်တစ်ခြံ ဖြတ်သန်းသွားလာရသည်မှာ တောနက်ကြီးများကို ဖြတ်သန်းသွားလာနေရသည့်ပမာ သည်းထိတ်ရင်ဖို ကျောချမ်းစရာကောင်းလှ၏။ ခေါင်သောနက်သော ခြံကျယ်ကြီးများတွင် ခြံစည်းရိုးနှင့် ခြံတံခါးများ ကောင်းမွန်သည့်ပြင် ခြံစောင့်ခွေးများလွှတ်ထားသဖြင့် လူစိမ်းများ ဖြတ်သန်းသွားလာရန် မလွယ်ပါ။

အရွယ်တူ၊ အရပ်တူ ရဲနောင်နှင့် ပြည့်ဖြိုးမောင်တို့သည် သိပ်ချစ်ကြသော ငယ်သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြလေ၏။ နှစ်ဦးစလုံး လက်ဝှေ့အားကစားတွင် ဝါသနာတူကြပြီး လက်ပန်းပွဲများတွင်လည်း ထိပ်တိုက်ဗိုလ်လုခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ထိပ်တိုက်ပွဲများ၌ ရဲနောင်ကသာ အနိုင်ဗိုလ်စွဲနိုင်ခဲ့သည် ချည်းဖြစ်သော်လည်း တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အခင်အမင် မပျက်ကြပါ။

မမျှော်လင့်ထားဘဲ တစ်နေ့ ပြည့်ဖြိုးမောင် ငှက်ဖျားဝင်ပြီး အပြင်းဖျားသည်။ ဖျားလိုက်၊ ကောင်းလိုက်နှင့် နာတာရှည် ငှက်ဖျားစွဲလာသည်။အဆုံး၌ ဦးနှောက်ငှက်ဖျားပိုးပေါက်သွားပြီး အသက်ဆုံးရရှာ၏။ ရဲနောင် သူငယ်ချင်းအတွက် ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ မိဘများနှင့်အတူ ထပ်တူထပ်မျှ စိတ်မကောင်းခြင်းများစွာဖြင့် ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုဖြစ်ရသည်။

အသုဘ စောင့်အိပ်ကြသူမျ…
အားလုံး သစ်တုံးကြီးတွေလဲစီထားသ…
အတုံးအရုံး မနီးတမ်း အိပ်ပျော်နေ…
စဉ် ရဲနောင်တစ်ယောက် အတွေးက…
ကုဍာ အိပ်၍မပျော်ဖြစ်နေရ၏။တိုင်…
ရှေးဟောင်းချိန်သီးနာရီကြီး၏ စက်…
များကသာ အမှောင်ထု၏ တိတ်ဆိ…
သောညတွင် အသံကျယ်လောင်…
မြည်ဟည်းနေသည်ဟု ထင်ရ၏။ …
လက်တံတိုသည် တဖြည်းဖြည်း …
ချက်တီးသို့ ရွေ့လျားနေလေ၏။ ရဲ…
အိပ်ပျော်နိုင်အောင် ဘုရားဂါထာ…
သမျှ ရွတ်ဆိုပြီး အမျိုးမျိုး ကြိ…
ကြည့်သော်လည်း အိပ်မပျော်နိုင်၊ …
မပျော်သော ဆောင်းညကို ဖြတ်…
နေရ၏။

စောင်ခေါင်းမြီးခြုံထားပြီး အိ…
အောင် ကြိုးစားနေစဉ် အသံတ…
ကြားလိုက်ရ၏။ မသဲမကွဲအသံမို့ရဲ…
ကောင်းကောင်း သတိမထားမိ…
ဒါပေသိ ကြောက်စိတ်နည်းနည်းဝ…
သလိုလို ခံစားနေမိ၏။ အတ…
သည်အထိ အသံဗလံများကို ရဲ…
သတိထားပြီး ဆက်နားစွင့်နေ…
နာရီစက္ကန့်သံမှတစ်ပါး ဘာသံ…
ဆက်မကြားရတော့။

ခြုံထားသော စောင်ကိုခွာလိုက်…
တစ်အိမ်လုံးကို မျက်စိကစား၍ …
နေမိသည်။ မည်သည့် အရာ…
ထူးခြားပြောင်းလဲနေခြင်းမရှိ …
လက်တံသည် ၁ နာရီကျော်၍ ၂…
ဘက်သို့ ဦးတည်ချဉ်းကပ်သွား…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၏။ ရဲနောင်တစ်ယောက် အဖော်ရလို ရှိသား မိမိနှင့်အနီးဆုံး အိပ်ပျော်နေသော ဖိုးသားကို လှုပ်နှိုးကြည့်သည် မရ၊ ဆွဲထူကြည့်သည် နိုးမလာ၊ လက်သီးဆုပ်နှင့် ထုကြည့်သည် ထူးမခြားနား ရဲနောင် အိပ်မပျော်နိုင်သည့်ကြားက ကြောက်စိတ်တွေ မွန်ထူလာပြီး မျက်လုံးက ပိုကျယ်လာတော့၏။ စိတ်ထဲကလည်း ခံစားချက်ကြီး တစ်မျိုးဖြစ်လာ၏။

ရဲနောင်တစ်ယောက် ကြောက်ကြောက်နှင့် အိပ်ပျော်နေသူများကို တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လိုက်လှုပ်နေရင်း အလုပ်ရှုပ်နေစဉ် ဒုတိယမွှီ အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ "ရဲနောင် ငါပါကွာ" ဟူသော အသံကို သဲသဲကွဲကွဲကြီး ကြားလိုက်ရ၏။ အသံမှာ ကြားဖူးနေကျ အသံဖြစ်၏။ တိတိကျကျ ပြောရလျှင် အနည်းငယ် အိုသံပေါက်သွားသည်မှအပ ပြည့်ဖြိုးမောင် အသက်ထင်ရှားရှိနေစဉ်က မိမိကိုခေါ်နေကျအသံမျိုးဖြစ်နေ၏။ ရဲနောင်၏ စိတ်ထဲ အကြောက်တရားများတို့၍ လှုပ်ရှားလာပါတော့၏။ ပြည့်ဖြိုးမောင်ကပဲ အသက်ပြန်ရှင်လာသလား။ သေမင်းရဲ့ ခေါ်သံပဲလား။

ရဲနောင် ကြောက်စိတ်ကြောင့် ကြက်သီးမွေးညင်းများ တစ်ကိုယ်လုံး ကြွတက်လာသည့်နှယ် ခံစားနေရ၏။ သေသူ ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ အသံတူကို ထင်ထင်ရှားရှား ကြားလိုက်သည်မှာ ထူးခြားလှ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်၏ ပယောဂကြောင့်လော၊ တစ္ဆေသရဲ အခြောက်ခံနေရသည်လော၊ တိုက်ဆိုင်၍ဖြစ်နေရသည်လော၊ ရဲနောင် ဝေခွဲ၍မရ။

ရတနာသုံးပါးနှင့် မိဘဆရာသမားများကို ရဲနောင် ယောင်ယမ်းတမ်းတနေမိ၏။ ဘာသံမှ ဆက်မကြားရသဖြင့် သူငယ်ချင်းပြည့်ဖြိုးမောင်၏ အသက်ကင်းမဲ့နေသော ရုပ်ကလာပ်ထားရာဘက်သို့ မျက်စိစွေဆောင်းကြည့်လိုက်မိ၏။ မည်သည့် ထူးခြားမှုကိုမျှ မတွေ့ရ ပကတိအတိုင်း ရှိနေလေ၏။ ရဲနောင် ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ ရုပ်အလောင်းနားချဉ်းကပ်သွားပြီး ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ အလောင်းမျက်နှာကို ရဲရဲစိုက်ကြည့်သည်။ မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်စွာ ရှိနေလေ၏။ မရပ်မနား သွားနေသော တိုင်ကပ်နာရီသည် ၂ နာရီထိုးရန် မိနစ်နှစ်ဆယ်သာ လိုတော့သည်။ တစ်ခန်းလုံး၏ အသံသည် နာရီစက္ကန့်သံဖြစ်နေတော့၏။ ရဲနောင် မနိုးစတမ်း အိမ်မောကျနေသော အသုဘစောင့် ရဲဘော်ရဲဘက်များကို အားကိုးတကြီး ကြည့်မိသည်။ မထူးခြား အိပ်ပွဲစံချိန်ယူနေကြလေ၏။

မိစ္ဆာ၏ အာစေးမိနေသောရဲနောင် တစ်ယောက် အမှန်တကယ်ပဲ သေမင်းနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရပြီလော (သို့) မကောင်းသောဝိနာဘာဝတို့၏ ညှို့ကွင်းထဲ သက်ဆင်းနေမိပြီလော စိုးရိမ်စိတ်နှင့် ကြောက်စိတ်များ ပိုမိုတိုးလာသဖြင့် အိမ်ရှင်များ စောင့်အိပ်သည့်အဆောင်ဘက်ကို လူသံမကြားရလေအောင် ချွတ်နင်းပြီး ဝင်ကြည့်မိသည်။ အိမ်မောကျနေကြသည်မှာ သိုးလို့ပါကလား။ လက်စသတ်တော့ အသက်ရှင်လျက် လှုပ်ရှားနေသူမှာ မိမိတစ်ယောက်တည်း။

အိမ်အနံ့အပြား သတိနှင့်လျှောက်ကြည့်နေစဉ် အသုဘဘောင်းရှိ ပြတင်းပေါက်ဘောင်ပေါ်တွင် ဝင်ထိုင်နေသော ကြောင်မည်းကြီးတစ်ကောင်မှအပ ဘာကိုမှ ထူးထူးခြားခြား မတွေ့ရ။ ကြောင်မည်းကြီး၏ တောက်ပရူးရဲသော မျက်လုံးအစုံသည် မိမိကို တကယ့်ရန်သူကြီးပမာ စူးစိုက်ကြည့်နေသည်မှာ ထူးခြားပြီး သိုးအုန်နံ့များရနေ၏။

ခပ်ယောက်တည်း အထီးကျန်ဖြစ်နေသော ရဲနောင် စိတ်မောလူမောနှင့် မိမိအိပ်ရာရှိရာသို့ လျှောက်လာပြီး ခေတ္တခဏ အမောပြေ လဲလျောင်းနေစဉ်တဒင်္ဂ လောကနှင့် အဆက်ပြတ်သွားပြီး မေးကနဲ အိပ်မွေ့ချခံလိုက်ရ၏။ ထိုအချိန်သည် ၂ နာရီထိုးရန် စက္ကန့်ပိုင်းသာလိုလေတော့၏။ ညောင်း··· ဟူသော ကြောင်မည်းကြီး၏ ဒေါသသံနှင့် အော်လိုက်သော အသံရှည်ကြီးကြောင့် ရဲနောင် အိပ်စက်ခွင့်မရလို့ လန့်နိုးလာရသည်။

ရဲနောင် ကြောင်အော်သံကြားသည့်ဘက်ကို မရည်ရွယ်ဘဲ အလိုအလျောက် ကြည့်နေမိရက်သား ဖြစ်နေ၏။ ထိုစဉ် ကြောင်မည်းကြီးသည် ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ ရုပ်အလောင်း

www.burmeseclassic.com

ဘယ်ဘက်မှ ညာဘက်သို့ ခုန်ကျော်၍ ဖြတ်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ တိုင်ကပ်ချိန်သီးနာရီမှ ၂ နာရီထိုးသံ ထင်ထင်ရှားရှား ကြားလိုက်ရသည်။

ကြောင်အခုန်ခံလိုက်ရသော ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ ရုပ်အလောင်းကြီးသည် ရုတ်ခြည်းလှုပ်ရှားလာပြီး အိမ်တိုင် ထောင်မတ်သကဲ့သို့ မတ်မတ်ကြီး ထောင်ထလာပြီး မိမိဘက်လျှောက်လာနေသည်ကို ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ တွေ့နေရ၏။ ရုပ်အလောင်းကောင်ကြီးသည် "ရဲနောင် ပါပါကွာ" ဟူသော အိုသံပေါက်နေသည့်အသံနှင့် သရဲစတိုင်ပါပါ လျှောက်လာနေသော ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ ရုပ်အလောင်းကြီးသည် လွန်စွာမှ ကြောက်စရာ၊ နလုံးပျက်စရာ၊ အော်ဂလီဆန်စရာကောင်းလှ၏။ ရှုးစိုက်ကြည့်နေပုံမှာ အော့နလုံးနာဖွယ် ကောင်းလှ၏။

ညှို့ချက်မိနေသော ရဲနောင်သည် နာနာဘာဝ၏ စက်ကွင်းထဲ ချောင်ပိတ်ခံလိုက်ရ၏။ အကြောက်တရားများကား ရဲနောင်ကို အပြီးအပိုင် စိုးမိုးထားလေတော့၏။ ကြောက်စိတ် မွှန်နေသောကြောင့် အတွင်းစိတ်၊ အပြင်စိတ်များသည်လည်း မကပ်နိုင်တော့။ ပူးလိုက်ခွာလိုက်ဖြစ်နေရပြီး အရူးကြီးပမာ ဖြစ်နေရတော့သည်။

ရဲနောင်တစ်ယောက် ရတနာသုံးပါးကိုပင် အာရုံမပြုနိုင်တော့။ လွတ်လမ်းမရှိတော့သည့်နောက် ရှိသည့်အားနှင့် အန္တရာယ်မှန်သမျှကို ဘတစ်ပြန် ကျားတစ်ပြန် ရင်ဆိုင်ရန်သာရှိတော့၏။ ရဲနောင်လက်ဝှေ့သမားစိတ် ဝင်လာသည်။

အလောင်းနှင့်နပန်းလုံးခြင်း - ရဲနောင် မိစ္ဆာအလောင်းကောင်နှင့် ရင်ဆိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးနောက် တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အားမှန်သမျှကို စုစည်းခုန်ထလိုက်ပြီး "ဟေ့ ပြည့်ဖြိုးမောင် ငါ မင်းရဲ့အချစ်ဆုံး ငယ်သူငယ်ချင်း ရဲနောင်ပါကွ။ မင်း ငါ့ကိုတော့ ချမ်းသာပေးသင့်တယ်၊ ဒီလို မလုပ်သင့်ဘူး" အကြံကုန် ဂဠုန်ဆားချက်အော်ပြောလိုက်ပါသည်။ ရဲနောင်၏စကားအဆုံးတွင် ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ ရုပ်အလောင်းကောင်ကြီးသည်လည်း နှုတ်ခမ်းများ လှုပ်ရှားလာပြီးလျှင် "ရဲ နောင် ငါပါကွာ၊ ရဲနောင်မှန်း ငါသိ တယ်၊ မင်းကိုပါ ငါနဲ့အတူ အဖော်ခေ သွားချင်လို့ ခုလိုလုပ်ရတာပါ" ဟု ပြောဆိုနေရင်းက ရဲနောင်ကို အမိအရ ဖမ်းချုပ်ထားပြီး လည်ပင်းညှစ်သတ်၍ မိမိနှင့်အတူ အဖော်ခေါ်သွားနိုင်ရန် မ ကုန်ယမ်းကုန် ဆက်ကြိုးစားနေလေ တော့၏။ ရုပ်အလောင်းကောင်ကြီး၏ သံမဏိကဲ့သို့ မာကျောသန်မာလှသော လက်အစုံကို ရဲနောင်တစ်ယောက် စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့စိတ်နှင့်အတူ အားကုန်

ကြောင်အခုန်ခံလိုက်ရသော ပြည့်ဖြိုးမောင်၏
ရုပ်အလောင်းကြီးသည် ရုတ်ခြည်းလှုပ်ရှားလာပြီး
အိမ်တိုင် ထောင်မတ်သကဲ့သို့ မတ်မတ်ကြီး
ထောင်ထလာပြီး မိမိဘက်လျှောက်လာနေသည်ကို
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ တွေ့နေရ၏။
ရုပ်အလောင်းကောင်ကြီးသည် 'ရဲနောင် ငါပါကွာ'
ဟူသော အိုသံပေါက်နေသည့်အသံနှင့် သရဲစတိုင်ပါပါ
လျှောက်လာနေသော ပြည့်ဖြိုးမောင်၏
ရုပ်အလောင်းကြီးသည် လွန်စွာမှ ကြောက်စရာ၊
နလုံးပျက်စရာ၊ အော်ဂလီဆန်စရာကောင်းလှ၏။
ရှုးစိုက်ကြည့်နေပုံမှာ အော့နလုံးနာဖွယ် ကောင်းလှ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှန်းကန်ဖယ်ရှား ရှောင်တိမ်းနေရင်းက အာရုံမှန်သမျှ ဝါးအစည်းပြေသလို တစ်စီ လွင့်ပါးကုန်သည်သာမက ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေသော စိတ်စွမ်းအား ရုပ်ခွန်အားများကို အကြိမ်ကြိမ် ပြန်လည်စုစည်းယူပြီး ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ အပစီးနေသော ရုပ်အလောင်းကြီး၏ သတ်ကွင်းကို ရှောင်ရှောင်ရှောင်ရှော ခုခံကာ ကွယ်နေရသည်မှာ မကောင်းဆိုးဝါးနှစ်ကောင် နှစ်ပါးသွားနေသည့်အလား ဖြစ်နေလေတော့၏။ တကယ့်လူ့ဘဝတွင် အသက်တင်ရှားရှိစဉ်က လက်ဝှေ့ပွဲနှင့် လက်ပန်းစိန်ခေါ်ပွဲများ၌ ပြည့်ဖြိုးမောင်တစ်ယောက် ရဲနောင်ကို မနိုင်ခဲ့။ ပွဲတိုင်း ရဲနောင်ကသာ အနိုင်ရခဲ့သည်ချည်းဖြစ်သည်။

ဒါပေသိ မကောင်းသော နာနာဘာဝ အပ ပယောဂ အမိုအစီးခံနေရသော ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ ရုပ်အလောင်းကြီးကိုကား ရဲနောင် အကြိမ်ကြိမ် အရှုံးပေးနေရ၏။ အသက်လု၍ အသေအလဲ မနားစတမ်း ခုခံကာကွယ်နေရ၏။ တိုက်ပွဲစစချင်း ရုပ်အလောင်းကောင်က အပေါ်စီးကနေ တိုက်စစ်ထိုးသူ ရဲနောင်က ပရိယာယ်အမျိုးမျိုးသုံည့်ကွက်တိုက်ကွက် အမျိုးမျိုး ရှောင်ကွက်အလီလီနှင့် အသက်ပါမသွားရလေအောင် ခံစစ်နှင့် တိုက်ပွဲဝင်နေရသူဖြစ်သည်။

ရုပ်အလောင်း ကောင်ကြီးနှင့် ရဲနောင်တို့၏ သူနိုင်ကိုယ်နိုင် မနားတမ်း ရှောင်ရှောင်ရှောင်ရှောတိုက်ရသော အသက်လုပွဲသည် အချိန်ကြာရှည်လာသည်နှင့် အမျှ သာမန်လူသားတစ်ယောက်ဖြစ်သော ရဲနောင် လက်ပန်းကျလာလေတော့၏။

ရုပ်အလောင်းကောင်ကြီးသည် ရဲနောင်၏ အသက်ဇီဝိန် ချုပ်စေနိုင်မည့် အခွင့်အရေးမျိုးကို အကြိမ်ကြိမ်ရခဲ့သော်လည်း လက်ဝှေ့အကျော်အမော်တစ်ယောက်ဖြစ်သော ရဲနောင် အသည်းအသန် ခုခံကာကွယ်နိုင်ခဲ့လေသည်။

အနိုင်မခံ အရှုံးမပေး အာဏာကုန်သတ်ပုတ်နေကြစဉ် ရုပ်အလောင်းကောင်ကြီး အနိုင်ရသွားပြီး ရဲနောင်ကို အပိုင်ချုပ်ထားကာ လည်ပင်းကို ညှစ်၍ သတ်လေတော့သည်။ ရဲနောင် မျက်စိထဲက စိမ်းနီဝါပြာရောင်မျိုးစုံ လင်းလက်သွားပြီး အသက်ရှူမရ ဖြစ်နေရ၏။ သို့ဖြစ်၍ နောက်ဆုံး ခုခံသည့်အနေနှင့် လွတ်နေသော ဘယ်ဘက်လက်သီးဆုပ်ဖြင့် ရုပ်အလောင်းကောင်ကြီး၏ သံမဏိကဲ့သို့ မာကျောသော ဦးခေါင်းကို လက်ဝှေ့ထိုးသလို အကြိမ်များစွာ ထိုးချပစ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ရုပ်အလောင်းကောင်ကြီးသည်လည်း အသုဘခုတင်ရှိရာဘက်သို့ လှည့်ထွက်သွားကာ ခုတင်ပေါ်တက်ပြီး မူလပြင်ဆင်ထားသည့်အတိုင်း ရှိနေလေတော့၏။ အသင့်စောင့်နေသော နာနာဘာဝ မိစ္ဆာကြောင်မည်းကြီးသည် နဂိုမူလအတိုင်း ပြန်ဖြစ်နေသော ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ ရုပ်အလောင်းကောင်ကြီးကို ညာဘက် အရပ်မှ ဘယ်ဘက်ကို ခုန်ကျော် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

ရဲနောင် ကြောက်စိတ်များ လျော့ပါးသွားပြီး မိမိကို တစ်ညလုံး ဒုက္ခပေးခဲ့သော ပြည့်ဖြိုးမောင်၏ အလောင်းမျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ရင်း ကွာကျနေသော ခြုံစောင်ကို မူလပုံစံမပျက် ပြုပြင်ပေးနေစဉ် အသုဘရှင်များနှင့် အသုဘစောင့်အိပ်ကြသူများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် နိုးလာကြပါတော့သည်။ နံနက် ၄ နာရီနောက်ပိုင်း နာနာဘာဝ၊ ဝိနာဘာဝ အပကောင်များ မကျက်စားနိုင်ဟူသော ရှေးစကားကို ရဲနောင် မိဘဘိုးဘွားများထံမှ တဆင့် ကြားသိထားသော်လည်း မကောင်းသော နတ်မိစ္ဆာ အမျိုးမျိုးကို နိုင်သော ဘိုးဘိုးက အမွေပေးသွားသည့် စိမ်းနက်ရောင် မဟူရာလက်စွပ်အကြောင်းကိုကား ရဲနောင်သိထားဟန်မတူပါ။ ရဲနောင်ကို နာနာဘာဝလက်ထဲက ကယ်တင်ခဲ့သော တန်ခိုးရှင်သည် ရဲနောင် အမြဲတမ်း ဘယ်ဘက်လက်ခလယ်တွင် ဝတ်ဆင်ထားသော ဘိုးဘိုးက အမွေပေးခဲ့သည့် စိမ်းပြာရောင် မဟူရာလက်စွပ် ဖြစ်ပါသည်။

ပန်းလို စမ်းလို လမင်းလို
သာယာချမ်းမြေ့ကြပါစေ . . .

အောင်ဘုန်းမြင့် (ကချင်မြေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကံကြမ္မာ ညှိုးချိန်

✧ စိန်ဖြိုး ✧

နာမည်ကား ဒေက်။

တစ်ရွာလုံးတွင် အသန်မာဆုံး အထွားကျိုင်းဆုံးလောက်ဖြစ်လေ၏။ သူ့နာမည်အား ဒေက်ဟုခေါ်ကြခြင်းသည် မော်ဒန်ခေတ်ဗို့ မော်ဒန်ဆန်ဆန်ခေါ်ကြခြင်းမဟုတ်၊ ငယ်စဉ်က ခေါင်းတွင် ဒက်ချေးများ အဆမတန်စွဲကပ်နေခြင်းကြောင့် ထိုခေါင်းမှ ဒက်ချေးများအား အကြောင်းပြု၍ ဒေက်ဟု ခေါ်ဆိုကြခြင်းဖြစ်၏။

ငယ်စဉ်ကပင် မိကံ ဖကံ နည်းပါးစွာ မိဘတို့၏ အပြုစုအယုယ မခံစားခဲ့ရသည့်အတွက် စိတ်လည်းကြမ်း၏။ ကိုယ်လည်းကြမ်း၏။ ငယ်စဉ်က ရွာအနောက်ကျောင်းဆရာတော် ဦးဓမ္မိကမှ သနားသဖြင့် ကျောင်းသို့ခေါ်ယူ၍ ကျောင်းသားအဖြစ် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ပြီးလျှင် သူနှင့်လိုက်ဖက်သည့် စာပေကိုလည်း သင်ပုန်းကြီးမှအစ မဂ်လသုတ်၊ အပြင်အောင်ခြင်း၊ အတွင်းအောင်ခြင်း၊ ရတနာရွှေချိုင့်အထိလောက်မျှ ကြိုးစားသင်ကြားပေးခြင်းကြောင့် ဒေက်တစ်ယောက် စာတတ်မြောက်ခွင့်ရခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

နောက်ပိုင်း အပေါင်းသင်းမှားသွားသည့်အတွက် နဂိုမူလကတည်းကမှ စရိုက်လက္ခဏာ မယဉ်ကျေးချင်သော ဒေက်သည် ငိုချင်ရက်လက်တို့ဆိုသလို ဆရာတော်ဦးဓမ္မိက အရိပ်အောက်မှ သူ့အလိုအလျောက် အပြင်လောကသို့ ခြံခုန်သွားပြီး ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်သွားရခြင်းဖြစ်၏။

နောက်ပိုင်း အပေါင်းသင်းမှားသွားသည့်အတွက် နဂိုမူလကတည်းကမှ စရိုက်လက္ခဏာ မယဉ်ကျေးချင်သော ဒေက်သည် ငိုချင်ရက်လက်တို့ဆိုသလို ဆရာတော်ဦးဓမ္မိက အရိပ်အောက်မှ သူ့အလိုအလျောက် အပြင်လောကသို့ ခြံခုန်သွားပြီး ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်သွားရခြင်းဖြစ်၏။

ဒေက်သည် ကမ္မာသကဝဉာဏ်နှင့် ကံ,ကံ၏ အကျိုးအား မဆိုထားနှင့် အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်တည်းဟူသော ကာလသုံးပါးကိုပင် ကောင်းစွာ နားမလည်သူဖြစ်ရကား ရွာ၌ လူတွင်ကျယ်ဖြစ်၍ စီးပွားရေးအရဆိုလျှင် အဘနဖူးအား သိုက်ပင်တူးရ တူးရဟူသော လူစားမျိုးအောင်ဝင်း၏ လက်ကတုံးတောင်ဝှေးအဖြစ်ကြီး ဖြစ်လာရတော့၏။

ဆရာတော်ဦးဓမ္မိကမှ ယဉ်ကေ... သိမ်မွေ့ အသိဉာဏ်ရှိစိမ့်သော... အပင်ပန်းခံ၍ စာပေများအား...ကြား ပေးရာ၌ ဆယ်နှစ်သားမှ ...ယ်သုံးနှစ် သားအထိ သုံးနှစ်...မိုးလောက်မျှ

www.burmeseclassic.com

ခက်ခက်ခဲခဲသင်ကြားပေးရသော်လည်း ဒေက်သည် လူတွင်ကျယ်အောင်ဝင်း၏ လိုရာအသုံးချလိုမှုကြောင့် အသောက်အစားသင်ပေးသည့်အခါ၌ တစ်လကောင်းကောင်းမျှသင်လိုက်ရ၏။ မကောင်းသည့်ဘက်၌ ကောင်းစွာတတ်မြောက်သွားလေသည်။

ဤနေရာ၌ဒေက်သည်အောင်ဝင်း၏ အသောက်အစားနှင့် ပင်း၍သိမ်းသွင်းသည်ကို သူ့ကိုယ်သူ ကံကောင်းလှသည်ဟု အထင်ရှိလိမ့်မည် ဖြစ်သော်လည်း အမှန်ကား အောင်ဝင်း၏ အသိဉာဏ်နည်းမှုအား အခွင့်ကောင်းယူ၍ လိုရာအသုံးချရန်အတွက် ဒေက်အား ဤသို့ဖြားယောင်း သွေးဆောင်တိုက်ကျွေးနေမှုအား အလွန်နည်းပါးသည့် မည်သည့်အမျိုးအဆွေကမျှ ဒေက်ဖက်မှ တားဆီးဟန့်တားပေးခြင်း မရှိခြင်းသည်ပင် ဒေက်အတွက်ကံကောင်းသည်ဟု ထင်ရန်မရှိ၊ ကံဆိုးခြင်းဖြစ်၏။

ယခု အသက်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ရှိ၍ ဒေက်သည် အသောက်သမားကြီးအဖြစ် ပါမက အသက်သမားကြီးပါ လုံးလုံးလျားလျားဖြစ်ရနေချေပြီ။

"ဒေက် များများသောက်ပြီး ...စာစောစီးစီးအိပ်ကွာ မနက် မင်းမြော...်ဖက်ရှာကို နွားသွားကြည့်ရလိမ့်မယ်"

"ကျုပ်တ...်ယောက်တည်းလား"

"အေး မင်းတ...်ယောက်တည်းပေါ့ကွ မင်းကို ငါက ယုံ...ုိနိုင်းတာပဲ"

"ကြည့်ပြီးဘာလုပ်ရမှာတုန်း"

"ကြည့်ပြီး ဘာလုပ်ရမှာတုန်း ကြေးမေးခဲ့ပေါ့ သင့်ရင်ငါလိုက်ကြည့်မှာပေါ့ မင်းက ရှေ့ပြေးအကြည့်ပေါ့ကွာ"

"အင်း ရပါတယ် မနက်ကျသွားတာပေါ့"

✧ ✧ ✧ ✧ ✧

နောက်တစ်နေ့ မနက်၌ ဒေက်သည် အောင်ဝင်းခိုင်းသကဲ့သို့ နွားသွားကြည့်ရှု၍ ဈေးသင့်သည် ထင်သောကြောင့် အောင်ဝင်းအား ချက်ချင်းပြောပြလေသည်။ အောင်ဝင်းသည်လည်း အချိန်မဆိုင်းဘဲ ဒေက်နှင့်အတူ လိုက်လံကြည့်ရှု ဝယ်ယူခြင်းကြောင့် အမဲတစ်ကောင်ရရှိသွားလေ၏။

ဤသို့ရရှိလာသည့် အမဲအားလည်း ပုဆိန်ကိုင်၍ သတ်ဖြတ်ပေးရသူမှာဒေက်ပင်ဖြစ်၏။ အားလုံးထုနက်ခုတ်ထစ်ဖြတ်တောက်ပြီးတော့မှပင် အောင်ဝင်းသည် အမဲသားများအား ကိုင်တွယ်လေ့ရှိ၏။

အရက်တစ်လုံးအတွက် ဒေက်ခန္ဓာကိုယ်တွင် အမဲသွေးအညှီနံ့တို့ လှိုင်းထနေသည့်တိုင် အမဲတစ်ကောင်လုံး၏ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည့် အောင်ဝင်းအတွက်မူ ချွေးမထွက်ပေ။ အောင်ဝင်း၏အနေထားသည် မည်မျှတော်လိုပ်ပါသနည်း။ နောက် ရသည့်အမြတ်ငွေသောင်းဂဏန်းအား သူက အကုန်ထည့်ယူပြီးဖြစ်သည်၊

ဤသို့နှင့် ဒေက်သတ်ဖြတ်လာ... သည့် နွားအကောင်ရေသည် အနည်... ဆုံး တစ်ရာ၊ ကိုးဆယ်ခန့်ရှိပြီဖြစ်... ဒေက်တွင် ဘာမျှမရရှိ အရက်ချိုး... ရသည်သာရှိ၏။

တစ်နေ့ ဒေက်တစ်ယောက် ... အဒေါ်အိမ်သို့ မူးလာခိုက် သူ့အဒေါ်... လှုပ်ချိုသိက္ခာထိန်း၍ အရက်အား အ... အကျွံမသောက်ရန် ပြောဆိုသည့်အ... ဒေက်သည် မကြိုက်နိုင်သည့်အတွ... မည်သည့်စကားမျှ ပြန်၍ မတုန့်... ချက်ခြင်း ကောက်ကာငင်ကာ ... ထွက်သွားလေ၏။

သူ့အမူအရာက အဒေါ်မို့ဖြစ်သည်... ဤနေရာတွင် အခြားတစ်ယော... ယောက်ဆိုက သန်မာထွားကျိုင်းသ... သူ့ဗလကြီးနှင့် ဆွဲထိုးပစ်မည့် သ... ရှိသည်။

အဒေါ်ဖြစ်သူစကားအား မကြိုက်... သည့်အတွက် နှုတ်ခမ်းရှုကြီးဖြင့် ... သွားသော တူဖြစ်သူအားကြည့်၍ ... အဒေါ် စိတ်မကောင်းစွာကျန်ရစ်ခဲ့...

"အင်း ငါတို့ကလည်း အဒေါ်... ပေမယ့် ဒီလောက်ပဲတတ်နိုင်တာပဲ... ဘာမှ မှ မကူညီမစောင့်ရှောက်နိုင်..."

"အမေတစ်ယောက်တည်းဘာ... ပြောနေတာတုန်း"

"ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး အေ... ငါ့တူဒေက်အကြောင်း ပြောနေတာ... ခုနကလာသွားလို့"

"အရက်မူးလာလို့လား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါပေါ့ အေရဲ့"

သားအမိနှစ်ယောက် လှုဘဝသို့ ယွင်းစွာ ရောက်ရှိလာသည်နှင့် လွန်းလှသော ဒေက်အတွက် တော ရင်မောနေကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဒေက်ကတော့ အောင်ဝင်း၏ တင်းကုပ်အတွင်း၌ ာက်တစ်နေ့ အမဲပေါ်၊ အမဲဖျက်ရန် အတွက် ကြီးမားသည့် ဆောင်ဓားကြီး အား ကျိန့်စွာ သွေးပေးလျက်ရှိလေ၏။ ဓားကြီးသည်လည်း နွားတို့၏ သက်ပေါင်း အရေအတွက်မရှိ လှီး တ်ပြီးဖြစ်၏။

"ဟော့ကောင် ဒေက် ဓားသွေးပြီးပြီ ား။ ပြီးရင်လာကွာ ဒီမှာ အသားကြော် ချလိုက်ကြရအောင်"

နွားပွဲစားသန်းဦး၏ ဖိတ်ခေါ်မှုအား က်လက်ထောင်ပြရင်း တုံ့ပြန်ပြောဆို လိုက်၏။

"ချတော့ ကိုသန်းဦး ညနေစာချန် ဦးမယ် မနက်ပိုင်းများနေပြီ ဒါပြီးရင် ပ်တော့မှာ"

ထိုသို့ပြောဆိုပြီး အမုန်တကယ်ပင် က် အောင်ဝင်း၏ တင်းကုပ်အရှေ့ ခုတင်ထက်တွင်ဆန့်ဆန့်ကြီးထိုးအိပ် လိုက်၏။

ဒေက်အလုပ်သည် လူဖြစ်သော် ည်း အသောက်အစား အသတ် အဖြတ်နှင့် အအိပ်သာရှိလေသည်။ အခြားမည်သည့် ကုသိုလ်ကောင်းမှု အလုပ်ကိုသော်မျှ လူတစ်ယောက်အဖြစ် နှင့် မပြုလုပ်မိသေးခဲ့။ လုပ်ရကောင်း မှန်းလည်း သူမသိ။ ပကတိ တိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်ကဲ့သို့ရှိလေ၏။ အသက်ငယ် သေးခြင်းလည်းပါပေမည်။ သို့သော် သူ၏ အသက်ငယ်ခြင်းသည် အခြားသူ များ၏ အသက်ငယ်ခြင်းနှင့် မတူ၊ သူ့ အတွက်နှင့် သူ့လက်ချက်ကြောင့် သေရ မည့် နွားများအတွက်မှုတော့ ရင်လေး ဖွယ်ကောင်းလှ၏။

တင်းကုပ်အရှေ့စွန်းတွင် ဒေက် အိပ်ပျော်နေခိုက် အိမ်ရှင်အောင်ဝင်းနှင့် အတူ နွားပွဲစား သန်းဦး၊ မြို့မှုဒေသည့်သည် နှစ်ယောက် စုစုပေါင်းလေးယောက်သည် သောက်ရင်းစားရင်း စကားပြောဆို လျက်ရှိကြသည်။

"ဒေက်ကတော့ မင်းအတွက် အတော်အကျိုးပေးတဲ့ လူတစ်ယောက် ပဲကွ အောင်ဝင်းရ၊ အပိုးကျိုးတုန်း များများနိုင်းထား"

အင်း အဲဒါကြောင့် ကျုပ်မှာ အရက်တိုက်ပြီး နိုင်းရတယ်။

"ကိုတင်ဝင်းရေ ဒီကောင်က နွား တော့သိပ်နိုင်တဲ့ကောင်ဗျ"

"နိုင်မှာပေါ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကထွား နည်းတဲ့ကောင်ကြီးမှ မဟုတ်တာ"

ခုတင်ထက်တွင် စက်တော်ခေါ် လျက်ရှိသည့် ဒေက်အကြောင်းအား ပြောဆိုနေကြသော်လည်း အကောင်း တစ်ခွန်းမျှ မပါ၊ အားလုံးအဆိုးများချည်း ဖြစ်၏။ ဤကြားထဲ မြို့မှုဒေသည့်သည်နှစ် ယောက်မှ ဒေက်အား ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် အသုံးချရန် လမ်းပြပြောဆိုနေခြင်း ကြောင့် စီးပွားရေးသမားကိုယ်ကျိုးသမား ဖြစ်သူ ..ာင်ဝင်းတစ်ယောက် တဟဲဟဲ သဘောကျလျက်ရှိလေ၏။

✧ ✧ ✧ ✧ ✧

သုံးနှစ်ခန့်ကြာမြင့်ခဲ့သော် ဒေက် သတ်ပေးသည့် အမဲသားလုပ်ငန်း ၏ အမြတ်အစွန်းများနှင့် အောင်ဝင်းက နှစ်ထပ်တိုက်ကြီးပင် ဆောက်နေပြီဖြစ်၏၊ ထို့အတူ အောင်ဝင်းတစ်ယောက်ဆိုင်ကယ် ကလေးနှင့်လည်း ဖြစ်သွားလေသည်။

သို့သော် ဒေက်ကတော့မူ ဘာမျှ မထူးခြားသောက်မြဲ သတ်မြဲသာ ဖြစ်နေ ရလေ၏။ ထို့အတူ အမဲသ. သမားတစ်ယောက်၏ ည. .နဲ့ အသက်ကလည်း အရက်နှံနှင့် ထလျက်ရှိ၏။

"ဟော့ကောင် ဒေက် ဟင် အရက် တော်ကလည်း နံလိုက်တာ"

"ဘာတုန်းကွ မင်းကလည်း ဖိမ်ပျက် လိုက်တာ"

"စိမ်ပျက်မနေနဲ့ သေလိမ့်မယ်၊ ဒီ လောက်အေးနေတာ" အမြင်မတော်သူ တစ်ယောက်က ထိုသို့ပြောသော်လည်း ည ၉ နာရီအချိန် အလွန်အေးသည့် အကာအရံမရှိ ကင်းတဲထက်၌ ဒေက် သည် အိပ်မြဲတိုင်းအိပ်နေလေ၏။ ဤ နေရာ၌ အလွန်အေးသည့် အညာ ဆောင်းတွင် အခြုံမပါ ဘာမပါ မိုးလင်း သည်ထိ အိပ်ခြင်းသည် တစ်ခုတော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောက်ယောက် အတွက်သာဆိုလျှင် ဖျားနာခြင်း၊ အအေးပတ်ခြင်း၊ လေဖြတ်ခြင်း စသည့်ရောဂါတစ်ခုခု ကျရောက်လာမည်ဖြစ်သော်လည်း မည်းတူးတူးနှင့် လူ့ဘီလူးကြီးပုံပေါက်နေသော ဒေက်မှာမူ မနက်မိုးလင်းသော်လည်း မည်သို့မျှဖျားခြင်း၊နာခြင်းမရှိ အကောင်းပကတိကြီးဖြစ်နေသည်မှာ အံ့ဖွယ်ကောင်းလှ၏။

ဒေက်သည် ထိုသို့အပေအတေနှင့် ပစ်စလက်ခတ်နေထိုင် စားသောက်နေသည့်တိုင် ဘာမျှမဖြစ်၊ ဆောင်းတစ်ဆောင်းသာ ကျွတ်သွားရ၏ အနေကြမ်းကြမ်း၊ အစားကြမ်းကြမ်း၊ ရုပ်ကြမ်းစိတ်ကြမ်းနှင့်လည်း ဆိုင်ပေမည်။ ထို့ကြောင့် ဒေက် ဘာမျှမဖြစ်ပုံရ၏။

ထိုသို့ နေချင်သလိုနေ၊ စားချင်သလိုစား၊ ခပ်ကြမ်းကြမ်းနေလေ့ရှိသော ဒေက်တစ်ယောက် ဘာမှမဖြစ်သော်လည်း သူ့အား အရက်တိုက် အသုံးချနေသည့် အောင်ဝင်းကတော့မူ တိုက်ကြီးပေါ်တွင် နလျက်ရှိ၏။

"ဟေ့ကောင် ဒေက် ငါ ခေါင်းမူးတယ်ကွာ၊ အဲဒါကြောင့် တင်မြင့်နဲ့ သာဂဒိုးကို ဒီနေ့ မင်းပဲ အပြီးဝိုက်းကူပေးလိုက်ကြားလား၊ ငါလိုက်မလာတော့ဘူး"

"အင်း ဒါဆိုလည်း နေခဲ့ပေါ့၊ သွားမယ်နောက်ကျနေပြီ"

"အေး သွား သွား စိတ်ချမယ်နော်"

ဒေက် နွားသင်္ချိုင်း သွားခါနီး အောင်ဝင်းမှာနေခြင်းဖြစ်၏။ ဒေက် အလုပ်က နွားအား ပုဆိန်နှင့်ထု၍ အဆုံးစီရင်ပြီး အကောင်ကိုပါ ခုတ်ထစ်ဖြတ်ပိုင်းပေးရခြင်းဖြစ်၏။ ထို့နောက် ဒေက် ခုတ်ထစ်ဖြတ်ပိုင်းပြီးမှအောင်ဝင်း အောင်ဝင်းနှင့် တင်မြင့်၊ သာဂဒိုးတို့မှ အစာသာစားထား၍ ရွေးချယ်သယ်ယူကြခြင်းဖြစ်၏။ ယခု အောင်ဝင်းက ခေါင်းမူးနေသည်ဟုဆို၍ ဒေက်အား အပြီးအစီး ခိုင်းစေနေခြင်းဖြစ်၏။ ဒေက်ကလည်း အနည်းငယ်မျှ မညည်းညူပေ။ အောင်ဝင်းက ခိုင်းစေသည့်အတိုင်း အပြီးအစီးလုပ်ကိုင်ပေး၏။

အားလုံးပြီးစီးတော့မှပင် အောင်ဝင်းသည် သူ့ငွေစာရင်းနှင့် ငွေများအား ရေတွက်သိမ်းဆည်းလေသည်။ သူ့အတွက် နွားတစ်ကောင်လျှင် သောင်းဂဏန်းမျှမြတ်သော်လည်း တင်မြင့်နှင့် သာဂဒိုးတို့အား တစ်ယောက်လျှင် ငါးရာကျပ်စီမျှ ဝေခြမ်းပေးပြီးလျှင် အပြစ်ကြီးဆုံးအမှုပြု၍ သတ်ဖြတ်ပေးရသည့် ဒေက်အတွက်မှာမူ ငါးဆယ်တန်အရက်တစ်လုံးနှင့် တစ်မနက်ပြီးသွားရ၏။

အရက်တစ်လုံးတွင် တစ်ရာကျပ် ရှိသောကြောင့် ဒေက်အတွက်မှာမူ နေ့ခင်းတစ်လုံး ညနေတစ်လုံး တစ်နေ့ အရက်သုံးလုံး ငွေသုံးရာနှင့် ပြီးသွားရသည်ချည်းဖြစ်၏။

✧ ✧ ✧ ✧ ✧

ဤသို့ အရက်အား တရကြမ်း သောက်၍ အကြမ်းပတမ်းနေထိုင်စားသောက်ခြင်းဖြင့် မည်သည့်ရောဂါ ဝေဒနာမျှ စွဲကပ်ခြင်းမရှိသော ဒေက်က သူ့ဆရာ အောင်ဝင်းအား ကြည့်၍ အားမလိုအားမရ ဤသို့ပြောလာ သည်။

"အာစရိ ခင်ဗျားကြည့်ရတာ အ များလို့လား ရှင်ရှင်လန်းလန်းကို ရှိ မထင်ရဘူး"

ဒေက်၏ ထိုစကားအားအောင်ဝ သဘောပေါက်၏။ အဘယ်ကြောင့် သော် အောင်ဝင်းသည် ငွေကြေးအ အကြောင်းပြု၍ ဈေးရောင်းလာသ ညောင်လှသူကလေးနှင့် တိတ်တိတ် ဇာတ်လမ်းဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်

ထိုအကြောင်းခြင်းရာအား ဒေ ကောင်းစွာသိသော်လည်း အောင်ဝ မိန်းမ အေးမှုကမူ မသိရှိ မရိပ်မိသေး ပေ။ ထို့ကြောင့် ဒေက်မှာ အေးမှု ဖက် ညောင်လှသူ ဈေးသည်က တစ်ဖက်နှင့်နှစ်ယောက် တစ်ပြိုင်တ ချည်းဖြစ်နေသောကြောင့် ထိုသို့ရိပ် သံဖမ်းနှင့် မေးလိုက်ခြင်းဖြစ် သို့သော် အောင်ဝင်းက မဟုတ်သ အကြောင်းပြောလေသည်။

"ငါ ခုတလော သွေးတိုးနေတ ထင်တယ်၊ အဲဒါကြောင့် ခေါင်းနော နောက်နေတာကွ၊ မင်းက တစ် မထင်နဲ့"

"မဟုတ်ပါဘူး ကျုပ်က အာ အတွက် စိုးရိမ်လို့ပြောတာပါ အာစ အသက်မကြီးသေးပါဘူး၊ တောင့် တင်းတင်းနေစမ်းပါ၊ ကျုပ်ဆိုရင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြင်တဲ့အတိုင်းပဲ ဘာဖြစ်လဲ၊ ကျုပ်ဆောက်ပေတဲ့သူ ကျုပ်ပဲရှိတာ၊ ဘာမှမဖြစ်ဘူး"

ဒေါက်သည် သူ့ဆရာဖြစ်သူ အောင်ဝင်းအား ထိုသို့ပြောခြင်းကြောင့် အောင်ဝင်းသည်ပင် သူ့အနေအထားနှင့် ဒေါက်အနေအထားအား နှိုင်းယှဉ်ကြည့်၍ လက်ခံလိုက်ရ၏။ အမှန်တကယ်လည်း အောင်ဝင်းတစ်ယောက်ဟိုဟာ ဖြစ်လိုက်၊ သည်ဟာဖြစ်လိုက်နှင့် မျက်နှာဖောသွပ်သွပ်ရှိလေ၏။

ဒေါက်သည် အစားအသောက်အားဖြစ်ကတတ်ဆန်း စား၍ ကျန်းမာရေးဒေါင်ဒေါင်မြည်နေသည့်တိုင် အောင်ဝင်းကား အစားကောင်းကောင်းစား၊ အရက်ကောင်းကောင်းသောက်။ အအိပ်ကောင်းကောင်းအိပ်ခြင်းဖြင့် ဖောက်ပြန်နေခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖောက်ပြန်နေသည့်တိုင် အောင်ဝင်း၏ အမဲပေါ်လုပ်ငန်း၊ ဒေါက်၏နွားသတ်လုပ်ငန်းကား အရှိန်ပျက်သည်မရှိ၊ နွားများတောက်လျှောက်အသတ်ဖြတ်ခံရဆဲရှိသေး၏။

တစ်နေ့ ဒေါက်နှင့် ဆရာဖြစ်သူ အောင်ဝင်းတို့ ထူးဆန်းစွာ တစ်ပြိုင်တည်း တစ်ညတည်း တစ်ချိန်တည်း အိပ်မက်ဆိုး မြင်မက်လာကြသည်။ ဒေါက် အိပ်မက်တွင်ကားမှောက်၍ အောင်ဝင်းသေဆုံးသွားကြောင်း ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ မြင်မက်သကဲ့သို့အောင်ဝင်း အိပ်မက်တွင်လည်း ဘယ်ချိန်တုန်းကမှ မရှိဖူးသော ဒေါက်အိမ်ကြီးအား မီးစွဲလောင်နေသည်ဟု ထိတ်လန့်ဖွယ် မြင်မက်ရခြင်းဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ရုတ်တရက် အမှတ်မထင် ကောက်ကာငင်ကာ မြင်မက်လိုက်ကြသည့် အိပ်မက်နှစ်ခုကြောင့် ဒေါက်ရော အောင်ဝင်းပါ နှစ်ယောက်စလုံး တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားကြရ၏။

"ကျုပ် ညက အိပ်မက်မကောင်းဘူး အာစရိရာ အိပ်မက်ထဲမှာ အာစရိကားမှောက်ပြီးသေတာ တွေ့လိုက်ရတော့ အတော်ထိတ်လန့်သွားတယ်"

"ဟာ အဲဒါ ငါပြောမလို့ ဒေါက်ရ၊ ငါလည်း ညက အိပ်မက်တော်တော်ဆိုးတယ်။ မင်းအိမ်ကြီးကို မီးလောင်တယ်လို့ အိပ်မက်မက်ပြီး ငါ လန့်သွားတယ်"

"ဟား‥ ဟား‥ဟား အာစရိကလည်း ကြဲကြဲဖန်ဖန် ကျုပ်အိမ်မှ

တစ်နေ့ ဒေါက်နှင့် ဆရာဖြစ်သူ အောင်ဝင်းတို့ ထူးဆန်းစွာ
တစ်ပြိုင်တည်း တစ်ညတည်း တစ်ချိန်တည်း
အိပ်မက်ဆိုး မြင်မက်လာကြသည်။
ဒေါက် အိပ်မက်တွင် ကားမှောက်၍
အောင်ဝင်းသေဆုံးသွားကြောင်း ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ
မြင်မက်သကဲ့သို့ အောင်ဝင်း အိပ်မက်တွင်လည်း
ဘယ်ချိန်တုန်းကမှ မရှိဖူးသော ဒေါက်အိမ်ကြီးအား
မီးစွဲလောင်နေသည်ဟု
ထိတ်လန့်ဖွယ် မြင်မက်ရခြင်းဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မရှိတာ၊ ကျုပ်အိမ်ကြီး မီးလောင်ရတယ်လို့မဟုတ်မဟုတ်ဗျာ"

"အေးကွာ အိပ်မက်ထဲမှာတော့ တဟုန်းဟုန်းနဲ့ မီးလောင်နေတာ မင်းအိမ်ကြီးပဲကွ"

အောင်ဝင်း၏ ထိုစကားကြောင့် ဒေက် အလွန်သဘောကျလျက်ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုတော်အမှန်တကယ်ပင် ဒေက်တွင် အိမ်မဆိုထားနှင့် တဲကုပ်ပင် မရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အောင်ဝင်း၏ အိပ်မက်သည် ရယ်စရာဖြစ်နေသကဲ့သို့ ဒေက်၏ အိပ်မက်အားလည်း အောင်ဝင်းမှ ဒေက်ကဲ့သို့ပင် သဘောထားခြင်းဖြင့် အပြန်အလှန်ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

သူတို့က အပြန်အလှန် သဘောထားပင်ထားငြား သူတို့အတွက် ထိုအတိတ်ဆိုးက သုံးရက်မကူး နောက်တစ်နေ့မှာပင် တစ်ယောက်က ကားမဟုတ် ထွန်စက်ခေါင်းကြီးမှောက်၍ ရွာ၏ မြောက်ဘက်ခပ်လှမ်းလှမ်း လမ်းမကြပ်ကြီးအတွင်း သေဆုံးသွားလေသည်။ ထိုသေဆုံးသူကား ဒေက်အိပ်မက်ထဲက အောင်ဝင်းအဟုတ်၊ အိပ်မက်မက်သူကာယကံရှင် ဒေက်ဖြစ်နေတော့၏။ တစ်ခါတည်းပွဲချင်းပြီးသွားလေသည်။

ညနေခပ်မှိုင်းမှိုင်းအချိန်တွင် မြို့မှ ကိုတင်ဝင်းဆိုသူနှင့် ထွန်စက်ခေါင်းကြီးအား မူးမူးရူးရူးနှင့် ဒေက်လိုက်စီးရာမှ သူထိုင်စီးသည့် ညာဘက်အခြမ်း တ်မ်းစောင်းပြီး ဒေက်အောက်ကရောက်သွားခြင်းဖြစ်၏။ သူကြမ္မာသူငင်သော ဒေက်မည်သူမျှ ကယ်ချိန်မရလိုက် နေဝင်မိုးချုပ်မို့ ထွန်စက်မောင်းသူ ကိုတင်ဝင်း ထွန်စက်ကြီးအား ပစ်ထားခဲ့၍ ရွာသို့ လူများပြန်ခေါ်ချိန်၌ပင် နာရီဝက်အကွင်း ဒေက်ပွဲချင်းပြီးသွားခြင်းဖြစ်၏။

ဒေက်ထိုသို့ ရုတ်တရက် ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးသွားသည့်အတွက် တစ်ရွာလုံး အံ့အားသင့်သွားရသလို ဆရာဖြစ်သူ အောင်ဝင်းသည်လည်း စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

"ကျုပ်ကို သူပြောတယ်သူ့အိပ်မက်ထဲမှာ ကျုပ်ကားမှောက်ပြီး သေတယ်လို့ခုတော့ ကျုပ်မဟုတ်ဘူး သူဖြစ်နေတယ်ဗျာ၊ စိတ်မကောင်းစရာ ကောင်းလိုက်တာ"

"နှစ်ယောက်လုံး မူးနေကြတာကိုးကွ ဖြစ်မှာပေါ့ကွ၊ ကိုယ့်သေပေါက်ကိုယ်နှင်းတဲ့ကောင်"

"အေးဗျာ ဖြစ်ပုံများ အံ့ဩစရာကောင်းလိုက်တာ ဒီလောက်ကြီး မြန်ရတယ်လို့"

အောင်ဝင်း စိတ်မကောင်းလွန်း၍ ထိုသို့ ဒေက်အတွက် ပြောဆိုနေသော်လည်း သူ့ကံကြမ္မာကိုကား သူမသိသေး၊ ထိုသို့ မသိသည့်အကြားမှပင် ဘာမျှမကြာလိုက် သူ့အိပ်မက်ထဲက ကဲ့သို့ပင် အိမ်ကြီးအား အမှတ်မထင် မီးလောင်လေတော့သည်။

အောင်ဝင်း အိပ်မက်ထဲကအတိုင်းပင် အိမ်ကြီးအားမီးတဟုန်းဟုန်းလောင်၍ မည်သူမျှ ငြိမ်းမသတ်နိုင်၊ တစ်အိ... လုံးပြာကျသွားရ၏။ သို့သော် အောင်ဝ... အိပ်မက်ထဲကကဲ့သို့ အိမ်ကတော့ ဒေ... အိမ်မဟုတ်၊ သူ့အိမ်ကြီးဖြစ်နေ... တော့၏။

အမှန်ကား သူတို့၏ အတိ... နိမိတ်များသည် လွန်ခဲ့သည့် လေ... ရက်ကတည်းက ကြိုတင်၍ ပြနေခြ... ဖြစ်၏။ ထိုသို့ပြနေသည့်တိုင် ဒေက်... အောင်ဝင်းပါ မျက်စိလည်နေရခြင်းဖြ...

မကောင်းမှု အကုသိုလ် ဖိစီးသ... အတွက် ကံကြမ္မာ ညှိုးမှိန်လာကြသ... တိုင် ကာယကံရှင်ဖြစ်သည့် အောင်ဝ... နှင့်ဒေက်တို့သည် အမှန်အတိုင်းနားလ... သွားခွင့်မရကြချေ။

ယခုအချိန်တွင်မတော့ အောင်ဝ... သည် မီးပေါ်ဆေမှု၊ အပြစ်ဒဏ်န... ထောင်ထဲတွင် တမှိုင်မှိုင်တတွေတွေ... ဒေက်နှင့် အိပ်မက်ဆိုးများအကြော... အား စဉ်းစားနေမိသကဲ့သို့ ဒေက်သ... လည်း ငရဲပြည်၌ သူ့ဆရာအောင်ဝ... နှင့် အိပ်မက်ဆိုးများအကြောင်းအ... စဉ်းစားနေပေလိမ့်မည်။

မည်သို့ဖြစ်ဖြစ် အောင်ဝင်းန... ဒေက်တို့ ဆရာတပည့်နှစ်ယော... အတွက် သူတို့ပြုလုပ်ခဲ့သည်... အကုသိုလ်တရားများက သူတို့အ... မကောင်းကျိုးများ ထင်ထင်ရှားရှား... ပြန်၍ ပေးသွားပါသည်ဆိုလျှင် . . .

စိန်...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကမ္ဘာလှည့်တရားစွဲတဲ့ အဆိုတော်၏အမှု USA ရောက်မှပြီး

ညိုမြင်းလွင်(မော်ကျွန်း)

အမေရိကန်၊ လော့အင်ဂျလိစ် တရားရုံးတော်တစ်ခုမှ ရှမ်ကီရာကို လက်မထက်ခဲ့သော ဘွိုင်းဖရင့်တစ်ဦးက ရှမ်ကီရာ အောင်မြင်ကျော်ကြားမှုကြောင့် ရလာသော ဝင်ငွေ(ချမ်းသာမှု)တို့သည် သူ၏ဦးနှောက်ကို ဖောက်စားပြီးရသွားသဖြင့် နစ်နာကြေးရလိုကြောင်း အမှုကို ပလပ်လိုက်ကြောင်း ၃၀·၁၁·၁၃ အင်တာနက်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

၂၀၀၆ ခုနှစ်လွန်ကာလများက မစ္စရှမ်ကီရာ(ကိုလံဘီယာနိုင်ငံသူ)နှင့် ဒီလာယူအေ(အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံသား) တို့သည် လစ်ဗင်းတူဂဲသားဘဝဖြင့် USA တွင် နေထိုင်ခဲ့ကြပြီး ရှမ်ကီရာက ဂီတလောကတွင် ကျင်လည်ခဲ့ရာမှ ကိုလံဘီယာတစ်လွှား အောင်မြင်ကျော်ကြားခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ရှမ်ကီရာ၏ အအောင်မြင်ဆုံး ဟစ်ပ်ဒူးနော့လိုင်းနှင့် ဝပ်ကာဝပ်ကာ ပေါ့(ပ်)တေးတို့တွင် သောက်သောက်လဲ ဝင်ငွေရခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရှမ်ကီရာနှင့် ဒီလာယူအေတို့ ခွာပြဲသွားကြသည်။ ထို့နောက်တွင် ဒီလာယူအေက ရှမ်ကီရာအောင်မြင်ခဲ့သော တေးများသည် သူ၏အကြံဉာဏ်၊ ဦးနှောက်များကြောင့်ဖြစ်၍ သူမပိုင်ငွေထဲမှ USD သန်း ၂၅၀ နစ်နာကြေးရလိုကြောင်း USA ကာလီဖိုးနီးယားတရားရုံးတွင် ရှမ်ကီရာကို တရားစွဲတောင်းခံခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် USA နိုင်ငံသားများမဟုတ်၍ အမှုကို လက်မခံခဲ့ပေ။ တစ်ဖန် ဒီလာယူအေက ဆွစ်နိုင်ငံတွင် ထပ်မံတရားစွဲခဲ့ရာ ထိုတရားရုံးက ရှမ်ကီရာနှင့် ဒီလာယူအေတို့သည် အတူနေခဲ့ကြသဖြင့် နစ်နာကြေးပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ၎င်းဆုံးဖြတ်ချက်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ရှမ်ကီရာက USA၊ လော့အင်ဂျလိတရားရုံးတွင် ပယ်ဖျက်ပေးရန် ဦးတိုက်လျှောက်ထားသောအခါ တရားရုံးဆုံးဖြတ်ချက်က "လစ်ဗင်းတူဂဲသားဘဝတွင် ကိုယ်ရတာ ကိုယ်ပိုင်၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မဆိုင်ပါ။ ၎င်းစုံတွဲသည် တရားဝင်လက်ထပ်ထားခြင်း မရှိသဖြင့် ဒီလာယူအေ၏ စွဲဆိုသောအမှုတွင် ရှမ်ကီရာကို အနိုင်ပေးခဲ့သည်။

ညိုမြင်းလွင်(မော်ကျွန်း)

Ref: PTI

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အင်(န်)ကယ်နက်သည် တယ်လီဖုန်းကိုကောက်ကိုင်၍ မိမိခင်ပွန်းဖြစ်သူ တင်(မ်)ကို စကားပြောလိုက်သည်။ သို့သော် တစ်ဖက်မှ ပြောလိုက်သော စကားသံကြောင့် စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်။

"ဒါလင်ရေ ... ဒီနေ့တော့ ကိုယ်နောက်ကျမယ်ကွာ။ ကိုယ်တို့ဆေးရုံနဲ့ ကိုက် ၈၀၀ လောက်ကွာတဲ့ နေရာမှာ ကားတစ်စီးမှောက်တယ်။ အရေးပေါ်လူနာတွေ ရောက်လာလို့ ၁၀ မိနစ်အတွင်း ခွဲစိတ်ရမယ်၊ တစ်နာရီလောက်တော့ကြာလိမ့်မယ် ထင်တယ်"

အမှန်က ... ညတိုင်းလိုလိုပင် တင်(မ်)က နောက်ကျတတ်သည်။ သို့သော် အင်(န်)သည် ဆရာဝန်တစ်ယောက်၏ ဇနီးပီပီ တင်(မ်)၏ တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားများကို နားလည်သည်။ ခါတိုင်းနေ့များကဲ့သို့ဆိုလျှင် အကြောင်းမဟုတ်သော်လည်း ယခုကဲ့သို့ ညမျိုးတွင် တင်(မ်)ကို အနားမှ တစ်ဖဝါးမှ မခွာစေချင်ပေ။

ယနေ့သည် ခါတိုင်းနေ့များထက်ပို၍ လေတိုက်သည်။ ပြတင်းပေါက်မှ ဖြတ်ရှော်လာသော လေအဟုန်ကြောင့် ခန်းဆီးများက လှုပ်ရှားနေသည်။ ပြတင်းပေါက်မှန်များ ရိုက်ခတ်သံနှင့် လှုပ်ရှားနေသော ခန်းဆီးများကို ကြည့်၍ အင်(န်)သည် အားငယ်စိတ်၊ ကြောက်ရွံ့စိတ်များ လွှမ်းမိုးလာသည်။ အကယ်၍များ တင်(မ်)ရှိနေလျှင် အင်(န်)အဖို့ ထိုကဲ့သို့သော အတွေးများကို စိတ်ကူးထဲပင် ထည့်မည်မဟုတ်။

ယနေ့သည် တနင်္လာနေ့ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ခန့်ကစ၍ တနင်္လာနေ့နှင့် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း ထရီစာနှင့် ဂရေးဟို့အိမ်သို့ လင်မယား နှစ်ယောက် သွားရောက်လည်[illegible] တတ်သည်။ မိမိတို့အိမ်နှင့် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သာဝေးသော ဂရေးတို့အိမ်တွင် ညစာစားတတ်သည်။ အရက်သောက်ရင်းကစားဖြစ်ကြသည်။ သက်တူရွယ်တူချင်းမို့ ရင်းရင်းနှီးနှီးရှိကြသည်။ နှစ်အိမ့်တစ်အိမ်လို နေထိုင်ကြကာ အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေများအဖြစ် ငါးနှစ်တာကုန်လွန်ခဲ့ကြသည်။

သို့သော် လွန်ခဲ့သော ကြာသပတေးနေ့ ညနေတွင် ညစာအတူတူစားကြမည်က ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း ရှိနေသော ထရီစာမှာ တိုညတစ်နာရီခန့်တွင် ရောဂါတစ်ခုခုဝင်လာသဖြင့် ဂရေးက တင်(မ်)ထံသို့ ဖုန်းဆက်သည်။ တင်(မ်)က ထရီစာကို ဆေးရုံတင်နိုင်းပြီး ဆေးရုံသို့ အပြေးအလွှား ရောက်လာခဲ့သည်။ ထရီစာ၏ ရောဂါ ခွဲစိတ်ကုသရမည့်ရောဂါ ဖြစ်နေသည်။ ဂရေးနှင့်တိုင်ပင်ကာ တင်(မ်)ကလည်း ချက်ချင်းပင် ခွဲစိတ်ကုသသည်။

ဘဝပေး ကံကြမ္မာ မကောင်းလှရှာသော ထရီစာမှာ တင်(မ်)က အားကြိုးမာန်တက် ကုသသော်လည်း အသက် ဆုံးခဲ့ရသည်။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဂရေးမှာ ဇနီးသည်အတွက် ပရိဒေဝမီး မည်မျှတောက်ခဲ့ရသည်ကို တွေးကြည့်စရာပင် လိုမည်မထင်ပေ။ ထိုပရိဒေဝမီးက မိတ်ဆွေဖြစ်သူ တင်(မ်)အား အထင်လွဲကာ ထရီစာသေရခြင်းသည် ဆရာဝန် ပေါ့လျော့မှုကြောင့် ဖြစ်သည် ဆိုကာ တရားစွဲတော့သည်။ မိမိ၏ ဇနီးအား တင်(မ်)က သတ်ပစ်သည်ဟု တစ်ယူသန် တွေးထင်နေလေသည်။

တရားရုံးမှာမူ သက်သေများ စစ်ဆေးပြီးနောက် တင်(မ်)အပေါ် အပြစ်မရှိဟု စီရင်ချက်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဂရေးကမူ မကျေနပ်ချေ။

ဂရေးက မိမိတို့အား မည်သို့ပင် မကျေမနပ်ရှိစေကာမူ အင်(န်)နှင့် တင်(မ်)က ခွင့်လွှတ်သည်။ မိမိတို့၏ ဆုံးရှုံးသွားသော အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေ ထရီစာအတွက်လည်းကောင်း၊ လောကအလယ် ယောင်ချာချာနှင့် အထီးကျန်ဖြစ်ခဲ့ရသော ဂရေးအတွက်လည်းကောင်း စိတ်ဆင်းရဲကြီးစွာ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

ထရီစာ၏ အသုဘနေ့ကလည်း ဂရေးသည် ထရီစာ၏ အုတ်ဂူဝယ် တစ်ယောက်တည်း ကြာမြင့်စွာ နေခဲ့သည်။ မည်သည့်အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ နှုတ်ဆက်ခြင်း၊ စကားပြောခြင်း မပြုခဲ့ပေ။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်က အနားသို့ ရောက်လာပါက အဝေးသို့ ရှောင်သွားတတ်သည်။

ဂရေးက မည်မျှပင် အထင်လွဲနေကာမူ အင်(န်)က ဂရေးအတွက် စိုးရိမ်မိသည်။ အဖော်ကင်းမဲ့သော ဘဝခရီးကို ဂရေးမှာ မည်သို့ ဆက်လက်လျှောက်လှမ်းနိုင်မည်နည်းဟုလည်း ပူပန်နေမိသည်။ တင်(မ်) တစ်ခါက ပြောဖူးသောစကားကို အင်(န်)က ပြန်လည်ကြားယောင်နေမိသည်။

“ဂရေးဟာ တကယ်တော့ သနားစရာကောင်းပါတယ်။ သူဟာ ခေါင်းမပါဘဲ တောင်စွန်းတစ်ခုကို လျှောက်သွားနေတဲ့ လူလိုပဲ။ ဒါပေမယ့် ထရီစာရဲ့ ဦးဆောင်လမ်းညွှန်မှုနဲ့ သူ့ကို တွဲခေါ်သွားလို့ ခုချိန်ထိ အတိမ်းအစောင်းတော့ မတွေ့ခဲ့ဖူးပါဘူး”

ခုတော့ လက်တွဲဖော် ထရီစာ တစ်ယောက် မရှိတော့ပြီ။ ဂရေးသည် တောင်စောင်းကို သူတစ်ယောက်တည်း လျှောက်နိုင်ပါဦးမည်လား။

ဂရေးသည် စစ်အတွင်းက ဂျ[illegible] သုံ့ပန်းအဖြစ် လွတ်မြောက်လာခဲ့[illegible] တစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် ထရီစာ[illegible] လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ဂရေးသည် ဂျ[illegible] တို့၏ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုဒဏ်ကြော[illegible] သူ၏ တောင့်တင်းလှသော ကိုယ်[illegible] သည် ပိန်လှီဖျော့တော့ခဲ့ပြီး ဦးနှော[illegible] လည်း ထိခိုက်ခဲ့သည်။ ကိုယ်[illegible] ချို့ယွင်းမသွားသော်လည်း ယခင်က[illegible] သန့်စွမ်းမှုမျိုး မရှိတော့သည်သာ[illegible] ဦးနှောက်နှင့်ပတ်သက်၍လည်း [illegible] ညစ်ဖွယ်ရာများ၊ ရုပ်ထွေးစရာများ[illegible] ခံနိုင်ရည် မရှိတော့ပေ။ မိမိ၏ ခံစာ[illegible] သော နာကျင်မှုများကို အင်(န်)[illegible] မကြာခဏ ဖွင့်ပြောနေတတ်သည်[illegible]

ဂျပန်တို့၏ ညှင်းပန်းနှိပ်စ[illegible] များကို အများနှင့် တစ်ယောက်မှ [illegible] သော်လည်း တစ်ယောက်ချင်း ပြန်[illegible] ယှဉ်ပြိုင်လိုလှသည်။ မိမိကို နှိပ်[illegible] ခဲ့သော ဂျပန်များကို တစ်ယောက်[illegible] ပြန်လည် ကလဲ့စားချေလိုချင်[illegible] အတွေးများ အမြဲရှိနေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ကလဲ့စားချေရာ[illegible] လည်း သူတို့နှိပ်စက်သလော[illegible] အပိုအလိုမရှိ ကလဲ့စားချေလိုကြ[illegible] မိမိခံစားရသကဲ့သို့ မိမိကို ညှဉ်း[illegible] သူတို့အားလည်း ခံစားစေလိုကြ[illegible] ဖြင့် ဂရေးက မကြာခဏ ကြိမ်းဝါး[illegible] ရှိသည်။

“ငါ့ကို သူတို့ ညှဉ်းပန်းနှိပ်[illegible] တာကို အသေးစိတ် ကွက်ကွက်[illegible] ကွင်း ငါသတိရနေတယ်။ ဘယ်[illegible] မှလည်း မေ့မှာမဟုတ်ဘူး။ ဘယ်[illegible] မှလည်း ခွင့်လွှတ်နိုင်မှာ မ[illegible]

အင်(န်)သည် တစ်ယောက်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

…ောင်ခဲ့ရမရ လျှောက်တွေးနေမိသည်။ တစ်ချက်တစ်ချက် ဝှေ့ရမ်းတိုက်ခတ်လာသော လေအရှိန်က ကြမ်းလာသည်။ ကွဲကျနေသော မှန်ပြတင်းပေါက်က မှန်ပြန်မလဲရသေးသောကြောင့် လေဝင်ပိုးဝင်နေသည်။ အင်(န်)က ပြတင်းပေါက်မှန် အစားထည့်ရန် တင်(မ်)အား မကြာခဏ သတိပေးသော်လည်း အလုပ်များသော တင်(မ်)က သတိမေ့တတ်လွန်းသည်။ အင်(န်)သည် လေအတိုးသက်သာစေရန် ခန်းဆီးကို ပိတ်ဖို့ ထသွားသည်။

ပြတင်းပေါက်ကို ရောက်သော် အတွင်းသို့ စူးစိုက်ကြည့်နေသော လူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် အင်(န်)က လန့်သွားမိသည်။ အလင်းရောင် မှုန်ဝါးဝါးအောက်တွင် မျက်နှာဖြူဖပ်ဖြူရော်နှင့် ရပ်နေသူကား ဂရေးပင်တည်း။

အင်(န်)သည် လှုပ်ရှားနေသော စိတ်ကို ငြိမ်သက်အောင် ကြိုးစားရင်း

"ဝင်ခဲ့လေ ဂရေး။ ရှင်ရောက်လာတာ ကျွန်မသိပ်ဝမ်းသာတယ်"

အမှန်ပင် အင်(န်)သည် ဂရေးက ယခုလို အိမ်ကိုလာသည့်အတွက်လည်းကောင်း၊ တင်(မ်)မရှိသည့်အချိန် အဖော်ရသည့်ဖြစ်၍လည်းကောင်း ဝမ်းသာသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဂရေးသည် ကုတ်အင်္ကျီလည်းမပါ။ ဦးထုပ်လည်း မပါ။ စကားလည်းတစ်လုံးမျှမပြောဘဲ အိမ်တွင်းသို့ ဝင်လာသည်။

အင်(န်)သည် ဂရေးအား ထိုင်ရန်ပြောပြီး မီးဖိုထဲဝင်ကာ ဂရေးအတွက် စားသောက်ရန် တစ်စုံတစ်ခုကို ပြင်ဆင်လိုက်သည်။ အသင့်ရှိနေသော စွပ်ပြုတ်အိုးကိုလည်း မီးမွှေးပြီး မီးဖိုပေါ် တင်လိုက်သည်။

"တင်(မ်)များ ဂရေးလာတာသိရင် သိပ်ဝမ်းသာမှာဘဲ။ ဂရေး ဒီမီးနားကို လာထိုင်ပါလား"

ဂရေးသည် စကားတစ်ခွန်းတစ်လေမျှ မပြောဘဲ ဆိုဖာတစ်ခုပေါ်တွင် ကိုယ်တစ်ဝက်မျှနစ်အောင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ မျက်လုံးအစုံကိုလည်း မှိတ်ထားလိုက်သည်။

"မကြာပါဘူး၊ စွပ်ပြုတ်ရတော့မှာပဲ။ စွပ်ပြုတ်သောက်ရင်း တင်(မ်)အလာကို စောင့်ကြတာပေါ့။ တင်(မ်)လာမှ ညစာ ပျော်ပျော်ပါးပါးစားကြရအောင်။ သူ ဒီနေ့ နောက်ကျလိမ့်မယ်။ အရေးပေါ်ခွဲစိတ်ဖို့ လူနာရောက်လာတယ် ပြောတယ်"

ဂရေးထံမှ မည်သည့်တုန့်ပြန်မှုမျှမလာ။ ဂရေး၏ မျက်နှာအမူအရာကို တင်(မ်)က အကဲခတ်လိုက်သည်။ ဇနီးသည်ဆုံးပါးသွားမှုအတွက် ပရိဒေဝမီးတောက်နေသည်က တစ်ကြောင်း၊ မိမိယောက်ျားအပေါ် ဂရေးက အထင်လွဲနေသည်ကတစ်ကြောင်း၊ ထိုအကြောင်းအချက်များကို လျှော့ပါးစေရန် အင်(န်)က ကြိုးစားဆောင်ရွက်နေသည်။

ဂရေးက ကောင်းစွာကျန်းမာသော လူတစ်ယောက်မဟုတ်။ ထရီစာကြောင့် သက်သာကောင်းမွန်နေခဲ့သော်လည်း ထရီစာမရှိသည့်နောက်ပိုင်း ပိုဆိုးဝါးလာနိုင်သည်။ စိတ်ကို အစိုးမရသော ဂရေးနှင့် နှစ်ယောက်ချင်း စကားပြောနေရသော အင်(န်)မှာ ကြောက်စိတ်က တစ်မျိုးဝင်လာသည်။ တင်(မ်)ရောက်မလာမီ အချိန်အတွင်း ဂရေးအား ကောင်းစွာထိန်းထားနိုင်ဖို့ အရေးကြီးသည် မဟုတ်ပါလား။

"ဂရေးသောက်ဖို့ စွပ်ပြုတ်ကတော့ ပူလောက်ပါပြီ။ ကျွန်မ ထည့်ခဲ့မယ်။ ရှင့်ကိုကြည့်ရတာ ပင်ပန်းလာတယ်ထင်တယ်။ စွပ်ပြုတ်သောက်ပြီး အနားယူလိုက်ပါလား။ ကျွန်မအိပ်ရာသွားပြင်လိုက်မယ်။ ဒီည ဒီမှာအိပ်ပေါ့"

"အသာနေစမ်း"

ဂရေး၏ စူးရှကျယ်လောင်လှသော အသံကြောင့် အင်(န်)မှာ တုန်သွားသည်။

"နင့်ဆီငါလာတာ နင်တိုက်တဲ့ စွပ်ပြုတ်သောက်ဖို့၊ နင်တို့အိမ်မှာ အိပ်ဖို့လာတာ မဟုတ်ဘူး"

ဂရေး၏ စူးစူးရှရှ နိုင်လွန်းလှသောအကြည့်ကြောင့် အင်(န်)မှာ ကြောက်လာသည်။ အနီးအနားကို အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းရန်လည်း အိမ်နီးနားချင်းအိမ်များက ကိုက် ၃၀၀ လောက်ဝေးသည်။ လေပြင်းကျနေသော ညဖြစ်၍လည်း မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မိမိအသံကို ကြားနိုင်မည် မဟုတ်။

"တင်(မ်) ဘယ်အချိန် ရောက်မှာလဲ"

ဂရေးဝင်လာသည့် အချိန်မှစ၍ ယာဘက်လက်ကို အင်္ကျီအိတ်ထဲ တစ်ချိန်လုံး ထည့်ထားသည်ကို အင်(န်)က သတိထားမိသည်။ မိမိ၏ ဇနီးသည်အား သတ်သူဟု တစ်ဖက်သတ် စွပ်စွဲ၍ တင်(မ်)ကို ဂရေးက ပြန်သတ်ကောင်း သတ်နိုင်မည်ဖြစ်၍ မည်ကဲ့သို့ ကြိုရပါမည်နည်းဟု စဉ်းစားနေသည်။ ရဲဌာနကိုလည်း ဖုန်းဆက်ရန် ကြိုးစားသော်လည်း ဂရေးသည် မိမိနှင့် တယ်လီဖုန်းကြားတွင် ရှိနေသောကြောင့် ရဲဌာနမှ ပတ္တရောင်လှည့်သော ရဲသား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ဦးဦး ရောက်လာလျှင် ကောင်းမည်ဟု တွေးမိပြန်သည်။

အင်(န်)သည် ဘယ်ကစ၍ ဘယ်လိုပြောရမည် ဆိုသည်ကို မတွေးတတ်တော့ဘဲ ဦးနှောက်ပုံမှန်မဟုတ်သူ တစ်ယောက်ကို မည်မျှကြာအောင် ထိန်းထားနိုင်မည်လဲဟု ပူပန်နေမိသည်။

စိတ်သက်သာရန် အလို့ငှာ အင်(န်)သည် စိတ်ကိုထိန်း၍ စကားစလိုက်သည်။

''ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ ဂရေးရယ်။ ရှင်ဟာ မကောင်းတဲ့ ညဥ့်အိပ်မက်သံသရာထဲ ပြန်ရောက်လာပြန်ပြီနော်''

ဂရေးက အမှောင်ထုအတွင်းကို ငေးငိုင်ကာ ကြည့်နေရင်း . . .

''ငါ့ရဲ့ မကောင်းတဲ့ ညဥ့်အိပ်မက်အကြောင်း မင်းက ဘာသိလို့လဲ''

အပြင်တွင် လေက ပြင်းပြင်းထန်ထန်တိုက်နေသည်။ မှန်ကွဲပေါက်မှ ဝင်လာသော လေက စိမ့်နေအောင် အေးသည်။ ဂရေးသည် အိတ်ထဲတွင် ထည့်ထားသော ယာလက်အား အပြင်သို့ ဆတ်ခနဲ ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ လက်ထဲတွင် ဓားတစ်ချောင်းပါလာသည်။

ဓားမှာ ပါးပါးလျားလျား ဖြစ်သည်။ ထရီစာကို ခွဲစိတ်ခဲ့သည်မှာလည်း ဓားပါးကလေးဖြင့်ပင် မဟုတ်ပါလား။ မိမိ၏ဖနီးသည်ကို ဓားပါးပါးကလေးဖြင့် သတ်ခဲ့သော တင်(မ်)အား ကလဲ့စားချေရန်မှာ အမှန်တကယ်တော့ တင်(မ်)မဟုတ်ချေ။ တင်(မ်)၏ဖနီး မိမိပင်ဖြစ်ကြောင်း အင်(န်)က ရိပ်စားမိလိုက်လေသည်။

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

မိမိကိုယ်တိုင် ထိတ်လန့်တကြား အော်လိုက်သံကိုပင် မိမိမကြားလိုက်ပေ။ ထိုင်နေသော ကုလားထိုင်မှ မည်သည့်အချိန် ထလိုက်သည်ကိုလည်း သတိမထားမိလိုက်။ ဂရေးသည် ဓားကို ကိုင်၍ တဖြည်းဖြည်း ရှေ့ကို တိုးလာသည်။ အင်(န်)ကလည်း တဖြည်းဖြည်း နောက်သို့ တစ်လှမ်းခြင်း ဆုတ်လာသည်။ နောက်ဆုံး ထောင့်တစ်ထောင့်ရှိ စားပွဲခုံတစ်နေရာကို ရောက်သွားသည်။ အင်(န်)အတွက် နောက်ဆုတ်စရာ တစ်လက်မမျှ မကျန်တော့ပေ။

အင်(န်)၏ ဆံပင်များမှာလည်း လေအရှိန်ကြောင့် မျက်နှာပေါ် အုပ်လျက်ကျနေကာ မိမိထံသို့ တရွေ့ရွေ့ လာနေသော ဂရေးအား မည်သို့ခုခံရမည်ကို အပြေးအလွှား စဉ်းစားလိုက်သည်။ စားပွဲပေါ်တွင် လက်နက်ကိရိယာ တစ်စုံတစ်ခု ရှိလိုရှိငြား ရှာဖွေစမ်းသပ်ကြည့်လိုက်သည်။ အခန့်သင့်ပင် စားပွဲပေါ်တွင်ထောင်ထားသော ငွေရောင်ပေါင်ကွပ်ထားသည့် ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို စမ်းသပ်မိ၍ ကောက်ယူလိုက်သည်။ အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ရန်အတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်အဖြစ် အားကိုးလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် လှေကားမှ လူခေါ်ခေါင်းလောင်းသံက စူးစူးဝါးဝါး မြည်လာသည်။ နှစ်ယောက်လုံး ငြိမ်နေကြသည်။ ဒုတိယအကြိမ် ခေါင်းလောင်းသံက မြည်လာပြန်သည်။ အင်(န်)သည် ဂရေးအား မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်ရင်း မိမိရောက်နေသော ထောင့်တစ်နေရာမှ လှေကားဆီသို့ တဖြည်းဖြည်းခြင်း ထွက်လာခဲ့သည်။ အင်(န်)၏ လက်ထဲတွင်ကိုင်ထားသော ဓာတ်ပုံကို ဂရေးက

ထိုအချိန်တွင်
လှေကားမှ လူခေါ်
ခေါင်းလောင်းသံက
စူးစူးဝါးဝါး
မြည်လာသည်။
နှစ်ယောက်လုံး
ငြိမ်နေကြသည်။
ဒုတိယအကြိမ်
ခေါင်းလောင်းသံက
မြည်လာပြန်သည်။
အင်(န်)သည်
ဂရေးအား
မျက်ခြည်မပြတ်
ကြည့်ရင်း
မိမိရောက်နေသော
ထောင့်တစ်နေရာ
လှေကားဆီသို့
တဖြည်းဖြည်းခြင်း
ထွက်လာခဲ့သည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒူးဒူးဝါးဝါး စိုက်ကြည့်ရင်း လဲကျသွားသည်။

လူခေါ်ခေါင်းလောင်းသံက တတိသအကြိမ် ထပ်မံပေါ်လာသည်နှင့် အင်(န်)သည် မနေသာတော့ဘဲ တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။

တံခါးဝတွင် ပတ္တရောင်ရဲသားက ခံ့ခံ့ညားညား ရပ်နေသည်ကို အင်(န်)က တွေ့လိုက်ရသည်။ ရဲသားက . . .

"စောစောက အော်သံကြားသလားလို့ပါ မစ္စက်တင်(မ်)"

"အော်သံလား၊ ဟုတ်မယ်မထင်ပါဘူး။ လေသိပ်တိုက်နေလို့ သစ်ပင်တွေကို လေတိုးသံများ ဖြစ်နေမလား"

"မစ္စက်တင်(မ်) အော်သံများလားလို့ပါ။ ဝင်းတံခါးကလည်း ပွင့်နေပုံထောက်တော့ ဆရာပြန်မလာသေးဘူးထင်တယ်။ မစ္စက်တင်(မ်)တစ်ယောက်တည်းပဲထင်လို့ ဝင်ကြည့်တာပါ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မမိတ်ဆွေ မစ္စတာဂရေးလည်း ရှိပါတယ်'

"သြော် . . . ကျွန်တော် နှောင့်ယှက်မိတာ ဝမ်းနည်းပါတယ်။ အော်သံကြားမိလို့ ကျွန်တော်လာကြည့်တာပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ . . . အခုလိုဂရုစိုက်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ပတ္တရောင်ရဲသား ဆင်းသွားသော် အင်(န်)သည် ဂရေးရှိရာကို ဖျတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်သည်။ ဂရေးသည် ယခင်နေရာအတိုင်း မလှုပ်မယှက် ရပ်နေသည်။ အင်(န်)က မီးဖိုထဲကို ဝင်သွားသည်။ စွပ်ပြုတ်မှာလည်း ဆူပွက်စပြုနေပြီ။ အင်(န်)သည် ဟင်းချိုပန်းကန်ထဲသို့ စွပ်ပြုတ်ထည့်ပြီး ဂရေးဆီကို ယူလာသည်။

ဂရေးက ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် ထိုင်နေသည်။ တစ်စုံတစ်ခုကို နက်နက်နဲနဲ တွေးနေဟန်ရှိသည်။ စိတ်ကလည်း အဝေးတစ်နေရာကို ရောက်နေဟန် တူသည်။

"ဂရေး စွပ်ပြုတ်ရပြီ။ တင်(မ်)လာတော့မှ ကြက်ဥကြော် မှိုချက်စားကြရအောင်"

ဂရေးက အတန်ကြာ ငိုင်နေသည်။ မိမိကိုင်ထားသော ဓားကိုလည်း လွှတ်ချလိုက်သည်။ ပြီးမှ တုန်ရီသောလက်များဖြင့် စွပ်ပြုတ်ပန်းကန်ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ ဂရေး၏ စစ်မှန်သောစိတ်ဓာတ် ပြန်လည်ခိုအောင်းစပြုလာလေပြီ။

"ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ အင်(န်)ရယ်၊ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ"

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

တင်(မ်) ပြန်ရောက်လာသောအခါ ဂရေးအား အခန်းတွင်းတွင် သိပ်ထားပြီး အင်(န်)က တင်(မ်)အား ဖြစ်သမျှအကြောင်း အားလုံးကို ပြန်ပြောလိုက်သည်။ မိမိတစ်ဦးတည်း စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ အခြေအနေကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ပတ္တရောင်ရဲ ရောက်လာသောအခါတွင်လည်း အခြေအနေမဆိုးအောင် ပါးပါးနပ်နပ် ပြန်ပြောခဲ့ရကြောင်း ရှင်းပြလိုက်သည်။

"ရဲပတ္တရောင်ကတော့ ကျွန်မသာ အဖြေမတတ်ရင် ဂရေးကို သူတို့ဖမ်းနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ ဂရေးကို မရက်စက်ပါဘူး။ သူခံစားနေရတာကို ကျွန်မသိတယ်"

"ဒါပေမယ့် အင်(န်)ရယ် . . . သူမင်းကို ရန်ပြုရင်ကော"

"ဒါကိုတော့ ကျွန်မလည်း သတိထားပါတယ်။ ရဲသား ထွက်သွားသွားချင်းပဲ ပွက်ပွက်ဆူနေတဲ့ စွပ်ပြုတ် တစ်ပိုင်းလောက်ကို ကျွန်မကိုင်ထားတာပဲ။ သူက ရူးရူးမိုက်မိုက်လုပ်ခဲ့ရင်တော့ ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ ကာကွယ်ရမှာပေါ့"

"အင်း . . . အံ့သြစရာပဲ။ သူက ရန်ပြုဘို့ ဓားတောင်ယူလာပြီး ဘာဖြစ်လို့များ စိတ်ပြောင်းသွားသလဲ နားမလည်တော့ဘူး"

"ကျွန်မထင်တယ်၊ သူက ကျွန်မအနားကို ဓားနဲ့ကပ်လာတော့ ကျွန်မလည်း ကြောက်ကြောက်နဲ့ စားပွဲပေါ်မှာတွေ့တဲ့ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ကာကွယ်ဖို့အတွက် ကိုင်လိုက်မိတယ်။ ဒါပေမယ့် ကံအားလျော်စွာ ဓာတ်ပုံက ထရီစာရဲ့ ဓာတ်ပုံ ဖြစ်နေတယ်။ သူ့ဓာတ်ပုံနဲ့ ကာဗွယ်မယ်လုပ်တော့ ထရီစာရဲ့ ကိုယ်စား ဓာတ်ပုံက ဂရေးကို ထိန်းချုပ်လိုက်တယ်လို့ ထင်မိတာပဲ"

"ဘာဘဲပြောပြော ထရီစာက ဂရေးကိုသာမက ကိုယ်တို့ကိုလည်း ကယ်ခဲ့တာပဲနော် အင်(န်)"

ပြောပြောဆိုဆို တင်(မ်)သည် မသေမပျောက်ပဲ တွေ့ရသော မိမိ၏ ဇနီးသည်အား ကြင်နာစွာနှင့် ဖက်လိုက်လေသည်။ ။

နီကြည်ကို

ဝန်ခံချက် – MARK DERBY ၏ DEATH FROM FRIEND ကို ဆီလျော်အောင် ရေးပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

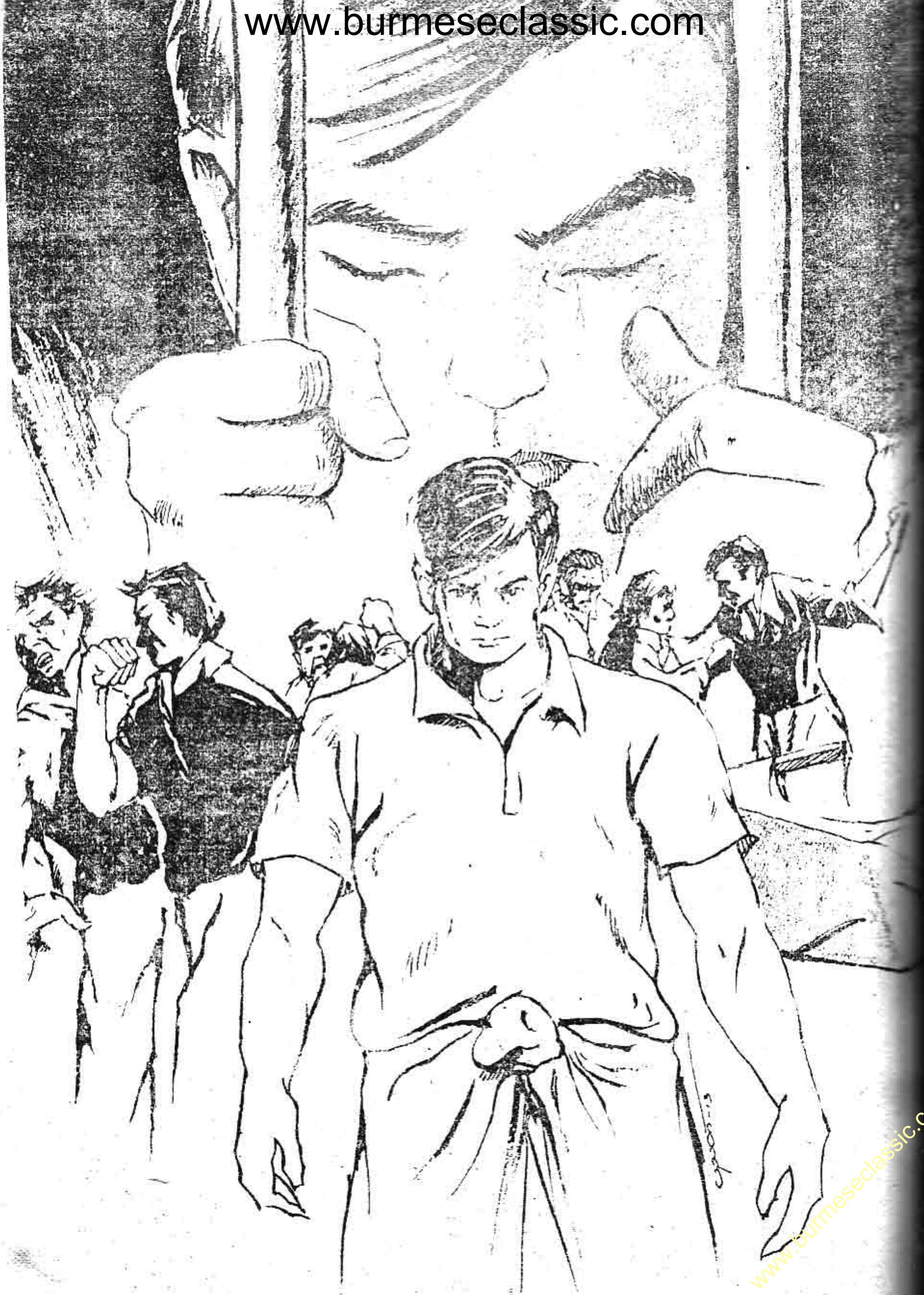

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အာဖော်ကောင်းရင် ငရဲဘာထိလိုက်မယ်

❀ မောင်ရွှေစွန်

(ယခင်လမှအဆက်)

မဝေဠွ အရေးတကြီးပြောစရာ စကားသည် ဘယ်လိုနည်းနှင့်ဖြစ်ဖြစ် ဟိုမျက်မှန်နှင့် လူကြီးနှင့် တနည်း မဟုတ်တနည်းတော့ ပတ်သက်ရလိမ့်မည်။ မဝေဠွအား ကတုံးပေါ် ထိပ်ကွက် သွားလေပြီလားမသိ။ ဤအကြောင်းဘဲ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ကောင်း တွေးလိုက်၏။

"ကဲ . . . ကားပေါ်တက်၊ ကျွန်မတို့ တနေရာသွားကြရအောင်။

မဝေဠွသည် ကောင်းကို ကားပေါ် တက်ခိုင်းလိုက်သလိုပင် မိမိကိုယ်တိုင် လည်း ကားတံခါးကိုဖွင့်လျက် ဝင်ထိုင် လိုက်သည်။ ကောင်း ကားပေါ်သို့ရောက် သည်နှင့် စက်နှိုးကာ ပန်းဆိုးတန်းဆိပ် ကမ်းမှ အပြင်းမောင်းနှင် ထွက်လာခဲ့ လေသည်။

"ကျွန်တော်တို့ ဘယ်သွားကြမလဲ"

"ကျွန်မရဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် အိမ်ကို သွားကြမယ်လေ"

"ဘယ်မှာ ရှိသလဲ"

"ရှင် . . . ကျွန်မကို စိတ်မချဘူး လား"

"ကျွန်တော် မယုံကြည်ရင် မဝေဠွ ရဲ့ကားပေါ်ကိုတောင် ရောက်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး"

"ဒါဖြင့် ဘာလို့ မေးနေတာလဲ"

"သိချင်လို့ပါ"

"အဓိကကျတဲ့ စကားမျိုးကိုသာ ကျွန်မ ပြောချင်တယ်။ ဘာမှ အကြောင်း မထူးတဲ့စကားမျိုးတွေနဲ့ အဖိုးတန်တဲ့ အချိန်တွေကို ဖြုန်းတီးမပစ်စမ်းပါနဲ့"

"ကဲပါလေ . . . မဝေဠွမှာ ကျွန် တော်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ သတင်းတစ်ခုခု ရှိပြီထင်တယ်"

"အစစ်ပေါ့ရှင် . . .။ ရှင့်ကို လူ လောကထဲကနေ မောင်းထုတ်ပစ်နိုင်တဲ့ သတင်းမျိုးကို ကျွန်မရလာခဲ့တယ်"

"ဒီထိအောင် ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ ကြံစည်နေတဲ့သူတွေ ရှိနေပြီလား"

ကောင်းသည် မဝေဠွ၏ စကားကို မခန့်လေးစား ဟန်ပန်အမူအရာမျိုးနှင့် ပြန်မေးလိုက၏။

"ရှင်ကလဲ . . . ရှင်ဘဲ . . ."

မဝေဠွသည် ကောင်း၏ စကားကို ပြန်မဖြေ၊ သူ့စိတ်ထဲတွင် ရှိသည့်အတိုင်း ပြောပစ်လိုက်၏။

"ကျွန်တော်က ဘာများ အမှား အယွင်းလုပ်မိလို့လဲ"

မဝေဠွသည် ကောင်း၏ အမေးကို ပြန်မဖြေပါ။ ကားသာ ဂီယာတစ်ခုက် မောင်းနှင်နေသည်။ ကန်တော်ကြီး ပတ်ဝန်းကျင်မှ ဖြတ်လျက် မောင်းနှင် လာရင်း သိမ်ဖြူကွင်း အနီးတွင်ရှိသော ခြံကျယ်ကြီးတစ်ခြံအတွင်းသို့ ကားကို မောင်းနှင်ဝင်လာခဲ့သည်။ ခြံအတွင်းရှိ တစ်ထပ်တိုက်ကလေး၏ ဆင်ဝင် အနီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောက်တွင် ကားကိုစက်သတ်ပြီး ရပ်ပစ်လိုက်၏။

"ဟာ...မမဝေဠုပါလား၊ ဪ...ဧည့်သည်လဲ ပါလာတာကိုး"

အိမ်အတွင်းမှ ကားသံကြားသဖြင့် အပြေးကလေးထွက်လာသော မိန်းကလေးတစ်ဦးက မဝေဠုကို ထွက်တွေ့ရင်း နှုတ်ဆက်လိုက်၏။ ကောင်းကိုပါ တွေ့သွားသောအခါ စောစောက မြူးမြူးကြွကြွအသွင်ကလေးမှာ ရုတ်ချည်းငြိမ်သက်သွား၏။

"အထဲကို ဝင်ပါရှင်..."

မိန်းကလေးက ကောင်းကို ဖိတ်မန္တက ပြုလိုက်၏။

ကောင်းသည် မဝေဠုအနောက်မှ ကပ်လျက် အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်၏။ ဧည့်ခန်းမကျယ်ကြီး တစ်ခုဆီသို့ ရောက်သည်။ မဝေဠုသည် ကောင်းအား ကုလားထိုင်တစ်လုံးကို ညွှန်ပြ၍ ခေတ္တထိုင်နိုင်းပြီး မိမိသည် အခန်းတံခါးပေါက်တစ်ခုကို သွားတွန်းဖွင့်ကြည့်နေ၏။

"ဒေါ်လီလာရင် မမတို့ ဒီအခန်းထဲမှာ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ အရေးကြီးတဲ့စကား ပြောနေတယ်လို့ ပြောပြပါ။ သူ ပြန်လာရင် တံခါးခေါက်လိုက်နော်...ညီမ"

မဝေဠုသည် စောစောက သူ့အား လာကြိုသူကလေးကို မှာစရာရှိတာ မှာနေ၏။

"ဒီအခန်းထဲကို လာပါရှင်..."

ကောင်းကို မဝေဠုက လှမ်းခေါ်လိုက်၏။ ပြီးတော့ သူမက ရှေ့မှဝင်သွား၏။ အခန်းတွင်း၌ တစ်ယောက်ထိုင်ကုလားထိုင်သုံးလုံးကို တွေ့ရ၏။ တစ်လုံးကသီးခြား။ နှစ်လုံးက အတူတူ ပူးကပ်ထား၏။ ကောင်း အတွင်းသို့ရောက်လျှင် သီးခြား ကုလားထိုင်တစ်လုံး၌ မဝေဠုသည် အေးအေးဆေးဆေး ကျကျနန ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

ပြီးတော့ စီးကရက်ဗူးကလေးတဗူးကို ကောင်းအား ထုတ်ပေးလာ၏။

"စီးကရက် သောက်ပါရှင်..."

ကောင်းမှာ ဘာတခွန်းမှ မမေးတော့။ စီးကရက် တစ်လိပ်ကိုသာ မီးညှိဖွာနေလိုက်သည်။ ကောင်းသည် မဝေဠုအား မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေသည်။ မဝေဠုကလည်း ကောင်းကို အကဲခတ်ရင်း ကြည့်နေသည်။

"ကျွန်မတို့ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရှင်ကနေတဆင့် ဘယ်သူ့ကို ပြောပြလိုက်သေးလဲ...ဟင်။ ရှင်က အလွယ်တကူ ပြောလိုက်ပေမဲ့ ခုတော့ အခြေအနေ သိပ်ဆိုးနေတယ်"

မဝေဠု စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ကောင်းသည် အသံကလေး ထွက်အောင်ပင် ရယ်လိုက်မိသေး၏။ ကောင်း၏ မခိုးမခန့် ရယ်သံကို မဝေဠုသည် စူးစမ်းသလို ကြည့်နေလေသည်။

"ကျွန်တော့်ကို စစ်ဆေးနေ
လား၊ ဒါမှမဟုတ် မဝေဠု ဆွေးနွေး
တာလား"

ကောင်းထံမှ မိမိ မမျှော်လင့်
စကားကြားလိုက်ရသောအခါ မ
အံ့အားသင့်သွား၏။

သူ၏ စေတနာကို စော်ကား
လေခြင်းဟူ၍လည်း စိတ်မကောင်း
သွားရသလို ကောင်းကိုလည်း အ
ဒေါသထွက်သွားမိလေသည်။ မဝေ
နှုတ်ခမ်းများ တဆတ်ဆတ်တုန်
သည်။

"ကျွန်မ...ဝမ်းအနဲဆုံး အလု
ရှင်လုပ်လိုက်တာဘဲ"

"ဗျာ...ကျွန်တော် ဘာလုပ်
မဝေဠုကို ကျွန်တော် မသိလို့
တာပါ"

"ဒီမှာ... ရှင့်ကို ကျွန်မ
ချင်း တကယ့်ကို ခင်မင်တာ
ပါဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ ရှင်ဟာ တကိုယ်
ဆံနေပြီ၊ တော်ပြီ ကျွန်မ ရှင်
သက်လို့ ဘာတစ်ခုမှထပ်ပြီး
တော့ဘူး ကိုင်း ရှင်ပြန်မယ်ဆိုရင်
နိုင်ပြီ"

မဝေဠုထံမှ ပြတ်တောင်
စကားများကို ရုတ်တရက် ကြား
သောအခါတွင်မူ ကောင်းသည်
မိသော စကားများထဲတွင် မ
မရပ်နိုင် ဖြစ်ရလောက်အောင်
ပြောလိုက်မိပါလိမ့်ဟု တွေတွေ
စဉ်းစားကြည့်နေမိပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိမိအား အသက်နှင့်ခန္ဓာ အိုးစား ကွဲအောင် ကြံစည်နေကြသူများ ရှိကြောင်း မိမိကို ပျာပျာသလဲ ပြောပြနေသည့် မဝေဠု၏ ရုပ်ပုံလွှာကလေးမှာ ရေးရေးကလေး ပေါ်လာခဲ့သည်။ ထိုအခါကျမှ ကောင်းသည် မိမိအတွက် အရေးကြီးသော ပြဿနာတစ်ရပ်ကို သိမသွားရဘဲနှင့် ပြန်သွားရမည်ကို မလိုလားချေ။ ပြီးတော့ လှပသော မိန်းကလေးတစ်ဦး၏ ညှိုးလျှဝမ်းနည်းမှု ခံစားနေရသည်ကို မပြေလည်သေးဘဲနှင့် ကျောခိုင်းသွားတတ်သော စိတ်ဓာတ်မျိုး ကောင်းတွင် မရှိ။ ကောင်း၌ တာဝန်ရှိသည်။

“ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်။ မဝေဠု ကျွန်တော့်အကျိုးအတွက် လာတဲ့ မဝေဠုကို ကျွန်တော့်ရဲ့ အပြုအမူက ရိုင်းရိုင်းပျပျ ဖြစ်နေတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ. . .”

ကောင်းက. . .မဝေဠုအား အပျော့ပျောင်းဆုံးပြောလိုက်၏။ မဝေဠုသည် ကောင်းကို မကြည့် တဖက်သို့ မျက်နှာလွှဲထား၏။ ကောင်းသည် တလှုပ်လှုပ်ခုန်နေသော မဝေဠု၏ ရင်မို့မို့ကလေးကို လှမ်းကြည့်လျက် မဝေဠု အဘယ်မျှခံစားနေရသည်ကို ကိုယ်ချင်းစာလျက် တွေးမိလာသည်။

“အဖိုးတန်တဲ့ အချိန်တွေကို နားလည်တတ်တဲ့ မဝေဠုဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ အသက်အတွက် စိုးရိမ်တတ်တယ်ဆိုရင် မဝေဠုပြောစရာရှိတာ ပြောပါတော့ဗျာ။ ကျွန်တော် မဝေဠု ပြောသမျှကို ဘာတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောဘဲ ငြိမ်ငြိမ်နားထောင်နေပါ့မယ်”

“ရှင့်ကို . . .ကျွန်မ ပထမဆုံး အကြိမ်မို့ စိတ်ကို ဖြေလိုက်ပါတယ်”

မဝေဠုသည် ကောင်းအား ထိုမျှသာ ပြောပြီးနောက် ငြိမ်သက်သွားပြန်၏။ အခန်းကလေးအတွင်း၌ မည်သည့်အသံမှ မကြားရလောက်အောင်ပင် တိတ်ဆိတ်နေသည်။

“ရှင့်ကို. . .ကျွန်မမေးမယ်။ ရှင် အမှန်ဆုံးနဲ့ အချိန်တိုတိုနဲ့ ပြီးမဲ့စကားကို ပြောပါ”

ကောင်းသည် မဝေဠုကို ကြည့်လျက် ခေါင်းကလေးကို ဖြေးလေးစွာ ညိတ်ပြလိုက်သည်။ စီးကရက်ကိုသာ အသာမီးညှိလျက်ဖွာရင်း မဝေဠုထံမှ ထွက်ပေါ်လာမည့် စကားများကို နားစွင့်နေမိလေသည်။ မဝေဠုသည်ကောင်းကို မဝံ့မရဲ မျက်လုံးကလေး ဝင့်ကြည့်လိုက်၏။ သူမအနေနှင့် ကောင်းကို အဘယ်ကြောင့်များ မပြောသင့်တာတွေ ပြောနေမိပါလိမ့်ဟု တွေးမိလာပြန်သည်။ သို့သော် ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် ကောင်း ကြားထဲက ဓားစာခံမဖြစ်စေချင်သော ဆန္ဒကတော့ မဝေဠုတွင် အပြည့်အဝရှိသည်။

“ရှင်. . .ကျွန်မတို့နဲ့ပတ်သက်တဲ့ လုပ်ငန်းကို ဘယ်သူ့ကို ပြောမိသေးလဲ”

မဝေဠုက အသံကို အတည်ငြိမ်ဆုံးထားလျက် ကောင်းကိုမေးလာလေသည်။

“ကျွန်တော် . . .ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောမိဘူး”

“ဒါဖြင့်ရှင် . . .ကျွန်မတို့နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ လုပ်ငန်းအကြောင်းကို တခြားလူတစ်ယောက်က ဘာဖြစ်လို့ သိနေရတာလဲ ရှင်မပြောဘဲနဲ့ သိနိုင်ပါ့မလား”

“ဒါတော့ ကျွန်တော် မသိရိုးအမှန်ပါ မဝေဠု . . .ကျွန်တော်ဟာ ကံအကြောင်းမသင့်လို့ ဒီအလုပ်မျိုး လုပ်ပေမဲ့ အဲလုပ်ပေါ်မှာကော အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သူတွေအပေါ်မှာရော သစ္စာရှိပါတယ်”

မဝေဠုသည် ကောင်းပြောသမျှကို ငြိမ်ငြိမ်နားထောင်နေသည်။ မဝေဠု ငြိမ်သက်စွာနားထောင်နေရာ၌ နားထောင်ရုံသက်သက်သာ မဟုတ်၊ ကောင်း၏ အသွင်အပြင်ကို အကဲခတ်နေခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ သေသေချာချာ လေ့လာပြန်တော့လည်း ကောင်း၏စကားမှာ အမှန်ပင် ယုံမှားသံသယဖြစ်ဖွယ်မရှိတော့ပေ။

“ဒီလိုဆိုရင်တော့ . . .”

မဝေဠုသည် ရုတ်တရက် သူမ၏ နှုတ်မှ စကားထွက်လာသည်။ ပြီးမှ ရှေ့သို့ စကားဆက်မပြောဘဲ ငြိမ်နေလိုက်ပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ပါတယ် မဝေဠု။ ကျွန်တော့်ဖက်ကိုတော့ ယုံယုံကြည်ကြည် ရှိစေချင်ပါတယ်"

"အင်း...ဒါက အရေးမကြီးဘူး ရှင့်။ ရှင့်ကို သူတို့တွေကတော့ သဲသဲမဲမဲ လိုက်ရှာကြတော့မှာဘဲ"

"ဒါဆိုရင်တော့ ကျွန်တော့်ကိုယ်စား မဝေဠုက ရှင်းပြပေါ့ဗျာ"

"ဒီလိုပြောလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ ကျွန်မနဲ့ ရှင့်နဲ့တွေ့ကြတာ သူတို့သိသွားမှာပေါ့..."

မဝေဠုစကားကို ကြားလိုက်ရသော ကောင်းသည် သူ၏လူများ မသိအောင် မိမိကိုလာတွေ့သော မဝေဠုအား ကျေးဇူးတင်သွားသည်။ ပြီးတော့ မဝေဠု မိမိအပေါ်၌ ဤသို့ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြစိတ်ကြောင့် လာတွေ့ခြင်းကိုလည်း နားလည် သဘောပေါက်လာမိလေသည်။

"ကိစ္စမရှိဘူးလေ သူတို့နဲ့ တွေ့ပြီး ကျွန်တော် ရင်ဆိုင်ရမှာပေါ့..."

"လူမိုက်နဲ့ပြိုင်ပြီး မိုက်ချင်တဲ့ သဘောလား...ဟင်..."

"ကျွန်တော် မဟုတ်တာကိုတော့ ဖြေရှင်းပြရမှာပေါ့လေ၊ ဒါမှ လက်မခံဘဲ ကျွန်တော့်ကို ထိခိုက်လာမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လဲ ဘယ်ငြိမ်နေမလဲ..."

မဝေဠုသည် ကောင်းထံမှ စကားကိုကြားရသောအခါ ရင်ကလေး ဖိုသွားမိပြန်သည်။ မသိမသာ သက်ပြင်းကလေးချလိုက်၏။

"ကျွန်မ ဆန္ဒကတော့ ရှင်လွတ်ရာရှောင်နေစေချင်တယ်"

"ရန်ကုန်မြို့ဆိုတာ အကျယ်ကြီးပါ မဝေဠု သူတို့ ကျွန်တော့်ကို တွေ့အောင် ရှာနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး"

"ရှင်...ရန်သူကို အထင်မသေးနဲ့လေ"

မဝေဠု၏ စကားကြောင့် ကောင်းပြုံးလိုက်မိသည်။

"ကျွန်တော့်အတွက် ဘာလို့များ ဒါလောက် စိုးရိမ်နေတာလဲ မဝေဠု"

ကောင်း ပြောလိုက်သော စကားကြောင့် မဝေဠု ရှက်သွေးကလေးများ ဖြာလာ၏။ ပါးပြင်ကလေးများ နှစ်ဖက်၌ သွေးနီကလေးများ လွှမ်းလာသည်။ ကောင်းကို စောစောကလို ရဲရဲ မကြည့်ဝံ့တော့။

"ကျွန်တော် မဝေဠုကို စကားတစ်ခွန်းလောက် ပြောပါရစေ..."

မဝေဠုသည် ဘာမှ ခွန်းတုံ့မပြန် ငြိမ်နေ၏။

"မဝေဠု..."

ကောင်းက ထပ်၍ ခေါ်လိုက်ပြန်သည်။ မဝေဠုက ငြိမ်သက်နေဆဲပင်။

"မဝေဠု...ရော၊ အဲဒီလူတွေနဲ့ ဘယ်လိုများ ပတ်သက်နေသလဲ... ဟင်၊ ကျွန်တော် သိပါရစေ"

မဝေဠု ကောင်းထံမှ စကားကို ကြားလိုက်ရပြီးမှ စောစောက ဖိုနေသော ရင်ကလေးကို ဟင်းကနဲ ချလိုက်သော သက်ပြင်းနှင့်အတူ ရောလျက် လေ့ လိုက်လေ၏။

"မဝေဠုအကြောင်းကို ပြော အတွက် အချိန်စောပါသေးတယ် တစ်နေ့ကျရင်တော့ ကျွန်မ ပြော မယ်၊ ဒါနဲ့ ကောင်း ဘယ်နေရာတွေ ရှိတာတဲ့လဲ အရေးအကြောင်း ထူး ရှိရင် ကျွန်မ ရှင့်ကို ဆက်သွယ် ရအောင်ပါ"

"ကျွန်တော် ရှိတဲ့ နေရာ ကတော့ အများကြီးဘဲ မဝေဠု။ မ ကျွန်တော့်ကို မရှာပါနဲ့လေ ကျွန်တော် နှစ်ရက်ခြား တစ်ခါလောက် ဒီနေရာ ဆုံကြရင်ကော"

"ပြဿနာဆိုတာက နှစ်ရက်ခြား တစ်ခါဖြစ်မယ်လို့ ပုံသေတွက်ထား မရဘဲ"

"ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်လေ"

ကောင်းသည် မဝေဠု မိမိကို နိုင်မည့် နေရာကို ပြောပြရန်အ တွေတွေကလေး စဉ်းစားနေမိပြန်သ အတော်ကြာအောင် စဉ်းစားနေ လည်း ဘယ်နေရာတွင် ရှိမည်ဟု ပြရန် ရှာ၍မရနိုင်အောင် ဖြစ်နေ

"ကျွန်တော် ညတိုင်း ပန်းဆိုး ကန်းတံတားကြီးပေါ်မှာရှိတယ်။ နာရီကနေ ဆယ်နာရီ ဆယ့်တစ် အထိ အမြဲရှိမယ်လေ"

"နေ့ဖက်ကော..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နေ့ဖက်တော့ ပန်းဆိုးတန်းက ဘားပုလဲ အသံကူးတဲ့ ဆိုင်နားမှာ ရှိတတ်တယ်"

"အဲဒီမှာ ဘာလုပ်နေသလဲ"

"ကျွန်တော် သီချင်းနားထောင်နေတာလေ"

"ရှင်...သီချင်းဝါသနာပါလို့လား"

"အဆိုတော် ဖြစ်ချင်လို့ ရန်ကုန်ကို ထွက်လာခဲ့တာပါ မဝေဠု၊ ခုတော့ ဖောက်ထွင်းသမား ဖြစ်နေရတယ်"

"အော်..."

မဝေဠုသည် ကောင်းအား အကြင်နာတရား ပြည့်ဝသော သူ၏ မျက်လုံးအစုံဖြင့် ကြည့်နေရှာသည်။

(၄)

ကောင်း မျှော်လင့်ချက် တောင်ကြီးတစ်တောင် ဤနေ့တွင် ရုတ်တရက် ပြိုလဲ ကျသွားခဲ့သည်။

ဖြစ်တောင့် ဖြစ်ခဲ တစ်ပြိုင်နက်ထဲ ဖြစ်လာသောကြောင့် ကောင်း အဘို့ ယုကျုံးမရအောင်ပင် ဖြစ်နေရလေသည်။

မနက်ပိုင်းတွင် မိမိ ဆယ်တန်း အောင်စာရင်း သွားကြည့်သည်။ ကျသည်။

ညနေပိုင်းတွင်မူ ဈေးမှပြန်လာသော တစ်ဦးတည်းသော မှီခိုအားထားရာ မိခင်ဖြစ်သူအား ကုန်တင်လော်ရီကားကြီးတစ်စီးက ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မိခြင်းကို ကြုံတွေ့ရသည်။ ညဆယ်နာရီကျော်ကျော်တွင် မိခင်ကြီးသည် လူ့လောကထဲတွင် ကောင်းကိုတစ်ယောက်ထဲထားခဲ့လျက် စွန့်ခွာ ထွက်သွားခဲ့လေသည်။

ကောင်းသည် မိမိ၏ ကသိုလ်ကံတရားကို အံ့သြနေမိသည်။ မိမိဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် ကံတရားသည် မျက်နှာသာ မပေးခဲ့ချေ။ အခွင့်အရေးရတိုင်း ငြိုးမာန်ကြီးစွာဖြင့် ဖိနှိပ်ခဲ့လေသည်။ ယခုဆိုလျှင် အမေ့အလောင်းကိုပင် လှလှပပသင်္ဂြိုဟ်ဘို့ ငွေမရှိ။ မိမိတို့ နေထိုင်သော အိမ်ကလေးကို မတန်တဆဈေးဖြင့် ငွေရှင် ကြေးရှင် တစ်ဦးလက်သို့ ဝကွက် အပ်ခဲ့ရသည်။

ရသော ငွေကလေးဖြင့် အမေ့အလောင်း မြေကျအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အမေ ဘဝကူးကောင်းရန် နောင်လာမဲ့ ဘဝများတွင် ယခုကဲ့သို့ ကသိုလ်ကံကျရေးနှင့် မကြုံမတွေ့ရန် ရည်စူးလျက် ခုနစ်ရက်မြောက်သည့်နေ့တွင် ဒါနကုသိုလ်အဝဝကို ပြုလျက် ကောင်း ကျောခိုင်းခဲ့သည်။

ရန်ကုန်ကိုရောက်တော့ ကောင်း လက်ထဲတွင် ငွေနှစ်ရာပင် မပြည့်တတ်တော့ချေ။

ရန်ကုန်တွင် ကောင်း မှီခိုအားထားပြုစရာ တစ်ယောက်မှမရှိ။ ခြေဦးတည့်ရာလျှောက်သွားသည်။

ဘူတာရုံ သမံတလင်းပေါ်တွင် အိပ်စက်သည်။ ရေဘုံဘိုင်မှာ မျက်နှာသစ်လျက် သောက်တော့ ရေအိုးစင်၊ စားတော့ ထမင်းဆိုင်ဘဝသို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်လာခဲ့၏။

ဘူတာရုံတွင် လေးရက်မြောက် အိပ်ခဲ့ပြီး မနက်မိုးလင်းသောအခါတွင်မူ ကောင်း၏ လွယ်အိတ်နှင့် လွယ်အိတ်ထဲတွင်ရှိသော ငွေတစ်ရာကျော်ကျော်၊ အဝတ်အစား သုံးထည်မှာ ရန်ကုန်မြို့တွင် ကျင်လည် ကျက်စားနေသော အလစ်သမားတစ်ဦး၏ နောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားလေတော့၏။

ကောင်း အင်္ကျီအိတ်ထဲတွင် ငွေအကြွေကလေးများသာ ကျန်ခဲ့၏။ ကောင်း မနက်စာအတွက် အကြော်နှင့် ကောက်ညှင်းပေါင်း ဝယ်စားကာ ရေအိုးစင်မှ ရေအဝသောက်ပြီး ဝမ်းမိုက်၏ တောင်းဆိုမှုကို ဖြည့်စွက်လိုက်ရတော့သည်။

လောလောဆယ် အဆိုတော်တစ်ယောက်ဖြစ်ဘို့ထက် သူ့ဘဝရပ်တည်နိုင်ရေးမှာ အဓိက ဖြစ်နေပေတော့သည်။ အဆိုတော်တစ်ယောက် ဖြစ်ရဖို့အရေးမှာ လမ်းပေါ်နေ၊ လမ်းပေါ်စားသူလို လူတစ်ယောက်အား ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ မျှော်လင့်ချက်ထားဘွယ်ရာ မရှိတော့ပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤအခြေအနေကို တွက်ဆမိသော ကောင်းသည် အဆိုတော်တစ်ယောက်ဖြစ်ရေးထက် လောလောဆယ် အလုပ်တစ်ခုရရှိရေးအတွက် ကြိုးစားရပေတော့မည်။

ရန်ကုန်လို မြို့ကြီးပြကြီး၌ အသိအကျွမ်းမရှိသူ ကောင်းအဖို့ အလုပ်လိုက်ရှာရခြင်းမှာလည်း ကောက်ရိုးပုံထဲတွင် အပ်ရှာသည်ကမှ လွယ်ကူပေလိမ့်မည်။

အလုပ်တောင်းသည့်နေရာတိုင်းက လက်ဝါးခါပြကြသည်။

အလုပ် မပေးနိုင်သည့်ထက် ကောင်း၏ အသွင်အပြင်ကို ကြည့်ပြီး လက်ခါပစ်ကြခြင်းက များပေမည်။ ကြာတော့ ကောင်း အလုပ်တောင်းခံရခြင်းကိုပင် ရွံရှာသလိုဖြစ်လာသည်။ လမ်းလျှောက်ရပါ များလာသောအခါတွင် ဗိုက်ထဲက ဆာလောင်မှုသည် ပြင်းပြင်းပျပျ ခံစားလာရပြန်၏။

ထိုအချိန်တိုင်သည်အထိ ကောင်းတင်းခဲ့သည်။ တွေ့သမျှ ရေအိုးစင်မှ ရေကို ဝင်ရောက် ခပ်ယူသောက်ရင်း ဆာလောင်မှုဝေဒနာကို ဖြေဖျောက်မိသည်။

လမ်းဓာတ်မီးတိုင်တို့မှ အလင်းရောင်များသည် ဖျတ်ကနဲ လင်းလက်လာကြပြီ။

ည ရောက်တော့မည် ဟူသော ကြွေးကြော်ချက်ကြောင့် အလင်းရောင်တို့သည် အားနည်းနွမ်းယဲ့လာကြ၏။ အလင်းရောင်တို့ကဲ့သို့ပင် ကောင်း၏ မျှော်လင့်ချက်များမှာလည်း ဘစတစ ကင်းမဲ့လာသည်။ ခြေဦးတည့်ရာသို့ လျှောက်လာခဲ့ကြရာတွင် မြူးမြူးကြွကြွ တေးဂီတသံများကို ကောင်း အမှတ်မထင် ကြားလိုက်မိသည်။

ဂီတသံ မြူးမြူးကြွကြွကိုကြားလိုက်ရပြီဆိုတော့လည်း သူ၏ မျက်လုံးများမှာ ညှိုးလျော်နွမ်းလျနေရာမှ ကြည်လင်တောက်ပလာကြပြန်၏။ သူ၏ နားထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသော ဂီတသံစဉ်များကြောင့် ကောင်းသည် မိမိဘဝအတွက် စိတ်ပျက်အားပျက် ဖြစ်နေရမှုများ ပျောက်ပျက် လွင့်ပါးကုန်ကြတော့သည်။

ဂီတသံများ လွင့်ပျံထွက်ပေါ်လာရာ ခြံဝင်းကြီးအနီးသို့ ကောင်း တရွေ့ရွေ့တိုးကပ်ကြည့်မိ၏။ မီးလုံး မီးသီးရောင်စုံများ ဝင်းဝင်းထိန်နေသော ခြံကျယ်ကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ ထိုခြံကျယ်ကြီး အတွင်းမှ တေးဂီတသံများ တစစီတစစီ လွင့်ပျံထွက်လာလေသည်။

အကာသိုလ်ဆိုတာ အပေါင်းအသင်းတစုနဲ့ ရောက်လာတတ်တယ်ဆိုတာကို ကောင်း အစက မယုံကြည်ချေ။

ယခုတော့ ကိုယ်တွေ့မို့ ယုံလိုက်ရပါတော့သည်။

"ဆွဲကြိုးဖြတ်ပြေးလို့ ဖမ်းကြပါ ဖမ်းကြပါ"

သူ ထိုင်နေသော ဓာတ်မီးတိုင်ဖက်ဆီသို့ လူတစ်ယောက်ပြေးလာသည်ကို ကောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုင်နေရာမှ ဆတ်ကနဲ ထရပ်လိုက်မိသည်။ ရုတ်တရက် ကောင်း ဘာလုပ်လိုက်မိသည် မသိ စောစောက ဆူဆူညံညံ လူအုပ်ကြီးရှေ့မှ ပြေးလာသူကို ခုန်ဝင်၍ ဖက်ထားလိုက်မိသည်။ သူ့ထက် တဆ ကြီးသော ခန္ဓာကိုယ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်နေသောကြောင့် ကောင်း အတော့် တိန်းနေရသည်။

ထိုလူက တဓောင်းဆစ်နှင့်ကောင်း၏ ရင်ညွန့်နှင့် ဝမ်းဗိုက်နေရာများ သို့ ဒလစပ်ပစ်တိုက်လာသည်။ "အင် ကနဲ၊ အင့်ကနဲ" ခံစားချက်များနှင့်အ ကောင်း ရင်ဘတ်တပြင်လုံး အောင့် ၏။ ကောင်း၏မေးရိုးဆီသို့ ပူထူသော လက်သီးတစ်လုံးက ပင့်တင်ပြီး ရော လာသည်။ ကောင်း နားသယ်စပ်တွ စပ်ရှိန်းရှိန်းဖြစ်သွားသည်။ သတိ မလစ်တစ်ချက် လစ်တစ်ချက်။

နောက်တော့ . . . အမှောင်ထုည အဝတ်မဲကြီး ထပ်မံလွှမ်းခြုံလိုက် အလား မှောင်မိုက်သွားတော့ ကောင်း သတိကိုထိန်း၍ မရတော့ မိုက်ကနဲ ဖြစ်သွား၏။

သတိရသော အချိန်တွင် ရဲဌာန အချုပ်ခန်းထဲ၌ ကောင်း နေသောအဖြစ်ကိုသာ သိလိုက် တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချုပ်ခန်း တံခါးကို ရဲသားတစ် ယောက်က လာဖွင့်သည်။

ပြီးတော့ ကောင်းအား တာဝန်ရှိ အရာရှိထံသို့ လိုက်ခဲ့ရန် ခေါ်လာခဲ့၏။

ကောင်း၏ တကိုယ်လုံးသည် ကျင် ကိုက်ခဲနေသည်။ ရင်ဘတ်ထဲ လည်း အောင့်သည်။ နှုတ်ခမ်းများ ည်းဖူးယောင်နေသည်။ မျက်နှာပြင်၌ ည်း အညိုအမဲများ ထင်းထင်း လွင်နေ၏။

"မောင်ရင့်...နာမည်...ဘယ်လို ခေါ်သလဲ"

"ကျွန်တော့်နာမည် ကောင်းပါ"

ကောင်းမှာ သူ့ကို မေးနေသော အရာရှိအား ရဲရဲဝံ့ဝံ့ကြည့်လျက် ဖြေ လိုက်၏။ ကောင်းထံမှ အဖြေကို ကြား လိုက်သောအခါ ကောင်းအား နာမည် မေးသော ရဲအရာရှိ ဖြစ်သူက မပွင့် ပွင့် ပြုံးလိုက်၏။ ကောင်းအနီးမှ သားနှစ်ဦးက အသံထွက်အောင်ပင် သဘောကျစွာ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ယ်လိုက်ကြလေသည်။

"ဘယ်လို...ကောင်း...ဟုတ် သား"

ရဲအရာရှိက ကောင်းသား ထပ်၍ မေးလိုက်၏။

"ဟုတ်ကဲ့...ကောင်းပါ..."

ထိုအခါကျမှ ရဲအရာရှိသည် သူ့ စားပွဲပေါ်မှ စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်တွင် ဘောလ်ပင်ကလေးဖြင့် ရေးမှတ်လိုက်၏။ ပြီးတော့ ကောင်းကို စူးစူးစိုက်စိုက် လှမ်းကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

"မှတ်ပုံတင်...ပါသလား"

"ကျွန်တော့်လွယ်အိတ် ဘူတာကြီး ထဲမှာ သူခိုး ခိုးသွားတုန်းက ပါသွား ပါတယ်"

"မှတ်ကော...မှတ်မိလား"

"ဟုတ်ကဲ့..."

"ဒါဖြင့် မှတ်ပုံတင်နံပါတ် ဘယ် လောက်လဲ"

"တီဂျီအို..သုည၊ ရှစ်၊ တစ်၊ ရှစ်၊ ခုနစ်၊ ငါး...ပါ"

"မင်း...တောင်ငူသားလား"

"မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ"

"ဒါဖြင့် မင်း ဘယ်မှာနေသလဲ"

"တောင်ငူခရိုင် ပျားစခန်းကပါ"

ရဲအရာရှိသည် ကောင်း ပြော သမျှကို စာရွက်ပေါ်တွင် ရေးလိုက်၊ ကောင်းအား တလှည့်ချင်းပြန်မေးလိုက်နှင့် အတော့်ကို အလုပ်ရှုပ်နေသည်။

"ခု...အမှုနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘာ ပြောချင်သလဲ"

"ဘာမှုလဲခင်ဗျာ...ကျွန်တော် ဘာလုပ်မိလို့လဲ"

"ဆွဲကြိုး ဖြတ်မှုလေ ဘာအကြောင်း ကြောင့် လုပ်နေတာလဲ"

"ခင်ဗျာ..ဆွဲကြိုးဖြတ်မှု ကျွန်တော် ဆွဲကြိုးဖြတ်တယ်..."

"မင်းလက်ထဲမှာ ပစ္စည်းနဲ့ လက် ပူးလက်ကြပ်မိတာတဲ့...ဟာ"

"မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ ကျွန်တော် သူများပစ္စည်းဆိုရင် ထင်းတစ်ချောင်း တောင် မပြစ်မှားပါဘူး..."

"ထင်းတစ်ချောင်းကို မင်း မပြစ် မှားတာ ဘာဆန်းသလဲ ထင်းရောင်းလို့ ဘယ်လောက်ရမှာလဲကွ ခုဟာက ရွှေ ကွ...ရွှေ"

ကောင်း၏ ဘေးနားတွင် ရပ်နေ သော ရဲသားတစ်ဦးက ဝင်ပြောလာ သည်။ ကောင်းသည် ထိုရဲသားကို တစ် ချက်လှမ်းကြည့်ပစ်လိုက်သည်။

"ကျွန်တော် တကယ်မကျူးလွန် တာတော့ အမှန်ပါခင်ဗျာ။ ဆွဲကြိုးဖြတ် ပြေးလာတဲ့လူကို ကျွန်တော် ဝင်ဖမ်းပေး တာပါ ဘယ်နှယ့်လုပ် ကျွန်တော်က ဆွဲကြိုးဖြတ်တဲ့သူ ဖြစ်ရတာလဲဗျာ"

"ဒါတော့ ရှင်းနေသားဘဲကွာ၊ မင်း တို့အချင်းချင်း လက်ဆင့်ကမ်းသွားတာ ဖြစ်မှာပေါ့"

"ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ကိုမှလဲမသိ ဘူး ကျွန်တော်လဲမဖြတ်ဖူး"

"အေး...အဲဒါတွေကို မင်း တရား ရုံးရောက်မှ ရှင်းပေတော့ ကိုယ့်လူရေ ခုတော့ အချုပ်ခန်းထဲ ဝင်ပေအုံးတော့"

ကောင်း ဘာမှ မပြောတတ်တော့ ပါ။ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချလိုက်ရတော့သည်။

ကောင်း၏ မျက်လုံးအိမ်အတွင်း၌ မျက်ရည်များ ပြည့်လျှံနေသည်။

ကောင်းသည် သူ့အား ကယ်တင် မည့်သူ ရှိလိုရှိငြား လှည့်လည်ကြည့်မိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေး၏။ မျက်လုံးအိမ်တွင် မျက်ရည်များ ပြည့်လျှံနေသည့်အတွက် ပတ်ဝန်းကျင် အားလုံးမှာ ဝိုးတဝါးမှုန်ရီရီသာ မကြည် မလင် မြင်နေရတော့သည်။

မပြေးသော် ကန်ရာရှိခဲ့လေပြီ။

ကောင်းအား နောက်ဆုံး အဖြေ ထုတ်ပေးလိုက်၏။ ထောင်ထဲတွင် ခြောက်လသွားနေရန်ပင် ဖြစ်တော့ သည်။ သူ့လက်တွင် ခတ်ထားသော လက်ထိတ်ကို ကြည့်လျက် ကောင်း မျက်ရည်များ လိမ့်စီးကျလာသည်။ ဘာမှ မတတ်နိုင်ပြီ၊ ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းချည်းအနေနှင့် ကောင်း လက်ခံရုံသာ ရှိတော့သည်။

ကောင်း တောင်တွင်းသို့ ရောက် သောအခါတွင် စားဝတ်နေရေး ပြဿ နာသည် အေးငြိမ်းသွားသည်ကတော့ မှန်သည်။ သို့သော် ကောင်းအဘို့ လွတ် လွတ်လပ်လပ် ငြိမ်းအေးရခြင်းမျိုး မဟုတ်သည့် အတွက်တော့ စိတ်ဆင်းရဲ ရသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

နေ့တရွေ့ ကောင်းသည် အပြင် လောကသို့ ပြန်ရောက်မည့်ရက်ကို လက်ချိုးတွက်လာသည်။ လက်မချိုးနိုင် လောက်အောင် နေ့ရက်တွေ များလာ သောအခါ သူနေရသော အဆောင် တွင်း၌ တပျော်တပါးကြီး ရှိတတ်ကြ သော ခြင်၏သွေးများ ဂျပိုး၏သွေးများ ဖြင့် ထောင်အုတ်နံရံပေါ်တွင် တစ်နေ့ပြီး တစ်နေ့ တေး၍ မှတ်သားလာခဲ့သည်မှာ ယနေ့ဆိုလျှင် လေးလပင် ကျော်ခဲ့ လေပြီ။

သက်ကြီးထောင်ကျ အများပြောပြ ချက်ဆိုလျှင် မိမိမကြာခင် လွတ်တော့ မည်ဟု ကောင်း သိရလေသည်။

ကောင်းသည် အတွင်း၌ နေရ သည်မှာ ကြာမြင့်လာပြီဖြစ်သောကြောင့် အပြင်လောကသို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရောက်ချင်နေသည်။ သို့ရာတွင် တခါ တရံ အပြင်သို့ရောက်လျှင် ဘယ်မှာ နေ၍ ဘာအလုပ်လုပ်ရမည် ဘာလုပ် စားရမည်ကို တွေးလာမိပြန်သော အခါ တွင်ကား မိမိလွတ်မည့် ရက်ကိုပင် တတ်နိုင်သမျှ နောက်သို့ ရွှေ့ထားလိုက် ချင်စိတ်တို့ ပေါ်လာမိပြန်သည်။

"မင်း . . . ဒီက လွတ်သွားပြီးရင် အပြင်မှာ ဘာဆက်လုပ်မလဲ"

လုံးကြီးတင်က ကောင်းကို မေး လာသည်။ ကောင်းသည် လုံးကြီးတင် မေးသော မေးခွန်းကို ပြေလည်အောင် အပြည့်အစုံ မပြောပြနိုင်ပါချေ။ သူ့ကို မေးလာသော လုံးကြီးတင်ကိုသာ ငေး ကြည့်နေမိသည်။

"မင်းမှာ နေစရာလဲ မရှိဘူး လုပ် စရာ အလုပ်လဲ မရှိဘူး မဟုတ်လား"

သည်တကြိမ်တွင်တော့ ကောင်း ခေါင်းကို ဆတ်ကနဲ ညိတ်ပြလိုက်မိ သည်။

"နေစရာရယ်၊ စားစရာရယ် ရမယ် ငါညွှန်လိုက်တဲ့ နေရာကို သွားမလား"

ကောင်းတွေဝေသလို ဖြစ်သွား[illegible] ပြန်သည်။ လုံးကြီးတင်ညွှန်လိုက်မည့် နေရာသည် သူ့အတွက် အကောင်း[illegible] နေရာမဟုတ်ကြောင်း ကောင်း တွေး[illegible] ပါသည်။ လုံးကြီးတင်သည်ပင် လုယက်[illegible] မှုနှင့် ထောင်ထဲသို့ ရောက်လာခြ[illegible] ဖြစ်လေရာ၊ လုံးကြီးတင် ညွှန်ကြားမည့် နေရာသည် ကောင်းအား လုယက်[illegible] ပညာများကို သင်ပေးမည့်နေရာ၊ [illegible] မဟုတ် လုယက်မှု ဒုစရိုက်လုပ်ငန်း[illegible] လုပ်ကိုင်နေကြသည့် အဖွဲ့အစည်းတ[illegible] ပင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဒါပေမဲ့ ကော[illegible] မငြင်းဆန်ပါ။ လိုရမယ်ရ သဘော[illegible] နောက်တကြိမ် ခေါင်းကို ဖြေးလေး[illegible] ညိတ်ပြလိုက်မိသည်။

"ဒီတခါတော့ မင်းဘဝအတွ[illegible] ဘာမှ မပူရတော့ပါဘူးကွာ . . ."

ထောင်ထဲမှ အပြင်သို့ ရောက်[illegible] ပြန်လေပြီ။

အပြင်လောကသည် ခြောက်[illegible] မပြည့်တတ်မီ အချိန်အတွင်း အ[illegible] ကို တိုးတက်ပြောင်းလဲသွားသည်[illegible] ကောင်း ထင်မိသည်။ တကယ်ဆို[illegible] ကောင်း၏ အမြင်၊ ကောင်း၏ အ[illegible] ကောင်း၏ ဘဝ ပြောင်းလဲလာခြင်း[illegible] ဖြစ်သည်။

ကောင်း . . . အင်းစိန်မှ ရန်ကု[illegible] ထဲသို့ ရောက်လာသည်။ လူတွေ [illegible] ရှုတ်သဲသဲနှင့် တလှုပ်လှုပ် [illegible] ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသော[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်း စိတ်ထဲတွင် ပျော်သလိုလို ဖြစ်လာသည်။ ဒါပေမဲ့ ကောင်း မပျော်နိုင်ပါချေ။

ညစာ စားရမည့်အချိန်သို့ ရောက်လာသောအခါ သူ၏ ဝမ်းသမုဒ္ဒရာတွင်းမှ ပိုးမွှားတို့သည် ထကြွ လာကြလေပြီ။ သူတို့ကို ငြိမ်သက်အောင် လုပ်ဘို့အရေးကြီးသည်။ ရုပ်ရှင်ရုံရှေ့တွင် တွေ့ရသော အာလူးပူတီနှင့် ဘယာကြော်သုတ် ကုလားအနီးတွင် ရပ်လိုက်သည်။

"ဘယာကြော်သုတ် တစ်ပွဲ"

ကောင်း ပြောလိုက်သည်နှင့် ဘယာကြော်သုတ်ရောင်းသော ကုလားသည် သွက်လက် ဖျတ်လတ်စွာပင် သတ္တုပန်းကန်ပြားလေးတစ်ချပ်အတွင်းသို့ ဘယာကြော်၊ စမူဆာ၊ အာလူး၊ ကုလားပဲလုံးများ၊ ကြက်သွန်နီနဲနဲနှင့် ကော်ဖီရွက်များများ ရောနှောထားသော အရွက်များကို ထည့်၏။ ဆားနဲနဲ၊ မဆလာနဲနဲနှင့် ငြုပ်သီးမှုန့်များစုံသော အခါ ပဲမှုန့်အရည်ကြဲဟင်းရည်ကို ဆမ်းပေးကာ ကောင်းထံသို့ လှမ်းပေးလာသည်။ ဘယာကြော် ကုလားက လှမ်းပေးလာသည်ကို ကောင်း လှမ်းအယူရခက်နေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာသလို ကြည့်ပြီးမှ အသာလှမ်းယူထားလိုက်၏။ အငွေ့တထောင်းထောင်း ထနေသော ဘယာကြော်ပန်းကန်ကိုကြည့်လိုက်၏။ ပြီးတော့ ဘာတစ်ခုမှ မစဉ်းစားဘဲ အားပါးတရ စားသောက်ပစ်လိုက်သည်။ နောက်ထပ် တစ်ပန်းကန် ထပ်ထည့်ခိုင်းသည်။ ကုလားက ထည့်ပေး၏။

ရုပ်ရှင်ရုံများအောက်တွင် တန်းစီနေသော လူအုပ်ကြီးမှာ ထိန်းမရ၊ သိမ်းမရ၊ တပေါးပေါး၊ တဝါးဝါးနှင့် တွန်းထိုးနေကြသည်။ အညှီအဟောက်များများပါသော နိုင်ငံခြားရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားတကား ဖြစ်နေသောကြောင့် သူထက်ငါ အလုအယက် တိုးခွေ့နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်တော့ တန်းစီထားသည့် အခြေအနေသည် ဝရုန်းသုန်းကား ဖြစ်ကာ ပျက်သွားသည်။ တန်းစီထားသော လူတွေ ဟိုပြေး သည်ပြေးဖြစ်လာသည်။ တစ်ယောက်က ခွေးခြေခုံပုကလေး တစ်လုံးကို ကိုင်လျက် တစ်ယောက်ကို ခွပ်ကနဲအသံကြားရအောင် ရိုက်လိုက်၏။ ကျန်လူများကလည်း သူ့လူ၊ ကိုယ့်လူ လူစုကာ တဖက်နှင့်တဖက် ရိုက်ပုတ်ထိုးကြိတ်ကြလေတော့သည်။

တချို့သော သူတွေမှာ ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်နေသည့်အကြားတွင် မပါဝင်ချင်သဖြင့် လွတ်ရာကျွတ်ရာဆီသို့ လွှက်ပြေးကြသည်။ လုံခြုံရေးအတွက် ကြိမ်လုံးကလေးများ ကိုင်ထားသော ရဲသားနှစ်ယောက် ရောက်လာပြီး နှိမ်နင်းသည် မရ။ ရဲသားတစ်ယောက်ဆီသို့ပင် ပြောင်းဖူးရိုးတစ်ချောင်းက လာရောက်ထိမှန်လာ၏။

ဘယာကြော်ရောင်းသော ကုလားများသည် အခြေအနေမဟန်သည်ကို တွေးမိကာ သူတို့၏ ဘယာကြော်ဗန်းရွှေကာ လွတ်ရာကျွတ်ရာသို့ ရှောင်ပြေးကြသည်။ ကောင်းသည် သူစားလက်စ ဘယာကြော်သုတ်ပန်းကန်ကို အေးဆေးစွာစားပစ်ပြီး ရေပုံးတပုံးအနီး၌ စားပြီးသောပန်းကန်များပုံထားသည်ကို တွေ့သဖြင့် သူ၏ စားပြီးသော ပန်းကန်ကိုလည်း ပုံထားခဲ့ကာ အေးအေးလူလူပင် ရုပ်ယှက်ခတ်နေသော ထိုးကြိတ်သတ်ပုတ်နေကြသည့် ရုပ်ရှင်ရုံအောက်မြင်ကွင်းကို ကျောခိုင်း၍ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ဆူးလေဘုရား လမ်းကြီးတစ်လျှောက်တွင်လည်းကောင်း၊ ဖရေဇာလမ်း (အနော်ရထာ)လမ်းတစ်လျှောက်တွင်လည်းကောင်း ပြေးလွှား ဖြတ်သန်းနေကြသော ဘတ်စ်ကားကြီးများ၊ ကားကြီး၊ ကားငယ် အသွယ်သွယ်များသည် ပြတ်သည်မရှိ။ ဟိုမှ သည်သို့ ဥဒဟို ပြေးလွှားမောင်းနှင်နေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

<u>ရှေ့လာဆက်ရန်</u>

မောင်ရွှေစွန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖိုက်မှလင်းတာ မြိုက်အခင်းမှာ

■ ရဲမြတ်တင်

(ယ ခ င် လ မှ အ ဆ က်)

ရွှက်စိမ်းဟိုတယ်ရှေ့မှ သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်တွင် တက္ကစီက ထိုးရပ်လိုက်သည်။ ဓားခင်ဖေက ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ ကားသမားအား သူပြန်မလာမချင်း ဤနေရာမှာပင်စောင့်နေရန် မှာထားခဲ့ကာ သူကဟိုတယ်အတွင်းသို့ ခပ်တည်တည်ပင် ဝင်ရောက်သွားလိုက်လေသည်။

ကောင်တာတွင်ထိုင်နေသော မန်နေဂျာဆီသို့ တည့်တည့်မတ်မတ်ပင် လျှောက်သွားလိုက်သည်။ မန်နေဂျာက ပြုံးချိုသောမျက်နှာဖြင့် ဆီးကြိုလေသည်။

''ကြွပါ၊ အခန်းယူမလို့လားခင်ဗျ''

''မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ် ဦးထွန်းမင်းလတ်နဲ့တွေ့ဖို့လာတာ''

''ဩော် ... ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ။ ကိုသိန်းမောင်ဆိုတာလား။ လာ ... လာ ... ကျွန်တော်လိုက်ပို့မယ်။ သူဌေးက အနောက်ဘက်မှာရှိပါတယ်''

မန်နေဂျာက ချင်ချင်းပင် သူ့ကိုခေါ်သွားသည်။ သူကနောက်မှကပ်လိုက်သွားလိုက်သည်။ ဟိုတယ်၏နောက်ဘက်တွင်ရှိသော သီးသန့်အဆောက်အဦးတစ်ခုရှေ့သို့ ရောက်သည်နှင့် မန်နေဂျာက တံခါးကိုခေါက်လိုက်သည်။

''သူဌေးခင်ဗျ။ မှာထားတဲ့သူရောက်လာပါပြီ''

''အေး ... တံခါးဖွင့်ပြီး ဝင်လာခဲ့လို့ပြောလိုက်''

မန်နေဂျာက တံခါးလက်ကိုင်ဘုကို လှည့်ဖွင့်လိုက်သည်။ တံခါးကပွင့်သွားသည်။ ဓားခင်ဖေက အတွင်းသို့ လျင်မြန်စွာဝင်လိုက်သည်။ မန်နေဂျာက တံခါးကို ပြန်ပိတ်ပေးခဲ့ပြီး သူ့နေရာသူ ပြန်သွားသည်။

ဦးထွန်းမင်းလတ်က ဆက်တီတွင် ထိုင်လျက်ရှိသည်။ ထိုင်နေရာမှာပင် အခန်းထဲဝင်လာသူကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ဦးထွန်းမင်းလတ် အံ့အား

www.burmeseclassic.com

သင့်သွားသည်။ ပါးစပ်မှလည်း လွှတ်ခနဲ ထွက်သွားသည်။

"ဟင် ... မင်း .. မင်းကဘယ်သူလဲ။ မိုက်ခဲသိန်းမောင်လည်း မဟုတ်ပါလား"

ခေါ်းခင်ဖေက သရော်ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။ မျက်နှာပေါ်မှ နေကာမျက်မှန်ကိုလည်း ဟန်ပါပါပင့်တင်လိုက်သည်။

"ဟင်း ... ဟင်း။ ခင်ဗျားမျှော်နေတဲ့ မိုက်ခဲသိန်းမောင်က ဒီကိုရောက်အောင် မလာနိုင်တော့ဘူးဗျ ဦးထွန်းမင်းလတ်ရဲ့။ ဒါကြောင့် သူ့ကိုယ်စား ကျုပ်က လာခဲ့ရတာ"

"သူ ... သူက ဘာဖြစ်လို့မလာနိုင်တာလဲ"

"အေးလေ ... ပြောပြရမှာပေ့ါ။ ပြောရအောင်လည်း ကျုပ်ကလာခဲ့တဲ့ ဥစ္စာ"

ခေါ်းခင်ဖေက ဦးထွန်းမင်းလတ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ စီးကရက်တစ်လိပ်ကို နှုတ်ခမ်းတွင် တပ်၍လည်း စိတ်အေးလက်အေး မီးညှိနေလိုက်သေးသည်။ ဦးထွန်းမင်းလတ် က သူ့အမူအရာကို တည်ငြိမ်အောင်ထိန်းပြီး အသံမာမာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"ကဲ ... ပြောမှဖြင့်ပြော ဟေ့ကောင်။ မင်းက ဘာပြောမှာလဲ"

"ဘာပြောမှာလဲဆိုတော့ ခင်ဗျား မိန်းမ ဒေါ်သီသီစိမ်းက သေပြီ။ ဒေါ်သီသီစိမ်းကိုသတ်တဲ့ မိုက်ခဲသိန်းမောင်လည်း ကျုပ်လက်ထဲကို ရောက်နေပြီ။ မိုက်ခဲသိန်းမောင်ကိုလည်း ကျုပ်က အကုန်လုံးစစ်ပြီးပြီ။ ခင်ဗျားက ငွေပေးပြီး ငှားလို့ ဒေါ်သီသီစိမ်းကို သတ်ရပါတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းလည်း မိုက်ခဲက ဝန်ခံပြီးပြီ။ ဒီအထိရှင်းရဲ့လား ဦးထွန်းမင်းလတ်"

"မင်းက ဘာကောင်လဲ။ ရဲလား။ ဒါမှမဟုတ် ဘယ်အဖွဲ့ကစည်းကလဲ"

"ကျုပ်ဘာကောင်လဲဆိုတာ ခင်ဗျားသိဖို့မလိုဘူး။ ခင်ဗျားသိအောင်လည်း ကျုပ်ဘာကောင်လဲဆိုတာ မပြောပြနိုင်ဘူး။ အရေးကြီးတာက ခုချိန်မှာ မိုက်ခဲကိုကျုပ်ဖမ်းထားပြီ။ မိုက်ခဲရဲ့ ဖွင့်ဟဝန်ခံချက်တွေအရလည်း ခင်ဗျားရဲ့လည်ပင်းမှာ ကြိုးကွင်းစွပ်ခံရတော့မှာဆိုတာပဲ။ နားလည်လား ..."

"အောင်မာ ... မင်းက ရာရာစစ။ ငါ့ကိုများ လာပြီးခြိမ်းခြောက်နေသေးတယ်။ ငါကမိုက်ခဲကို ငွေပေးခိုင်းပြီး၊ မိုက်ခဲက ငါခိုင်းလို့ သတ်ရပါတယ်လို့ဆိုရအောင် မင်းမှာဘာသက်သေရှိလို့တုံး"

"ဟဲ ... ဟဲ၊ ရှိတာပေ့ါ၊ သိပ်ရှိတာပေ့ါ။ ဟောဒီခြောက်လုံးပြူးဟာ ခင်ဗျားခြောက်လုံးပြူးမဟုတ်လား။ ဟောဒီ ကားသော့ဟာလည်း ခင်ဗျားမိုက်ခဲကို ပေးထားတဲ့ ကားသော့မဟုတ်လား။ မိုက်ခဲက ဒီသော့နဲ့ပဲ ဒေါ်သီသီစိမ်းကားထဲကို ဝင်နေပြီး ဒီသေနတ်နဲ့ပဲ ဒေါ်သီသီစိမ်းကို ပစ်ခွင်းခဲ့တာပဲဗျ။ ကိုင်း ... ခင်ဗျားဘာပြောချင်သေးလဲ ဦးထွန်းမင်းလတ်"

ခေါ်းခင်ဖေက ခြောက်လုံးပြူးကိုလည်းကောင်း၊ကားသော့ကိုလည်းကောင်း ထုတ်ပြလိုက်လေသည်။ ဦးထွန်းမင်းလတ် မျက်နှာကွက်ခနဲပျက်သွားသည်။ သို့သော် ချက်ချင်းပင် မျက်နှာကိုပြန်တင်းလိုက်သည်။

"ဒီကားသော့မျိုးက ဘယ်နေရာမဆို အတုလုပ်လို့ရတာပဲကွ။ ဒီသေနတ်ကလည်း သူ့ဘာသာ တခြားနေရာကပျောက်လာတာတဲ့ လိုင်စင်မဲ့သေနတ်မျိုး ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာပေ့ါ။ ဒါဆိုရင် မင်းဘာပြောမလဲဟေ့ကောင် ..."

"ဟား ... ဟား ... ခင်ဗျားတော်တော်အရေထူတဲ့လူပဲ။ အေးလေ ... ဒီလိုထူလို့လည်း ကိုယ့်မိန်းမကိုယ် ရက်ရက်စက်စက်ကြံ့တာပေ့ါ။ ဒီမယ် ...

ဦးထွန်းမင်းလတ်၊ ကျုပ်ကပိုင်မှ အ
လုပ်တဲ့လူစားမျိုးဗျ နားလည်လား
ခင်ဗျား ဒီလိုပဲ ဟိုဘက်လှည့်ပုန်း
ဒီဘက်လှည့်ကွယ်လိုက် လုပ်နေမ
တာ ကျုပ်ကသိပြီးသားပေ့ါ။ ဒါ
ကျုပ်က ခင်ဗျားကို အပိုင်ကိုင်ရ
ကြိုတင်စီစဉ်ပြီးသားပါဗျ နားလည်
ကိုင်း ... အခု ခင်ဗျားရဲ့အချစ်
လေး ဘေဘီဝင်းမင်းသန်း ဘယ်
နေပြီအောက်မေ့သလဲ။ ကျုပ်လ
ရောက်နေပြီဗျ။ ခင်ဗျားမယုံရင် အ
ဆီဖုန်းဆက်ကြည့်လိုက်"

ဘေဘီဝင်းမင်းသန်းအသံ
သည်နှင့် ဦးထွန်းမင်းလတ် တုန်
သွားသည်။ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်
သည်။

"မင်း ... မင်း ... မဆိုင်တဲ့
ဘာလို့သွားဆွဲထည့်ရတာလဲ။ ဝင်း
သန်းကို မင်းဘာလုပ်ထားတာလဲ"

"ကဲပါလေ ... ဖုန်းဆက်မှ
ဆက်ကြည့်စမ်းပါ။ ပြီးတော့မှ ဆက်
တာပေ့ါ။ အချိန်ကုန်တယ်"

သည်တစ်ခါတော့ ဦးထွန်း
လတ်က ဟန်မဆောင်နိုင်တော့
ရိမ်ပူပန်သော အရိပ်အယောင်များ
မျက်နှာပေါ်တွင် ရုတ်ခြည်းထင်ဟ
သည်။ ချက်ချင်းပင် ဖုန်းကိုထုတ်၍
ဆက်လိုက်တော့သည်။

သို့သော် ဦးထွန်းမင်းလ
အခါခါဖုန်းခေါ်သော်လည်း တစ်
လုံးဝတုံ့ပြန်မလာပေ။ ဦးထွန်းမင်း
မျက်နှာက ညှိုးရာမှပြာလာသည်။
မှမည်းလာသည်။ ချွေးသီးချွေးပေါ
ပါ ထွက်ကျလာသည်။ မည်သို့မျှ
ခေါ်လို့၍မရသည့်အဆုံး ဦးထွန်းမင်း
က ဖုန်းကို စားပွဲပေါ်ပစ်ချလိုက်
ခေါ်းခင်ဖေကိုလည်း အလေး
လှမ်းပြောလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုင်း . . . ရှင်းရှင်းပြောကွာ။ မင်းဘာလိုချင်လို့ ဒီလိုလုပ်တာလဲ။ မင်းဘာဖြစ်ချင်လဲ"

"ဘာဖြစ်ချင်ရမလဲ၊ ငွေရချင်လို့ပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျား မိုက်ခဲသိန်းမောင်ကို ဒေါ်သီသီစိမ်းသတ်ပေးခအတွက် သိန်းတစ်ရာပေးမယ်လို့ ပြောထားတယ်မဟုတ်လား။ ကျုပ်သိန်းငါးရာလိုချင်တယ်။ ခင်ဗျား သိန်းငါးရာကိုမပေးနိုင်ရင် ကြိုးစင်တက်ဖို့သာပြင်ပေတော့။ ဝင်းမင်းသန်းကိုလည်း ကျုပ်ကသတ်ရလိမ့်မယ်။ အဲဒါပဲ"

ဦးထွန်းမင်းလတ်တစ်ယောက် အချိန်ကြာလေပြီမို့ ပျာယာခတ်နေတော့သည်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးလည်း တဆတ်ဆတ်တုန်နေတော့သည်။ ပြီးလျှင် ချွေးပြန်နေသော မျက်နှာကြီးဖြင့်ပင် မားခင်ဖေကို ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ငါက ငွေပေးမယ်ဆိုရင် နောက်ကြောင်းရှင်းမယ်ပေါ့။ ဟုတ်လားဟေ့ကောင်။ မင်းကတိတည်လား"

"ဒီအတွက် စိတ်ချ။ ကတိတည်စေရမယ်။ နောက်ကြောင်းရှင်းစေရမယ်။ ခင်ဗျားဝင်းမင်းသန်းလည်း လွတ်စေရမယ်။ ပြီးတော့ မိုက်ခဲကိုလည်း ကျုပ်က ပြန်လွှတ်ပေးမယ်၊ အဲ . . . မိုက်ခဲအတွက် လုပ်ခကိုင်ခကိုတော့ ခင်ဗျားက သပ်သပ်ထပ်ပေးဖို့လိုတယ်နော်။ အဲဒီအပိုင်းက ကျုပ်နဲ့မဆိုင်ဘူး။ ပြောရရင် ကျုပ်က မိုက်ခဲဆိုတဲ့ကောင်ကို တစ်လှည့်ပညာပေးလိုက်တဲ့ သဘောပဲ။ ဒီကောင်က တစ်ချိန်တုန်းက ကျုပ်အပေါ် ကတုံးပေါ်ထိပ်ကွက် လုပ်သွားခဲ့ဖူးတယ်။ ကျုပ်စားမယ့်အမဲကို ဒီကောင်ဝင်လုသွားဖူးတယ်။ အခု ကျုပ်က သူ့ကို လက်စားပြန်ချေလိုက်တာပဲ"

"သိန်းမောင်ကို ငါခိုင်းထားတယ်ဆိုတာ မင်းဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ"

"သိတာပေါ့ဗျ။ ကျုပ်နည်းကျုပ်ဟန်နဲ့ သိတာပေါ့။ ဒါတင်မကသေးဘူး။ ခင်ဗျားနဲ့ ဘောဘီဝင်းမင်းသန်းတို့ရဲ့ ဇာတ်ထုပ်ကြီးတစ်ခုလုံးကိုပါ ကျုပ်က ခရေစေ့တွင်းကျ သိထားသေးသပေါ့။ ကိုယ်ဆီက အပုပ်နံ့ထွက်နေမှတော့ ယင်ကောင် ဘာကြောင့်လာသလဲ မေးမနေချင်စမ်းပါနဲ့ ဦးထွန်းမင်းလတ်။ ဘာပဲပြောပြော ကျုပ်ကတော့ မိုက်ခဲရဲ့အစာကို ခုလို ဝင်စားလိုက်ရတဲ့အတွက် သိပ်ကို အရသာရှိတာပဲဗျာ။ ဟားဟားဟား . ."

"မင်းက လူလည်ပဲကွ။ ကဲပြော ငွေကို ချက်နဲ့ယူမလား၊ ငွေသားယူမလား"

"ဘာမှ ချက်တွေဘာတွေ လုပ်မနေနဲ့၊ ငွေသားချည်းပဲ ယူမယ်ဗျာ။ ယူလို့လွယ်အောင် အရွက်ကြီးတွေပဲပေး"

ဦးထွန်းမင်းလတ်က ဖုန်းကောက်ဆက်လိုက်သည်။ ဖုန်းဆက်ပြီးနောက် နှစ်ယောက်သား ငြိမ်သက်နေမိကြသည်။ မားခင်ဖေက နေကာမျက်မှန်ကို မချွတ်ဘဲ စီးကရက်ကိုသာ မှန်မှန်ဖွာနေသည်။ ဦးထွန်းမင်းလတ်ကမူ တစ်နေရာသို့ ကြောင်တောင်တောင်ငေးရင်း လက်ဆစ်များကို တဖျောက်ဖျောက် ချိုးနေလေသည်။

မကြာမီ အခန်းတံခါးပွင့်သွားပြီး လူတစ်ယောက်ဝင်လာသည်။ ဟိုတယ်မန်နေဂျာပင်ဖြစ်သည်။ သူ့လက်ထဲတွင် လက်ဆွဲအိတ်တစ်လုံးကိုပါ ကိုင်လာသည်။ ထိုအိတ်ကို ဦးထွန်းမင်းလတ်ထံ နိုင့်ရှိသေသေကမ်းပေးလိုက်ပြီးနောက် မန်နေဂျာက ပြန်ထွက်သွားသည်။ ဦးထွန်းမင်းလတ်က ထိုအိတ်ကိုမ,၍ မားခင်ဖေရှေ့ ချပေးလိုက်သည်။

"ရော့ . . . ယူပေတော့။ ငွေကို စေ့မစေ့နဲ့ အတုတွေဟုတ်မဟုတ်ဆိုတာကို စစ်ချင်စစ်လိုက်ဦး"

မားခင်ဖေက ထိုအိတ်၏ ဇစ်ကိုဆွဲဖွင့်ကာ တစ်ချက်ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။ ငွေစက္ကူအုပ်များကို မြင်ရသည်နှင့်ချက်ချင်းပင် ဇစ်ကိုပြန်ပိတ်လိုက်သည်။

"အချိန်ကုန်ခံပြီး စစ်မနေတော့ပါဘူး။ ခင်ဗျားသတ္တိရှိရင် ကျုပ်ကိုလိမ်လိုက်ပေါ့။ ဒေါ်သီသီစိမ်းက သေရာကနေ အရိုးထတွန့်ပြသွားလိမ့်မယ်"

ပြောပြီး မားခင်ဖေက ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ခြောက်လုံးပြူးနှင့် ကားသော့ကို စားပွဲပေါ်သို့ချပေးလိုက်သည်။

"ရော့ . . . ခင်ဗျားရဲ့ သက်သေခံပစ္စည်းတွေ ပြန်ယူထားလိုက်။ ပြီးတော့ အခု ကျုပ်ပြောမယ့်စကားကို သေသေချာချာနားထောင်ပါ။ ခင်ဗျားရဲ့ချစ်ချစ် ဝင်းမင်းသန်းကို ကျုပ်က မြို့ပြင်က အဆောက်အဦထဲမှာ ဖမ်းချုပ်ထားတာ။ နှစ်ထပ်ကျွန်းနားက ဆောက်လက်စ သုံးထပ်အဆောက်အဦကြီးလေ။ အဲ . . . အဲဒီအဆောက်အဦကြီးဆီကို ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင်လာပြီး ခင်ဗျားချစ်ချစ်ကို လာခေါ်ပေတော့။ လာခေါ်ရမယ့်အချိန်က ည ၆ နာရီတိတိပဲ။ ဒီထက်စောပြီး လွှတ်ပေးလို့မရဘူး။ ပတ်ဝန်းကျင်ကရိပ်မိလိမ့်မယ်။ ဒီတော့ ၆ နာရီခွဲတိတိမှာ ခင်ဗျား ရောက်အောင်လာပါ။ ခင်ဗျားလာတာကို ကျုပ်က တစ်နေရာကနေ စောင့်ကြည့်နေမယ်။ ခင်ဗျား အဆောက်အဦရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ ဝင်းမင်းသန်းကိုလည်း တစ်ပြိုင်တည်းလွှတ်ပေးလိုက်မယ်။

ကျုပ်တစ်ခု ပြောချင်တာက အဆောက်အဦရှေ့ရောက်အောင် မောင်းမလာပါနဲ့။ ကားကိုအရှေ့ဘက်က ပတ်လမ်းထိပ်မှာပဲရပ်ထားခဲ့။ အဲဒီကနေ လူချည်းပဲ ခြေကျင်လျှောက်လာခဲ့။ ပြီးတော့ အဆောက်အဦထဲကိုလဲ ဆင်ဝင်ဘက်က မဝင်ပါနဲ့။ အရှေ့ဘက်မုခ်ကပဲဝင်ခဲ့။ အဲဒီလို ခင်ဗျား အရှေ့မုခ်ဝကနေ ဝင်လာတာ

www.burmeseclassic.com

နဲ့တစ်ပြိုင်နက် အနောက်ဘက်မှန်ဝက နေ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဝင်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒါ ခင်ဗျားချစ်ချစ်ပဲ။ ပြေးသာ ဖက်လိုက်တော့။ ဟဲ . . . ဟဲ . ."

ထို့နောက် ဓားခင်ဖေက ဆက်ခနဲ နောက်လှည့်ကာ တံခါးကိုဆွဲဖွင့်ပြီး အခန်းထဲမှ လျင်မြန်စွာထွက်လာခဲ့သည်။ အသင့်စောင့်နေသော တက္ကစီပေါ်ရောက်သည်နှင့် ကားသမားကို အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

"မောင်းဟေ့ . . . ခပ်မြန်မြန်လေး"

* * * * *

ကားရပ်ပြီးသည်နှင့် ဓားခင်ဖေက အိတ်တန်းလန်းနှင့်ပင် ကားပေါ်မှဆင်းလိုက်သည်။ ကားသမားကိုပါ ခေါ်ပြောလိုက်သည်။

"ဟေ့ကောင်၊ မင်းကားကို လမ်းဟိုဘက်က ချုံတွေနောက်မှာ သွားထိုးထားလိုက်။ ငါလိုတဲ့အခါသုံးမယ်။ ကားခအတွက်လာမှမပူနဲ့။ ပြီးမှ ကျသလောက် ငါရှင်းပေးမယ်။ ကြားလားဟေ့ကောင်"

"ဟုတ်ကဲ့အစ်ကို၊ ရပါတယ်"

ကားသမားက ကားကို ချုံများ၏ နောက်ဘက်သို့ မောင်းဝင်သွားလိုက်သည်။ ဓားခင်ဖေက အိတ်ကိုဆွဲ၍ အဆောက်အဦကြီးဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ဆင်ဝင်အောက်ရောက်သော် နွားလဘို့တင်ကြိုင်က သူ့ထံသို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လာခဲ့သည်။

"ဘယ်လိုလဲ နွားလဘို့၊ မင်းဆရာ မိုက်ခဲ ပြန်မလာသေးဘူးလား"

"မလာသေးဘူးဗျ"

"အေးကွာ၊ ငါတော့ ကိစ္စပြီးလာပြီ။ တို့ဆက်စောင့်နေကြတာပေါ့"

ပြောပြီး ဓားခင်ဖေက အပေါ်ထပ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။ နွားလဘို့က သူ့နေရာသို့ သူပြန်သွားသည်။ ဓားခင်ဖေက အိတ်ကို စားပွဲပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ပုလင်းတစ်လုံးကိုထုတ်ယူကာ အဖုံးကိုဖွင့်၍ တစ်မော့မော့လိုက်သည်။ မရန်းပြားတစ်ဖက်ကိုပါ ပါးစပ်ထဲ ထည့်ပြီး ဝါးစားလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ပြတင်းပေါက်ဘေးတွင်ထိုင်၍ ကားလမ်းဘက်ဆီသို့ မျှော်ကြည့်နေမိလေသည်။

အချိန်က တရွေ့ရွေ့ကုန်လွန်သွားသည်။ မိုက်ခဲကား ပေါ်မလာသေးပေ။ ဓားခင်ဖေက စိုးရိမ်စိတ်ပင် ဝင်လာမိသည်။ အကယ်၍ မိုက်ခဲတစ်ခုခုဖြစ်ပြီး အကြောင်းမလှခဲ့ပါက မိမိအနေဖြင့် မည်သို့လွတ်အောင်ရှုန်းရမည်ကိုလည်း ကြိုတင်ပြီး အကွက်ချ စဉ်းစားနေမိသည်။

သို့သော် သူက ထိုသို့စဉ်းစားနေစဉ်မှာပင် လမ်းပေါ်၌ တက္ကစီတစ်စီး ထိုးရပ်သွားသည်ကို သူလှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ ကားပေါ်မှ မိုက်ခဲဆင်းလာသည်ကို တွေ့ရသည်နှင့် သူလိုက်ခနဲဝမ်းသာသွားသည်။ ကားက ဆက်ထွက်သွားပြီး မိုက်ခဲက အိတ်တစ်လုံးကို ဆွဲကာ အဆောက်အဦဘက်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လာသည်။

မကြာမီ မိုက်ခဲက အပေါ်ထပ်သို့ ရောက်လာတော့သည်။ ဓားခင်ဖေက ပျာပျာသလဲဆီးကြိုလိုက်သည်။

"စိတ်ပူလိုက်ရတာ ကိုယ့်လူရာ။ ခင်ဗျား ရှော့များ ဖြစ်နေပြီလားလို့"

"ဗိုး . . . ရှော့တော့မဖြစ်ပါဘူး။ တော်တော်လုပ်ယူခဲ့ရတယ်။ ခင်ဗျားပြန်ရောက်တာကြာပြီလား"

"ကြာလှပေါ့။ ကျုပ်ငနဲကြီးက ကိုင်ရတာသိပ်မခက်ဘူး။ ခင်ဗျားဘာဖြစ်လို့ကြာနေတာလဲ"

"ကြာဆို ဒီပိန်းမကြီးနဲ့က ချက်ချင်းမှမတွေ့ရဘဲ။ ကျုပ်ရောက်သွားတဲ့အချိန်မှာ တိုင်းကဆရာဝန်ကြီးတွေပါ ရွှေ ခေါင်းလောင်းကို ရောက်နေတာ[...] တယ်။ အဲဒါ သူတို့ချင်း ဆွေးနွေးပွဲ[...] ဟောပြောပွဲတွေ လုပ်နေကြသေး[...] ကျုပ်လည်း ပြီးအောင်ထိုင်စောင့်[...] တယ်"

"အဲဒီနောက် ဒေါ်သီသီစိမ်းနဲ့[...] ရတော့ရော လွယ်လွယ်နဲ့ အဆင်[...] လား"

"ဒီလိုပဲ ပြေအောင်လုပ်ရတာ[...] ကျုပ်က ရွာထဲအထိမဝင်ဘူး။ ရွာအ[...] ဇရပ်နားကနေပဲ ဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်[...] သူက သူ့ကိစ္စတွေပြီးတာနဲ့ သူ[...] ကလေးနဲ့ပဲ့ ကျုပ်ဆီကို တန်းပြီး[...] ရောက်လာတယ်။ ရောက်တော့ ကျ[...] လည်းတွေ့ရော ခင်ဗျားမဟုတ်မှန်း[...] သွားပြီး အံ့အားသင့်သွားတယ်။ ရှင်[...] သူလဲ၊ ဘယ်ကလဲ၊ ဘာကိစ္စလဲနဲ့ [...] ကို စုံနေအောင် မေးခွန်းထုတ်တော့[...] ပဲ။ ကြောက်လည်း တော်တော်ကြော[...] သွားတယ်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဓား[...] ယောင်ဆောင်ပြီး ရဲက သူ့ကိုလာ[...] တယ်လို့လည်း ထင်ချင် ထင်သွာ[...] မယ်။

ဒီနောက်တော့ ကျုပ်လည်း [...] အစဉ်အတိုင်းဆက်လုပ်တော့တာပဲ[...] ခင်ဖေကို ကျုပ်ဖမ်းထားပြီ။ ခင်ဗျား[...] မပေါ်စေချင်ရင် ကျုပ်ကို သိန်း [...] ပေးပါဆိုပြီး ပြောတော့တာပဲ။ သူ[...] ကိုပေးထားတဲ့ အဆိပ်ထုတ်ကိုလဲ [...] က ထုတ်ပြလိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ [...] ကြီးက ဒီအထိ ကျုပ်ပြောတာကို [...] ခံချင်သေးဘူး။ ခပ်မာမာပဲရှိသေး[...] ခုငွေမပေးရင် အမှုကိုလည်းဖော်[...] ဖမ်းထားတဲ့ ဒေါက်တာရှိန်းထက်ကို[...] သတ်ပစ်မယ်လို့ ပြောတော့မှ သူ[...] သွားတော့တာ။ အဲဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ [...] ချင်း ချက်ရေးပေးလိုက်ပါမယ်[...] တွေ ဖြစ်လာတော့တာ။ [...]

www.burmeseclassic.com

ချက်ယူပြီးဘဏ်မှာ ငွေထုပ်၊ ငွေထုပ်ပြီးတာနဲ့ ဒီကိုတန်းလာခဲ့တာပဲ''

''ဟား ‥ ဟား … သူ့လင်ငယ်ထိတော့ တစ်ခါတည်းကို ဆတ်ဆတ်ခါသွားတော့တာပဲ။ နို့ … ဒီအဆောက်အဦမှာ သူ့လင်ငယ်နဲ့ လာချိန်းတွေ့ရမယ့်အချိန်ကို သေသေချာချာပြောခဲ့ရဲ့ မဟုတ်လား''

''ပြောခဲ့တာပေါ့။ တိတိကျကျကို ပြောခဲ့တယ်''

''ကောင်းဗျာ။ ကိုင်း … နေတော်တော်ညိုသွားပြီ။ ကျုပ်တို့ ဒီကမလစ်ခင် အပန်းဖြေရင်း အောင်ပွဲအထိမ်းအမှတ်နဲ့ ကစ်ပွဲတစ်လမ်းလောက် လုပ်လိုက်ကြဦးစို့''

ထို့နောက် ဓားခင်ဖေကပင် ပုလင်းနှင့် မြည်းစရာများကို စားပွဲပေါ်တင်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် နှစ်ယောက်သား လုပ်ငန်းစကြသည်။ ထိုသို့အရက်သောက်လိုက်၊ အမြည်းစားလိုက်နှင့်ပင် အချိန်ကလည်း တရွေ့ရွေ့ကုန်လွန်သွားသည်။ အပြင်ဘက်တွင် အမှောင်ရိပ်များက ကျရောက်လာနေလေပြီ။ အတန်ကြာသော် မိုက်ခဲသိန်းမောင်က လက်မှနာရီကိုငုံ့ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

''အချိန်ရောက်ပြီ ကိုယ့်လူ။ ၆ နာရီ ၁၅ မိနစ်ရှိပြီ''

''ကောင်းပြီလေ၊ သွားကြတာပေါ့။ ဒါထက် ကျုပ်တို့ ဒီငွေအိတ်တွေ တစ်ယောက်တစ်အိတ်ဆွဲသွားတာ အမြင်မသင့်တော်ဘူးထင်တယ်။ ဒီလိုလုပ်ရအောင်။ ခင်ဗျားငွေထုတ်ကို ကျွန်တော့်အိတ်ထဲပေါင်းထည့်လိုက်။ ဒါဆိုရင်မသိသာတော့ဘူး''

ဓားခင်ဖေပြောသည့်အတိုင်း မိုက်ခဲသိန်းမောင်က သူ့ငွေထုတ်ကြီးအားသားရေလက်ဆွဲအိတ်ကြီးထဲသို့ ပေါင်းထည့်လိုက်သည်၊ ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား အောက်ထပ်သို့ဆင်းလာခဲ့ကြတော့သည်။ အောက်ထပ်ရောက်ရောက်ချင်းပင် မိုက်ခဲက နွားလဘို့အား လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

''ဟေ့ … နွားလဘို့၊ ဒီလာဦး''

နွားလဘို့က အနီးသို့ရောက်လာသည်။ မိုက်ခဲက နွားလဘို့အား အထုပ်တစ်ခုကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။

''ရော့ … ဟော့ကောင်။ မင်းအတွက် လုပ်ကိုင်ခ။ နောက်ကိုလည်း ငါနဲ့ မပြတ်ဆက်သွယ်ဖို့လိုမယ်။ကြားရဲ့လား''

''ဟုတ်ကဲ့ မိုက်ခဲ''

မိုက်ခဲက နွားလဘို့အား ငွေပေးပြီးနောက် ဤနေရာမှ သူတို့ထွက်သွားပြီးပါက ဆက်လုပ်ရမည့် လုပ်ငန်းများကို နွားလဘို့အား သေသေချာချာ မှာကြားနေလေသည်။ နွားလဘို့က မိုက်ခဲမှာသမျှကို ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် နာယူနေသည်။ ထိုသို့မှာ ကြားပြီးသည်နှင့် မိုက်ခဲက နွားလဘို့ကို တစ်ဆက်တည်း အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

''ကဲ … နွားလဘို့။ အချုပ်ခန်းတံခါးတွေ ဖွင့်လိုက်ပေတော့''

အမိန့်ရသည်နှင့် နွားလဘို့က ဒေါက်တာထက်ရှိန်၏အခန်းကို ဦးစွာဖွင့်လိုက်သည်။ တံခါးပွင့်သွားသည်နှင့် ဒေါက်တာထက်ရှိန်က ကုလားထိုင်ပေါ်ထိုင်နေရာမှ ဆတ်ခနဲထလိုက်သည်။

''ဟေ့ ဆရာဝန်။ အပြင်ထွက်ခဲ့''

မိုက်ခဲက လှမ်းပြောလိုက်သည်။ ဒေါက်တာထက်ရှိန်က အပြင်သို့ထွက်လာသည်။ အမှောင်ရိပ်များက ထူထပ်စွာကျရောက်လာနေပြီဖြစ်ရာ တစ်ဦးမျက်နှာကို တစ်ဦးက ကောင်းစွာမမြင်ရတော့ပေ။ သို့သော် ဒေါက်တာထက်ရှိန်တစ်ယောက် ကြောက်ရွံ့နေမည့်အဖြစ်ကိုမူ မိုက်ခဲက ခန့်မှန်းပြီးသားပင်။

''ဘယ်လိုလဲ ဆရာဝန်လေး။ တော်တော်စိတ်ဆင်းရဲသွားပြီလား၊ မဆင်းရဲပါနဲ့ … ဟဲ … ဟဲ''

မိုက်ခဲက ရယ်သွမ်းသွေးလိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် နွားလဘို့က ဘောဘိဝင်းမင်းသန်းကိုပါ မိုက်ခဲရှေ့သို့ခေါ်လိုက်သည်။ မိုက်ခဲက လိုရင်းကိုပင် ခပ်မြန်မြန်ပြောလိုက်သည်။

''ကဲ … နားထောင်ကြ။ ခုချိန်ကစပြီး ကျုပ်တို့အလုပ်ပြီးပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ခင်ဗျားတို့ကို ပြန်လွှတ်ပေးတော့မယ်။ ကိုယ့်နေရာကိုယ် တန်းတန်းမတ်မတ်ပြန်ပါ။ ရဲကိုလည်း တိုင်လားတောလား မလုပ်ပါနဲ့။ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း အဆက်အသွယ်မလုပ်ပါနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ဖုန်းတွေကိုတော့ လောလောဆယ် ပြန်မပေးသေးဘူး။ နောင်တစ်ချိန် အခွင့်ကြုံတော့မှ ခင်ဗျားတို့ဆီ အရောက်ပြန်ပို့ပေးလိုက်မယ်၊ ဟုတ်ပြီလား။ ပြီးတော့ ဆရာဝန် ဒေါက်တာထက်ရှိန်က ဟောဒီအမျိုးသမီးကိုပါ မြို့ထဲရောက်အောင် ခင်ဗျားဆိုင်ကယ်နဲ့ တင်ခေါ်သွားလိုက်ပါ။ လမ်းမှာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စပ်စုမနေနဲ့၊ စုံစမ်းမနေနဲ့။ ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်းနားထောင်ပါ။ ခင်ဗျားတို့ကို ခုလို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်တာကိုပဲ ကျုပ်တို့ကို ကျေးဇူးတင်ဖို့ ကောင်းနေပြီမှတ်ပါ။ နားလည်းကြရဲ့လား။ ကိုင်း။ သွားကြပေတော့''

မိုက်ခဲက စကားကို အဆုံးသတ်ပြောလိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် နွားလဘို့က ဆရာဝန်၏ဆိုင်ကယ်ကို ဆင်ဝင်ရှေ့တွင် အသင့်ထိုးပေးထားပြီးဖြစ်လေရာ မိုက်ခဲစကားဆုံးသည်နှင့် ဆရာဝန်ရောဝင်းမင်းသန်းပါ ဆိုင်ကယ်ရှိရာသို့ ပြေးထွက်သွားလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် ဆရာဝန်က ရှေ့တွင်ထိုင်၍ ဝင်းမင်းသန်းက နောက်ပါးတွင်တက်ထိုင်ကာ စက်နှိုး

www.burmeseclassic.com

ပြီး ဝူးခနဲ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ဆိုင်ကယ်မီးရောင် ပျောက်သွားတော့မှ မိုက်ခဲက ခပ်သွက်သွက်ပြောလိုက်သည်။

"ဟေ့ . . . ဓား။ ကျုပ်တို့သွားကြစို့။ အချိန် ၁၀ မိနစ်ပဲလိုတော့တယ်။ ဟေ့ နွားလဘို့ . . . ငါမှာထားတဲ့အတိုင်း သေသေချာချာလုပ်နေ။ ခုချိန်ကစပြီး မင်းလက်ထဲကဖုန်းကို အသင့်ဖွင့်ထားပေတော့။ ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မိုက်ခဲ"

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား သားရေအိတ်ကြီးကို တစ်ယောက်တစ်ဖက်စီဆွဲကာ ကားလမ်းဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ ကားလမ်းသို့ ရောက်သည်နှင့် ဓားခင်ဖေက ကားသမားကို အသံပေးလိုက်သည်။

"ဟေ့ . . . ကားသမား။ ဒီကိုလာခဲ့။ ကားပါယူခဲ့ဟေ့"

"ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို"

ကားက သူတို့ရှေ့သို့ လျင်မြန်စွာပင် ရောက်လာသည်။ ဓားခင်ဖေက ကားသမားကို ငွေစက္ကူတစ်ထပ်ဆွဲထုတ်ကာ ကားခရှင်းပေးလိုက်သည်။

"တို့ကို ဘူတာရုံအထိ လိုက်ပို့ပေးဦး။ ရထားက ထွက်ချိန်နီးနေပြီ။ ၆ နာရီခွဲလက်မှတ်ကွ။ မီနိုင်ပါဦးမလား"

"မီပါတယ် အစ်ကို။ ဘူတာကြီးက မြို့ပြင်မှာပြောင်းဖွင့်ထားပြီ။ အစ်ကိုတို့ရောက်မှာနဲ့ ရထားထွက်မှာက အချိန်ကိုက်ပဲဖြစ်လိမ့်မယ်"

"အေး . . . ဒါဖြင့် အဲဒီကို အမြန်မောင်းကွာ"

သူတို့နှစ်ယောက်က ကားပေါ်သို့ အမြန်တက်လိုက်ကြသည်။ သူတို့ကားပေါ်ရောက်သည်နှင့် ကားသမားက ဘူတာသို့ဦးတည်ကာ ဝူးခနဲမောင်းထွက်လိုက်တော့သည်။

အချိန်မှာ တစ်စတစ်စနှင့် အမှောင်ရိပ်များ ထူထပ်လာခဲ့လေပြီ။ နွားလဘို့တင်ကြိုင်က ဆင်ဝင်အောက်တွင်ရပ်နေရင်း အရှေ့သို့မျှော်ကြည့်လိုက်၊ အနောက်ဘက်သို့မျှော်ကြည့်လိုက်နှင့် လုပ်နေလေသည်။ အဆောက်အဦခန်းမထဲတွင်မူ မှန်အိမ်တစ်လုံးကို စားပွဲတစ်ခုပေါ်တင်၍ ထွန်းထားလေသည်။ ထိုမှန်အိမ်၏ ဖန်ပြောင်းကို အပြင်ဘက်မှ အညိုရောင်ဆီစိမ်စက္ကူဖြင့် ပတ်အုပ်ထားသည်။ ထို့ကြောင့် အတွင်းမှမီးရောင်က အပြင်ဘက်သို့ များများကြီး ထွက်ပြူနိုင်ခြင်းမရှိချေ။ ခန်းမအတွင်း၌ အလင်းရောင်က မှိန်ပျပျမှုံသာ ထွန်းလင်းလျက်ရှိသည်။

မကြာမီ အနောက်ဘက်ပတ်လမ်းထိပ်တွင် ကားတစ်စီးထိုးရပ်သွားသည်ကို နွားလဘို့က လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ လျင်မြန်စွာပင် ထိုနေရာသို့ လျှောက်သွားလိုက်သည်။ ထိုအနောက်ဘက်ပတ်လမ်း တစ်ဝက်သာသာခန့် အရောက်တွင် အမှောင်ထဲ၌ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် ဆုံတွေ့မိသည်။

"ဒေါ်သီသီစိမ်းလား"

"ဟုတ် . . . ဟုတ်ပါတယ်"

"ကျုပ်နောက်လိုက်ခဲ့"

နွားလဘို့က ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ အဆောက်အဦ၏ အနောက်ဘက်မုခ်ဝအရောက်တွင် ရပ်လိုက်သည်။

"ခင်ဗျား ဒီမှာပဲရပ်နေ။ ခင်ဗျားလူကို ကျုပ်လွှတ်ပေးမယ်။ ကျုပ်က ဝင်ဆိုမှ အထဲကိုဝင်"

ထိုအချိန်တွင် အရှေ့ဘက်ပတ်လမ်းထိပ်မှ ကားမီးရောင်တစ်ခုကို နွားလဘို့က မြင်ရပြန်သည်။ အရှေ့ဘက်ပတ်လမ်းဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ်ထွက်လာခဲ့ပြန်သည်။ ပတ်လမ်းထိပ်မရောက်မီ လူတစ်ယောက်နှင့် ပတ်ပင်းတိုးမိသည်။ နွားလဘို့က အသံခပ်အုပ်အုပ်ဖြင့် လှမ်းမေးလိုက်သည်။

"ဦးထွန်းမင်းလတ်ဆိုတာလား

"အေး . . . ဟုတ်တယ်"

"ဒါဖြင့် ကျုပ်နဲ့လိုက်ခဲ့။ ခင်ဗျား
ကောင်မကို လွှတ်ပေးဖို့ အသင့်ဖြစ်
ပြီ"

အရှေ့ဘက်မုခ်ဝဆီသို့ပင် နွား
ဘို့က ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ မု
ရောက်သည်နှင့် ရပ်လိုက်သည်။

"ဒီမှာပဲရပ်နေ။ ကျုပ်အသံကို
ထောင်။ ကျုပ်က ဝင်ဆိုတော့မှ ခန်း
ကိုဝင်၊ ကြားလား . . ."

ဟု ခပ်တိုးတိုးမှာထားခဲ့သည်
နောက် သူက ဆင်ဝင်ရှေ့သို့ အမြန်
ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။ ဆင်ဝင်ရှေ့
ရောက်သည်နှင့် သူ့လက်ကို မီးခလုတ်
ပေါ်သို့ အသင့်လှမ်းတင်ထားလိုက်သည်
ပြီးလျှင် သူက အမိန့်ပေးလိုက်တော့သည်

"ကဲ . . . နှစ်ယောက်စလုံး အ
ကိုဝင်နိုင်ပြီ"

နွားလဘို့၏ အမိန့်ပေးသံထွက်
လာသည်နှင့် အပေါက်ဝအသီးသီး
ရပ်နေကြသူနှစ်ဦးက တစ်ပြိုင်တည်း
လိုလှုပ်ရှားလိုက်ကြသည်။ ခန်းမအတွင်း
သို့ လျင်မြန်စွာ ပြေးဝင်လိုက်ကြသည်
၌တွင် မှုန်းမွှားလှသော အလင်းရော
အောက်တွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သဲကွဲ
မမြင်ရသော အနေအထား၌ သူတို့နှစ်
က နှုတ်မှ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယော
ဝမ်းသာအားရ လှမ်းခေါ်လိုက်ကြသည်

"ဝင်းမင်းရေ . . . အချစ်"

"ထက်ထက် . . . ထက်ထက်"

ထိုသို့ အပြန်အလှန်ခေါ်လိုက်
ပြီးနောက် သူတို့က တစ်ယောက်ကို
ယောက် အားရပါးရ ပြေးဖက်လိုက်
တော့သည်။ ထိုသို့ သူတို့နှစ်ဦး မိ
ကြီး ပေါင်းဆုံသွားမိချိန်မှာပင် နွား
က မီးခလုတ်ကို နှိပ်ချလိုက်သည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဖျောက် ..."

ခန်းမကြီးတစ်ခုလုံးဝင်းထိန်သွားသည်။ နွားလဘို့က အရုပ်ဆိုးသော သူ့မျက်နှာကြီးကို တစ်ချက်မျှပြုံးကာ ခန်းမထဲသို့ ဖျတ်ခနဲလှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ရုတ်ချည်းပင် အမှောင်တွင်းသို့ တိုးဝင်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် သူ့လက်ထဲမှ ဖုန်းက အသံမြည်လာသည်။

"ဟဲလို ... နွားလဘို့လား"

"ဟုတ်တယ် မိုက်ခဲ"

"အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ"

"ပြီးသွားပြီ မိုက်ခဲ။ အားလုံးကွက်တိပဲ။ ဆင်ထားတဲ့အတိုင်း နှစ်ယောက်လုံး တည့်တည့်ဝင်လာတာပဲ။ ဟဲဟဲ"

"ကောင်းပြီ။ မင်းတာဝန်ပြီးပြီ။ မင်းသွားချင်ရာသွားပေတော့။ ဒီအတိုင်းသာ ထားပစ်ခဲ့ကွာ။ မနက်ဖြန်ကျရင် အရဝမ်အောင်မွေး ပြန်ရောက်လာလိမ့်မယ်"

* * * * *

"ဟား .. ဟား .. ဟား .. ဟား .. ဟား"

"ခစ် .. ခစ် .. ခစ် .. ခစ် .. ခစ်"

အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ပြေးလွှားလျက်ရှိသော အမြန်ရထား၏ ခုတ်မောင်းသံနှင့်အပြိုင်သူတို့နှစ်ဦးက အားရပါးရရယ်မောလိုက်ကြသည်။ ထိုသို့ မရပ်မနားရယ်မောနေကြသည်မှာ အတန်ပင်ကြာလေသည်။

"ဟား ... ဟား ... အရသာရှိလိုက်တာဗျာ။ ကျုပ်ဘဝမှာ ခုလောက်အရသာရှိရှိကြုံရတာမျိုး တစ်ခါမှကို မရှိခဲ့ဖူးဘူး။ ဟား .. ဟား .. ဟား ..."

"မှန်လိုက်လေ မိုက်ခဲရယ်၊ မှန်လိုက်လေ။ အရသာရှိလိုက်တာမှ အဆီဘုံးကြီးခဲလိုက်ရသလိုပဗျာ။ ခစ် .. ခစ် .. ခစ်"

"တစ်ယောက်ကလည်း ကိုယ့်မယားငယ်လေးအမှတ်နဲ့ ပြေးအဖက်၊ ကျန်တစ်ယောက်ကလည်း သူ့လင်ငယ်လေးအထင်နဲ့ ကြုံးအဖက်၊ အဲဒီလို အားရပါးရကြီး ဖက်လိုက်မိကြတုန်းမှာပဲ နှစ်စလုံးရဲ့စိတ်ထဲမှာ ဟင် ... ငါဖက်မိတာ ဘယ်သူကြီးပါလိမ့်၊ တစ်မျိုးကြီးပါလားဆိုပြီး စိတ်ထဲကနေ မသင်္ကာသလို ဖြစ်သွားကြ၊ အဲဒီအချိန်မှာ နွားလဘို့ကြီးက မီးခလုတ်ကိုဖွင့်ချလိုက်တော့ တစ်ယောက်မျက်နှာကိုတစ်ယောက် ရှင်းရှင်းကြီး မြင်လိုက်ရတယ်ဆိုရင်ပဲ မျက်လုံးကြီးတွေပြူး၊ ပါးစပ်ကြီးတွေ ဟောင်းလောင်းပွင့်သွားပြီးတော့ အမလေး ... တစ္ဆေလာခြောက်ပါပြီဆိုပြီး မတ်တတ်ကြီးတွေများ အသက်ထွက်ကြသွားကြမလား မသိဘူး။ ဟား ... ဟား ... ဟား"

"အဲဒီနောက် သူတို့ ဘယ်လိုတွေဆက်ဖြစ်သွားကြမလဲဆိုတာ ခင်ဗျားစိတ်ကူးရှိသလောက် စဉ်းစားကြည့်လိုက်စမ်း"

"တော်ပါဗျာ။ ကျုပ်က မစဉ်းစားချင်တော့ပါဘူး။ ဒီအကြွေတွေကို ခင်ဗျားက အရင်ဆုံးရတဲ့သူဆိုတော့ ခင်ဗျားသာ ရုပ်လုံးပေါ်အောင် တစ်တစ်ခွခွ ဆက်တွေးကြည့်ပေတော့"

"ဟား .. ဟား .. ဟား .. ဟား"

"ခစ် .. ခစ် .. ခစ် ... ခစ်"

အူမြူးနေကြလေသည်။ ထို့နောက် မီးရထားစားသောက်ဆိုင်မှ မှာယူထားသော အကောင်းစားအရက်နှင့် စပယ်ရှယ်အမြည်းများအား နှစ်ဦးသား အောင်သေအောင်သား စားကြသောက်ကြလေသည်။ အရက်များကို တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် ဆိုသလိုပင် ဆင့်ကာဆင့်ကာ မော့နေမိကြသည်။ သို့နှင့်ပင် ညဉ့်က နက်သည်ထက်နက်လာသကဲ့သို့ သူတို့သည်လည်း ပို၍ပို၍ အရက်အရှိန်ရလာနေကြတော့သည်။ ရထားကမူ ညဉ့်လွှာရုံအ တွင်း၌ အရှိန်ပြင်းစွာ ပြေးလွှားလျက်ရှိ သဲပင်။

အားရအောင် သောက်ကြစားကြပြီးပြီဆိုတော့မှ ဓားခင်ဖေက မိုက်ခဲသိန်းမောင်ကို မူးသံကြီးဖြင့် လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"ကဲ ... မိုက်ခဲကြီး။ ကျုပ်တို့မဟာစီမံကိန်းကြီးလည်း အောင်မြင်သွားပြီ။ ကျုပ်တို့လည်း ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး သေချင်စော်နံအောင် ပင်ပန်းသွားပြီ။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့အိပ်ကြစို့ရဲ့"

"ဟုတ်တယ်။ ကျုပ်လည်းနားချင်ပြီ။ ခင်ဗျားနောက်က မီးခလုတ်ကိုပိတ်လိုက်ဗျာ။ ကျုပ်က အလင်းရောင်အောက်မှာ မအိပ်တတ်ဘူး"

"အိုကေ ... အိုကေ"

ဓားခင်ဖေက အနီးမှ မီးခလုတ်ကို ဖျောက်ခနဲလှမ်းပိတ်လိုက်သည်။ အမှောင်ကျသွားသည်။ ထို့နောက် အိပ်စင်များပေါ်သို့ အသီးသီးတက်ကာ ခေါင်းထိုးပြီး အိပ်လိုက်ကြလေသည်။

ရထားက သူ့အရှိန်အတိုင်း ခုတ်မောင်းနေမြဲ။ သူတို့နှစ်ဦး နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျသွားပြီးနောက် အတန်ကြာသောအခါ ရထားက ဘူတာတစ်ခုတွင် ထိုးဆိုက်လိုက်သည်။ ကြာကြာတော့ မဟုတ်ပေ။ တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ရထားက ဘူတာမှ ပြန်ထွက်သည်။

ဤတွင် ရထားက ဘူတာမှပြန်ထွက်လာပြီး စက်ရှိန်ကို ပြန်လည်မြင့်တင်လိုက်ချိန်လောက်မှာပင် ရထားတွဲဆက်နေရာမှ ဂျိုင်းခနဲထွက်ပေါ်လာသော အသံကြောင့် ဓားခင်ဖေက အိပ်ရာမှ လန့်နိုးသွားသည်။ နိုးနိုးချင်းပင် အိပ်စင်ပေါ်မှ အောက်သို့ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။ ဤတွင် အခန်း၏ ပြတင်းပေါက်က ဖွင့်လျက်ရှိပြီး မဲမဲသဏ္ဍာန်တစ်ခုသည် ပြတင်းပေါက်မှ ခုန်ဆင်းသွားသည်ကို

www.burmeseclassic.com

အပြင်ဘက်မှ မိုးသားဖြူဖြူတို့၏ နောက်ခံအလင်းရောင်ဖြင့် ကောင်းစွာမြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ ဓားခင်ဖေက ချက်ချင်းပင် အိပ်စင်ပေါ်မှခုန်ချကာ ငွေအိတ်ရှိရာကို လက်ဖြင့်စမ်းကြည့်လိုက်သည်။ မရှိတော့ပါ။ သူတို့ငွေအိတ်ကြီးမရှိတော့ပါ။ မီးခလုတ်ကို ပြေးဖွင့်လိုက်သည်။ မိုက်ခဲသိန်းမောင်ကိုလည်း တရစပ်ပင်လှုပ်နှိုးလိုက်သည်။

"မိုက်ခဲ ... မိုက်ခဲ .. ထစမ်း ... ထစမ်း ... မြန်မြန်ထစမ်း"

မိုက်ခဲက အိပ်မှုန်စုံမွှားနှင့် ဝေါက်ခနဲထထိုင်သည်။ ဓားခင်ဖေက ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ပြေးသွားပြီး အပြင်သို့ခေါင်းပြူပြီးကြည့်လိုက်သည်။ မိုက်ခဲကပါ ဖြုန်းခနဲခုန်ဆင်းပြီး ဓားခင်ဖေအနီးသို့ပြေးလာသည်။

"ဘာဖြစ်တာလဲ ကိုယ့်လူ။ ဘာဖြစ်တာလဲ"

"ဘာဖြစ်ရမလဲ။ ကျုပ်တို့ငွေအိတ်ကြီးပါသွားပြီ။ ခုတင်ပဲ ဒီပြတင်းပေါက်က ခုန်ချသွားတာ"

"ဟာ ... သောက်ကျိုးနည်း။ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ"

ဓားခင်ဖေက အောက်သို့ခုန်ဆင်းရန်အတွက် ပြတင်းပေါက်ပေါင်အား ခြေတစ်ဖက်မျှ ကျော်ခွလိုက်သေးသည်။ သို့သော် ရထားက အရှိန်ပြင်းစွာ ခုတ်မောင်းလျက်ရှိပြီမို့ မည်သို့မျှ ခုန်မဆင်းရဲတော့ပေ။

"တောက် ... သွားပြီ၊ သွားပြီ။ ရှိသမျှ အကုန်ပါသွားပြီ"

ဓားခင်ဖေက မချိတင်ကဲရေရွတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား ထိုင်ခုံတွင် ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်ကြသည်။ ဓားခင်ဖေက –

"ကျုပ်က အထဲမှာပူလွန်းတာနဲ့ အပြင်လေရအောင်ဆိုပြီး ပြတင်းပေါက်တံခါးကို လက်တစ်ဝါးစာလောက်ဟထားလိုက်မိတာ။ အိပ်ခါနီးမှာ ဒီပြတင်းပေါက်တံခါးကို ပြန်မပိတ်မိလိုက်ဘူး။ အေးလေ၊ ရေချိန်ကလည်း လွန်သွားတာဆိုတော့ ပိတ်ဖို့မေ့သွားတာပေါ့"

"အဲဒါ ခင်ဗျားအပြစ်ပဲ။ ခင်ဗျားပေါ့လျော့လို့ဖြစ်ရတာ"

"ကျုပ်အပြစ်ချည်းပဲမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားအပြစ်လည်းပါတယ် မိုက်ခဲ။ စားသောက်တွဲမှာတုန်းက ခင်ဗျား ဒီအိတ်ကြီးကိုဖွင့်ပြီး ငွေထုတ်ရှင်းတယ်မဟုတ်လား။ လူကြားသူကြားထဲမှာ ဒီလိုလုပ်တော့ အထဲက ငွေတွေကိုမြင်သွားပြီပေါ့ဗျ။ ဒီလောက်များတဲ့ငွေတွေကို မြင်လိုက်ရမှတော့၊ ကျုပ်တို့အရက်တွေ သောက်ပြီး အိပ်နေမယ်ဆိုတာလည်းသိနေမှတော့ ကျုပ်တို့လစ်မယ့်အချိန်ကို မရရအောင် ချောင်းနေပြီပေါ့ဗျ ... ကိုယ့်လူရ"

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အပြစ်ဆိုနေကြသည်။ သို့သော် နှစ်ယောက်စလုံးမှာပင် အပြစ်ရှိနေကြသည်မို့ ကိုယ်အပြစ်နှင့်ကိုယ် ပြန်ငြိမ်နေလိုက်မိကြသည်။ ထပ်မံ၍ အထွန့်တက်ခြင်း၊ ငြင်းခုန်ခြင်း မပြုကြတော့ပေ။

အတန်ကြာမှ ကိုယ့်စိတ်ကို ပြန်ဖြေနိုင်စွမ်းရှိဟန်တူသော မိုက်ခဲသိန်းမောင်က မချိပြုံးပြုံးရင်း လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"ကဲ ... ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူးပါသွားပြီ၊ အကုန်ပါသွားပြီ။ ပါသွားတာကို စိတ်ညစ်နေလည်း ဘာမှအကျိုးအထူးဘူး။ စိတ်ကိုသာ ဖြေပေတော့ကိုယ့်လူ"

"ခင်ဗျားမှ အပြောကောင်း။ ပါသွားတဲ့ငွေတွေက နည်းတာမှတ်လို့"

"နည်းနည်း၊ မနည်းနည်းဗျာ။မှန်တာပြောရရင် ဒီငွေကို ကျုပ်တို့အချောင်ရလာတာပဲ။ ပထမငွေရှင်ဖြစ်တဲ့ ဦးထွန်းမင်းလတ်နဲ့ ဒေါ်သီသီစိမ်းတို့ကလည်း ဒီငွေတွေကို ပြည်သူလူထုဆီက[illegible] အချောင်နှိုက်ထားတာပဲ။ အခုတစ်[illegible] အမည်မသိ ငတိုတစ်ယောက်ကလည်[illegible] ကျုပ်တို့ဆီကနေ အချောင်ပြန်မ[illegible] ပြန်ပြီ။ ဒီတော့ ဒီအတွက် ဘာမှအ[illegible] တလည် ခံပြင်းနေစရာ၊ နှမြောနေစ[illegible] မလိုပါဘူး။

စိတ်ဓာတ်မကျစမ်းပါနဲ့ ကိုယ့်လူ[illegible] လောကမှာ လူမိုက်တွေအများကြီး[illegible] ဒီလူမိုက်တွေခင်းနေတဲ့ မိုက်ဇာတ်[illegible] တွေကလည်း ဘယ်တော့မှမသိမ်း[illegible] ဘူး။ ဘယ်တော့မှ မိုးမလင်းနိုင်ဘူ[illegible] တာ ခင်ဗျားမြဲမြဲမှတ်ထားလိုက်စ[illegible] ဒီလူမိုက်တွေရှိနေသမျှ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျ[illegible] တို့ လူဆိုးတွေအတွက်လည်း ဘယ်[illegible] မှ စားပေါက်ပိတ်မသွားဘူး၊ ဘယ်[illegible] လုပ်ငန်းမပြတ်သွားဘူးဆိုတာ ခင်ဗျ[illegible] မှတ်ထားလိုက်စမ်းပါ။

ဒီတော့ ပျော်ပျော်သာနေစမ်း[illegible] နောင်ခါလာ နောင်ခါချေးပေါ့။ ကျုပ်[illegible] အတွက် အခွင့်အလမ်းတွေ ပေါ်လာ[illegible] လိမ့်ဦးမယ်။ ကိုင်း ... ပြောနေတာ[illegible] တယ်ဗျာ။ ဟောဒီနောက်ဆုံးကျန်[illegible] ပုလင်းကလေးနဲ့ပဲ ကျုပ်တို့ ကျေ[illegible] နပ်ကြီး ဆက်ပြီးအောင်ပွဲခံလိုက်ကြ[illegible]

ပြောပြောဆိုဆို မိုက်ခဲသိန်း[illegible] က ပုလင်းကိုယူကာ ကောက်မော့[illegible] သည်။ ပြီးလျှင် မျက်နှာကိုပြုံးပြုံးဖြီး[illegible] ၍ ပုလင်းကို ဓားခင်ဖေထံသို့ ထိုး[illegible] လိုက်သည်။ ပထမတော့ ဓားခင်[illegible] တွေဝေနေသော်လည်း နောက်ဆုံး[illegible] စိတ်ညစ်လွန်း၍ ရှုံ့တွနေသော သူ[illegible] နှာကြီးကို ခပ်တင်းတင်းပြုလိုက်[illegible] ကိုကြိတ်ပြီး ပုလင်းကိုလှမ်းယူလျ[illegible] ရှိန်ထိုးမော့ချလိုက်လေတော့သ[illegible]

ရဲမြတ်တင်

---

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ျွန်အာက်ဖ်ကနေဒီ ကွယ်လွန်သည့် နှစ် ၅၀ မြောက်နေ့ အထိမ်းအမှတ်

နိုဝင်ဘာ ၂၂ ရက်နေ့ တက္ကဆက်နယ်၊ ဒဲလားမြို့တွင် မေရိကန်သမ္မတ ဂျွန်အာက်ဖ်ကနေဒီ(John F Kennedy) အား ည်ဆန်စတ်ချက်ပစ်၍ လုပ်ကြံခံခဲ့ရပြီးကတည်းက အမေရိကန် ငံတွင် နှစ် ၅၀ မြောက် အမှတ်တရနေ့အဖြစ် ကျင်းပနေကြ ည်။ သူသည် သမ္မတအဖြစ် သုံးနှစ်လောက်သာ တာဝန်ထမ်း ာင်ခဲ့ရသူဖြစ်သော်လည်း ချစ်ခင်လေးစားခြင်းခံရသော သမ္မတ ဦးဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က သူသည် အသက် ၄၆ နှစ်သာ သေးသူဖြစ်သည်။ သူသည် ငယ်ရွယ်နုပျိုပြီး ကျူးဘားနိုင်ငံနှင့် ာည်ပဋိပက္ခမှု တစ်လျှောက်လုံး ဦးဆောင်မှုပေးနိုင်ခဲ့ကာ ကမ္ဘာပေါ်သို့ လူသားတစ်ယောက် စေလွှတ်နိုင်ရေးကို စတင် ည်ရွယ်ပေးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ကျူးဘားမှ ထွက်ပြေး ခဲ့သူကို စီအိုင်အေမှ လေ့ကျင့်၍ ကွန်မြူနစ်ကျူးဘားနိုင်ငံအား ရောက်စီးနင်းရန် ဝက်ပင်လယ်အော်(Bay of Pigs) အခန်း မှာ ကျဆုံး၍ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရသော စစ်အေးခေတ် (Cold ar) တို့နှင့် ကြုံကြိုက်ခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။ သောကြာနေ့တွင် င်တန်ဒီစီအနီး အာလင်တန် အမျိုးသားသင်္ချိုင်း (Aalington onal Cemetry) တွင် ကနေဒီမိသားစုများမှ လွမ်းသူပန်းခွေချ ခဲ့ကြသည်။ သူ၏အနီး ဂျက်ကလင်းကနေဒီနှင့် သူတို့၏ လေးနှစ်ဦးကိုလည်း အဆိုပါသင်္ချိုင်းတွင် မြှုပ်နှံထားသည်။ မေရိကန်သမ္မတ ဘားရက်အိုဘားမားမှ ကြေညာချက်တစ်စောင် တ်ပြန်ချက်အရ အိမ်ဖြူတော်နှင့်က ပါလီမန်ဥပဒေပြုအမတ်များ ိုင်ရာ US Capitol တို့တွင် ဝမ်းနည်းခြင်း အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ံတော်အလံကို တိုင်တစ်ဝက် လွှင့်ထူခဲ့သည်။ လုပ်ကြံခံခဲ့ ည့် ဒဲလားမြို့ Dealey Plaza ကုန်တိုက်ရှိရာတွင် ပရိသတ် စုရုံးရောက်ရှိလာခဲ့ကြစဉ် ငြိမ်သက်နေကြသည့် လူအုပ် ကို ဒဲလားမြို့တော်ဝန် မိုက်ကယ်လ်ရောလင်းစ် (Michael wlings) မှ မိန့်ခွန်းပြောကြားသည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ွင် ဂျာမနီနိုင်ငံ၏မြို့တော် ဘာလင်မြို့၌ ကနေဒီက စစ်အေး တ် "Ich bin ein Berlines" သမိုင်းဝင်မိန့်ခွန်း ပြောကြား ဖြင့် ဂျာမဏီတွင်လည်း တစ်ပြိုင်တည်းကျင်းပနေပေသည်။ နေဒီသည် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီဝင် ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ ်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့၌ သူနှင့် သူ၏ဇနီးတို့သည် ၁၉၆၄ ် ရွေးကောက်ပွဲအတွက် စည်းရုံးရေးခရီးစဉ်အဖြစ် ဒဲလား နံနက်စောစော ယာဉ်တန်းဖြင့် သွားနေကြစဉ် ၎င်း၏ ှုံးသည် Dealey Plaza ကုန်တိုက်သို့အရောက် ၁၂း၃၀ နာရီ ဒေသစံတော်ချိန်(၁၁း၃၀ ဂျီအမ်တီ) ကနေဒီ၏ ကားခေါင်မိုး နောက်လှန်ချနိုင်သည့် မော်တော်ယာဉ်သည် တက္ကဆက်ကျောင်း သင်ခန်းစာ စာအုပ်များထားရှိသည့် စာအုပ်တိုက် (Texas School Book Depository) သို့ ဖြတ်ကျော်သွားရာ သေနတ်သံ ထွက်ပေါ် လာခဲ့သည်။ သေနတ်ကျည်ဆန်သည် သမ္မတ၏ ဦးခေါင်းနှင့် လည်ပင်းကို ထိမှန်သွားသည်။ နာရီဝက်အကြာ ကနေဒီသည် ဒေသတွင်းဆေးရုံ၌ ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။ သူသည် သမ္မတအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် စတုတ္ထမြောက် လုပ်ကြံခံခဲ့ရသူ ဖြစ် သည်။ သို့သော်လည်း အခြားသမ္မတများအား လုပ်ကြံခံခဲ့ရပုံကို အများပြည်သူ မသိရှိကြရပေ။ ကနေဒီအား လုပ်ကြံခံရမှုကို တစ်ကမ္ဘာလုံးမှ မြင်တွေ့ကြရသည်။ မကြာမီမှာပင် ဒုတိယသမ္မတ လင်ဒန်ဂျွန်ဆင် (Lyndon Johnson) မှ Air Force One လေယာဉ်ကြီးပေါ်၌ သမ္မတအဖြစ် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုသည်။ ထိုစဉ် က ရေတပ်သားဟောင်း ဆိုဗီယက်မှထွက်ပြေးလာသူ လီးဟာဗေး အော့စ်ဝေါ် (Lea Harvey Oswald) အဆိုပါ ကျောင်းသုံးစာအုပ် တိုက်တွင် အလုပ်လုပ်နေသူဖြစ်ရာ သမ္မတအား လုပ်ကြံခဲ့မှုဖြင့် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။ ၎င်းအား ရဲဌာနချုပ်မှ ဒဲလားမြို့ရှိ အကျဉ်း ထောင်သို့ ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ ၂၄ ရက်နေ့တွင် ရွှေ့ပြောင်း ခေါ်ဆောင်လာခဲ့စဉ် ဒေသတွင်း ညကလပ်ပိုင်ရှင် ဂျက်ရူဘီ (Jack Ruby) ၏ လက်ချက်ဖြင့် သေနတ်ထိမှန် ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးသွားသည်။ နှစ် ၅၀ မြောက် အထိမ်းအမှတ်နေ့တွင် T-Shirt တီရှပ်အင်္ကျီများ၊ ခေါင်းစည်းစာတန်းများကို ကိုင်ဆွဲ၍ ကြွေးကြော်သံများကို ကြားနေကြရသည်။

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ)

Ref: US remembers Kennedy 50 years after assassination.

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဂ်လာနိမိတ်ကောင်း

ဒေါက်တာမင်းသိခ် ၏ နည်းစနစ်အတိုင်း ဟောသည်

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

ဘကယ်ဆိုတော့ . . .

မိမိဘဝရဲ့ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းဖြစ်ပျက်မှုတွေကို မိမိဘာသာ မိမိအသိဆုံးပါ။ ဒါပေမယ့် ပွဲမစခင် ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်မှာ ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်ပြီး သိချင်ကြတာဟာ လူ့ဘဝရဲ့ ဓမ္မတာပါပဲ။ ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်က ဇာတ်ရုပ်တွေဟာ တစ်ခါ တစ်ခါကျတော့ ပျော်စရာကောင်းတာတွေ တွေ့ရသလို၊ တစ်ခါ တစ်ခါကျတော့လည်း စိတ်ရှုပ်စရာတွေလည်း တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

အချိန်အခါ နေရာဒေသကြောင့် သင့်ဘဝရဲ့ ပြည်ဖုံးကားကို သုစ်ခနဲသာ ဖွင့်လှစ်ပြလိုက်ရတာကြောင့် ဒီစာမျက်နှာများမှ သင့်ဘဝရဲ့ အဖြစ်အပျက် အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုတလေသာ မြင်ရမှာဖြစ်လို့ ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်မှာ မီးရောင်စုံ အစုံအလင်နဲ့ သင့်ဘဝ အပြည့်အစုံကို မြင်ချင်တယ်ဆိုရင်ဖြင့် . . .

■ အမှတ်(၂၀၅/က)၊
ဝိတောက်(၅)လမ်း။
မြို့သစ်(ဂ)၊
ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်၊
ဖုန်း-၀၁-၆၄၃၀၃၀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တနင်္ဂနွေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အတတ်ပညာတစ်ခုသင်ကြားရခြင်း၊ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရတတ်တယ်။ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသို့လည်း ဝင်ရောက်ရတတ်တယ်။ အလုပ်များပြီး နားချိန်မရလောက်အောင် ပင်ပန်းနေရတတ်တယ်။ လုပ်တဲ့အလုပ်မှာ မပျော်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ပြောင်းဖို့ စိတ်မကူးပါနဲ့။ ယခုအချိန်တွင် အမွေရခြင်း (သို့မဟုတ်) အမွေကဲ့သို့ ပစ္စည်းများ ရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် လက်ခံပါက အလဟဿ ကုန်သွားတတ်တယ်။ အထက်လူကြီးတို့ထံမှ ကူညီမ,စမှု ခံရတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးဝေးသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားသူများ ယခုကာလတွင် ဆောင်ရွက်လိုက်ပါ။ သူခိုး,ခိုးခံရတတ်တယ်။ မိမိမှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေကိုလည်း ထုခွဲရောင်းချရခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ မိမိရောက်ရှိနေတဲ့ ယခုကာလအတွင်း တပို့တွဲလ၊ ပြာသိုလများ ပါဝင်နေရင် ဂရုစိုက်ပါ။ ပြဿနာဟောင်းများ၊ ရောဂါဟောင်းများ ပြန်ပေါ်လာတတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းများထဲက အသက်အရွယ်ကြီးသူ ဆုံးပါးတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရှင်များအဖို့ သားသမီးရတနာများ ထွန်းကားတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါ။ သွေးအားနည်းခြင်း၊ စိတ်ဓာတ်ကျခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက် (၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဆီးညွန့်(၃)ညွန့်(ဆူးဖြုတ်)၊ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ယပ်အဝါ(၁၇)ချောင်းတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၆၊ ၅၇၊ ၇၁၊ ၇၅

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလအတွင်း အိမ်ပြင်ခြင်း၊ အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ အိမ်ပြောင်းခြင်းများ လုံးဝမလုပ်ပါနှင့်။ သချိုင်းမြေ လုံးဝမနင်းရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိကိုးကွယ်ရာနတ်ကို ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း ထောပတ်ထမင်း လှူဒါန်းပေးပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္လာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အနည်းငယ် ညှံ့နေပါတယ်။ အညှံ့ကြီးမဟုတ်ေ ထင်သလောက် အောင်မြင်မှု မရရှိနိုင်သေးတဲ့ကာလဖြစ်ပါတယ်။ သင် တစ်ခုတက်ရခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုသို့ ဝင်ရောက်ရခြင်းများ ကြုံရ တယ်။ အလုပ်တွင် မပျော်ဘဲ ဖြစ်နေမယ်။ ပြောင်းရန် စိတ်မကူးပါနှင့်။ ပြေ လျှင် အဆင်မပြေနိုင်သေးပါ။ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ဆက်သွယ်ရသောကိစ္စ လူမျိုးခြားနှင့် တွဲပြီးလုပ်ရသော ကိစ္စများ အောင်မြင်မယ်။ လူငယ်လူရွယ် မိန်းမခိုးခြင်း၊ ယောကျာ်းနောက်လိုက်ခြင်းများ လုပ်လျှင် ဆွေပြတ်မျိုးပြတ် ကုန်တတ်တယ်။ ဘာသာရေးနှင့်ပတ်သက်သော ပုံတော်များ ဝင်လာလိမ့် အိမ်တွင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် ရှိပါက ဆေးရုံ၌ မွေးပါ။ အိမ်၌ မီးဖွား အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်တယ်။ အလှူရက်၊ မင်္ဂလာရက် ရွှေ့ရတတ်တယ်။ သားချင်းထဲမှ နာရေးကြုံရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ကြွေးပေးခြင်း၊ ကြွေးကောင်းခြင်း မပြုပါနှင့်။ ကျန်းမာရေး ဂရု စိတ်ယောင်းကိုယ်ကျေ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ သင်သည် မိန်းကလေးဖြစ်ပါက သွေးဖောက်ပြန်ပြီး စိတ်နှင့်ပတ်သ ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ အမျိုးသားဖြစ်ပါက ဝမ်းဗိုက်နှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွှန့်(၁)ညွှန့်၊ ပေါက် (၅)ညွှန့်၊ ယပ်အဝါ(၁၇)ချောင်းတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

စနေ၊ ကြာသပတေး

ညှံ့သောရက်

သောကြာ၊ တနင်္လာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၄၊ ၅၇

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် အိပ်ရာကောင်းကောင်းနှင့် မအိပ်ရ။ အိပ်လျှင် ကျန်းမာရေး ချူချာခြင်း၊ ပြဿနာဟောင်းများ၊ ရောဂါဟောင်း ပြန်ပေါ်လာတတ်တယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

ဘုန်းတော်ကြီးကို ကြက်သားဟင်းနှင့် ဆွမ်းလောင်း အရပ်(၈)မျက်နှာ၊ အရပ်(၁၀)မျက်နှာမှ လာဘ် ဝင်ရောက်လာတတ်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

အင်္ဂါ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စိတ်ညစ်စရာကတစ်ဖက်၊ ပျော်စရာတစ်ဖက် ကြုံတွေ့နေရတတ်ပါတယ်။ ကောင်းတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဆိုးတာပဲဖြစ်ဖြစ် နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ သူများကိစ္စတွေကို လိုက်လံဖြေရှင်းပေးရတတ်တယ်။ ခရီးတွေလည်း မကြာခဏ ထွက်ရတတ်တယ်။ ထိုခရီးများသည်လည်း သင့်အတွက် အကျိုးထူးစေပါလိမ့်မယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြင်ဆင်မွမ်းမံရတတ်တယ်။ မထင်မှတ်ဘဲ သင်တန်းတစ်ခုတက်ရတတ်တယ်။ အလုပ်၌ ထိခိုက်တတ်တယ်။ ပြဿနာကြီးစွာ ဖြေရှင်းရတတ်တယ်။ မိမိ၏ တပည့်လက်အောက်ငယ်သားများက မိမိ၏ပြိုင်ဘက်ဆီ ရောက်သွားတတ်တယ်။ ယခုကာလအတွင်း အစစအရာရာ သတိကြီးစွာထားပါ။ မိမိအပေါ် မကောင်းကြံခြင်း၊ မကောင်းပြောခြင်းများ ခံရတတ်တယ်။ သူများ၏ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ရှုံ့ချခြင်းမျိုးလည်း ခံရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးညံ့သော သက်ကြီးရွယ်အိုများ မိမိအိမ်သို့ လာရောက်တည်းခိုလျှင် ဆုံးပါးသွားတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းများအဖို့ ဌာနဆိုင်ရာအကြီးအကဲ၊ ဆွေမျိုးအကြီးအကဲတို့က အကူအညီကောင်း ပေးလာလိမ့်မယ်။ ဘုရားဖူးခရီးထွက်တာ ကောင်းပါတယ်။ ကူးသန်းသွားလာ ရောင်းဝယ်တာမျိုးဆို ဒီကာလမှာ မလုပ်သင့်ပါဘူး။ လူမျိုးခြားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စတွေ အခက်အခဲတွေ့တတ်ပါတယ်။ လူမျိုးခြား ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ပြုလျှင် အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေတာမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ မတော်တဆ ရေနွေးပူလောင်ခြင်း၊ မီးဟပ်ခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဆေးမှား၊ အစာမှား ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ထန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ ထီးနီ(၁၀)လက်တို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၁၁၊ ၁၆၊ ၆၁၊ ၆၆

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် အလှူကြီးအတန်းကြီး ရေစက်ချခြင်း မပြုလုပ်ပါနှင့်။ အစားအသောက်တွေကို စည်းစိမ်မခံပါနှင့်။ အဝတ်နွမ်းနွမ်း ဝတ်ဆင်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

ဘုန်းတော်ကြီးကို နို့ဆီ ၃ ဘူး လှူပေးပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကောင်းကျိုးတွေ ခံစားရမှာပါ။ လုပ်ငန်းသစ်တွေ လုပ်ဖို့အတွက် အကြံအစည်ကောင်း၊ အဆက်အသွယ်ကောင်းများ ရတတ် တယ်။ အထူးသဖြင့် တပေါင်းလနှင့် ကဆုန်လတွေမှာ အကြံအစည်ကောင်း တွေ ပေါ်လာတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ လုပ်သလောက်တော့ အမြတ်အစွန်း မရှိ သေးပါဘူး။ အလုပ်တွေလည်း ဟိုဟာလုပ်ရမလို၊ ဒီဟာလုပ်ရမလိုနဲ့ အချိန်ကု သွားတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ငွေများစွာ ရင်းနှီးပြီး လုပ်ရမယ့်အလု ဆိုရင် မလုပ်ပါနှင့်ဦး။ စပ်တူလုပ်ရမယ့်ကိစ္စတွေ ပေါ်လာတတ်တယ်။ ... ပစ္စည်းများ ဝင်လာလိမ့်မယ်။ စက်ရုံတည်ထောင်ဖို့ ကိစ္စတစ်ခုလည်း ... ပေါက်လာတတ်တယ်။ မသွားချင်တဲ့ခရီးမျိုး၊ သူတစ်ပါးအတွက် သွားရတဲ့ခ... မျိုးတွေ သွားရတတ်တယ်။ အပျို လူပျိုတွေအဖို့ ယခုကာလတွင် စန်းပွင့်နေ... အတွက် ဂရုစိုက်ပါ။ ငွေမဝင်ဘူး ဆိုပေမယ့်လည်း တပေါင်းလနဲ့ ကဆုန်လတွေမှာ ငွေဝင်လာပါလိမ့်မယ်။ ကျန်းမာရေးအ... ဖြင့် ဦးခေါင်းကို ဂရုစိုက်ပါ။ ဦးခေါင်းမှာ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခြင်း၊ ခေါင်းမကြာခဏကိုက်ခြင်း ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံတောင့်၌ ကုံးကော်(၁၅)ညွန့်၊ အုန်း... (၁)ညွန့်၊ ကုက္ကား(၁၉)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၁၃၊ ၃၁၊ ၁၆

အထူးသတိပြုရန်

ငွေဝင်လာလျှင် မြေဝယ်ခြင်း၊ အိမ်ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဆောက်ခြင်း... မပြုလုပ်ပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားဇောင် ရွှေပလ္လင် အမည်ရှိတဲ့ စေတီတော်ကြီး... အာရုံပြု၍ အုန်းဆွမ်း မကြာခဏ လှူဒါန်းပေးပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ကြာသပတေး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စိတ်တိုင်းကျကောင်းမယ့်အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ မိမိရဲ့ အတိတ်ဘဝက ပဋ္ဌာန်းဆက်တွေ ကူညီစောင့်ရှောက်တဲ့ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ အစစအရာရာ အဆင်ပြေ အောင်မြင်မှုတွေ ရတတ်ပါတယ်။ အစိုးရဝန်ထမ်း ဖြစ်ပါက ရာထူးတိုးတတ်ပါတယ်။ ကျောက်မျက်ရတနာများ ဝယ်ယူစုဆောင်းခြင်း၊ ပြန်လည်ရောင်းချခြင်းပြုပါက အမြတ်အစွန်း များစွာရတတ်တယ်။ မင်္ဂလာကိစ္စတွေလည်း ဆောင်ရွက်ရတတ်တယ်။ လွတ်လပ်ပြီး အရွယ်ရောက်ပြီးသူဆိုရင် လာရောက်စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခြင်း၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲများ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ တပေါင်းလတွင် မိမိအိမ်၏ မြောက်အရပ်မှ ကြင်သူ ကြင်ဖက်နှင့် တွေ့တတ်တယ်။ စက်ပစ္စည်းတစ်ခု ဝင်လိမ့်မယ်။ စိန်ထည်ပစ္စည်းလည်း ဝင်လာတတ်တယ်။ မိဘကို ကောင်းစွာပြုစုစောင့်ရှောက်နိုင်မယ့်အချိန် ဖြစ်တယ်။ လုပ်ငန်းများ သိသိသာသာ အောင်မြင်မှုရမယ်။ လုပ်ငန်းသစ်များလည်း စတင်ပြုလုပ်နိုင်သော ကာလဖြစ်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေကောင်း၊ ဆရာကောင်းများ တွေ့မယ်။ သင်တန်းတစ်ခုတက်ရခြင်း၊ ပညာကောင်းရခြင်းများ ကြုံမယ်။ သိကြားမ,လိုက်သကဲ့သို့ လက်ရှိအခြေအနေထက် များစွာစီးပွားတက်လာမယ်။ ငွေရှာရလွယ်ခြင်း၊ ငွေအဝင်အထွက်ကြမ်းခြင်းများ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အကောင်းတွေကြားထဲမှ ရင်းနှီးသူ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် အဆင်မပြေ လမ်းခွဲရခြင်း၊ စကားများ ဖြေရှင်းရခြင်းများ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဆရာသမား မိတ်ဆွေများနှင့် စပ်တူရှယ်ယာလုပ်ငန်းများ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ လုပ်လျှင် အောင်မြင်မယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဒူးနာခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ သွေးလေကြောင့် ဖျားနာတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက် (၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ မေမြို့ပန်း(၅)ပွင့်၊ သပြေ(၆)ညွန့်၊ တံခွန်ဖြူ(၆)လုံးတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၇၅၊ ၅၇၊ ၃၇

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလအတွင်း နာရေး လုံးဝမသွားရ။
ကိုယ့်ကို မကျေနပ်သူက နိမ့်ကျသော ပညာရပ်များဖြင့်
အန္တရာယ်ပြုတတ်တယ်။ သတိထားပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် အင်္ဂါနေ့နှင့် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း မုန့်စိမ်းပေါင်း(၈)ပန်းကန်(အုန်းသီးမထည့်ရ)၊ ဆီမီးခွက်(၈)ခွက် လှူဒါန်းပေးပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

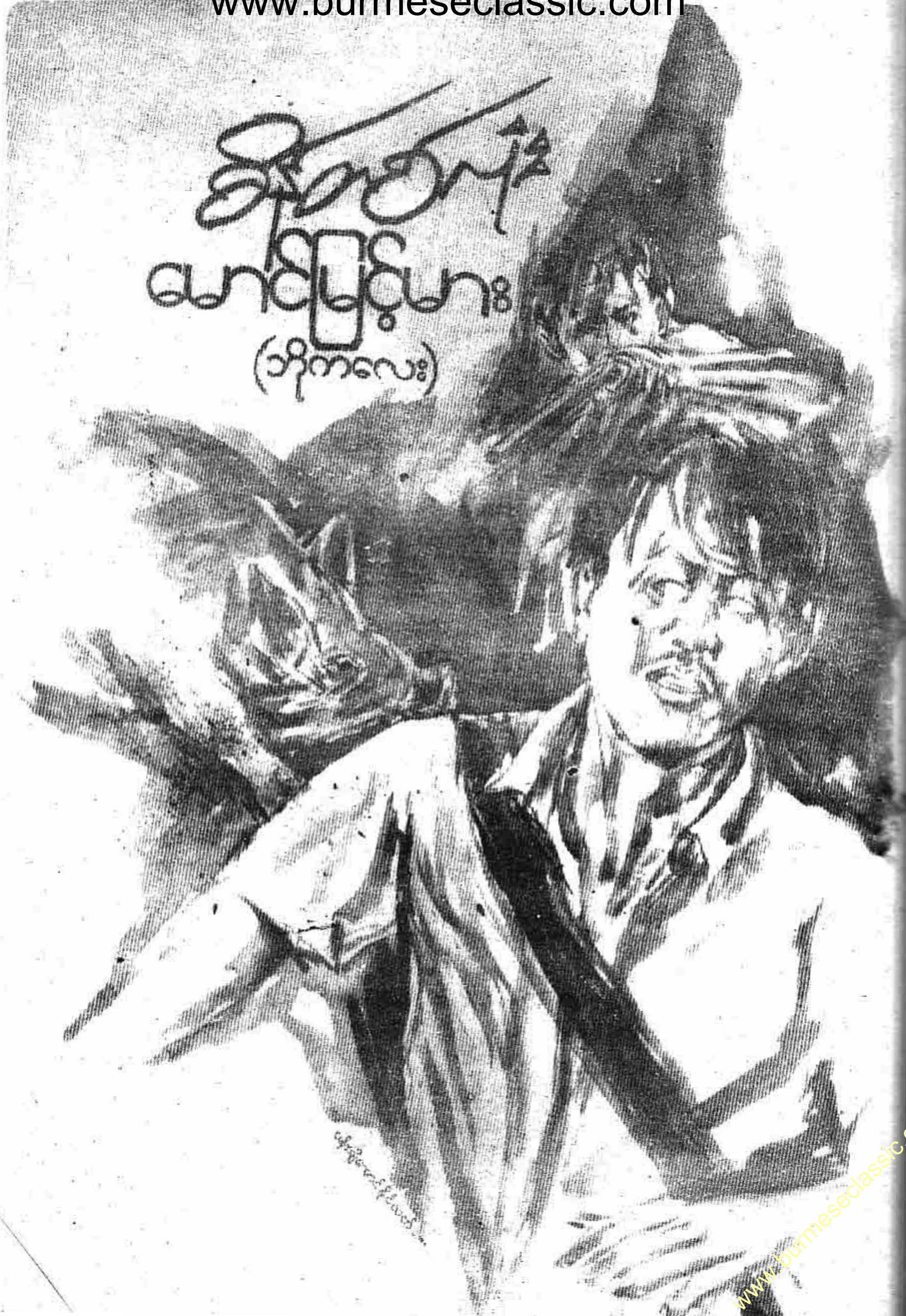

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝိန်တစ်လုံး

မောင်မြင့်မား(ဘိုကလေး)

စောဂျိမ်းက လက်ဆေးကာ ထမင်းဝိုင်းမှာ ထိုင်လိုက်ရင်း ခုံပေါ်က ဟင်းပန်းကန်လေးများကို ကြည့်လိုက်သည်။

"သူငယ်ချင်း ... ဒါက တောဝက်သားချဉ်၊ ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်က သုတ်ကိုင်းနဲ့ ထောင်ထားလို့ရတဲ့ တောဝက်သား ပိုတာကလေးတွေကို အချဉ်သည့်ထားတာ။ ဒါက ငါးရှူကြော်၊ ဒါက တောကြက်ကို ကာလသားချက်။ တို့စရာကတော့ ဖန်ခါးသီးပေါ့ကွာ။ မင်း ဗိုက်ဆာနေရောပေါ့ အဝသာစား"

"တောဝက်သားကတော့ ကြိုက်တယ်။ မစားရတာကြာပြီ"

"အေးပါ .. မင်းရောက်လာရင်တော့ တို့လည်း တောဝက်သားကောင်းကောင်း စားရပါပြီ။ တို့ရွာသားက လယ်တွေရော၊ ပြောင်းခင်းတွေရော တောဝက်တွေ လာဖျက်လို့ပေါ့။ ညဘက်ဆို အိပ်လို့တောင် မရဘူး။ ငါ့ပြောင်းခင်းဆိုရင် ဝါးပိုးဝါးတွေခလောက်လုပ်ပြီး တစ်နေရာကနေ ကြိုးနဲ့ဆွဲပြီး လှုပ်တာတောင် တစ်ရက်နှစ်ရက်ပဲရတယ်။ နောက်ရက်ကျတော့ ဝင်မွှေတာပဲ"

"မပစ်ကြဘူးလား"

"ပစ်စရာလည်း ဒူးလေးပဲ ရှိတာကွာ။ တစ်ကောင်ပဲထိမှာပေါ့။ ဒါတောင် မြှားတန်းလန်းနဲ့ ထွက်ပြေးလို့ မရလိုက်တာ ရှိသေး။ သုတ်ကိုင်းနဲ့လည်း ထောင်တာပါပဲ။ ဒီကောင်တွေက အုပ်လိုက်ကွ။ သုတ်ကိုင်းလည်း ရှောင်ပြေး ရှန်းပြေးကြတာပဲ"

စောဂျိမ်း ထမင်းစားနေချိန်တွင် အိမ်ပေါ်သို့ ရွာသားများ နှစ်ယောက်တစ်တွဲ၊ သုံးယောက်တစ်တွဲ တက်လာသည်ကို စောဂျိမ်း သတိထားမိလိုက်သည်။ တက်လာသောသူများက စောဂျိမ်း ထမင်းစားနေသည်ကို ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ ထိုအခါကျမှ ကိုအောင်မောင်းက ...

"သူငယ်ချင်း ... ဒါ တို့ရွာသားတွေကွ။ တောဝက်တွေကြောင့် သူတို့ ဒုက္ခတွေ့နေလို့ ငါ့သူငယ်ချင်း မုဆိုးတစ်ယောက် ခေါ်ထားတယ်ဆိုတာ ကြားလို့ မင်းကိုလာကြည့်ကြတာ"

"သိပါဘူးကွာ။ ငါ့ကို ဝိုင်းကြည့်နေကြလို့ ဘာများလဲလို့"

"ကဲ ... ကဲ ... အားလုံးပဲ ဒါက ကျုပ်မိတ်ဆွေ မုဆိုးစောဂျိမ်း။ ကျုပ်တို့ရွာမှာ မုဆိုးမရှိတော့ တောဝက်တွေ ဒုက္ခပေးလွန်းလို့ သူ့ကို တကူးတကန့် မှာလိုက်ရတာ။ တောဝက်ကိစ္စကို သူနဲ့ဝိုင်းပြီး ကျွန်တော်တို့က ကူညီကြတာပေါ့"

စောဂျိမ်း ထမင်းစားပြီးသည်နှင့် အိမ်ရှေ့တွင် ရေနွေးကြမ်းဝိုင်းနှင့် စကားဝိုင်းကလေးဖြစ်အောင် ကိုအောင်မောင်းက ပဲကြော်၊ လက်ဖက်သုပ်များနှင့် ဖန်တီးပေးလိုက်သည်။ ရွာသားများက အားကိုးတကြီးနှင့် စောဂျိမ်းကို တစ်ယောက်တစ်ပေါက် မေးခွန်းထုတ်ကြသည်။ စောဂျိမ်းယူလာသော တူမီးကြီးကိုလည်း တစ်ယောက်တစ်လှည့် ကိုင်ကြည့်ကြပြန် သည်။ စောဂျိမ်းက

"တောဝက်ဆိုတာက တောဝက်ဆိုတဲ့အတိုင်း အိမ်ဝက်နဲ့ မတူတာတွေ ရှိတာပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ မုဆိုးအတွေ့အကြုံအရပြောရရင် တောဝက်ဆိုတာ အအုပ်အသင်းနဲ့ နေတတ်ကြတယ်။ အကောင်နှစ်ဆယ် အစိတ်ကနေ တောနက်တဲ့နေရာတွေမှာဆိုရင် အကောင်တစ်ရာလောက်တောင် စုနေတတ်ကြတယ်။ စပါးပေါ်ချိန်တွေမှာ လယ်တို့၊ ယာခင်းတို့ဆီသွားပြီး စပါး၊ ပြောင်း၊ မြေပဲ၊ အာလူး စတဲ့ သီးနှံတွေကို ဝင်ဖျက်ပြီး စားသောက်ကြတာပေါ့ဗျာ။ ဒါကတော့ ခင်ဗျားတို့ လယ်တွေ၊ ယာတွေ... ဝင်သလို အုပ်လိုက်ဝင်တာ...

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ ကြုံဖူးသလား တော့ မသိဘူး။ တောထဲမှာ တစ်ကောင်တည်းတွေ့တတ်တဲ့ ဝက်တောင်းဆိုတဲ့ အကောင်မျိုးလည်း တွေ့တတ်တယ်။ တစ်ကောင်တည်း ဆိုပေမယ့် အဲဒီအကောင်မျိုးနဲ့တွေ့ရင် အန္တရာယ်များတယ်''

ရွာသားတစ်ယောက်က ...

''ဝက်တောင်းဆိုတာ ဘာလဲ မုဆိုးကြီး''

''အင်း ... ဝက်တောင်းဆိုတာက ဝက်အုပ်ထဲက ခေါင်းဆောင်ဝက်ထီးကြီးပေါ့ဗျာ။ အဲဒီဝက်ထီးကြီးက ဝက်တစ်အုပ်ကို ခေါင်းဆောင်လုပ်နေရာက အသက်ကြီးလာတဲ့အခါကျတော့ သူ့အစွယ်တွေက ရှည်လာပြီး ကွေးကောက်လာရော။ အဲဒီလို ကွေးကောက်လာတဲ့အခါ တစ်ကောင်နဲ့တစ်ကောင် ပက်ကြရင် မထိတော့ဘူး။ ချော်ချော်ထွက်သွားတတ်တယ်။ ဝက်အုပ်ထဲက ဝက်ပေါက်တွေက ပိဿာချိန် ၁၅-၂၀ လောက် ထွက်တဲ့အရွယ်ရောက်လာတော့ အစွယ်ကလည်း ထွက်စဆိုတော့ မိတ်လိုက်ချိန်ရောက်လာရင် ခေါင်းဆောင်ဝက်တောင်းကြီးကို ပြန်ပြီး ခုခံတတ်တယ်။ ဝက်တောင်းကြီးက အစွယ်တွေကောက်နေတော့ ခုခံလို့မရဘဲ ဒဏ်ရာရလာတော့ ဝက်အုပ်ထဲက သင်းခွဲပြီး ထွက်လာတတ်ကြတာ။ အဲဒီလို ဝက်တောင်းမျိုးက တစ်ကောင်တည်း တွေ့တတ်တယ်လို့ ပြောတာပါ''

ထိုအခါ ကိုအောင်မောင်းက

''အေး ... အဲဒါကြောင့်ထင်တယ်။ တို့ကျင်းလုပ်ပြီးဆောင်တုန်းက အချိန် ၅၀ လောက်ရှိတဲ့ ဝက်ကြီးတစ်ကောင် ရဖူးတယ်။ စောဂျိမ်းပြောသလိုပဲ အစွယ်ကြီးတွေက ရှည်ပြီး ကွေးကောက်နေတယ်။ ဝက်တောင်းကြီးပဲ ဖြစ်မယ်''

''ရွာသားတွေကို ကျွန်တော်ပြောချင်တာက ကျွန်တော့်မှာသေနတ်ပါတယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော့်လည်း သိပ်အားမကိုးနဲ့။ သေနတ်က တစ်ချက်ပစ်မှ တစ်ကောင်ပဲရမှာ။ နောက်တစ်ချက်ပစ်ရင် ပြေးကုန်လို့ တစ်ကောင်မှတောင်ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ အားလုံး ညီညီညာညာနဲ့ စည်းစည်းလုံးလုံးရှိမှ ဒီကောင်တွေကို နှိမ်နင်းနိုင်မှာ။ ဒီတော့ တောထဲမှာ ဝါးနီပါး ဆိုတဲ့ ဝါးရှိသလား''

ရွာသားတစ်ယောက်က ...

''ဘာလုပ်ဖို့လဲ မုဆိုးကြီးရဲ့''

''တောဝက်တွေကို ထောင်ချောက်လုပ်ပြီး ဆော်မလို့ပေါ့ဗျ။ ဝါးအမျိုးမျိုး ရှိတဲ့အထဲမှာ ဝါးနီပါးက အကောင်းဆုံးမို့လို့ပါ''

ကိုအောင်မောင်းက ...

''ရှိတာပေါ့ကွ။ တညင်းမြောင်ဘက်မှာ ဝါးနီပါးက အုပ်လိုက်ပေါက်နေတာ ...''

''ဒါဆိုရင် အဲဒီဝါးနီပါးကို တစ်လက်မခွဲ နှစ်လက်မအထူလောက်၊ အရှည်က သုံးပေလောက် အချောင်း ၅၀ လောက် လိုချင်တယ်''

''ရပါတယ် ... မနက်ကို ရွာသားတွေလွှတ်ပြီး ခုတ်ခိုင်းလိုက်တာပေါ့''

''ဒါဆို မနက်ဖြန် လုပ်ငန်းစကြတာပေါ့ဗျာ''

●●●

ရွာသား ၁၅-ယောက်လောက်က စောဂျိမ်းကို စိတ်ဝင်တစားနှ... အကူအညီ ပေးကြသည်။ ဝါးများ... ခွဲစိတ်ပြီးနောက် ...

''အရှည်သုံးပေလောက် ဖြ... ပြီး အဖျားနှစ်ဖက်စလုံး ချွန်ကြ... ပြီးရင် အချွန်ဘက်တွေကို မီးသင်... မယ်''

စောဂျိမ်းက နမူနာတစ်ချောင်... လုပ်ပြပြီးနောက် ...

''ကိုအောင်မောင်း ဝက်တွေ... ဘယ်အချိန်လောက် ဝင်တတ်သလဲ''

''တစ်ခါတလေလည်း မှော... တာနဲ့ရောက်လာတာပဲ။ တစ်ခါတ... ကျတော့လည်း သက်ကြီးခေါင်းချ... လောက်ရောက်လာတယ်။ မမှန်ဘူး''

''ဒါဆိုရင် သူတို့ ဝါးချွန်တွေ... လုပ်နေတုန်း ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော်... ပြောင်းခင်းတွေဆီသွားပြီး သွားလ... သာလမ်း ကြည့်ရအောင်''

''အေး ... ကောင်းတယ်။ ဒါ... ရင် ညကို အစီအစဉ်လုပ်လို့ရတာပေါ့''

''ဟုတ်တယ်လေ''

စောဂျိမ်းနှင့် ကိုအောင်မောင်း... နှစ်ယောက် ရွာပြင်ရှိ လယ်များ... ပြောင်းခင်းများသို့သွားကာ ကိုအော... မောင်းက တောဝက်များ ဝင်လာ... တတ်ရာ နေရာနှင့် ပြန်ထွက်တ... သော နေရာများကို စောဂျိမ်းအား ပြသခဲ့ပြီး ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

စောဂျိမ်းတို့ ပြန်ရောက်ချိန်တွင် ဝါးချွန်များအားလုံး ပြီးစီးနေပြီ... သည်။ စောဂျိမ်းက ရွာသားများအား...

''ဒီဝါးချွန်တွေက တော... ထောင်ဖို့ပဲ။ ဝါးထဲမှာတော့ ... ဝါးက အကျောမာပြီး စူးရှသည်...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေအောင် စူးတတ်တယ်။ ထောင်ပုံထောင်နည်းကတော့ ညနေ ခင်ဗျားတို့ရောက်ရင် တွေ့မှာပါ။ သူတို့ကိုခြောက်ဖို့ကတော့ သံပုံးတို့၊ ဝါးပိုးဝါးတို့၊ သံချောင်းတို့ အသင့်ယူလာကြပေါ့ဗျာ . . .။ တစ်ခုသတိထားဖို့က ဒီကောင်တွေက အသက်ပြင်းတယ်။ ရင်ညွန့်တို့၊ လည်ချောင်းတို့လောက်စူးမှ သေနိုင်တယ်။ ဝမ်းဗိုက်တို့၊ ခြေထောက်၊ လက်ထောက်တို့ စူးလို့ကတော့ အပြေးတောင် မပျက်ဘူး။ အဲဒီလို မသေနိုင်တဲ့ကောင်တွေက လူနဲ့ရင်ဆိုင်တွေ့ရင် အသေခံ ပက်တတ်တယ်ဆိုတာ သတိထားရမယ်''

တက်ကြွနေသော သူများဖြစ်၍ ယောက်ျားမှန်သမျှ တစ်ရွာလုံးနီးပါး တောဝက်ရန်ရှင်းပွဲကို လိုက်ချင်နေကြသည်။ တချို့ကျတော့ တောဝက်နှင့် ရင်ဆိုင်ဖူးသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ညနေစောင်းလောက်တွင် စောဂျိမ်းတို့အဖွဲ့ ပြောင်းခင်းများဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ပြောင်းခင်းများက တောနှင့် အနီးဆုံး ဖြစ်သည့်အပြင် တောဝက်များ၏ ဝင်လမ်းထွက်လမ်းလည်း နီးသောကြောင့် ရွာသားတစ်ယောက်၏ ပြောင်းခင်းကို ရွေးချယ်လိုက်ကြသည်။

ပြောင်းခင်းက တချို့နေရာများတွင် ဝါးတိုင်များနှင့် စည်းရိုးကာထားသောကြောင့် ထွက်နိုင်မည့်နေရာကို မှန်း၍ စောဂျိမ်းက ရွာသားများ အကူအညီနှင့် ဝါးချွန်များကို ဝက်ခေါင်းထိုးသုံးပွင့်ဆိုင် အချို့နေရာများတွင် နှစ်ထပ်၊ အချို့နေရာများတွင် သုံးထပ်လောက် စိုက်လိုက်သည်။ စိုက်ရာတွင်လည်း ခပ်မစောင်းစောင်း စိုက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

''ကဲ . . . ကိုအောင်မောင်း၊ ခင်ဗျားလူတွေကို ဒီပြောင်းခင်း ပတ်ပတ်လည်မှာ တိုင်တွေစိုက်ခိုင်းပြီး ပါလာတဲ့ ဝါးပိုးဝါးတို့၊ သံပုံးတို့၊ ဝါးတုတ်တို့ကို တစ်နေရာက ကြိုးနဲ့ဆွဲလို့ရအောင် လုပ်ခိုင်းလိုက်။ ဝက်တွေဝင်လာရင် အဲဒါတွေလှုပ်ပြီး ခြောက်ရမယ်''

''စိတ်ချ သူငယ်ချင်း။ မင်းပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ခိုင်းထားလိုက်မယ်''

တောဝက်ထောင်ဖို့ ကိစ္စဝိစ္စအားလုံး ပြီးသွားချိန်က နေဝင်ရီတရော။ စောဂျိမ်းနှင့် ကိုအောင်မောင်းက ယာခင်းစောင့် တဲကလေးတစ်လုံးပေါ်တွင်ထိုင်ကာ ပါလာသော ထမင်းထုပ်၊ ဟင်းထုပ်များကို ဖွင့်လိုက်ကြသည်။ စောဂျိမ်းမှာထားသည့်တိုင်း တောဝက်ပစ်ရန် လိုက်ကြမည့် ရွာသားနှစ်ဆယ်ကျော်က ကိုယ့်အစုနှင့်ကိုယ် ပြောင်းခင်းပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ပုန်းအိမ်၊ ချုံပုတ်နှင့် ဆင်ခြေလျှော တောင်စောင်းများတွင် နေရာယူထားကြသည်။

လဆုတ်ရက် ဖြစ်သောကြောင့် လရောင်က မှိန်မှိန်ကလေးသာ ရှိသည်။ ထမင်းစားသောက်ပြီး ဆေးလိပ်တစ်တိုစီနှင့် ထမင်းလုံးစီနေသည့် အချိန်အထိ ပုရစ်သံမှလွဲ၍ ဘာသံမျှ မကြားရ။ တစ်ချက်တွင် ''ဝေါင် . . . ဝေါင်''ဟူသော တောကောင် ချေ(ဂျီ)ဟောက်သံနှင့် ''တောက် . . . တောက် . . . တောက်''ဟူသော ခေါင်းများ ညဘက်တွင် တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် အချက်ပေးသံကို သဲ့သဲ့ကြားနေရသည်။ စောဂျိမ်းက နာရီကို ကြည့်လိုက်ကာ . . .

''ကိုအောင်မောင်း ၈ နာရီတောင် ကျော်ပြီဗျ''

''ပြောလို့မရဘူး စောဂျိမ်းရဲ့၊ တစ်ခါတလေလည်း စောတယ်။ တစ်ခါတလေလည်း နောက်ကျမှ ဝင်လာတတ်တယ်''

''စောင့်ရတာ ကိုယ့်ကိစ္စပေါ့ဗျာ''

ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် ငြိမ်သွားကြပြန်သည်။ ထိုင်နေရင်း မှေးခနဲ ပျော်သွား၍ ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုးလာချိန်တွင် စောဂျိမ်းနားထဲမှာ . . .

''ဝေါ . . . ဝရော . . . ဝေါ''

''အိ . . . အိ . . . အိ''

စောဂျိမ်း သဘောပေါက်လိုက်သည်။ ပြောင်းခင်းထဲသို့ တောဝက်များ ဝင်လာသော အသံများဖြစ်သည်။ အိပ်ပျော်နေသော ကိုအောင်မောင်းအား လက်ကုတ်လိုက်သည်။ နှစ်ယောက်သား တဲပေါ်မှဆင်းလာကာ ပြောင်းခင်းထဲကို အခြေအနေ ကြည့်လိုက်သည်။ လရောင်နှင့်အတူ ပြောင်းခင်းစည်းရိုးဘေးမှ ကပ်ကာ မည်းမည်း မည်းမည်းနှင့် အုပ်လိုက်ဝင်လာနေသော တောဝက်များ ဖြစ်သည်။

တချို့အကောင်များက ဝါးခလောက်များ ချည်ထားသော တိုင်များအောက်မှ ဝင်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ပြောင်းခင်းအလယ်လောက် ရောက်သည်နှင့် အစီအစဉ် လုပ်ထားသည့်အတိုင်း စောဂျိမ်းက ကြိုးတစ်ချောင်းကို ဆောင့်ဆွဲလိုက်သည်။

''တုတ် . . . တုတ်''

တုတ် . . . တုတ်ဟူသော အသံထွက်လာသည်နှင့် ပြောင်းခင်းပတ်လည်မှ ဝါးခလောက်သံများ၊ သံပုံးခေါက်သံများ၊ သံချောင်း ခေါက်သံ

www.burmeseclassic.com

များ၊ တဟေးဟေး တဟားဟား အော်သံများ ဆူညံသွားတော့သည်။ ဆူညံသွားသံများနှင့်အတူ ပြောင်းခင်းတစ်ခုလုံး တဗျောဗျောမြည်ကာ ဝက်အုပ်က အနောက်ဘက်သို့ တန်း၍ ပြေးတော့သည်။

ဝက်အုပ် နောက်ဘက်ကလည်း ရွာသားများက ခလောက်သံ၊ ပုံးသံ၊ သံချောင်းခေါက်သံများပေးကာ ပြေးလိုက်သွားကြသည်။ ပြောင်းခင်းတစ်ခုလုံး ကမ္ဘာပျက်သလို ဆူညံသွားကော့သည်။ စောဂျိမ်းနှင့် ကိုအောင်မောင်းက လူအုပ်နှင့်ရောကာ ပြေးလိုက်သွားရင်း ပြောင်းခင်းအစပ် ဝါးချွန်များထောင်ထားသော နေရာအရောက်တွင် ထိုးသံ၊ ခုတ်သံ၊ လူသံ၊ ဝက်သံများ ကြားနေရသည်။ စောဂျိမ်းက ....

"ဟေ့ လူတွေ ... ဝါးချွန်တွေနဲ့လည်း ထိုးမိကြဦးမယ်။ သတိထားလုပ်ကြ"

ဟု လှမ်းအော်လိုက်သည်။ ဒုက္ခပေးနေသော အကောင်များမို့ အငြိုးနှင့် ဆော်နေကြသည်။ ရွာသားအားလုံး လက်ညီကြသည်။ နာရီဝက်အတွင်း အခြေအနေ အေးချမ်းသွားမှ စစ်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဝက်တောင်းကြီးအပါအဝင် ဝက်ပေါက် အကောင်အကြီးအသေး ၁၆ ကောင်တိတိ ရလိုက်သည်။

ရွာသားများ ကိုင်ထားသော မီးတုတ်များ၏ အလင်းရောင်အောက်တွင် အတုံးအရုံး။ ထိုအချိန်တွင် တောစပ်ဘက်မှ အော်၍ပြေးလာနေသော လူတစ်ယောက်ကို လရောင်မှိန်မှိန်အောက်တွင် လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ သူ့နောက်မှ တစ်ရှူးထိုး ပြေးလိုက်လာနေသော တောဝက်ကြီးတစ်ကောင်။ လူအုပ်နှင့် ပြေးနေသော လူအကြားတွင် ပြောင်းခင်းကို ကာထားသော ဝါးစည်းရိုးက ရှိသောကြောင့် ထိုလူက ဘေးတိုက် အနေအထားအတိုင်း အရှေ့ဘက်သို့ ပြေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ပြေးနေသူနှင့် တောဝက်က ၁၀ ကိုက်လောက်သာ ကွာမည်။ စောဂျိမ်းက ပြေးထွက်လိုက်ကာ ဝါးစည်းရိုးပေါ်ရှိ ဝါးတန်းပစ်ခုပေါ်တွင် တူမီးကြီးကို တင်ကာ ထိုးချိန်လိုက်သည်။ ဘေးတိုက်အနေအထားအတိုင်း ပစ်ကွင်းပေါ်သို့ တည့်တည့်ရောက်လာသည်နှင့် စောဂျိမ်းက မောင်းကို ဆွဲညှစ်လိုက်သည်။

"ဒိန်း ..."

တူမီးသံက ညဉ့်၏တိတ်ဆိတ်ခြင်းကို ဖြိုခွင်းကာ ပဲ့တင်သံနှင့်အတူ "ဒိန်း" ခနဲမြည်အောင် ထွက်သွားသည်။ တောဝက်ကြီးက အရှိန်နှင့် ပြေးနေရာမှ တုံးခနဲဖြစ်သွားကာ တစ်ပတ်လည်၍ ခွေကျသွားတော့သည်။ ရွာသားများက လှုပ်လှုပ်ရွရွနှင့် တောဝက်လဲသွားရာဆီသို့ သွားမည်အပြုတွင် စောဂျိမ်းက ...

"ဟေ့ လူတွေ ... အရမ်းမသွားနဲ့။ ဒီကောင်တွေက အသက်ပြင်းတယ်။ ချက်ကောင်းမမှန်ရင် အန္တရာယ်ဖြစ်လိမ့်မယ်"

စောဂျိမ်းက ရှေ့ကနေဦးဆောင်သွားကာ ဝက်ကြီးနားအရောက်တွင် မြေ ကြီးခဲတစ်ခဲနှင့် ပစ်လိုက်သည်။ လှုပ်ရှားမှုမရှိ။ ငြိမ်သက်နေပြီ ဖြစ်သည်။ ထိုအခါကျမှ ရွာသားများက တပျော်တပါးနှင့် ဝိုင်းအော်လိုက်ကြသည်။ စောစောက ဝက်ကြီးရှေ့[illegible] ပြေးနေသော ရွာသားတစ်ယော[illegible] လည်း အနားကို ရောက်လာသည်[illegible]

၎င်းတစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများရွှဲ[illegible] ခြေထောက် တစ်ချောင်းလုံးတွင်[illegible] လည်း သွေးများစီးကျနေသည်[illegible] တွေ့လိုက်ကြရသည်။ ရွာသားတ[illegible] ယောက်က ...

"စစ်တင် ... မင်းဘယ်လို[illegible] တာလဲ"

"အဲဒီအကောင်က ဝါးချွန်[illegible] ပြီး ပြေးတဲ့အကောင်ကွ။ ငါက [illegible] ပြေးထိုးလိုက်တာ လုံတန်းလ[illegible] ဒီကောင်က တောစပ်ကို ထွက်[illegible] တော့ ငါက နောက်ကလိုက်[illegible] တောစပ်ကိုလည်းရောက်ရော [illegible] ဒီကောင်က ချုံတစ်ခုကနေခိုနေပြီ[illegible] ကို လိုက်ပက်တော့တာပဲ။ ငါက [illegible] တဲ့သစ်ကိုင်းတစ်ခုနဲ့ ကောက်[illegible] လိုက်တာ သစ်ကိုင်းကကျိုးပြီး [illegible] ပက်မိသွားတယ်။ ငါက ထပြေး[illegible] ငါ့ကို လိုက်ပက်တော့တာပဲ".

"ဒါဆို ဒီသွေးတွေက ဝက်[illegible] ခံရလို့ပေါ့။ ဘယ်နေရာ ထိသွား[illegible]

စစ်တင်က စကားပြော[illegible] မျက်စိမျက်နှာပျက်နေသည်။ ရွာ[illegible] များက မီးတုတ်တွေတကား[illegible] ဖင်လှန်၊ ခေါင်းလှန် လုပ်နေ[illegible] ကြောင့် ရှက်နေပုံရသည်။

"သွေးတွေ အရမ်းထွက်[illegible] သွေးထွက်လွန်သွားလိမ့်မယ်။ [illegible] နေရာလဲ ပြောစမ်းပါဦး"

"ပေါင်ခြံထဲမှာကွ"

"ဒါဆိုရင် မတော်ရာမှာ[illegible]"

စော[illegible]က သဘောပေါက်[illegible]

"ကဲ ... ကဲ ... [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောင်းခင်းထဲက တဲဆီကို ခေါ်သွားကြ။ တော်ကြာ သွေးလွှန်နေမယ်။ အဲဒီကျမှ ဒဏ်ရာကိုကြည့်ရအောင်''

အဖြစ်က ငိုအားထက် ရယ်အားသန်။ စစ်တင်ကို ဝက်လိုက်ပက်စဉ်က ပေါင်ခြံထဲက ပူခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ မတော်ရာတွင်လည်း ပူခနဲ ဖြစ်သွားသည်ကို ခံစားလိုက်ရသည်။ ဝက်လိုက်အပက်ခံရသည့် ဖောကြောင့် သေသေချာချာမကြည့်အားဘဲ ပြေးနေရသည့်အတွက် သွေးများထွက်နေသည်ကိုပင် မသိ။ အေးအေးဆေးဆေးဖြစ်မှ သတိရကာ စိတ်ပူသွားခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်က ပေါင်အတွင်းဘက်တွင် နှစ်လက်မခန့်သာ အစွယ်ရာ ခြစ်မိသွားခြင်းဖြစ်၍ အသားထဲတွင် စပါးလုံးတစ်ထောက်ခန့်သာ နစ်သွားခြင်းကြောင့် သွေးများ ထွက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

လုံချည်က တစ်တောင်လောက်ပြဲသွားကာ တခြားဘာဒဏ်ရာမျှ မရှိ။ ပိစပ်ရွက်အရည်ညှစ်ထည့်ကာ ပတ်တီးစည်းပေးလိုက်မှ သွေးထွက်ရပ်သွားသည်။ ထိုအခါကျမှ စစ်တင်လည်း မျက်နှာလန်းလန်းဆန်းဆန်းဖြစ်သွားသည်။ ရွာသားများက အဖြစ်မှန်သိကြ၍ ဝိုင်းရယ်ကြသည်။ စောဂျိမ်းက ...

''ကိုစစ်တင်အဖြစ်က ကျွန်တော် ခပ်ငယ်ငယ် မုဆိုးသက်မရင့်သေးခင်က အတူတွဲခဲ့ဖူးတဲ့ မုဆိုး စိန်တစ်လုံးလို ဖြစ်နေပြီ''

အားလုံးက စောဂျိမ်းပြောသော မုဆိုးကြီး စိန်တစ်လုံးအကြောင်းကို သိချင်ကြ၍ ဝိုင်းမေးကြသောကြောင့်

''ဒီလိုဗျ။ ကျွန်တော်ငယ်ငယ်က ဘိုကလေးမြို့အောက်ဘက် ကျွန်းညိုကြီးတောထဲမှာ မုဆိုးကြီးစိန်တစ်လုံးဆိုတာ ကြုံဖူးတယ်။ သူ့နာမည်ရင်းက မုဆိုးကြီး စိန်ဖြိုးပါ။ ကျွန်တော်နဲ့ဆုံမှ စိန်တစ်လုံးဖြစ်သွားတာ။ တောပစ်ထွက်ကြဖို့ ဘိုကလေးမြို့က ကိုစိန်သောင်းရယ်၊ အမာရွာက ကိုဘပုရယ်၊ ကျွန်တော်ရယ်၊ ကျွန်းညိုကြီးတောကို ရောက်လာတော့ ကိုဘပုရဲ့ မိတ်ဆွေရင်း မုဆိုးကြီးစိန်ဖြိုးဆီ ဝင်ကြတယ်။ သူက နယ်ခံမုဆိုးပေမယ့် သူ့မှာ ဒူးလေးပဲရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ သေနတ်တွေပါကြတော့ သူကလည်း သဘောကျနေတယ်။ ရောက်ပြီးနောက်ရက်မှာ တောပစ်ထွက်ကြတယ် ဆိုပါတော့ဗျာ''

''ချေ(ဂျီ)တစ်ကောင်နဲ့ ဆတ်တစ်ကောင်ရအပြီးမှာ တောဝက်အုပ်နဲ့တိုးတော့ လူကွဲသွားကြတယ်။ မုဆိုးကြီးစိန်ဖြိုးနဲ့ ကိုဘပုက တစ်တွဲ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ကိုစိန်သောင်းက တစ်တွဲ။ ကျွန်တော်နဲ့ ကိုစိန်သောင်းက တောဝက်တစ်ကောင်စီ ပစ်အပြီး ၁၅ မိနစ်လောက်ကြာတော့ ကိုဘပုနဲ့ မုဆိုးကြီးစိန်ဖြိုးက ဝက်တောင်းကြီးတစ်ကောင်ကို ထမ်းပြီး ပြန်ရောက်လာကြတယ်။ ဒါပေမယ့် မုဆိုးကြီးစိန်ဖြိုးခြေထောက်မှာ သွေးတွေစီးကျနေတာတွေ့တော့ သူက ''ငါ့ကို ဝက်ပက်လိုက်တယ်'' တဲ့။ ဒါပေမယ့် သူက နည်းနည်းပါးပါးပါဆိုတော့ အားလုံး စိတ်အေးသွားတာပေါ့ဗျာ။ မုဆိုးကြီးက သတ္တိကောင်းတယ်။ အတွေ့အကြုံများတယ်ဆိုတော့ သူ့ဒဏ်ရာအတွက် စိတ်မပူကြဘူးပေါ့ဗျာ''

''ဒါပေမယ့် ဝက်ပက်ခံရတဲ့နေရာကို သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်တော့ မုဆိုးကြီးစိန်ဖြိုးရဲ့ မတော်ရာကို အပက်ခံလိုက်ရတာဖြစ်ပြီး ကပ်ပယ်အိတ်တစ်လုံး ပြုတ်သွားတယ်ဆိုတာ သိလိုက်ရတယ်။ ငိုရခက် ရယ်ရခက်ပေါ့ဗျာ။ မုဆိုးကြီးကတော့ ဘာမှမဖြစ်သလိုပဲ။ အေးအေးဆေးဆေးပဲ။ ရွာပြန်ရောက်မှ ရမ်းကုတစ်ယောက်က ချုပ်ပေးလို့ ပြန်ကောင်းသွားတယ်။ အဲဒီကစပြီး မုဆိုးကြီးစိန်ဖြိုးနာမည် ပျောက်ပြီး မုဆိုးကြီးစိန်တစ်လုံးလို့ နာမည်တွင်သွားတော့တာပဲ''

''စစ်တင့်ရေ ... မင်းအဖြစ်က စောဂျိမ်းပြောတဲ့ မုဆိုးကြီး စိန်တစ်လုံးလို ဖြစ်တော့မလို့ နည်းနည်းပဲ လိုပါတော့လား''

ထိုညက ကိုအောင်မောင်းတို့ တစ်ရွာလုံး မီးခိုတလူလူနှင့် ဖြစ်သည်။

စောဂျိမ်း၊ ကိုအောင်မောင်းနှင့် တောဝက်တိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲခဲ့သော ရွာသားများက ကိုအောင်မောင်းအိမ်တွင် ထိုညတစ်ညလုံး အောင်ပွဲဆင်လျှက်။

မိုးပြဲဒယ်ကြီးထဲတွင် လက်သီးဆုပ်ခန့်ရှိသော ဝက်သားတုံးကြီးများ။

ကွပ်ပျစ်တစ်လုံးပေါ်တွင် တချို့ထောင်လျှက်၊ တချို့လဲလျှက် ရှိနေသော ချက်အရက်ပုလင်းများ။

သီတံနှင့်သီကာ ကင်ထားသော ဝက်နံကင်များ။

မိုးထိန်ထိန်လင်းသည်အထိ တစ်ယောက်မျှ မနိုးကြသေး။ ။

မောင်မြင့်မား(ဘိုကလေး)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

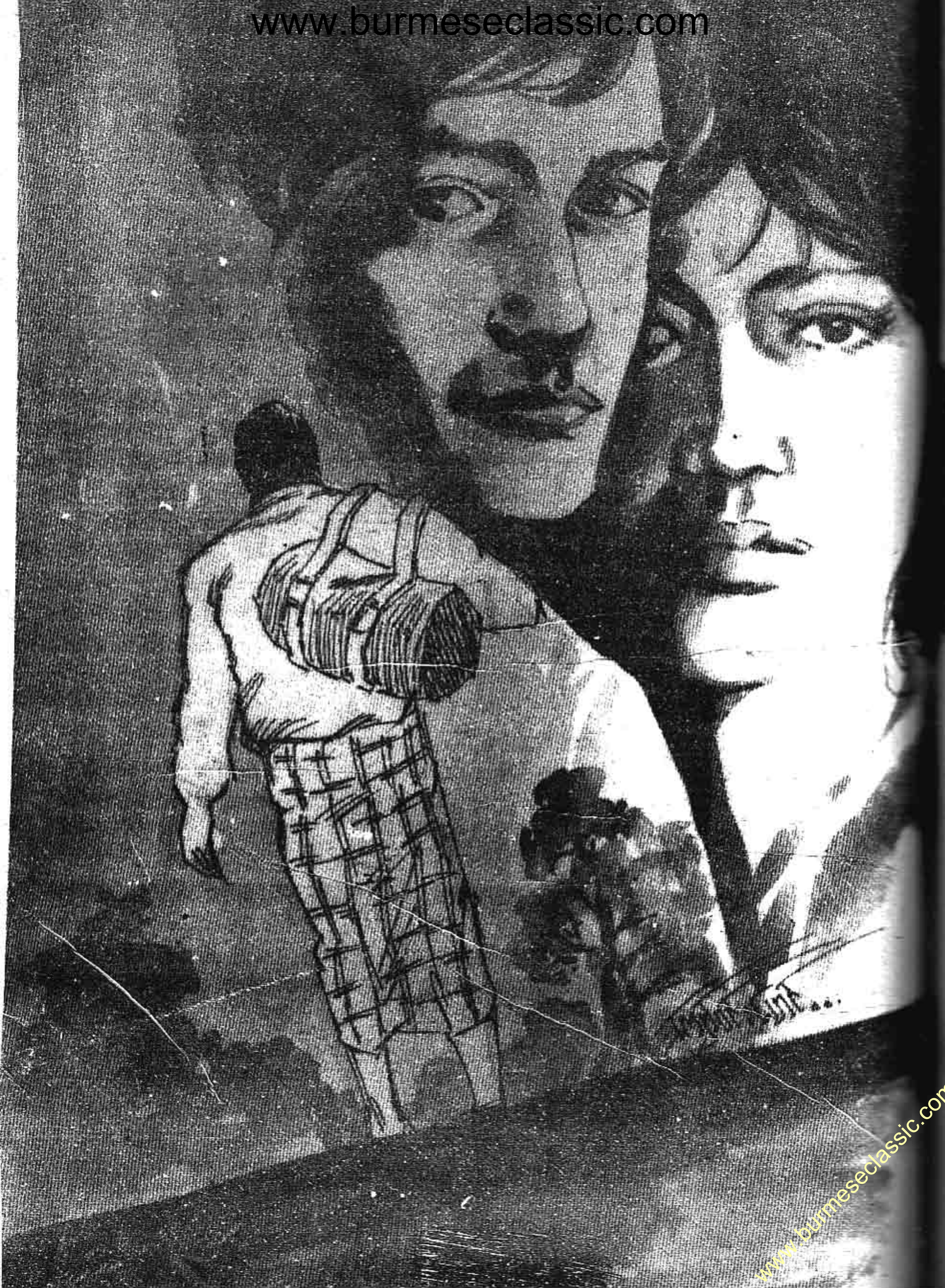

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလွမ်းသစ်ကိုင်းမှာနားတဲ့ အချစ်ငှက်

ဆုမွန်ဦး(ဟာသီဂါတ)

သူ့နာမည်က ထွန်းဝင်းလို့ခေါ်တယ်။

ထွန်းဝင်းလို့ဆိုလိုက်ရင် ကျုပ်တို့ "ငါးဘတ်အင်း" ရွာလေး တစ်ရွာလုံးက ကလေးလူကြီး မသိတဲ့သူမရှိကြဘူး။ ထွန်းဝင်းမှာ အမေမုဆိုးမကြီးရယ်၊ အပျိုအရွယ် ညီမလေးတစ်ယောက်ရယ် ရှိတယ်။ ညီမလေးက ကျောင်းနေတဲ့အရွယ်။ အမေက မုဆိုးမ။ လောက်လောက်လားလားဆိုလို့ ထွန်းဝင်းပဲရှိတာမို့ အမေနဲ့ ညီမလေး နှစ်ယောက်ရဲ့ တာဝန်ကို ထွန်းဝင်းက ယူရတယ်။

ထွန်းဝင်းကို တချို့က ဇွေစောင်း။ တချို့ တောင်ကြည့်မြောက်မြင် စတဲ့ နာမည်ပြောင်တွေ ခေါ်ကြသေးတယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုရင် ထွန်းဝင်းရဲ့မျက်လုံးနှစ်လုံးက ဇွေစောင်းနေတာရယ် အောက်ကိုကြည့်ပေမဲ့ မျက်စိဟာ အပေါ်လန်ပြီး ရောက်နေတာမို့ တောင်ကြည့်မြောက်မြင်ဆိုတဲ့ နာမည်တွင်ခဲ့ရတာ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်းဝင်း (၄)တန်းအရောက်မှ ကျောင်းကထွက်ခဲ့ရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ထွန်းဝင်းတို့အမေ ဒေါ်ငွေဇင်က ထွန်းဝင်း (၄)တန်းနှစ်မှာ ရေတိမ်နစ်မျက်စိ နှစ်ဖက်လုံးလုံးကွယ်ခဲ့ရလို့ပဲ။ အရင်အရင် တုန်းကတော့ ရွာထဲရပ်ထဲမှာရှိတဲ့ ကွမ်းခြံလေးတွေလိုက်ပြီး ကွမ်းခူးတန်ခူး၊ မိုးရာသီမှာ လယ်တွေလိုက် ကောက်စိုက်တန်စိုက်နဲ့ မိသားစုဟာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပေမဲ့ ခုတော့ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့လာတာကြောင့် လုံးဝမလုပ်မကိုင်နိုင်တော့ဘူး။ ဒီတော့ ထွန်းဝင်းကျောင်းကထွက် အမေနဲ့ညီမအတွက် ဘဝတာဝန်တွေ သူ့ပခုံးပေါ် ပြောင်းတင်ခဲ့ရတယ်။

ထွန်းဝင်းကို ရပ်ကွက်သူ ရပ်ကွက်သားတွေက ခင်ကြမင်ကြသလို ကလေးတွေကဆိုရင်ပိုပြီးခင်ကြတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ထွန်းဝင်းကျောင်းကထွက်တော့ မိသားစုအတွက် အလုပ်ဟူသမျှ မရှောင်တမ်းလုပ်တယ်။ မနက်ဘက်မှာ နိဗ္ဗာန်ရွာနဲ့ (၁၁)မိုင်ဝေးတဲ့ ဟင်္သာတမြို့ကို ရွာကားတွေနဲ့ နံနက်စောစောလိုက်သွားပြီး ရေခဲချောင်းလေးတွေသွားယူ ပြန်လာတော့ ရွှေသာလျောင်း၊ သံပရာကွင်း၊ ကံကြီးဒေါင့်၊ ရိုးတန်း၊ ဘူတာကွင်း၊ အညာတန်း စတဲ့ ရွာတွေကို လှည်းလေးနဲ့ လှည့်ပြီးရောင်း။

"ကလင် ‥ ကလင် ‥ ကလင်"

ဆိုတဲ့ ရေခဲချောင်းခေါင်းလောင်းသံလေး မကြားလိုက်နဲ့ ...

"ဟေး ..."ဆိုတဲ့ ကလေးတစ်ပြုံကြီးရဲ့အော်သံက ပေါ်လာပြီး ထွန်းဝင်းရဲ့ ရေခဲချောင်းလှည်းကလေးဆီကို ပြေးသွားကြတော့တယ်။ ပြီးတော့ သူတစ်ချောင်း၊ ငါတစ်ချောင်းနဲ့ လက်မလည်အောင် ကလေးတွေက ဈေးဆိုင်က တောင်လက်မခံတဲ့ အစုတ်နဲ့ အပြဲ တချို့ဆိုရင် တစ်ဆယ်တန်ပေးလို့ပေး၊ နှစ်ဆယ်တန်ပေးလို့ပေး။ ထွန်းဝင်းက ရေခဲချောင်းတစ်ချောင်းကို (၅၀)ကျပ်နဲ့ရောင်းပေမဲ့ သူတို့ပေးတာတွေက (၅၀)ကျပ်ဆိုတာ ခပ်ရှားရှား။ တချို့ဆိုရင် (၅၀)ကျပ်တန်အရွယ်လောက် စက္ကူကတ်ပြားလေးတွေညှပ်ပြီး လာဝယ်ကြတယ်။ နောက်ဆုံး ရေခဲချောင်းတွေသာ ကုန်သွားပေမဲ့ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့ ထွန်းဝင်းခမျာ အရင်းတောင် မရရှာဘူး။ သူ့မျက်စိကစွေတဲ့အပြင် ကောင်းကောင်းလည်း မမြင်ရတာမို့ ပိုက်ဆံလား၊ စက္ကူလား မခွဲခြားနိုင်ဘူး။

ကလေးတွေကတော့ သူတို့လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်လို့ရတာမို့ ထွန်းဝင်းဆီမှာ ရေခဲချောင်းဝယ်ရတာ ပျော်တာပေါ့။ ဒီကောင်သိပေမဲ့ ဒီမကိုက်တဲ့ အလုပ်ကို မရပ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် သူပြောနေကျ လက်သုံးစကားတစ်ခုက ကလေးတွေကို လှူတာလို့ပဲ သဘောထားတယ်။

□

ထွန်းဝင်းတစ်ယောက် နေ့ဘက်မှာ ရေခဲချောင်းကို ရွာထဲလှည့်လည်ရောင်းပြီး ညဘက်ရောက်ပြန်တော့ အအားမနေပြန်ဘူးလေ။ ကျုပ်တို့ ငါးဘတ်အင်းရွာလေးမှာ တောင်နဲ့မြောက်ဆိုပြီး ရှိတယ်။ ငါးဘတ်အင်းတောင်ရပ်ကွက်ရဲ့အစပ် ပုသိမ်-ဟင်္သာတ မီးရထားလမ်းဘေးမှာ ရပ်ကွက်လုံခြုံရေးကင်းလေးရှိပြီး၊ မြောက်ပိုင်းမှာတော့ ကိုချန်ထွန်းဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့အိမ်ရှေ့ ရွာလယ်သာသာမှာရှိတယ်။ အဲဒီကင်းတဲလေးမှာ ရပ်ကွက်လုံခြုံရေးအတွက် ညစဉ်ကင်းစောင့်ကြရတယ်။ ကင်းက တစ်အိမ်ကိုတစ်ယောက်ကျနဲ့ တစ်ညကို(၄)ယောက်နှုန်း အလှည့်ကျတယ်။

အစကနဦးမှာတော့ ကိုယ့်အိမ်အတွက် ကိုယ်စောင့်ကြပေမဲ့ လချီ နှစ်ချီ ကြာလာတော့ တစ်လတစ်ခါ၊ နှစ်... တစ်ခါ အလှည့်ကျလာတဲ့ လုံခြုံရေးကင်း... လေးကို ငှားစောင့်လာတယ်။ ဒီတော... ထွန်းဝင်းတစ်ယောက် အကွက်ဆိုက်... ပေါ့ ကိုယ်တိုင်လာမစောင့်နိုင်တဲ့ အိ... တွေအတွက် ကင်းငှားစောင့်မလာ... မေးရင်း တစ်ညကို ကင်းစောင့်ခ... (၁၀၀)ကျပ်နဲ့ စောင့်ပေးတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ...

တစ်လကို လေးငါးအိမ်လော... စောင့်လိုက်ရရင် ငွေလေးငါးရာဆို... မျိုးကို ထွန်းဝင်းတို့က မြိုးမြိုးမြက်မြက်... ရရော။ ဒါကို တချို့က အပြောင်အ... သဘောနဲ့ မင်းတို့ကင်းငှားသမားက မျ... စွေစောင်းနေတာမို့ သူကတော့ သူ... ဝက်ကို မြင်မှာမဟုတ်ဘူး။ သူ့နိုးက သူ... ဝင်တိုက်မှပဲ မြင်မယ် စသည် စသည်... ဖြင့် ပြောဆို ပြောင်လှောင်ကြတယ်...

ဒါပေမဲ့ ဘာတွေပဲပြောပြော ... ရှည်မှာ ကင်းငှားလိုက်သူဆိုလို့ ထွန်း... ပဲရှိတာမို့ ထွန်းဝင်းတစ်ယောက်... မှုပိုင်ဖြစ်လာတယ်။ ကင်းက တစ်အိ... တစ်လမှာ (၂)ခါလောက်ကျတယ်... က လက်ငင်းပေးစောင့်ကြပြီး တချို့... လရှင်းနဲ့စောင့်ကြတယ်။ ဘာပဲဖြ... ကင်းငှားတွေ တစ်စတစ်စ များလာ... ဒီကောင်ခမျာ သူ့အိမ်မှာ အိပ်ရတယ်... မရှိတော့ဘူး။ ဒါကြောင့် အိပ်ရ... တောင် အိမ်ပြန်မယူတော့ဘဲ မနက်... ရင် ကင်းတဲလေးအမိုးပေါ်မှာ တင်... ပြီးမှ ပြန်တော့တယ်။

ဒီကောင်က သီချင်းဆို... ကောင်းတယ်။ ညည ကင်းတဲလေး... ကင်းစောင့်ရင်း သီချင်းပေါင်းစုံကို... သံထားမျိုးစုံနဲ့ သီဆိုတယ်။ အဲ... တစ်ခါတစ်ခါများကျ ဆဒ္ဒန်ဆ... မေဓာဝီတို့ ပဒုမပေါင်တို့တို့... ဇာတ်တွေကို အဆိုအငို အခင်း...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

> "ပိသင်းက ထွန်းဝင်းလို
> အရူးအပေါ်တစ်ယောက်ကို
> ယူမတဲ့လား၊
> အလကားခိုင်းကောင်းလို့
> မြှောက်ပင့်ပြီး
> ညာခိုင်းနေတာ"

တွေနဲ့ လုပ်သေးတာ။

ထွန်းဝင်းတစ်ယောက် ဒီလိုခင်းကျင်းလို့ ပတ်ဝန်းကျင်အနီးအပါး အိမ်တွေက နားငြီးတယ်လို့ ပြောကြမယ်ထင်သလား၊ ဝေးသေး။ ထွန်းဝင်းကင်းရက်မရှိတဲ့ နေ့တွေဆိုရင် သူတို့ခမျာ ပျင်းတောင်ပျင်းနေကြတာ။ တကယ်ဆိုတော့ ညတစ်ညရဲ့ လုံခြုံမှုတွေကို ကင်းစောင့်ပေးရင်း လူတွေရဲ့ ဘဝအမောတွေကိုလည်း တဒင်္ဂပြေပျောက်နိုင်အောင် ဖျော်ဖြေပေးနေရတာ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဘဝကတော့ မလုံခြုံဘူး။ ကြည်နူးသာယာမှုဆိုတာလည်း မရှိဘူးဆိုတာ ထွန်းဝင်းတစ်ယောက် တစ်ခါမှ စဉ်းစားတွေးတောမိပုံ မပေါ်ဘူး။

□

ထွန်းဝင်းက အဆိုအပြောတင်ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး၊ အတီးအမှုတ်လည်း ကောင်းတယ်။ ကျုပ်တို့ ငါးဘတ်အင်းမြောက်ရွာလေးမှာ ဝတ်လုည့်အသင်းရှိတယ်။ နှစ်စဉ် ဝါတွင်းကာလ (၃)လပတ်လုံး အဖိတ်နေ့ရောက်တိုင်း မှန်မှန် မပျက်မကွက် ရွာနီးချုပ်စပ်ရွာလေးတွေဆီကို လှည့်လည်အလှူခံရင်း ထွက်ကြတယ်။

အဲဒီအခါမှာ အတီးအမှုတ် ဆိုင်းဝိုင်းလေးတွေပါ ပါတာ။ အဲဒီဆိုင်းဝိုင်းလေးမှာ ဘူတာကွင်းက ဖိုးကျူးက မောင်းဝိုင်းတီးပြီး၊ ငါးဘတ်အင်းရွာသားကိုငယ်က ပတ်မခွန်ကြီးကို တီးတယ်။ နဲ့ကိုတော့ ရွာသစ်ကုန်းရွာသား ထွန်းမောင်ဆိုတာက မှုတ်ပြီး လင်းကွင်းတို့ ဝါးတို့ကိုတော့ ရွာထဲကကာလသား လူပျိုတစ်သိုက်က တီးကြခတ်ကြတာပေါ့။ တစ်ခါတစ်ရံ မောင်းဝိုင်းတီးတဲ့ ကိုဖိုးကျူး မအားလပ်တဲ့အခါမျိုးမှာ ထွန်းဝင်းက ဝင်တီးရတယ်။ သူက မောင်းဝိုင်းကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်တီးနိုင်တာမဟုတ်ပေမဲ့ အလှူခံဆိုင်းလောက်တော့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် တီးတတ်နေပြီ။ ဒါကလည်း ဖိုးကျူးရဲ့ကျေးဇူးလို့ပဲ ပြောရမှာပေါ့။ အရပ်လူကြီးတွေဖြစ်တဲ့ ကိုတူးတို့ ကိုဟန်တင်တို့က ထွန်းဝင်းရဲ့ အနုပညာစိတ်ဓာတ်လေးကို သိထားလို့ ဖိုးကျူးနဲ့ အလုပ်အားတဲ့အချိန်တွေမှာ သင်ခိုင်းထားရတာ။ အဲသလို ရပ်ကွက်ဆိုင်းဝိုင်းလေးရှိတော့ အလှူခံထွက်တဲ့အခါမျိုးတို့ ငါးဘတ်အင်းမြောက်ရွာလယ် ဝတ်ကျောင်းလေးမှာ နှစ်စဉ်ကျင်းပတဲ့ ဦးရှင်ကြီး ကန်တော့ပွဲတို့အတွက် အခြားသပ်သပ်ဝလပ် ဆိုင်းငှားရတာမျိုး မရှိတော့ဘူး။

ကိုယ့်အရပ် ကိုယ်ဆိုင်း။ ကိုင်း . . ကွက်ဈေး ဒေါင့်ဈေး ဟန်ကိုကျလို့၊ အဖိတ်နေ့၊ အလှူခံထွက်တဲ့နေ့တွေဆိုရင် ရွာလယ်ပိုင်းက ကိုတူး၊ မလေးတင်တို့ အိမ်လေးမှာ နံနက်(၄)နာရီ၊ (၅)နာရီလောက်ကတည်းက မောင်းကြီးကို တဒူဒူထုပြီး လူစုရတယ်။ အဲဒီမနက်မှာတော့ ကိုတူး၊ မလေးတင်တို့အိမ်က ကောက်ညှင်းပေါင်းနဲ့ အလှူခံထွက်တဲ့သူတွေကို ကျွေးခံတယ်။

ရပ်မိရပ်ဖ လူကြီးတွေဖြစ်ကြတဲ့ ကိုကျောက်ခဲ၊ ကိုဖိုးသန်း၊ ကိုခင်မောင်၊ ကိုငြိမ်း၊ ကိုဟန်တင် စတဲ့ စတဲ့ လူကြီးတွေက မောင်းထောင်ချိုင့်တွေ ကိုယ်စီနဲ့ ရှေ့ဆုံးကနေ တန်းစီပြီး ဆုပေးသူပေး၊ ဆွမ်းဆန်ကောင်း ထမ်းသူကထမ်း၊ ဆိုင်းဝိုင်းမှာ ရှံသူကရှံနဲ့ အလှူခံဝတ်အသင်းလေးဟာ အလွန်ကို ကြည်နူးစရာကောင်းတယ်။ အဲ . . . ညနေ(၆)နာရီသာသာလည်းရောက်ရော ရွာလေးထဲကို ပြန်လာရင်း ရလာတဲ့ငွေတို့၊ ဆွမ်းဆန်စိမ်းတို့ကို စာရင်းလုပ်၊ နောက်တစ်နေ့နံနက်မှာ ဝတ်ကျောင်းလေးမှာ သီလယူရင်း ပျော်ပျော်ပါးပါး လှူဒါန်းကုသိုလ်ယူကြတယ်။

ဝတ်ကျောင်းလေးမှာက ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးရယ်လို့ မရှိဘူး။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့အရပ် ဂေါကေန်ဖြစ်တဲ့ ဗောဓိဆရာတော်က သူ့အပါအဝင် ကန်ကြီးဒေါင့်ကျောင်း၊ ကြို့ကုန်းကျောင်း၊ နိဗ္ဗာန်တိုက်ကျောင်း စတဲ့ စတဲ့ ကျောင်းတွေက ဆရာတော်တွေကို ဝါတွင်းအလှည့်ကျ သီလပေးဖို့ စီစဉ်ပေးတယ်။

အင်း . . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါးဘတ်အင်းရွာသားတွေကိုကြည့်ရင်း အလှူရေစက် လက်နဲ့မကွာဆိုသလို လူတွေကသာ မချမ်းသာမကြွယ်ဝကြပေမဲ့ စေတနာသဒ္ဓါတရားကတော့ အပြည့်ပဲလေ . . .။

□

ဒီလိုနဲ့ ထွန်းဝင်းတစ်ယောက် နေ့ဘက်မှာ ရေခဲချောင်းရောင်းတဲ့အလုပ်ကို မကိုက်လို့လား၊ အရင်းပဲ မရှိတော့လို့လား မသိ၊ မရောင်းတော့ဘဲ ခုတလော ရေထမ်းရောင်းရင်း သွားလာနေတာကို တွေ့ရပြန်တယ်။ အထူးသဖြင့်တော့ နိဗ္ဗာန်ဈေးလေးထဲကို ထမ်းပို့ရတာ အများဆုံးပဲ၊ ဘာပြုလို့လဲဆိုရင် ဈေးသူဈေးသားဆိုတာကလည်း သိတယ်မဟုတ်လား။ ငွေကြေးစတွေရွှင်ကြတော့ ငါးဆယ်တစ်ရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုတာ မမြင်ကြဘူး။

သူကတစ်ထမ်း၊ ငါကတစ်ထမ်းနဲ့ နိဗ္ဗာန်ဈေးထဲက ငါးသည်မတွေက အဆိုးဆုံး။ သူတို့ရဲ့ ငါးတွေ ဖားတွေကို ဆေးဖို့ကြောဖို့ မှာကြတာ။ ဒီတော့ ထွန်းဝင်းတစ်ယောက် ရေခဲချောင်းရောင်းတာ ထက်တောင် တွက်ခြေကိုင်သေး။ အင်း၊ ဒါပေမဲ့ ညစ်ညစ် ကင်းငှားစောင့်တဲ့ အလုပ်ကိုတော့ လုပ်မြဲလုပ်ဆဲ။ ရေထမ်းရောင်းတဲ့အလုပ်ကိုလည်း ပြောင်းလိုက်ရော ထွန်းဝင်းရဲ့ဘဝက တစ်ဆစ်ချိုး ပြောင်းလဲခဲ့ရတယ်လို့ ဆိုရမလားပဲ။

သူရေထမ်းပို့နေတဲ့ အပျိုကြီး မသင်းသင်းဆိုတာနဲ့ ဘာလိုလိုညာလိုလို ကြားနေရတယ်။ အစက ရှာရသမျှ ငွေလေးကြေးလေးတွေကို အမေနဲ့ ညီမကို တစ်ပြားမချန် အပ်ခဲ့ပေမဲ့ ခုတော့ အိမ်စရိတ် လုံလောက်ရုံသာပေးပြီး အပိုအလျှံလေးတွေကိုတော့ အပျိုကြီး မသင်းသင်းကို အပ်ထားဆိုပဲ။ မသင်းသင်းကလည်း အဖေ၊ အမေတွေဆုံးပြီး မွေးချင်းပေါက်ဖော်ဆိုတာ မန္တလေးမြို့မှာ အစ်မတစ်ယောက်ပဲ ရှိတာကဲ့။ ဒီတော့လည်း အားကိုးအားထားဆိုတော့ ရှာချင်လည်း ရှာမှာပေါ့လေ။

အစကတော့ အပျိုကြီးမသင်းကို ရေထမ်းပို့ရင်းကနေ အိမ်မှာလိုအပ်တဲ့ အလုပ်အကိုင်တွေ လုပ်ကိုင်ပေး၊ သံယောဇဉ်ဆိုတာ အဲဒီကစတင်လို့၊ ခုတော့လည်း လူပြောသူပြော တော်တော်များများလာတဲ့အထိ တရင်းတနှီး နေထိုင်လာကြလို့လေ။

တချို့က ကွယ်ရာမှာ ပြောဆိုကြတာက …

“မိသင်းက ထွန်းဝင်းလို အရွယ်ပေါတစ်ယောက်ကို ယူမတဲ့လား၊ အလကားနိုင်းကောင်းလို့ မြှောက်ပင့်ပြီး ညာခိုင်းနေတာ …”

လို့ဆိုကြတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် … ထွန်းဝင်းတစ်ယောက်ကတော့ မသင်းတစ်ခွန်းမပြောလိုက်ရဘူး နွားပြာကြီးအောက်သွားမရှိဆိုသလို သွားတဖြီးဖြီးနဲ့။ မသင်းက တစ်ခါတစ်ခါကျ သူ့အစ်မရှိတဲ့ မန္တလေးကို ဈေးရောင်းဖို့သွားရင်း တစ်လကိုးသီတင်းဆိုသလို ကြာတတ်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဒီကောင်ထွန်းဝင်းလား … တိုက်ထားတဲ့ ကြက်နာကြီးလို လည်ကြီးလိမ်ပြီး လွမ်းနာကျနေတော့တာ။ ညဘက် ကင်းတဲ့လေးမှာလည်း ကင်းစောင့်ကြရင်း၊ သူ့အပေါင်းအသင်းတွေက အပျော်အပြက်သဘောမျိုးနဲ့ …

“ဟေ့ကောင် … ထွန်းဝင်း၊ မင်း မသင်းကြီးနဲ့ ဘယ်လိုလဲကွ”

လို့ မေးတဲ့အခါတိုင်းလည်း ဒီကောင်က …

“တို့က မောင်နှမတွေလိုခင်တာပါကွာ …”

ဆိုတဲ့ အဖြေကိုပဲ လေးလေးတွဲ့တွဲ့နဲ့ပေးရင်း ပြောဆိုလာတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဒီကောင် ခုတလော အချစ်ရောဂါရနေတယ်ဆိုတာ လူတိုင်းက ရိပ်စားမိကြတယ်၊ တမှိုင်မှိုင် တတွေတွေနဲ့ အရင်ကလိုမရွှင်ဘူး။ သီချင်းတောင် မဆိုနိုင်တော့ဘူး …။

အင်း … ဒီလိုနဲ့ …

မန္တလေးကို ကုန်ရောင်းသွားတဲ့ မသင်းတစ်ယောက် ဒီတစ်ခေါက် လေးငါးခြောက်လဆိုသလို ကြာသွားတယ်။ အဲဒီရက်တွေမှာ ထွန်းဝင်းတစ်ယောက် နေ့စဉ်လုပ်ကိုင်နေကျ အလုပ်တွေကို ဖြောင့်ဖြောင့်မလုပ်နိုင်ဘူး။ လမ်းဆုံမှာရှိတဲ့ ကားဂိတ်လေးကို သွားမျှော်လိုက်၊ မီးရထားဘူတာရုံကို သွားလိုက်နဲ့ တစ်နေကုန်သွားလို့ မသင်းတစ်ယောက် ရောက်မလာတော့ သက်ပြင်းမောကြီးတွေ အခါခါချချနေတာကို တွေ့ရတယ်။

ခြောက်လနီးပါးကြာသွားတဲ့ ရက်
တစ်ရက်မှာ မသင်းတစ်ယောက် ရွာ
ပြန်လာတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတစ်ယော
တည်းတော့ မဟုတ်ဘူး။ သူ့နောက်မှ
အရပ်ရှည်ရှည်၊ အသားဖြူဖြူ ပိန်ပိန်
ပါးနဲ့ လူတစ်ယောက်ပါလာတာ တွေ့
တယ်။ အဲဒီလူကတော့ မသင်းယူလိုက်
တဲ့ ယောကျ်ားတဲ့လေ …။

အဲဒီနေ့ကစပြီး ထွန်းဝင်းတစ်
ယောက် ငါးဘတ်အင်းရွာလေးထဲမှာ
ထမ်းမရောင်းတော့သလို၊ ညဘက်
ဘက်တွေမှာလည်း နှစ်ချီ၊ လချီ
သက်လုံး စောင့်လာတဲ့ ကင်းစော
အလုပ်ကို မလုပ်တော့ဘူး။ ရွာတော
ပိုင်းက ဖိုးထွန်းပြောပြတော့ ဝေလီ
လင်း နံနက်ခင်းတစ်ရက်မှာ နိဗ္ဗာန်ဘူ
လေးကို ကုန်ထမ်းဖို့အသွား ထွန်းဝင်
ဘူတာမှာ ဆုံသတဲ့။ သူ့လွယ်အိတ်
ထဲမှာလည်း အကျႌ၊ပုဆိုး အပိုတ
လောက်သာပါရင်း –

“ကျွန်တော် ဒီရွာမှာ နေချင်စိ
မရှိတော့ဘူး အစ်ကိုရာ …။ ဒီရွာ
ဆက်ပြီးနေရင် မမမသင်းရဲ့ ပုံရိပ်
သူ့ကိုချစ်တဲ့ စိတ်တွေက ဘယ်
ပျောက်လို့ရမှာမဟုတ်တော့ဘူး။
ကြောင့် သူနဲ့ဝေးတဲ့ အရပ်ဒေသတ
အပြီးတိုင် ကျွန်တော်သွားတော့မယ်

… တဲ့။

အဲဒီကာလကတည်းကနေ
ထွန်းဝင်းတစ်ယောက် ငါးဘတ်အ
လေးထဲကနေ ပျောက်သွားလိုက်
ကနေ့အထိ တစ်ခါမှမတွေ့ရတော

ဆုမွန်ဦး(ဟသ

www.burmeseclassic.com

ဘောလီဝုဒ်တွင် ရုပ်ရှင်မင်းသမီးဖြစ်ရန် ကြိုးစားနေသော ကိုယ်ဟန်ပြမယ်၏ ဘဝနိဂုံး

■ ဦးဦးသိန်း

ပါကစ္စတန်ရဲတို့သည် စင်ကာပူတွင် နေထိုင်သော ကိုယ်ဟန်ပြမယ် ဗီမီနာချောင်ဒရီ အသတ်ခံရမှုတွင် တာဝန်ရှိသည့် ဒုတိယလူတစ်ယောက်ကို အပူတပြင်းရှာဖွေနေကြ၏။

ရဲတို့ရှာဖွေနေသူမှာ ဗီမီနာချောင်ဒရီ(၂၇ နှစ်) အသတ် ခံရသည့်နေ့၌ မော်တော်ကားတစ်စီးထဲ၌ အိုးအိမ်ခြံမြေ ပွဲစား မှုအက်ဒ်ဝါကွာနှင့်အတူ ချောင်ဒရီအပါအဝင် မော်တော်ကားတစ်စီးတဲ အတူတူစီးသွားသူ ဖြစ်၏။

သူတို့သုံးယောက်သည် ဗီမီနာချောင်ဒရီ ဝယ်မည့်ခြံကို ပွဲစားဝါကွာက လိုက်ပြရန် သွားကြခြင်းဖြစ်ပြီး၊ မစ္စစ်ချောင်ဒရီသည် မြေဝယ်ရန် ပါကစ္စတန် ရူပီးသုံးသန်းတန် ရွှေများကို ကြိုတင်ပေးထားခဲ့၏။

ပါကစ္စတန်ရဲတို့သည် ၂၀၁၃၊ အောက်တိုဘာလ ၁၄ ရက်တွင် ချောင်ဒရီ၏ အလောင်းကို အစ္စလာမာဘတ်မြို့ တစ်နေရာရှိ ရေမြောင်းထဲ၌ တွေ့ခဲ့ရ၏။

ရဲတို့သည် လူသတ်တရားခံကို ရှာဖွေရာ ပွဲစား ဝါကွာကို ခြေရာခံမိပြီး၊ ဝါကွာကို စစ်ဆေးသောအခါ ချောင်ဒရီကို သတ်ခဲ့ကြောင်း ဝန်ခံလိုက်ပြီး အခြားသူတစ်ယောက်လည်း ပါဝင်သည်ကို အစစ်ခံသောကြောင့် ရဲတို့သည် ဒုတိယ လူသတ်သမားကို လိုက်လံရှာဖွေနေကြခြင်း ဖြစ်၏။

"ကျွန်တော်တို့ နှစ်နာရီလောက် ကားကို မောင်းသွားကြတယ်။ မြို့စွန်တစ်နေရာ လူပြတ်တဲ့နေရာကိုရောက်တော့ ကားနောက်ခန်းက လိုက်လာတဲ့ ဒုတိယလူက ချောင်ဒရီကို နောက်ကနေ ကြိုးနဲ့ လည်ပင်းကို ရစ်ပတ်ပြီး ညှစ်သတ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ရှေ့ကို ကီလိုမီတာ အနည်းငယ်လောက် မောင်းသွားပြီး လမ်းနံဘေး ရေမြောင်းထဲမှာ အလောင်းကို ပစ်ချထားခဲ့တယ်"ဟု ပွဲစားက အစစ်ခံ၏။

ရဲတို့သည် ချောင်ဒရီနှင့် ဝါကွာတို့ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်မှု၊ ဝါကွာ၏ ဖုန်းစွတ်ခ်၌ ချောင်ဒရီ၏ ဓာတ်ပုံကို တွေ့ခဲ့ရမှ ဝါကွာကို ဦးစွာခြေရာခံမိခြင်း ဖြစ်၏။

မစ္စစ်ချောင်ဒရီသည် စင်ကာပူ၌ နေသူဖြစ်ပြီး အစ္စလာမာဘတ်၌ မြေဝယ်ရန် ပွဲစားဝါကွာနှင့် ဆက်သွယ်ကာ မြေဝယ်ရန် သူမ ရွှေလက်ဝတ်ရတနာများကို ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ချောင်ဒရီ၏မိခင်သည် သူမသမီး ပျောက်ဆုံးနေကြောင်း သိသိချင်း ရဲတို့ထံ တိုင်ချက်ဖွင့်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

မစ္စစ်ချောင်ဒရီသည် လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ကျော်ခန့်က ခင်ပွန်း၊ ကလေးနှစ်ယောက်နှင့်အတူ ပါကစ္စတန်မှ စင်ကာပူသို့ပြောင်းရွှေ့သွားပြီး မော်ဒယ်ကိုယ်ဟန်ပြမယ်အလုပ်ကိုလုပ်၏။

အိမ်ထောင်ရေးအဆင်မပြေသောကြောင့် သူမသည် စင်ကာပူတွင် ခင်ပွန်းနှင့် ကွာရှင်းထားရာ ကွာရှင်းပြီး သိပ်မကြာမီ သူမသည် ပါကစ္စတန်သို့ ပြန်လာစဉ် ယခုကဲ့သို့ အသတ်ခံလိုက်ရခြင်းဖြစ်၏။ မစ္စစ်ချောင်ဒရီသည် ဘောလီဝုဒ်တွင် ရုပ်ရှင်မင်းသမီးဖြစ်ရေးကိုလည်း အလွန်စိတ်အားထက်သန်သူ ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

ပါကစ္စတန်သတင်းမီဒီယာအချို့၏ ရေးသားချက်တွင် မစ္စစ်ချောင်ဒရီသည် ပွဲစားဝါကွာထံမှ သူမ၏ ငွေများကို ပြန်တောင်းကြောင်း၊ ဝါကွာက ချောင်ဒရီအား ပါကစ္စတန်တွင် ကိုယ်ဟန်ပြမယ်လုပ်ငန်းအတွက် သူဆောင်ရွက်ပေးမည်ဟု နှစ်သိမ့်ထားမှုရှိကြောင်းဖြင့်လည်း သတင်းရေးသားထားကြ၏။

ဦးဦးသိန်း

T.S.T, 18.10.2013

www.burmeseclassic.com

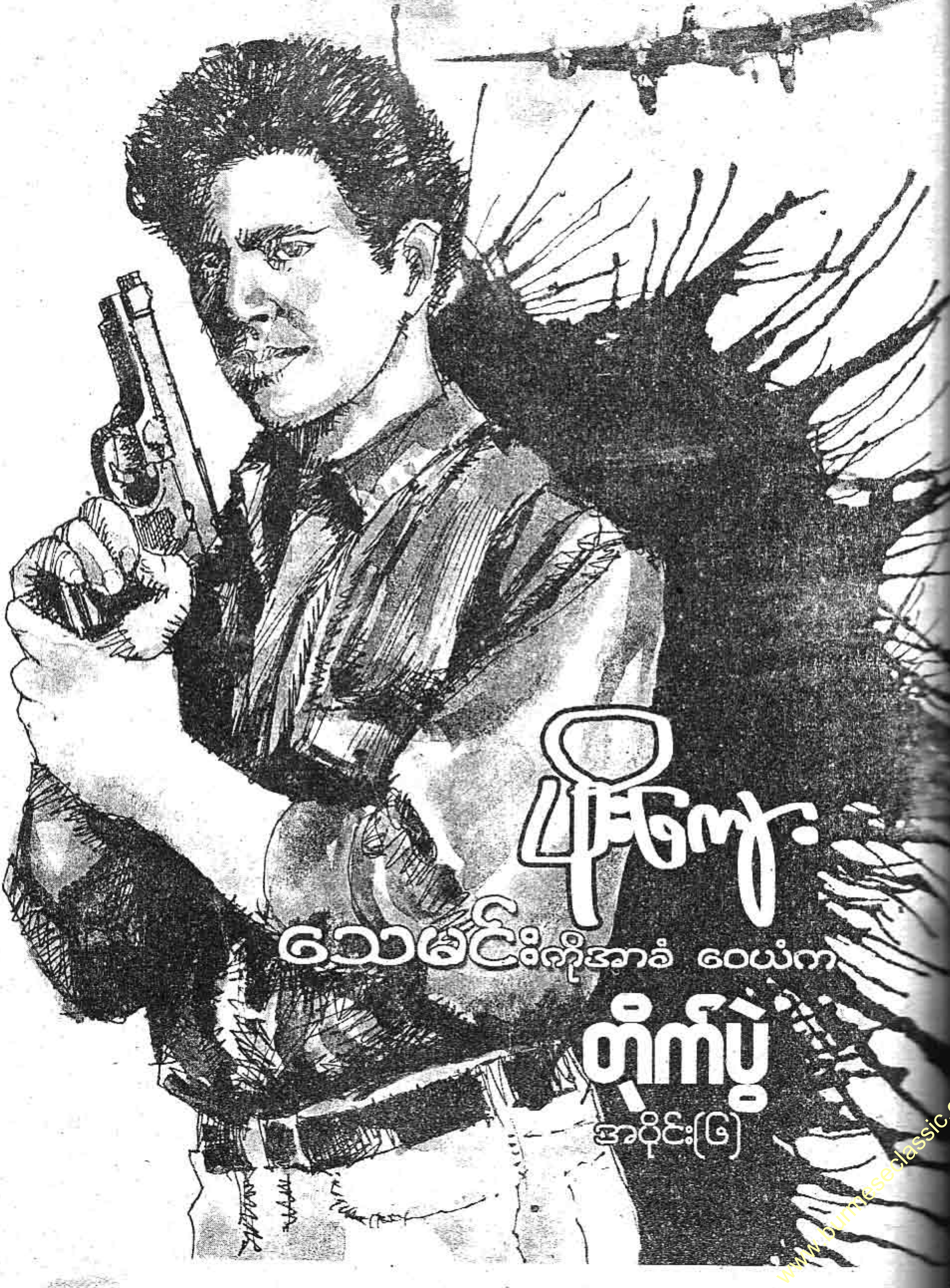

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

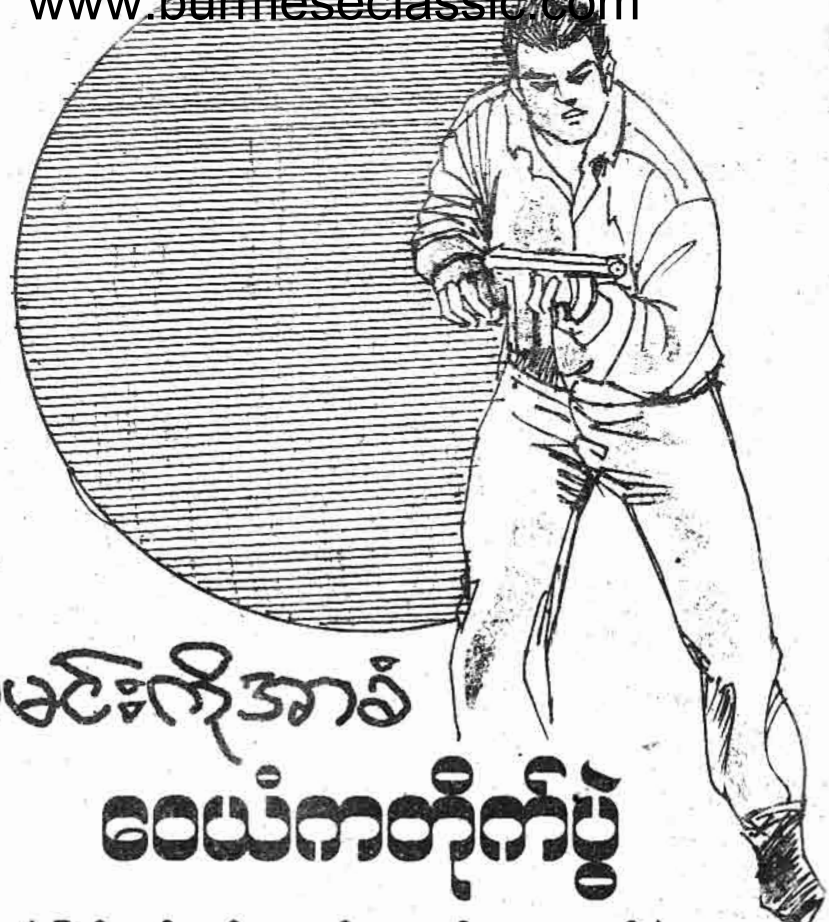

သေမင်းကိုအာခံ ဝေဟင်ကတိုက်ပွဲ

(ဖြစ်ရပ်မှန်အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်)

ဗိုးကျော့

(ယခင်လမှအဆက်)

ဗိုလ်ကျော်အေးသည် သဲသောင်ပြင် တစ်ခုဆီသို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ဆင်းချလာနေသော လေယာဉ်ကို သတိထားကြည့်မိသည်။ အခြေအနေကား ပြောင်းမသွား။ လေယာဉ်ပိုင်းလော့ကြီး နှစ်ယောက်မှာလည်း သူတို့သည် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ဗိုလ်ကျော်အေးတို့ လက်ထဲက မလွတ်နိုင်ဆိုသည်ကို သိသွားကြသဖြင့် သူတို့အန္တရာယ်အတွက် အမှန်တကယ် လေယာဉ်ဆင်းနိုင်သော သဲသောင်ပြင်ကို နိမ့်နိမ့်လေးပျံ၍ ဖိုက်ရှာနေကြသည်။

ဗိုလ်ကျော်အေးတို့ အထူးစိုးရိမ်နေကြသည်မှာ ယခုလိုနိမ့်နိမ့်ပျံပြီး ဆင်းကွင်းရှာနေကြစဉ် အောက်မှ သေနတ်နှင့် လေယာဉ်ကို လှမ်းပစ်လိုက်မှာသာ ရင်ထိတ်နေရသည်။ ထိုသို့သာဖြစ်ချေက သူတို့၏ အသက်စွန့်ကြိုးစားလာကြမှုမှာ သူတို့သာမဟုတ်။ ခိုင်းရာနေ၊ စေရာသွား လေယာဉ်အမှုထမ်းများနှင့် ခရီးသည်များ အားလုံး အသက်ဆုံးရှုံးကြရပေမည်။

ဗိုလ်ကျော်အေးမှာ ဤသည်တို့ကိုတွေးကာ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်နေသော်လည်း သူကလည်း နေရာမှန်ကို မပြနိုင်ရာ ဆင်းကိုဆင်းကြရတော့မည်။ သူနှင့် ဗိုလ်မောင်မောင်ဇေတို့ သတ်မှတ်ထားကြသော နေရာကို ထပ်ရှာခိုင်းလျှင် ဓာတ်ဆီကုန်သွားပြီး လေယာဉ်ကြီး ကောင်းကင်ပေါ်က ထိုးကျပေါက်ကွဲသွားမှာကိုလည်း တွေးပြီး တစ်ချက်တစ်ချက်တွင် ပိုင်းလော့ကြီး နှစ်ယောက်နှင့် ဒါကိုတာ လေယာဉ်ကြီးပါ သတိမရ။ သူတို့ လက်ရှိလှုပ်ရှားနေကြသည်ကိုပင် မေ့ချင်သလို ဖြစ်ဖြစ်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

အင်္ဂလိပ်ကြီးသည် လေယာဉ်ကို အရှိန်နှေး၍ နိမ့်နိမ့်လေးဝဲပျံကာ ပထမ သောင်ပြင်တစ်ကွက်ကိုတွေ့၍ ဆင်းကြည့်သည်။ လေယာဉ်ဘီးများကို သောင်ပြင်ပေါ် ချလိုက်ရာ ကိုက် ၅၀ ခန့် သောင်ပြင်တွင် လိမ့်သွားပြီး လေယာဉ်ဘီးသည် သောင်ပြင်နှင့် ပွတ်တိုက်ကာ ပြန်တက်လာသည်။

"ဒီနေရာတော့ ဆင်းလို့မရဘူး။ အန္တရာယ်ရှိတယ်။ မြေကြီးက တစ်ခြမ်းစောင်းနေလို့ လေယာဉ်ဘီးတစ်ဖက်ပဲ မြေကြီးနဲ့ထိတယ်။ တစ်ဖက်က မထိဘူး။ ဆင်းမရဘူး"

အင်္ဂလိပ်ကြီးသည် ဗိုလ်ကျော်အေးကို တစ်ချက်ငဲ့ကြည့်၍ ပြော၏။ လေယာဉ်လည်း လေထဲပျံဝဲတက်လာသည်။

"ဒီနေရာ မရသေးရင် နောက်တစ်နေရာမှာ ဆင်းဗျာ။ သဲသောင်နေရာတွေ ဒီကမ်းရိုးတန်းမှာ အများကြီးပါ"

အင်္ဂလိပ်ကြီးအသံကြားတော့မှ သတိပြန်ဝင်လာပြီး ကမန်းကတန်း ပြန်ပြောလိုက်ရသည်။

"ခင်ဗျားလက်ထဲက လက်ပစ်ဗုံးကြီးကိုလည်း ကောင်းကောင်းသတိထားပါဗျ။ ပင်ရှာပြီး ပြန်တပ်ထားပါ။ ခြောက်လုံးပြူးကိုလည်း မောင်းပြန်ချထား။ လေယာဉ်ကို ခက်ခက်ခဲခဲ ဆင်းကြရမှာ။ မတော် လေယာဉ်တိမ်းစောင်းသွားလို့ ခင်ဗျားလဲကျသွားရင် အားလုံး သေကုန်လိမ့်မယ်။ စိတ်ချပါ။ ကျွန်တော်တို့ ခု ခင်ဗျားလက်ထဲမှာပဲ။ လေယာဉ်ပျံလည်း ဆင်းနိုင်တဲ့နေရာကို ရှာပြီးဆင်းဖို့ လုပ်နေပါပြီ။ ခင်ဗျားလက်ပစ်ဗုံးကြီးကို ပြန်သိမ်းထားစမ်းပါ။ ကမ်းရိုးတန်းလေက အနိမ့်ပိုင်းမှာ ပိုကြမ်းတယ်။ လေယာဉ်မငြိမ်တာ တွေ့တယ်မှုတ်လား"

လေယာဉ်အဆင်းအတက်လုပ်တိုင်း ပိုင်းလော့နှစ်ယောက်က စိုးရိမ်တကြီး ပြောလာကြသည်။

"မပူပါနဲ့။ ကျွန်တော်လည်း မကျအောင် အမြဲသတိရှိနေပါတယ်။ အောက်ကိုရောက်အောင်သာ ကြိုးစားဆင်းကြဗျာ"

ဗိုလ်ကျော်အေးကမူ လက်နှစ်ဖက်ရှိ ဘယ်လက်နက်ကိုမှ ပြန်မသိမ်းဘဲ ပြန်ပြောလိုက်၏။

"ခရီးသည်များကို ခါးပတ်ပတ်ထားကြလို့ ပြောပေးထားပါ"

"ဟုတ်ကဲ့၊ စိတ်ချ . . ပြောပေးပါ့မယ်"

မြန်မာပိုင်းလော့က ခရီးသည်များ ခါးပတ်ပတ်ထားကြရန် သတိပေးသဖြင့် စက်ခန်းထဲက ထွက်လာကာ–

"ခရီးသည်များအားလုံး ထိုင်ခုံခါးပတ်တွေ ကိုယ်စီပတ်ထားကြပါ။ ဆင်းမယ့်နေရာက အနည်းနဲ့အများ အတိမ်းအစောင်း ရှိနိုင်ပါတယ် . . . ။ ဒီတော့ ခါးပတ်ပတ်ထားရင် အကောင်းဆုံးပါပဲ။ စိုးရိမ်စရာတော့ ဘာမှမရှိပါဘူး။ မကြောက်ကြပါနဲ့"

ဟု ခရီးသည်များကို ပြောထားခဲ့ပြီး စက်ခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာ၏။

အတန်ကြာ လှည့်လည်ပျံသန်းပြီး နေရာတစ်ခုကို တွေ့သဖြင့် ဆင်းရန် ကြိုးစားကြပြန်သည်။ စက်ရှိန်သတ်ကာ ဖြည်းဖြည်းချင်း အရှိန်လျှော့၍ သောင်ပြင်ပေါ်ကို တစ်ပတ်လှည့် ဝဲပျံပြီး လေယာဉ်ကို ဦးငိုက်ကာ သောင်ပြင်ကို အလျားအတိုင်း ပထမ အကြိမ် ရှပ်၍ဆင်းကြည့်လိုက်သ[...]

လေယာဉ်ဘီးများသည် သောင်ပြ[...] ကိုက် ၁၀၀ ခန့် ပွတ်တိုက်ထိမိ[...] ၏။ ယင်းနောက် လေယာဉ်ကို [...] ဦးမော့ကာ လေထဲပျံတက်လာ[...] သည်။

"ဒီနေရာ ကောင်းတယ်။ [...] လို့ရမယ်။ မြေညီတယ်၊ ဘီးတွေ[...] အားလုံး မြေကြီးကိုထိတယ်။ [...] ရာပဲ ဆင်းပေးမယ်။ ခင်ဗျား [...] သဘောတူလား"

ပိုင်းလော့ နှစ်ယောက်လုံး[...] အားရရွှင်လန်းသော မျက်နှာနှင့် [...] ရယ်ပြီး ဗိုလ်ကျော်အေးကို လှည့်[...] ၍ မေးကြသည်။

ပိုင်းလော့နှစ်ယောက်စ[...] မျက်နှာက အမှန်တကယ် မည်[...] အန္တရာယ်မရှိဘဲ လေယာဉ်ဆ[...] ကြောင်း ပြောလာပြီမို့ ဗိုလ်ကျော်[...] က ခေါင်းညိတ်လျက် –

"ရမယ်ဆို ဆင်းသာဆ[...] ကောင်းပါတယ်၊ သဘောတူပါတ[...]"

ဟုသာ ပြောလိုက်ရတော့[...]

သို့နှင့် နောက်တစ်ကြိမ် [...] ဝဲပြီး စိတ်ချလက်ချ ထိုးဆင်းလို[...] သည်။

နေရာမှာ သူတို့ ထင်သ[...] ကောင်းမွန်သဖြင့် လေယာဉ်[...] သောင်ပြင်ပေါ်၌ အရှိန်နှင့် လိ[...] သည်။ လေယာဉ်ဘီးများနှင့် [...] ပြင်ထိသည်ကို သိလိုက်ကြ[...] သဖြင့် ခရီးသည်များလည်း [...] သောက ဖြစ်ပုံမရကြပေ။

ဒါကိုတာ လေယာဉ်[...] ဘရိတ်အုပ်ရပ်လိုက်သည်နှင့် [...] ကြီးက . . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အိုကေ ... ဆင်းလို့ရပြီ"

ဟု အားရပါးရ ရယ်မောအော်ပြောလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ထိုင်ရာကထက်ချင်းထ၍ ဗိုလ်ကျော်အေးအား နှုတ်ဆက်ရန် သူ့လက်ကို ကမ်းပေးသည်။ ဗိုလ်ကျော်အေးမှာ လက်တစ်ဖက်က ခြောက်လုံးပြူး၊ တစ်ဖက်ကလည်း လက်ပစ်ဗုံးနှင့် ဖြစ်နေ၍ ပြန်ပြီး လက်ဆွဲနှုတ်မဆက်သာဖြစ်ကာ ကိုးရိုးကားရားနှင့် အားနာရမလို၊ ရယ်ရမလို ဖြစ်သွားရသည်။ ဤသည်ကိုပင် အင်္ဂလိပ်ကြီးက အသံကျယ်လောင်စွာနှင့် ရယ်မောနေ၏။

သို့သော် ဗိုလ်ကျော်အေးမှာ သူ့လိုမရယ်နိုင်သေး။ ပြုံးပြရုံသာ ပြုံးပြနိုင်ပြီး သတိရသည်နှင့် လေယာဉ်စက်သတ်မီ ဓာတ်ဆီမည်မျှ ကျန်နေသေးကြောင်းကို သိလိုသဖြင့် မြန်မာပိုင်းလော့အား ဓာတ်ဆီတိုင်းခိုင်းရာ ဓာတ်ဆီမီတာခွက်တွင် ဂါလံ ၁၄၀ ပင် မရှိတော့ဘဲ ၁၂၀ ခန့်ကိုသာ မြားကပြနေသည်။ ထို့နောက် လေယာဉ်ကို စက်သတ်လိုက်ကြ၏။

သဲသောင်ပြင်ပေါ်က လေယာဉ်ကြီးမှာ ရွာတစ်ရွာဘေး အုန်းတောကြီးနှင့် ယှဉ်လျက်ရှိနေသည်။ ခရီးသည်များမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားနှင့် သူတို့ကို ဘယ်လိုများ လုပ်ကြဦးမည်နည်းဟူသော အတွေးတွေနှင့် ဟိုကြည့်သည်ကြည့် ပူပန်စိုးရိမ်နေကြသော မျက်နှာများကို မြင်နေရ၏။ ခရီးသည်များထက် လေယာဉ်အမှုထမ်းများမှာ အစိုးရဝန်ထမ်းများဖြစ်နေကြသောကြောင့် ပိုပြီး စိုးရိမ်နေကြပုံရသည်။ သို့သော် စက်ခန်းက ပိုင်းလော့နှစ်ယောက်မှာမူ ဗိုလ်ကျော်အေးနှင့် သုံးနာရီခန့် အခြေအတင် ပြောဆိုဆွေးနွေး၊ ရယ်တစ်ခါ၊ မဲ့တစ်လှည့် ရင်းနှီးလာကြသဖြင့် လုံးဝမျက်နှာ မည်းကြတော့။ အထူးသဖြင့် အင်္ဂလိပ်ကြီးမှာ ဗိုလ်ကျော်အေး ပြောပြထားသဖြင့် ပို၍ပင် ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း ဖြစ်နေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဗိုလ်ကျော်အေးက သတိတရ နာရီကိုကြည့်လိုက်ရာ ၉ နာရီ ၄၅ မိနစ်ကို ပြနေသည်။ မင်္ဂလာဒုံက ၆ နာရီခွဲတွင် စတင်ပျံသန်းလာသော ဒါကိုတာကြီးသည် သုံးနာရီကျော် အချိန်ကြာညောင်းအောင် မြင့်မားသော ကောင်းကင်ယံတွင် သေမင်းနှင့် စစ်ခင်းနေခဲ့ရသည့်အလား သေရေးရှင်ရေးတမျှ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ရသည်မှာ နာရီပေါင်း မြောက်မြားစွာ ကြာခဲ့လေပြီဟုပင် ထင်စရာဖြစ်တော့သည်။ ပိုင်းလော့နှစ်ယောက်နှင့် လေယာဉ်အမှုထမ်း ခရီးသည်များမှာလည်း အိပ်မက်လား၊ တကယ်ဖြစ်ပျက်နေသလားဟု ထင်မည်ဆိုကလည်း ထင်စရာပင် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ကမ္ဘာတွင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မကြားဖူးသေးသော လေယာဉ်ပြန်ပေးဆွဲမှုကြီးကို ယခုတော့ သူတို့သည် အမှန်တကယ်ပင် ကြုံခဲ့ကြရလေပြီ။

ဆင်းကွင်းရှာမရဘဲ လေယာဉ်ကို နိမ့်နိမ့်ကလေး ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လှည့်လည်ပျံခဲ့ နေခဲ့ကြရသဖြင့် ယခုအခါ ခရီးသည်များသာမက ဤလေယာဉ်ကြီးကို အသွားအပြန် ရန်ကုန်–စစ်တွေ အခေါက်ခေါက်အခါခါ သွားလာနေခဲ့ကြသော လေယာဉ်ဝန်ထမ်းများပါ မူးသူကမူး၊ အော့အန်သူက အော့အန် ဖြစ်နေကြသည်။ သို့သော် သူတို့ခမျာမှာ ရှေ့ဆက်ပြီး မည်သို့မည်ပုံ စခန်းသွားကြရမည်ကိုလည်း မသိကြသေးသဖြင့် အားလုံး မျက်နှာငယ်ကလေးများနှင့် ဖြစ်နေကြသည်။

စက်သတ်ရပ်နားနေသော လေယာဉ်ပေါ်က ရွာဘက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ရွာသူရွာသား မိန်းမ၊ ယောကျ်ား ကလေးသူငယ်များသည် ဒရောသောပါး ပြေးလွှားနေကြသည်ကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ ထိုရွာမှာ သူပုန်ပိုင်နက်၊ သူပုန်ရွာကဲ့သို့ ဖြစ်နေသဖြင့် ယခု လေယာဉ်ပျံကြီး ဆင်းလာသည်ကို မြင်ရသောအခါ အစိုးရစစ်တပ်ကြီး ဆင်းလာပြီဟု ထင်မှတ်ကာ ရွာက ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ကျော်အေးသည် လေယာဉ်ပျံပေါ်၌ ဗိုလ်သိန်းကျော်နှင့် စောအငြိမ်းတို့ကို စောင့်ကြပ်နေခဲ့ကြရန် မှာထားခဲ့ပြီး လေယာဉ်တံခါးကိုဖွင့်ကာ သဲပြင်ပေါ် ခုန်ဆင်းချလိုက်သည်။ ကျေးရွာ၏ အခြေအနေကို အကဲခတ်ရင်း ရွာထဲဝင်ကာ ရွာသားများကို လိုက်လံအော်ခေါ်ရသည်။

"ရွာသူရွာသားများ ခင်ဗျား။ ဘယ်မှ ထွက်မပြေးကြပါနဲ့။ ကျုပ်တို့က ခင်ဗျားတို့ကို ဘာမှလုပ်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ အကူအညီလိုလို့ အကူအညီတောင်းဖို့ ခေါ်ရတာပါ။ မြန်မြန် ပြန်လာကြပါ။ ကျုပ်တို့က ခင်ဗျားတို့ရန်သူ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒုက္ခရောက်လာတဲ့ မိတ်ဆွေတွေပါ။ လာပြီး ကူညီကြပါဦး။"

ဟု ရွာသူရွာသားတွေကို အော်ခေါ် အကူအညီတောင်းရသည်။ သို့သော် ရွာသူရွာသားများကား ယုံကြည်ကြပုံမရ။ တော်တော်နှင့် ထွက်မလာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြ။ ထိုအခါ ရွာထဲ၌ ပထမဦးဆုံး တွေ့ရသော မိန်းမကြီးနှစ်ယောက်ကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး တခြား ထွက်ပြေးနေကြသော ရွာသားများကို ခေါ်ခိုင်းရသည်။ လောလောဆယ်တွင် ဗိုလ်ကျော်အေးမှာ အရပ်ဝတ်အရပ် စားနှင့်ဖြစ်သဖြင့် မိန်းမကြီးနှစ်ယောက် ကလည်း ယုံကြည်သွားပုံရသည်။ ထို အချိန်တွင် ဗိုလ်ကျော်အေးကလည်း ခြောက်လုံးပြူးနှင့် လက်ပစ်ဗုံးကို ထိုမိန်းမကြီးနှစ်ယောက် မမြင်အောင် ဝှက်ထားရသဖြင့် မိန်းမကြီးနှစ် ယောက်က ယုံကြည်သွားကြပုံရသည်။

ထိုမိန်းမကြီးနှစ်ယောက်က သူ့ လင်၊ သူ့သား၊ သူ့ဆွေမျိုးများဟု ထင် ရသူများကို နာမည်ထုတ်၍ပင် အော် ခေါ်၏။ ဒုက္ခပေးဖို့ လာသူတွေမဟုတ်။ သူ့ခမျာများ ဒုက္ခရောက်လာ၍ အကူ အညီတောင်းရန် လေယာဉ်နှင့် ဆင်း လာကြကြောင်း အော်ပြောတော့မှ ရွာ ထဲက ထွက်ပြေးကြသူများ ပြန်ရောက် လာကြသည်။ ရွာ၏အခြေအနေကို ထိုအခါမှ အကျိုးအကြောင်း စုံစမ်းမေး မြန်းကြည့်ရာ သူပုန်များ ဧရိယာဖြစ် ကြောင်း သိရတော့မှ ဗိုလ်ကျော်အေး က ဝမ်းသာသွားသည်။ ရွာနာမည်ကို မေးကြည့်ရာ 'မကျီးစင်'ရွာဟု သိရ၏။ အစိုးရပိုင်နယ်မြေ မဟုတ်သဖြင့် ငှက် ဖျားဖြတ်ဆေး သေတ္တာနှစ်လုံးနှင့် ဘာမှန်းမသိရသေးသော သေတ္တာ တွေကို ဤရွာ၌ပင် ချခိုင်းရတော့မည် ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ လေယာဉ်ဆီသို့ပြန် လာရသည်။

ချက်ချင်းပင် လေယာဉ်ပေါ် တက်လိုက်ပြီး လေယာဉ်အမှုထမ်းများ ကို ...

"ကဲ ... ဒီပစ္စည်းတွေကို အောက် အကုန်ချပါ"

ဟု သေတ္တာကြီးတွေကို လက် ညှိုးထိုးပြပြီး ခိုင်းရတော့၏။

လေယာဉ်အမှုထမ်းများမှာ အလွန်ကြောက်ရွံ့နေကြသဖြင့် ဗိုလ် ကျော်အေးခိုင်းသည့်အတိုင်း မဆိုင်း မတွပင် သေတ္တာများကို အောက်သို့ချ ပေးနေကြစဉ် ခရီးသည်အချို့က လည်း ဝတ်ဆင်လာသော ရွှေထည် ပစ္စည်းများနှင့် ငွေများကိုပါ ဓားပြတိုက် နေပြီအထင်နှင့် ဗိုလ်ကျော်အေးရှေ့ လာချွတ်ပုံပေးနေကြသည်။

"ဟ ... ဘယ်လိုလုပ်ကြတာ လဲ။ ခင်ဗျားတို့ပစ္စည်းတွေကို ကျုပ်တို့ က ဓားပြတိုက်ကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အစိုးရပစ္စည်းတွေကိုသာ ယူဖို့ပြော တာပါ။ ခင်ဗျားတို့ပစ္စည်းတွေ မချွတ် ကြပါနဲ့။ လာမပေးကြပါနဲ့။ ကျုပ်တို့က ခင်ဗျားတို့ လူထုပစ္စည်းကို မယူပါဘူး။ မပေးကြပါနဲ့။ မလုပ်ကြပါနဲ့"

ဗိုလ်ကျော်အေး၏ စကားကို ကြားလိုက်ရတော့မှ ခရီးသည်များ၏ မျက်နှာအပျက်ပျက်တွေမှာ ပကတိ ပြန်လန်းလာကြသည်။

လေယာဉ်ပေါ်တွင် အစိုးရပစ္စည်း များနှင့် ခရီးသည်ပစ္စည်းများမှာ ရော နှောတင်ယူလာကြ၍ အစိုးရပစ္စည်းနှင့် ခရီးသည်ပစ္စည်းများကို ခွဲခြားနိုင်ရန် လေယာဉ်အမှုထမ်းအား ပစ္စည်းစာရင်း ထုတ်ပေးရန် ပြောရပြန်သည်။ အမှု ထမ်းကလည်း သူ၏ဘောင်းဘီအိတ် ထဲက စာရင်းစာရွက်ကို ချက်ချင်းပင် ထုတ်ပေးရသည်။

လေယာဉ်အမှုထမ်း ပေးသော စာရွက်ကို လှမ်းယူကြည့်လိုက်ရာ ဗိုလ် ကျော်အေးမှာ မျက်လုံးပြူးသွား[illegible] သည်။ အမှန်ဆိုရမူ မရွယ်ဘဲ ဓော်[illegible] မင်းဖြစ်သည့်ကိန်းပင်။

အစိုးရပစ္စည်းများ၏ သံသေတ္တ[illegible] ထင်းရှူးသေတ္တာ ၁၆ လုံးမှာ ငှက်[illegible] ကာကွယ်ဆေး နှစ်သေတ္တာကလွဲ[illegible] ကျန်သေတ္တာ ၁၄ လုံးမှာ အား[illegible] ငွေသေတ္တာတွေချည်း။ ငွေပေါင်[illegible] ၅၂၄၀၀၀/-ကျပ် တိတိ။

ဗိုလ်ကျော်အေးသည် ဗိုလ်[illegible] ကျော်နှင့် စောအငြိမ်းတို့ဆီ [illegible] ကြည့်လိုက်သည်။ သူလှမ်းကြည့်[illegible] စဉ်က ငွေ ၅၂၄၀၀၀/-ကျပ် [illegible] ကြောင်းကို ကရင်လို ပြောလိုက်[illegible] ဟု ရည်ရွယ်ပြီးမှ ခရီးသည်များ[illegible] ကရင်လို တစ်ယောက်တစ်[illegible] လျှင် သိသွားမှာစိုး၍တစ်ကြောင်း[illegible] တို့လေယာဉ်ကို ပြန်ပေးဆွဲ [illegible] တိုက်ကြရာတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ အ[illegible] ငွေ ဤမျှပါလာသည်ကို သိသွား[illegible] စောအငြိမ်းက ဝမ်းသာအား[illegible] ထပေါက်ပြီး ခုန်ကလိုက်မှာ[illegible] စိုးရိမ်မိသဖြင့် ဗိုလ်သိန်းကျော်[illegible] စောအငြိမ်းတို့ကိုပင် မပြောတော့[illegible] လေယာဉ်အမှုထမ်းအား ခရီးသည်[illegible] ပစ္စည်း ရောမပါစေရန်သာ ခ[illegible] သတိပေးကြားပြီး ထိုငွေသေတ္တာ[illegible] နှင့် ဆေးသေတ္တာကို ချခိုင်းရ[illegible]

ထိုအချိန်မှာပင် စော[illegible] ကြောက်ပြီး တိမ်းရှောင်နေကြ[illegible] လူအုပ်ကြီးကလည်း လေယာဉ်[illegible] ဝိုင်းအုံရောက်လာကြသည်။ ရွာ[illegible] သားများမှာ ကြောက်ရမည့်[illegible] မဟုတ်မှန်း သိသွားကြကာ လေ[illegible] ကို မမြင်ဖူးကြသော မိန်း[illegible] ကလေးဘုစုခရုများပင် အပြေး[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်ကြသည်။ ထိုအခါ ဗိုလ်ကျော်အေးက ရွာသားကြီးများကိုပါ သေတ္တာများကို ကူညီချပေးကြရန် ပြောရတော့သည်။ ထို့အပြင် ခရီးသည်များကိုကျွေးရန် အုန်းသီးရသမျှကိုလည်း အမြန်ဆုံးတက်ခူးပေးကြရန် ပြောရပြန်သည်။

သေမလား၊ ရှင်မလား မသိရဘဲ စိတ်သောကဖိစီးစွာနှင့် အချိန်ကြာမြင့်စွာ စိတ်သောကကြီးနှင့် ဘုရားတ၍ မလှုပ်မယှက်ဝံ့ဘဲ သုံးနာရီကျော်ကျော် လေယာဉ်ပေါ်တွင် ထိုင်ပါလာခဲ့ကြရသော ခရီးသည်များမှာ မူးဝေအော့အန်ခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ကျင်ကြီး၊ကျင်ငယ် စွန့်လိုကြမည်ကို သတိရသဖြင့် ...

"ကဲ ... ခင်ဗျားတို့အားလုံး လေယာဉ်ပေါ်ကဆင်းပြီး အညောင်းအညာ ဖြေကြပါ။ ဘာမှ မစိုးရိမ်ကြပါနဲ့။ အပေါ့အပါး သွားလိုသူများလည်း သွားကြပါ။ အစိုးရပစ္စည်းကလွဲပြီး ခင်ဗျားတို့ပစ္စည်းကိုလည်း အပ်တိုတစ်ချောင်းတောင် ကျုပ်တို့ မယူပါဘူး။ လူတွေကိုလည်း ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး။ သက်သောင့်သက်သာ အောက်ဆင်းနေကြပါ"

ဗိုလ်ကျော်အေး၏ စကားဆုံးသည်နှင့် ခရီးသည်များအားလုံး အောက်ကိုဆင်းကြသလို လေယာဉ်အမှုထမ်းများနှင့် ရွာသားကြီးများကလည်း ပစ္စည်းတွေကို ကူသယ်ချနေကြသည်။ အင်္ဂလိပ်ပိုင်းလော့ကြီးကမူ စက်ခန်းထဲ၌ပင် ထိုင်ကျန်ခဲ့သဖြင့် ခရီးသည်များအားလုံး ဆင်းပြီးကြမှ သူ့ကို သွားခေါ်ချရ၏။ သူ လေယာဉ်ပေါ်ကျန်ခဲ့သည်ကို စိတ်မလုံတာလည်း ပါသည်။

ခရီးသည်များ ပစ္စည်းနှင့် အစိုးရပစ္စည်းများကို ခွဲခြားချပြီးကြချိန်တွင် မှာထားသော အုန်းသီးများလည်း ရောက်လာသဖြင့် အုန်းသီးများကို ခွဲဝေပြီး အားလုံးကို တိုက်ကျွေးသည်။ အချို့ခရီးသည်များက စားကြသောက်ကြသော်လည်း အချို့ခရီးသည်များနှင့် လေယာဉ်အမှုထမ်းအချို့ကား မသောက်ကြသည်ကိုလည်း သတိပြုမိသည်။ အထူးသဖြင့်မူ ... အင်္ဂလိပ် လေယာဉ်မှူးကြီးကား အုန်းသီးရည်ကို တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး သောက်နေရင်း ပါးစပ်ကလည်း "ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်"ဟုပြောကာ ပြုံးရယ်လျက် ပျော်ရွှင်သလိုပင် လုပ်နေသည်။

ခရီးသည်အချို့နှင့် အင်္ဂလိပ်ကြီးတို့ ထိုသို့ ရယ်ရယ်မောမောနှင့် အုန်းသီးရည်သောက်နေကြစဉ် ဗိုလ်ကျော်အေးသည် လက်မှာကိုင်ထားသော အစိုးရပစ္စည်းစာရင်းကို အိတ်ထဲခေါက်ထည့်ထားလိုက်ပြီး ဗိုလ်သိန်းကျော်နှင့် စောအငြိမ်းတို့ကို လူအုပ်ကြီးနှင့် မနီးမဝေးသို့ လက်ပြခေါ်ကာ လေယာဉ်ကြီးကို ပြန်လွှတ်ရေး၊ မလွှတ်ရေး ၁၀ မိနစ်ခန့် တိုးတိုးတိတ်တိတ် ကရင်စကားနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြရသည်။

ဒါကိုတာ လေယာဉ်ကြီးမှာ မင်္ဂလာဒုံလေဆိပ်က ထွက်လာစဉ်က ဓာတ်ဆီဂါလံ ၆၀၀ ခန့် ပါသည်။ ဤလမ်း ဤခရီးကို ချောချောမောမော လာရလျှင် အသွားအပြန် ဓာတ်ဆီဂါလံ ၃၀၀ ခန့်သာ ကုန်ကျမည်။ လက်ကျန်မှာ ဂါလံ ၃၀၀ နီးပါး ကျန်သင့်သည်။ ယခုမူ ချောချောမောမော မဖြစ်ဘဲ ခရီးကြန့်ကြာကာ အလဟသသ ကြာကြာမောင်းနေခဲ့ရသဖြင့် ဓာတ်ဆီဂါလံ ၁၀၀ ကျော်သာ ကျန်တော့သည်။ ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်အတွက် ခရီးဆက်မောင်းနိုင်ရန် ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဗိုလ်ကျော်အေးက ဗိုလ်သိန်းကျော်နှင့် စောအငြိမ်းတို့ကို ဆွေးနွေးပြောပြရသည်။

ထို့အပြင် လက်ဦးက သူတို့စီစဉ်ထားသော နေရာမဟုတ်သောကြောင့် ခရီးသည်များ သူတို့နေရပ်ဌာန ပြန်ရောက်ရေးအတွက် ဤနေရာ၌ ဘေးအန္တရာယ်များသည်။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ကျော်အေး၏ သဘောမှာ ခရီးသည်များနှင့် လေယာဉ် အမှုထမ်းများကိုပါ လေယာဉ်နှင့်ပင် ချောချောမောမော ပြန် ပို့လိုက်ကြရန် ဆန္ဒရှိသည်။ ယခု သူတို့မှာ မိမိတို့၏ ကေအင်န်ဒီအို နယ်မြေမဟုတ်သဖြင့် မည်သို့မည်ပုံဆောင်ရွက်ကြရမည်၊ ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ ရှေ့ဆက်စခန်းသွားကြရမည်ကိုပင် အဖြေမရသေးဘဲ ရင်လေးနေကြရသေး၏။ ဤအရပ်တွင် လေယာဉ်ကြီးနှင့် ခရီးသည်များကို အချိန်ကြာကြာ ဆွဲထားလျှင် အန္တရာယ်ပိုမိုများလာနိုင်သည်ကိုလည်း ကမန်းကတန်း ဆွေးနွေးကြရသည်။

ထို့ကြောင့် နောက်ဆုံးတွင် ဒါကိုတာလေယာဉ်ကြီးနှင့် ခရီးသည်များကို ပြန်လွှတ်လိုက်ကြရန် သုံးယောက်စလုံး သဘောတူ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြရတော့သည်။ အမှန်က လေယာဉ်ပေါ်တွင် မမျှော်လင့်ဘဲပါလာသော အစိုးရငွေ ခုနစ်သိန်းကျော်ကို ရလိုက်ကြခြင်းသည်လည်း လေယာဉ်ကြီးကို ပြန်လွှတ်လိုက်ရေးအတွက် များစွာ အထောက်အကူဖြစ်သွားသည်ဟုသာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြေသိမ့်လိုက်ကြရတော့၏။ ထို့ကြောင့် သုံးယောက်သား ခရီးသည်များရှိရာ လေယာဉ်နား ပြန်လျှောက်လာကြပြီး

"ကဲ ... ခင်ဗျားတို့အားလုံး စားသောက်ပြီး အညောင်းအညာလည်း ဖြေပြီးကြပြီမို့ ပြန်ဖို့အတွက် လေယာဉ်ပေါ် ပြန်တက်ကြပါခင်ဗျား။ လေယာဉ်ကိုလည်း ကျုပ်တို့ မယူထားတော့ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ပြန်ဖို့ ဓာတ်ဆီလည်း လုံလုံလောက်လောက် ရှိပါသေးတယ်။ ဘာမှမစိုးရိမ်ကြပါနဲ့။ ပြန်နိုင်ကြပါပြီ"

ပိုင်းလော့များနှင့် ခရီးသည်များကိုပါ တစ်ခါတည်း ပြောလိုက်သည်တွင် ပိုင်းလော့နှစ်ယောက်နှင့် လေယာဉ်အမှုထမ်းများကလည်း ချက်ချင်းပင် မျက်နှာများ ကြည်လင်လာကြပြီး ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ဖြစ်လာကြသည်။ ခရီးသည်များကမူ ဝမ်းသာလွန်း၍ လေယာဉ်ပေါ်ကို တဝုန်းဝုန်း ပြန်တက်သွားကြသည်။ အင်္ဂလိပ်ကြီးကမူ ဗိုလ်ကျော်အေးကို မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းပမာ အနားကိုရောက်လာပြီး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီးမှ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နှင့် လေယာဉ်ပေါ်ကိုတက်သွားသည်။

ဒါကိုတာ လေယာဉ်ကြီးကို စက်နှိုးစမ်းသပ်ပြီး လေယာဉ်ခေါင်းလှည့်ခါနီးမှာလည်း အင်္ဂလိပ်ကြီးနှင့် မြန်မာပိုင်းလော့ကပါ "ဂွတ်ဘိုင်၊ ဂွတ်ဘိုင်" ဟု ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာနှင့် နှုတ်ဆက်လိုက်ကြသောအခါ ဗိုလ်ကျော်အေးမှာ ဘာရယ်ဟု မဖော်ပြတတ်သော မျက်ဝန်းထဲတွင် မျက်ရည်များပင် ဝဲသွားမိသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း စက်သံတဟည်းဟည်းနှင့် သဲသောင်ပြင်ပေါ် အရှိန်နှင့်ပြေးလွှားကာ လေထဲထိုးတက်သွားသော ဒါကိုတာလေယာဉ်ကြီး အိပ်စ်ပိုင်အေစီတီကို လှမ်းမော့ကြည့်ကာ သက်ပြင်းအကြိမ်ကြိမ်ချလိုက်သည်။

တာဝန်တစ်ခုတော့ ပြီးသွားပြီလေ။ သို့သော် ဇာတ်လမ်းကား အဆုံးမရောက်သေး။ ရှေ့ဆက်ရမည့်ခရီးက ဆီးကြိုနေသေး၏။ ဗိုလ်ကျော်အေးသည် ပတ်ဝန်းကျင် သဲသောင်ပြင်ကြီးကို ကြည့်လိုက်သည်။ အစီအရွဲချထားသော ငှက်ဖျားကာကွယ်ဆေးသေတ္တာနှင့် ငွေသေတ္တာကြီးများ။ ဝိုင်းအုံကြည့်နေသော လူအုပ်နှင့် ခွဲစားပစ်ထားခဲ့ကြသော အုန်းသီးစိမ်းခွံများကို ငေးကြည့်ကာ ဝမ်းနည်းရမလို ဝမ်းသာရမလို ဖြစ်သွားမိပြန်သည်။ အမှန်အတိုင်း ပြောရမည်ဆိုလျှင် သူတို့မှာ လေယာဉ်ကြီးကို မရလိုက်သော်လည်း ငွေခုနစ်သိန်းကျော်ကို ရလိုက်ကြသဖြင့် ငါးမရခဲ့သော်လည်း ရေချိုးပြန်ကြရမည့်ကိန်း ဆိုက်သွားလေသည်။

××× ××× ×××

ဤမကျည်းစင်ရွာကို သူတို့သုံးယောက်သည် တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးကြ။ ထို့ကြောင့် ရွာအကြောင်းကိုလည်း ဘာမှမသိကြ။ စုံစမ်းကြည့်သည့်အခါ သူတို့ ကေအင်န်ဒီအို နယ်မြေမဟုတ်ဘဲ ရဲဘော်ဖြူများ၏ နယ်မြေဖြစ်နေသည်။ ဘယ်သူ့ကိုအဆက်အသွယ်လုပ်ရမှန်းလည်းမသိ။ ရရှိထားသော ပစ္စည်းအင်အားကလည်း မနည်းလှ။ ငွေဆိုသည်မှာ လူသားတိုင်း မက်မောကြသော သည်းခြေကြိုက်အရာဖြစ်သည်။ ငွေရမည်ဆိုလျှင် သူတို့၏ အသက်ကိုပင် ရန်ရှာနိုင်သည်။ ဗိုလ်ကျော်အေးတို့မှာက လူသုံးယောက်တည်း။ လက်နက်ကလည်း မဖြစ် စလောက် လက်နက်ကလေးတွေသာ ဤငွေအတွက် မည်သို့စီစဉ်ကြရမည် နည်း။ နောက်တစ်ချက်ကလည်း စုံစမ်းသိရှိရသလောက် ဤနေရာမှ သံတွဲမြို့နှင့် နီးနီးကလေး ဖြစ် သည်။ ဒါကိုတာ လေယာဉ်ကြီး သံတွဲ ရောက်သည်နှင့် သတင်းရ၍ စစ်တ က ချက်ချင်းလိုက်လာပါက ဘာ မတတ်နိုင်။ ထွက်ပြေးကြရုံသာ သည်။ ငွေသေတ္တာများကလည်း ပင်လယ်ကမ်းစပ် သဲသောင်ပေါ်တွင် တုံးလုံးပက်လက် ပစ်စလက်ခတ် ဖြ နေ၏။

ဗိုလ်ကျော်အေး ကွန်မန်ဒါကြ မှာ ဤသည်ကိုကိုကြည့်၍ ဘာလု လျှင် ကောင်းမည်နည်းဟု တွေး ခေါင်းရှုပ် စိတ်မသက်မသာဖြစ် သည်။

လေယာဉ်ပေါ်တွင် အချိန် နာရီကြာမျှ ချာလပတ်လည်အော စီးနေခဲ့ရ၍လည်း သူတို့သုံးယောက် ခေါင်းတွေ မူးဝေထိုင်းမှိုင်းနေကြသည် သို့သော် သူတို့မှာ အချိန်ကို တစ်မိ ခန့်ပင် အကုန်မခံနိုင်ဘဲ အမြန် လုံခြုံသော တစ်နေရာရာကို ရွေ့ စီစဉ်ကြရတော့မည်ကို ခေါင်းထဲ လာသည်နှင့် ...

"ကဲ ... ခင်ဗျားတို့ရွာက ရွာ ကြီး ဘယ်လူလဲဗျာ။ သူကြီးမရှိလည် ရွာလူကြီးတွေပေါ့။ အဲဒါ သုံး ယောက်လောက် ခေါ်ပေးကြပါ"

အနားတွင် ဝိုင်းကြည့်နေ သော လူအုပ်ထဲက ရွာသား မေးစမ်း၍ ခေါ်ခိုင်းလိုက်တော့သ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ကျော်အေး၏ စကားအဆုံးမှာ ရွာသားနှစ်ယောက်က ရွာဘက်ပြေးသွားကြသည်။ မကြာမီ ရွာသားအချို့နှင့် လူကြီးသုံးလေးယောက် ရောက်လာကြ၏။

"ခင်ဗျားတို့ နာမည်တွေ ဘယ်လိုခေါ်ပါသလဲ။ ရွာလူကြီးတွေဆိုတော့ အကူအညီ ..."

"ကျုပ်နာမည် ဦးဘဖြူ ခေါ်ပါတယ်။ ဒီရွာမှာ ကျုပ်က သူကြီးပါပဲ"

ဗိုလ်ကျော်အေး စကားမဆုံးမီပင် ရွာသားကြီးတစ်ယောက်က သူသည် ရွာသူကြီးဖြစ်ကြောင်း ပြောလာသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ .. သိရတာ ဝမ်းသာပါတယ် သူကြီး။ အေးအေးဆေးဆေး ဆွေးနွေးကြရအောင် ထိုင်ကြပါဦးဗျာ"

ဗိုလ်ကျော်အေးက ရပ်ရွာ၏ အခြေအနေ၊ လူထုအခြေအနေ။ တော်လှန်ရေး သမားများ၏ အခြေအနေ၊ အစိုးရနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိမရှိ၊ အစိုးရနှင့် သူပုန်ကြားတွင် ဤရွာသည် မည်သည့်ဘက်ကို အလေးသာကြောင်း ပေါ်လွင်လာအောင် စကားထိုးမေးရသည်။

မကျည်းစင်ရွာမှာ ရဲဘော်ဖြူများ ပိုင်နက်ရွာဖြစ်ကြောင်း။ တော်လှန်ရေးသမားများကို ထောက်ခံသော ရွာဖြစ်ကြောင်း ဦးဘဖြူက ပြောသောအခါ ဗိုလ်ကျော်အေးတို့မှာ အနည်းငယ်တော့ အားတက်သွားကြသည်။ အမှန်မှာ ရဲဘော်ဖြူပိုင်နက်ရွာ ဆိုကတည်းက ထိုရွာသားများသည် အစိုးရကို မည်သူထောက်ခံစကား ပြောရဲကြမည်နည်း။ ဤသည်ကို ဗိုလ်ကျော်အေးက သတိမထားမိ။ သူတို့ကိုယ်တိုင် သူပုန်သူကန်တွေဖြစ်ပြီး သူတို့ ရှေ့ရောက်နေကြသော ဤရွာသားများသည် အစိုးရကို ထောက်ခံသောရွာဟု မည်သူက ပြောရဲမည်နည်း။

တော်လှန်ရေးသမားများကို ထောက်ခံသောရွာဆိုသဖြင့် အားတက်သွားကာ ဗိုလ်ကျော်အေးက မိမိတို့သည် ရဲဘော်ဖြူဗိုလ်ကြီးများနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိကြောင်း၊ ရင်းနှီးကြောင်း၊ မကြာသေးမီကမှ ရဲဘော်ဖြူများနှင့် သူတို့သည် နတ်စင်ရွာ၌ ညီလာခံခေါ်၍ မဟာမိတ်အဖြစ် ဆွေးနွေးသဘောတူ လက်မှတ်ရေးထိုးထားခဲ့ကြကြောင်း၊ မိမိတို့မှာ ကေအင်ဒီအိုကော်သူလေး တော်လှန်ရေးသမားများဖြစ်ကြောင်း၊ ဘယ်တပ်က ဘယ်တပ်မှူး ဗိုလ်များဖြစ်ကြောင်း၊ လေယာဉ်ပျံကြီးနှင့် ယခုမြင်တွေ့နေကြရသော ပစ္စည်းများကို ရန်သူအစိုးရဆီက ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ သွားရောက်ပြီး တိုက်ယူခဲ့ကြရကြောင်း၊ ဘယ်ဌာနချုပ်က တာဝန်ပေး၍ တော်လှန်ရေးအတွက် သက်စွန့်ဆံဖျား ဆောင်ရွက်လာခဲ့ကြရကြောင်း၊ တော်လှန်ရေးသမားအချင်းချင်း ဘဝတူဖြစ်၍ မိမိတို့အား ကူညီသင့်ကြောင်း၊ ယခုမြင်နေကြရသော ပစ္စည်းများသည် တော်လှန်ရေးသမား မဟာမိတ်များနှင့် အားလုံးပိုင်ဆိုင်သောပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိတို့ကို အထင်မမှားသင့်ကြောင်း၊ နာမည်နာမနှင့် အဆက်အသွယ် အားလုံးကို အကူအညီရရေးအတွက် ပြောကြားလိုကြောင်း ...

စသည်ဖြင့် ယုံကြည်စိတ်ချရရေးအတွက် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ သွယ်ဝိုက်လှည့်ဖြားကာ ဆွေးနွေးပြောကြားရသည်မှာ နာရီဝက်ခန့်ကြာပြီး မိတ်ဆက်စကားပြောကာ အကူအညီတောင်းရတော့သည်။

ရွာသားများကလည်း ဗိုလ်ကျော်အေး မေးစမ်းသည်ကို ဖြေကြားရင်း သူတို့အား ကူညီမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလာကြ၏။ ယုံကြည်မှုရှိလာသလို ရင်းနှီးသည့် အမူအရာများကိုလည်း မြင်လာရသည်။ သို့သော် ထူးခြားမှုတစ်ခုကား ရွာသူကြီးဆိုသည့် ကိုဘဖြူ တစ်ယောက်မှာ အခြားလူများလို ယုံကြည်မှု၊ ရင်းနှီးမှုသိပ်မရှိဘဲ အပြောအဆို၊ အမူအရာ တစ်မျိုးဖြစ်နေသည်ကို ဗိုလ်ကျော်အေးက အကဲခတ်မိသည်။

"ကျွန်တော်တို့ ဒီလိုလုပ်ကြစို့ဗျို့။ ဒီပစ္စည်းတွေ ဒီမှာထားလို့တော့ ရန်သူအတွက် စိတ်မချရဘူး။ သံတွဲကလည်း ဒီအနားလေးမှာဆိုတော့ မတော်လို့ အစိုးရလိုက်လာရင် အကုန်ဆုံးရှုံးကုန်မယ်။ ဒီတော့ အမြန်ဆုံး နေရာရွှေ့ကြရရင် ကောင်းမယ်။ အနီးဆုံး ကရင်ရွာတစ်ရွာ ရွှေ့ချင်တယ်။ အဲဒါ ဘယ်လိုအစီအစဉ်နဲ့ ကူညီမလဲ အကြံပေးကြစေချင်ပါတယ်"

ဟုပြောပြီး ဗိုလ်ကျော်အေးက ရွာသားများကိုအကူအညီတောင်းရ၏။

"အနီးဆုံး ကရင်ရွာကတော့ ဒီကဆိုရင် တစ်မွန်းတည့်ခရီးလောက်သွားရတဲ့ ပိုးလောင်းရွာဆိုတဲ့ ကရင်ရွာရှိတယ်။ အဲဒီရွာကို လှေနဲ့သွားရမယ်"

ဟု ရွာသားသုံးလေးယောက်က အားတက်သရောပင်အကြံပေးကြတယ်။

သို့သော် မန်ကျီးပင်ရွာသူကြီးဟုဆိုသော ကိုဘဖြူကမူ မည်သည့်စကားကိုမှ မဆိုသေးဘဲ တစ်ခုံတည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို တွေးနေသလိုမျိုး ဖြစ်နေသည်။ အချိန်မှာ ၁၂ နာရီ ထိုးနေပြီဖြစ်၍ ပြောကြဆိုကြရင်း အချိန်ကုန်သွားမှာ စိုးရိမ်နေသော ဗိုလ်ကျော်အေးက ...

"ကဲ ... ဗျာ၊ ဒီလိုဆို ကျွန်တော်တို့လှေငှါးပါ့မယ်။ ဘယ်လောက်ပေးရပေးရပေါ့ဗျာ။ ခပ်မြန်မြန်သာ ဆောင်ရွက်ပေးကြပါ"

"လှေခကတော့ သိပ်မများပါဘူး။ နှစ်ရာလောက်ဆို ရပါတယ်"

ရွာသားသုံးလေးယောက်က ဗိုလ်ကျော်အေးဆီလှမ်းကြည့်၍ ပြောကြ၏။

"အေးဗျာ ... ကျေးဇူးပဲ။ မြန်မြန်လေးသာ လုပ်ကြပါ"

ဗိုလ်ကျော်အေး စကားဆုံးသည်နှင့် ရွာသားသုံးလေးယောက်မှာ လှေရှာရန်၊ လှေငှားရန်အတွက် ဗိုလ်ကျော်အေးတို့အနားက ထွက်ခွာသွားကြသည်။ ရွာသူကြီး ကိုဘဖြူမှာလည်း ရွာသားများနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားသည်။

ဗိုလ်ကျော်အေးတို့မှာ ကမ်းစပ်အနီးရှိ ငွေသေတ္တာများနှင့် သိပ်မကွာသော အိမ်တစ်အိမ်က အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက်ကို ထမင်းချက်ခိုင်းကြသည်။ အုန်းသီး၊ အုန်းရည်များကိုပါ ဆာဆာနှင့် ဝယ်သောက်စားကြသည်။ ထို့နောက် အဒေါ်ကြီးအား ငွေ ၁၅ ကျပ် ပေးခဲ့ပြီး ငွေသေတ္တာများ အနီးမှာပင် ပြန်အိပ်လဲလျောင်း နားနေကြသည်။

ခဏကြာသော် သူကြီးကိုဘဖြူ ပေါက်ချလာပြီး ...

"ခင်ဗျားတို့ပစ္စည်းတွေ ဒီကမ်းစပ်မှာ ထားလို့ မကောင်းဘူးဗျို့။ အတော်ကြာရင် လေယာဉ်ပျံလာပြီး ဗုံးချ၊ စက်သေနတ်နဲ့ လာပစ်လုပ်ရင် အားလုံးဒုက္ခဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်။ ဒီတော့ ဒီသေတ္တာတွေကို ရွာထဲက အိမ်တွေကို ရွှေ့ထားကြရင် ကောင်းမယ်။ ကျွန်တော့်လူတွေကိုခေါ်ပြီး ရွှေ့ခိုင်းလိုက်မယ်"

ဟု ပြောသည်။

ဗိုလ်ကျော်အေးတို့မှာ သူ့စကားကို ခဏစဉ်းစားနေကြ၏။

ကိုဘဖြူပြောသလို တစ်ဝက်တော့ မှန်သည်။ သို့သော် ကျန်တစ်ဝက်က မမှန်နိုင်။ ရွာတန်းနှင့် ကမ်းစပ်မှာ တစ်ဆက်တည်းလိုလိုပင် ဖြစ်နေသော်လည်း အုန်းတောကြီးက ခြားနေသည်။ အကွာအဝေးမှာ ကမ်းစပ်နှင့် အိမ်တန်းက တစ်ဖာလုံခန့်သာရှိသည်။ အကယ်၍ အစိုးရ စစ်လေယာဉ်က ရွာကိုလာပစ်လျှင် အုန်းတောကိုလည်း ချန်မည်မဟုတ်။ သို့သော် ပုံဖျက်ထားသကဲ့သို့ရှိနေ၍ ပုန်းနိုင်အောင်းနိုင်တော့ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ကျော်အေးက ...

"ကောင်းပါတယ်ဗျာ၊ ဒါဖြင့် ရွှေ့ကြတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ရွာထဲအထိတော့ ရွှေ့ဖို့မလိုပါဘူး။ ဒီအုန်းတောထဲမှာထားရင်လည်း လုံခြုံမှာပါ။ အပေါ်က လေယာဉ်ပျံလည်း မမြင်နိုင်ပါဘူး။ နောက်တစ်ကြောင်းက လှေလဲ ခုပဲရတော့မယ်မှတ်လား။ ခရီးဆက်ကမှာကလည်း ဒီကပဲဆိုတော့ ရွာထဲထိတောင် ရွှေ့မနေပါနဲ့တော့ဗျာ။ အုန်းတောလောက်ပဲ ရွှေ့ကြတာပေါ့"

"ဟာ ... ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ ရွှေ့မယ့်ရွှေ့ စိတ်ချရတဲ့ ရွာထဲရောက်အောင် ရွှေ့ထားမှပေါ့။ လှေကလည်း ခုချက်ချင်းတော့ မရသေးပါဘူး။ ရေကလည်း အကျနဲ့ နည်းနေလို့ ချောင်းတွေမြောင်းတွေထဲက လှေကို ဆွဲ
ထုတ်ကြရမှာနဲ့ ဒီရောက်အောင် ထမ်း
လာကြရမှာနဲ့ဆို နည်းနည်းကော့ကြာ
မယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့လည်း ဒီမှာ
နေရတာ မကောင်းပါဘူး။ ထမင်း
လည်း ဘဲသားနဲ့ ချက်ပြီးသွားပါပြီ
ကျွန်တော်တို့က စားစေချင်တဲ့ စေတနာ
နဲ့ပါ။ လာကြပါ။ ဒီမှာ နေရိပ်လည်း
ရှိတာမှ မဟုတ်တာ။ ဘာလို့ ဒုက္ခ
နေကြမလဲ။ လာကြပါ"

သူကြီးကိုဘဖြူက စေတနာ
လိုနှင့် အကျပ်ကိုင်ချင်သော သ
ဆောင်လာ၏။ သူ့နောက်တွင် ပါလာ
ကြသော အထမ်းသမားများကိုလည်း

"ခင်ဗျားတို့ကို ရပ်ကြည့်ဖို့ ခေါ်
လာတာလား။ ထမ်းကြလေဗျာ
လုပ်နေကြလဲ။ ခင်ဗျားတို့ကို ထမ်း
သယ်ခပေးမှာပဲဟာ။ ခုရပ်ကြည့်နေ

ကိုဘဖြူက သူ့အထမ်းသမား
များအား ထမ်းခိုင်းနေသည်။

"ဟို ... ဟို ... ဒီမှာ ကျွ
ပြောမယ်။ ဟိုသံသေတ္တာတွေပဲ ထမ်း
ကြ။ ဒီထင်းရှူးသေတ္တာကြီးတွေ
တော့ ရှိပါစေ။ ဆေးတွေပဲ အ
မကြီးပါဘူး"

ကိုဘဖြူ၏ အမိန့်ပေးစကား
ဗိုလ်ကျော်အေးလည်း ပရိယာယ်
တားဆီးရသည်။

အမှန်က သံသေတ္တာကြီး
ငွေမတ်စေ့တွေသာပါပြီး ထင်း
သေတ္တာကြီးများတွင် ငွေစက္ကူ
သည်။ ဤသည်ကို လေယာဉ်
ကပင် တောင်းယူထားလို
စာရင်းများအရ ဗိုလ်ကျော်
သိထားပြီးဖြစ်သည်။ ငွေ
သေတ္တာများကို ထမ်းသွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွာသားများနောက်ကိုတော့ ဗိုလ်ကျော်အေးတို့ သုံးယောက်ထဲက ဘယ်သူမျှလိုက်မသွားကြ။

ကိုဘဖြူ၏လူများ အကြွေးသေတ္တာကြီး ထမ်းနေကြစဉ်မှာပင် ပထမဆုံး ဗိုလ်ကျော်အေးတို့ဆီ လာကြသူများထဲက ရွာလူကြီးဆိုသော လူကြီးတစ်ယောက်က သူ့ကို ငွေတစ်ထောင်လောက်ချေးပါရန် လာပြောပြန်သည်။ လွှစင်ထောင်ရန် ငွေလိုနေကြောင်းနှင့် တော်လှန်ရေးသမားအချင်းချင်းဖြစ်၍ ဗိုလ်ကျော်အေးနှင့် သူက အဆက်အသွယ်လည်း နောင်တွင် ရှိကြဦးမည်ဖြစ်ရာ မကြာမီ ပြန်ဆပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မဆပ်နိုင်ပါက သူ့ကို ထိရောက်စွာ အရေးယူပါဟု လာပြောနေပြန်သည်။

ထိုသူမှာ ရွာသူကြီး ကိုဘဖြူ လာမတွေ့မီကပင် လာတွေ့သူဖြစ်သဖြင့် မျက်မှန်းလည်း တန်းမိထားရာ သူ့အား စည်းရုံးရေးသဘောလည်းဖြစ်သွားအောင်ဟူသော သဘောနှင့် ဗိုလ်ကျော်အေးက သူ့ကို ငွေတစ်ထောင်ချေးလိုက်ချင်သည်။ သို့သော် ဤသည်ကို ဗိုလ်သိန်းကျော်က ...

"အရေးထဲဗျာ။ ခင်ဗျား သူ့ကို ငွေတစ်ထောင်ချေးလိုက်ရင် နောက်လူ နောက်လူတွေကလည်း လာချေးကြတော့မှာပေါ့။ အလုပ်အတွက် အကြောင်းပြတိုင်းသာ ချေးရမယ်ဆိုရင် အလုပ်တစ်ခုခု အကြောင်းပြပြီး မိန်းမတွေကို ရွှေလုပ်ပေးဖို့လည်း လာချေးကြတော့မှာပေါ့။ ရွှေတစ်ကျပ်သား ၂၀၀ိ ဗျာ။ ခင်ဗျားချေးမလား"

ဗိုလ်သိန်းကျော်နှင့် ကရင်လိုတိုးတိုးတိတ်တိတ် တိုင်ပင်ကြပြီး နောက်ဆုံးတော့ ...

"ကဲ ... ဒီလိုလုပ်မယ်ဗျာ ... ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်းကို ချေးတော့ ရွာသားတွေက အများကြီး၊ မရတဲ့လူက စိတ်မကောင်းဖြစ်ဦးမယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ တစ်ရွာလုံးကလည်း ကျုပ်တို့ကို ကူညီထားကြတော့ ခင်ဗျားတို့ တစ်ရွာလုံးအတွက် ငွေသုံးထောင်ပေးမယ်။ အိမ်ခြေစာရင်းနဲ့ သေသေချာချာ ဝေယူကြပါ"

ဟုပြောပြီး ရွာသားများကိုပါ ခေါ်ပြီး လူအများရှေ့မှာပင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖြစ်အောင် အားလုံးဝေယူကြရန် လူကြီးသုံးလေးဦးလက်ထဲသို့ ငွေသုံးထောင်ကို ထည့်ပေးလိုက်သည်။

ထိုအခါမှ ရွာသားအချို့က ကျေးဇူးတင်သော မျက်နှာများနှင့် ဗိုလ်ကျော်အေးတို့ကို ခင်မင်မှုများ ပြလာကြသည်။ ထိုအထဲတွင် တချို့သောသူများက ဗိုလ်သိန်းကျော်တို့အဖွဲ့ကို မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းပမာ "ဒီရွာက ရွာလူကြီးအချို့ဟာ သိပ်ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး။ သူတို့စကားကို နားမထောင်ကြပါနဲ့။ ခင်ဗျားတို့ သွားရမယ့်ခရီးကိုသာ မြန်မြန်သွားဖို့လုပ်ကြ"ဟု တီးတိုးလာပြီးမှာကြားသူအချို့လည်း ပေါ်လာပြန်သည်။

အချိန်ကမူ နေမွန်းလွဲ ၂ နာရီခန့် ရှိသွားပြီ။ ရွာသားအချို့ သတိပေးသလို အချို့လူကြီးတွေမှာ စောစောကတည်းကပင် အပြုအမူ ထူးဆန်းနေသည်ကို ဗိုလ်သိန်းကျော်တို့ အဖွဲ့ကလည်း ရိပ်မိထား၏။ အချိန်ကလည်း နည်းလာသဖြင့် ပိုပြီး စိတ်မအေးစရာဖြစ်လာပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ကျော်အေးတို့အဖွဲ့မှာ လူကြီးဆိုသူများနှင့် လှေငှားသူများကို ခရီးဆက်ရန် ချက်ချင်းလုပ်ပေးဖို့ ချော့၍တစ်မျိုး ကြမ်းပြ၍တစ်ခုံနည်းအမျိုးမျိုးနှင့် ကြိုးစားကြရတော့၏။ လှေနှင့် လိုက်ပို့ကြသူများကို ပြောသောအခါ ဈေးနည်းသလိုလို ဘာလိုလိုနှင့် အကြောင်းအမျိုးမျိုး ပြလာကြပြန်သဖြင့် ...

"ကဲ ... မြန်မြန်လုပ်ကြဗျာ။ လှေခနှစ်ရာအပြင် ခင်ဗျားတို့ ပို့ပေးမယ့်လူတွေအတွက် သတ်သတ်တစ်ရာကျပ်စီ ပေးပါဦးမယ်။ အချိန်သိပ်မရှိတော့ဘူး။ နေမဝင်မီ ပိုးလောင်းရွာကို မြန်မြန်ရောက်ဖို့လိုတယ်။ မြန်မြန်လုပ်ကြပါ"

ငွေတစ်ရာထပ်ပေးပြီး လှေကြီးကို ဗိုလ်ကျော်အေးတို့ အဖွဲ့ကပါ ဝိုင်းကူပြီး ရေစပ်သို့ အတင်းဆွဲချရတော့သည်။ ငွေသေတ္တာများထားသော ကမ်းစပ်တွင် လှေရောက်နေပြီဖြစ်သော်လည်း လူမစုံသေးဘဲ ဟိုတစ်ယောက် သည်တစ်ယောက်က ရောက်မလာသေးဘဲ ပျောက်သွားပြန်သည်။ ကိုဘဖြူ သယ်ယူသွားသော ငွေသေတ္တာများကို လှေပေါ် ပြန်လာချပေးရန် ပြောဆိုရာမှာလည်း လုပ်ပေးလိုဟန်မရှိဘဲ အေးတိအေးစက်လုပ်နေကြသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် စိတ်မချမ်းသာစရာ၊ ဒေါသဖြစ်စရာတို့တွေ့နှင့် ရင်ဆိုင်နေကြရပြန်သည်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

မိုးခေ

www.burmeseclassic.com

နှစ်(၁၀၀၀)ပြည့်အောင် ထောင်ကျမခံလိုသဖြင့် မိမိကိုယ်မိမိသတ်သေခဲ့သော်လည်း ဝိညာဉ်က အနှစ်တစ်ထောင် ခံရမည်

■ ညိုမင်းလွင်(မော်ကျွန်း) ■

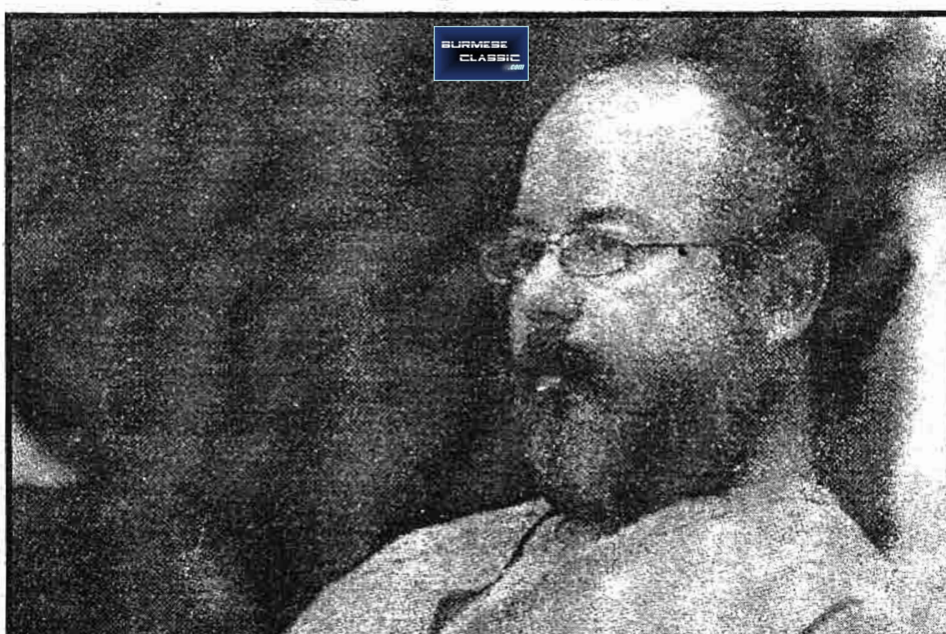

အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ အိုဟိုင်းအိုးပြည်နယ်တွင် ဆယ်ကျော်သက် မိန်းကလေးသုံးဦးကို အတင်းအဓမ္မ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်ပြီး ထိန်းသိမ်းချုပ်နှောင်ထားကာ ၁၀ နှစ်ကြာ မုဒိမ်းကျင့်ခဲ့သည့် ဘတ်စ်ကားမောင်းအရိုင်ဘာတစ်ဦးကို ရုံးတော်က ထောင်ဒဏ် နှစ် ၁၀၀၀ ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ထောင်ဒဏ်ကျခံနေစဉ်အတွင်း ၎င်း၏ သီးသန့်ထောင်ခန်းတွင် မိမိကိုယ်မိမိ ကြိုးဆွဲချအဆုံးစီရင်ခဲ့ကြောင်း ၄-၉-၁၃ နေ့ သတင်းတွင် ဖော်ပြလိုက်သည်။

အမှုဖြစ်စဉ်မှာ မစ္စတာကက်စထရိုသည် အိုဟို... ပြည်နယ်၊ ကလီဗ်တွင် နေထိုင်သော အရိုင်ဘာဖြစ်သည်။ ... က ကက်စထရိုသည် အသက် ၄၃ နှစ်သာ ရှိသေး... ၎င်းသည် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်က မစ္စမီရှယ်နိုက် (၂၀)နှစ်ကို... ကောင်း။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်က မစ္စအမန်ဒါဘယ်ရီ (၁၆)... လည်းကောင်း၊ ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် မစ္စဂျီနာဒီဂျူး (၁၄)... ကို အတင်းအဓမ္မဖမ်းဆီးပြီး မျက်နှာအဝတ်စည်းကာ ... မြို့နေအိမ်တွင် ကက်စထရိုက ပြန်ပေးဆွဲချုပ်နှော...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအကျဉ်းချထားစဉ် ကာလအတွင်း ထိုဆယ်ကျော်သက် ကလေးမများကို သံကြိုးဖြင့် သော့ခတ်ချည်နှောင်ထားပြီး မျက်နှာကြက်တန်းနှင့် တွဲထားသည်။ ၎င်းတို့ကို မြေအောက်ခန်းတွင်ထားပြီး အလိုမတူဘဲ မုဒိမ်းကျင့်ခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ရှိလာသောအခါ မြေအောက်ခန်း၌ပင် မီးဖွားစေခြင်း၊ ဂျီနာဒီကျူး မီးဖွားစဉ်က အမန်ဒါဘယ်ရီက ကလေးအသက်ရှင်အောင် ကူညီရမည်၊ သေဆုံးခဲ့ပါက အစာငတ်ထားမည်ဟု ခြိမ်းခြောက်ခဲ့သည်။ ကလေးမှာ မွေးစကပင် သေဆုံးသွား၍ အမန်ဒါကို သံကြိုးခတ်ထားခဲ့သည်။ ကက်စထရိုသည် မထင်လျှင် မထင်သလို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက် ရိုက်နှက်ခြင်း၊ အစားအစာ မှန်မှန် မကျွေးဘဲ တစ်ခါတစ်ရံ ပုပ်သိုးသော အစာများကိုပင် ကျွေးခဲ့သည်။ အိမ်တံခါးများကို ပိတ်ကာ သော့ခတ်ထားသဖြင့် ကလေးမများ အားကိုးရာမဲ့နေသည်။ သို့ရာတွင် ၁၆.၇.၁၃ နေ့ နံနက်တွင် အမန်ဒါဘယ်ရီသည် ကက်စထရိုနှင့် သူ့ညီများမရှိစဉ် မြေတိုက်မှလွတ်မြောက်ပြီး အိမ်တံခါးကိုဖျက်စဉ် "ကယ်ကြပါ၊ ကယ်ကြပါ။ ကျွန်မဟာ ၁၀ နှစ် အဖမ်းခံထားရသူပါ"ဟု ကြိမ်ဖန်များစွာ အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းခဲ့သည်။

ထိုအော်သံကို အိမ်နီးချင်း မစ္စတာချာလီရမ်ဆီက ကြားပြီး ထိုအိမ်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ကလေးမတစ်ဦးသည် ကလေးတစ်ဦးကို ပွေ့ချီပြီး တံခါးဖျက်အော်နေကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် ထိုဖျက်နေသော တံခါးကို ကူညီဖျက်ပြီး ထိုအမျိုးသမီးနှင့် ကလေးကို အိမ်ပြင်ကယ်ထုတ်ခဲ့ရသည်။ အမန်ဒါဘယ်ရီက ကူညီကယ်ဆယ်သော ချာလီရမ်ဆီကို မြေအောက်ခန်းထဲမှာ အခြားအမျိုးသမီးနှစ်ဦး ရှိသေးကြောင်း ကယ်တင်ပေးရန် ပြောခဲ့သည်။ ချာလီရမ်ဆီသည် ချက်ချင်း အရေးပေါ်တပ်ဖွဲ့ ၉၁၁ ကို ဖုန်းခေါ်ခဲ့သည်။ အရေးပေါ်တပ်ဖွဲ့ ချက်ချင်းရောက်လာပြီး ထိုအိမ်ကို စီးနင်းရှာဖွေသောအခါ အသက် ၃၀ ပင် ရှိနေသော မီရှယ်နိုက်နှင့် အသက် ၂၄ နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော ဂျီနာဒီဂျူးတို့ကို မြေအောက်ခန်းမှ ကယ်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ အသီးသီးသော မိန်းကလေးများ၏ မိသားစုတို့သည် ၁၀ နှစ်ကျော် ပျောက်ဆုံးသဖြင့် သေကုန်ကြပြီဟု ထင်နေရာမှ ကလေးမများကို အသီးသီးပြန်တွေ့ရသဖြင့် ပျော်မဆုံး ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

ယင်းကဲ့သို့ အဓမ္မဖမ်းဆီး၊ ပိတ်လှောင်၊ မုဒိမ်းကျင့် နှိပ်စက်သော ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အိမ်ရှင် ကက်စထရိုနှင့် ညီနှစ်ယောက်ကို ဖမ်းဆီးစစ်ဆေးခဲ့ရာ ၃.၈.၁၃ နေ့တွင် အသက် ၅၃ နှစ်ပင်ရှိသော ကက်စထရိုက အမျိုးသမီးများသည် ၎င်းနှင့် သဘောမျှအတူနေခဲ့ကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု အပြစ်မရှိကြောင်း ချေပခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ရှာဖွေတွေ့သော သံကြိုး၊ သော့ခလောက်၊ အိမ်အနေအထားနှင့် သားကောင်ဖြစ်ခဲ့ရသော မိန်းကလေးများ၏ ကိုယ်တိုင်ခံစားထွက်ချက်ကြောင့် ကက်စထရို၏ ချေပချက်ကို ရုံးတော်က လက်မခံဘဲ လူမဆန်စွာ ပြုမူခဲ့သည့် ကက်စထရိုကို ထောင်ဒဏ် နှစ် ၁၀၀၀ အပြစ်ပေးချမှတ်ခဲ့သည်။

BURMESE CLASSIC .com

အမေရိကန်၏ ထောင်စည်းကမ်းအရ နှစ်ကြီးထောင်ကျများကို ထောင်လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းတို့က နေ့စဉ်နေ့တိုင်း စဉ်ဆက်မပြတ် ၁၅ မိနစ်တစ်ကြိမ် တံခါးပေါက်အသေးမှ စစ်ဆေးနေသည့်ကြားမှ ကက်စထရိုသည် ၃.၉.၁၃ နေ့တွင် ၎င်းကို သုံးခွင့်ပေးထားသော အိပ်ရာခင်းကို ကြိုးအဖြစ် အသုံးပြုပြီး သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေခဲ့သည်။ ဥပဒေအရ ချမှတ်သော ပြစ်ဒဏ်ကို ရှောင်လွှဲပြီး အဆုံးစီရင်သွားသော ကက်စထရိုက လွတ်မြောက်မည်ထင်သော်လည်း သူ့ဝိညာဉ်ကို နှစ် ၁၀၀၀ ပြည့်အောင် ထောင်ချထားမည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းကဆိုသည်။ ဤကိစ္စတွင် ထိုနေ့က ကက်စထရို ကြိုးဆွဲချသေခဲ့သော နေ့တာဝန်ကျ လုံခြုံရေးအဆိုင်းကတော့ တာဝန်လစ်ဟင်းမှုဖြင့် စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းခံရလျက်ရှိကြောင်းနှင့် အများသဘောတူ အတည်ပြုထားသည့် ဥပဒေကို အများကပင် လိုက်နာပြီး ထိန်းသိမ်းရန်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းက ကောက်ချက်ချသည်။

ညိုမြင်းလွင်(မော်ကျွန်း)

Ref:

Rutter 5.9.13

Internet News, 7.7.13

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

သောကြာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အဆိုးထဲက အကောင်းလေးတွေ ရောက်လာပါလိ မယ်။ ငွေဝင်စရာများရှိရင် ဒီကာလမှာ ဝင်လာပါလိမ့်မယ်။ ကူညီမယ့်သူကွေ လည်း တွေ့တတ်တယ်။ အလှူအတန်းတစ်ခု ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီ ဝေးသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားရင် ယခုအချိန်တွင် ထွက်လိုက်ပါ။ မိသားစုအကြီးအကဲ အထက်လူကြီးများကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာများ ကြုံရတတ်တယ်။ အတူနေမိသားစုထဲမှာ တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ ရှိရင်တော့ တခြား တစ်နေရာ ပို့ထားလိုက်ပါ။ လေဖြန်းသွားတတ်တယ်။ လူမျိုးခြား၊ နိုင်ငံခြား ပတ်သက်သောကိစ္စများ အကျိုးပေး အောင်မြင်တတ်တယ်။ ပညာရေးကိစ္စ သင်တန်းကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရခြင်း၊ လိုချင်တဲ့သင်တန် မတက်ရခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ရွှေထွက်တတ်တယ်။ သားသမီးနဲ့ ပတ်သက်ပြ ပြောဆိုဖြေရှင်းရတာတွေ ကြုံရတတ်တယ်။ စာချုပ်စာတမ်းကိစ္စတွေ ဂရုစိုက်ပါ။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အရေးပြားနဲ့ ပတ်သက် တဲ့ဝေဒနာ၊ အရိုးကျိုးခြင်း၊ အလုံးအကျိတ်အခဲနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ကုံကော်(၂)ညွှန့်၊ ဆီးညွှန့်(၃)ညွှန့်၊ တံခွန်ဖြ (၇)လုံးတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၃၊ ၂၃၊ ၃၁၊ ၃၂

အထူးသတိပြုရန်

မိမိအိမ်သို့ အရက်ပုလင်းများ လက်ဆောင်ပေးလျှင် လုံးဝလက်မခံပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္လာနေ့တိုင်း ဒိန်ချဉ်(၂)ခွက် လှူဒါန်းပေးပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

စနေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကျန်းမာရေးကောင်းပြီး ပျော်ရွှင်နေရပါလိမ့်မယ်။ အဘက်ဘက်မှာ စိတ်ချမ်းသာစရာများ ကြုံရပါလိမ့်မယ်။ အလှူတစ်ခုလည်း မမျှော်လင့်ဘဲ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ရတတ်တယ်။ ထိုလုပ်ငန်းများသည်လည်း လွန်စွာအကျိုးပေး အောင်မြင်မယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်ကယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ပုံတော်များ ကြွလာမယ်။ နာရေးကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ ခရီးသွားရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် သင်သည် အလိုလို တင့်တယ်လှပခြင်းတွေနဲ့ ကြုံရပါလိမ့်မယ်။ မခေါ်တဲ့သူတွေက ပြန်ခေါ်ပြီး နှိမ်ခဲ့တဲ့သူတွေက ပြန်မြှောက်ပင့်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆရာသမားကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်တတ်တယ်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စတွေလည်း ဖြေရှင်းပေးရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်သည်တွေအဖို့ အိမ်ထောင်ရေး ဂရုစိုက်ပါ။ အိမ်ထောင်ရေး ပြိုကွဲမှုများနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ အထင်မြင်လွဲမှားမှုတွေဖြစ်ခြင်း၊ အစွပ်အစွဲခံရခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ အပျို၊ လူပျိုတွေအဖို့ ယခုကာလအတွင်း အိမ်ထောင်ပြုလျှင် ခိုင်မြဲသော အိမ်ထောင်ရေး မဖြစ်နိုင်ပါ။ ယခုကာလတွင် တပို့တွဲ၊ တပေါင်းလများ ပါနေရင် အနည်းငယ် ဂရုစိုက်ပါ။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အစားမှားခြင်း၊ ဆေးမှားခြင်း၊ သွားဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ အဆိပ်ရှိသောအကောင် အကိုက်ခံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်၌ ဝါးညွှန့်(၄)ညွှန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွှန့်၊ ယပ်အဖြူရောင်(၆)ချောင်းတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၄၊ ၄၂၊ ၄၆

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် ဆိတ်သားဟင်း မစားရ။

သဇင်ပန်းများကို အင်္ဂါနေ့နှင့် သောကြာနေ့များတွင် လှူဒါန်းခြင်း မပြုရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် မွေးနေ့တိုင်း

ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဆွမ်းကပ်ပေးပါ။

ကလေးများကို ကာတွန်းစာအုပ်များ ဝယ်ပေးပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ရာဟု သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ငွေအစုလိုက် အပုံလိုက် ရပါလိမ့်မယ်။ အလုပ် သော်လည်းကောင်း၊ ထီပေါက်၍သော်လည်းကောင်း ဝင်လာတတ်ပါတယ်။ ယ ကာလတွင် အလုပ်နေရာပြောင်းခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် နှစ် ပြန်လုပ်ရတတ်တယ်။ အခက်အခဲတွေ့ပြီးမှ အောင်မြင်ခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ် အိမ်ထောင်ပရိဘောဂပစ္စည်းတွေ ဝင်လာတတ်တယ်။ မြတ်စွာဘုရားဆင်း တော်၊ ဆံတော်၊ ရဟန္တာပုံတော်များ ကြွလာတတ်တယ်။ မိမိအိမ်မှာရှိတဲ့ စ ပစ္စည်းများ လဲလှယ်ခြင်း၊ ထွက်နေတဲ့စက်ပစ္စည်းများ ပြန်ဝင်လိမ့်မယ်။ ငယ်ရွ သူများအဖို့ အချစ်ရေး ပြဿနာတွေ ဖြေရှင်းရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်သည် အဖို့ အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ မိမိနေသော နေအိမ်သို့ ရသေ့ (သို့မဟုတ် ရဟန်းတစ်ပါး ကြွလာသောနိမိတ်တွေ့ကလည်းကောင်း၊ အိမ်အနီး၌ သရဲခြောက်ခံရသော နိမိတ်တွေ့ကလည်းကောင်း သင်သည် ခရီးဝေး သွားရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ခြေလက် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ ယာဉ်အန္တရာ သတိထားပါ။ ကားပွတ်တိုက်မိတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ကုံကော်(၁)ညွန့်၊ ဆီးညွန့်(၃)ညွန့်၊ ဆူးဖြူတ်၊ ဂြိုဟ်ရုပ်(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့မျာ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၄၂၊ ၄၆၊ ၆၄

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် အိမ်သစ်ဝယ်နိုင်သည်။
သို့သော် အိမ်မပြောင်းပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

တနင်္ဂနွေနေ့ ညနေပိုင်းတွင် ဘဲဥဟင်းချက်ပြီး
နွမ်းပါးသူများကို ဒါနပြုပါ။

www.burmeseclassic.com